

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

61. vuosikerta

18. heinäkuuta 2018

Sisältö

EUROOPAN PARLAMENTTI

ISTUNTOKAUSI 2016–2017

Istunnot 1. ja 2. helmikuuta 2017

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu virallisessa lehdessä EUVL C 397, 23.11.2017.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

Istunnot 13.–16. helmikuuta 2017

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu virallisessa lehdessä EUVL C 407, 30.11.2017.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

I Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot

PÄÄTÖSLAUSELMAT

Euroopan parlamentti

Torstai 2. helmikuuta 2017

2018/C 252/01	Euroopan parlamentin päätöslauselma 2. helmikuuta 2017 yhtenäistetystä lähestymistavasta urheilupolitiikkaan: hyvä hallinto, saavutettavuus ja rehellisyys (2016/2143(INI))	2
2018/C 252/02	Euroopan parlamentin päätöslauselma 2. helmikuuta 2017 suosituksista komissiolle adoptioihin liittyvistä rajatylittävistä näkökohdista (2015/2086(INL))	14
2018/C 252/03	Euroopan parlamentin päätöslauselma 2. helmikuuta 2017 oikeusvaltion kriisistä Kongon demokraattisessa tasavallassa ja Gabonissa (2017/2510(RSP))	26

2018/C 252/04	Euroopan parlamentin päätöslauselma 2. helmikuuta 2017 unionin koulutus-, nuoriso- ja urheiluohjelman "Erasmus+" perustamisesta ja päätösten N:o 1719/2006/EY, 1720/2006/EY ja 1298/2008/EY kumoamisesta 11. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1288/2013 täytäntöönpanosta (2015/2327(INI))	31
---------------	--	----

Tiistai 14. helmikuuta 2017

2018/C 252/05	Euroopan parlamentin päätöslauselma, joka ei liity lainsäädäntöön, 14. helmikuuta 2017, esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja Cookinsaarten hallituksen välisen kestävästä kalastusta koskevan kumppanuussopimuksen ja sen täytäntöönpanopöytäkirjan tekemisestä Euroopan unionin puolesta (07592/2016 – C8-0431/2016 – 2016/0077(NLE) – 2016/2230(INI))	48
2018/C 252/06	Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. helmikuuta 2017 komission asiantuntijaryhmien kokoonpanosta ja niitä koskevan rekisterin valvonnasta (2015/2319(INI))	52
2018/C 252/07	Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. helmikuuta 2017 väärinkäytösten paljastajien merkityksestä EU:n taloudellisten etujen suojaamisessa (2016/2055(INI))	56
2018/C 252/08	Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. helmikuuta 2017 kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen uudelleentarkastelusta (2016/2094(INI))	62
2018/C 252/09	Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. helmikuuta 2017 EU:n kilpailupolitiikkaa koskevasta vuosikertomuksesta (2016/2100(INI))	78
2018/C 252/10	Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. helmikuuta 2017 sukupuolten tasa-arvon edistämisestä mielenterveyspalveluissa ja kliinisessä tutkimuksessa (2016/2096(INI))	99

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

2018/C 252/11	Euroopan parlamentin päätöslauselma, joka ei liity lainsäädäntöön, 15. helmikuuta 2017, esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Mongolian kumppanuutta ja yhteistyötä koskevan puitesopimuksen tekemisestä (08919/2016 – C8-0218/2016 – 2015/0114(NLE) – 2016/2231(INI))	113
2018/C 252/12	Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. helmikuuta 2017 Albaniaa koskevasta komission vuoden 2016 kertomuksesta (2016/2312(INI))	122
2018/C 252/13	Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. helmikuuta 2017 Bosnia ja Hertsegovinaa koskevasta komission vuoden 2016 kertomuksesta (2016/2313(INI))	129
2018/C 252/14	Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. helmikuuta 2017 talouspolitiikan eurooppalaisesta ohjausjaksosta: vuotuinen kasvuselvitys 2017 (2016/2306(INI))	138
2018/C 252/15	Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. helmikuuta 2017 talouspolitiikan eurooppalaisesta ohjausjaksosta: vuotuisen kasvuselvityksen 2017 työllisyys- ja sosiaalinaläkökohdat (2016/2307(INI))	148

2018/C 252/16	Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. helmikuuta 2017 vuosikertomuksesta sisämarkkinoiden hallinnoinnista osana eurooppalaista ohjausjaksoa 2017 (2016/2248(INI))	164
2018/C 252/17	Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. helmikuuta 2017 pankkiunionia koskevasta vuosikertomuksesta 2016 (2016/2247(INI))	171
2018/C 252/18	Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. helmikuuta 2017 alkuperältään biologisista vähäriskisistä torjunta-aineista (2016/2903(RSP))	184

Torstai 16. helmikuuta 2017

2018/C 252/19	Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. helmikuuta 2017 ihmisoikeus- ja demokratiatilanteesta Nicaraguassa ja Francisca Ramirezin tapauksesta (2017/2563(RSP))	189
2018/C 252/20	Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. helmikuuta 2017 teloituksista Kuwaitissa ja Bahrainissa (2017/2564(RSP))	192
2018/C 252/21	Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. helmikuuta 2017 Guatemalasta ja etenkin ihmisoikeuksien puolustajien tilanteesta (2017/2565(RSP))	196
2018/C 252/22	Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. helmikuuta 2017 Euroopan unionin nykyisen toimielinrakenteen mahdollisista kehityskuluista ja mukautuksista (2014/2248(INI))	201
2018/C 252/23	Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. helmikuuta 2017 Euroopan unionin toiminnan parantamisesta hyödyntämällä Lissabonin sopimuksen tarjoamia mahdollisuuksia (2014/2249(INI))	215
2018/C 252/24	Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. helmikuuta 2017 euroalueen budjettikapasiteetista (2015/2344(INI))	235
2018/C 252/25	Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. helmikuuta 2017 suosituksista komissiolle robotiikkaa koskevista yksityisoikeudellisista säännöistä (2015/2103(INL))	239
2018/C 252/26	Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. helmikuuta 2017 eurooppalaisesta pilvipalvelualoitteesta (2016/2145(INI))	258
2018/C 252/27	Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. helmikuuta 2017 investoinneista työllisyyteen ja kasvuun – Euroopan rakenne- ja investointirahastojen vaikutusten maksimointi: yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitettun kertomuksen arviointi (2016/2148(INI))	273
2018/C 252/28	Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. helmikuuta 2017 ilmailustrategiasta Euroopalle (2016/2062(INI))	284
2018/C 252/29	Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. helmikuuta 2017 ERI-rahastojen toimenpideohjelmien täytäntöönpanon viivästyemisestä – vaikutukset koheesipolitiikkaan ja tulevat toimet (2016/3008(RSP))	294

SUOSITUKSET

Euroopan parlamentti

Tiistai 14. helmikuuta 2017

2018/C 252/30	Euroopan parlamentin suositus 14. helmikuuta 2017 neuvostolle Euroopan unionin painopisteistä naisten asemaa käsittelevän Yhdistyneiden kansakuntien toimikunnan 61. istuntoa varten (2017/2001(INI))	298
---------------	---	-----

III *Valmistelevat säädökset*

EUROOPAN PARLAMENTTI

Torstai 2. helmikuuta 2017

2018/C 252/31	P8_TA(2017)0014 EU:n sekä Kolumbian ja Perun välisen kauppasopimuksen kahdenvälinen suojalauseke ja banaaneja koskeva vakautusmekanismi ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 2. helmikuuta 2017 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Kolumbian ja Perun välisen kauppasopimuksen kahdenvälisen suojalausekkeen ja banaaneja koskevan vakautusmekanismin täytäntöönpanosta annetun asetuksen (EU) N:o 19/2013 ja Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Keski-Amerikan välisestä assosiaatiosta tehdyn sopimuksen kahdenvälisen suojalausekkeen ja banaaneja koskevan vakautusmekanismin täytäntöönpanosta annetun asetuksen (EU) N:o 20/2013 muuttamisesta (COM(2015)0220 – C8-0131/2015 – 2015/0112(COD)) P8_TC1-COD(2015)0112 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 2. helmikuuta 2017, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/... antamiseksi Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Kolumbian ja Perun välisen kauppasopimuksen kahdenvälisen suojalausekkeen ja banaaneja koskevan vakautusmekanismin täytäntöönpanosta annetun asetuksen (EU) N:o 19/2013 ja Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Keski-Amerikan välisestä assosiaatiosta tehdyn sopimuksen kahdenvälisen suojalausekkeen ja banaaneja koskevan vakautusmekanismin täytäntöönpanosta annetun asetuksen (EU) N:o 20/2013 muuttamisesta	303
2018/C 252/32	P8_TA(2017)0015 Ulkoisten kalastuslaivastojen kestävä hallinnointi ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 2. helmikuuta 2017 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi ulkoisten kalastuslaivastojen kestävästä hallinnoinnista ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1006/2008 kumoamisesta (COM(2015)0636 – C8-0393/2015 – 2015/0289(COD)) P8_TC1-COD(2015)0289 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 2. helmikuuta 2017, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/... antamiseksi ehdotuksesta ulkoisten kalastuslaivastojen kestävästä hallinnoinnista ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1006/2008 kumoamisesta	306

Kolmannet maat, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja kolmannet maat, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske (Georgia) ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 2. helmikuuta 2017 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske, annetun asetuksen (EY) N:o 539/2001 muuttamisesta (Georgia) (COM(2016)0142 – C8-0113/2016 – 2016/0075(COD))

P8_TC1-COD(2016)0075

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 2. helmikuuta 2017, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/... antamiseksi luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske, annetun asetuksen (EY) N:o 539/2001 muuttamisesta (Georgia) . 338

Tiistai 14. helmikuuta 2017

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 14. helmikuuta 2017 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja Cookinsaarten hallituksen välisen kestävä kalastusta koskevan kumppanuussopimuksen ja sen täytäntöönpanopöytäkirjan tekemisestä Euroopan unionin puolesta (07592/2016 – C8-0431/2016 – 2016/0077(NLE)) 339

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 14. helmikuuta 2017 esityksestä neuvoston täytäntöönpanopäätökseksi päätöksen 2009/935/YOS muuttamisesta siltä osin kuin on kyse niiden kolmansien valtioiden ja organisaatioiden luettelosta, joiden kanssa Europol tekee sopimuksia (15778/2016 – C8-0007/2017 – 2016/0823(CNS)) 340

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 14. helmikuuta 2017 esityksestä neuvoston täytäntöönpanopäätökseksi metyyli 2-[[1-(sykloheksyylimetyyli)-1H-indoli-3-karbonyyli]amino]-3,3-dimetylibutanoaatin (MDMB-CHMICA) saattamisesta valvontatoimenpiteiden piiriin (12356/2016 – C8-0405/2016 – 2016/0262(NLE)) 342

Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. helmikuuta 2017 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaattiorahaston varojen käyttöönnotosta (Alankomaiden hakemus – EGF/2016/005 NL/Drenthe Overijssel Retail) (COM(2016)0742 – C8-0018/2017 – 2017/2014(BUD)) 343

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. helmikuuta 2017 esityksestä neuvoston päätökseksi Kanadan sekä Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden välisen laaja-alaisen talous- ja kauppasopimuksen (CETA) tekemisestä (10975/2016 – C8-0438/2016 – 2016/0205(NLE)) 348

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. helmikuuta 2017 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Kanadan välisen strategisen kumppanuussopimuksen tekemisestä unionin puolesta (14765/2016 – C8-0508/2016 – 2016/0373(NLE)) 349

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. helmikuuta 2017 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Mongolian kumppanuutta ja yhteistyötä koskevan puitesopimuksen tekemisestä (08919/2016 – C8-0218/2016 – 2015/0114(NLE)) 350

2018/C 252/41	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. helmikuuta 2017 esityksestä neuvoston päätökseksi siviili-ilma-alusten kauppaa koskevan sopimuksen liitteen muuttamisesta tehdyn pöytäkirjan (2015) tekemisestä Euroopan unionin puolesta (11018/2016 – C8-0391/2016 – 2016/0202(NLE))	351
2018/C 252/42	Euroopan parlamentin tarkistukset 15. helmikuuta 2017 ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta kustannustehokkaiden päästövähennysten ja vähähiilisyttä edistävien investointien edistämiseksi (COM(2015)0337 – C8-0190/2015 – 2015/0148(COD))	352
Torstai 16. helmikuuta 2017		
2018/C 252/43	P8_TA(2017)0046 Terrorismin torjuminen ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 16. helmikuuta 2017 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi terrorismin torjumisesta sekä terrorismin torjumisesta tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2002/475/YOS korvaamisesta (COM(2015)0625 – C8-0386/2015 – 2015/0281(COD)) P8_TC1-COD(2015)0281 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 16. helmikuuta 2017, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2017/... antamiseksi terrorismin torjumisesta sekä neuvoston puitepäätöksen 2002/475/YOS korvaamisesta sekä neuvoston päätöksen 2005/671/YOS muuttamisesta	428
2018/C 252/44	P8_TA(2017)0047 Tietokantojen käyttöön perustuvien tarkastusten vahvistaminen ulkorajoilla ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 16. helmikuuta 2017 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EY) N:o 562/2006 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse tietokantojen käyttöön perustuvien tarkastusten vahvistamisesta ulkorajoilla (COM(2015)0670 – C8-0407/2015 – 2015/0307(COD)) P8_TC1-COD(2015)0307 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 16. helmikuuta 2017, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/... antamiseksi asetuksen (EU) 2016/399 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse asiaankuuluvien tietokantojen käyttöön perustuvien tarkastusten vahvistamisesta ulkorajoilla	431

Käytettyjen merkkien selitykset

- * Kuulemismenettely
- *** Hyväksyntämenettely
- ***I Tavallinen lainsäätämistäjärjestys: ensimmäinen käsittely
- ***II Tavallinen lainsäätämistäjärjestys: toinen käsittely
- ***III Tavallinen lainsäätämistäjärjestys: kolmas käsittely

(Menettely määräytyy säädösesityksessä ehdotetun oikeusperustan mukaan.)

Parlamentin tarkistukset:

Uusi teksti merkitään **lihavoidulla kursivilla**. Poistot ilmaistaan joko merkillä ■ tai yliivauksella. Tekstiä korvattaessa muutosmerkinnät tehdään siten, että uusi teksti **lihavoidaan ja kursivoidaan** ja korvattava teksti poistetaan tai viivataan yli.

EUROOPAN PARLAMENTTI

ISTUNTOKAUSI 2016–2017

Istunnot 1. ja 2. helmikuuta 2017

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu virallisessa lehdessä EUVL C 397, 23.11.2017.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

Istunnot 13.–16. helmikuuta 2017

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu virallisessa lehdessä EUVL C 407, 30.11.2017.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

Torstai 2. helmikuuta 2017

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

PÄÄTÖSLAUSELMAT

EUROOPAN PARLAMENTTI

P8_TA(2017)0012

Yhtenäistetty lähestymistapa urheilupolitiikkaan: hyvä hallinto, saavutettavuus ja rehellisyys

Euroopan parlamentin päätöslauselma 2. helmikuuta 2017 yhtenäistetystä lähestymistavasta urheilupolitiikkaan: hyvä hallinto, saavutettavuus ja rehellisyys (2016/2143(INI))

(2018/C 252/01)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimus) 165 artiklan, jossa määritellään unionin urheilupolitiikan päämäärät,
- ottaa huomioon 18. tammikuuta 2011 annetun komission tiedonannon ”Urheilun eurooppalaisen ulottuvuuden kehittäminen” (COM(2011)0012),
- ottaa huomioon Euroopan unionin hyvää hallintotapaa käsittelevän asiantuntijaryhmän lokakuussa 2013 antaman kertomuksen urheilun hyvän hallintotavan periaatteista unionissa,
- ottaa huomioon ruohonjuuritason urheilua käsittelevän korkean tason ryhmän kesäkuussa 2016 antaman kertomuksen ruohonjuuritason urheilun vaikutuksesta Euroopassa,
- ottaa huomioon korkean tason ryhmän kesäkuussa 2016 antaman kertomuksen urheiludiplomatiasta,
- ottaa huomioon Erasmus+-ohjelman, jonka tavoitteena on torjua urheilun rehellisyyteen kohdistuvia rajat ylittäviä uhkia ja edistää ja tukee hyvää hallintotapaa urheilussa, urheilijoiden kaksoisurajärjestelmiä ja vapaaehtoistoimintaa sekä sosiaalista osallisuutta ja yhdenvertaisia mahdollisuuksia urheilussa,
- ottaa huomioon urheilua koskevan komission valkoisen kirjan (COM(2007)0391),
- ottaa huomioon 11. kesäkuuta 2015 antamansa päätöslauselman korkean tason korruptiotapauksia FIFAssa koskevista viimeaikaisista paljastuksista ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 23. lokakuuta 2013 antamansa päätöslauselman järjestäytyneestä rikollisuudesta, korruptiosta ja rahanpesusta: suositukset toteutettaviksi toimenpiteiksi ja aloitteiksi ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUVL C 407, 4.11.2016, s. 81.

⁽²⁾ EUVL C 208, 10.6.2016, s. 89.

Torstai 2. helmikuuta 2017

- ottaa huomioon 10. syyskuuta 2013 antamansa päätöslauselman sähköisesti välitettävistä rahapeleistä sisämarkkinoilla ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 14. maaliskuuta 2013 antamansa päätöslauselman sopupeleistä ja lahjonnasta urheilussa ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 2. helmikuuta 2012 antamansa päätöslauselman urheilun eurooppalaisesta ulottuvuudesta ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 8. toukokuuta 2008 antamansa päätöslauselman urheilua koskevasta valkoisesta kirjasta ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 29. maaliskuuta 2007 antamansa päätöslauselman ammattilaisjalkapalloilun tulevaisuudesta Euroopassa ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 17. kesäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman pelaajien urheiluagenteista ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 21. marraskuuta 2013 antamansa päätöslauselman Qatarin siirtotyöläisten tilanteesta ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 19. tammikuuta 2016 antamansa päätöslauselman kulttuurienvälisen vuoropuhelun, kulttuurisen monimuotoisuuden ja koulutuksen merkityksestä EU:n perusarvojen edistämiseksi ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 31. toukokuuta 2016 annetut neuvoston päätelmät rehellisyyden, avoimuuden ja hyvän hallintotavan tehostamisesta suurissa urheilutapahtumissa,
- ottaa huomioon 26. toukokuuta 2015 annetut neuvoston päätelmät ruohonjuuritason urheilun aseman maksimimisesta monialaisten taitojen kehittämisessä erityisesti nuorten keskuudessa,
- ottaa huomioon 21. toukokuuta 2014 annetun neuvoston päätöslauselman Euroopan unionin urheilualan työsuunnitelmasta vuosiksi 2014–2017,
- ottaa huomioon 26. marraskuuta 2013 annetut neuvoston päätelmät urheilun vaikutuksesta EU:n talouteen ja erityisesti nuorisotyöttömyyden torjumiseen ja sosiaaliseen osallisuuteen,
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2013 annetun neuvoston suosituksen monialaisesta terveyttä edistävän liikunnan lisäämisestä,
- ottaa huomioon 18. marraskuuta 2010 annetut neuvoston päätelmät urheilun asemasta aktiivisen sosiaalisen osallisuuden lähteenä ja edistäjänä ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon 3. heinäkuuta 2016 tehdyn Euroopan neuvoston yleissopimuksen integroidusta lähestymistavasta jalkapallo-otteluiden ja muiden urheilutapahtumien turvallisuuteen ja palveluihin,
- ottaa huomioon 18. syyskuuta 2014 tehdyn Euroopan neuvoston yleissopimuksen urheilukilpailujen manipuloinnista,

⁽¹⁾ EUVL C 93, 9.3.2016, s. 42.

⁽²⁾ EUVL C 36, 29.1.2016, s. 137.

⁽³⁾ EUVL C 239 E, 20.8.2013, s. 46.

⁽⁴⁾ EUVL C 271 E, 12.11.2009, s. 51.

⁽⁵⁾ EUVL C 27 E, 31.1.2008, s. 232.

⁽⁶⁾ EUVL C 236 E, 12.8.2011, s. 99.

⁽⁷⁾ EUVL C 436, 24.11.2016, s. 42.

⁽⁸⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0005.

⁽⁹⁾ EUVL C 326, 3.12.2010, s. 5.

Torstai 2. helmikuuta 2017

- ottaa huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen ja yleisen tuomioistuimen oikeuskäytännön ja komission päätökset urheilua koskevista kysymyksistä, vedonlyönnistä ja rahapeleistä,
 - ottaa huomioon kestävän kehityksen toimintaohjelman 2030,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 6 artiklan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan mietinnön (A8-0381/2016),
- A. toteaa, että Lissabonin sopimuksen tultua voimaan vuonna 2009 Euroopan unionilla on ollut urheilussa erityinen toimivalta luoda ja panna täytäntöön unionin koordinoitua urheilupolitiikkaa sitä koskevan budjettikohdan tuella sekä kehittää urheilualalla yhteistyötä kansainvälisten elinten kanssa ottaen samanaikaisesti huomioon urheilun erityisluonteen ja kunnioittaen urheilun hallintorakenteiden itsenäisyyttä;
- B. ottaa huomioon, että urheilulla on merkittävä rooli miljoonien unionin kansalaisten elämässä; ottaa huomioon, että amatööri- ja ammattilaisurheilu ei ole pelkästään atleettisia kykyjä, urheilusaavutuksia ja kilpailuja, vaan sillä on myös merkittävä sosiaalinen, kasvatuksellinen, taloudellinen, kulttuurillinen ja yhtenäistävä vaikutus unionin talouteen ja yhteiskuntaan sekä unionin keskeisiin tavoitteisiin ja yhteiskunnallisiin arvoihin;
- C. ottaa huomioon, että urheilu edustaa merkittävää ja nopeasti kasvavaa unionin talouden alaa ja vaikuttaa arvokkaalla tavalla kasvuun, työpaikkoihin ja yhteiskuntaan tuottaen myös paikallisella tasolla lisäarvoa ja työllisyysvaikutuksia yli keskimääräisen kasvuvauhdin; ottaa huomioon, että urheiluun liittyvän työllisyyden on arvioitu vastaavan 3,51:tä prosenttia unionin kokonaistyöllisyydestä ja urheiluun liittyvän bruttoarvonlisäyksen on arvioitu olevan 294 miljardia euroa (2,98 prosenttia unionin koko bruttoarvonlisäyksestä);
- D. ottaa huomioon, että urheilu ei ole vain kasvava osa taloutta vaan myös sosiaalinen ilmiö, jolla on merkittävä vaikutus unionin strategiaan tavoitteisiin ja sosiaalisiin arvoihin, joita ovat muun muassa suvaitsevaisuus, yhteisvastuu, hyvinvointi, rauha, ihmisoikeuksien kunnioittaminen ja kansojen ja kulttuurien keskinäinen yhteisymmärrys;
- E. ottaa huomioon, että urheilun harrastaminen parantaa elämänlaatua, ehkäisee sairauksia ja on merkittävä tekijä ihmisten itsensä kehittämisessä ja terveydentilan vahvistamisessa;
- F. ottaa huomioon, että työntekijöiden perusoikeuksien kunnioittaminen on ammattiuurheilijoiden kannalta ratkaisevan tärkeää;
- G. ottaa huomioon, että urheilu myös yhdistää ihmisiä ja nousee rodun, uskonnon ja etnisyyden yläpuolelle;
- H. ottaa huomioon, että urheilun rehellisyys on sen uskottavuuden ja houkuttelevuuden edistämisen kannalta ensiarvoisen tärkeää;
- I. ottaa huomioon, että urheilulla on erityisluonne, joka perustuu vapaaehtoisin rakenteisiin ja joka on sen kasvatuksellisten ja yhteiskunnallisten tehtävien perusedellytys;
- J. ottaa huomioon, että viimeaikaiset korruptioskandaalit urheilussa sekä eurooppalaisissa ja kansainvälisissä urheilujärjestöissä ovat tahranneet urheilun julkisuuskuvaa sekä aiheuttaneet huolta ja kysymyksiä siitä, että urheilun hallintoelimissä ja järjestöissä tarvitaan todellisia ja rakenteellisia uudistuksia siten, että samalla otetaan huomioon urheilun rakenteiden huomattava monimuotoisuus Euroopan eri maissa ja se, että urheilujärjestöt ovat luonteeltaan suuressa osin itsesääteleviä;

Torstai 2. helmikuuta 2017

- K. ottaa huomioon, että sekä ammattilais- että ruohonjuuritason urheilu on keskeisessä osassa rauhan, ihmisoikeuksien ja solidaarisuuden kunnioittamisen edistämässä maailmanlaajuisesti, tuottaa yhteiskunnille terveys- ja taloushyötyjä ja on olennaisessa osassa kasvatuksellisten ja kulttuuristen perusarvojen korostamisessa sekä sosiaalisen osallisuuden edistämässä;
- L. ottaa huomioon, että urheilun hyvässä hallinnossa olisi noudatettava urheilun asianmukaista sääntelyä tehokkaan, avoimen, eettisen ja demokraattisen johtamisen periaatteiden sekä osallistavien hallintotapojen, prosessien ja rakenteiden kautta osallistaen siihen myös sidosryhmät;
- M. ottaa huomioon, että urheilujärjestöt vastaavat korkeatasoisten hallinnon ja rehellisyyden normien täytäntöönpanosta ja niiden olisi parannettava niitä entisestään ja noudatettava niitä kaikissa olosuhteissa, jotta voitaisiin palauttaa kansalaisten luottamus ja yleisön usko siihen, että urheilulla on myönteinen arvo;
- N. ottaa huomioon, että tasapuoliset toimintaperiaatteet, joiden tavoitteena on lisätä urheilun rahoituksen avoimuutta, vakautta ja uskottavuutta, ovat keskeisiä tekijöitä rahoituksen ja hallinnon normien parantamisessa;
- O. ottaa huomioon, että unionin järjestäytyneen urheilun malli perustuu alueellisuuden ja kansallisuuden periaatteisiin siten, että kutakin lajia kohti on yksi liitto, sekä eliitti- ja ruohonjuuritason urheilun välisiin solidaarisuusmekanismeihin ja nousuihin ja putoamisiin sekä avoimiin kilpailuihin ja taloudelliseen jakamiseen;
- P. ottaa huomioon, että on erityisen tärkeää tunnustaa periaate, jonka mukaan kutakin lajia kohti on yksi liitto ja joka juontaa juurensa urheilun sosiaalisesta merkityksestä, koska se on paras keino turvata urheilun edut ja sen yhteiskunnalle tuottamat hyödyt;
- Q. ottaa huomioon, että on perusteltua ja kaikkien sidosryhmien kannalta välttämätöntä vaatia, että kaikki urheilukilpailut käydään ja ratkaistaan kansainvälisesti sovittujen pelisääntöjen mukaisesti;
- R. ottaa huomioon, että urheilun vetoomustuomioistuimilla on keskeinen rooli, kun pyritään takaamaan pelisääntöjen yleismaailmallisuus, oikeus urheiluun liittyvien kiistojen oikeudenmukaiseen käsittelyyn sekä hyvä hallinto, koska ne ovat tarkoituksenmukaisin keino urheilualan kiistojen ratkaisemiseen unionin perustavalaatuisten prosessuaalisten oikeuksien mukaisesti;
- S. ottaa huomioon, että urheilualalla ja -järjestöissä kiertävät entistä suuremmat rahamäärät ovat herättäneet vaatimuksia paremmasta hallinnosta ja avoimuudesta; ottaa huomioon, että taloudelliseksi toiminnaksi katsottavan urheilun alalla esiintyy joukko sopupeliskandaaleja, joihin liittyy erilaista muuta rikollista ja laitonta toimintaa, kuten rahanpesua, korruptiota ja lahjontaa;
- T. ottaa huomioon, että lisääntyvä dopingin käyttö uhkaa edelleen urheilun rehellisyyttä ja mainetta, koska se rikkoo urheilun eettisiä arvoja ja periaatteita, kuten reilun pelin henkeä; katsoo, että dopingin käyttö vaarantaa vakavasti kyseisten urheilijoiden terveyden ja aiheuttaa usein vakavaa ja pysyvää vahinkoa; katsoo, että dopingin vastainen taistelu on yleiseen etuun ja kansanterveyteen liittyvä kysymys;
- U. katsoo, että väkivalta, huliganismi ja syrjintä, joka kohdistuu ihmisryhmään tai ryhmän jäseniin amatööri- tai ammattilaisurheilussa, tahrii urheilun julkisuuskuva ja aiheuttaa sen, että ihmiset eivät halua mennä urheilutapahtumiin;
- V. ottaa huomioon, että urheilun edistämisen psyykkisesti tai fyysisesti vammaisten ihmisten keskuudessa olisi oltava yksi keskeisistä painopisteistä unionin, kansallisella ja paikallisella tasolla;
- W. ottaa huomioon, että naisten osallistumista ja näkyvyyttä urheilualalla ja urheilukilpailuissa on parannettava;

Torstai 2. helmikuuta 2017

- X. ottaa huomioon, että urheilijoihin ja erityisesti alaikäisiin kohdistuu taloudellista painetta ja heitä kohdellaan hyödykkeinä, joten heitä on suojeltava kaikenlaiselta huonolta kohtelulta, väkivallalta ja syrjinnältä, jota saattaa ilmetä heidän harjoittaessaan urheilua;
- Y. ottaa huomioon, että eurooppalaisessa joukkueurheilussa vallitsee kasvava ja huolestuttava suuntaus kohti kolmansien osapuolten omistajuutta, jonka yhteydessä pelaajat, jotka ovat usein hyvin nuoria, ovat osittain tai kokonaan yksityisten sijoittajien omistuksessa eivätkä voi enää itse päättää oman uransa kehittämisestä;
- Z. ottaa huomioon, että agentteihin ja pelaajasiirtoihin liittyvät huonot käytännöt ovat johtaneet rahanpesuun, petoksiin ja alaikäisten hyväksikäyttöön;
- AA. ottaa huomioon, että ruohonjuuritason urheilu tarjoaa mahdollisuuksia puuttua syrjintään, edistää sosiaalista osallisuutta, yhteenkuuluvuutta ja integraatiota ja vaikuttaa merkittäväällä tavalla monialaisten taitojen kehittämiseen;
- AB. ottaa huomioon, että yhä useammat seurat tukeutuvat pääosin siirtomarkkinoihin kootessaan joukkueitaan, vaikka niiden olisi kiinnitettävä enemmän huomiota paikalliseen valmennukseen;
- AC. ottaa huomioon, että urheilun katsotaan olevan kaikkien ihmisten perusoikeus ja että kaikilla olisi oltava yhtäläiset oikeudet harrastaa liikuntaa ja urheilua;
- AD. ottaa huomioon, että liikunta on yleisesti vähentynyt, vaikka on vankkaa näyttöä siitä, että se parantaa ihmisten terveyttä – mukaan luettuna mielenterveys – ja hyvinvointia, minkä seurauksena jäsenvaltiot säästävät huomattavasti julkisissa terveydenhuoltomenoissa, ja vaikka kaikkien järjestelmällisten rakenteiden ulkopuolella harjoitettava vapaa-ajan urheilu, kuten lenkkeily, on lisääntynyt;
- AE. ottaa huomioon, että urheilutapahtumat ja -tilaisuudet ja erityisesti suuret kansainväliset kilpailut osoittavat urheilun edut ja niillä on myönteinen sosiaalinen, taloudellinen ja ympäristöllinen vaikutus;
- AF. ottaa huomioon, että maajoukkueet ovat olennaisessa asemassa kansallisen identiteetin vaalimisessa ja nuorten urheilijoiden innostamisessa korkeimman tason urheilusuorituksiin mutta myös solidaarisuuden edistämässä ruohonjuuritason urheilun kanssa;
- AG. ottaa huomioon, että urheilijoiden koulutus on ratkaisevan tärkeää valmistamaan heitä heidän uraansa urheilun jälkeen;
- AH. ottaa huomioon, että investoiminen nuorten lahjakkaiden urheilijoiden koulutukseen ja sen edistäminen paikallisella tasolla on ratkaisevan tärkeää urheilun kehitykselle ja asemalle yhteiskunnassa pitkällä aikavälillä;
- AI. ottaa huomioon, että vapaaehtoiset ovat järjestäytyneen urheilun selkäranka ja takaavat urheilutilaisuuksien kehityksen ja saavutettavuuden erityisesti ruohonjuuritasolla; ottaa huomioon, että se tarjoaa lisäksi nuorille erinomaisen mahdollisuuden lisäharjoitteluun ja vapaamuotoiseen oppimiseen myös kansainvälisesti ja silloin, kun toteutetaan yhteistyö- ja kehitysohjelmia unionin ulkopuolisilla alueilla, joilla on tarpeen vahvistaa vuoropuhelua ja tukea EU:n ulkopoliittikkaa;
- AJ. ottaa huomioon, että urheilu laajimmassa merkityksessään edustaa yhteisön arvojärjestelmää ja että kyseiset arvot muodostavat perustan yhteiselle kielelle, joka ylittää kaikki kulttuuriset ja kielelliset esteet; ottaa huomioon, että urheilua voidaan pitää voi ja sitä olisi pidettävä mahdollisuutena vahvistaa kolmansien maiden kanssa käytävää vuoropuhelua ja solidaarisuutta niiden kanssa, edistää perusoikeuksien ja -vapauksien suojelua maailmanlaajuisesti ja tukea unionin ulkopoliittikkaa;

Torstai 2. helmikuuta 2017

- AK. ottaa huomioon, että urheilujärjestöjen teollis- ja tekijänoikeuksien rikkomiset, mukaan luettuna digitaalinen piratismi ja erityisesti urheilutapahtumien luvattomat suorat lähetykset herättävät vakavaa huolta urheilun rahoituksesta pitkällä aikavälillä kaikilla tasoilla;
- AL. ottaa huomioon, että lehdistönvapaus on varmistettava kaikissa urheilutapahtumissa;
- AM. ottaa huomioon, että urheilu voi auttaa täyttämään Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet;

Urheilun rehellisyys ja hyvä hallintotapa

1. muistuttaa, että korruption torjuminen urheilussa edellyttää kansainvälisiä toimia ja kaikkien sidosryhmien, kuten viranomaisten, lainvalvontavirastojen, urheilualan, urheilijoiden ja kannattajien, välistä yhteistyötä;
2. kehottaa kansainvälisiä, eurooppalaisia ja kansallisia urheilujärjestöjä sitoutumaan hyvän hallinnon käytäntöihin ja kehittämään avoimuuden ja kestäväen rahoituksen kulttuuria antamalla julkisesti saataville talouttaan ja toimintaansa koskevia tietoja, mukaan luettuna ylimmälle johdolle maksettavien korvausten ilmoitusvelvollisuus ja toimikausien rajoittaminen;
3. katsoo, että avoimuuden kulttuurin kehittämistä on täydennettävä parantamalla vallanjakoa urheilualan hallintoelimissä, erottamalla kaupalliset ja yleishyödylliset toiminnot paremmin toisistaan sekä parantamalla sisäisen itsesääntelyn menetelmiä urheilurikosten ja urheilujärjestöjen sisäisen laittoman toiminnan ennakoinniseksi, paljastamiseksi ja tutkimiseksi sekä seuraamusten langettamiseksi siitä;
4. muistuttaa, että hyvän hallintotavan olisi kuuluttava unionin seuraavan urheilua koskevan toimintasuunnitelman painopisteisiin ja sen on oltava edellytyksenä urheilujärjestöjen itsenäisyydelle siten, että noudatetaan sellaisia periaatteita kuten avoimuus, vastuullisuus, yhdenvertaiset mahdollisuudet, sosiaalinen osallisuus ja demokratia, mukaan luettuna sidosryhmien asianmukainen osallistaminen;
5. korostaa, että urheilun korruption ja muun tyyppisten rikosten alalla tarvitaan nollatoleranssia;
6. korostaa, että hyvän hallinnon periaatteiden soveltaminen urheilussa sekä seuranta, tarkkailu ja soveltuvat oikeudelliset välineet ovat keskeisiä tekijöitä korruption ja muiden huonojen käytäntöjen kitkemisessä;
7. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita sekä urheilujärjestöjä ja järjestäjäehdokkaita varmistamaan, että suur tapahtumien isännöintiä koskevissa tarjouksissa noudatetaan hyvän hallinnon normeja, ihmisoikeuksia ja työoikeuksia sekä demokratian periaatetta paikallisyhteisöihin kohdistuvien myönteisten sosiaalisten, taloudellisten ja ympäristöön liittyvien vaikutusten varmistamiseksi kunnioittaen samalla monimuotoisuutta ja perinteitä, jotta taataan urheilun kestävä perintö ja uskottavuus;
8. katsoo, että maiden, jotka tarjoutuvat järjestämään tai isännöivät urheilutapahtumia, on toteutettava näiden tapahtumien suunnittelu, organisointi, toteutus, osallistuminen ja seuranta sosiaalisesti, ympäristön kannalta ja taloudellisesti vastuullisella tavalla; kehottaa urheilujärjestöjä ja tällaisten tapahtumien isäntämaita välttämään ei-toivottuja muutoksia paikallisten asukkaiden elinympäristöön, mikä koskee myös paikallisväestön pakkomuuttoa;
9. kehottaa komissiota kehittämään sitoumusluettelon ja selvittämään mahdollisuutta laatia urheilualan hyvän hallinnon ja rehellisyyden käytäntösäännöt; katsoo, että urheilujärjestöjen olisi laadittava avoimuussäännöt ja eettiset normit sekä hallintoelimiään, johtavia komiteoitaan ja jäseniään koskevat menettelysäännöt sekä operatiiviset politiikat ja käytännöt, joilla taataan riippumattomuus ja vahvistettujen sääntöjen noudattaminen; uskoo lisäksi, että hallitusten, urheilujärjestöjen ja unionin välisten uusien yhteistyövälineiden tarkastelu voi auttaa ratkaisemaan joitakin urheilun alan nykyisistä haasteista;
10. kehottaa jäsenvaltioita asettamaan urheilun julkisen rahoituksen edellytykseksi vakiintuneiden ja julkisesti saatavilla olevien hallintoa, valvontaa ja raportointia koskevien vähimmäisnormien noudattamisen;

Torstai 2. helmikuuta 2017

11. katsoo, että urheilun hyvän hallinnon ja rehellisyyden parantaminen edellyttää kaikkien asiaankuuluvien sidosryhmien ajattelutapojen muuttamista; tukee urheilujärjestöjen ja muiden sidosryhmien aloitteita, joilla pyritään parantamaan hallinnollisia normeja urheilun alalla ja tehostamaan yhteistyötä paikallisten ja kansallisten viranomaisten kanssa;

12. kehottaa urheilujärjestöjä esittämään vuoteen 2018 mennessä käytännön ehdotuksia urheilujärjestöjen, urheilun johtaelinten ja niiden jäsenyhdistysten hyvän hallinnon normien parantamisesta ja panemaan ne sitten viipymättä täytäntöön; korostaa tässä yhteydessä asianmukaisen valvonnan tärkeyttä;

13. kehottaa jäsenvaltioita määrittelemään sopupelien järjestämisen erityiseksi rikokseksi ja varmistamaan, että kaikkeen rikolliseen toimintaan, kuten sopupelien järjestämiseen ja urheilun alalla tapahtuvaan lahjontaan, sovelletaan oikeusmenettelyjä ja asianmukaisia seuraamuksia, jos näin ei vielä ole, koska sopupelit ja urheilukilpailujen manipulointi vahingoittavat urheilun etiikkaa ja rehellisyyttä ja niihin sovelletaan jo urheilualan viranomaisten seuraamuksia;

14. toteaa, että kansainvälisten sopupelitapausten tutkintaan liittyvät haasteet edellyttävät rajatylittävää tietojen jakamista ja yhteistyötä urheiluelinten, valtiollisten viranomaisten ja vedonvälittäjien välillä kansallisten foorumien puitteissa, jotta sopupelit voidaan havaita ja tutkia ja niistä voidaan nostaa syytteitä; kehottaa jäsenvaltioita harkitsemaan erityisen syyttäjänviraston perustamista erityisesti urheiluun liittyvien petosten tutkintaa varten, jos ne eivät vielä ole tehneet niin; muistuttaa, että neljännessä rahanpesun vastaisessa direktiivissä vaaditaan rahapelipalvelujen tarjoajia tekemään due diligence -tarkastus suurille rahansiirroille;

15. kehottaa neuvostoa löytämään ratkaisun, joka antaa unionille ja sen jäsenvaltioille mahdollisuuden allekirjoittaa ja ratifioida urheilukilpailujen manipuloinnista tehty Euroopan neuvoston yleissopimus, jotta varmistetaan sen täysimääräinen täytäntöönpano ja ratifiointi, ja kehottaa komissiota tukemaan ja helpottamaan tätä prosessia ja varmistamaan sen tehokkaan seurannan;

16. muistuttaa komissiota sen sitoumuksesta antaa suositus vedonlyöntiin liittyvien sopupelien estämistä ja torjumista koskevien parhaiden käytäntöjen vaihdosta ja kehottaa komissiota antamaan viipymättä tämän suosituksen;

17. kehottaa komissiota vahvistamaan instituutioiden välisiä yhteyksiä Euroopan neuvoston kanssa ja kehittämään sen myötä koordinoituja toimintaohjelmia voimavarojen mahdollisimman tehokkaan käytön varmistamiseksi;

18. tukee ja rohkaisee ennaltaehkäisy-, koulutus- ja tietoisuuskampanjoita ja tiedotusohjelmia, joissa annetaan urheilijoille, valmentajille, virkailijoille ja asiaankuuluville sidosryhmille kaikilla tasoilla neuvoja sopupelien, dopingin ja muiden rehellisyyteen vaikuttavien kysymysten muodostamasta uhasta, mukaan luettuna mahdollisesti eteen tulevat riskit ja miten epäilyttävistä menettelytavoista voidaan ilmoittaa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ehdottamaan käytännön toimenpiteitä sisällytettäväksi seuraavan unionin toimintasuunnitelmaan, kuten kokeiluhankkeet ja -ohjelmat, joilla pyritään varmistamaan, että nuorille annetaan kansalaiskasvatusta urheilussa mahdollisimman varhaisessa iässä;

19. kehottaa komissiota tukemaan edelleen dopingin vastaisia hankkeita Erasmus+-ohjelman kautta ja arvioimaan samalla sen vaikutuksia ja varmistamaan, että se täydentää hyödyllisesti olemassa olevia dopingin vastaisia rahoitusjärjestelyjä;

20. kehottaa komissiota tukemaan urheilujohtamisen hankkeiden hyvää hallintoa Erasmus+-ohjelman kautta;

21. kehottaa jäsenvaltioita helpottamaan doping-valvontaa, kansallisia testausohjelmia ja lainsäädäntöä, joka mahdollistaa koordinoinnin ja tietojen jakamisen viranomaisten, urheilujärjestöjen ja antidoping-virastojen välillä, kehottaa jäsenvaltioita mahdollistamaan sen, että viimeksi mainitut voivat perustaa laajoja dopingvalvontaohjelmia sekä käsittelemään ja vaihtamaan tietoja unionin voimassa olevien ja tulevien tietosuojaääntöjen mukaisesti;

Torstai 2. helmikuuta 2017

22. pitää tärkeänä sitä, että Maailman antidopingtoimisto (WADA) seuraa ja koordinoi antidopingpolitiikkaa ja -sääntöjä kaikkialla maailmassa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tiiviiseen yhteistyöhön WADAn, Unescon ja Euroopan neuvoston kanssa, jotta dopingia voidaan ehkäistä ja torjua tehokkaammin vahvistamalla maailman antidopingsäännösten (WADAC) oikeudellisia ja poliittisia sitoumuksia; kehottaa unionia kannustamaan terveys- ja ennaltaehkäisy politiikkoja koskevien tietojen ja parhaiden käytäntöjen vaihtamista dopingin vastaisessa taistelussa maailmanlaajuisesti;
23. kehottaa komissiota ja neuvostoa edistämään ja helpottamaan neuvotteluja maiden välisistä sopimuksista, joilla sallitaan se, että muiden maiden asianmukaisesti valtuutetut dopingvalvontaryhmät tekevät testejä urheilijoiden perusoikeuksia kunnioittaen ja kansainvälisen dopingin vastaisen yleissopimuksen mukaisesti;
24. katsoo, että doping on kasvava ongelma myös vapaa-ajan urheilussa, jossa tarvitaan koulutus- ja tiedotuskampanjoita sekä kokeneita ja ammattimaisia ohjaajia ja valmentajia, jotka auttavat edistämään tervettä suhtautumista dopingiin;
25. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota tiiviiseen yhteistyöhön WADAn ja Euroopan neuvoston kanssa määriteltäessä ilmiantajia suojelevaa politiikkaa;
26. kannustaa urheilujärjestöjä ja kansallisia viranomaisia perustamaan koordinoituja antidopingjärjestelmiä rajatylittävää valvontaa varten ja ryhtymään käytännön toimenpiteisiin, joilla vastustetaan laittomien suorituskykyä parantavien aineiden valmistamista ja kauppaamista urheilumaailmassa;
27. pitää myönteisenä Euroopan neuvoston uutta yleissopimusta integroidusta lähestymistavasta jalkapallo-otteluiden ja muiden urheilutapahtumien turvallisuuteen ja palveluihin ja kehottaa jäsenvaltioita allekirjoittamaan ja ratifioimaan sen viipymättä; kehottaa jälleen ottamaan käyttöön stadionkieltojen vastavuoroisen tunnustamisen Euroopassa ja tätä koskevan tietojen vaihdon;
28. kehottaa komissiota selvittämään keinoja jakaa urheilussa esiintyvää väkivaltaa koskevia tietoja olemassa olevien verkostojen kautta;
29. panee merkille, että terrorismin uhka edellyttää uusia ponnisteluja, jotta voidaan varmistaa turvallinen toiminta ja turvallisuus urheilutapahtumissa;
30. painottaa, että urheiluelinten olisi varmistettava riippumattomille uutisvälineille tarvittava pääsy kaikkiin urheilutapahtumiin ja mahdollisuus saada uutisia niistä, jotta ne voivat täyttää tehtävänsä urheilutapahtumien ja urheiluhallinnon tärkeinä ja kriittisinä tarkkailijoina;
31. tuomitsee jyrkästi kaikenlaisen syrjinnän ja väkivallan urheilussa sekä kentällä että sen ulkopuolella ja korostaa tarvetta estää tällainen käytös kaikilla tasoilla, parantaa tällaisista tapauksista ilmoittamista ja niiden valvontaa sekä edistää kunnioituksen, ystävyyden, suvaitsevaisuuden ja reilun pelin kaltaisia keskeisiä arvoja; katsoo, että korkeita hyvän hallintotavan normeja noudattavilla urheilujärjestöillä on paremmat valmiudet edistää urheilun yhteiskunnallista tehtävää ja torjua rasismia, syrjintää ja väkivaltaa;
32. muistuttaa tarpeesta tehostaa ihmiskaupan ja erityisesti lapsikaupan torjuntaa urheilun alalla;
33. pitää myönteisenä hyviä itsesääntelyn käytäntöjä, kuten reilua rahoitusta koskevaa aloitetta (FFP), koska sillä kannustetaan rationaalisempaan talouteen ja parempien taloushallinnon normien soveltamiseen ammattiurheilussa siten, että keskitytään lyhyen aikavälin sijasta pitkään, mikä edistää urheilun tervettä ja kestävää kehitystä Euroopassa; korostaa, että FFP on kannustanut parempiin taloushallinnon normeihin ja sitä olisi siksi sovellettava tiukasti;
34. pitää avoimia ja kestäviä urheiluun ja urheilujärjestöihin tehtäviä investointeja myönteisinä, kunhan ne tehdään tiukan valvonnan ja tiedonantovaatimusten puitteissa ja siten, että ne eivät haittaa kilpailujen ja urheilijoiden rehellisyyttä;

Torstai 2. helmikuuta 2017

35. pitää omistusmallia, jossa määräysvalta säilyy seuran jäsenillä (50+1-sääntö), hyvänä käytäntönä unionissa, ja kehottaa jäsenvaltioita, urheilua hallinnoivia elimiä, kansallisia urheiluliittoja ja liigoja aloittamaan rakentavan vuoropuhelun ja ajatusten vaihdon tästä mallista;

36. korostaa, että urheilijoita ja erityisesti alaikäisiä on suojeltava kolmannen osapuolen omistajuuden kaltaisilta väärinkäytöksiltä, jotka nostavat esiin lukuisia kysymyksiä rehellisyydestä ja laajempia eettisiä seikkoja; tukee hallintoelinten päätöksiä, joilla kielletään kolmansien osapuolten pelaajaomistus, ja kehottaa komissiota harkitsemaan kolmannen osapuolen omistajuuden kieltämistä unionin lainsäädännössä ja kannustamaan jäsenvaltioita lisätoimenpiteisiin urheilijoiden oikeuksiin liittyvien kysymysten ratkaisemiseksi;

37. katsoo, että on arvioitava uudelleen paikallisten pelaajien tukemista koskevia sääntöjä, jotta voidaan laajentaa lahjakkaiden nuorten pelaajien mahdollisuuksia pelata seurojensa edustusjoukkueessa ja siten parantaa kilpailun tasapainoa kaikkialla Euroopassa;

38. kehottaa hallintoelimiä ja kansallisia viranomaisia kaikilla tasoilla toteuttamaan toimenpiteitä, joilla varmistetaan korvaukset kasvattajaseuroille, jotta kannustetaan saavuttamaan nuorten pelaajien työhön ottamisen ja kouluttamisen edistämisen tavoite unionin tuomioistuimen asiassa Bernard 16. maaliskuuta 2010 antaman tuomion mukaisesti;

39. vahvistaa olevansa sitoutunut eurooppalaiseen järjestäytyneen urheilun malliin, jossa liitoilla on keskeinen rooli, kun mallissa saatetaan tasapainoon kaikkien osapuolten, kuten pelaajien, seurojen, liigojen, yhdistysten ja vapaaehtoisten erilaiset toisistaan poikkeavat edut, päätöksenteossa noudatetaan asianmukaisia ja demokraattisia edustus- ja avoimuusmekanismeja ja avoimet kilpailut perustuvat urheilullisiin ansioihin; vaatii lisää taloudellista yhteisvastuuta kaikilla tasoilla;

40. pitää myönteisenä EU:n vuotuista urheilufoorumia, jossa edistetään kansainvälisten ja eurooppalaisten urheiluliittojen, olympialiikkeen, urheilun eurooppalaisten ja kansallisten kattojärjestöjen ja muiden urheilujärjestöjen kaltaisten sidosryhmien vuoropuhelua; painottaa, että on parannettava edelleen sidosryhmien kanssa käytävän vuoropuhelun rakennetta, foorumin toimintoja ja keskustelujen seurantaa;

41. pitää myönteisenä komission ja kaikkien sidosryhmien pyrkimyksiä edistää sosiaalista vuoropuhelua urheilun alalla, koska se on erinomainen mahdollisuus luoda tasapainoa urheilijoiden perus- ja työoikeuksien sekä urheilun taloudellisen luonteen välillä ottamalla kaikki sidosryhmät, myös työmarkkinajärjestöt, mukaan keskusteluihin ja sopimusten tekoon; tunnustaa, että sitoutuminen avoimuuden kulttuurin kehittämiseen on urheilujärjestöjen vastuulla; painottaa, että unionin olisi aktiivisesti edistettävä työn vähimmäisnormien soveltamista ammatillisurheilijoihin kaikkialla Euroopassa;

42. kehottaa jälleen perustamaan urheiluagenttien maksuja varten avoimuusrekisterin, jota tuetaan tehokkaalla seurantajärjestelmällä, kuten maksujen clearing-järjestelyllä ja asianmukaisilla seuraamuksilla, yhteistyössä asiaankuuluvien viranomaisten kanssa agenttien väärinkäytösten torjumiseksi; vaatii jälleen urheiluagenttien lupamenettelyä ja rekisteröintiä sekä vähimmäispätevyysvaatimusten käyttöön ottamista; kehottaa komissiota panemaan täytäntöön urheiluagentteja Euroopan unionissa koskevan tutkimuksensa päätelmät erityisesti siltä osin, että agenteilla on keskeinen asema rahoitusvirroissa, jotka eivät usein ole avoimia, mikä tekee niistä laittomalle toiminnalle alttiita;

43. katsoo, että integroitu lähestymistapa sukupuolten tasa-arvoon urheilussa voi auttaa välttämään stereotyyppioita ja luoda positiivisen sosiaalisen ympäristön kaikille; pitää myönteisenä aloitteita, joilla kannustetaan sukupuolten tasa-arvoon ja yhdenvertaiseen osallistumiseen urheilua koskevassa päätöksenteossa, annetaan naisurheilijoille mahdollisuus yhdistää perhe ja ammattilaisura sekä pyritään supistamaan sukupuoleen perustuvaa palkkiokiilua ja torjumaan kaikenlaisia stereotyyppioita ja ahdistelua urheilussa; kehottaa urheilujärjestöjä kiinnittämään erityistä huomiota sukupuoliluottavuuteen kannustamalla naisurheilua;

Torstai 2. helmikuuta 2017

Sosiaalinen osallisuus, sosiaalinen tehtävä ja saavutettavuus

44. katsoo, että investoiminen urheiluun auttaa meitä rakentamaan yhtenäisiä ja osallistavia yhteiskuntia, poistamaan esteitä ja antamaan ihmisille mahdollisuuden kunnioittaa toisiaan rakentamalla siltoja kulttuuristen sekä etnisten ja sosiaalisten kuulujen ylitse sekä välittämään myönteistä viestiä yhteisistä arvoista, joita ovat keskinäinen kunnioitus, suvaitsevaisuus, myötätunto, johtajuus, yhdenvertaiset mahdollisuudet ja oikeusvaltio;
45. pitää myönteisenä kansainvälisten urheilutapahtumien järjestämistä Euroopan eri valtioissa, koska se edistää osaltaan EU:n keskeisiä yhteisiä arvoja, kuten moniarvoisuutta, suvaitsevaisuutta, oikeudenmukaisuutta, solidaarisuutta ja tasa-arvoa; muistuttaa, että urheilutapahtumat ja -tilaisuudet edistävät matkailua unionin kaupungeissa ja alueilla;
46. painottaa urheilussa hankittujen monialaisten taitojen arvoa epävirallisessa oppimisessa ja arkioppimisessa ja painottaa lisäksi urheilun, työllistettävyyden ja koulutuksen välisiä yhteyksiä;
47. korostaa urheilun roolia heikoimmassa asemassa olevien ryhmien osallistamisessa ja integroinnissa; pitää myönteisenä aloitteita, joilla pakolaisille, muuttajille ja turvapaikanhakijoille tarjotaan mahdollisuus osallistua urheilijoina kilpailuihin;
48. painottaa urheilun avulla kouluttamisen merkitystä sekä urheilun tarjoamia mahdollisuuksia saada sosiaalisesti haavoittuvassa asemassa olevat nuoret takaisin raiteille; tunnustaa ruohonjuuritason urheilun merkityksen radikalisoitumisen ehkäisemisessä ja torjumisessa ja kannustaa ja tukee tätä koskevia aloitteita; pitää myönteisenä kahta Euroopan parlamentin hyväksymää pilottihanketta: "Urheilu pakolaisten integraation ja sosiaalisen osallistamisen välineenä" ja "Radikalisoitumisvaarassa olevien nuorten seuranta ja valmennus urheilun avulla";
49. muistuttaa, että nuoret eurooppalaiset urheilijat kohtaavat usein haasteita urheilu-uran sekä koulutuksen ja työn yhteensovittamisessa; tunnustaa, että korkea-asteen koulutus ja ammattikoulutus ovat ratkaisevassa asemassa huippu-urheilijoiden myöhemmän työmarkkinoille pääsyn maksimoimisessa; tukee tehokkaita kaksoisurajärjestelmiä, joihin liittyy vähimmäislaatuvaatimuksia, ja eurooppalaisten kaksoisuraohjelmien edistyksen asianmukaista valvontaa sekä ammatinvalintapalvelujen tarjoamista yliopistojen tai korkea-asteen oppilaitosten kanssa tehtävien sopimusten kautta; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita helpottamaan urheilijoiden rajatylittävää liikkuvuutta, yhdenmukaistamaan urheilun ja koulutuksen pätevyysvaatimuksia, mukaan luettuna urheilun kautta hankittu vapaamuotoinen ja epävirallinen oppiminen, sekä vahvistamaan hyvien käytäntöjen vaihtoa;
50. painottaa tarvetta varmistaa kestävä taloudellinen tuki unionin ja kansallisen tason kaksoisuraohjelmissa tapahtuvalle vaihdolle Erasmus+-ohjelman kautta sekä tarvetta edistää alan lisätutkimusta; kehottaa jäsenvaltioita edistämään yhteistyössä oppilaitosten kanssa rajatylittävää urheilijavaihtoa ja tarjoamaan urheilijoille stipendejä;
51. tukee valmentajien ja muiden palveluntarjoajien (kuten fysioterapeuttien ja kaksoisuraneuvojien) liikkuvuutta ja hyvien käytäntöjen vaihtoa siten, että keskitytään pätevyyksien ja teknisten innovaatioiden tunnustamiseen;
52. kehottaa urheilujärjestöjä yhdessä jäsenvaltioiden kanssa edistämään valmentajia koskevia vähimmäisnormeja, jotka käsittävät rikosrekisterin tarkistuksen sekä alaikäisten ja haavoittuvien aikuisten turvallisuutta ja suojelua sekä dopingin ja sopupelien ehkäisyä ja torjuntaa koskevan koulutuksen;
53. painottaa, että WHO on todennut liikunnan puutteen neljänneksi merkittävimmäksi kuolleisuuden riskitekijäksi, jolla on merkittäviä suoria ja välillisiä sosiaalisia ja taloudellisia vaikutuksia jäsenvaltioihin ja josta aiheutuu kustannuksia jäsenvaltioille; on huolestunut siitä, että vaikka liikunnan lisäämiseen on käytetty merkittävästi varoja ja vaikka sen puutteella on merkittävä vaikutus yleiseen terveyteen, liikunnan taso laskee edelleen joissakin jäsenvaltioissa;
54. kehottaa urheilujärjestöjä ja jäsenvaltioita yhteistyössä tukemaan eri puolilla Eurooppaa työskentelemään pyrkivien valmentajien työllistettävyyttä ja liikkuvuutta sitoutumalla valmennusosaamisen laadunvalvonnan sekä pätevyys- ja koulutusnormien varmistamiseen;

Torstai 2. helmikuuta 2017

55. kannustaa jäsenvaltioita ja komissiota tekemään liikunnasta poliittisen painopistealan EU:n seuraavassa urheilua koskevassa työsuunnitelmassa erityisesti siltä osin kuin kyseessä ovat nuoret ja haavoittuvat yhteisöt syrjäytyneillä alueilla, joilla liikunta on vähäistä;
56. kehottaa kansainvälisiä ja kansallisia liittoja ja muita koulutuksen tarjoajia varmistamaan, että urheilun rehellisyyteen liittyvät aiheet sisällytetään urheiluvalmentajan pätevyyteen johtavaan opetusohjelmaan;
57. korostaa, että liikunnan edistäminen kouluissa on olennainen lähtökohta lapsille, mitä tulee elämäntaitojen oppimiseen, asenteisiin, arvoihin, tietoon ja ymmärrykseen sekä koko elämän kestäväan liikunnasta nauttimiseen; muistuttaa, että osallistuminen urheiluun yliopistoissa ja vanhemmalla iällä on tärkeässä roolissa terveiden elämäntapojen ylläpitämisen ja sosiaalisen vuorovaikutuksen kannalta;
58. ottaa huomioon, että Euroopan unionin väestö ikääntyy, joten erityistä huomiota olisi kiinnitettävä myönteiseen vaikutukseen, joka liikunnalla voi olla ikääntyneiden terveyteen ja hyvinvointiin;
59. painottaa, että urheilua ja liikuntaa olisi edistettävä paremmin kaikilla toimintapolitiikan aloilla; kannustaa paikallisia viranomaisia ja kuntia edistämään yhtäläisiä liikuntamahdollisuuksia; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota kannustamaan kansalaisia liikkumaan säännöllisemmin asianmukaisten terveystoimintalinjojen ja -ohjelmien avulla;
60. kehottaa jäsenvaltioita tukemaan urheilua vahvemmin sosiaalisesti syrjäytyneissä ryhmissä ja väestöryhmissä, jotka asuvat sosiaalisesti epäsuotuisilla alueilla, joilla osallistuminen urheiluun on usein vähäistä, sekä parantamaan yhteistyötä tällä alalla toimivien hallituksesta riippumattomien järjestöjen ja koulujen kanssa erityisesti kaupunkisuunnittelussa ja urheilupaikkojen rakentamisessa, jotta yleisön ja erityisesti haavoittuvien ryhmien erityistarpeet otetaan huomioon; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan täydet ja yhdenvertaiset mahdollisuudet käyttää julkisia urheilupaikkoja kaikilla alueilla ja edistämään uusien urheiluseurojen perustamista erityisesti maaseudulla ja kaupunkien epäsuotuisilla alueilla;
61. korostaa, että vammaisilla olisi oltava yhdenvertaiset mahdollisuudet käyttää kaikkia urheilupaikkoja sekä liikennevälineitä ja muita välineitä – sekä tämän edellyttämää pätevää tukihenkilöstöä; vaatii integroimaan kaikki urheiluun liittyvät komponentit paremmin noudattaen periaatetta, jonka mukaan kaikilla olisi oltava mahdollisuus käyttää urheilupaikkoja; kehottaa jäsenvaltioita panemaan kouluissa ja korkeakouluissa täytäntöön osallistavia urheiluohjelmia vammaisia varten, mukaan luettuna koulutettujen valmentajien ja mukautettujen liikuntaohjelmien tarjoaminen ala-asteelta lähtien, jotta vammaiset oppilaat ja opiskelijat voivat osallistua liikuntatunneille ja opetusohjelman ulkopuolisiin liikuntaharrastuksiin;
62. tunnustaa kansainvälisten paralympialaisten ratkaisevan aseman tietoisuuden lisäämisessä, syrjinnän torjumisessa ja vammaisten urheilumahdollisuuksien edistämisessä; kehottaa jäsenvaltioita vauhdittamaan toimia vammaisten osallistamiseksi urheilutoimintaan sekä lisäämään paralympialaisten ja muiden vammaisurheilijoiden kilpailujen näkyvyyttä julkisissa tiedotusvälineissä ja yleisradiolähetyksissä;
63. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota varmistamaan, että lapset harrastavat urheilua turvallisessa ympäristössä;
64. on tyytyväinen esitettyihin aloitteisiin osallistamisen, rehellisyyden ja saavutettavuuden edistämiseksi urheilussa uuden teknologian ja innovoinnin avulla;
65. pitää myönteisenä menestyksestä Euroopan urheiluviikkoa, jonka tavoitteena on edistää kaikkien urheilua, liikuntaa ja terveellisempiä elintapoja kaikkialla Euroopassa ikään, taustaan tai kuntoon katsomatta, ja kehottaa unionin toimielimiä ja jäsenvaltioita edelleen osallistumaan tähän aloitteeseen ja edistämään sitä varmistaen samalla, että se saavuttaa mahdollisimman laajan yleisön erityisesti kouluissa;
66. katsoo, että perinneurheilu on osa Euroopan kulttuuriperintöä;
67. on tyytyväinen komission tutkimukseen urheilun erityispiirteistä; kehottaa komissiota ja urheilujärjestöjä harkitsemaan lisätoimia urheilun erityispiirteiden kehittämiseksi;

Torstai 2. helmikuuta 2017

68. painottaa, että rahoitus on merkittävä unionin toimintapoliittinen väline, jota käytetään parantamaan unionin urheilualan toiminnan keskeisiä osia; kehottaa komissiota kohdistamaan urheiluun enemmän varoja Erasmus+-ohjelmasta siten, että keskitytään ruohonjuuritason urheiluun ja koulutukseen, sekä parantamaan sen näkyvyyttä ja saavutettavuutta, jotta voidaan tehostaa urheilun valtavirtaistamista muihin rahoitusohjelmiin, kuten ERI-rahastoihin tai terveysalan ohjelmaan; kehottaa parantamaan komission ja jäsenvaltioiden välistä viestintää, jotta näitä varoja voidaan käyttää tehokkaammin ja jotta voidaan minimoida ruohonjuuritason urheilujärjestöille aiheutuva hallinnollinen taakka;
69. kannustaa jäsenvaltioita ja komissiota tukemaan toimenpiteitä ja ohjelmia, joilla edistetään urheilualan vapaaehtoisten liikkuvuutta, osallistumista, koulutusta, taitojen kehittämistä ja harjoittelua sekä heidän työnsä tunnustamista; suosittelee vapaaehtoistoiminnan parhaiden käytäntöjen vaihtoa urheiluharrastuksen ja -kulttuurin kasvun edistämiseksi myös Erasmus+-ohjelmassa tätä varten varattujen kohtien kautta;
70. kehottaa komissiota oikeusvarmuuden lisäämiseksi esittämään suuntaviivoja valtiontukisääntöjen soveltamisesta urheilussa ottaen huomioon urheilun sosiaaliset, kulttuuriset ja koulutukselliset tavoitteet; katsoo tässä yhteydessä, että mitään urheilujärjestöjä eikä etenkin ruohonjuuritason urheilujärjestöjä ei pitäisi syrjiä haettaessa julkista rahoitusta kansallisella tai paikallisella tasolla;
71. pitää ratkaisevan tärkeänä, että ammattilais- ja amatööriurheilun välille luodaan tarvittava yhteys rahoituksen solidaarisuusmekanismeilla, pitää tältä osin myönteisenä kansallisten veikkausyhtiöiden panosta ruohonjuuritason urheilussa ja kannustaa jäsenvaltioita vaatimaan toimiluvan saaneita vedonvälittäjiä maksamaan pakollisen ja oikeudenmukaisen osuuden voitoista ruohonjuuritason urheilulle ja hankkeille, joilla edistetään massojen pääsyä urheiluharrastuksen pariin, jotta voidaan parantaa niiden kestävyyttä, avoimuutta ja jäljitettävyyttä sekä täydentämään media- ja lähetysoikeuksien myynnistä jo saatavaa rahoitusosuutta;
72. toteaa, että tv-oikeuksien myyminen keskitetyltä, yksinomaiselta ja alueelliselta pohjalta siten, että tulot jaetaan tasapuolisesti, on olennaista kaiken tasoisen urheilun kestävän rahoituksen ja tasapuolisten kilpailuedellytysten takaamisen kannalta;
73. korostaa, että teollis- ja tekijänoikeuksien rikkomukset urheilun alalla ovat uhka sen pitkän aikavälin rahoitukselle;
74. suosittelee, että jäsenvaltiot ottavat verojärjestelmässään käyttöön ruohonjuuritason urheilua koskevan arvonlisäverovapauden, verohelpotuksia ja muita taloudellisia kannustimia ja käyttävät niitä aktiivisesti; tunnustaa, että valtiontukisääntöjä ei pitäisi soveltaa tällaiseen tukemiseen;
75. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita osoittamaan lisää varoja julkisille avoimille urheilu- ja leikkipaikoille ruohonjuuritason urheilun helpon saavutettavuuden edistämiseksi;
76. katsoo, että kestävyiden ja ympäristönsuojelun olisi oltava urheilutapahtumien kiinteä osa ja urheilun sidosryhmien olisi osaltaan edistettävä kestävän kehityksen toimintaohjelmaa 2030;
77. pyytää jäsenvaltioiden kansallisia olympiakomiteoita ja urheiluliittoja ottamaan käyttöön Euroopan unionin lipun ja tunnuksen ja käyttämään niitä yhdessä yksilöllisten kansallisten lippujen ja tunnusten kanssa kansainvälisissä urheilutapahtumissa;
78. painottaa, että urheilu on voimakas tekijä, jolla voidaan luoda ja vahvistaa paikalliseen ja kansalliseen yhteisöön ja jopa Eurooppaan kuulumisen tunnetta;
79. painottaa, että on tärkeää tehdä ammattilaisseurojen omistajuudesta täysin avointa;
- o
- o o
80. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä eurooppalaisille, kansainvälisille ja kansallisille urheiluliitoille ja liigoille.

Torstai 2. helmikuuta 2017

P8_TA(2017)0013

Adoptioihin liittyvät rajatylittävät näkökohdat

Euroopan parlamentin päätöslauselma 2. helmikuuta 2017 suosituksista komissiolle adoptioihin liittyvistä rajatylittävistä näkökohdista (2015/2086(INL))

(2018/C 252/02)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 225 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 67 artiklan 4 kohdan ja 81 artiklan 3 kohdan,
- ottaa huomioon 20. marraskuuta 1989 hyväksytyyn Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen lasten oikeuksista ja etenkin sen 7, 21 ja 35 artiklan,
- ottaa huomioon lapsen oikeuksia koskevaan Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimukseen liitetyn lasten myynnistä, lapsiprostituutiosta ja lapsipornografiasta 25. toukokuuta 2000 tehdyn valinnaisen pöytäkirjan 2 artiklan,
- ottaa huomioon 24. huhtikuuta 1963 tehdyn, konsulisuhteita koskevan Wienin yleissopimuksen,
- ottaa huomioon 29. toukokuuta 1993 tehdyn Haagin yleissopimuksen lasten suojelusta ja yhteistyöstä kansainvälisissä lapseksiottamisasioissa,
- ottaa huomioon ihmisoikeusvaltuutetun asiakirjan ”Issue paper on Adoption and Children: a Human Rights Perspective”, joka julkaistiin 28. huhtikuuta 2011,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 46 ja 52 artiklan,
- ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön sekä vetoamusvaliokunnan lausunnon (A8-0370/2016),

Adoptioita koskevat yhteiset vähimmäisvaatimukset

- A. katsoo, että adoptioita koskevassa asiassa on olennaisen tärkeää, että kaikki päätökset tehtäisiin lapsen etua koskevan periaatteen mukaisesti, ilman syrjintää ja kunnioittaen lapsen perusoikeuksia;
- B. katsoo, ettei adoption tarkoituksena ole antaa aikuisille oikeutta lapseen vaan antaa lapselle vakaa, rakastava ja huolehtiva ympäristö, jossa hän voi kasvaa ja kehittyä harmonisesti;
- C. ottaa huomioon, että adoptiomenettely koskee lapsia, jotka adoptiohakemuksen esittämishetkellä eivät ole täyttäneet 18:aa vuotta tai saavuttaneet alkuperämaassaan täysi-ikäisyyttä;
- D. katsoo, että lapsen oikeus tuntea taustansa ja biologisten vanhempien oikeus suojata oma henkilöllisyytensä on asetettava sopivaan tasapainoon;
- E. katsoo, etteivät asianomaiset viranomaiset saa pitää biologisten vanhempien taloudellista tilannetta ainoana perusteena huoltajuuden peruuttamiselle ja lapsen antamiselle adoptoitavaksi;
- F. katsoo, ettei adoptiomenettelyä saisi käynnistää ennen kuin biologisten vanhempien huoltajuuden peruuttamisesta on tehty lopullinen päätös ja biologiset vanhemmat ovat saaneet tilaisuuden käyttää kaikkia tarjolla olevia muutoksenhakukeinoja kyseistä päätöstä vastaan; katsoo, että muut jäsenvaltiot voivat kieltäytyä tunnustamasta ilman tällaisia menettelyllisiä takeita tehtyä adoptiopäätöstä;

Torstai 2. helmikuuta 2017

- G. katsoo, että parempi tehokkuus ja avoimuus mahdollistavat kansallisten adoptiomenettelyjen parantamisen ja voivat helpottaa kansainvälisiä adoptioita, mikä voi lisätä adoptoitavien lasten määrää; katsoo näin ollen, että kaikkien jäsenvaltioiden ratifioiman lapsen oikeuksista tehdyn YK:n yleissopimuksen 21 artiklan noudattamisen olisi oltava ensisijainen lähtökohta kaikille menettelyille, toimille ja strategioille, jotka koskevat adoptioita rajatylittävissä yhteyksissä, ottaen samalla huomioon lapsen etu;
- H. katsoo, että on ponnisteltava päättäväisemmin sellaisten tilanteiden estämiseksi, joissa adoptiosta kiinnostuneet vanhemmat joutuvat häikäilemättömien välittäjäorganisaatioiden hyväksikäytön kohteiksi, ja että tämän vuoksi tälläkin alalla on vahvistettava unionin yhteistyötä rikollisuuden ja korruption torjumiseksi;
- I. katsoo, että on kannustettava mahdollisuuksien mukaan sisarusten sijoittamiseen samaan adoptioperheeseen, jotta vältetään erilleen joutumisesta aiheutuvat lisätraumat;

Vuonna 1993 tehdyn Haagin yleissopimuksen mukaiset kansainväliset adoptiot

- J. ottaa huomioon, että kaikkien jäsenvaltioiden ratifioimassa, 29. toukokuuta 1993 tehdystä Haagin yleissopimuksessa lasten suojelusta sekä yhteistyöstä kansainvälisissä lapseksiottamisasioissa, jäljempänä ”Haagin yleissopimus”, vahvistetaan hallinnollista yhteistyötä ja tunnustamista koskeva järjestelmä kansainvälisten adoptioiden alalla, eli tapauksissa, joissa adoptoijien ja lapsen tai lasten vakinainen asuinpaikka ei ole samassa maassa;
- K. ottaa huomioon, että Haagin yleissopimuksen mukaan kansainvälisten adoptioiden tunnustaminen tapahtuu automaattisesti kaikissa allekirjoittajavaltioissa ilman, että tarvitaan erityistä menettelyä tunnustamisen voimaansaattamiseksi;
- L. ottaa huomioon, että Haagin yleissopimuksen mukaan tunnustaminen voidaan evätä vain, jos adoptio on selvästi kyseisen valtion oikeusjärjestyksen perusteiden vastainen, ottaen huomioon lapsen edun;

Siviilioikeudellinen yhteistyö adoptioiden alalla

- M. ottaa huomioon, että oikeusalan koulutus laajimmassa merkityksessään on molemminpuolisen luottamuksen kannalta keskeisessä asemassa lainsäädännön kaikilla aloilla, myös adoptioasioissa; katsoo, että oikeusalan koulutusta ja unionin oikeuslaitosten verkostojen tukemista koskevissa nykyisissä unionin ohjelmissa olisi näin ollen kiinnitettävä enemmän huomiota erityistuomioistuihin, kuten perhe- ja nuorisotuomioistuihin;
- N. ottaa huomioon, että on tarpeen parantaa kattavan tiedon tarjoamista kansalaisille kotimaan adoption juridisista ja menettelyllisistä näkökohdista jäsenvaltioissa; ottaa huomioon, että Euroopan oikeusportaalilla voitaisiin tältä osin laajentaa;
- O. ottaa huomioon, että Euroopan lapsiasiavaltuutettujen verkosto perustettiin vuonna 1997 ja että EU:n lapsiasiavaltuutettuja olisi kannustettava tekemään tiiviimpää yhteistyötä ja koordinoimaan toimintaa tiiviimmin kyseisellä foorumilla; katsoo, että heidät voitaisiin esimerkiksi ottaa mukaan nykyisiin unionin rahoittamiin oikeusalan koulutushankkeisiin;
- P. katsoo, että tästä asiasta on tarpeen tehdä perinpohjainen arvio, koska on ponnisteltava enemmän adoptiota varten tapahtuvan rajatylittävän lapsikaupan estämiseksi ja torjumiseksi ja lapsikaupan torjumista koskevien nykyisten sääntöjen ja suuntaviivojen asianmukaisen ja tehokkaan täytäntöönpanon edistämiseksi; katsoo, että tämän vuoksi tällä alalla on tehostettava unionin yhteistyötä rikollisuuden ja korruption torjumiseksi, jotta voidaan ehkäistä lapsikaappauksia ja lapsikauppaa;

Kotimaan adoptiopäätösten rajatylittävä tunnustaminen

- Q. ottaa huomioon, että jäsenvaltioiden keskinäisen luottamuksen periaate on perustavanlaatuisen tärkeä unionin lainsäädännössä, koska se mahdollistaa vailla sisäisiä rajoja olevan alueen luomisen ja ylläpitämisen; ottaa huomioon, että keskinäiseen luottamukseen perustuva vastavuoroisen tunnustamisen periaate velvoittaa jäsenvaltiot panemaan toisessa jäsenvaltiossa annetun tuomion tai päätöksen täytäntöön;

Torstai 2. helmikuuta 2017

- R. toteaa, että huolimatta alan kansainvälisistä säännöistä jäsenvaltioissa on edelleen eri näkemyksiä periaatteista, joilla adoptioprosessia pitäisi hallinnoida, ja eroja on myös adoptiomenettelyjen noudattamisessa ja prosessin oikeusvaikutuksissa;
- S. ottaa huomioon, että EU:lla on toimivalta toteuttaa toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on tehostaa jäsenvaltioiden välistä oikeudellista yhteistyötä puuttumatta kuitenkaan kansalliseen perheoikeuteen, myös adoptioiden alalla;
- T. ottaa huomioon, että julkisia politiikkoja koskevien vapautusten tarkoituksena on turvata jäsenvaltioiden identiteetti, joka heijastuu jäsenvaltioiden aineelliseen perheoikeuteen;
- U. ottaa huomioon, ettei tällä hetkellä ole voimassa kotimaan adoptiopäätösten, eli sellaisten adoptioiden, jotka on pantu täytäntöön yksittäisessä jäsenvaltiossa, automaattista tai muuta tunnustamista koskevia EU:n säännöksiä;
- V. ottaa huomioon, että tällaisten säännösten puute aiheuttaa suuria ongelmia eurooppalaisille perheille, jotka lapsen adoptoituaan muuttavat toiseen jäsenvaltioon, koska adoptiota ei välttämättä tunnusteta, mikä merkitsee sitä, että vanhempien saattaa olla vaikea harjoittaa oikeudellisesti huoltajuuttaan ja he saattavat kohdata taloudellisia vaikeuksia alalla sovellettavien erilaisten maksujen vuoksi;
- W. ottaa huomioon, että tällaisten säännösten puute vaarantaa siten lasten oikeuden vakaaseen ja pysyvään perheeseen;
- X. ottaa huomioon, että nykyisin vanhemmat saattavat toiseen jäsenvaltioon muuttaessaan joutua käymään läpi erityisiä kansallisia tunnustamismenettelyjä tai jopa adoptoimaan lapsen uudelleen, mikä aiheuttaa huomattavaa oikeusvarmuuden puutetta;
- Y. ottaa huomioon, että nykytilanne voi aiheuttaa vakavia ongelmia ja estää perheitä harjoittamasta täysimääräisesti vapaata liikkuvuutta;
- Z. arvelee, että saattaa olla tarpeellista tarkistaa ja arvioida kokonaistilannetta konsultoimalla jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia;
- AA. ottaa huomioon, että Bryssel II -asetuksessa ei käsitellä kysymystä adoptiopäätösten tunnustamisesta, koska se kattaa vain vanhempainvastuun;
- AB. katsoo näin ollen, että on erittäin tärkeää hyväksyä lainsäädäntö, jossa säädetään yhdessä jäsenvaltiossa tehdyn kotimaan adoptiopäätöksen automaattisesta tunnustamisesta toisessa jäsenvaltiossa edellyttäen, että yleistä järjestystä koskevien kansallisten säännösten sekä toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen täysimääräinen noudattaminen varmistetaan;
- AC. katsoo, että tällainen lainsäädäntö täydentäisi olemassa olevaa, tuomioistuinten toimivaltaa ja vanhempainvastuuta koskevaa neuvoston asetusta (EY) N:o 2201/2003⁽¹⁾ (Bryssel Iia -asetus) ja täyttäisi kansainvälisen lainsäädännön (Haagin yleissopimus) mukaisten adoptioiden tunnustamista koskevassa asiassa tällä hetkellä vallitsevan tyhjiön;

Adoptioita koskevat yhteiset vähimmäisvaatimukset

1. kehottaa jäsenvaltioiden viranomaisia tekemään kaikki adoptioasioita koskevat päätökset pitäen mielessä lapsen edun ja kunnioittaen hänen perusoikeuksiaan ja ottaen aina huomioon kunkin yksittäisen tapauksen erityisolosuhteet;
2. korostaa, ettei adoptoitavaksi annettavia lapsia tulisi nähdä jonkin valtion omaisuutena vaan yksilöinä, joilla on kansainvälisesti tunnustetut perusoikeudet;
3. korostaa, että jokainen adoptiotapaus on erilainen ja sitä on arvioitava erikseen;

⁽¹⁾ Neuvoston asetusta (EY) N:o 2201/2003, annettu 27 päivänä marraskuuta 2003, tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevista asioista ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta (EUVL L 338, 23.12.2003, s. 1).

Torstai 2. helmikuuta 2017

4. katsoo, että rajatylittävien adoptioiden tapauksessa lapsen kulttuuriin ja kieleen liittyvät perinteet olisi otettava huomioon ja niitä olisi kunnioitettava niin pitkälti kuin mahdollista;
5. katsoo, että adoptiomenettelyissä lapselle olisi aina suotava mahdollisuus tulla kuulluksi ilman painostusta ja ilmaista mielipiteensä adoptioprosessista ottaen huomioon hänen ikänsä ja kypsyytensä; pitää näin ollen äärimmäisen tärkeänä, että adoptiolle pyritään saamaan lapsen hyväksyntä aina kun se on mahdollista ja lapsen iästä riippumatta; kehottaa tältä osin kiinnittämään erityistä huomiota pikkulapsiin ja vauvoihin, joita ei voida kuulla;
6. katsoo, ettei adoptiota koskevaa päätöstä tulisi tehdä ennen kuin biologisia vanhempia on kuultu ja ennen kuin he ovat tarvittaessa käyttäneet kaikki tarjolla olevat oikeussuojakeinot huoltajuuttaan koskevassa asiassa ja biologisten vanhempien huoltajuuden peruuttamisesta on tehty lopullinen päätös; kehottaa näin ollen jäsenvaltioiden viranomaisia toteuttamaan kaikki lapsen hyvinvoinnin edellyttämät toimenpiteet muutoksenhakukeinojen käyttämiseksi säädetyn ajan päättymiseen asti sekä koko adoptioon liittyvien oikeudellisten menettelyjen kuluessa tarjoamalla lapselle tämän harmonisen kehityksen kannalta välttämätöntä suojaa ja huolenpitoa;
7. kehottaa komissiota harkitsemaan vertailututkimuksen tekemistä suostumukseen perustumattomia rajatylittäviä adoptioita koskevien valitusten analysoimiseksi;
8. korostaa, että asianomaisten viranomaisten olisi aina ensin harkittava mahdollisuutta sijoittaa lapsi tämän sukulaisten luokse, vaikka kyseiset sukulaiset asuisivat toisessa maassa, jos lapsi on muodostanut suhteet kyseisiin sukulaisiin, sekä arvioitava lapsen yksilölliset tarpeet ennen kuin ne antavat lapsen vieraiden adoptoitavaksi; katsoo, että niiden perheenjäsenten vakinaista asuinpaikkaa, jotka haluavat ottaa vastuun lapsesta, ei saisi pitää ratkaisevana tekijänä;
9. kehottaa kohtelevaan eri kansalaisuuksia edustavia vanhempia yhdenvertaisesti vanhempainvastuuta ja adoptiota koskeviin asioihin liittyvien menettelyjen aikana; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että adoptiomenettelyissä mukana olevien sukulaisten, jotka ovat toisen jäsenvaltion kansalaisia, kaikki menettelylliset oikeudet ovat yhdenvertaisia, mukaan luettuina oikeusavun tarjoaminen sekä oikea-aikainen tiedottaminen kuulemisista, oikeus käyttää tulkkia ja kaikkien asian kannalta merkityksellisten asiakirjojen saatavuus heidän omalla kielellään;
10. korostaa, että jos lapsi, jonka antamista adoptoitavaksi harkitaan, on toisen jäsenvaltion kansalainen, kyseisen jäsenvaltion konsuliviranomaisille ja lapsen kyseisessä jäsenvaltiossa asuville perheenjäsenille olisi ilmoitettava asiasta ja heitä olisi kuultava ennen päätöksen tekemistä;
11. kehottaa lisäksi jäsenvaltioita kiinnittämään erityistä huomiota pakolaisaseman saaneisiin tai sitä hakeviin, vailla huoltajaa oleviin alaikäisiin ja varmistamaan, että he saavat suojelua, apua ja hoitoa, joita jäsenvaltiot ovat velvollisia tarjoamaan kansainvälisten velvoitteidensa mukaisesti, esimerkiksi sijoittamalla heidät mielellään tilapäisesti sijaisperheisiin;
12. korostaa, että on tärkeää tarjota sosiaaliryöstötekijöille asiaankuuluvat työolot, jotta he voivat tehdä arviointinsa asianmukaisesti yksittäisissä tapauksissa, ilman minkäänlaista taloudellista tai oikeudellista painostusta ja ottaen täysin huomioon lapsen edun ja punniten sitä sekä lyhyellä, keskipitkällä että pitkällä aikavälillä;

Vuonna 1993 tehdyn Haagin yleissopimuksen mukaiset kansainväliset adoptiot

13. panee merkille, että Haagin yleissopimus on osoittautunut onnistuneeksi välineeksi, ja panee merkille sen soveltamisen tärkeyden ja kehottaa kaikkia maita allekirjoittamaan tai ratifioimaan sen tai liittymään siihen;
14. pitää valitettavana, että adoptiotodistusten myöntämisessä ilmenee usein ongelmia; kehottaa näin ollen jäsenvaltioiden viranomaisia huolehtimaan siitä, että Haagin yleissopimuksessa vahvistettuja menettelyjä ja takeita noudatetaan aina tunnustamisen automaattisuuden varmistamiseksi; vaatii jäsenvaltioita olemaan luomatta sellaisia tarpeettomia byrokraattisia esteitä Haagin yleissopimuksen piiriin kuuluvien adoptioiden tunnustamiselle, jotka saattaisivat pitkittää menettelyä ja tehdä siitä kalliimman;
15. tähdentää, että Haagin yleissopimuksen määräysten noudattamista ja tarkkaa soveltamista voitaisiin edelleenkin parantaa, sillä jotkin jäsenvaltiot edellyttävät hallinnollisia lisämenettelyjä tai veloittavat adoptioiden tunnustamisesta kohtuuttomia maksuja esimerkiksi kirjattaessa tietoja väestörekisteriin tai kyseisiä tietoja muutettaessa tai kansalaisuutta haettaessa, vaikka tämä on vastoin yleissopimuksen määräyksiä;
16. kehottaa jäsenvaltioita noudattamaan menettelyjä, jotka koskevat Haagin yleissopimuksen 4 artiklassa vahvistettuja neuvontaa ja suostumusta koskevia vaatimuksia;

Torstai 2. helmikuuta 2017

Siviilioikeudellinen yhteistyö adoptioiden alalla

17. kehottaa jäsenvaltioita tehostamaan yhteistyötään adoptioiden alalla sekä oikeudellisten että sosiaalisten näkökohtien osalta, ja kehottaa toimivaltaisia viranomaisia tekemään enemmän yhteistyötä seuranta-arviointien toteuttamiseksi tarvittaessa; pyytää tältä osin unionia myös säilyttämään johdonmukaisen lähestymistavan lasten oikeuksiin kaikissa tärkeimmissä sisä- ja ulkoasioita koskevilla politiikoissaan;

18. kehottaa komissiota luomaan adoptioihin erikoistuneiden tuomarien ja viranomaisten tehokkaan eurooppalaisen verkoston helpottamaan tietojen ja hyvien käytäntöjen vaihtoa, joka on erityisen hyödyllistä silloin, kun adoptioon liittyy ulkomainen osapuoli; pitää erittäin tärkeänä sitä, että helpotetaan hyvien käytäntöjen koordinoimista ja vaihtoa unionin oikeuslaitosten nykyisen koulutusverkoston kanssa, jotta saavutetaan suurin mahdollinen johdonmukaisuus unionin jo rahoittamien hankkeiden kanssa; kehottaa komissiota järjestämään rahoituksen rajatylittävien adoptioiden parissa työskentelevien tuomarien erikoiskoulutusta varten;

19. katsoo, että rajatylittävien adoptioiden parissa työskentelevien tuomareiden koulutus- ja tapaamismahdollisuudet voivat auttaa määrittämään tarkasti odotettuja ja tarvittavia oikeudellisia ratkaisuja kotimaan adoptioiden tunnustamisen alalla; kehottaa näin ollen komissiota myöntämään rahoitusta tällaisia koulutus- ja tapaamismahdollisuuksia varten siinä vaiheessa, kun ehdotusta asetukseksi laaditaan;

20. kehottaa komissiota julkaisemaan Euroopan oikeusportaaliin keskeiset oikeudelliset ja menettelyä koskevat tiedot kaikkien jäsenvaltioiden adoptiolainsäädännöstä ja -käytännöistä;

21. panee merkille Euroopan lapsiasiavaltuutettujen verkoston toiminnan ja katsoo, että kyseistä yhteistyötä olisi entisestään kehitettävä ja vahvistettava;

22. korostaa, että on tehtävä tiivistä yhteistyötä myös unionin laitosten, kuten Europolin, välityksellä adoptiota varten tapahtuvien rajatylittävien lapsikaappausten ja lapsikaupan estämiseksi; toteaa, että syntyvien lasten luotettavan kansallisen rekisteröintijärjestelmän avulla voidaan ehkäistä adoptiota varten tapahtuvaa lapsikauppaa; kehottaa siksi parantamaan koordinoimista kolmansista maista kotoisin olevien lasten adoptiointin herkällä alalla;

Kotimaan adoptiopäätösten rajatylittävä tunnustaminen

23. toteaa näin ollen, että tarvitaan selvästikin unionin lainsäädäntöä, jossa säädetään kotimaan adoptiopäätösten automaattisesta rajatylittävästä tunnustamisesta;

24. pyytää komissiota antamaan viimeistään 31. heinäkuuta 2017 Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 67 ja 81 artiklan nojalla ehdotuksen adoptiopäätösten rajatylittävästä tunnustamisesta koskevaksi säädökseksi liitteenä olevien suositusten ja alan voimassaolevan kansainvälisen oikeuden mukaisesti;

25. vahvistaa, että tämän päätöslauselmaesityksen liitteenä olevissa suosituksissa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteita;

26. katsoo, ettei pyydetystä ehdotuksesta koidu kielteisiä taloudellisia seurauksia, koska lopullinen tavoite eli adoptiopäätösten automaattinen tunnustaminen vähentää kustannuksia;

o

o o

27. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman ja liitteenä olevat yksityiskohtaiset suositukset komissiolle ja neuvostolle sekä jäsenvaltioiden parlamenteille ja hallituksille.

Torstai 2. helmikuuta 2017

PÄÄTÖSLAUSELMAN LIITE

PYYDETYN EHDOTUKSEN SISÄLTÖÄ KOSKEVAT YKSITYISKOHTAISET SUOSITUKSET

A. PYYDETYN EHDOTUKSEN PERIAATTEET JA TAVOITTEET

1. Käyttäen vapaata liikkuvuutta koskevaa oikeuttaan yhä kasvava joukko unionin kansalaisia päättää joka vuosi muuttaa toiseen EU:n jäsenvaltioon. Tästä aiheutuu liikkuvien yksilöiden henkilökohtaisen ja perheoikeudellisen tilanteen tunnustamiseen ja ratkaisemiseen oikeudellisesti liittyviä vaikeuksia. Unioni on alkanut käsitellä näitä ongelmallisia tilanteita esimerkiksi hyväksymällä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) No 650/2012⁽¹⁾ sekä ryhtymällä tehostettuun yhteistyöhön asioissa, jotka koskevat aviovarallisuussuhteiden joidenkin näkökohtien tunnustamista sekä rekisteröityjen parisuhteiden varallisuusoikeudellisia vaikutuksia.

2. Lasten suojelusta ja yhteistyöstä kansainvälisissä lapseksiottamisasioissa 29. toukokuuta 1993 tehty Haagin yleissopimus, jäljempänä "Haagin yleissopimus", on voimassa kaikissa jäsenvaltioissa. Se koskee rajatylittäviin adoptioihin sovellettavaa menettelyä, ja siinä määrätään tällaisten adoptioiden automaattisesta tunnustamisesta. Haagin yleissopimus ei kuitenkaan kata tilanteita, joissa lapsen kokonaan kansallisen menettelyn mukaisesti adoptoinut perhe muuttaa toiseen jäsenvaltioon. Tämä voi aiheuttaa huomattavia oikeudellisia ongelmia, jos vanhemman tai vanhempien ja adoptoidun lapsen välistä juridista suhdetta ei automaattisesti tunnusteta. Tällaisissa tapauksissa voidaan edellyttää hallinnollisia tai oikeudellisia lisämenettelyjä, ja ääritapauksissa tunnustamisesta saatetaan jopa kokonaan kieltäytyä.

3. Näin ollen unionin kansalaisten perusoikeuksien ja -vapauksien suojelemiseksi on välttämätöntä antaa asetus, jossa säädetään adoptiopäätösten automaattisesta rajatylittävästä tunnustamisesta. Sopiva oikeusperusta tällaiselle ehdotukselle on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 67 artiklan 4 kohta, joka koskee tuomioistuinten päätösten ja muiden päätösten vastavuoroista tunnustamista, sekä perheoikeudellisia toimenpiteitä koskeva Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 81 artiklan 3 kohta. Neuvosto antaa kyseisen asetuksen Euroopan parlamenttia kuultuaan.

4. Ehdotuksessa asetukseksi säädetään jossakin jäsenvaltiossa tehtyjen adoptiopäätösten automaattisesta tunnustamisesta muun kuin Haagin yleissopimuksessa vahvistetun menettelyn puitteissa. Koska eurooppalaiset perheet ovat myös saattaneet asua aikaisemmin kolmansissa maissa tai niillä saattaa olla niihin yhteyksiä, asetuksessa säädetään myös, että kun yksi jäsenvaltio on tunnustanut jossakin kolmannessa maassa tehdyn adoptiopäätöksen asiaa koskevien kansallisten menettelysääntöjensä mukaisesti, kyseinen adoptiopäätös on tunnustettava kaikissa muissakin jäsenvaltioissa.

5. Oikeuspaikkakeinottelun tai epäasianmukaisten kansallisten lakien soveltamisen estämiseksi automaattisen tunnustamisen edellytyksenä on ensinnäkin, ettei se ole selvästi vastoin tunnustavan jäsenvaltion oikeusjärjestyksen perusteita – korostettakoon samalla, että tunnustamisesta kieltäytyminen ei koskaan voi johtaa tosiasialliseen syrjintään, joka kielletään Euroopan unionin peruskirjan 21 artiklassa, ja toiseksi, että adoptiopäätöksen tehneellä jäsenvaltiolla oli B-osassa pyydetyn ehdotuksen, jäljempänä "ehdotus", 4 artiklan mukainen toimivalta. Vain sillä jäsenvaltiolla, jossa lapsen vanhemman tai vanhempien vakinainen asuinpaikka on, voi olla toimivalta kyseisessä asiassa. Jos adoptiopäätös on tehty jossakin kolmannessa maassa, kyseisen adoption ensimmäistä tunnustamista koskeva toimivalta unionissa voi kuitenkin olla myös sillä jäsenvaltiolla, jonka kansalaisia vanhemmat tai lapsi ovat. Tällä pyritään varmistamaan oikeussuojakeinojen saatavuus ulkomailla asuville eurooppalaisille perheille.

6. Päätösten tekemiseksi mahdollisesta tunnustamisen vastustamisesta erityistapauksissa tarvitaan erityismenettelyjä. Nämä säännökset ovat samanlaisia kuin muissa yksityisoikeuden alaa koskevissa EU:n säädöksissä.

7. Olisi luotava eurooppalainen adoptiotodistus automaattista tunnustamista koskevien hallinnollisten pyyntöjen käsittelyn nopeuttamiseksi. Komissio vahvistaa todistuksen mallin delegoidulla säädöksellä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 650/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, toimivallasta, sovellettavasta laista, päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta ja virallisten asiakirjojen hyväksymisestä ja täytäntöönpanosta perintöasioissa sekä eurooppalaisen perintötodistuksen käyttöönotosta (EUVL L 201, 27.7.2012, s. 107).

Torstai 2. helmikuuta 2017

8. Ehdotus koskee vain yksittäistä vanhemman ja lapsen välistä suhdetta. Siinä ei velvoiteta jäsenvaltioita tunnustamaan mitään tiettyä adoptoidun lapsen vanhempien välistä juridista suhdetta, koska parisuhteita koskevissa kansallisissa laeissa on huomattavia eroja.

9. Lopuksi ehdotus sisältää tavanomaiset yksityisoikeuden välineisiin sisältyvät loppu- ja siirtymäsäännökset. Adoptioiden automaattista tunnustamista sovelletaan vain asetuksen soveltamispäivästä alkaen tehtyihin adoptiopäätöksiin ja kyseisestä päivästä alkaen myös mahdollisiin aiemmin tehtyihin adoptiopäätöksiin, jos lapsi on vielä alaikäinen.

10. Ehdotus on toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden mukainen, koska jäsenvaltiot eivät voi yksin luoda oikeudellisia puitteita adoptiopäätösten rajatylittävää tunnustamista varten, eikä siinä ylitetä sitä, mikä on ehdottomasti tarpeen adoptoitujen lasten oikeudellisen tilanteen vakauden varmistamiseksi. Se ei vaikuta jäsenvaltioiden perheoikeuteen.

B. PYYDETYN EHDOTUKSEN TEKSTI

Neuvoston asetus adoptiopäätösten rajatylittävästä tunnustamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 67 artiklan 4 kohdan ja 81 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin Euroopan komissiolle esittämän pyynnön,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

noudattaa erityistä lainsäätämisyksitystä,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Unioni on asettanut tavoitteekseen pitää yllä ja kehittää vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvaa aluetta, jolla taataan henkilöiden vapaa liikkuvuus. Tällaisen alueen luomiseksi asteittain unionin on hyväksyttävä toimenpiteitä, jotka koskevat oikeudellista yhteistyötä siviiliasioissa, joilla on rajatylittäviä vaikutuksia, myös perheoikeuden alalla.
- (2) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 67 ja 81 artiklan mukaisesti kyseisten toimenpiteiden on sisällettävä toimenpiteitä tuomioistuinten päätösten ja muiden päätösten vastavuoroisen tunnustamisen varmistamiseksi.
- (3) Lapsen adoptoineiden perheiden vapaan liikkuvuuden varmistamiseksi on tarpeellista ja asianmukaista, että tuomioistuimen toimivaltaa sekä adoptiopäätösten tunnustamista koskevista säännöistä säädetään velvoittavalla unionin säädöksellä, jota sovelletaan sellaisenaan.
- (4) Tällä asetuksella olisi luotava selkeät ja kattavat oikeudelliset puitteet adoptiopäätösten rajatylittävän tunnustamisen alalla, tarjottava perheille asianmukainen lopputulos oikeusvarmuutta, ennustettavuutta ja joustavuutta koskevissa asioissa sekä estettävä tilanteet, joissa yhdessä jäsenvaltiossa laillisesti tehtyä adoptiopäätöstä ei tunnusteta toisessa jäsenvaltiossa.
- (5) Tämän asetuksen olisi katettava jossakin jäsenvaltiossa tehtyjen tai tunnustettujen adoptiopäätösten tunnustaminen. Se ei kuitenkaan saisi kattaa lasten suojelusta sekä yhteistyöstä kansainvälisissä lapseksiottamisasioissa 29 päivänä toukokuuta 1993 tehdyn Haagin yleissopimuksen mukaisesti täytäntöön pantujen kansainvälisten adoptioiden tunnustamista, koska kyseisessä yleissopimuksessa jo määrätään tällaisten adoptioiden automaattisesta tunnustamisesta. Tätä asetusta olisi näin ollen sovellettava vain kotimaan adoptioiden tunnustamiseen sekä sellaisiin kansainvälisiin adoptioihin, joita ei panna täytäntöön kyseisen yleissopimuksen nojalla.
- (6) Adoption ja adoptiopäätöksen tehneen tai tunnustaneen jäsenvaltion alueen välillä on vallittava jokin yhteys. Vastaavasti tunnustamisen edellytyksenä olisi oltava tuomioistuimen toimivaltaa koskevien yhteisten sääntöjen noudattaminen.

Torstai 2. helmikuuta 2017

- (7) Tuomioistuimen toimivaltaa koskevien sääntöjen olisi oltava hyvin suurelta osin ennustettavissa ja perustuttava siihen periaatteeeseen, että tuomioistuimen toimivallan perustana on yleensä adoptioiden vakainainen asuinpaikka tai jommankumman vanhemman taikka lapsen vakainainen asuinpaikka. Tuomioistuimen toimivalta olisi rajattava näihin perusteisiin lukuun ottamatta tilanteita, joissa asiaan liittyy kolmansia maita ja joissa se jäsenvaltio, jonka kansalaisia asianosaiset ovat, voi olla yhdistävä tekijä.
- (8) Koska adoptio yleensä koskee alaikäisiä, ei ole tarkoituksenmukaista suoda vanhemmille tai lapselle joustavuutta, jonka puitteissa he voisivat valita adoptiosta päättävät viranomaiset.
- (9) Keskinäinen luottamus lainkäyttöön unionissa oikeuttaa periaatteen, jonka mukaan yhdessä jäsenvaltiossa tehdyt tai sen tunnustamat adoptiopäätökset olisi tunnustettava kaikissa muissa jäsenvaltioissa ilman eri menettelyä. Tämän vuoksi minkä tahansa jäsenvaltion tekemää adoptiopäätöstä olisi käsiteltävä niin kuin se olisi tehty vastaanottavassa jäsenvaltiossa.
- (10) Toisessa jäsenvaltiossa tehdyn adoptiopäätöksen automaattinen tunnustaminen vastaanottavassa jäsenvaltiossa ei saisi vaarantaa puolustautumisoikeuden kunnioittamista. Näin ollen kenen tahansa asianosaisen olisi voitava anoa adoptiopäätöksen tunnustamisesta kieltäytymistä, jos hän katsoo, että jokin tunnustamisesta kieltäytymisen perusteista täyttyy.
- (11) Kotimaisten adoptiopäätösten tunnustamisen olisi oltava automaattista, paitsi jos sillä jäsenvaltiolla, jossa adoptio on tapahtunut, ei ollut kyseisessä asiassa toimivaltaa tai jos tunnustaminen olisi selvästi vastoin tunnustavan jäsenvaltion oikeusjärjestyksen perusteita siten kuin asia tulkitaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 21 artiklan mukaisesti.
- (12) Tämä asetus ei saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden aineelliseen perheoikeuteen, ei myöskään adoptiolainsäädäntöön. Lisäksi adoptiopäätöksen tunnustaminen tämän asetuksen mukaisesti ei saisi merkitä adoptioiden välisen juridisen suhteen tunnustamista adoptiopäätöksen tunnustamisen seurauksena, joskaan tämä ei kuitenkaan saa muodostua ennakoehdoksi mahdolliselle päätökselle adoptiopäätöksen tunnustamisesta.
- (13) Mahdolliset menettelyyn liittyvät kysymykset, joita ei tässä asetuksessa käsitellä, olisi käsiteltävä kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
- (14) Jos adoptiopäätöksessä viitataan sellaiseen juridiseen suhteeseen, jota ei vastaanottavan jäsenvaltion lainsäädännössä tunneta, kyseinen juridinen suhde sekä siitä mahdollisesti johtuvat oikeudet tai velvoitteet olisi mahdollisuuksien mukaan mukautettava sellaiseksi juridiseksi suhteeksi, jolla on tuon jäsenvaltion lainsäädännön mukaan vastaava vaikutus ja samanlainen tarkoitus. Kunkin jäsenvaltion olisi ratkaistava, miten ja kenen toimesta mukauttaminen toteutetaan.
- (15) Tässä asetuksessa säädetyn automaattisen tunnustamisen helpottamiseksi olisi laadittava adoptiopäätösten välittämistä varten malli eli eurooppalainen adoptiotodistus. Komissiolle olisi tätä tarkoitusta varten siirrettävä valta hyväksyä SEUT:n 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä mallitodistuksen käyttöön ottamiseksi ja muuttamiseksi. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (16) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (17) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyn, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdyn pöytäkirjan N:o 21 1 ja 2 artiklan mukaisesti [Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti ovat ilmoittaneet haluavansa osallistua tämän asetuksen antamiseen ja soveltamiseen]/[Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti eivät osallistu tämän asetuksen antamiseen eikä asetus sido niitä eikä sitä sovelleta niihin, sanotun vaikuttamatta mainitun pöytäkirjan 4 artiklan soveltamiseen].
- (18) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyn, Tanskan asemasta tehdyn pöytäkirjan N:o 22 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän asetuksen antamiseen, se ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

Torstai 2. helmikuuta 2017*1 artikla**Soveltamisala*

1. Tätä asetusta sovelletaan adoptiopäätösten tunnustamiseen.
2. Tätä asetusta ei sovelleta tai se ei vaikuta
 - a) oikeutta adoptoida tai muita perheoikeuden alan näkökohtia koskeviin jäsenvaltioiden lakeihin
 - b) lasten suojelusta ja yhteistyöstä kansainvälisissä lapseksiottamisasioissa 29 päivänä toukokuuta 1993 tehdyn Haagin yleissopimuksen, jäljempänä ”Haagin yleissopimus”, mukaisiin kansainvälisiin adoptioihin.
3. Mikään tässä asetuksessa ei edellytä, että jäsenvaltiot
 - a) tunnustavat minkään tietyn adoptoidun lapsen vanhempien välisen juridisen suhteen olemassaoloa adoptiopäätöksen tunnustamisen seurauksena
 - b) antavat adoptiopäätöksiä olosuhteissa, joissa niiden antaminen ei asiaa koskevan kansallisen lainsäädännön mukaan ole sallittua.

*2 artikla**Määritelmä*

Tässä asetuksessa ”adoptiopäätöksellä” tarkoitetaan tuomiota tai päätöstä, jolla luodaan tai tunnustetaan vanhemman ja lapsen välinen pysyvä juridinen suhde sellaisen lapsen, joka ei vielä ole saavuttanut täysi-ikää, ja sellaisen uuden vanhemman tai sellaisten uusien vanhempien välillä, jotka eivät ole kyseisen lapsen biologisia vanhempia, riippumatta siitä, miten kyseistä juridista suhdetta nimitetään kansallisessa lainsäädännössä.

*3 artikla**Adoptiopäätösten automaattinen tunnustaminen*

1. Yhdessä jäsenvaltiossa tehty adoptiopäätös tunnustetaan muissa jäsenvaltioissa edellyttämättä erityisiä menettelyjä, jos adoptiopäätöksen tehneellä jäsenvaltiolla on 4 artiklan mukainen toimivalta.
2. Asianosainen voi 7 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen hakea päätöstä siitä, että 6 artiklassa tarkoitettuja perusteita tunnustamisesta kieltäytymiselle ei ole.
3. Jos tuomioon vedotaan jäsenvaltiossa vireillä olevassa asiassa ja tuon asian ratkaisu riippuu siitä, onko tuomio tunnustettava, on asiaa käsittelevä tuomioistuin toimivaltainen ratkaisemaan tunnustamista koskevan kysymyksen.

*4 artikla**Adoptiopäätöksiä koskeva toimivalta*

1. Jäsenvaltion viranomaiset voivat tehdä adoptiopäätöksen vain, jos lapsen adoptoivan vanhemman tai adoptoivien vanhempien tai adoptoitavan lapsen vakinainen asuinpaikka on kyseisessä jäsenvaltiossa.
2. Jos jonkin kolmannen maan viranomaiset ovat tehneet lasta koskevan adoptiopäätöksen, jonkin jäsenvaltion viranomaiset voivat myös tehdä vastaavan päätöksen tai päättää kolmannen maan antaman adoptiopäätöksen tunnustamisesta kansallisessa lainsäädännössä säädettyjä menettelyjä noudattaen, mikäli adoptiovanhemman tai adoptiovanhempien tai adoptoidun lapsen vakinainen asuinpaikka ei ole kyseisessä jäsenvaltiossa mutta he ovat sen kansalaisia.

*5 artikla**Tunnustamista varten vaadittavat asiakirjat*

Asianosaisen, joka haluaa jäsenvaltiossa vedota toisessa jäsenvaltiossa tehtyyn adoptiopäätökseen, on esitettävä

- a) adoptiopäätöksen jäljennös, joka täyttää sen aitouden toteamiseksi tarvittavat vaatimukset ja
- b) 11 artiklan mukaisesti annettu eurooppalainen adoptiotodistus.

Torstai 2. helmikuuta 2017

*6 artikla**Tunnustamisesta kieltäytyminen*

Jäsenvaltiossa tehty adoptiopäätös voidaan kieltäytyä tunnustamasta, jos jokin asianosainen sitä pyytää, vain jos

- a) tunnustaminen on selvästi vastoin oikeusjärjestyksen perusteita (*ordre public*) vastaanottavassa jäsenvaltiossa
- b) adoptiopäätöksen tehneellä jäsenvaltiolla ei ollut 4 artiklan mukaista toimivaltaa.

*7 artikla**Tunnustamisesta kieltäytymistä koskeva hakemus*

1. Adoptiopäätöksen tunnustamisesta on kieltäydyttävä kenen tahansa kansallisessa lainsäädännössä määritellyn asianosaisten hakemuksesta, jos jokin 6 artiklassa säädettyistä perusteista täyttyy.
2. Tunnustamisesta kieltäytymistä koskeva hakemus toimitetaan sille tuomioistuimelle, jonka asianomainen jäsenvaltio on ilmoittanut komissiolle 13 artiklan a alakohdan mukaisesti tuomioistuimeksi, jolle hakemus on toimitettava.
3. Tunnustamisesta kieltäytymistä koskevaan menettelyyn sovelletaan vastaanottavan jäsenvaltion lakia siltä osin kuin siitä ei säädetä tässä asetuksessa.
4. Hakijan on toimitettava tuomioistuimelle adoptiopäätöksen jäljennös ja tarvittaessa tuomion käänös tai translitterointi.
5. Tuomioistuin voi antaa vapautuksen 4 kohdassa tarkoitettujen asiakirjojen toimittamisvelvollisuudesta, jos ne ovat jo sen hallussa tai jos se katsoo olevan kohtuutonta vaatia hakijalta niiden toimittamista. Jälkimmäisessä tapauksessa tuomioistuin voi vaatia toista asianosaista toimittamaan asiakirjat.
6. Toisessa jäsenvaltiossa tehdyn adoptiopäätöksen tunnustamisesta kieltäytymistä hakevalla asianosaisella ei tarvitse olla postiosoitetta vastaanottavassa jäsenvaltiossa. Kyseisellä asianosaisella ei tarvitse olla myöskään valtuutettua edustajaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa, paitsi jos tällainen edustaja on pakollinen asianosaisten kansalaisuudesta tai kotipaikasta riippumatta.
7. Tuomioistuimen on viipymättä annettava päätös tunnustamisesta kieltäytymistä koskevasta hakemuksesta.

*8 artikla**Tunnustamisesta kieltäytymistä koskevasta hakemuksesta annettua päätöstä koskeva muutoksenhaku*

1. Kumpikin asianosainen voi hakea muutosta tunnustamisesta kieltäytymistä koskevasta hakemuksesta annettuun päätökseen.
2. Muutosta on haettava siltä tuomioistuimelta, jonka asianomainen jäsenvaltio on ilmoittanut komissiolle 13 artiklan b alakohdan mukaisesti tuomioistuimeksi, jolle tällainen muutoksenhaku on osoitettava.
3. Muutoksenhaun johdosta annettuun päätökseen voi hakea muutosta ainoastaan, jos asianomainen jäsenvaltio on ilmoittanut 13 artiklan c alakohdan mukaisesti komissiolle tuomioistuimet, joissa jatkomuutoksenhaku on pantava vireille.

*9 artikla**Muutoksenhaku adoptiopäätöksen alkuperäjäsenvaltiossa*

Tuomioistuin, jolle tunnustamisesta kieltäytymistä koskeva hakemus on toimitettu tai joka käsittelee 8 artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisesti tehdyn muutoksenhaun, voi keskeyttää asian käsittelyn, jos adoptiopäätökseen on haettu muutosta varsinaista muutoksenhakukeinoa käyttäen alkuperäjäsenvaltiossa tai jos sellaisen muutoksenhakukeinon käyttämiselle säädetty aika ei ole vielä kulunut umpeen. Jälkimmäisessä tapauksessa tuomioistuin voi asettaa määräajan, jonka kuluessa muutosta on haettava.

Torstai 2. helmikuuta 2017

10 artikla

Kielto tutkia uudelleen asiaratkaisu

Jäsenvaltiossa tehdyn adoptiopäätöksen tai tuomion asiasisältöä ei saa sen sisältämän asiaratkaisun osalta ottaa missään tapauksessa uudelleen tutkittavaksi vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

11 artikla

Eurooppalainen adoptiotodistus

Adoptiopäätöksen tehneen jäsenvaltion viranomaisten on kenen tahansa asianosaisen pyynnöstä annettava 15 artiklan mukaisesti vahvistetun mallin mukainen monikielinen eurooppalainen adoptiotodistus.

12 artikla

Adoptiopäätöksen mukauttaminen

1. Jos päätös tai tuomio sisältää toimenpiteen tai määräyksen, jota vastaanottavan jäsenvaltion laissa ei tunneta, kyseinen toimenpide tai määräys on mahdollisuuksien mukaan mukautettava toimenpiteeksi tai määräykseksi, joka tunnetaan kyseisen jäsenvaltion laissa ja jolla on vastaava vaikutus ja samanlainen tarkoitus ja tavoite. Tällaisen mukauttamisen vaikutukset eivät saa ulottua alkuperäjäsenvaltion laissa säädettyjä vaikutuksia pidemmälle.
2. Asianosainen voi riitauttaa tuomioistuimessa toimenpiteen tai määräyksen mukauttamisen.

13 artikla

Tiedot, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2018 komissiolle mahdolliset kansalliset säännöksensä, jotka koskevat:
 - a) tuomioistuinta, joille tunnustamisesta kieltäytymistä koskeva hakemus on toimitettava 7 artiklan 2 kohdan nojalla
 - b) tuomioistuinta, joille tunnustamisesta kieltäytymistä koskevasta hakemuksesta annettua päätöstä koskeva muutoksenhaku on osoitettava 8 artiklan 2 kohdan nojalla ja
 - c) tuomioistuinta, joille mahdollinen jatkomuutoksenhaku on osoitettava 8 artiklan 3 kohdan nojalla.
2. Komissio asettaa 1 kohdan mukaisesti ilmoitetut tiedot sekä kaikki muut adoptiomenettelyjä ja niiden tunnustamista jäsenvaltioissa koskevat olennaiset tiedot julkisesti saataville kaikilla asianmukaisilla tavoilla, erityisesti Euroopan oikeusportaalien kautta.

14 artikla

Laillistaminen ja vastaavat muodollisuudet

Tämän asetuksen yhteydessä jäsenvaltiossa annetuilta asiakirjoilta ei saa vaatia laillistamista eikä muuta vastaavaa muodollisuutta.

15 artikla

Valta antaa delegoituja säädöksiä

Komissiolle siirretään valta hyväksyä 16 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä 11 artiklassa tarkoitetun monikielisen eurooppalaisen adoptiotodistuksen mallin käyttöön ottamiseksi ja muuttamiseksi.

16 artikla

Delegoitujen säädösten hyväksymistä koskeva menettely

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 1 päivästä heinäkuuta 2018 määräämättömäksi ajaksi 15 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

Torstai 2. helmikuuta 2017

3. Neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 15 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

4. Edellä olevan 15 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos neuvosto on ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittanut komissiolle, että se ei vastusta säädöstä. Neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

5. Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille delegoitujen säädösten antamisesta tai niiden mahdollisesta vastustamisesta tai siitä, että neuvosto on peruuttanut säädösvallan siirron.

17 artikla

Siirtymäsäännökset

Tätä asetusta sovelletaan vain 1 päivänä tammikuuta 2019 tai sen jälkeen tehtyihin adoptiopäätöksiin.

Ennen vuoden 2019 tammikuun ensimmäistä päivää tehdyt adoptiopäätökset on kuitenkin myös tunnustettava kyseisestä päivästä alkaen, jos kyseessä oleva lapsi ei tuolloin vielä ole täysi-ikäinen.

18 artikla

Suhde nykyisiin kansainvälisiin yleissopimuksiin

1. Tätä asetusta ei sovelleta Haagin yleissopimuksen mukaisesti tehtyihin adoptiopäätöksiin.

2. Tämä asetusta ei vaikuta sellaisten kansainvälisten yleissopimusten soveltamiseen, joiden sopimuspuoli yksi tai useampi jäsenvaltio on tämän asetuksen, jossa vahvistetaan adoptioiden tunnustamista koskevat säännöt, tullessa voimaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 351 artiklan mukaisia jäsenvaltioiden velvoitteita.

3. Tällä asetuksella on kuitenkin jäsenvaltioiden välillä etusija yksinomaan kahden tai useamman jäsenvaltion välillä tehtyihin yleissopimuksiin nähden siltä osin kuin yleissopimukset koskevat tällä asetuksella säänneltyjä asioita.

19 artikla

Uudelleentarkastelulauseke

1. Komissio esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle tämän asetuksen soveltamista koskevan kertomuksen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024 ja sen jälkeen viiden vuoden välein. Kertomukseen liitetään tarvittaessa ehdotuksia tämän asetuksen mukauttamiseksi.

2. Kertomuksien laatimista varten jäsenvaltioiden on annettava komissiolle asiaankuuluvat tiedot tämän asetuksen soveltamisesta niiden tuomioistuimissa.

20 artikla

Voimaantulo ja soveltamispäivä

Tämä asetusta tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2019 lukuun ottamatta 13, 15 ja 16 artiklaa, joita sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2018.

Tämä asetusta on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Tehty Brysselissä ...päivänä ...kuuta ...

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Torstai 2. helmikuuta 2017

P8_TA(2017)0017

Oikeusvaltion kriisi Kongon demokraattisessa tasavallassa ja Gabonissa

Euroopan parlamentin päätöslauselma 2. helmikuuta 2017 oikeusvaltion kriisistä Kongon demokraattisessa tasavallassa ja Gabonissa (2017/2510(RSP))

(2018/C 252/03)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Kongon demokraattisesta tasavallasta,
- ottaa huomioon EU:n Kongon demokraattisen tasavallan -edustuston julkilausumat maan ihmisoikeustilanteesta,
- ottaa huomioon Kongon demokraattisessa tasavallassa 18. lokakuuta 2016 ja 31. joulukuuta 2016 aikaan saadut poliittiset sopimukset,
- ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Federica Mogherinin 18. joulukuuta 2016 antaman julkilausuman siitä, ettei Kongon demokraattisessa tasavallassa ole onnistuttu pääsemään sopimukseen,
- ottaa huomioon varapuheenjohtajan / korkean edustajan tiedottajan 23. marraskuuta 2016 antaman julkilausuman ajankohtaisista poliittisista pyrkimyksistä Kongon demokraattisessa tasavallassa,
- ottaa huomioon Kongon demokraattisesta tasavallasta 23. toukokuuta 2016 ja 17. lokakuuta 2016 annetut neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon 2. elokuuta 2016 ja 24. elokuuta 2016 annetut EU:n paikalliset julkilausumat Kongon demokraattisen tasavallan vaaliprosessista maassa käynnistetyin kansallisen vuoropuhelun jälkeen,
- ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmat Kongon demokraattisesta tasavallasta, erityisesti päätöslauselman 2293 (2016) Kongon demokraattiselle tasavallalle määrätyn seuraamusjärjestelmän ja asiantuntijaryhmän toimeksiannon uusimisesta sekä päätöslauselman 2277 (2016), jolla jatkettiin YK:n vakauttamisoperaatiota Kongon demokraattisessa tasavallassa (MONUSCO),
- ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston 15. heinäkuuta 2016 ja 21. syyskuuta 2016 antamat lehdistötiedotteet Kongon demokraattisen tasavallan tilanteesta,
- ottaa huomioon 27. heinäkuuta 2015 julkaistun YK:n ihmisoikeusvaltuutetun vuosikertomuksen ihmisoikeustilanteesta Kongon demokraattisessa tasavallassa,
- ottaa huomioon YK:n pääsihteerin 9. maaliskuuta 2016 antamat raportit YK:n vakauttamisoperaatiosta Kongon demokraattisessa tasavallassa sekä Kongon demokraattista tasavaltaa ja aluetta koskevan rauhan, turvallisuuden ja yhteistyön puitesopimuksen täytäntöönpanosta,
- ottaa huomioon Afrikan unionin, YK:n, EU:n ja ranskankielisten maiden järjestön (Organisation internationale de la francophonie) 16. helmikuuta 2016 ja 5. kesäkuuta 2016 antamat yhteiset lehdistötiedotteet, joissa järjestöt korostivat osallistavan poliittisen vuoropuhelun tarvetta Kongon demokraattisessa tasavallassa sekä sitoutumistaan Kongon toimijoiden tukemiseen maan demokratian vakauttamisessa,
- ottaa huomioon Kongon demokraattista tasavaltaa ja aluetta koskevan rauhan, turvallisuuden ja yhteistyön puitesopimuksen, joka allekirjoitettiin Addis Abebassa helmikuussa 2013,
- ottaa huomioon EU:n vaalitarkkailuvaltuuskunnan loppuraportin,
- ottaa huomioon yhteisen julkilausuman, jonka varapuheenjohtaja / korkea edustaja ja kansainvälisestä yhteistyöstä ja kehitysasioista vastaava komission jäsen Neven Mimica antoivat 24. syyskuuta 2016 Gabonin perustuslakituomioistuimen ilmoitettua presidentinvaalien viralliset tulokset,

Torstai 2. helmikuuta 2017

- ottaa huomioon varapuheenjohtajan / korkean edustajan tiedottajan 11. syyskuuta 2016 antaman julkilausuman Gabonista,
 - ottaa huomioon Afrikan unionin 1. syyskuuta 2016 antaman lehdistötiedotteen, jossa tuomittiin Gabonin vaalien jälkeisen konfliktin väkivaltaisuuDET ja vaadittiin konfliktiin rauhanomaista ratkaisua,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin neuvoston 22. kesäkuuta 2015 hyväksymän vuosikertomuksen ihmisoikeuksista ja demokratiasta maailmassa vuonna 2014,
 - ottaa huomioon 11. Euroopan kehitysrahaston (2014–2020) maaohjelman, jossa asetetaan painopisteiksi demokratian, hyvän hallinnon ja oikeusvaltion vahvistaminen,
 - ottaa huomioon AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen 18. toukokuuta 2011 antaman päätöslauselman demokratian tulevaisuuden haasteista ja perustuslaillisen järjestyksen noudattamisesta AKT- ja EU-maissa ja 27. marraskuuta 2013 antaman päätöslauselman oikeusvaltioperiaatteen sekä puolueettoman ja riippumattoman oikeuslaitoksen roolin kunnioittamisesta,
 - ottaa huomioon Gabonin tasavallan ja EU:n allekirjoittaman yhteisymmärryspöytäkirjan, joka koskee EU:n vaalitarkkailuvaltuuskuntaa,
 - ottaa huomioon Kongon demokraattisen tasavallan ja Gabonin valtiosäännöt,
 - ottaa huomioon ihmisoikeuksista ja kansojen oikeuksista kesäkuussa 1981 annetun Afrikan peruskirjan,
 - ottaa huomioon demokratiasta, vaaleista ja hyvästä hallinnosta annetun Afrikan peruskirjan,
 - ottaa huomioon Afrikan unionin julistuksen demokraattisia vaaleja Afrikassa koskevista periaatteista (2002),
 - ottaa huomioon YK:n hyväksymän ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen,
 - ottaa huomioon Cotonoun sopimuksen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan 2 ja 4 kohdan,
- A. toteaa, että oikeusvaltioperiaate, vastuuvollisuus, ihmisoikeuksien kunnioittaminen ja vapaat ja rehelliset vaalit ovat toimivan demokratian olennaisia osia; toteaa, että nämä osat on kyseenalaistettu eräissä Saharan eteläpuolisen Afrikan maissa, kuten Kongon demokraattisessa tasavallassa ja Gabonissa, jotka ovat näin joutuneet pitkään jatkuneeseen poliittisen epävakauden ja väkivallan aikaan;
- B. ottaa huomioon, että aivan äskettäin Gabonin väistynyt presidentti Ali Bongo, joka on ollut vallassa isänsä Omar Bongon kuoltua vuonna 2009, julistettiin vuonna 2016 pidettyjen presidentinvaalien voittajaksi; ottaa huomioon, että kansainväliset tarkkailijat ja erityisesti EU:n vaalitarkkailuvaltuuskunnan jäsenet havaitsivat selviä poikkeamia tulosten laskennassa;
- C. ottaa huomioon, että Ali Bongon päähaastaja Jean Ping kiisti ja tuomitsi tuloksen välittömästi; toteaa, että perustuslakituomioistuimelle esitettiin vetoamus, jossa väitettiin, että vaaleissa oli ilmennyt väärinkäytöksiä, ja vaadittiin äänten uudelleenlaskentaa ja että perustuslakituomioistuin lopulta vahvisti tuloksen; ottaa kuitenkin huomioon, että vetoamuksen käsittely ei hälventänyt kaikkia presidentinvaalien tulokseen liittyviä epäilyjä;
- D. toteaa, että vuodesta 2001 vallassa ollut Kongon demokraattisen tasavallan presidentti Joseph Kabila on lykännyt vaaleja ja pysynyt vallassa perustuslain mukaisen kautensa päätyttyä; ottaa huomioon, että tämä on aiheuttanut ennennäkemättömiä poliittisia jännitteitä, levottomuuksia ja väkivaltaisuuksia eri puolilla maata;
- E. huomauttaa, että väkivaltaisuuDET ovat kiihtyneet presidentti Kabilan toimikauden päätyttyä ja mielenosoittajien ja turvallisuusjoukkojen välisissä yhteenotoissa on kuollut ainakin 40 ihmistä; ottaa huomioon, että YK:n toimittamien tietojen mukaan 107 ihmistä on loukkaantunut tai joutunut pahoinpidellyksi ja että ainakin 460 ihmistä on pidätetty;

Torstai 2. helmikuuta 2017

- F. toteaa, että presidentti Kabila ja osa oppositiosta allekirjoittivat 18. lokakuuta 2016 sopimuksen presidentinvaalien lykkäämisestä huhtikuuhun 2018; ottaa huomioon, että kuukausia kestäneiden neuvottelujen jälkeen 18. lokakuuta 2016 tehdyn sopimuksen osapuolet tekivät 31. joulukuuta 2016 kattavan ja osallistavan poliittisen sopimuksen; toteaa, että sopimuksessa määrätään maan ensimmäisestä rauhanomaisesta vallanvaihdosta sitten vuoden 1960, väliaikaisen kansallisen yhtenäisyyden hallituksen nimittämisestä, vaalien järjestämisestä vuoden 2017 loppuun mennessä sekä presidentti Kabilan vallasta luopumisesta;
- G. toteaa, että kummassakin maassa puhkesi katumielenosoituksia, jotka tukahdutettiin väkivaltaisesti ja joissa myös kuoli ihmisiä; ottaa huomioon, että viranomaiset ovat kiristäneet valtaapitäviä vastustavien opposition ja kansalaisyhteiskunnan jäsenten valvontaa; toteaa, että ihmisoikeusryhmät raportoivat jatkuvasti ihmisoikeuksia, sananvapautta ja kokoontumisvapautta koskevan tilanteen heikentymisestä, mikä ilmenee myös kohtuuttomana voimankäyttönä rauhanomaisia mielenosoittajia vastaan, mielivaltaisina pidätyksinä ja vangitsemisina sekä poliittisin perustein aloitettuna oikeudenkäynteinä;
- H. toteaa, että kummassakin maassa on heikennetty vakavasti tiedotusvälineiden vapautta, jota rajoitetaan toimittajiin kohdistuvilla jatkuvilla uhkauksilla ja hyökkäyksillä; ottaa huomioon, että viranomaiset ovat sulkeneet tiedotusvälineitä ja radioasemia ja että internetin ja sosiaalisten verkostojen käyttöä on rajoitettu;
- I. ottaa huomioon, että yksi demokratian ominaispiirre on perustuslain kunnioitus, ja siihen sisältyvät valtiovalta, instituutit ja oikeusvaltio; toteaa, että rauhanomaiset, vapaat ja rehelliset vaalit näissä maissa olisivat merkittävästi helpottaneet demokraattista edistystä ja vallanvaihtoa koskevan haasteen ratkaisemista Keski-Afrikan alueella;
- J. ottaa huomioon, että 11. Euroopan kehitysrahaston (2014–2020) maaohjelmassa asetetaan painopisteiksi demokratian, hyvän hallinnon ja oikeusvaltion vahvistaminen; katsoo, että demokratian jatkuva kehittäminen ja toimivan perustuslaillisen hallitusmuodon aikaansaaminen ovat vahvasti niin EU:n kuin myös Afrikan kumppaneiden yhteisen edun mukaisia;
1. pitää valitettavana, että viime kuukausien mielenosoituksissa Kongon demokraattisessa tasavallassa ja Gabonissa on kuollut ihmisiä, ja ilmaisee syvimmän myötätuntonsa uhrien perheille ja kummankin maan kansoille;
 2. on hyvin huolissaan kasvavasta epävakaudesta näissä maissa; kehottaa viranomaisia ja ennen kaikkea maiden presidenttejä noudattamaan kansainvälisiä velvoitteitaan, takaamaan ihmisoikeudet ja perusvapaudet ja noudattamaan hallinnossa tinkimättä oikeusvaltioperiaatetta;
 3. tuomitsee jyrkästi kaikki Gabonissa ja Kongon demokraattisessa tasavallassa presidentinvaalien yhteydessä tapahtuneet väkivaltaisuudet, ihmisoikeusloukkaukset, mielivaltaiset pidätykset ja laittomat vangitsemiset, kansalaisyhteiskunnan ja opposition jäsenten poliittisen uhkailun sekä lehdistön- ja sananvapauden rajoitukset; vaatii luopumaan kaikista tiedotusvälineisiin kohdistuvista rajoituksista ja vapauttamaan kaikki poliittiset vangit;

Gabon

4. katsoo, että presidentinvaalien viralliset tulokset eivät ole avoimet ja että ne ovat sen sijaan hyvin arveluttavat, minkä vuoksi presidentti Bongon aseman laillisuus on asetettu kyseenalaiseksi; pitää valitettavana, että Ali Bongon julistamiseen vaalien voittajaksi päättynyt vetoomusmenettely ei ollut avoin ja että perustuslakituomioistuin ei ottanut eräissä maakunnissa ja varsinkin Ali Bongon omalla Haut-Ogoouén alueella todettuja väärinkäytöksiä asianmukaisesti huomioon; pitää valitettavana, että perustuslakituomioistuin ei suostunut laskemaan ääniä uudelleen eikä tutkimaan tarkemmin äänestyslippuja ennen kuin ne tuhottiin;
5. on syvästi huolissaan Gabonin poliittisesta kriisistä sekä väkivaltaisuuksien puhkeamisesta mielenosoittajien ja turvallisuusjoukkojen välillä vuoden 2016 presidentinvaalien tuloksen julistamisen jälkeen;
6. tuomitsee jyrkästi pelottelun ja uhkaukset, joiden kohteiksi EU:n vaalitarkkailuvaltuuskunnan jäsenet ovat joutuneet, sekä hyökkäykset, joilla valtuuskunnan puolueettomuus ja avoimuus on asetettu epäilyksenalaiseksi; pitää erittäin valitettavana, että Gabonin hallituksen kanssa allekirjoitetusta yhteisymmärryspöytäkirjasta huolimatta EU:n vaalitarkkailuvaltuuskunnan pääsyä keskitettyyn äänenlaskentaan paikallisissa vaalilautakunnissa ja maan keskusvaalilautakunnan päätoimipisteessä rajoitettiin ja että sen vuoksi valtuuskunta ei pystynyt tarkastamaan presidentinvaaliprosessin laillisuutta;

Torstai 2. helmikuuta 2017

7. panee merkille, että suunnitelmissa on käynnistää Ali Bongon ehdottama kansallinen vuoropuhelu; suhtautuu varauksellisesti tällaisen prosessin uskottavuuteen ja tarkoituksenmukaisuuteen; huomauttaa, että johtava oppositio-poliitikko Jean Ping kieltäytyy osallistumasta prosessiin ja on käynnistänyt ja saattanut päätökseen oman kansallisen vuoropuhelunsa;

8. kehottaa Gabonin hallitusta toteuttamaan perusteellisen ja pikaisen vaaliuudistuksen ja ottamaan tässä täysimääräisesti huomioon EU:n vaalitarkkailuvaltuuskunnan suositukset, jotta vaalimenettelyä parannettaisiin ja siitä tehtäisiin täysin avoin ja uskottava; korostaa, että Gabonin viranomaisten on taattava täysimääräinen ja vilpitön yhteistyö kaikkien asiaankuuluvien kansallisten ja kansainvälisten sidosryhmien kanssa, jotta voidaan varmistaa, että seuraavat parlamenttivaalit ovat täysin avoimet ja rehelliset ja ne voidaan pitää vapaassa, demokraattisessa, osallistavassa ja rauhanomaisessa toimintaympäristössä;

9. kehottaa tutkimaan riippumattomasti ja puolueettomasti vaalien aikana ilmenneet väkivaltaisuuDET sekä väitteet vakavista ihmisoikeuksien ja perusvapauksien loukkauksista ja korostaa, että on varmistettava, että kaikki niihin syyllistyneet saatetaan oikeuden eteen; kehottaa lisäksi EU:ta yhteistyössä YK:n ja Afrikan unionin kanssa seuraamaan jatkossakin tiiviisti Gabonin yleistä tilannetta ja raportoimaan kaikista ihmisoikeuksien ja perusvapauksien loukkauksista; panee merkille, että kansainvälistä rikostuomioistuinta on pyydetty aloittamaan vaalien jälkeisiä väkivaltaisuuksia käsittelevä esitutkinta;

10. kehottaa neuvostoa aloittamaan Cotonoun sopimuksen 96 artiklan mukaisen kuulemisprosessin heti kun tehostetussa poliittisessa vuoropuhelussa ei päästä eteenpäin; kehottaa neuvostoa siinä tapauksessa, että kuulemisprosessissa ei pystytä pääsemään sopimukseen, harkitsemaan kohdennettujen pakotteiden määräämistä niille, jotka ovat syyllistyneet vaalien jälkeisiin väkivaltaisuuksiin ja ihmisoikeusloukkauksiin ja yrittävät horjuttaa maan demokratiakehitystä;

Kongon demokraattinen tasavalta

11. pitää valittavana, että Kongon demokraattisen tasavallan hallitus ei ole järjestänyt presidentinvaaleja perustuslain mukaisessa määräajassa; muistuttaa kehottaneensa toteuttamaan kaikki tarvittavat toimet myönteisen ilmapiirin luomiseksi, jotta viimeistään joulukuussa 2017 voidaan pitää vapaat, rehelliset ja uskottavat vaalit Kongon perustuslakia sekä demokratiasta, vaaleista ja hyvästä hallinnosta annettua Afrikan peruskirjaa täysimääräisesti noudattaen;

12. kehottaa kaikkia poliittisia toimijoita käymään rauhanomaista ja rakentavaa vuoropuhelua sekä estämään nykyisen poliittisen kriisin syvenemisen ja pidättäytymään jatkossa väkivallasta ja provokaatioista;

13. pitää myönteisinä kansallisen piispainkokouksen pyrkimyksiä saada aikaan entistä laajempi konsensus poliittisesta siirtymäprosessista; panee merkille joulukuun 2016 lopussa aikaan saadun sopimuksen, jossa evättiin presidentti Kabilalta mahdollisuus kolmanteen kauteen ja vaadittiin vaalien järjestämistä ennen vuoden 2017 loppua; muistuttaa kaikkia osapuolia niiden sitoutumisesta tähän sopimukseen ja kannustaa niitä näin ollen soveltamaan sopimusta kaikilta osin ja vahvistamaan mahdollisimman pian seuraavien vaalien käytännön aikataulun; muistuttaa, että paljon on pelissä, jos neuvottelijat eivät pääse onnistuneeseen lopputulokseen;

14. kehottaa Kongon demokraattisen tasavallan hallitusta käsittelemään välittömästi vaalien aikataulun suunnitteluun, vaalien talousarvion ja vaaliluettelon päivittämiseen liittyviä kysymyksiä, jotta voidaan mahdollistaa vapaiden, rehellisten ja avoimien vaalien järjestäminen; muistuttaa, että riippumattoman keskusvaalilautakunnan on oltava puolueeton ja osallistava instituutio, jolla on riittävät resurssit laaja-alaiseen ja läpinäkyvään toimintaan;

15. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita tukemaan sopimuksen täytäntöönpanoa ja vaaliprosessin toteuttamista; kehottaa kaikkia kansainvälisiä toimijoita antamaan Kongon demokraattiselle tasavallalle tarvittaessa merkittävää poliittista, rahoituksellista, teknistä ja logistista tukea, jotta vaalit voidaan järjestää joulukuuhun 2017 mennessä; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita noudattamaan avoimuutta kaikessa Kongon demokraattisen tasavallan vaaleihin liittyvässä taloudellisessa tuessaan;

16. kehottaa tutkimaan perinpohjaisesti ja avoimesti kaikki ihmisoikeusloukkaukset, joita on väitetty tapahtuneen mielenosoitusten aikana, jotta niistä vastuussa olevat saadaan selville ja voidaan saattaa tilille teoistaan;

Torstai 2. helmikuuta 2017

17. suhtautuu myönteisesti siihen, että EU on asettanut kohdennettuja pakotteita, kuten matkustuskieltoja ja varojen jäädytyksiä, niitä henkilöitä vastaan, jotka ovat vastuussa väkivaltaisista tukahduttamistoimista ja demokratiakehityksen horjuttamisesta Kongon demokraattisessa tasavallassa; kehottaa neuvostoa harkitsemaan Cotonoun sopimuksen mukaisesti näiden rajoittavien toimenpiteiden laajentamista, jos väkivaltaa jälleen esiintyy;

o

o o

18. kehottaa YK:n ihmisoikeusneuvostoa tutkimaan kummassakin maassa viime aikoina tapahtuneita vakavia ihmisoikeusloukkauksia;

19. kehottaa Kongon demokraattisen tasavallan ja Gabonin viranomaisia ratifioimaan mahdollisimman pian demokratiasta, vaaleista ja hyvästä hallinnosta annetun Afrikan peruskirjan;

20. kehottaa EU:n edustustoa käyttämään kaikkia asianmukaisia keinoja ja välineitä ihmisoikeuksien puolustajien ja demokratialiikkeiden tukemiseksi sekä käymään laajennettua poliittista vuoropuhelua viranomaisten kanssa Cotonoun sopimuksen 8 artiklan mukaisesti;

21. kehottaa lisäksi EU:ta ja AKT-maita yhteistyössä YK:n ja Afrikan unionin kanssa seuraamaan jatkossakin tiiviisti näiden maiden yleistä tilannetta;

22. korostaa, että tilanne Gabonissa ja Kongon demokraattisessa tasavallassa on vakava uhka koko Keski-Afrikan alueen vakaudelle; toistaa tukevansa Afrikan unionia sen ratkaisevassa roolissa siinä, että voidaan estää poliittinen kriisi alueella sekä Afrikan suurten järvien alueen epävakauden paheneminen entisestään;

23. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, Afrikan unionille, Kongon demokraattisen tasavallan ja Gabonin presidenteille, pääministereille ja parlamenteille, Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteerille, YK:n ihmisoikeusneuvostolle sekä AKT:n ja EU:n yhteiselle parlamentaariselle edustajakokoukselle.

Torstai 2. helmikuuta 2017

P8_TA(2017)0018

Erasmus+-ohjelman täytäntöönpano

Euroopan parlamentin päätöslauselma 2. helmikuuta 2017 unionin koulutus-, nuoriso- ja urheiluohjelman "Erasmus+" perustamisesta ja päätösten N:o 1719/2006/EY, 1720/2006/EY ja 1298/2008/EY kumoamisesta 11. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1288/2013 täytäntöönpanosta (2015/2327(INI))

(2018/C 252/04)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 165 ja 166 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 14 artiklan,
- ottaa huomioon unionin koulutus-, nuoriso- ja urheiluohjelman "Erasmus+" perustamisesta ja päätösten N:o 1719/2006/EY, 1720/2006/EY ja 1298/2008/EY kumoamisesta 11. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1288/2013 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon elinikäisen oppimisen avaintaidoista 18. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston suosituksen 2006/962/EY ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 27. marraskuuta 2009 annetun neuvoston päätöslauselman nuorisoalan eurooppalaisen yhteistyön uudistetuista puitteista (2010–2018) ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 6. heinäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman nuorten työmarkkinoille pääsyn edistämisestä sekä harjoittelijoiden, työharjoittelun ja oppisopimuskoulutuksen aseman vahvistamisesta ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 19. marraskuuta 2010 annetut neuvoston päätelmät kestävästä kehityksestä edistävästä koulutuksesta,
- ottaa huomioon 18. tammikuuta 2011 annetun komission tiedonannon "Urheilun eurooppalaisen ulottuvuuden kehittäminen" (COM(2011)0012),
- ottaa huomioon 12. toukokuuta 2011 antamansa päätöslauselman "Nuoret liikkeellä -aloite – puitteet Euroopan yleissivistävien ja ammatillisten koulutusjärjestelmien parantamiseksi" ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 20. syyskuuta 2011 annetun komission tiedonannon "Tukea kasvulle ja työllisyydelle – Euroopan korkeakoulujärjestelmien nykyaikaistamissuunnitelma" (COM(2011)0567),
- ottaa huomioon 28. marraskuuta 2011 annetun neuvoston päätöslauselman uudistetusta eurooppalaisesta aikuiskoulutusohjelmasta ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 50.

⁽²⁾ EUVL L 394, 30.12.2006, s. 10.

⁽³⁾ EUVL C 311, 19.12.2009, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL C 351 E, 2.12.2011, s. 29.

⁽⁵⁾ EUVL C 377 E, 7.12.2012, s. 77.

⁽⁶⁾ EUVL C 372, 20.12.2011, s. 1.

Torstai 2. helmikuuta 2017

- ottaa huomioon 28. ja 29. marraskuuta 2011 annetut neuvoston päätelmät oppimiseen liittyvää liikkuvuutta koskevasta vertailuarvosta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 20. joulukuuta 2012 annetun neuvoston suosituksen epävirallisen ja arkioppimisen validoinnista ⁽²⁾,
- ottaa huomioon vuonna 2012 annetun neuvoston ja komission yhteisen raportin eurooppalaisen koulutusyhteistyön strategisten puitteiden (ET 2020) täytäntöönpanosta – ”Koulutus älykkäässä, kestävässä ja osallistavassa Euroopassa” ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 22. lokakuuta 2013 antamansa päätöslauselman koulutuksen uudelleenajattelusta ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 20. toukokuuta 2014 annetut neuvoston päätelmät tehokkaasta opettajankoulutuksesta,
- ottaa huomioon 20. toukokuuta 2014 annetut neuvoston päätelmät koulutusta tukevasta laadunvarmistuksesta,
- ottaa huomioon 17. maaliskuuta 2015 Pariisissa pidetyssä unionin opetusministereiden epävirallisessa kokouksessa annetun julistuksen kansalaisuuden sekä vapauden, suvaitsevaisuuden ja syrjimättömyyden yhteisten arvojen edistämisestä koulutuksen avulla (Pariisin julistus),
- ottaa huomioon 8. syyskuuta 2015 antamansa päätöslauselman nuorten yrittäjyyden edistämisestä koulutuksen avulla ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 15. syyskuuta 2015 annetun komission tiedonannon ”Luonnos neuvoston ja komission yhteiseksi vuoden 2015 raportiksi nuorisoalan eurooppalaisen yhteistyön uudistettujen puitteiden täytäntöönpanosta (2010–2018)” (COM(2015)0429),
- ottaa huomioon vuonna 2015 annetun neuvoston ja komission yhteisen raportin eurooppalaisen koulutusyhteistyön strategisten puitteiden (ET 2020) täytäntöönpanosta – ”Uudet painopisteet eurooppalaiselle yhteistyölle koulutuksen alalla” ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon neuvoston päätelmät varhaiskasvatuksen ja alemman perusasteen koulutuksen roolista luovuuden, innovoinnin ja digitaalisten taitojen edistämisessä ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon neuvoston päätelmät koulunkäynnin keskeyttämisen vähentämisestä ja menestyksellisen koulunkäynnin edistämisestä ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 12. huhtikuuta 2016 antamansa päätöslauselman EU-asioiden oppimisesta koulussa ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon 12. huhtikuuta 2016 antamansa päätöslauselman aiheesta ”Erasmus+ ja muut välineet ammatillisen koulutuksen liikkuvuuden edistämiseksi – elinikäisen oppimisen lähestymistapa” ⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon 30. toukokuuta 2016 annetut neuvoston päätelmät medialukutaidon ja kriittisen ajattelun kehittämisestä koulutuksen avulla,
- ottaa huomioon 30. toukokuuta 2016 annetut neuvoston päätelmät nuorisoalan roolista nuorten väkivaltaista radikalisoitumista ehkäisevässä ja torjuvassa integroidussa ja monialaisessa lähestymistavassa,

⁽¹⁾ EUVL C 372, 20.12.2011, s. 31.

⁽²⁾ EUVL C 398, 22.12.2012, s. 1.

⁽³⁾ EUVL C 70, 8.3.2012, s. 9.

⁽⁴⁾ EUVL C 208, 10.6.2016, s. 32.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0292.

⁽⁶⁾ EUVL C 417, 15.12.2015, s. 25.

⁽⁷⁾ EUVL C 172, 27.5.2015, s. 17.

⁽⁸⁾ EUVL C 417, 15.12.2015, s. 36.

⁽⁹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0106.

⁽¹⁰⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0107.

Torstai 2. helmikuuta 2017

- ottaa huomioon 10. kesäkuuta 2016 annetun komission tiedonannon aiheesta ”Uusi osaamishjelma Euroopalle” (COM(2016)0381),
 - ottaa huomioon 23. kesäkuuta 2016 antamansa päätöslauselman eurooppalaisen koulutusyhteistyön strategisten puitteiden (ET 2020) seurannasta ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan sekä puheenjohtajakokouksen 12. joulukuuta 2002 valiokunta-aloitteisten mietintöjen laatimista koskevasta lupamenettelystä tekemän päätöksen 1 artiklan 1 kohdan e alakohdan ja liitteen 3,
 - ottaa huomioon kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan mietinnön sekä budjettivaliokunnan ja työllisyyden ja sosiaali-asioiden valiokunnan lausunnot (A8-0389/2016),
- A. ottaa huomioon, että Erasmus+ -ohjelma on yksi unionin kaikkein onnistuneimmista ohjelmista ja tärkeä väline koulutus-, nuoriso- ja urheilualan toiminnan tukemisessa ja että sillä pyritään parantamaan nuorten uramahdollisuuksia ja tarjoamaan osallistujille sosiaalisia kontakteja; ottaa huomioon, että se tarjoaa kaudella 2014–2020 mahdollisuuden opiskeluun, harjoitteluun ja vapaaehtoistyöhön toisessa maassa yli neljälle miljoonalle eurooppalaiselle;
- B. katsoo, että komissio on osoittanut joustavuutta ja toteuttanut innovatiivisia toimia, kuten pakolaisia koskevan ehdotuksen, uusiin haasteisiin tarttumiseksi ja kansalaisarvojen edistämiseksi Erasmus+ -ohjelman tarjoamissa kannustimissa aktiivisemmän ja osallistavamman kulttuurien välisen vuoropuhelun kehittämiseksi;
- C. toteaa, että ohjelman suuri koulutuksellinen, yhteiskunnallinen, poliittinen ja taloudellinen merkitys ilmenee ohjelmakauden määrärahojen 40 prosentin lisäyksenä ja ohjelmalle osoitetun budjetin käyttöasteessa, joka on ylittänyt lähes sataan prosenttiin hakemusten suuren määrän vuoksi;
- D. toteaa, että kaikki kattavan määrällisen ja laadullisen analyysin kannalta merkityksellinen tieto ei ole vielä saatavilla, ja katsoo siksi, että on liian aikaista tehdä laadullista arviota ohjelman vaikutuksista;
- E. ottaa huomioon, että Erasmus-ohjelman vuoden 2014 vaikutustentarviointitutkimuksen ⁽²⁾ tulokset osoittavat, että ulkomailla opiskelleet tai harjoitelleet löytävät kaksi kertaa todennäköisemmin työtä verrattuna niihin henkilöihin, joilla ei ole samanlaista kokemusta, että 85 prosenttia Erasmus-opiskelijoista opiskelee tai harjoittelee ulkomailla parantaakseen työnsaantimahdollisuuksiaan ulkomailla ja että ulkomailla opiskelleiden tai harjoitteleiden työttömyysaste on 23 prosenttia alhaisempi viiden vuoden kuluttua valmistumisesta; ottaa huomioon, että Erasmus-ohjelman vaikutustentarviointitutkimus osoittaa myös, että 64 prosenttia työnantajista pitää rekrytoinnissa kansainvälistä kokemusta tärkeänä (verrattuna vain 37 prosenttiin vuonna 2006) ja että vastavalmistuneille, joilla on kansainvälistä kokemusta, annetaan enemmän ammatillista vastuuta; ottaa huomioon, että yhdelle kolmesta Erasmus-harjoittelijasta tarjotaan työpaikkaa yrityksessä, jossa he ovat suorittaneet harjoittelunsa, ja että lähes yksi kymmenestä työharjoittelun suorittaneesta Erasmus-harjoittelijasta on perustanut oman yrityksen ja että kolme neljästä suunnittelee tai voi harkita tekevänsä niin;

Tärkeimmät päätelmät

1. panee merkille, että Erasmus+ on EU:n lippulaivaohjelma liikkuvuuden ja koulutuksen alalla ja että myönteisten tulosten ja suuren kysynnän vuoksi sen määrärahoja on lisätty 40 prosenttia kauteen 2007–2013 verrattuna;
2. panee merkille, että kansallisten toimistojen suuri enemmistö odottaa, että Erasmus+ -ohjelman tavoitteet koulutus- ja nuorisoalalla saavutetaan;
3. katsoo, että Erasmus+ -ohjelmalla on keskeinen asema eurooppalaisen identiteetin ja yhdentymisen, yhteisvastuun, osallistavan ja kestäväen kasvun, laadukkaiden työpaikkojen, kilpailukyvyyn, sosiaalisen yhteenkuuluvuuden ja nuoren työvoiman liikkuvuuden kannalta, sillä se myötävaikuttaa eurooppalaisten koulutusjärjestelmien, elinikäisen oppimisen, aktiivisen Euroopan kansalaisuuden ja työllisyysnäköymien parantamiseen antamalla eurooppalaisille mahdollisuuden hankkia monialaisia ja siirrettäviä taitoja ja osaamista ulkomailla tapahtuvan opiskelun, koulutuksen, työkokemuksen ja vapaaehtoistyön kautta sekä takaa yksittäisille henkilöille mahdollisuuden itsenäisempään elämään, helpompaan sopeutumiseen ja itsensä kehittämiseen;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0291.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/dgs/education_culture/repository/education/library/study/2014/erasmus-impact_en.pdf

Torstai 2. helmikuuta 2017

4. painottaa, että vaikka yleinen ohjelma on näkyvämpi kuin sen edeltäjä, sen alakohtaiset eri ohjelmat eivät ole kuitenkaan tarpeeksi näkyviä; muistuttaa tässä yhteydessä, että eri alojen erityis- ja ominaispiirteet on otettava huomioon ohjelman täytäntöönpanossa;
5. painottaa, että olisi otettava uudelleen käyttöön alakohtaisia malleja, kuten Grundtvig-työpajoja ja epävirallisille ryhmille avoimia kansallisia nuorisaloitteita, ja kansainvälisiin nuorisaloitteisiin osallistumista olisi helpotettava; ehdottaa, että ohjelman vaikutusta maksimoidaan uusilla tukikelpoisilla toimilla esimerkiksi toteuttamalla laaja-alaiseen Eurooppalaiseen vapaaehtoispalveluun (EVS) perustuvaa laajamittaista nuorisovaihtoa avaintoimen 1 puitteissa;
6. korostaa, että EU:n kansalaisten lisääntyvä kiinnostus Erasmus+ -ohjelmaa kohtaan vaikuttaa eniten ohjelman nuorisosalaa koskevaan lukuun; toteaa, että tällä hetkellä 36 prosenttia kaikista Erasmus+ -hakemuksista tehdään nuorisosalalla, jolla hakemukset ovat lisääntyneet 60 prosenttia 2014–2016;
7. panee merkille nuorisoa koskevan EU:n jäsennellyn vuoropuhelun merkityksen osallistavana prosessina, joka tarjoaa nuorille ja nuorisojärjestöille mahdollisuuden osallistua ja vaikuttaa EU:n nuorisopolitiikkaan, ja on tyytyväinen tukeen, jota ohjelmasta annetaan prosessille tukemalla kansallisia työryhmiä ja avaintoimeen 3 kuuluvia jäsennellyn vuoropuhelun hankkeita; toteaa, että Eurooppalainen vapaaehtoispalvelu tarjoaa nuorille intensiivisen oppimisen ja kokemusten hankinnan muodon ja että se tarvitsee laadukkaat edellytykset; painottaa, että pääsy Erasmus+ -ohjelmaan olisi varattava edelleen vain kansalaisyhteiskunnan toimijoille;
8. panee merkille, että kaikkien tasojen sidosryhmien raporttien mukaan ohjelman täytäntöönpanon ensimmäiset kaksi ja puoli vuotta olivat vaikeita ja haastavia, mutta tämän jälkeen on tehty parannuksia, vaikka kaikille sopivan yhden toimintatavan avulla toteutetuilla yksinkertaistuksilla on monissa tapauksissa ollut päinvastainen vaikutus; katsoo, että byrokraattisten esteiden vähentäminen auttaisi laajentamaan ohjelmaa ja helpottamaan siihen pääsyä; vaatii sen vuoksi toteuttamaan lisätoimia byrokraatian karsimiseksi koko hankesyklissä ja määrittämään kustannukset asianmukaisesti ja suhteessa määrärahoihin tai hankkeen tyyppiin; kannustaa samalla komissiota vahvistamaan työmarkkinaosapuolten, paikallisviranomaisten ja kansalaisyhteiskunnan kanssa käytävää vuoropuhelua, jotta varmistetaan laajin mahdollinen pääsy ohjelmaan; pitää valitettavana, että raskaan hallinnollisen rasitteen vuoksi Erasmus+ -rahoitus voi olla pienempien organisaatioiden ulottumattomissa; katsoo, että byrokratiaa ja raportointivaatimuksia olisi yksinkertaistettava;
9. pitää valitettavana, että komissio ei anna mitään tietoja onnistuneiden hankkeiden laadusta; korostaa, että komission olisi itsestään selvästi analysoitava jokaisen hankkeen laatu ja esitettävä tulokset avoimesti, ja katsoo, että tämä saattaisi parantaa hakemusten onnistumisastetta;
10. korostaa, että tavoitetta yksinkertaisemmasta, käyttäjäystävällisemmästä ja joustavammasta täytäntöönpanosta ei ole vielä saavutettu; pitää tässä yhteydessä valitettavana, että ohjelmaopas ei ole vieläkään selkeä, että siinä on eritasoisia yksityiskohtaisia tietoja ja että hakulomakkeet ovat edelleen monimutkaisia ja asettavat pienet, kokemattomat ja ei-ammattimaiset hakijat selvästi epäedulliseen asemaan; painottaa tarvetta jatkaa ohjelman parantamista, jotta siitä tulee käyttäjäystävällisempi, ja ottaa samalla huomioon, että on tärkeää erottaa toisistaan eri alat ja edunsaajaryhmät; pitää valitettavana, että Erasmus+ -ohjelman pitkät maksuajat vaikuttavat pienempien organisaatioiden mahdollisuuksiin hakea rahoitusta;
11. kehottaa komissiota yksinkertaistamaan merkittävästi hakuprosessia ja muuttamaan ohjelmaopasta ja tekemään siitä käyttäjäystävällisemmän ja alakohtaisemman siten, että kaikki olennainen tieto kunkin ohjelman alalta yhdistetään yhteen lukuun, ja julkaisemaan hakulomakkeet kaikilla virallisilla kielillä samaan aikaan ohjelmaoppaan kanssa ja hyvissä ajoin ennen haun määräämäänsä sekä ilmoittamaan selvästi, mitä asiakirjoja kussakin vaiheessa tarvitaan; kehottaa selkeyttämään ja yksinkertaistamaan sähköisen lomakkeen rahoitusta koskevaa osiota; korostaa, että hakemusten arviointia varten on tarpeen suorittaa riippumattomien asiantuntijoiden tuella koordinoitu ja johdonmukainen arvio;
12. korostaa, että on tärkeää saada selkeitä oppimistuloksia ja erityisiä työkuvauksia Erasmus+ -työkokemuksesta ulkomailla ammatillisen koulutuksen opiskelijoille, harjoittelijoille ja oppisopimusoppilaille sekä vapaaehtoisille; korostaa, että hakijoiden valmennus ennen heidän kansainvälistä kokemustaan on erottamaton osa toimintaa ja siihen on sisällytettävä uraneuvontaa ja kielikoulutusta sekä sosiaalista ja kulttuurista integraatiota koskevia kursseja ja kulttuurien välistä viestintää, jotka edistäisivät ihmisten osallistumista yhteiskuntaan ja parantaisivat heidän työ- ja elinolojaan; ottaa huomioon monikielisuuden merkityksen nuorten työllistettävyyden parantamisessa; katsoo, että monikielisyyttä olisi

Torstai 2. helmikuuta 2017

pyrittävä edistämään ja tukemaan ponnekaammin Erasmus+ -ohjelmassa; on tyytyväinen siihen, että Erasmus+ -ohjelmaan osallistuneiden vieraan kielen ja myös naapurimaiden kielten taito paranee, mikä voi lisätä liikkuvuutta ja työllistettävyyttä rajat ylittävillä työmarkkinoilla; katsoo, että saapuville liikkuvuusohjelman osallistujille voitaisiin järjestää kielikursseja yhteistyössä oppilaitosten ja harjoittelijoita vastaanottavien yritysten kanssa ja että kielikurssit voitaisiin mukauttaa osallistujien opiskelualaan tai harjoitteluun;

13. muistuttaa, että vaikka ohjelman kokonaismäärärahoja on huomattavasti lisätty, monivuotisessa rahoituskehyksessä säädettiin ohjelmakauden ensimmäisellä puoliskolla vain vähäisestä lisäyksestä, mikä johti valitettavasti monien korkealaatuisten hankkeiden hylkäämiseen ja siten matalaan onnistumisprosenttiin ja suureen tyytymättömyyteen hakijoiden keskuudessa;

14. panee tyytyväisenä merkille, että Erasmus+ -ohjelmalle on vuodelle 2017 osoitettu varoja lähes 300 miljoonaa euroa enemmän kuin vuodelle 2016; korostaa vielä tarvetta käyttää nämä varat osittain ohjelman heikkouksien parantamiseen ja pääosin menestyvien laadukkaiden hankkeiden määrän lisäämiseen;

15. toteaa, että Erasmus+ -ohjelmaan suunnatut investoinnit EU:n talousarviosta vaikuttavat merkittävästi nuorten eurooppalaisten osaamisen parantamiseen, työllistymismahdollisuuksiin ja pitkäaikaistyöttömyyttä koskevien riskien vähenemiseen sekä aktiivisen kansalaisuuden ja nuorten sosiaalisen osallisuuden edistämiseen;

16. uskoo, että vuoden 2017 kokonaismäärärahojen kasvu 12,7 prosentilla vuodesta 2016 ja muut vuotuiset lisäykset ohjelman jäljellä olevina vuosina johtavat korkeampaan onnistumisprosenttiin ja suurempaan tyytyväisyyteen hakijoiden keskuudessa; odottaa, että komissio toteuttaa aikomuksensa myöntää 200 miljoonan euron lisärahoitus jäljellä olevalle ohjelmakaudelle, vaikka määrärahoja tarvitaan enemmän, jotta voidaan kattaa alirahoitetuilla aloilla kysyntä, joka on tällä hetkellä paljon suurempaa kuin käytettävissä olevat varat; panee merkille, että 48 prosenttia kansallisista toimistoista katsoo, että ohjelman toimia ei rahoiteta riittävästi;

17. kannustaa komissiota analysoimaan ohjelman alirahoitettuja avaintoimia ja aloja, joita ovat muun muassa avaintoimen 2 strategiset kumppanuudet, aikuiskoulutus, nuoriso, kouluopetus, ammatillinen koulutus ja korkeakoulutus, sekä avaintoimia ja aloja, jotka voisivat hyötyä eniten määrärahojen lisäämisestä; painottaa, että ohjelmaa on seurattava jatkuvasti kyseisten osa-alueiden ja alojen määrittämiseksi, jotta korjaaviin toimiin voidaan ryhtyä mahdollisimman nopeasti; korostaa tarvetta varmistaa riittävä rahoitus liikkuvuutta varten kiinnittämällä erityistä huomiota aliedustettujen ryhmien liikkuvuuden lisäämiseen; korostaa, että alakohtaisten tarpeiden vuoksi eri aloille tarvitaan omat budjettikohdat; korostaa, että määrärahat on käytettävä yksinomaan ohjelmaa koskevien säännösten puitteissa;

18. painottaa, että virtuaaliset keinot ovat yksi tapa tukea tulosten levittämistä ja hyödyntämistä, mutta katsoo, että henkilökohtaiset kontaktit ja kasvotusten toteutettavat toimet ovat erittäin tärkeässä asemassa hankkeiden ja koko ohjelman onnistumisen kannalta; katsoo tässä suhteessa, että jäsenvaltioissa järjestettävien tiedostuskampanjoiden olisi sisällettävä seminaareja ja toimia, joissa mahdolliset osallistujat tavataan henkilökohtaisesti;

19. korostaa lisäksi, että kielitaidon kehittyminen on kaikille osallistujille keskeinen osa Erasmus+ -ohjelmaa; suhtautuu siksi myönteisesti komission tarjoamiin verkossa toimiviin kielenoppimisvälineisiin, mutta huomauttaa, että liikkuvuuden onnistumiseksi erityisesti kouluikäisiä oppilaita ja ammatillisen koulutuksen opiskelijoita sekä henkilöstöä varten on otettava käyttöön myös (kansallinen, alueellinen ja paikallinen) kehys, joka helpottaa heidän integroitumistaan erilaisiin ympäristöihin;

20. muistuttaa, että tällä hetkellä ainoastaan yksi prosentti vuorotteluun perustuvaan ammatilliseen koulutukseen osallistuvista nuorista, joihin kuuluvat myös oppisopimusoppilaat, osallistuu liikkuvuusohjelmaan koulutuksensa aikana; toteaa, että on välttämätöntä luoda suotuisat olosuhteet oppisopimusoppilaiden liikkuvuuden kehittämiseksi EU:ssa, jotta heille voidaan taata samat mahdollisuudet kuin korkeakouluopiskelijoille ja täyttää siten työttömyyden ja etenkin nuorisotyöttömyyden torjuntaa koskevat tavoitteet;

21. korostaa epävirallisen oppimisen ja arkioppimisen, nuorisotyöntekijöiden, urheilutoimintaan osallistumisen ja vapaaehtoistyön merkitystä Erasmus+ -ohjelmassa keinoina parantaa yhteiskunnallisia, sosiaalisia ja kulttuurien välisiä valmiuksia, edistää nuorten sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja aktiivista kansalaisuutta sekä tukea heidän inhimillisen ja sosiaalisen pääomansa kehittymistä;

Torstai 2. helmikuuta 2017

22. korostaa, että Erasmus- ja Leonardo-ohjelmat suunnattiin aiemmin pääasiassa nuorille, joilla oli korkeampi osaamistaso ja paremmat mahdollisuudet päästä työmarkkinoille, ja että niitä ei kohdistettu riittävästi heikoimmassa asemassa oleviin; viittaa EU:n tavoitteeseen vähentää koulutuksen keskeyttämistä ja köyhyyttä; korostaa, että jäsenvaltioiden olisi kohdistettava Erasmus+ -ohjelma erityisesti koulutuksen keskeyttäneisiin, jotka muodostavat köyhyiden ja työttömyyden kannalta erittäin riskialttiin ryhmän; korostaa, että koulutuksen keskeyttäneille tarkoitetut ohjelmat eivät voi olla vakiomuotoista ammatillista koulutusta tai vaihto-ohjelmia, vaan niiden olisi keskityttävä heidän erityistarpeisiinsa, helppoon saatavuuteen ja yksinkertaiseen rahoitukseen, ja katsoo, että ne olisi toteutettava epävirallisessa tai virallisessa oppimisympäristössä;

23. panee merkille yhteiskunnan uudet haasteet ja jatkuvasti kehittyvän työn sisällön; muistuttaa, että Erasmus+ -ohjelma myös valmentaa nuoria työhön, ja katsoo, että erityistä huomiota olisi kiinnitettävä siirtymiseen työhön liittyvistä taidoista "pehmeisiin taitoihin" tukemalla sellaisten monialaisten ja siirrettävissä olevien taitojen ja pätevyyksien hankkimista, joita ovat esimerkiksi yrittäjyys, tieto- ja viestintäteknikkaan liittyvät taidot, luova ajattelu, ongelmanratkaisu ja innovatiivisuus, itseluottamus, mukautumiskyky, ryhmähengen luominen, projektinhallinta, riskinarviointi ja riskinotto sekä sosiaaliset taidot ja kansalaistaidot, jotka ovat erittäin tärkeitä työmarkkinoilla; katsoo, että tässä yhteydessä olisi otettava huomioon myös työssä viihtyminen, hyvä työ- ja yksityiselämän tasapaino sekä haavoittuvassa asemassa olevien henkilöiden integroiminen työmarkkinoille ja yhteiskuntaan;

24. panee merkille, että opintolainojen takausjärjestelmä käynnistettiin vasta helmikuussa 2015 sen jälkeen, kun joulukuussa 2014 oli allekirjoitettu delegointisopimus Euroopan investointirahaston (EIR) kanssa, ja että tähän mennessä vasta neljä pankkia Ranskassa, Espanjassa ja Irlannissa osallistuu tähän innovatiiviseen välineeseen; pitää valitettavana, että tämä rahoitusväline jää kauas odotetuista tuloksista, sillä tähän mennessä mukana on vain 130 maisteriopiskelijaa; vaatii arvioimaan opintolainojen takausjärjestelmää kriittisesti ja pohtimaan sen tarkoitusta ja saatavuutta eri puolilla unionia ja kehottaa komissiota ehdottamaan yhteistyössä parlamentin kanssa strategiaa, jolla kohdennetaan uudelleen osa määrärahoista, joita ei todennäköisesti käytetä vuoteen 2020 mennessä; korostaa, että opiskelijoiden kokonaisvelka-astetta olisi seurattava sen varmistamiseksi, että ohjelmassa käytettävillä kattavilla rahoitusvälineillä autetaan useampia henkilöitä;

25. pitää valitettavana, että paikallistason amatööriurheilijoita ja erityisesti vammaisurheilijoita edustavat organisaatiot ovat hankkeisiin osallistujina erittäin aliedustettuja ruohonjuuritason urheiluhankkeiden täytäntöönpanossa; pitää tärkeänä askeleena, että perustetaan pienimuotoisia yhteistyökumppanuuksia, joihin sovelletaan vähäisempiä hallinnollisia vaatimuksia ja jotka mahdollistavat pienempien ruohonjuuritason urheilujärjestöjen osallistumisen ohjelmaan ja niiden toiminnan rikastuttamisen entisestään; painottaa, että eri alojen välinen toiminta, tässä tapauksessa urheilun ja koulutuksen tiiviimpi yhdistäminen, voi auttaa korjaamaan kyseisen puutteen; katsoo, että käytäntöä olisi laajennettava Erasmus+ -hankerahoituksen muille aloille, erityisesti vapaaehtoisjärjestöihin;

26. pitää myönteisenä Erasmus+ -ohjelman erityistä osallistumista ruohonjuuritason urheilutoimintaan ja yhteistyöhön; kannustaa komissiota edistämään urheiluseurojen kaltaisten ruohonjuuritason toimijoiden pääsyä ja osallistumista ohjelmaan; kehottaa komissiota arvioimaan, hyödynnetäänkö Erasmus+ -ohjelmasta urheilulle kohdistettuja varoja riittävän tehokkaasti ja ruohonjuuritason urheilun hyväksi, ja mikäli näin ei tapahdu, kehottaa komissiota erittelemään tilannetta parantavat vaihtoehdot keskittymällä ruohonjuuritason urheiluun ja koulutukseen, jotta voidaan parantaa urheilun näkyvyyttä, edistää liikuntaa ja lisätä kaikkien EU:n kansalaisten mahdollisuutta harrastaa urheilua; kehottaa komissiota edistämään monialaista lähestymistapaa ruohonjuuritason urheiluun kaikissa asianmukaisissa Erasmus+ -toimissa ja koordinoimaan tämän alan toimia niiden tehokkuuden ja halutun vaikutuksen varmistamiseksi;

27. korostaa Erasmus+ -ohjelman ammatillisen koulutuksen toimien lisäarvoa tuettaessa heikoimmassa asemassa olevien ryhmien integroitumista tai uudelleen integroitumista yleissivistävän tai ammatillisen koulutuksen mahdollisuuksiin heidän työmarkkinoille siirtymisensä helpottamiseksi;

28. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita sekä EU:n virastoja, kuten Cedefopia, parantamaan ammatillisen koulutuksen liikkuvuutta edistävien ohjelmien laatua, saatavuutta ja yhtäläisiä osallistumismahdollisuuksia, jotta näistä ohjelmista koituisi lisäarvoa kaikille osallistujille pätevyyden, sen tunnustamisen ja sisällön osalta, ja kehottaa varmistamaan laatuvaatimusten käyttöönoton oppisopimuskoulutusohjelmia varten;

29. toteaa, että joidenkin jäsenvaltioiden korkea nuorisotyöttömyys huomioon ottaen Erasmus+ -ohjelman yhtenä ensisijaisena tavoitteena on nuorten valmentaminen työelämään; korostaa samaan aikaan erityisesti tarvetta säilyttää koulun, ammatillisen koulutuksen ja opiskelun ulkopuolella tapahtuvan toiminnan asema Erasmus+ -ohjelmassa;

Torstai 2. helmikuuta 2017

30. muistuttaa komissiota siitä, että vammaisilla henkilöillä, kuten kuulovammaisilla, on erityistarpeita, minkä vuoksi heidän on saatava riittävästi rahoitusta ja asianmukaista tukea, kuten viittomakielen tulkkeja, sekä enemmän tietoa ja kohtuullinen apuraha voidakseen osallistua Erasmus+ -ohjelmaan; kehottaa komissiota pyrkimään edelleen ottamaan käyttöön lisätoimenpiteitä, jotta vammaiset henkilöt voivat päästä esteettä ja syrjimättömästi kaikkiin Erasmus+ -ohjelman yhteydessä toteutettaviin stipendiohjelmiin; pitää hyödyllisenä, että kansallisiin toimistoihin nimitetään tarvittaessa niin kutsuttuja valmentajia, jotka opastavat rahoituksen parhaassa mahdollisessa käytössä;

31. painottaa tarvetta tukea rahoituksen ja verohuojennusten avulla sellaisia pieniä ja keskisuuria yrityksiä, jotka tarjoavat ammatillista koulutusta Erasmus+ -ohjelman puitteissa;

Suositukses

32. katsoo, että Erasmus+ -ohjelma on yksi keskeisistä välineistä, joiden avulla Euroopan väestö mukautuu elinikäiseen oppimiseen; kehottaa komissiota sen vuoksi hyödyntämään täysimääräisesti ohjelman elinikäisen oppimisen ulottuvuutta tehostamalla ja kannustamalla Erasmus+ -ohjelmassa monialaista yhteistyötä, jonka osuus on paljon suurempi kuin aiemmissa ohjelmissa, ja kehottaa arvioimaan monialaista yhteistyötä vuoden 2017 lopussa esitettävässä ohjelman väliarvioinnissa; toteaa, että monialaisiin hankkeisiin ja toimiin sisältyy mahdollisuuksia parantaa ohjelman vaikuttavuutta; vaatii, että koulutukseen liittyvä liikkuvuus sisällytetään osaksi korkeakoulutus- tai ammattikoulutusohjelmia, jotta voidaan parantaa korkeakoulutuksen ja ammatillisen koulutuksen järjestelmän laatua ja auttaa ihmisiä parantamaan ammatitaitoaan, osaamistaan ja urakehitystään sekä lisätä tietoisuutta liikkuvuuden aikana hankitusta osaamisesta kaikilla kohdennetuilla aloilla ja edistää tietoa oppimisesta, koulutuksesta ja nuorisotyöstä; vaatii ammatillisen koulutuksen opiskelijoille parempia mahdollisuuksia osallistua työharjoitteluun tai suorittaa osa opinnoistaan naapurimaissa, esimerkiksi siten, että rahoitetaan niiden opiskelijoiden matkakulut, jotka jäävät asumaan kotimaahansa;

33. pitää Erasmus+ -ohjelmaa tärkeänä välineenä ammatillisen koulutuksen parantamisessa EU:ssa; korostaa, että osallistavalla korkealaatuisella ammatillisella koulutuksella ja ammatilliseen koulutukseen liittyvällä liikkuvuudella on Euroopassa olennaisen tärkeä taloudellinen ja sosiaalinen rooli nopeasti muuttuvilla työmarkkinoilla, sillä ne tarjoavat nuorille ja aikuisille työelämään ja elämään liittyviä taitoja, joita tarvitaan siirryttäessä koulutuksesta työhön; korostaa, että ammatillisen koulutuksen ja ammatilliseen koulutukseen liittyvän liikkuvuuden olisi tuettava kaikkien kansalaisten yhtäläisiä mahdollisuuksia, syrjimättömyyttä ja sosiaalista osallisuutta mukaan lukien naiset, jotka ovat aliedustettuina ammatillisessa koulutuksessa, ja haavoittuvassa asemassa olevat ihmiset, mukaan lukien romanit, työttömät nuoret, vammaiset henkilöt, syrjäisten ja syrjäisimpien alueiden asukkaat ja maahanmuuttajat; ehdottaa myös, että keskitytään heikosti koulutettuihin edunsaajiin, jotta voidaan lisätä heidän osallistumistaan ja parantaa näin ohjelmien ulottuvuutta;

34. huomauttaa, että liikkuvuuteen osallistumiseen liittyy joissakin jäsenvaltioissa jatkuvaa sosiaalista valikoivuutta; pitää valitettavana, että jäsenvaltioiden sisäinen ja niiden välinen eriarvoisuus vaikeuttaa ohjelmaan pääsyä, koska se luo esteitä hakijoille, erityisesti pienituloisille opiskelijoille; panee merkille, että suuri osa liikkuvuuteen osallistuvista opiskelijoista saa tukea kolmansilta osapuolilta (perheeltä, vanhemmilta, kumppanilta tai edunsaajia lähellä olevilta paikallisilta toimijoilta); toteaa, että monet työssäkäyvät opiskelijat peruuttavat osallistumisensa liikkuvuuteen mahdollisen tulonmenetyksen vuoksi; toteaa, että liikkuvuuden esteiden, kuten taloudellisten esteiden, poistaminen ja kansainvälisen työn tai opiskelun tulosten parempi tunnustaminen ovat tärkeitä välineitä avaintoimen 1 tavoitteiden saavuttamiseksi; kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita lisäämään entisestään rahoitustukea niille, jotka eivät pysty osallistumaan ohjelmaan taloudellisten rajoitusten vuoksi, ja etsii uusia mahdollisuuksia helpottaa näiden henkilöiden liikkuvuutta, jotta Erasmus+ olisi aidosti kaikkien saatavilla; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan sukupuolten tasa-arvon ja yhtäläiset mahdollisuudet osallistua ohjelmaan;

35. kehottaa komissiota takaamaan Euroopan laajuisen liikkuvuuden myös kriisiaikoina ja säilyttämään vaihtoehtoja, joiden avulla myös eurooppalaiseen korkeakoulutusalueeseen osallistuvat maat voivat päästä Erasmus+ -ohjelmaan;

36. on edelleen huolissaan siitä, että nuoret ja suuri yleisö pitävät Erasmus+ -ohjelmaa lähinnä korkeakouluopintoihin liittyvänä ohjelmana; suosittaa siksi antamaan Euroopan tasolla sekä kansallisella ja alueellisella tasolla enemmän näkyvyyttä eri aloille, joille ihmiset voivat hakea, kuten yleissivistävälle koulutukselle, korkeakoulutukselle, kansainväliselle korkeakoulutukselle, ammatilliselle koulutukselle, aikuiskoulutukselle, nuorisolle ja urheilulle sekä vapaaehtoistyölle, ja kehottaa korostamaan mahdollisuutta monialaisiin hankkeisiin etenkin kaikkien ohjelmien sisältöä koskevan tiedotuskampanjan ja pr-työn avulla;

Torstai 2. helmikuuta 2017

37. katsoo, että pitkäaikaiset markkinointinimet (Comenius, Erasmus, Erasmus Mundus, Leonardo da Vinci, Grundtvig ja Youth in Action) ja niiden logot ovat tärkeitä välineitä ohjelman monimuotoisuuden edistämiseksi; toteaa lisäksi, että Erasmus+ -nimi on tulossa tunnetuimmaksi erityisesti uusien tulokkaiden keskuudessa; painottaa, että ohjelman olisi puolustettava uutta nimeään Erasmus+ ja käytettävä lisäksi eri keinoja edistääkseen tietoisuutta siitä; ehdottaa, että komission olisi korostettava enemmän Erasmus+ -ohjelman suhdetta aiempiin markkinointinimiin ja lukuisiin eri alaohjelmiin; kehottaa lisäämään yksittäisiin ohjelmiin nimen Erasmus+ (niin että ohjelmat ovat Erasmus+ Comenius, Erasmus+ Mundus, Erasmus+ Leonardo da Vinci, Erasmus+ Grundtvig ja Erasmus+ Youth In Action); kehottaa kaikkia sidosryhmiä jatkamaan näiden nimien käyttöä erityisesti julkaisuissa ja esitteissä, jotta säilytetään ja vahvistetaan alakohtaisten ohjelmien identiteettiä, varmistetaan niiden parempi tunnistaminen ja poistetaan edunsaajien mahdollinen epä tietoisuus; kehottaa komissiota jäsentämään Erasmus+ -ohjelmaoppaan vakiintuneiden markkinointinimien mukaan ja käyttämään niitä oppaassa johdonmukaisesti;

38. kehottaa komissiota vahvistamaan toimiaan, joilla pyritään luomaan avoin, kuunteleva ja läpinäkyvä työtapo, ja parantamaan entisestään yhteistyötään työmarkkinaosapuolten ja kansalaisyhteiskunnan kanssa (tarpeen mukaan esimerkiksi vanhempainyhdistysten, opiskelijoiden, opettajien, muun henkilöstön ja nuorisjärjestöjen kanssa) täytäntöönpanon kaikilla tasoilla; korostaa, että Erasmus+ -ohjelmasta olisi tultava Euroopan unionin avoimuuden lippulaiva, jonka kansalaiset tunnustaisivat sellaiseksi ja joka kehittyisi niin, että kaikki sen päätökset ja prosessit olisivat täysin läpinäkyviä, varsinkin taloudellisilta näkökohdiltaan; muistuttaa, että täysin läpinäkyvät päätökset ovat selvästi ymmärrettävämpiä niiden hankkeiden ja hakijoiden kannalta, joiden hakemukset on hylätty;

39. painottaa ohjelmakomitealle Erasmus+ -ohjelman perustamista koskevassa asetuksessa (EU) N:o 1288/2013 annettua tärkeää roolia ohjelman täytäntöönpanon keskeisenä toimijana ja eurooppalaisen lisäarvon edistäjänä Erasmus+ -ohjelman ja kansallisen tason toimien lisääntyneen täydentävyyden ja yhteisvaikutusten kautta; vaatii vahvistamaan ohjelmakomitean asemaa ja sen roolia poliittisessa päätöksenteossa; pyytää komissiota antamaan edelleen ohjelmakomitealle yksityiskohtaista tietoa keskitettyjen varojen jakamisesta;

40. painottaa, että tietoteknisiä välineitä ei saisi pitää ainoastaan hallinnan, haun ja hallinnollisten prosessien välineinä, sillä ne voivat tarjota myös arvokkaita tapoja pitää yhteyttä edunsaajiin, helpottaa heidän keskinäistä yhteydenpitoaan ja mahdollisesti tukea monia muita prosesseja, kuten palautteen saamista edunsaajilta, vastavuoroista mentorointia ja ohjelman näkyvyyden parantamista;

41. kehottaa komissiota varmistamaan säännöllisen tietojenvaihdon ja hyvän yhteistyön Euroopan tasolla kansallisten viranomaisten, täytäntöönpanoelinten ja kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden ja kansallisten toimistojen välillä sekä hajautetuissa että keskitetyissä ohjelmatoimissa; kehottaa kansallisia toimistoja asettamaan kaikki tarvittavat tiedot saataville verkkosivustoillaan samassa muodossa ja mahdollisuuksien mukaan samansisältöisinä;

42. kehottaa komissiota ja vastaavasti komission koulutuksen, nuorisasioiden, urheilun ja kulttuurin pääosastoa (EAC) sekä koulutuksen, audiovisuaalialan ja kulttuurin toimeenpanovirastoa (EACEA) mahdollistamaan hajautettujen toimien, kuten avaintoimi 2:n, edistämisen esittämällä riittävää ja toimien kokoon suhteutettua rahoitusta;

43. kannustaa tehostamaan edelleen kansallisten toimistojen ja EACEA:n välistä yhteistyötä, jotta voidaan edistää Erasmus+ -ohjelman keskitettyjä toimia, antaa tarvittavaa tukea, lisätä tietoisuutta ohjelmasta, antaa lisätietoja ohjelmasta mahdollisille hakijoille ja antaa palautetta täytäntöönpanon parantamisesta; kehottaa komissiota laatimaan yhteistyössä kansallisten toimistojen kanssa eurooppalaiset täytäntöönpano-ohjeet kansallisille toimistoille; pyytää helpottamaan yhteydenpitoa komission, kansallisten toimistojen, ohjelman edunsaajien, kansalaisjärjestöjen edustajien ja EACEA:n välillä kehittämällä tietojen ja hyvien käytäntöjen vaihtoon tarkoitettua viestintäalustan, jossa kaikki asianmukaiset sidosryhmät voivat vastaanottaa laadukasta tietoa sekä jakaa kokemuksiaan ja ehdotuksia ohjelman parantamiseksi; korostaa tarvetta ottaa sidosryhmät ja edunsaajat mukaan ohjelmakomitean kokouksiin; korostaa, että tätä voitaisiin asetuksen (EU) N:o 1288/2013 mukaisesti helpottaa perustamalla pysyviä alakomiteoita, joissa olisi mukana sidosryhmien ja edunsaajien edustajia, alakohtaisia kansallisia toimistoja, Euroopan parlamentin jäseniä ja jäsenvaltioiden edustajia;

Torstai 2. helmikuuta 2017

44. kehottaa komissiota tarkastelemaan uudelleen kansallisille toimistoille suoritettavien maksujen järjestelyjä, hakemusten määräaikoja ja käsittelyaikoja ja mukauttamaan niitä tarvittaessa; huomauttaa, että kansallisille toimistoille olisi mahdollistettava enemmän joustavuutta pidempiä ulkomailla oleskeluja koskevien liikkuvuusapurahojen ja hallintokustannusten suhteen; kannustaa komissiota antamaan kansallisille toimistoille enemmän joustoa varojen siirtämiseen avaintoimissa, jotta voidaan täyttää edunsaajien tarpeisiin perustuvat mahdolliset rahoitusvajeet; ehdottaa tämän prosessin antamista kansallisten toimistojen vastuulle, sillä ne ovat perehtyneitä mahdollisiin rahoitusvajeisiin omassa maissaan; toteaa, että jouston lisääminen edellyttää sitä koskevaa valvontaa ja läpinäkyvyyttä;

45. ilmaisee huolensa Leonardo-ohjelmaan kuuluvien yhteishankkeiden vähentymisestä ja kehottaa antamaan kansallisille toimistoille enemmän päätösvaltaa hallintomenoja koskevien tukien määrän suhteen, jotta ne voivat ottaa paremmin huomioon kansalliset erityispiirteet, kuten harjoittelu- ja opiskelujaksoja yhdistelevän järjestelmän;

46. on huolestunut siitä, että kansallisilla toimistoilla on vaikeuksia ohjelman sääntöjen tulkinnessa ja soveltamisessa, ja muistuttaa, että 82:ta prosenttia Erasmus+ -määrärahoista hallinnoidaan hajautetuissa toimissa; kehottaa komissiota tarkentamaan määritelmiä ja parantamaan hajautettujen toimien ohjeistusta sekä varmistamaan ohjelman sääntöjen ja säännösten johdonmukaisen soveltamisen kaikissa kansallisissa toimistoissa yleisiä laatuvaatimuksia, hankkeiden arviointia ja hallinnollisia menettelyjä noudattaen ja varmistamaan näin Erasmus+ -ohjelman yhtenäisen ja johdonmukaisen täytäntöönpanon, parhaat tulokset unionin talousarvion kannalta ja virhetasojen välttämisen;

47. katsoo, että kansallisten toimistojen suorituksia olisi arvioitava säännöllisesti ja niitä olisi parannettava EU:n rahoittamien toimien laadun varmistamiseksi; toteaa, että osallistumistasojen sekä osanottajien ja kumppaneiden kokemusten olisi oltava avainasemassa tältä osin;

48. ehdottaa, että asianomaisten komission yksiköiden organisaatorakenne mukautetaan ohjelman rakenteeseen;

49. kehottaa parantamaan edelleen asiaankuuluvia tietoteknisiä välineitä ja keskittymään virtaviivaistamiseen, käyttäjäystävällisyyteen ja eri välineiden välisten yhteyksien parantamiseen sen sijaan, että kehitetään uusia välineitä; muistuttaa tässä yhteydessä, että uudet tietotekniset välineet ovat nuorten kansalaisten keskuudessa suosituimpia vuorovaikutusvälineitä verkossa; korostaa, että tietotekniikka voi olla keskeisessä asemassa ohjelman näkyvyyden lisäämisessä;

50. kehottaa komissiota kehittämään edelleen tietotekniikka-alustoja, kuten eTwinning, School Education Gateway, Open Education Europe, EPAL, Euroopan nuorisoportaalit ja VALOR, jotta niistä tulisi kiinnostavampia ja käyttäjäystävällisempiä; pyytää komissiota sisällyttämään näiden alustojen arvioinnin Erasmus+ -ohjelman väliarviointiin, joka on määrä esitellä vuoden 2017 lopussa;

51. kehottaa komissiota optimoimaan tietoteknisten välineiden, kuten Mobility Tool, tai muiden tietoteknisten alustojen, kuten Electronic Platform for Adult Learning in Europe (EPAL), suorituskykyä ja käyttäjäystävällisyyttä, jotta varmistetaan, että ohjelman edunsaajat voivat hyödyntää mahdollisimman tarkkaan kokemustaan, ja jotta edistetään rajatylittävää yhteistyötä ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa;

52. kehottaa komissiota vahvistamaan ohjelman kouluopetuksen ulottuvuutta siten, että lisää oppilaiden mahdollisuuksia liikkuvuuteen ja yksinkertaistetaan koulujen ja epävirallisen koulutuksen tarjoajien rahoitusta ja hallintomenettelyjä hyödyntämällä näin Erasmus+ -ohjelman yleistä tarkoitusta edistää monialaista yhteistyötä, jotta voidaan kannustaa epävirallisen koulutuksen tarjoajia luomaan kumppanuuksia koulujen kanssa; kehottaa komissiota lujittamaan nuorisotyön ja epävirallisen koulutuksen kehittämiskäytäntöjä ohjelman puitteissa tukemalla nuorisojärjestöjä ja muita nuorisotyön tekijöitä sekä tukemalla edelleen EU:n ja Euroopan neuvoston kumppanuutta nuorisosalalla;

53. suhtautuu myönteisesti kahdentyypisten strategisten kumppanuuksien käyttöönottoon ensimmäisenä ja merkittävänä positiivisena askeleena pyrittäessä lisäämään pienten organisaatioiden mahdollisuuksia osallistua ohjelmaan, sillä niillä on usein vaikeuksia täyttää vaatimuksia ja siksi niitä syrjitään, mikä vahingoittaa ohjelman mainetta ja vakuuttavuutta; kehottaa komissiota tekemään parannuksia, joilla ohjelmasta tehdään vielä houkuttelevampi, jotta useammat pienet organisaatiot voivat osallistua ohjelman toimintaan niin, että lopullinen tavoite on lisätä niiden osuutta ohjelmassa laatuvaatimuksia unohtamatta; suhtautuu myönteisesti eurooppalaisten täytäntöönpano-ohjeiden ja yksityiskohtaisemman usein kysyttyjen kysymysten sivuston perustamiseen valintaperusteita koskevien vastauksien virtaviivaista-

Torstai 2. helmikuuta 2017

miseksi ja valittujen hankkeiden esittelemiseksi niin, että voidaan selvittää valintoja ja tukea paremmin pieniä organisaatioita; korostaa tarvetta ottaa mukaan erilaisia osallistajaorganisaatioita ohjelman toimiin ja säilyttää niiden välinen tasapaino;

54. suositaa, että koulujen välisen yhteistyön alalla tukimääriä supistetaan tuettujen hankkeiden määrän hyväksi, jotta oppilasvaihtoa voidaan tukea suoraan ja mahdollistetaan näin eri kulttuuri- ja kielialueilta tulevien ihmisten henkilökohtaisemmat kohtaamiset; korostaa, että henkilökohtainen kokemus kulttuuritaustaltaan erilaisista ihmisistä on tärkeää eurooppalaisen identiteetin ja Euroopan yhdentymisen perusajatuksen edistämiseksi, ja suositaa, että pyritään antamaan mahdollisimman monille mahdollisuus osallistua, minkä olisi tietenkin koskettava kaikkia ohjelman tavoitteita; suhtautuu tässä yhteydessä myönteisesti jo aikaansaatuihin parannuksiin, mutta odottaa, että kansalliset toimistot ja komissio tekevät säännöistä joustavampia osana strategisista kumppanuuksista;

55. ottaa huomioon monikielisuuden merkityksen nuorten työllistettävyyden parantamisessa⁽¹⁾; katsoo, että monikielisyyttä olisi pyrittävä edistämään ja tukemaan punnokkaammin Erasmus+ -ohjelmassa;

56. panee merkille Euroopan uusien yhteiskunnallisten haasteiden yhteydessä tarpeen vahvistaa eurooppalaista lähestymistapaa yhteisiin eurooppalaisiin haasteisiin vastaamiseksi tukemalla laajamittaisia innovointihankkeita koulutus- ja nuorisoalalla kansalaisyhteiskunnan eurooppalaisten verkostojen kautta; korostaa, että tämä voitaisiin toteuttaa kohdentamalla osa Erasmus + -ohjelman kokonaisrahoituksesta avaintoimen 2 ”Innovointia ja hyvien käytäntöjen vaihtoa edistävä yhteistyö” keskitettyihin toimiin;

57. toteaa, että 75 prosenttia kansallisista toimistoista ilmoitti suuresta hallinnollisesta rasitteesta, joka vähentää EU:n talousarvion investointikapasiteettia ja uhkaa vaikuttaa suoraan edunsaajiin; kehottaa koulutuksen, nuorisoasioiden, urheilun ja kulttuurin pääosastoa ja EACEA:a parantamaan täytäntöönpanon laatua etenkin hakumenettelyssä;

58. pitää myönteisenä yksikkökustannusjärjestelmän käyttöönottoa ohjelmassa hallinnollisen rasitteen minimoimiseksi; pitää myönteisenä myös komission vuonna 2016 tekemiä ja vuodeksi 2017 suunniteltuja mukautuksia; panee merkille, että sääntelyvaatimusten vuoksi jotkin jäsenvaltiot eivät voi soveltaa tätä järjestelmää tai pitävät kustannustasoa riittämättömänä tosiasiallisiin kustannuksiin verrattuna; katsoo, että yksikkökustannusten tason lisäkorottaminen on tarpeen, jotta voidaan tarjota riittävää taloudellista tukea hankkeisiin osallistujille, ja korostaa tarvetta varmistaa, että syrjäisten alueiden ja raja-alueiden osallistujat ja organisaatiot eivät joudu epäedulliseen asemaan yksikkökustannusjärjestelmän vuoksi; kehottaa palkitsemaan asianmukaisesti erityisesti monien vapaaehtoisten, opettajien sekä kaikkien muiden hakijoiden suuren henkilökohtaisen panoksen; vaatii ottamaan (uudelleen) käyttöön hankkeen käynnistysrahoituksen, jotta voidaan ottaa yhteyttä mahdollisiin yhteistyökumppaneihin tai järjestää valmistelutapaamisia, tai myöntämään riittävän kertakorvauksen esimerkiksi tällaisten kustannusten kattamiseksi; korostaa, että tämän alan avoimuus on keskeinen osa avoimuusvaatimuksia ja -tavoitteita koko Erasmus+ -ohjelmassa;

59. suhtautuu myönteisesti kertakorvausten ja kiinteämääräisen rahoituksen käytön mahdollistamaan yksinkertaistamiseen; kannustaa komissiota etsimään keinoja, joilla voitaisiin parantaa edelleen hakijoiden kannalta monimutkaisia hallintomenettelyjä ohjelman eri aloilla; on huolestunut siitä, että kansalliset toimistot ilmoittavat valvontaan liittyvän rasitteen lisääntyneen;

60. panee merkille tarpeen lisätä operationaalista tukea eurooppalaisille verkoille avaintoimessa 3 ”Politiikan uudistamisen tuki”, jotta voidaan maksimoida Erasmus+ -ohjelman tarjoamien mahdollisuuksien edistämistä ja levittämistä;

61. kehottaa komissiota toteuttamaan asianmukaisia toimia, jotta vapaaehtoistyötä voidaan käyttää hankkeen budjetin oman osuuden lähteenä, sillä tämä helpottaa pienempien organisaatioiden osallistumista erityisesti urheilualalla, kun pidetään mielessä, että Erasmus+ antaa mahdollisuuden tunnustaa vapaaehtoisaikeita yhteisrahoitukseksi luontoissuorituksen muodossa ja että komission uusi ehdotus taloudellisista suuntaviivoista sisältää tämän mahdollisuuden; korostaa, että vapaaehtoistyön panos on tunnustettava ja että sen näkyvyys on taattava, koska sillä on ohjelmalle erityinen merkitys, edellyttäen että sitä seurataan, jotta voidaan varmistaa, että vapaaehtoistyö täydentää mutta ei korvaa julkisia investointeja;

62. tunnustaa vapaaehtoistyön taloudellisen ja yhteiskunnallisen arvon ja kehottaa komissiota tukemaan paremmin vapaaehtoisjärjestöjä kaikissa ohjelman toiminna;

⁽¹⁾ Kieliä ja työllistettävyyttä koskeva yhteisen tutkimuskeskuksen raportti (JRC Science and Policy Report on Languages and Employability), 2015.

Torstai 2. helmikuuta 2017

63. suhtautuu myönteisesti komission ehdotukseen Euroopan solidaarisuusjoukkojen perustamisesta; kannustaa komissiota ottamaan vapaaehtoisjärjestöt mukaan tämän uuden aloitteen kehittämiseen, jotta varmistetaan sen lisäarvo ja täydentävä arvo vapaaehtoistyön vahvistamisessa EU:ssa; kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan talousarviotoimia tämän uuden aloitteen mukauttamiseksi ilman että muita nykyisiä ja ensisijaisia ohjelmia alirahoitetaan ja kehottaa tarkastelemaan mahdollisuuksia integroida se Eurooppalaiseen vapaaehtoispalveluun, jotta vapaaehtoistyötä voitaisiin lisätä EU:ssa ilman päällekkäisiä aloitteita ja ohjelmia;

64. korostaa, että vapaaehtoistyö ilmentää yhteisvastuuta, vapautta ja vastuullisuutta ja vahvistaa osaltaan aktiivista kansalaisuutta ja henkilökohtaista inhimillistä kehitystä; katsoo, että vapaaehtoistoiminta on myös keskeinen sosiaalisen osallisuuden ja yhteenkuuluvuuden väline, jolla on merkitystä myös koulutuksessa ja kulttuurien välisessä vuoropuhelussa, samalla kun se edistää merkittävästi eurooppalaisten arvojen levittämistä; katsoo, että Eurooppalaisen vapaaehtoispalvelun merkitys olisi tunnustettava sellaisen ammattitaidon ja sellaisen osaamisen edistämiseksi, jotka voivat helpottaa Eurooppalaiseen vapaaehtoispalveluun osallistuvien pääsyä työmarkkinoille; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita takaamaan vapaaehtoisille asianmukaiset työskentelyolosuhteet ja valvomaan vapaaehtoisia työntekijöitä koskevien sopimusten täysimääräistä noudattamista; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, ettei Eurooppalaiseen vapaaehtoispalveluun osallistuvia pidetä tai käytetä koskaan työntekijöiden korvaajina;

65. vaatii, että päätöksenteon kesto pidetään mahdollisimman lyhyenä, että hakemukset arvioidaan yhtenäisesti ja koordinoitusti ja että hylkäävä päätös perustellaan avoimesti ja ymmärrettävästi, jotta käyttäjien kiinnostus EU:n ohjelmiin ei vähene huomattavasti;

66. kannustaa voimakkaasti lisäämään hakemusten arvioinnin avoimuutta ja antamaan laadukasta palautetta kaikille hakijoille; kehottaa komissiota varmistamaan ohjelman tuensaajille tehokkaan palautejärjestelmän, jonka avulla he voivat ilmoittaa komissiolle kaikista sääntöjenvastaisuuksista, joita he mahdollisesti havaitsevat Erasmus+ -ohjelman täytäntöönpanossa; kehottaa lisäksi komissiota parantamaan ja lisäämään tiedonkulkua ohjelman täytäntöönpanosta vastaavien EU:n toimielinten ja kansallisten viranomaisten välillä; kehottaa kansallisia toimistoja ja EACEA:ta tarjoamaan ohjelman täytäntöönpanon parantamiseksi koulutusmahdollisuuksia arvioijille ja järjestämään säännöllisiä tapaamisia edunsaajien kanssa ja vierailuja hankkeisiin;

67. panee merkille, että on tärkeää lujittaa Eurooppalaisen vapaaehtoispalvelun paikallista ulottuvuutta; ehdottaa, että Eurooppalaisen vapaaehtoispalvelun vapaaehtoistyöntekijöitä tuetaan paremmin sekä ennen heidän lähtöään että myös heidän palattuun paikallisyhteisöihinsä työn jälkeen toteutettavien ja yhdistettävien koulutusmuotojen kautta, jotta heitä voidaan auttaa jakamaan Euroopassa saamaansa kokemusta edistämällä paikallista vapaaehtoistyötä;

68. tukee vaikuttavuuden ja tehokkuuden parantamista laaja-alaisempien hankkeiden avulla; toteaa kuitenkin, että pienten ja suurten hakijaryhmien välillä on oltava tasapaino;

69. kehottaa komissiota yhdenmukaistamaan ilmoitettujen ennakkomaksujen tasot mahdollisimman hyvin koko ohjelmassa, jotta kaikille edunsaajille annetaan samat edut ja helpotetaan hankkeen täytäntöönpanoa erityisesti pienten organisaatioiden kannalta; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, ettei suuria oppilaitoksia aseteta pieniä ja vähemmän vakiintuneita oppilaitoksia parempaan asemaan ohjelmien hakijoina;

70. toteaa, että Erasmus+ -ohjelmasta rahoitettuihin toimiin osallistumisessa on alueellisia eroja EU:ssa ja jäsenvaltioiden sisällä; on huolestunut siitä, että sen toimien onnistumisaste on verrattain alhainen ja vaihteleva unionin eri puolilla; kehottaa toteuttamaan kohdennettuja ja oikea-aikaisia toimia, joilla pyritään lisäämään osallistumista ja parantamaan onnistumisastetta hakijoiden alkuperästä riippumatta ja suuntaamaan osa rahoituksesta erityisiin edistämisen- ja tiedotustoimiin erityisesti niillä alueilla, joilla määrärahojen käyttö on vielä suhteellisen vähäistä;

71. panee merkille, että EU:n alueilla on Erasmus+ -ohjelman täytäntöönpanossa erilaisia rahoitustarpeita ja toimintalojen painotuksia, joiden takia joidenkin jäsenvaltioiden on kohdennettava ohjelman toiminta uudelleen varmistukseksi, että varojen käyttö on kustannustehokasta;

Torstai 2. helmikuuta 2017

72. panee merkille perusteettomat apurahojen erot eri maiden ja niiden kohdentamismenetelmien välillä; kannustaa komissiota tutkimaan tällaisten erojen seurauksia pyrkimällä minimoimaan sosioekonomiset erot EU:ssa; kehottaa lisäämään entisestään apurahaosuuksia ja tehostamaan niiden mukauttamista vastaamaan elinkustannuksia liikkuvuuden kohteena olevassa maassa, jotta kannustetaan sosioekonomisesti heikommassa asemassa olevien opiskelijoiden, sellaisten opiskelijoiden ja henkilöstön, joilla on erikoistarpeita, sekä syrjäisiltä alueilta tulevien opiskelijoiden ja henkilöstön osallistumista;

73. toteaa, että itäisessä ja eteläisessä Euroopassa Erasmus+ -ohjelman liikkuvuusapurahojen myönteisempien vaikutusten ja suuremman kysynnän vastapainona on ohjelman rajallinen kokonaisbudjetti, mikä johtaa hylättyjen hakemusten suureen osuuteen; kehottaa komissiota tehostamaan ponnisteluja liikkuvuuden edistämiseksi läntisestä Euroopasta itäiseen Eurooppaan;

74. pitää valitettavana, että lisääntyvä eriarvoisuus joidenkin jäsenvaltioiden sisällä ja välillä ja EU:n korkea nuorisotyöttömyysaste vaikeuttavat ohjelmaan osallistumista, sillä ne muodostavat esteitä sellaisilta matalan tulotason alueilta tulevien hakijoiden liikkuvuudelle, jotka ovat kärsineet muita enemmän talouskriisistä ja leikkauksista; katsoo, että Erasmus+ -ohjelma ja ammatillinen koulutus on ulotettava myös EU:n syrjäisille alueille ja raja-alueille; katsoo, että ohjelmaan pääsyn ja yhdenvertaisten mahdollisuuksien tarjoaminen näiden alueiden asukkaille on erittäin myönteinen askel ja väline nuorisotyöttömyyden vähentämiseen ja talouden elvyttämiseen;

75. korostaa, että henkilöiden liikkuvuutta Erasmus+ -ohjelman puitteissa tukevat apurahat olisi jätettävä verotuksen ja sosiaalimaksujen ulkopuolelle;

76. kehottaa komissiota tunnustamaan sellaisten hankkeiden ja liikkuvuutta koskevien toimien erityisluonteen, joihin osallistuu henkilöitä, joilla on erityistarpeita, sekä heikommista lähtökohdista tulevia henkilöitä; kannustaa edistämään voimakkaammin sellaisten henkilöiden mahdollisuuksia osallistua ohjelmaan, joilla on erityistarpeita ja jotka tulevat heikommista lähtökohdista, pakolaiset mukaan luettuina, ja pyytää, että heidän pääsyään ohjelmaan helpotetaan;

77. painottaa, että vaikka ulkomailla suoritettujen epävirallisen ja arkioppimisen kautta saatujen opintojaksojen, opintopisteiden, osaamisen ja taitojen tunnustamisessa on edistytty, nämä muodostavat edelleen haasteita; korostaa, että kansainvälisten tutkintojen tunnustaminen on keskeistä liikkuvuudelle ja muodostaa perustan yhteistyön jatkamiselle eurooppalaisella korkeakoulutusalueella; korostaa, että on tärkeää hyödyntää täysimääräisesti kaikkia EU:n välineitä, joilla validoidaan tutkintojen tunnustamiselle keskeiset tiedot, taidot ja pätevyudet;

78. korostaa, että Erasmus-järjestelmän kautta ulkomailla suoritettujen opintojaksojen määrä on kasvanut tasaisesti vuodesta 2008 alkaen talous-, rahoitus- ja sosiaalkriisistä huolimatta; kehottaa kiinnittämään huomiota siihen, että samanaikaisesti työharjoittelujen määrä ulkomailla on lisääntynyt räjähdysmäisesti; toteaa siksi, että nuoret pitävät työharjoitteluja selvästi loistavana tilaisuutena parantaa työllistettävyyttään; suosittaa, että komissio ja kansalliset toimistot, hankkeiden järjestäjät ja oppilaitokset ottavat huomioon tämän kehityksen;

79. painottaa, että eurooppalaisen tutkintojen viitekehyksen⁽¹⁾ ansiosta yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen tutkintotodistusten, todistusten, opintopisteiden, ammattitaitoon liittyvien todistusten ja pätevyystodistusten tunnustamis- ja validointijärjestelmät ovat parantuneet selvästi, mutta toteaa, että ongelmia esiintyy silti edelleen; korostaa, että on tärkeää varmistaa, että osaaminen ja pätevyudet, joita on kehitetty kansainväliseen liikkuvuuteen liittyvissä oppimiskokemuksissa kaikenlaisissa oppimisympäristöissä – virallisessa oppimisympäristössä, työharjoittelussa yrityksissä tai vapaaehtoistyössä ja nuorisotoiminnassa – dokumentoidaan, validoidaan ja tunnustetaan asianmukaisesti ja niistä tehdään vertailukelpoisia kotimaan järjestelmässä; kehottaa komissiota uudistamaan eurooppalaista tutkintojen viitekehystä ja edistämään sen vahvistamista nykyisestä suosituksesta vahvemaksi ja vapaata liikkuvuutta tukevaksi välineeksi; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita käyttämään järjestelmällisesti nykyisiä eurooppalaisia välineitä, kuten Europass, Youthpass ja ECVET, ja kehittämään niitä edelleen; kannustaa kehittämään ammatillisen koulutuksen yhteisiä tutkintoja, joilla voidaan varmistaa tutkintojen kansainvälinen tunnustaminen; kehottaa jäsenvaltioita panemaan täysimääräisesti ja nopeasti täytäntöön 20. joulukuuta 2012 annetun neuvoston suosituksen epävirallisen ja arkioppimisen validoinnista;

80. korostaa, että epävirallinen aikuiskoulutus edistää perustaitoja ja pehmeitä taitoja, kuten sosiaalisia taitoja ja kansalaistaitoja, jotka ovat tärkeitä työmarkkinoilla, sekä hyvinvointia työssä ja hyvää työ- ja yksityiselämän tasapainoa; korostaa, että epävirallisella aikuiskoulutuksella on keskeinen asema yhteiskunnan heikommassa asemassa olevien ryhmien saavuttamisessa ja niiden auttamisessa kehittämään taitoja, jotka tukevat niiden työmarkkinoille pääsyä sekä kestävän ja laadukkaan työn löytämistä, tai niiden työllisyys tilanteen parantamisessa sekä demokratian vahvistamisessa Euroopassa;

⁽¹⁾ EUVL C 111, 6.5.2008, s. 1.

Torstai 2. helmikuuta 2017

81. kehottaa komissiota ja jäsenvaltiota edistämään ammatillisen koulutuksen ohjelmia ja korostaa, että harjoittelu- ja työharjoittelujärjestelmät ovat kehittäviä mahdollisuuksia, jotka eivät korvaa kokoaikaisia työtehtäviä, että niiden on taattava kohtuulliset työolot ja riittävä korvaus harjoittelijoille ja että edunsaajan suorittamalla tehtävillä ei saisi milloinkaan korvata työntekijän tehtäviä;
82. panee merkille, että kansallisilta toimistoilta edellytetään vaativampaa täytäntöönpanotyötä nykyisessä ohjelmassa; kehottaa komissiota antamaan kansallisille toimistoille riittävästi resursseja ja tarvittavaa tukea, jotta ohjelman täytäntöönpano olisi tehokkaampaa ja jotta kansalliset toimistot voisivat tarttua uusiin haasteisiin määrärahojen lisäämisen ansiosta;
83. kehottaa komissiota valvomaan laatukriteerejä, joita kansalliset toimistot käyttävät hankkeiden arvioinneissa ja parhaiden käytänteiden vaihdossa tässä yhteydessä; kannustaa järjestämään koulutusta arvioijille, jotta he voivat kehittää itseään edelleen erityisesti monialaisten hankkeiden kautta, ja antamaan heille mahdollisuuden antaa laadukasta palautetta kaikille hakijoille, jotta he saisivat kimmokkeen saavuttaa tavoitteensa tulevissa hankkeissa ja parantaa tulevien hakijoiden suoritusta;
84. katsoo, että laadun mittauksen olisi oltava yhtä tärkeää kuin määrällisen mittauksen; kehottaa kehittämään laadun mittausta Erasmus+ -ohjelman yhteydessä;
85. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita valloimaan ja tunnustamaan epävirallisen oppimisen ja arkioppimisen sekä oppisopimukset; kannustaa jäsenvaltioita tehostamaan tietojen antamista nuorille oppisopimusoppilaille tarjolla olevista mahdollisuuksista ja tukemaan koulutuskeskuksia, jotka haluavat osallistua Erasmus+ -ohjelmaan, mutta kehottaa lisäksi auttamaan naapurimaissa rajat ylittävää liikkuvuuttaan hyödyntäviä oppisopimusoppilaita asunnon hankkimisessa ja matkojen järjestämisessä;
86. tukee liikkuvuuden lisäämistä koulutuksessa, oppisopimusohjelmissa ja työharjoittelujaksoissa nuorisotakuun ja nuorisotyöllisyysaloitteen yhteydessä, jotta voidaan vähentää korkeaa nuorisotyöttömyyttä ja EU:n sisäistä maantieteellistä eriarvoisuutta;
87. kehottaa komissiota kartoittamaan eroja ammatillisten oppilaitosten nykyisessä osallistumisessa EU:n liikkuvuusohjelmiin jäsenvaltioissa ja alueilla, jotta näitä eroja voidaan pienentää siten, että parannetaan yhteistyötä ja tietojenvaihtoa Erasmus+ -ohjelman kansallisten toimistojen välillä, tuetaan ryhmätyötä ammatillisten oppilaitosten keskuudessa luomalla kokeneiden ammatillisten oppilaitosten ja muiden oppilaitosten välille yhteyksiä, tarjotaan tukitoimenpiteitä ja konkreettisia ehdotuksia ammatillisille oppilaitoksille ja parannetaan nykyisiä ammatillisten oppilaitosten tukijärjestelmiä;
88. kannustaa jäsenvaltioita tunnustamaan opettajien, luennoitsijoiden ja muun henkilöstön osallistumisen liikkuvuusohjelmiin tärkeäksi osaksi heidän uransa etenemistä, jotta heidän liikkuvuuttaan voidaan edistää, ja mahdollisesti ottamaan käyttöön liikkuvuusohjelmiin osallistumiseen liitetyn palkitsemisjärjestelmän esimerkiksi taloudellisten etujen tai työmäärän vähentämisen muodossa;
89. kehottaa kansallisia toimistoja varmistamaan täyden avoimuuden arvioidessaan hankkeita julkaisemalla luettelon valituista hankkeista ja niiden etenemisestä sekä valitusta taloudellisesta tuesta;
90. kannustaa jatkamaan avaintoimessa 1 Comenius-ohjelman parhaita toimintakäytäntöjä, kuten koululuokkien välisten vaihtojen edistäminen ja koulujen henkilöstön mahdollisuus hakea henkilökohtaisia liikkuvuusapurahoja avaintoimesta 1;
91. huomauttaa, että huolimatta avaintoimen 2 hankkeiden korkeasta laadusta, monet hankkeista on hylätty rajallisen rahoituksen vuoksi; kannustaa komissiota panemaan merkille nämä hankkeet, jotta niihin onnistuttaisiin houkuttelemaan investointeja muista lähteistä; kannustaa jäsenvaltioita antamaan tunnustusta merkille pannuille hankkeille asettamalla ne etusijalle julkisten varojen saannissa niiden toteuttamiseksi, mikäli tällaisia varoja on saatavilla;
92. kehottaa komissiota jatkamaan toimiaan ratkaistakseen Brysseliin sijoittautuneiden eurooppalaisten organisaatioiden rahoitushaasteen, jotta voidaan edistää niiden osallistumista unionin toimien kehittämiseen koulutus-, nuoriso- ja urheilualalla;

Torstai 2. helmikuuta 2017

93. panee merkille kansallisten toimistojen haasteet opintopisteitä kerryttävän kansainvälisen liikkuvuuden täytäntöönpanossa; vaatii kansallisille toimistoille enemmän joustomahdollisuuksia varojen kohdentamisessa joistakin maista ja alueista toisille maille ja alueille, jotta korkeakoulujen yhteistyön painopisteet saavutettaisiin;

94. panee merkille liikkuvuusohjelmien yksittäisten osallistujien määrän laskun Erasmus+ -ohjelman ulkopuolella, mikä johtuu eurooppalaisten korkeakoulujen vakiintuneeseen liikkuvuusjärjestelmään kohdistamasta erityiskohtelusta; kannustaa komissiota ja kansallisia viranomaisia uusimaan yksittäisten hakijoiden mahdollisuuksia osallistua liikkuvuuteen;

95. kehottaa komissiota vahvistamaan ammattikoulutusjärjestelmää edistämällä Leonardo da Vinci -alaohjelmia uusien organisaatioiden ja pienempien oppilaitosten keskuudessa sekä tukemaan niitä asiaankuuluvan rahoituksen hakemisessa tarjoamalla lisää neuvontaa, verkkokoulutusta ja yksilöllistä tukea laadukkaiden rahoitushakemusten laatimiseen ollen yhteydessä Erasmus+ -ohjelmien kansallisiin toimistoihin;

96. kehottaa edistämään eurooppalaista korkeakoulutusalueita ympäri maailman sekä kehittämään yksilöllistä osaamista maailmanlaajuisesti tehostamalla kaikkien asiaankuuluvien sidosryhmien (jäsenvaltiot, korkeakoulu, korkeakoulujärjestöt) mahdollisuuksia tehdä Erasmus Mundus -maisteriohjelmista houkuttelevampia korkeakouluille ja mahdollisille hakijoille;

97. suosittaa, että kansallisten toimistojen osallistumista koulutus-, nuoriso- ja urheilutoimien kehittämiseen lisätään vahvistamalla yhteyksiä komission, jäsenvaltioiden ja kansallisten toimistojen välillä;

Seuraava ohjelmakausi

98. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita lisäämään pyrkimyksiä yksinkertaistaa menettelyjä ja vähentää etenkin sellaisten Erasmus+ -ohjelman hankkeisiin osallistuvien opiskelijoiden, oppilaitosten ja vastaanottavien yritysten merkittävää hallinnollista rasitetta, jotka eivät vielä käytä tätä mahdollisuutta riittävässä määrin, jotta yhtäläisiä mahdollisuuksia sekä rekisteröinti-, validointi- ja tunnustamisprosesseja voidaan parantaa ja helpottaa; katsoo, että ohjelmaan liittyviä tietoja on tarjottava EU:n kaikilla virallisilla kielillä osallistumisen lisäämiseksi; kehottaa komissiota ja kansallisia toimistoja yhdenmukaistamaan pääsyvaatimukset, jotta ohjelmaan pääsy voidaan varmistaa mahdollisimman monelle hakijalle;

99. ehdottaa, että pidettäisiin ensisijaisena sitä, ettei ohjelman rakennetta harmonisoida enempää ja ettei siihen tehdä merkittäviä muutoksia, vaan turvataan ja vakiinnutetaan saavutukset ja tehdään tarvittaessa vähittäisiä parannuksia;

100. suosittaa, että epävirallisen koulutuksen merkitystä ja näkyvyyttä olisi lisättävä sekä nuorisotyöllisyyden että aikuiskoulutuksen kannalta Erasmus+ -ohjelmassa, sillä epävirallinen koulutus on tärkeää Euroopan kansalaisuuden alalla ja demokratian ja arvokasvatuksen edistämiseksi; toteaa, että ohjelma liitetään kuitenkin usein viralliseen koulutukseen vain nimen vuoksi;

101. kehottaa komissiota ottamaan asiaankuuluvat sidosryhmät mukaan seuraavan rahoitusta koskevan ohjelmakauden työhön ja mahdollisten parannusten käyttöönottoon ohjelman menestymisen jatkumisen ja lisäarvon varmistamiseksi;

102. suosittaa, että Erasmus+ -ohjelmalla kehitetään entisestään henkilöiden monialaista liikkuvuutta avaintoimissa 1, jotta oppijat, opettajat, kouluttajat, valmentajat, harjoittelijat, työntekijät ja nuoret voivat osallistua täysipainoisesti monialaiseen liikkuvuuteen;

103. pyytää laatimaan selkeän määritelmän monialaisille hankkeille, jotta vältetään hankkeiden väärästä nimeämisestä johtuvat sekaannukset;

Torstai 2. helmikuuta 2017

104. kehottaa turvaamaan uudessa monivuotisessa rahoituskehyksessä rahoituksen nykyisen tason seuraavaa ohjelmakupolvea varten mutta katsoo, että määrärahojen lisääminen entisestään siten, että varmistetaan seuraavaa ohjelmakupolvea varten rahoituksen vuosittainen taso, joka on vähintään sama kuin nykyisen kehyksen viimeisenä toimeenpanovuonna, on ehdottoman tärkeä ennakkoehto ohjelman jatkuvalla menestymiselle; ehdottaa, että komissio tarkastelee mahdollisuuksia ennakorahoituksen kasvattamiseen;

105. suhtautuu myönteisesti ohjelman rakenteeseen ja kehottaa komissiota säilyttämään seuraavaa ohjelmakupolvea koskevassa esityksessä erilliset koulutusta, nuorisoa ja urheilua koskevat luvut ja erilliset määrärahat niiden erityispiirteiden vuoksi ja mukauttamaan hakulomakkeet, raportointijärjestelmät ja kehitettyjä tuotteita koskevat vaatimukset alakohtaisesti;

106. kehottaa kansallisia toimistoja saattamaan määrärahat avaintoiminnoittain ja aloittain helposti käyttöön kunkin hakukierroksen jälkeen, jotta hakijat voivat suunnitella tulevia toimiaan strategisesti, ja kehottaa julkaisemaan tulokset valituista hankkeista ja budjettikohdista, jotta ohjelman riittävä ulkoinen valvonta voidaan toteuttaa;

107. kehottaa komissiota tarkastelemaan säännöllisesti uudelleen taloudellisen tuen tasoa, kuten kiinteämääräisiä matkakorvauksia ja päivärahoja, jotta varmistetaan, että ne vastaavat todellisia elinkustannuksia, ja jotta vältetään harjoittelujakson aiheuttama velkaantuminen ja autetaan näin välttämään vähemmän varakkaiden henkilöiden ja/tai henkilöiden, joilla on erityistarpeita, syrjintä ja laiminlyönti;

108. tuo esiin, että heikommassa asemassa oleviin ryhmiin kiinnitetään erityistä huomiota nuorisovalualla; ehdottaa, että osallisuus- ja monimuotoisuusstrategia laajennetaan koskemaan ohjelman kaikkia aloja, jotta voidaan edistää sellaisten ihmisten sosiaalista osallisuutta ja osallistumista, joilla on erityistarpeita, tai joilla on muihin verrattuna vähemmän mahdollisuuksia osallistua Erasmus+ -ohjelmaan;

109. kehottaa komissiota tekemään ehdotuksen oppisopimusta koskevasta laadukkaasta järjestelmästä ja ehdotuksen oppisopimusoppilaiden liikkuvuuden lisäämisestä ja kehottaa jäsenvaltioita hyväksymään ne, jotta oppisopimusoppilaille, harjoittelijoille ja ammatillisen koulutuksen oppijoille taataan tietyt oikeudet ja riittävä suoja ja se, ettei tällaisilla liikkuvuusohjelmilla korvata koskaan tavanomaisia työsopimuksia; vaatii laadukkaita ja palkattuja harjoittelupaikkoja ja kehottaa jäsenvaltioita ilmoittamaan tilanteista, joissa Erasmus+ -ohjelman edunsaajien tehtävien ehtoja tai heidän oikeuksiaan rikotaan;

110. kehottaa komissiota työskentelemään yhdessä jäsenvaltioiden kanssa tiiviimmän yhteistyön aikaansaamiseksi oppilaitosten ja keskeisten sidosryhmien (paikalliset tai alueelliset viranomaiset, työmarkkinaosapuolet, yksityissektori, nuorison edustajat, ammatilliset oppilaitokset, tutkimusjärjestöt ja kansalaisyhteiskunnan järjestöt) kanssa, jotta koulutus- ja ammattikoulutusjärjestelmät voidaan saattaa vastaamaan paremmin työmarkkinoiden todellisia tarpeita ja jotta voidaan varmistaa, että tämä yhteistyö heijastuu Erasmus+ -ohjelmaan; uskoo, että edunsaajien ja kaikkien sidosryhmien aktiivinen osallistuminen ohjelman suunnitteluun, organisointiin, seurantaan, toteutukseen ja arviointiin varmistaa sen toimivuuden, menestyksen ja lisäarvon;

111. kannattaa sitä, että liikkuvat opiskelijat saavat yhdistää ulkomailla suorittamansa opinnot opintoihin liittyvään työharjoitteluun ohjelman puitteissa niin, että heidän ulkomailla oleskeluaan helpotetaan, vähennetään sosiaalista valikoivuutta, lisätään liikkuvien opiskelijoiden määrää, päivitetään opiskelijoiden taitoja ja parannetaan korkea-asteen koulutuksen ja työelämän välisiä yhteyksiä; kehottaa komissiota kiinnittämään Erasmus+ -apurahojen jakamisessa erityistä huomiota oppisopimusoppilaiden pitkäaikaiseen liikkuvuuteen;

112. panee merkille jäsenvaltioiden välisen epätasapainon Erasmus+ -ohjelman pääsyvaatimusten osalta; vaatii komissiota varmistamaan, että ohjelman sääntöjä sovelletaan kansallisissa toimistoissa yhdenmukaisella tavalla yhteisiä laatuvaatimuksia ja menettelytapoja noudattaen ja että näin varmistetaan Erasmus+ -ohjelman sisäinen ja ulkoinen johdonmukaisuus ja tehdään siitä todellinen eurooppalainen ohjelma; kehottaa tähän liittyen komissiota laatimaan kansallisille toimistoille Erasmus+ -ohjelman eurooppalaiset täytäntöönpano-ohjeet; kehottaa kansallisia toimistoja, joiden on oltava keskeisellä sijalla seurantaprosessissa, keskittymään myös sellaisen foorumin perustamiseen tai tukemiseen, jolla voidaan käydä rakentavaa vuoropuhelua kunkin jäsenvaltion koulutus- ja työvoimapolitiikasta vastaavien viranomaisten välillä; kannustaa voimakkaasti parantamaan toimistojen välistä koordinaointia, jotta samoja asioita koskevia hankkeita voidaan sovittaa yhteen;

Torstai 2. helmikuuta 2017

113. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita lisäämään ammatillisia koulutusmahdollisuuksia ulkomailla ja asettamaan ammatillisen koulutuksen etusijalle työn löytämisessä ja lupaavan uran käynnistämässä; kehottaa varmistamaan kaikille ja kaikenikäisille kansalaisille pääsyn ammatilliseen koulutukseen ja antamaan riittävää rahoitusta, koska ammatilliselle koulutukselle varatut määrärahat eivät ole oikeassa suhteessa⁽¹⁾ tarjolla olevien liikkuvuuteen liittyvien ohjelmien potentiaaliin hakijamääriin nähden; tukee voimakkaasti ammatillisen koulutuksen liikkuvuuden edistämistä ja kannustamista naisten keskuudessa ja katsoo, että jäsenvaltioiden olisi asetettava tätä koskevia kunnianhimoisia tavoitteita ja edistystä olisi seurattava tarkoin;

114. korostaa, että työpaikkoja ja osaamista määritellään uudelleen erityisesti nyt, kun siirrytään digitaaliseen talouteen ja esiin nousee uusia liiketoimintaan liittyviä tarpeita sekä tulevaisuuteen suuntautuneita aloja; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että Erasmus+ -ohjelma heijastaa tätä todellisuutta;

115. kehottaa edistämään enemmän ylemmän asteen korkeakoulutuksen liikkuvuusohjelmia, jotta voidaan varmistaa liikkuvuus eurooppalaisten tutkimuskeskusten välillä ja saavuttaa eurooppalaisten yliopistojen kansainvälistymistä koskeva tavoite;

116. painottaa tarvetta vahvistaa tietoisuutta Erasmus+ -välineestä keinona kehittää omia taitoja sisällyttämällä ne laajempaan yhteyteen, millä varmistettaisiin välineen oikeanlainen hyödyntäminen sen tehokkuuden takaamiseksi ja vältettäisiin riski siitä, että väline tarjoaisi vain elämäkokemusta;

117. kehottaa komissiota laatimaan ja antamaan saataville päivitettyjä tilastoja ja suorittamaan seurantatutkimuksia Erasmus+ -ohjelman täytäntöönpanosta ja etenkin sen hyödyntämistilanteesta nuorten keskuudessa alue- ja sukupuolikohtaisesti; kehottaa tarkastelemaan samalla sen vaikutusta työllistävyyteen sekä työllisyyden tyyppiin, työllisyysasteeseen ja palkkoihin samoin kuin siihen, miten sitä voitaisiin mahdollisesti parantaa; kehottaa komissiota arvioimaan, miksi jotkin maat pyytävät enemmän liikkuvuutta ammatillisessa koulutuksessa, missä sukupuolten välinen ero on suurin ja mistä ero johtuu ja missä on eniten vammaisia hakijoita; kehottaa laatimaan suunnitelman siitä, miten muiden maiden osallistumista lisätään; kehottaa siksi jäsenvaltioiden kansallisia toimistoja tekemään tiivistä yhteistyötä tietojen ja tilastotietojen vaihtamisessa; katsoo, että tutkimusten ja tilastojen tulokset on otettava huomioon seuraavassa Erasmus+ -ohjelman väliarvioinnissa ja sisällytettävä siihen;

118. muistuttaa, että EU:n perusarvoihin liittyvän erityisen kriisin yhteydessä Erasmus+ -väline voi muodostaa perustavanlaatuisen mahdollisuuden edistää integroitumista, yhteisymmärrystä ja solidaarisuutta nuorten keskuudessa; kehottaa siksi edistämään nuorten integroitumista erilaisten kulttuurien ja perinteiden tuntemuksen ja niiden keskinäisen ja tarpeellisen kunnioituksen kautta;

119. ehdottaa, että komissio säilyttää yrittäjyyskoulutuksen yhtenä tulevan Erasmus+ -ohjelman tavoitteista seuraavalla rahoitusohjelmakaudella (vuoden 2020 jälkeen), mukaan lukien liikkuvuus, ja sisällyttää ohjelmaan seuraavat osat:

- i) sellaisten nykyisten toimien vaikutusten huolellinen arviointi, joilla edistetään yrittäjyyttä koulutuksen avulla, ja mahdollisesti toimien mukauttaminen niin, että erityistä huomiota kiinnitetään aliedustettuihin ja heikommassa asemassa oleviin ryhmiin;
- ii) paremmin määriteltyjen oppimissisältöjen ja kaikille opiskelijoille tarkoitettujen virallisen ja epävirallisen oppimisen välineiden tukeminen sekä teoreettisissa että käytännön osissa, kuten opiskelijoiden yrityshankkeissa;
- iii) kumppanuuksien edistäminen oppilaitosten, yritysten, yleishyödyllisten järjestöjen ja epävirallista koulutusta tarjoavien tahojen välillä sopivien kurssien laatimiseksi ja vaadittavan käytännön kokemuksen ja mallien tarjoamiseksi opiskelijoille;
- iv) ammattitaidon kehittäminen sellaisilla aloilla kuten yrittäjyysprosessit, talouslukutaito, tieto- ja viestintätekniikkataidot ja luova ajattelu, ongelmanratkaisu ja innovoiva ajattelutapa, itseluottamus, sopeutumiskyky, ryhmähengen luominen, projektinhallinta, riskinarviointi ja riskinotto sekä liiketoimintaan liittyvä erityisosaaminen ja tietämys;

⁽¹⁾ Komission mukaan Erasmus+ -ohjelman ammatillisen koulutuksen liikkuvuusohjelmien hyväksytyjen hakemusten osuus oli vuonna 2016 rahoituksen puutteesta johtuen 42 prosenttia. Tilanne on pahentunut vuosien mittaan – vuonna 2014 hyväksymisprosentti oli 54, ja vuonna 2015 se oli 48. Vaikka käytettävissä olevan rahoituksen määrä onkin kasvanut jonkin verran vuosien mittaan, kysyntä on kasvanut paljon nopeammin. Erasmus+ -ohjelman rajalliset resurssit eivät kuitenkaan mahdollista kysyntään vastaamista.

Torstai 2. helmikuuta 2017

v) epävirallisen ja arkioppimisen korostaminen tärkeänä tapana hankkia yrittäjyydessä tarvittavia taitoja;

120. kannustaa jäsenvaltioita osallistumaan edelleen nuorten yrittäjien Erasmus-ohjelmaan ja tekemään sitä tunnetuksi sellaisten nuorten keskuudessa, jotka ovat halukkaita osallistumaan yrityshankkeisiin, jotta he voisivat saada kokemuksia ulkomailta ja kartuttaa uusia taitoja, joiden ansiosta he kykenevät viemään yrityshankkeitaan menestyksekkäästi eteenpäin;

121. kannustaa voimakkaasti vertaisoppimiseen, joka liittyy opintoihin, koulutukseen ja työkokemukseen ulkomailla, jotta Erasmus+ -ohjelman vaikutusta paikallisyhteisöihin voidaan lisätä; korostaa, että hyvien käytäntöjen jakaminen on keskeistä Erasmus+ -ohjelman hankkeiden laadun parantamiseksi; pitää myönteisenä Erasmus+ -alustaa hankkeiden tulosten levittämiseen ja vaatii vahvempaa lähestymistapaa kansallisten toimistojen, kumppanien ja ohjelman tuensaajien hyvien toimintatapojen jakamiseen ja kansainväliseen näkemysten vaihtoon; kehottaa komissiota tukemaan ohjelman hakijoita ja etsimään kansainvälisiä kumppaneita kehittämällä käyttäjäystävällisiä alustoja, joiden avulla yhdistetään julkisia tietoja erilaisista edunsaajista ja näiden hankkeista;

122. kehottaa komissiota parantamaan ohjelmaopasta ja tekemään siitä käyttäjäystävällisemmän ja ymmärrettävämmän sekä laatimaan erityisiä esitteitä kustakin avaintoiminnosta; kehottaa komissiota virtaviivaistamaan hakuprosessia hallinnollisen rasiitteen osalta;

123. tukee aikuisoppilaitosten kehittämistä opettajille, koulujen johtajille, kouluttajille ja muulle opetushenkilöstölle tarkoitetuilla jatkuvilla ammatillisilla kehittämistoimilla ja liikkuvuusmahdollisuuksilla; kannustaa kehittämään taitoja ja osaamista ja erityisesti tietotekniikan tehokasta käyttöä aikuisopiskelussa parempien oppimistulosten vuoksi; korostaa parhaiden käytäntöjen vaihtamisen merkitystä;

124. pitää myönteisinä pilottihankkeita, kuten hanketta ”Oppisopimuskoulutettavien liikkuvuutta koskevat eurooppalaiset puitteet: Euroopan kansalaisuuden ja taitojen kehittäminen integroimalla nuoret työmarkkinoille”, jonka tarkoituksena on toteuttaa kustannustehokkaita rajatylittäviä oppisopimuskoulutettavien liikkuvuutta koskevia järjestelmiä ammatillisten oppilaitosten, yritysten ja/tai muiden asiaankuuluvien organisaatioiden välillä sekä tunnustaa virallisesti ja validoida oppimistulokset ja tukea tutkintojen vastavuoroista tunnustamista, sekä hanketta ”Nuorten liikkuvuus ammattikoulutuksessa – nuorten liikkuvuuden parantaminen”, jolla pyritään lisäämään ammattikoulutuksessa olevien nuorten liikkuvuutta; kehottaa komissiota panemaan tehokkaasti täytäntöön nämä kaksi pilottihanketta ja integroimaan ne pitkällä aikavälillä Erasmus+ -ohjelmaan;

125. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan merkittävämmän ja pidemmän aikavälin rakenteellisen tuen eurooppalaisille kansalaisyhteiskunnan järjestöille koulutus-, nuoriso- ja urheilualalla toiminta-avustuksina, koska kyse on järjestöistä, jotka tarjoavat oppimismahdollisuuksia ja osallistumisympäristön Euroopan kansalaisille ja asukkaille unionin politiikkojen kehittämiseksi ja täytäntöönpanemiseksi;

126. kehottaa komissiota tarkastelemaan asianmukaista ratkaisua sellaisten Brysseliin sijoittuneiden unionin tason kansalaisjärjestöjen tilanteeseen, jotka hakevat tukea Belgian kansallisilta toimistoilta;

o

o o

127. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Tiistai 14. helmikuuta 2017

P8_TA(2017)0020

EU:n ja Cookinsaarten välinen kestävä kalastusta koskeva kumppanuussopimus (päättöslauselma)

Euroopan parlamentin päätöslauselma, joka ei liity lainsäädäntöön, 14. helmikuuta 2017, esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja Cookinsaarten hallituksen välisen kestävä kalastusta koskevan kumppanuussopimuksen ja sen täytäntöönpanopöytäkirjan tekemisestä Euroopan unionin puolesta (07592/2016 – C8-0431/2016 – 2016/0077(NLE) – 2016/2230(INI))

(2018/C 252/05)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (07592/2016),
- ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan, 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan ja 218 artiklan 7 kohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0431/2016),
- ottaa huomioon 14. helmikuuta 2017⁽¹⁾ antamansa lainsäädäntöpäättöslauselman esityksestä päätökseksi,
- ottaa huomioon Euroopan unionin ja Cookinsaarten välisestä kalastuskumppanuussopimuksesta ja sen pöytäkirjasta kesäkuussa 2013 tehdyn ennakoarviointikertomuksen,
- ottaa huomioon paikallisen kalatalousalan kehittämistä koskevat Cookinsaarten viranomaisten strategiset suuntaviivat, jotka sisältyvät erityisesti asiakirjaan ”Cook Islands Offshore Fisheries Policy”,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien kestävä kehityksen tavoitteet ja erityisesti tavoitteet 1, 2, 9, 10 ja 14,
- ottaa huomioon Länsi- ja Keski-Tyynenmeren kalastuskomission (WCPFC) tieteellisen komitean 12. kokouksen päätelmät ja suositukset laajasti vaeltavien kalakantojen pitkän aikavälin säilyttämisestä ja kestävästä käytöstä läntisellä ja keskisellä Tyynellämerellä,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 2 kohdan,
- ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan mietinnön (A8-0015/2017),
- A. ottaa huomioon, että komissio on neuvotellut Cookinsaarten hallituksen kanssa uuden Euroopan unionin ja Cookinsaarten välisen kestävä kalastusta koskevan kumppanuussopimuksen, joka on voimassa kahdeksan vuotta, ja sen täytäntöönpanopöytäkirjan, joka on voimassa neljä vuotta;
- B. ottaa huomioon, että tämä on ensimmäinen EU:n ja Cookinsaarten välinen kalastuskumppanuussopimus itäisellä Tyynellämerellä sen jälkeen, kun Kiribatin kanssa tehtyä sopimusta ei uudistettu (ja kun Mikronesian ja Salomonsaarten kanssa allekirjoitettiin sopimukset mutta niitä ei pantu täytäntöön);
- C. toteaa, että EU:n ja Cookinsaarten välisen kalastuskumppanuussopimuksen ja pöytäkirjan yleisenä tavoitteena on lisätä kalastusalan yhteistyötä Euroopan unionin ja Cookinsaarten välillä molempien osapuolten hyväksi luomalla kumppanuuspuitteet, joilla edistetään kestävä kalastuspolitiikkaa ja kalavarojen hyödyntämistä Cookinsaarten talousvyöhykkeellä;
- D. katsoo, että unionin läsnäololla alueella olisi edistettävä kestävä kalastuspolitiikkaa ja vastuuntuntoista kalavarojen hyödyntämistä siten, että taataan Tyynenmeren tonnikalavarojen asianmukainen hoito;
- E. toteaa, että EU:n ja Cookinsaarten välinen kalastuskumppanuussopimus perustuu parhaisiin käytettävissä oleviin tieteellisiin tietoihin ja siinä noudatetaan WCPFC:n säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä käytettävissä olevan ylijäämän rajoissa;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0019.

Tiistai 14. helmikuuta 2017

- F. ottaa huomioon, että ongelmia ilmenee tarkastuksessa ja valvonnassa, ja toteaa, että laitton, ilmoittamaton ja sääntelemätön (LIS) kalastus on ongelma, jota on vaikea ratkaista, kun pidetään mielessä alueen ja kalavarojen hajanainen luonne;
- G. ottaa huomioon, että Länsi- ja Keski-Tyynenmeren alueella on useita EU:n jäsenvaltioiden aluksia ja että muiden voimassa olleiden kalastussopimusten voimassaolo alueella on päättynyt;
- H. ottaa huomioon tehdyn sitoumuksen, jonka mukaan muille, unionin ulkopuolisille laivastoille ei myönnetä sopimuksessa määrättyjä ehtoja edullisempia ehtoja, ja toteaa, että sopimukseen sisältyy ihmisoikeuksia, demokraattisia periaatteita ja oikeusvaltiota koskeva Cotonoun sopimuksen lauseke;
- I. katsoo, että EU:n ja Cookinsaarten välisen kalastuskumppanuussopimuksen tarkoituksena on edistää saariryhmän kalastusalan sekä alaan liittyvän teollisuuden ja toimintojen tehokkaampaa ja kestävämpää kehitystä Cookinsaarten kansallisen kalastuspolitiikan tavoitteiden mukaisesti erityisesti tukemalla tieteellistä tutkimusta ja pienimuotoista kalastusta, entistä suurempien saalismäärien purkamista paikallisiin satamiin, kalastustoiminnan seuranta-, tarkkailu- ja valvontavalmiuksien lisäämistä sekä LIS-kalastuksen torjuntaa kestävä kehitystä koskevien tavoitteiden puitteiden mukaisesti;
- J. toteaa, että Cookinsaarten kalastuspolitiikan kehittämisen tukemiseen tarkoitettujen korvaukset, joiden osuus kaikista siirretyistä määristä on 47,6–50 prosenttia, ovat prosentuaalisesti merkittäviä;
- K. ottaa huomioon, että vuodesta 2012 lähtien isosilmätönnikalan kannat ovat pienentyneet ja että sen seurauksena WCPFC otti käyttöön hoitotoimenpiteen, josta neuvotellaan uudelleen vuonna 2017, ja toteaa, että kuorenuotta-alusten saaliit vähentyivät 26 prosenttia vuonna 2015 vuoteen 2014 verrattuna; toteaa lisäksi, että Cookinsaarten vesialueilta pidetään "haiden turvapaikkana", vaikka onkin korostettava, että tämä laji ei ole uuden sopimuksen mukaisesti unionin laivaston kohdelaji näillä vesialueilla;
- L. toteaa, että EU:n pitkäsiima-alusten saaliit ovat yleensä peräisin lämpimämmiltä vesialueilta Cookinsaarten eteläpuolelta; ottaa huomioon haiden suojelua koskevassa Cookinsaarten asetuksessa säädetyt vaatimukset; ottaa huomioon, että ennakoarvioinnissa todettiin, että EU:n pitkäsiima-alusten intressien mukaista ei olisi kalastaa tulevaisuudessa Cookinsaarten talousvyöhykkeellä;
- M. ottaa huomioon, että Cookinsaaret ovat suuresti riippuvaisia elintarvikkeiden tuonnista;
1. katsoo, että EU:n ja Cookinsaarten välisellä kalastuskumppanuussopimuksella olisi edistettävä tehokkaasti kestävä kalastusta Cookinsaarten vesialueilla EU:n asianmukaisen alakohtaisen tuen avulla ja pyrittävä kahteen yhtä tärkeään tavoitteeseen: 1) kalastusmahdollisuuksien tarjoaminen EU:n aluksille Cookinsaarten kalastusalueella parhaiden käytettävissä olevien tieteellisten tietojen perusteella siten, että noudatetaan asianmukaisesti WCPFC:n hoitotoimenpiteitä käytettävissä olevan ylijäämän rajoissa ja sen laskemisessa otetaan huomioon maan kalastuskapasiteetin täysipainoinen kehitys, ja 2) EU:n ja Cookinsaarten välisen yhteistyön edistäminen siten, että otetaan huomioon kestävä kalastuspolitiikka ja Cookinsaarten kalastusalueen kalavarojen vastuullinen hyödyntäminen, ja Cookinsaarten kalastusalan kestävä kehityksen edistäminen taloudellisen, rahoituksellisen, teknisen ja tieteellisen yhteistyön avulla tätä kehitystä koskevia kyseisen maan suvereneja valintoja kunnioittaen;
 2. ottaa huomioon EU:n ja Cookinsaarten kalastuskumppanuussopimuksesta ja sen pöytäkirjasta kesäkuussa 2013 tehdyn ennakoarviointikertomuksen päätelmät, joiden mukaan aikaisemmat kalastuskumppanuussopimukset ja pöytäkirjat alueella (Kiribati ja Salomonsaaret) eivät ole edistäneet merkittävästi paikallisen kalastusalan kehitystä etenkin yhteisten liiketoiminta-aloitteiden (joihin sisältyy yhteisiä investointeja) ja kalanjalostuksen paikallisten valmiuksien kehittämisen osalta; katsoo, että EU:n ja Cookinsaarten välisellä kalastuskumppanuussopimuksella olisi edistettävä mahdollisimman paljon paikallisen kalastusalan kehitystä varmistamalla kotimaiseen kulutukseen tarvittavan kalan saanti ja sen myötä sovitamalla yhteen EU:n uuden sukupolven kalastussopimusten ilmoitetut tavoitteet ja kestävä kehitystä koskevat tavoitteet;
 3. pitää valitettavana, että muut alueen maat eivät ole tehneet kumppanuussopimuksia EU:n kanssa ja että ne ovat avaamassa kalastusalueitaan muille maailman maille ja alueille, jotka harjoittavat toisinaan kalastuskäytäntöjä, joissa ei oteta huomioon käytettävissä olevia resursseja, sen sijaan, että ne valitsisivat EU:n kanssa tehtävän sopimuksen, jolla edistetään kestävä kalastusta ja myönnetään alakohtaista tukea;

Tiistai 14. helmikuuta 2017

4. suhtautuu myönteisesti siihen, että sopimukseen on sisällytetty velvoite, jonka mukaisesti Cookinsaaret julkistaa kaikki sopimukset, joiden nojalla ulkomaisille laivastoille myönnetään lupa kalastaa sen vesialueilla, mutta pitää valitettavana yleistä pyyntiponnistusta koskevan tarkkuuden puutetta, koska sitä on edellytetty tietyissä muissa sopimuksissa, joihin EU on liittynyt;
5. korostaa, että EU:n ja Cookinsaarten välisen kalastuskumppanuussopimuksen ja sen pöytäkirjan täytäntöönpanon, mahdollisen tarkistamisen ja uudistamisen yhteydessä on otettava huomioon Cookinsaarten kalastusalan kehittämistä koskeva saarten viranomaisten laatima strategia ja toimittava sen mukaisesti erityisesti siten, että
 - tuetaan Cookinsaarten kalavarojen ja maan vesialueilla harjoitettavan kalastustoiminnan seurantaan, valvontaan ja tarkastamiseen liittyvien valmiuksien tehostamista keskittymällä erityisesti LIS-kalastuksen torjuntaan
 - lisäään käytettävissä olevaa tieteellistä tietämystä paikallisten meriekosysteemien tilasta sekä Cookinsaarten vesialueen kalavarojen kehityksestä
 - tuetaan erityisesti paikallisen pienimuotoisen kalastuksen ja siitä riippuvaisten yhteisöjen kehittämistä lisäämällä sen osuutta paikallisessa taloudessa, parantamalla alusten turvallisuutta ja kalastajien tuloja sekä tukemalla omille markkinoille tai vientiin tarkoitetun kalan jalostustoimintaan ja markkinointiin liittyvien paikallisten infrastruktuurien kehittämistä;
6. katsoo, että alakohtaiseen kehittämiseen myönnetty tuki on tärkeä osa kumppanimaan kestävyuden edistämistä, koska sillä parannetaan sen tekniseen itsenäisyyteen liittyviä valmiuksia, vahvistetaan sen kehittämisstrategiaa ja varmistetaan sen suvereniteetti;
7. katsoo, että paikallisten merimiesten mahdollisuudet työllistyä EU:n kalastusalueilla ovat kansainvälisten vaatimusten mukaisia; muistuttaa, että on noudatettava ILO:n periaatteita ja edistettävä yleissopimuksen nro 188 ratifiointia ja samalla kunnioitettava työntekijöiden yhdistymisvapauden ja kollektiivisen neuvotteluoikeuden sekä työmarkkinoilla ja ammatin harjoittamisen yhteydessä tapahtuvan syrjinnän poistamisen yleisiä periaatteita; korostaa kuitenkin, että koska ammattitaitoisista merimiehistä on pulaa, Cookinsaarten viranomaiset eivät ole vaatineet pääsyä EU:n laivaston aluksiin;
8. katsoo, että EU:n ja Cookinsaarten välisellä kalastuskumppanuussopimuksella ja asiaankuuluvalla pöytäkirjalla olisi mahdollistettava laittoman kalastuksen torjuntaa koskevan kahdenvälisen yhteistyön tehostaminen ja tarjottava Cookinsaarille keinot rahoittaa valvontaohjelmia, ja katsoo, että toimenpiteitä Cookinsaarten talousalueella harjoitettavan LIS-kalastuksen estämiseksi olisi lisättävä myös tehostamalla seurantaan, valvontaa ja tarkkailua hyödyntämällä satelliittiseurantajärjestelmää, lokikirjoja ja tarkastajia sekä panemalla alueellisten kalastusjärjestöjen päätökset täytäntöön;
9. pitää toivottavana kaikkia saaliita (kohdesaaliita ja sivusaaliita) koskevien tietojen määrän ja luotettavuuden sekä yleensä kalavarojen suojelun tilan parantamista, jotta sopimuksen vaikutusta meriekosysteemiin ja kalastusyhteisöihin voidaan mitata tarkemmin kalastajajärjestöjen mukana ollessa; kehottaa komissiota edistämään sopimuksen soveltamista käsittelevien seurantaorganisaatioiden säännöllistä ja avointa toimintaa sekä WCPFC:n tieteellisten arviointien tehostamista;
10. kehottaa komissiota siksi harkitsemaan ennalta varautumisen periaatteen soveltamista yhteisen kalastuspolitiikan sääntöihin ja analysoimaan kalojen yhteenkokoamiseen käytettävien kelluvien välineiden käyttöä alueella ja sen vaikutusta tonnikalan ekologiaan sekä tekemään saatujen tulosten perusteella välineiden käyttöä koskevia ehdotuksia;
11. pyytää komissiota ilmoittamaan parlamentille ajoissa sekakomitean tulevista kokouksista ja välittämään parlamentille sopimuksen 6 artiklan mukaisesti sekakomitean kokouksen pöytäkirjat ja johtopäätökset, pöytäkirjan 3 artiklassa tarkoitetun monivuotisen alakohtaisen ohjelman sekä asiaankuuluvien vuotuisten arviointien tulokset ja helpottamaan Euroopan parlamentin edustajien osallistumista sekakomitean kokouksiin tarkkailijoina sekä edistämään Cookinsaarten kalastusyhteisöjen osallistumista;
12. kehottaa komissiota ja neuvostoa antamaan toimivaltansa rajoissa parlamentille välittömästi kaikki tiedot kaikissa pöytäkirjaan ja sen mahdolliseen uusimiseen liittyvän menettelyn kaikissa vaiheissa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 13 artiklan 2 kohdan ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 218 artiklan 10 kohdan mukaisesti;

Tiistai 14. helmikuuta 2017

13. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Cookinsaarten hallituksille ja parlamenteille.

Tiistai 14. helmikuuta 2017

P8_TA(2017)0021

Komission asiantuntijaryhmien kokoonpano ja niitä koskevan rekisterin valvonta

Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. helmikuuta 2017 komission asiantuntijaryhmien kokoonpanosta ja niitä koskevan rekisterin valvonnasta (2015/2319(INI))

(2018/C 252/06)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 30. toukokuuta 2016 annetun komission päätöksen komission asiantuntijaryhmien perustamista ja toimintaa koskevien horisontaalisten sääntöjen vahvistamisesta (C(2016)3301),
- ottaa huomioon komission tiedonannon komissiolle ”Framework for Commission expert groups: horizontal rules and public register” (komission asiantuntijaryhmiä koskevat puitteet: horisontaaliset säännöt ja julkinen rekisteri) (C(2016)3300),
- ottaa huomioon puitesopimuksen Euroopan parlamentin ja Euroopan komission välisistä suhteista ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 28. huhtikuuta 2016 antamansa päätöslauselman vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2014, pääluokka III – Komissio ja toimeenpanovirastot ⁽²⁾,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
- ottaa huomioon talousarvion valvontavaliokunnan mietinnön sekä oikeudellisten asioiden valiokunnan ja budjettivaliokunnan lausunnot (A8-0002/2017),
- A. toteaa ilmaiseensa huolensa komission asiantuntijaryhmien aiemman, marraskuussa 2010 vahvistetun rakenteen toimivuudesta ⁽³⁾ ja toteaa, että tämän rakenteen luomisella pyrittiin käynnistämään merkittäviä toiminnallisia innovaatioita, joilla parannettaisiin toimielinten välisen työn avoimuutta ja koordinoitua;
- B. ottaa erityisesti huomioon, että budjettivaliokunta pani merkille eräiden asiantuntijaryhmien puutteellisen avoimuuden ja epätasapuolisen kokoonpanon ja piti aiheellisena varmistaa, että asiantuntemus ja ryhmässä edustetut näkemykset ovat oikeassa tasapainossa asiantuntijaryhmien kokoonpanossa, ja että se hyväksyi siksi vuosina 2011 ja 2014 asiaan liittyviä talousarviovarauksia ja esitti ryhmien uudistamiseksi pyyntöjä, joihin ei ole vielä suostuttu;
- C. toteaa, että valiokunnan äskettäin teettämässä selvityksessä kävi ilmi, että eräiden asiantuntijaryhmien avoimuus on hyvin puutteellista ja niiden kokoonpano on epätasapuolinen ⁽⁴⁾;
- D. toteaa, että jotta asiantuntemuksessa voidaan ottaa asianmukaisesti huomioon sääntelytoimien tarve ja jotta voidaan edistää sen ja sääntelytoimien legitimiyyttä unionin kansalaisten silmissä, on ehdottoman välttämätöntä, että ryhmien kokoonpano on tasapuolinen ja toiminta avointa;
- E. ottaa huomioon, että Euroopan oikeusasiamies esitti strategisessa tutkinnassaan ⁽⁵⁾ suosituksen komission asiantuntijaryhmien kokoonpanosta ja korosti erityisesti, että asiantuntijaryhmien työn avoimuutta on parannettava;
- F. toteaa, että ennen päätöksen antamista komissio oli yhteydessä parlamentin edustajiin ja Euroopan oikeusasiamieheen;

⁽¹⁾ EUVL L 304, 20.11.2010, s. 47.

⁽²⁾ EUVL L 246, 14.9.2016, s. 27.

⁽³⁾ C(2010)7649, 10. marraskuuta 2010.

⁽⁴⁾ Talousarvioasioiden politiikkayksikkö D, ”Composition of the Commission’s expert groups and the status of the register of expert groups”, 2015.

⁽⁵⁾ OI/6/2014/NF.

Tiistai 14. helmikuuta 2017

G. toteaa, että komissio esitteli parlamentille komission yksiköiden valmisteluasiakirjan, jossa vastattiin parlamentin talousarvion valvontavaliokunnan esittelijän työasiakirjaan sisältyviin suosituksiin;

H. ottaa huomioon, että tästä huolimatta komission yksiköiden valmisteluasiakirjassa ja komission päätöksessä ei valitettavasti esitetä ratkaisuja kaikkiin parlamentin esittämiin huolenaiheisiin;

1. suhtautuu myönteisesti 30. toukokuuta 2016 annettuun komission päätökseen komission asiantuntijaryhmien perustamista ja toimintaa koskevien horisontaalisten sääntöjen vahvistamisesta mutta pitää valitettavana, että komissio ei järjestänyt täysimittaista julkista kuulemistä, vaikka monet kansalaisjärjestöt olivat ilmaisseet kiinnostuksensa; pitää tärkeänä, että kansalaisyhteiskunnan ja työmarkkinaosapuolten osallistumismuotoja tehostetaan unionin toimielinten avoimuuden ja toimivuuden kaltaisissa hyvin tärkeissä asioissa;

2. korostaa, että uusien horisontaalisten sääntöjen hyväksyminen ilmeisesti vastaa moniin parlamentin aiemmin esittämiin huolenaiheisiin, erityisesti niihin, jotka koskevat julkisten hakumenettelyjen tarvetta valittaessa asiantuntijaryhmien jäseniä, komission asiantuntijaryhmiä koskevan rekisterin tarkistamista, synergian luomista tämän rekisterin ja komission ja parlamentin avoimuusrekisterin välille ja eturistiriitojen välttämisen tarpeellisuuteen liittyviä sääntöjä, varsinkin kun kyseessä ovat yksityishenkilöinä nimitettävät asiantuntijat;

3. toteaa, että toimielinten välisten toimien avoimuudella ja niiden koordinoinnilla on erittäin suuri merkitys, sillä niiden avulla voidaan varmistaa riittävä tasapaino asiantuntijaryhmien kokoonpanossa ryhmissä edustettuna olevan asiantunte muksen ja mielipidekirjon näkökulmasta ja niiden toimintaa voidaan parantaa; pitää siksi myönteisenä, että asiantuntijaryhmien jäsenet valitaan nyt julkisella menettelyllä; korostaa tässä yhteydessä, että asiantuntijoiden käytännön kokemuksen ja pätevyuden on käytävä selvästi ilmi; katsoo, että valintamenettelyllä kokonaisuudessaan olisi taattava laaja avoimuus ja että sen olisi perustuttava aiempaa selkeämpiin ja ytimekkäämpiin kriteereihin, joissa korostetaan erityisesti ehdokkaiden käytännön kokemusta heidän akateemisten tutkintojensa ohella sekä asiantuntijoiden mahdollisia eturistiriitoja;

4. pitää myönteisenä, että komission asiantuntijaryhmiä koskevan rekisterin ja avoimuusrekisterin välille on jo luotu yhteys ja siten parannettu avoimuutta;

5. pitää valitettavana, että yritys järjestää julkinen kuuleminen uusien sääntöjen vahvistamisesta epäonnistui; kehottaa komissiota toimimaan avoimesti ja vastaamaan toimistaan unionin kansalaisille;

6. muistuttaa, että avoimuuden puute vaikuttaa kielteisesti kansalaisten unionin toimielimiä kohtaan tuntemaan luottamukseen; toteaa, että komission asiantuntijaryhmäjärjestelmän vaikuttava uudistaminen avoimuuden ja tasapuolisen kokoonpanon periaatteiden perusteella parantaa tietojen saatavuutta ja luotettavuutta, mikä puolestaan lujittaa kansalaisten luottamusta unioniin;

7. tähdentää, että uusia sääntöjä olisi sovellettava nimestä riippumatta (erikoisryhmät, korkean tason ja muut "poikkeukselliset" ryhmät, viralliset ja epäviralliset ryhmät) tiukasti ja yhdenmukaisesti kaikkiin komission asiantuntijaryhmiin, jotka eivät koostu yksinomaan jäsenvaltioiden edustajista tai joihin ei sovelleta 20. toukokuuta 1998 tehtyä komission päätöstä 98/500/EY Euroopan tason työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua edistävien alakohtaisten neuvottelukomiteoiden perustamisesta; toteaa jälleen, että uusilla säännöillä on varmistettava tasapuolinen edustus siten, että kaikkien sidosryhmien edustajat voivat osallistua;

8. katsoo, että komission olisi edistyttävä asiantuntijaryhmien kokoonpanon tasapainottamisessa; pitää kuitenkin valitettavana, ettei taloudellisia ja muita kuin taloudellisia etuja edustavien tahojen välillä toistaiseksi tehdä yksiselitteistä eroa mahdollisimman suuren avoimuuden ja tasapainon saavuttamiseksi; korostaa tässä yhteydessä, että komission on ilmoitettava selvästi julkisessa hakumenettelyssä, kuinka se määrittelee tasapuolisen kokoonpanon ja minkä etujen se haluaa tulevan edustetuiksi, kun asiantuntijaryhmiä perustetaan; pitää siksi tärkeänä varmistaa parlamentin ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitean osallistuminen, jotta kyseinen ero määritellään aiempaa tasapuolisemmin;

9. kehottaa komissiota uusia asiantuntijaryhmiä perustaessaan tai nykyisten kokoonpanoa muuttaessaan ilmoittamaan selvästi julkisessa hakumenettelyssä, kuinka se määrittelee tasapuolisen kokoonpanon ja minkä etujen se haluaa tulevan edustetuiksi ja miksi, sekä perustelemaan kaikki mahdolliset poikkeamiset etukäteen määritellystä tasapuolisesta kokoonpanosta, kun asiantuntijaryhmiä perustetaan;

Tiistai 14. helmikuuta 2017

10. panee tässä yhteydessä merkille, kuten oikeusasiamiehen edellä mainitun lausunnon 34–45 kohdassakin todetaan, että vaikka komissio ei ole vielä määritellyt muodollisesti ”tasapuolisuuden” käsitettään, sitä ei saa pitää laskutoimituksen lopputuloksena vaan sellaisten ponnistelujen tuloksena, joilla varmistetaan, että asiantuntijaryhmän jäsenet edustavat yhdessä vaadittua teknistä asiantuntemusta ja näkökulmien kirjoa kyseisen asiantuntijaryhmän toimeksiannon toteuttamiseksi; katsoo, että tasapuolisuuden käsite olisi näin ollen ymmärrettävä niin, että se liittyy aina tiiviisti kunkin asiantuntijaryhmän nimenomaiseen toimeksiantoon; katsoo, että asiantuntijaryhmän tasapuolisuuden arviointiin sovellettaviin kriteereihin olisi sisällyttävä muun muassa ryhmän tehtävät, vaadittava tekninen asiantuntemus, sidosryhmät, joita asia todennäköisimmin koskee, sidosryhmien organisaatio sekä taloudellisten ja muiden kuin taloudellisten etunäkökohtien välinen asianmukainen suhde;

11. kehottaa komissiota tutkimaan pikaisesti, tarvitaanko uutta valitusmekanismia, jos sidosryhmät vastustavat tasapuolisen kokoonpanon määritelmää, vai ovatko nykyiset järjestelyt riittäviä; kehottaa ottamaan parlamentin mukaan tähän valvontamekanismiin;

12. muistuttaa, että aiemmin komissio ei aina löytänyt riittävästi pk-yrityksiä, kuluttajia, ammattiyhdistyksiä tai muita yleisen edun mukaisia organisaatioita edustavia asiantuntijoita ja että tämä johtui usein asiaan liittyvistä kustannuksista, joita aiheutui loman ottamisesta tai esimerkiksi pk-yritysten tapauksessa sijaisten löytämisestä asiantuntijaryhmissä käytetyksi ajaksi; toteaa, että näitä kutsutaan jäljempänä ”vaihtoehtoiskustannuksiksi”;

13. kehottaa siksi komissiota tarkastelemaan tapoja helpottaa ja kannustaa aliedustettuina olevien järjestöjen tai yhteiskunnan ryhmien osallistumista asiantuntijaryhmiin ja arvioimaan tässä tarkoituksessa muun muassa sääntöjään, jotka koskevat asiantuntijoiden kustannusten korvaamista tehokkaasti ja tasapuolisesti, mukaan lukien mahdolliset tavat tällaisten vaihtoehtoiskustannusten kattamiseen, ottaen suhteellisuusperiaatteen asianmukaisesti huomioon;

14. pyytää komissiota arvioimaan sellaisen hyvitysjärjestelmän kehittämistä, jolla tuetaan aliedustettuja ryhmiä niiden hankkiessa täysipainoisen asiantuntijaryhmään osallistumisen edellyttämää asiantuntemusta;

15. kehottaa komissiota antamaan eurooppalaisille kansalaisjärjestöille mahdollisuuden olla edustettuina asiantuntijaryhmissä lähettämällä niihin edustajia kansallisista jäsenjärjestöistään, mikäli eurooppalaiset järjestöt ovat antaneet näille selkeän valtuutuksen;

16. kehottaa komissiota varmistamaan, että vaikka erityisjärjestelyistä huolimatta vielä ei ole mahdollista löytää riittävästi kaikkia asiaan liittyviä etuja edustavia asiantuntijoita, kyseessä oleva asiantuntijaryhmä toteuttaa kaikki tarvittavat toimet ja käyttää esimerkiksi painotettua äänestysmenettelyä varmistaakseen, että asiantuntijaryhmien loppukertomuksissa todella otetaan tasapuolisesti huomioon kaikki asiaan liittyvät edut;

17. palauttaa mieliin, että sekä parlamentti että Euroopan oikeusasiamies ovat suositelleet komissiolle asiantuntijaryhmien esityslistojen, tausta-asiakirjojen, kokouspöytäkirjojen ja keskustelujen julkistamista, ellei niiden jäsenten määränemmistö päättä, että tietyn kokouksen tai sen osan olisi oltava salainen; pitää valitettavana, että komissio on pitänyt kiinni järjestelmästä, jossa asiantuntijaryhmien kokoukset ovat salaisia, ellei niiden jäsenten yksinkertainen enemmistö päättä, että keskustelut julkistetaan; pitää mahdollisimman laajan avoimuuden toteuttamista olennaisen tärkeänä ja kehottaa komissiota tekemään kokouksista ja pöytäkirjoista julkisia;

18. korostaa, että käyttäjille on annettava mahdollisuus tutustua monenlaisiin asiakirjoihin (esityslistat, viiteasiakirjat, erilaiset raportit), jotta asianomaiset sidosryhmät voivat harjoittaa tehokasta valvontaa; katsoo myös, että asiantuntijaryhmiä koskevan rekisterin verkkosivuston olisi oltava – joko itsessään tai muille asiaan liittyville verkkosivustoille johtavien hyperlinkkien avulla – yksi välineistä tai mekanismeista, joiden avulla voidaan hankkia jatkuvasti ajantasaistettua tietoa toimintapolitiikan muutoksista ja taata siten laaja avoimuus;

19. kehottaa komissiota laatimaan sidosryhmiä, myös parlamenttia, kuullen viipymättä suuntaviivat, joissa selitetään, kuinka se tulkitsee määräystä, jonka mukaan asiantuntijaryhmien pöytäkirjojen olisi oltava merkityksellisiä ja täydellisiä, erityisesti kun kokoukset eivät ole julkisia, ja kehottaa komissiota takaamaan asiassa mahdollisimman suuren avoimuuden Euroopan oikeusasiamiehen suosituksen mukaisesti, mukaan lukien esityslistan, tausta-asiakirjojen, äänestystulosten, yksityiskohtaisten pöytäkirjojen ja mahdollisten eriävien mielipiteiden julkistaminen;

Tiistai 14. helmikuuta 2017

20. palauttaa mieliin, että yksityishenkilöinä nimitettyjen asiantuntijoiden lisäksi myös korkeakoulujen, tutkimuslaitosten, asianajotoimistojen, eurooppalaisten ja muiden ajatushautomoiden sekä konsulttiyritysten edustajilla saattaa olla eturistiriitoja, ja kehottaa komissiota selventämään, kuinka se aikoo välttää eturistiriidat näiden asiantuntijakategorioiden ollessa kyseessä;
 21. kehottaa komissiota varmistamaan nykyisten myönteisten esimerkkien perusteella, että parannetut horisontaaliset säännöt pannaan järjestelmällisesti täytäntöön, valvomalla niiden täytäntöönpanoa keskitetysti sen sijaan, että se delegoisi tämän tehtävän yksittäisille pääosastoille;
 22. kehottaa komissiota osoittamaan riittävästi resursseja erityisesti rekisteriin liittyvään toimintaan ja kehittämään innovatiivisia ja erityisen vaikuttavia menetelmiä, jotta rekisteri pidetään ajan tasalla eikä se sisällä asiavirheitä eikä puutteita ja se mahdollistaa tietojen siirtämisen koneellisesti luettavassa muodossa;
 23. panee merkille komission ilmoituksen, että kaikkien pääosastojen on pantava komission asiantuntijaryhmiä koskevat uudet puitteet täytäntöön vuoden 2016 loppuun mennessä, ja kehottaa komissiota toimittamaan parlamentille täytäntöönpano- ja arviointikertomuksen viimeistään vuoden kuluttua päätöksen hyväksymisestä eli ennen 1. kesäkuuta 2017; kehottaa komissiota varmistamaan osana parlamentin kanssa käytävää jäsennellyä vuoropuhelua, että kertomus voidaan esitellä ensimmäisen kerran suullisesti jo kuuden seuraavan kuukauden kuluessa;
 24. korostaa lisäksi, että komission on varmistettava delegoituja säädöksiä ja täytäntöönpanosäädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan ja strategisia suuntaviivoja määrittäessään, että kaikki asiakirjat, myös säädösehdotukset, toimitetaan parlamentille ja neuvostolle samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille paremmasta lainsäädännöstä 13. huhtikuuta 2016 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen mukaisesti;
 25. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.
-

Tiistai 14. helmikuuta 2017

P8_TA(2017)0022

Väärinkäytösten paljastajien merkitys EU:n taloudellisten etujen suojaamisessa

Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. helmikuuta 2017 väärinkäytösten paljastajien merkityksestä EU:n taloudellisten etujen suojaamisessa (2016/2055(INI))

(2018/C 252/07)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 325 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 22 a, 22 b ja 22 c artiklan,
- ottaa huomioon 23. lokakuuta 2013 antamansa päätöslauselman järjestäytyneestä rikollisuudesta, korruptiosta ja rahanpesusta: suositukset toteutettaviksi toimenpiteiksi ja aloitteiksi ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Euroopan oikeusasiamiehen päätöksen ilmiantamista koskevan oma-aloitteisen tutkimuksen OI/1/2014/PMC päättämisestä,
- ottaa huomioon julkistamattoman taitotiedon ja liiketoimintatiedon (liikesalaisuuksien) suojaamisesta laittomalta hankinnalta, käytöltä ja julkistamiselta 8. kesäkuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/943 ⁽²⁾,
- ottaa huomioon lahjontaa koskevan Euroopan neuvoston siviilioikeudellisen yleissopimuksen 9 artiklan,
- ottaa huomioon lahjontaa koskevan Euroopan neuvoston rikosoikeudellisen yleissopimuksen 22 artiklan a alakohdan,
- ottaa huomioon Euroopan neuvoston suosituksen CM/Rec(2014)7 väärinkäytösten paljastajien suojelusta,
- ottaa huomioon korruption vastaisen Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen 8, 13 ja 33 artiklan,
- ottaa huomioon eettisen käyttäytymisen parantamista julkisella sektorilla koskevaan OECD:n suositukseen sisältyvän periaatteen N:o 4,
- ottaa huomioon Euroopan oikeusasiamiehen toimiston 2. maaliskuuta 2015 päivätyn tutkimuksen ja unionin toimielimille osoitetun kehotuksen ottaa käyttöön vaaditut väärinkäytösten paljastajia koskevat säännöt,
- ottaa huomioon väärinkäytösten paljastajien suojelua koskevan OECD:n julkaisun ”Committing to effective whistleblower protection”,
- ottaa huomioon Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen 12. helmikuuta 2008 tekemän päätöksen asiassa Guja v. Moldova, hakemus nro 14277/04,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 6 artiklan,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
- ottaa huomioon talousarvion valvontavaliokunnan mietinnön ja perussopimus-, työjärjestys-, ja toimielinasioiden valiokunnan lausunnon (A8-0004/2017),

⁽¹⁾ EUVL C 208, 10.6.2016, s. 89.

⁽²⁾ EUVL L 157, 15.6.2016, s. 1.

Tiistai 14. helmikuuta 2017

- A. toteaa, että parlamentti tarvitsee vastuuvapausmenettelyssä mahdollisimman paljon tietoa kaikista väärinkäytöksistä; katsoo, että toimielinten sisäisiä väärinkäytöksiä koskevissa tapauksissa parlamentilla olisi oltava oikeus tutustua kaikkiin tietoihin niin, että se voi hoitaa vastuuvapausmenettelyn tosiasioista täysin tietoisena;
- B. toteaa, että Euroopan tilintarkastustuomioistuimen parlamentille toimittamat tiedot ovat erinomainen perusta parlamentin tutkimuksille mutta ne eivät voi kattaa kaikkia yksittäisiä menoja;
- C. ottaa huomioon, että myös komissio ja muut unionin toimielimet antavat parlamentille informatiivisia raportteja menoistaan mutta ne käyttävät myös virallisia raportointimekanismeja;
- D. ottaa huomioon, että komissio ja jäsenvaltiot hallinnoivat yhdessä monia unionin rahastoja, minkä vuoksi komission on vaikea raportoida yksittäisiä hankkeita koskevista väärinkäytöksistä;
- E. ottaa huomioon, että parlamentti saa säännöllisesti yksittäisiltä kansalaisilta tai valtiosta riippumattomilta järjestöiltä tietoja kokonaan tai osittain unionin talousarviosta rahoitettuja yksittäisiä hankkeita koskevista väärinkäytöksistä;
- F. toteaa, että väärinkäytösten paljastajilla on siten tärkeä rooli unionin talousarvioon liittyviin menoihin kohdistuvien väärinkäytösten estämisessä ja havaitsemisessa ja niistä ilmoittamisessa sekä korruptiotapausten tunnistamisessa ja julkistamisessa; toteaa, että olisi luotava unionin yleistä etua edistävä luottamuksen kulttuuri ja edistettävä sitä, jotta voidaan antaa sekä unionin virkamiehille ja muulle henkilöstölle että suurelle yleisölle mahdollisuus tuntee olevansa hyvien hallinnointikäytäntöjen suojaamia ja jotta voidaan osoittaa, että unionin toimielimet tukevat, suojelevat ja kannustavat mahdollisia väärinkäytösten paljastajia;
- G. katsoo, että on erittäin tärkeää luoda pikaisesti laaja-alainen oikeudellinen kehys, jossa vahvistetaan oikeudet ja velvollisuudet ja suojelemaan näin väärinkäytösten paljastajia kaikkialla unionissa sekä unionin toimielimissä (nimettömyyden suoja, oikeusavun sekä psykologisen ja tarvittaessa myös taloudellisen tuen tarjoaminen, mahdollisuus käyttää erilaisia tiedotuskanavia, nopean toiminnan mekanismit jne.);
- H. ottaa huomioon, että useimmat unionin jäsenvaltiot ovat ratifioineet YK:n korruptiosopimuksen, joka velvoittaa suojelemaan väärinkäytösten paljastajia asianmukaisesti ja tehokkaasti;
- I. toteaa, että väärinkäytösten paljastaminen on olennaisen tärkeä tiedonlähde järjestäytyneen rikollisuuden torjunnassa ja julkisen sektorin korruption tutkinnassa;
- J. katsoo, että väärinkäytösten paljastajilla on erityisen tärkeä rooli korruption ja petosten havaitsemisessa ja niistä ilmoittamisessa, koska tällaiseen rikolliseen toimintaan suoraan osalliset toimijat yrittävät aktiivisesti piilottaa sen kaikkien virallisten raportointimekanismien ulottumattomiin;
- K. toteaa, että väärinkäytösten paljastaminen, joka perustuu avoimuuden ja lahjomattomuuden periaatteisiin, on olennaisen tärkeää; katsoo, että väärinkäytösten paljastajien suojeleminen olisi siksi taattava lailla ja sitä olisi vahvistettava kaikkialla unionissa mutta vain, jos heidän toimintansa tarkoituksena on suojella yleistä etua toimimalla hyvässä uskossa Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti;
- L. katsoo, että viranomaiset eivät saisi rajoittaa tai heikentää väärinkäytösten paljastajien ja toimittajien mahdollisuuksia dokumentoida ja paljastaa laittomia, sääntöjenvastaisia tai haitallisia käytäntöjä, kun tällaisen tiedon paljastaminen tapahtuu hyvässä uskossa ja etusijalla on yleinen etu;
- M. ottaa huomioon, että kaikki unionin toimielimet ovat henkilöstösääntöjen 22 a, 22 b ja 22 c artiklan mukaan olleet 1. tammikuuta 2014 lähtien velvollisia ottamaan käyttöön sisäisiä sääntöjä unionin toimielimissä virkamiehinä työskentelevien väärinkäytösten paljastajien suojelemiseksi ja että henkilöstösääntöihin liittyvistä asioista vastaavan toimielinten välisen valmistelukomitean työryhmä, joka käsittelee väärinkäytösten paljastajien suojeleminen, ei ole vielä saanut työtään päätökseen; katsoo, että osana työryhmän työtä olisi oltava niiden väärinkäytösten paljastajien tilanteen arviointi, jotka ovat kärsineet kielteisistä seurauksista toimielimissä, jotta voidaan vahvistaa parhaat käytännöt aiemman

Tiistai 14. helmikuuta 2017

kokemuksen perusteella; ottaa huomioon, että näissä sisäisissä säännöissä on otettava huomioon hallintorakenne sekä erilaisten henkilöstösääntöjen piiriin kuuluvien henkilöstöryhmien erityispiirteet;

- N. ottaa huomioon, ettei väärinkäytösten paljastajien suojelua ole vielä toteutettu kaikissa jäsenvaltioissa eikä yhdenmukaistettu jäsenvaltioiden tasolla, mikä tarkoittaa, että väärinkäytösten paljastajille voi aiheutua henkilökohtaisia ja ammatillisia riskejä väärinkäytöksiä koskevien tietojen toimittamisesta parlamentille siinäkin tapauksessa, että on kyse unionin taloudellisten etujen vaarantumisesta; ottaa huomioon, että nimenomaan suojelun puuttumisesta johtuva seuraamusten pelko sekä käsitys, että paljastaminen ei johda mihinkään, johtavat siihen, että väärinkäytöksiä ei paljasteta, mikä vahingoittaa unionin taloudellisia etuja;
- O. toteaa, että on tarpeen varmistaa, että kaikenlaisista väärinkäytösten paljastajiin kohdistetuista kostotoimista rangaistaan asianmukaisesti;
- P. ottaa huomioon, että parlamentti kehotti 23. lokakuuta 2013 antamassaan päätöslauselmassa komissiota esittämään vuoden 2013 loppuun mennessä lainsäädäntöehdotuksen, jolla luodaan tehokas ja kattava väärinkäytösten paljastajien eurooppalainen suojeluohjelma julkiselle ja yksityiselle sektorille niiden henkilöiden suojelemiseksi, jotka havaitsevat tehottomuutta hallinnoinnissa ja sääntöjenvastaisuuksia sekä ilmoittavat unionin taloudellisiin etuihin vaikuttavasta kansallisesta ja rajat ylittävästä korruptiosta; toteaa, että lisäksi parlamentti kehotti jäsenvaltioita ottamaan käyttöön asianmukaisia ja tehokkaita toimia väärinkäytösten paljastajien suojelemiseksi;
- Q. ottaa huomioon, että unionin lainsäätäjä on jo säätänyt väärinkäytösten paljastajien suojelusta alakohtaisissa välineissä, joita ovat muun muassa merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaustoiminnan turvallisuudesta annettu direktiivi 2013/30/EU, markkinoiden väärinkäytöstä annettu asetus (EU) N:o 596/2014, rahanpesusta ja terrorismin rahoituksesta annettu direktiivi (EU) 2015/849 ja poikkeamien ilmoittamisesta annettu asetus (EU) N:o 376/2014;
- R. toteaa, että väärinkäytösten paljastajien suojelusta on tullut unionissa yhä kiireellisempi asia, koska liikesalaisuusdirektiivi rajoittaa väärinkäytösten paljastajien oikeuksia ja voi siten tahattomasti vaikuttaa lannistavasti henkilöihin, jotka haluavat ilmoittaa unionin rahoitukseen liittyvistä väärinkäytöksistä, joista yksittäiset yritykset ovat hyötäneet;
- S. ottaa huomioon, että kansainväliset järjestöt, kuten Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestö (OECD) ja Euroopan neuvosto, ovat jo tehneet tärkeitä töitä laatiessaan suosituksia väärinkäytösten paljastajien suojelemiseksi;
- T. ottaa huomioon, että OECD:n mukaan yli kolmanneksella organisaatioista, joissa oli käytössä raportointimekanismi, ei ollut ilmoittajien suojelemista kostotoimilta koskevia kirjallisia toimintaperiaatteita tai niillä ei ollut tietoa tällaisista periaatteista;
- U. ottaa huomioon, että myös valtiosta riippumattomat järjestöt, kuten Transparency International ja Whistleblowing International Network, ovat laatineet väärinkäytösten paljastajia koskevaa lainsäädäntöä varten kansainvälisiä periaatteita, joiden pitäisi toimia inspiraation lähteenä asiaa koskeville unionin aloitteille;
- V. toteaa, että Euroopan oikeusasiamiehen toimistolla on selvä toimivalta tutkia unionin kansalaisten kanteluja, jotka koskevat hallinnollisia epäkohtia unionin toimielimissä, mutta väärinkäytösten paljastajien suojelu jäsenvaltioissa ei kuulu sen tehtäviin;
- W. ottaa huomioon, että Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja unionin muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen 1. tammikuuta 2014 voimaan tulleeseen uusimpaan versioon lisättiin useita väärinkäytösten paljastamista koskevia säännöksiä;
- X. ottaa huomioon, että väärinkäytösten paljastajien suojelu on olennaisen tärkeää, jotta voidaan turvata yleinen etu ja unionin taloudelliset edut ja edistää julkisen vastuuvollisuuden ja lahjomattomuuden kulttuuria sekä julkisissa että yksityisissä organisaatioissa;

Tiistai 14. helmikuuta 2017

Y. ottaa huomioon, että monilla lainkäyttöalueilla työntekijöillä on etenkin yksityisellä sektorilla tiettyihin tietoihin kohdistuva salassapitovelvollisuus, minkä vuoksi väärinkäytösten paljastajat saattavat joutua kurinpitotoimien kohteeksi ilmoitettuaan väärinkäytöksistä organisaationsa ulkopuolelle;

1. pitää valitettavana, että komissio ei ole toistaiseksi esittänyt lainsäädäntöehdotusta eurooppalaisten väärinkäytösten paljastajien suojelun vähimmäistason vahvistamiseksi;

2. kehottaa komissiota esittämään viipymättä lainsäädäntöehdotuksen tehokkaan ja kattavan eurooppalaisen ohjelman laatimiseksi väärinkäytösten paljastajien suojelemiseksi ja sisällyttämään siihen yrityksiä, julkisyhteisöjä ja voittoa tavoittelemattomia yhteisöjä koskevia mekanismeja; kehottaa komissiota erityisesti antamaan ennen tämän vuoden loppua lainsäädäntöehdotuksen väärinkäytösten paljastajien suojelemiseksi osana unionin taloudellisiin etuihin vaikuttavien petosten ehkäisemiseksi ja torjumiseksi tarvittavia toimenpiteitä, niin että mahdollistetaan tehokas ja yhtäläinen suojele jäsenvaltioissa sekä kaikissa unionin toimielimissä, elimissä, toimistoissa ja virastoissa;

3. toteaa, että väärinkäytösten paljastajat auttavat oleellisesti jäsenvaltioiden sekä unionin toimielimiä ja elimiä ehkäisemään ja torjumaan sellaisia lahjomattomuuden periaatteen rikkomisia ja vallan väärinkäyttöä, jotka uhkaavat tai heikentävät kansanterveyttä ja yleistä turvallisuutta, taloudenhoidon luotettavuutta, taloutta, ihmisoikeuksia, ympäristöä tai oikeusvaltion periaatetta unionin ja jäsenvaltioiden tasoilla tai jotka lisäävät työttömyyttä, rajoittavat tai vääristävät reilua kilpailua ja heikentävät kansalaisten luottamusta demokraattisiin instituutioihin ja prosesseihin; korostaa, että tässä suhteessa väärinkäytösten paljastajat edistävät suuresti julkisten instituutioiden demokraattisuutta ja luottamusta niihin tekemällä niistä avoimempia ja suoraan vastuuvollisia kansalaisille;

4. toteaa, että sekä väärinkäytösten paljastajien että asianomaisen julkisen elimen tai laitoksen olisi varmistettava Euroopan unionin perusoikeuskirjassa ja kansallisessa lainsäädännössä taattujen oikeuksien oikeudellinen suoja;

5. muistuttaa, että jäsenvaltiot ovat suurimpina unionin varojen vastaanottajina velvollisia valvomaan varojen käytön laillisuutta;

6. panee merkille, että vain muutama jäsenvaltio on ottanut käyttöön riittävän edistyneitä väärinkäytösten paljastajia suojaavia järjestelmiä; kehottaa jäsenvaltioita, jotka eivät ole vielä vahvistaneet kansallisessa lainsäädännössään periaatteita väärinkäytösten paljastajien suojelemiseksi, tekemään tämän mahdollisimman pian;

7. kehottaa jäsenvaltioita saattamaan voimaan tehokkaita korruption vastaisia sääntöjä ja samanaikaisesti panemaan kansallisessa lainsäädännössään asianmukaisesti täytäntöön väärinkäytösten paljastajien suojelua koskevia eurooppalaisia ja kansainvälisiä normeja ja suuntaviivoja;

8. pitää valitettavana, että monet jäsenvaltiot eivät ole vielä ottaneet käyttöön erityisiä väärinkäytösten paljastajien suojelua koskevia sääntöjä huolimatta siitä, että väärinkäytösten paljastajien suojele on olennaisen tärkeää korruption ehkäisemiseksi ja torjumiseksi ja YK:n korruptiosopimuksen 33 artiklassa suositellaan väärinkäytösten paljastajien suojelua;

9. painottaa, että unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvien väärinkäytösten paljastaminen on väärinkäytösten, muun muassa korruption, petosten, eturistiriitojen, verovilpin ja veronkierron, rahanpesun ja järjestäytyneen rikollisuuden soluttautumisen, ja minkä tahansa näistä väärinkäytöksistä salaamisen paljastamista tai niistä ilmoittamista;

10. pitää tarpeellisenä edistää eettisyyteen perustuvaa kulttuuria, jonka avulla voidaan varmistaa, ettei väärinkäytösten paljastajiin kohdistu kostotoimia eivätkä he joudu alttiiksi sisäisille konflikteille;

11. painottaa, että väärinkäytösten paljastaja on velvollinen ilmoittamaan unionin taloudellisiin etuihin vaikuttavista väärinkäytöksistä ja että väärinkäytösten paljastajien olisi aina toimittava yhteistyössä unionin toimivaltaisten viranomaisten kanssa jakamalla tietoa;

12. painottaa, että väärinkäytösten paljastajilla on usein ulkopuolisia paremmat mahdollisuudet saada arkaluonteista tietoa ja siksi on todennäköisempää, että heille voi aiheutua ammattiuraansa kohdistuvia kielteisiä seurauksia tai heidän Euroopan unionin perusoikeuskirjan 6 artiklan nojalla suojattu henkilökohtainen turvallisuutensa saattaa vaarantua;

Tiistai 14. helmikuuta 2017

13. korostaa, että väärinkäytösten paljastamisen määritelmään sisältyy niiden henkilöiden suojeleminen, joilla tietoja paljastaessaan on perusteltu syy uskoa, että tiedot pitävät paikkansa niiden paljastamishetkellä, sekä myös niiden henkilöiden suojeleminen, jotka tekevät virheellisiä paljastuksia mutta syynä on vilpittömän erehdys;
14. painottaa tutkivan journalismin roolia ja kehottaa komissiota varmistamaan, että sen ehdotuksessa tutkiville journalistille annetaan sama suoja kuin väärinkäytösten paljastajille;
15. toteaa, että on tarpeen perustaa riippumaton unionin tiedonkeruu-, neuvonta- ja käsittelyelin, jolla on jäsenvaltioissa toimistoja, joilla on valmiudet vastaanottaa ilmoituksia väärinkäytöksistä, ja jolla on riittävästi määrärahoja, riittävät toimivaltuudet ja asianmukaiset asiantuntijat, niin että se voi auttaa sisäisiä ja ulkopuolisia väärinkäytösten paljastajia käyttämään oikeita kanavia unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvia mahdollisia väärinkäytöksiä koskevien tietojen paljastamiseen ja samalla varjella luottamuksellisuutta ja tarjota tarvittavaa tukea ja neuvontaa; toteaa, että elimen työ perustuisi ensimmäisessä vaiheessa pääasiassa saatujen tietojen luotettavaan todentamiseen;
16. kehottaa unionin toimielimiä ottamaan käyttöön ja toteuttamaan yhteistyössä kaikkien asiaankuuluvien kansallisten viranomaisten kanssa kaikki tarvittavat toimenpiteet tietolähteiden luottamuksellisuuden suojelemiseksi niin, että voidaan estää syrjivät toimet tai uhkaukset;
17. pitää myönteisenä, että Euroopan oikeusasiamies päätti vuonna 2014 käynnistää oma-aloitteisen tutkimuksen väärinkäytösten paljastajien suojelemiseksi unionin toimielimissä, ja panee tyytyväisenä merkille tämän tutkimuksen erittäin positiiviset tulokset; kehottaa niitä unionin toimielimiä ja muita elimiä, jotka eivät vielä ole alkaneet soveltaa tutkimuksen päätteeksi laadittuja suuntaviivoja, tekemään näin viipymättä;
18. pyytää unionin toimielimiä lisäämään tietoisuutta puolustuskyvyttömiä väärinkäytösten paljastajien vakavista huolenaiheista; kehottaa siksi komissiota laatimaan pikaisesti asiaa koskevan kattavan toimintasuunnitelman;
19. pyytää perustamaan parlamenttiin erityisyksikön, jossa on ilmoituslinja sekä erityispalveluja (esimerkiksi vihjelinjoja, verkkosivustoja ja yhteyspisteitä) ja joka ottaa vastaan väärinkäytösten paljastajilta unionin taloudellisiin etuihin liittyviä tietoja, antaa väärinkäytösten paljastajille myös neuvontaa ja auttaa heitä suojautumaan mahdollisilta vastatoimilta; katsoo, että yksikön on toimittava siihen asti, kun on perustettu 4 kohdassa tarkoitettu riippumaton unionin toimielin;
20. kehottaa avaamaan verkkosivuston, jota kautta voi tehdä valituksia; korostaa, että verkkosivuston olisi oltava yleisön saatavilla ja sen tiedot olisi säilytettävä nimettöminä;
21. kehottaa komissiota tarjoamaan selkeän oikeudellisen kehyksen, joka takaa sen, että laitonta tai epäeettistä toimintaa paljastavia henkilöitä suojellaan kosto- tai syytetoimilta;
22. kehottaa komissiota esittämään konkreettisia ehdotuksia laittomuus- ja väärinkäytöksiä paljastavien henkilöiden täysimääräisen suojeleminen varmistamiseksi ja laatimaan kattavan suunnitelman, jolla hillitään varainsiirtoja unionin ulkopuolisiin maihin, jotka suojelevat korruptoituneiden henkilöiden nimettömyyttä;
23. katsoo tarpeelliseksi varmistaa, että raportointimekanismit ovat helposti saatavilla, turvallisia ja suojattuja ja että väärinkäytösten paljastajien väitteet tutkitaan ammattimaisesti;
24. kehottaa komissiota ja Euroopan syyttäjänvirastoa, siinä määrin kuin asia sisällytetään sen tehtäviin perustamisen yhteydessä, luomaan tehokkaita viestintäkanavia asianomaisten osapuolten välille ja niin ikään ottamaan käyttöön menettelyjä tietojen vastaanottamiseksi henkilöiltä, jotka ilmoittavat unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvista väärinkäytöksistä, ja väärinkäytösten paljastajien suojelemiseksi sekä ottamaan käyttöön väärinkäytösten paljastajia koskevan yhtenäisen toimintatavan;
25. kehottaa unionin kaikkia toimielimiä ja elimiä toteuttamaan tarvittavat toimet sen varmistamiseksi, että väärinkäytösten paljastajat saavat tunnustusta ja kunnioitusta ja heidät otetaan huomioon kaikissa sellaisissa tapauksissa, jotka vaikuttavat tai ovat vaikuttaneet heihin ja jotka Euroopan unionin tuomioistuimien on tunnustanut sellaisiksi, ja huomauttaa, että tämä olisi tehtävä myös takautuvasti; kehottaa niitä lisäksi ilmoittamaan kyseisistä tuomioista julkisesti ja riittävällä tavalla koko toimielimelle;

Tiistai 14. helmikuuta 2017

26. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ilmoittamaan parlamentille kaikki väärinkäytösten paljastajilta saadut unionin taloudellisiin etuihin vaikuttavat tiedot ja sisällyttämään vuotuisiin toimintakertomuksiinsa luvun väärinkäytösten paljastajien tekemistä ilmoituksista ja niitä koskevista jatkotoimista; kehottaa ryhtymään toimiin parlamentin tasolla tietojen paikkansapitävyyden varmistamiseksi, jotta voidaan toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä;
 27. kehottaa komissiota toteuttamaan julkisen kuulemisen pyytääkseen sidosryhmien näkemyksiä raportointimekanismeista ja kansallisen tason menettelyjen mahdollisista puutteista; toteaa, että julkisen kuulemisen tulokset antavat komissiolle arvokasta tietoa sen valmistellessa tulevaa ehdotusta väärinkäytösten paljastamisesta;
 28. kehottaa riippumatonta unionin elintä ja sen perustamiseen asti Euroopan petostentorjuntavirastoa (OLAF) laatimaan ja julkaisemaan vuotuisen kertomuksen, jossa arvioidaan väärinkäytösten paljastajien suojelua Euroopan unionissa;
 29. kehottaa lisäksi tilintarkastustuomioistuinta sisällyttämään vuosikertomuksiinsa erityisen osion väärinkäytösten paljastajien roolista unionin taloudellisten etujen suojelussa;
 30. kehottaa unionin virastoja laatimaan kirjalliset toimintaperiaatteet ilmoittajien suojelemiseksi vastatoimilta;
 31. panee tyytyväisenä merkille, että parlamentti, komissio, Euroopan unionin neuvosto, Euroopan unionin tuomioistuin, Euroopan tilintarkastustuomioistuin, Euroopan ulkosuhdehallinto, Euroopan talous- ja sosiaalikomitea, alueiden komitea, Euroopan oikeusasiamies ja Euroopan tietosuojavaltuutettu ovat ottaneet käyttöön sisäisiä sääntöjä väärinkäytösten paljastajien suojelemiseksi henkilöstösääntöjen 22 a, 22 b ja 22 c artiklan mukaisesti; kehottaa kaikkia toimielimiä varmistamaan, että niiden hyväksymät väärinkäytösten paljastajien suojelua koskevat sisäiset säännöt ovat toimivat ja kattavat;
 32. kannustaa jäsenvaltioita kehittämään tietoja, viitearvoja ja indikaattoreita, jotka kattavat väärinkäytösten paljastajia koskevat toimintaperiaatteet sekä julkisella että yksityisellä sektorilla;
 33. muistuttaa, että komission täytäntöönpanodirektiivissä (EU) 2015/2392 vahvistetaan ilmoittamismenettelyt, säilyttämisvaatimukset ja väärinkäytösten paljastajien suojelua koskevat toimenpiteet; painottaa, että on tärkeää taata, että väärinkäytösten paljastajat voivat ilmoittaa rikkomuksista luottamuksellisesti ja että heidän nimettömyytensä turvataan asianmukaisesti ja täysimääräisesti, myös digitaalisessa ympäristössä, mutta pitää valitettavana, että tämä on yksi niitä harvoja alakohtaisia säädöksiä, joihin sisältyy väärinkäytösten paljastajia koskevia säännöksiä;
 34. kannustaa komissiota tutkimaan muualla maailmassa jo käytössä oleviin väärinkäytösten paljastajien suojeeluun tarkoitettuihin ohjelmiin sisältyviä eri maiden parhaita käytäntöjä; huomauttaa, että joissakin olemassa olevissa järjestelmissä väärinkäytösten paljastajille maksetaan palkkioita (esimerkiksi prosenttiosuus määrätystä seuraamuksesta); katsoo, että vaikka tällaista järjestelmää täytyy hallinnoida huolellisesti mahdollisten väärinkäytösten estämiseksi, tällaiset palkkiot voisivat olla tärkeää tuloa henkilöille, jotka ovat menettäneet työpaikkansa paljastettuaan väärinkäytöksiä;
 35. kehottaa jäsenvaltioita pidättäytymään kriminalisoimasta väärinkäytösten paljastajien toimia heidän paljastaessaan tietoja laittomista toimista tai väärinkäytöksistä, jotka vahingoittavat unionin taloudellisia etuja;
 36. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.
-

Tiistai 14. helmikuuta 2017

P8_TA(2017)0026

Kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen uudelleentarkastelu

Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. helmikuuta 2017 kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen uudelleentarkastelusta (2016/2094(INI))

(2018/C 252/08)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen joulukuulta 2005 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon tuloksellista kehitysyhteistyötä koskevan Busanin kumppanuuden ⁽²⁾ ja EU:n yhteisen kannan Nairobissa 28. marraskuuta – 1. joulukuuta 2016 järjestettyä tuloksellista kehitysyhteistyötä koskevan maailmanlaajuisen kumppanuuden toista korkean tason kokousta varten ⁽³⁾,
- ottaa huomioon joulukuussa 2011 järjestetyn avun tuloksellisuutta käsittelevän neljännen korkean tason foorumin päätöslauselman, jolla käynnistettiin tuloksellista kehitysyhteistyötä koskeva maailmanlaajuinen kumppanuus,
- ottaa huomioon kestävän kehityksen toimintaohjelman Agenda 2030:n (Transforming Our World: The 2030 Agenda for Sustainable Development) ⁽⁴⁾, joka hyväksyttiin YK:n kestävän kehityksen huippukokouksessa New Yorkissa 25. syyskuuta 2015,
- ottaa huomioon Addis Abeban toimintasuunnitelman kehitysrahoituksesta ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 10. huhtikuuta 2010 annetun Dilin julistuksen rauhanrakentamisesta ja valtiorakenteiden kehittämisestä sekä 30. marraskuuta 2011 tehdyn sopimuksen hauraisissa valtioissa toteutettavasta toiminnasta,
- ottaa huomioon ilmastonmuutosta koskevan YK:n puitesopimuksen mukaisen Pariisin sopimuksen (COP21) ⁽⁶⁾, joka hyväksyttiin 12. joulukuuta 2015,
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan vaikutuksen lisääminen: muutossuunnitelma” (COM(2011)0637),
- ottaa huomioon 23.–24. toukokuuta 2016 Istanbulissa järjestetyn humanitaarisen avun huippukokouksen ja sen toimintasuunnitelmat ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 17.–20. lokakuuta 2016 Quitossa, Ecuadorissa, järjestetyssä asumista ja kaupunkien kestävästä kehityksestä käsittelevässä YK:n konferenssissa (Habitat III) hyväksytyyn uuden kaupunkikehitysohjelman ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon OECD:n ja YK:n kehitysohjelman (UNDP) vuoden 2014 edistymiskertomuksen ”Making Development Co-operation More Effective” ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ EUVL C 46, 24.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ <http://www.oecd.org/dac/effectiveness/49650173.pdf>

⁽³⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-14684-2016-INIT/fi/pdf>

⁽⁴⁾ http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1&Lang=E

⁽⁵⁾ http://www.un.org/esa/ffd/wp-content/uploads/2015/08/AAAA_Outcome.pdf

⁽⁶⁾ <https://unfccc.int/resource/docs/2015/cop21/eng/l09r01.pdf>

⁽⁷⁾ <https://www.worldhumanitariansummit.org/>

⁽⁸⁾ <https://habitat3.org/the-new-urban-agenda/>

⁽⁹⁾ <http://effectivecooperation.org/wp-content/uploads/2016/05/4314021e.pdf>

Tiistai 14. helmikuuta 2017

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) kehitysyhteistyötä koskevan 208 artiklan, jossa määrätään, että ”unionin ja jäsenvaltioiden kehitysyhteistyöpolitiikat täydentävät ja tukevat toisiaan”, ja jossa määritellään EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan päättavoitteeksi köyhyyden vähentäminen ja poistaminen,
- ottaa huomioon lokakuussa 2012 annetut neuvoston päätelmät ”Demokratian ja kestävän kehityksen juuret: EU:n suhtautuminen kansalaisyhteiskuntaan ulkosuhteissa”,
- ottaa huomioon EU:n menettelysäännöt täydentävyydestä ja työnjaosta kehitysyhteistyöpolitiikassa ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 19. toukokuuta 2014 annetut neuvoston päätelmät kaikki ihmisoikeudet käsittävän oikeusperustaisen lähestymistavan soveltamisesta kehitysyhteistyössä ⁽²⁾,
- ottaa huomioon kesäkuussa 2016 julkaistun EU:n ulko- ja turvallisuuspoliittisen globaalistrategian ⁽³⁾,
- ottaa huomioon EU:n vuonna 2011 allekirjoittaman ja ratifioiman YK:n yleissopimuksen vammaisten henkilöiden oikeuksista sekä YK:n loppupäätelmät yleissopimuksen täytäntöönpanosta,
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Kaikkien kauppa: Vastuullisempaa kauppa- ja investointipolitiikkaa” (COM(2015)0497),
- ottaa huomioon EU:n toimintasuunnitelman sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi (2016–2020) sekä ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevan toimintasuunnitelman (2015–2019),
- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa ja erityisesti 17. marraskuuta 2005 antamansa päätöslauselman ehdotuksesta neuvoston, Euroopan parlamentin ja komission yhteiseksi julistukseksi Euroopan unionin kehitysyhteistyöpolitiikasta ”Eurooppalainen konsensus” ⁽⁴⁾, 5. heinäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan vaikutuksen parantamisesta ⁽⁵⁾, 11. joulukuuta 2013 antamansa päätöslauselman EU:n kehitysavun antajien koordinoitua koskevista suosituksista komissiolle ⁽⁶⁾, 25. marraskuuta 2014 antamansa päätöslauselman EU:sta ja vuoden 2015 jälkeisestä globaalista kehityksen toimintakehyksestä ⁽⁷⁾, 19. toukokuuta 2015 antamansa päätöslauselman kehitystyön rahoituksesta ⁽⁸⁾, 8. heinäkuuta 2015 antamansa päätöslauselman veronkierrosta ja verovilpistä haasteina kehitysmaiden hallinnolle, sosiaaliturvalle ja kehitykselle ⁽⁹⁾, 14. huhtikuuta 2016 antamansa päätöslauselman yksityisestä sektorista ja kehitysyhteistyöstä ⁽¹⁰⁾, 12. toukokuuta 2016 antamansa päätöslauselman Agenda 2030:n seurannasta ja arvioinnista ⁽¹¹⁾, 7. kesäkuuta 2016 antamansa päätöslauselman EU:n vuotta 2015 koskevasta kertomuksesta kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuudesta ⁽¹²⁾ sekä 22. marraskuuta 2016 antamansa päätöslauselman kehitysyhteistyön tehokkuuden parantamisesta ⁽¹³⁾,
- ottaa huomioon sukupuolten tasa-arvoa ja naisten vaikutusvallan lisäämistä käsittelevän yhteisen valmisteluasiakirjan ”Gender Equality and Women’s Empowerment: Transforming the Lives of Girls and Women through EU External Relations 2016–2020” (SWD(2015)0182) ja 26. lokakuuta 2015 annetut neuvoston päätelmät, joissa vahvistetaan vastaava toimintasuunnitelma sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi (2016–2020),

⁽¹⁾ Neuvoston päätelmät 15.5.2007.

⁽²⁾ Neuvoston päätelmät 19.5.2014.

⁽³⁾ Neuvoston asiakirja 10715/16.

⁽⁴⁾ EUVL C 280 E, 18.11.2006, s. 484.

⁽⁵⁾ EUVL C 33 E, 5.2.2013, s. 77.

⁽⁶⁾ EUVL C 468, 15.12.2016, s. 73.

⁽⁷⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2014)0059.

⁽⁸⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0196.

⁽⁹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0265.

⁽¹⁰⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0137.

⁽¹¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0224.

⁽¹²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0246.

⁽¹³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0437.

Tiistai 14. helmikuuta 2017

- ottaa huomioon uuden sukupuolten tasa-arvon edistämiseen tähtäävän EU:n toimintasuunnitelman ”Sukupuolten tasa-arvoa ja naisten vaikutusvaltaa edistävät toimenpiteet: Tyttöjen ja naisten elämän muuttaminen EU:n ulkosuhteiden avulla (2016–2020)”,
 - ottaa huomioon 5. heinäkuuta 2016 antamansa päätöslauselman uudesta eteenpäin suuntautuvasta ja innovatiivisesta tulevaisuuden kauppaa- ja investointistrategiasta ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon YK:n yleissopimuksen lapsen oikeuksista ja sen neljä yleistä periaatetta, jotka ovat syrjinnän kieltö (2 artikla), lapsen etu (3 artikla), oikeus elämään ja kehittymiseen sekä suojeluun (6 artikla) ja lapsen näkemysten huomioon ottaminen (12 artikla),
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan ja kehitysvaliokunnan tulevan mietinnön aiheista ”Pakolais- ja muuttovirtojen käsittely: EU:n ulkoisen toimien merkitys” (2015/2342(INI) ja 22. marraskuuta 2016 antamansa päätöslauselman ”Kehitysyhteistyön tehokkuuden parantaminen” ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon kehitysvaliokunnan mietinnön (A8-0020/2017),
- A. katsoo, että kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen uudelleentarkastelu on ajankohtaista ja tarpeen, kun otetaan huomioon muuttuneet ulkoiset olosuhteet, kuten Agenda 2030:n ja kestävä kehityksen tavoitteiden hyväksyminen, Pariisin ilmasopimus (COP21), Sendain toimintakehys katastrofiriskien vähentämiseksi, Addis Abeban toimintasuunnitelma kehitysrahoituksesta, tuloksellista kehitysyhteistyötä koskeva maailmanlaajuinen kumppanuus, uudet ja lisääntyvät maailmanlaajuiset haasteet, kuten ilmastonmuutos ja muuttoliike, toisistaan aiempaa enemmän eroavien kehitysmaiden monenlaiset ja erityiset kehitystarpeet, uudet avunantajat, uudet globaalit toimijat, kansalaisjärjestöjen kaventunut toimintatila ja EU:n sisäiset muutokset, kuten Lissabonin sopimuksesta, muutossuunnitelmasta ja EU:n ulko- ja turvallisuuspoliittisesta globaalistrategiasta johtuvat muutokset;
- B. toteaa, että universaalien Agenda 2030:n ja siihen liittyvien kestävä kehityksen tavoitteiden pyrkimyksenä on toteuttaa kestävä kehitys planeettamme sietokyvyn rajoissa rakentaen kumppanuuksia, joissa ihmiset asetetaan etusijalle, ja tarjota ihmisille elintärkeitä resursseja, joita ovat muun muassa elintarvikkeet, vesi- ja jätevesihuolto, terveydenhuolto, energia sekä koulutus- ja työllisyysmahdollisuudet, sekä edistää rauhaa, oikeudenmukaisuutta ja vaurautta kaikkien hyväksi; katsoo, että on ryhdyttävä toimenpiteisiin noudattaen maiden omavastuullisuuden ja osallistavien kehityskumppanuuksien periaatetta sekä korostaen tuloksia, avoimuutta ja vastuuvollisuutta; toteaa, että oikeusperustainen lähestymistapa on YK:n päätöslauselman 41/128 mukaan kestävä kehityksen edellytys ja että oikeus kehitykseen määritellään päätöslauselmassa luovuttamattomaksi ihmisoikeudeksi;
- C. ottaa huomioon, että SEUT-sopimuksen 208 artiklan mukaan ”unionin ja jäsenvaltioiden kehitysyhteistyöpolitiikat täydentävät ja tukevat toisiaan”;
- D. katsoo, että ilmastonmuutos on ilmiö, jota on käsiteltävä kiireellisesti, sillä se vaikuttaa voimakkaammin köyhiin ja haavoittuvimpiin maihin;
- E. ottaa huomioon, että kolme neljäsosaa maailman köyhistä elää keskitulotason maissa (MIC-maat); toteaa, että MIC-maat eivät ole yhtenäinen ryhmä vaan niillä on hyvin erilaisia tarpeita ja haasteita ja sen vuoksi EU:n kehitysyhteistyötä on eriytettävä riittävästi;
- F. katsoo, että perussopimusten mukainen kehitystä tukeva politiikkajohdonmukaisuus vaatii EU:ta ottamaan kehitysyhteistyötavoitteet huomioon toimiessaan muilla politiikan aloilla, jotka saattavat vaikuttaa kehitysmaihin; katsoo, että kiinteästi toisiinsa liittyvät politiikan alat, kuten kauppa-, turvallisuus- ja muuttoliikepolitiikka sekä humanitaarinen apu ja kehityspolitiikka, on sen vuoksi suunniteltava ja pantava täytäntöön siten, että ne vahvistavat toisiaan;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0299.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0437.

Tiistai 14. helmikuuta 2017

- G. toteaa, että muuttoliikkeestä on tullut yhä polttavampi kysymys, kun yli 65 miljoonaa ihmistä on joutunut siirtymään kotiseudultaan eri puolilla maailmaa; ottaa huomioon, että valtaosa pakolaisista elää kehitysmaissa; toteaa, että valtioiden hauraus ja epävakaus sekä sodat, ihmisoikeusloukkaukset, äärimmäinen köyhyys ja tulevaisuudennäkymien puuttuminen ovat suurimpia syitä siihen, että ihmiset lähtevät kotiseudultaan; ottaa huomioon, että EU:hun on viime vuosina muuttanut tai paennut miljoonia ihmisiä;
- H. katsoo, että jotkut komission äskettäiset ehdotukset voidaan nähdä kehityspolitiikan uudelleenmäärittelyä uudenlaisten muuttoliikkeen hallinnan linjausten mukaisesti siten, pystytään toteuttamaan EU:n prioriteetteja, jotka usein on määritelty lyhyellä aikavälillä; korostaa, että kehitysavulle ei saa asettaa ehtoja, jotka liittyvät edunsaajamaiden yhteistyöhön muuttoliikekysymyksissä; ottaa huomioon, että EU:n nykyiseen muuttoliikekriisiin vastaamiseksi on perustettu rahastoja, kuten EU:n Afrikka-hätärahasto, ja käynnistetty EU:n ulkoinen investointiohjelma; katsoo, että EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan ensisijaisena tavoitteena on oltava köyhyyden vähentäminen ja lopulta sen poistaminen ja sen on perustuttava kehitysyhteistyön tuloksellisuuden periaatteisiin;
- I. katsoo, että terveydenhuolto ja koulutus ovat keskeisiä kestävän kehityksen edellytyksiä; toteaa, että investoinnit terveydenhuollon ja koulutuksen yleisen saatavuuden takaamiseksi ovat siksi tärkeässä asemassa Agenda 2030:ssä ja kestävän kehityksen tavoitteissa ja niihin olisi myönnettävä riittävästi rahoitusta, jotta vaikutukset heijastuisivat muille aloille;
- J. ottaa huomioon, että pk-yritykset ja mikroyritykset ovat kaikkialla maailmassa talouden selkäranka ja että ne ovat olennainen osa kehitysmaiden taloutta; toteaa, että hyvin toimivan julkisen sektorin ohella ne ovat keskeinen tekijä taloudellisen, sosiaalisen ja kulttuurisen kasvun edistämiseksi; ottaa huomioon, että pk-yrityksillä on usein rajalliset mahdollisuudet saada pääomaa, erityisesti kehitysmaissa;
- K. toteaa, että yli puolet maailman väestöstä elää nykyään kaupungeissa ja osuuden on ennustettu nousevan kahteen kolmasosaan vuoteen 2050 mennessä ja että noin 90 prosenttia kaupunkien kasvusta tapahtuu Afrikassa ja Aasiassa; katsoo, että tämä suuntaus vahvistaa kaupunkialueiden kestävän kehityksen tarvetta; katsoo, että kaupunkien turvallisuudesta on tulossa yhä suurempi haaste monissa kehitysmaissa;
- L. ottaa huomioon, että valtamerillä on suuri merkitys biologiselle monimuotoisuudelle, elintarviketurvalle, energia-alalle, työllisyydelle ja kasvuille samalla kun meriluonnonvarat ovat uhattuina ilmastonmuutoksen, liiallisen hyödyntämisen ja kestäättömän hallinnan vuoksi;
- M. toteaa, että metsäkatko ja metsien tilan heikkeneminen köyhdyttävät ekosysteemejä ja vaikuttavat merkittävästi ilmastonmuutokseen;
- N. katsoo, että EU:n kehityspolitiikka täydentää tärkeällä tavalla jäsenvaltioiden kehityspolitiikkoja ja että siinä olisi keskitettävä suhteellisen edun aloihin sekä tapoihin, joilla EU:n maailmanlaajuinen rooli organisaationa voi edistää sen kehityspolitiikan tavoitteita;
- O. katsoo, että kehityspolitiikka on olennainen osa EU:n ulkopolitiikkaa; toteaa, että EU on yhdessä jäsenvaltioidensa kanssa maailman suurin kehitysavun antaja ja se antaa vuosittain yli puolet kaikesta maailman julkisesta kehitysavusta;
- P. ottaa huomioon, että tulo- ja varallisuuserot kasvavat kaikkialla maailmassa; katsoo, että tämä suuntaus saattaa heikentää sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja lisätä syrjintää, poliittista epävakautta ja levottomuuksia; katsoo, että maiden omien voimavarojen käyttöönotto on oleellinen tekijä kestävän kehityksen toimintaohjelman Agenda 2030:n täytäntöönpanossa ja käyttökelpoinen strategia, jolla voidaan pitkällä aikavälillä vähentää riippuvuutta ulkomaisesta avusta;
1. korostaa kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen merkitystä yhteisen ja johdonmukaisen kannan muodostamiseksi sekä EU:ssa että jäsenvaltioissa kehityspolitiikan tavoitteista, arvoista, periaatteista ja pääpiirteistä ja sen täytäntöönpanosta; katsoo, että konsensussäännöstöä ja erityisesti sen kokonaisvaltaista lähestymistapaa ja päätavoitetta köyhyyden torjumisesta ja lopulta sen poistamisesta on suojeltava uudelleentarkastelun yhteydessä; on lisäksi sitä mieltä, että tavoitteena on oltava myös eriarvoisuuden puuttuminen, kuten kestävän kehityksen tavoitteissa todetaan; muistuttaa, että jäsenvaltioiden ja EU:n kehityspolitiikkojen on tuettava ja täydennettävä toisiaan;

Tiistai 14. helmikuuta 2017

2. varoittaa laajentamasta julkisen kehitysavun kriteerejä siten, että siihen sisällytettäisiin myös muita kuin suoraan edellä mainittuihin tavoitteisiin liittyviä kustannuksia; korostaa, että julkisen kehitysavun uudistamisessa on aina pyrittävä lisäämään kehitysvaikutuksia;

3. pitää tärkeänä selkeää EU:n ulkoista strategiaa, jossa edellytetään politiikkajohdonmukaisuutta erityisesti rauhan, turvallisuuden, muuttoliikkeen, kaupan, ympäristön, ilmastonmuutoksen, humanitaarisen avun ja kehitysyhteistyön suhteen; toteaa kuitenkin, että kehitystavoitteet ovat sinällään tärkeitä tavoitteita; muistuttaa perussopimukseen perustuvasta unionin velvoitteesta "ottaa huomioon kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteet toteuttaessaan muita sellaisia politiikkoja, jotka voivat vaikuttaa kehitysmaihin" (SEUT-sopimuksen 208 artikla); korostaa voimakkaasti voivansa hyväksyä vain sellaisen vahvan näkemyksen kehityspolitiikasta, joka perustuu SEUT-sopimuksen velvoitteisiin ja jossa korostetaan ensisijaisesti köyhyyden vastaisia toimia; palauttaa mieleen Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 21 artiklan 1 kohdan mukaiset EU:n ulkoisen toiminnan periaatteet, jotka ovat demokratia, oikeusvaltio, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien yleismaailmallisuus ja jakamattomuus, ihmisarvon kunnioittaminen, tasa-arvo ja yhteisvastuu sekä YK:n peruskirjan periaatteiden ja kansainvälisen oikeuden noudattaminen;

4. katsoo, että Lissabonin sopimuksen mukaisesti kehitysyhteistyö on IHMISARVON puolustamista poistamalla KÖYHYYS;

EU:n kehitystavoitteet, -arvot ja -periaatteet

5. katsoo, että kestävän kehityksen tavoitteiden, Agenda 2030:n ja kestävän kehityksen taloudellisten, sosiaalisten ja ympäristöä koskevien ulottuvuuksien on katettava EU:n kaikki sisäiset ja ulkoiset politiikat ja että nämä tavoitteet on sijoitettava konsensuksen keskiöön tunnustaen sen päämäärien ja tavoitteiden väliset tärkeät kytkökset; toteaa, että köyhyyden vähentämisen ja lopulta sen poistamisen on edelleen oltava EU:n kehityspolitiikan kaikenkattava ja ensisijainen tavoite ja on kiinnitettävä erityistä huomiota kaikkein marginalisoituneimpiin ryhmiin ja pyrittävä siihen, että ketään ei jätetä osattomaksi; korostaa, että on tärkeää määritellä köyhyys konsensukseen sisältyvän määritelmän ja muutossuunnitelman mukaisesti ja Lissabonin sopimuksen puitteissa;

6. painottaa Agenda 2030:n universaalia ja muutoksia aikaansaavaa luonnetta; korostaa sen vuoksi, että kehittyneet ja kehitysmaat ovat yhdessä vastuussa kestävän kehityksen tavoitteiden saavuttamisesta ja että EU:n kestävän kehityksen tavoitteita koskevan strategian on sisällettävä johdonmukaisia sisäisiä ja ulkoisia politiikkoja ja sitoumuksia sekä monipuolisia kehityspoliittisia välineitä;

7. painottaa, että kehityspolitiikassa on otettava johdonmukaisemmin huomioon unionin keskittyminen hauraisiin valtioihin, nuorisotyöttömyyteen sekä naisiin ja tyttöihin, joihin kohdistuu sukupuoliperusteista väkivaltaa ja vahingollisia käytäntöjä, sekä konfliktien keskellä eläviin; palauttaa mieleen EU:n sitoumuksen osoittaa vähintään 20 prosenttia julkisesta kehitysavustaan sosiaaliseen osallisuuteen ja inhimilliseen kehitykseen;

8. tähdentää, että koulutus on edellytys omavaraisten yhteiskuntien kehittymiselle; kehottaa EU:ta yhdistämään laadukkaan yleissivistävän, teknisen ja ammatillisen koulutuksen yhteistyöhön elinkeinoelämän kanssa olennaisena edellytyksenä nuorten työllistettävyydelle ja pääsyyllä ammattitaitoa edellyttäviin työpaikkoihin; katsoo, että koulutusmahdollisuuksien luomisella hätä- ja kriisitilanteissa on ratkaiseva merkitys sekä lasten kehitykselle että heidän suojelulleen;

9. painottaa, että rakenteellisilla syillä, kuten sukupuolten epätasa-arvolla, toimintatapojen luomilla esteillä ja valtasemien epätasapainolla, on terveysvaikutuksia ja että on välttämätöntä taata yhtäläinen pääsy ammattitaitoisen, koulutetun ja pätevän terveydenhuoltohenkilöstön tuottamiin laadukkaisiin terveyspalveluihin; toteaa, että uuden konsensuksen olisi sen vuoksi edistettävä investoimista terveydenhuollon käytännön työntekijöihin sekä heidän toimintamahdollisuuksiensa lisäämistä, sillä he ovat usein ratkaisevassa asemassa pyrittäessä varmistamaan terveyspalvelut syrjäisillä, köyhillä ja alhaisen palvelutason alueilla sekä konfliktialueilla; korostaa, että kestävän kehityksen tavoitteiden saavuttamisen kannalta on ratkaisevan tärkeää, että edistetään uusien terveydenhuollon menetelmien tutkimusta ja kehittämistä, jotta voidaan puuttua uusiin terveysuhkiin, kuten epidemioihin ja mikrobilääkeresistenssiin;

10. vaatii EU:lta jatkuvaa vahvaa sitoutumista sääntöperusteiseen globaaliin hallintaan ja sen edistämiseen ja erityisesti kestävän kehityksen maailmanlaajuiseen kumppanuuteen;

11. korostaa, että EU:n kaikkien kehityspoliittisten toimien tavoitteena on oltava maiden sisäisen ja niiden välisen eriarvoisuuden, syrjinnän ja erityisesti sukupuoliperusteisen syrjinnän, epäoikeudenmukaisuuden ja selkkausten torjunta sekä rauhan, osallistuvan demokratian, hyvän hallintotavan, oikeusvalltion, ihmisoikeuksien, osallistavien yhteiskuntien ja kestävän kasvun edistäminen ja ilmastonmuutoksen hillitsemisen ja siihen sopeutumisen haasteisiin vastaaminen; kehottaa panemaan Agenda 2030:n täytäntöön kokonaisuudessaan koordinoitusti ja johdonmukaisesti Pariisin ilmastopoliittisen

Tiistai 14. helmikuuta 2017

kanssa ja ottamaan huomioon myös tarpeen tehostaa kiireesti toimia ilmaston lämpenemisen rajoittamiseksi sekä lisätä ilmastonmuutokseen sopeutumisen edellyttämää työtä ja rahoitusta; muistuttaa EU:n sitoumuksesta kohdentaa 20 prosenttia sen vuosien 2014–2020 talousarviosta (noin 180 miljardia euroa) ilmastonmuutoksen torjuntaan sekä unionin ulkoisten toimien että kehitysyhteistyön kautta;

12. painottaa, että kehitysyhteistyön lähtökohtana voivat olla osallisuus, luottamus ja innovointi, joiden perustana on kaikkien kumppanien sitoutuminen soveltamaan kansallisia strategioita ja maakohtaisia tuloskehyksiä;

13. panee merkille kestävän kehityksen hyvää hallintotapaa koskevan ulottuvuuden erityisaseman; kehottaa EU:ta vahvistamaan taloudellisten, sosiaalisten ja ympäristönäkökohtien välistä tasapainoa tukemalla laaja-alaisia kansallisia kestävän kehityksen strategioita sekä oikeita hyvän hallintotavan mekanismeja ja prosesseja kiinnittäen erityistä huomiota kansalaisyhteiskunnan osallistumiseen; korostaa, että hallinnon ja julkistalouden hajauttamiseen liittyvät uudistukset ovat tärkeitä hyvän hallinnon edistämisen tapoja paikallistasolla toissijaisuusperiaatteen mukaisesti;

14. vaatii, että EU:n kehitysyhteistyössä kannustetaan kumppanimaita "globalisoimaan" kestävän kehityksen tavoitteet kansallista ja paikallista kansalaisyhteiskuntaa kuullen, jotta niistä voidaan muokata kussakin toimintaympäristössä merkityksellisiä kansallisia ja alueellisia tavoitteita, jotka perustuvat kansallisiin kehitysstrategioihin, -ohjelmiin ja -talousarvioihin; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita kannustamaan kumppanimaitaan ottamaan marginalisoituneiden yhteisöjen äänen huomioon kestävän kehityksen tavoitteiden seurannassa ja edistämään konkreettisia mekanismeja, joiden avulla tämä on mahdollista, "ketään ei jätetä osattomaksi" -periaatteen mukaisesti;

15. katsoo, että EU:n kehityspolitiikassa on Addis Abeban toimintasuunnitelman mukaisesti ja täysimittaisesti eriyttämisperiaatetta noudattaen asetettava jatkossakin etusijalle vähiten kehittyneiden ja matalan tulotason maiden (LDC- ja LIC-maat) sekä pienten kehittyvien saarivaltioiden (SIDS-maat) tukeminen, minkä lisäksi on otettava huomioon keskitulotason maiden (MIC-maat) monenlaiset ja erityiset tarpeet, sillä suurin osa maailman köyhistä elää näissä maissa; kehottaa valtavirtaistamaan alueellisen lähestymistavan kehitystoimissa, jotta voidaan lisätä paikallis- ja aluehallintojen toimintamahdollisuuksia ja puuttua tehokkaammin maiden sisäiseen eriarvoisuuteen;

16. pitää tärkeänä demokraattisen omistajuuden periaatetta, jonka mukaan kehitysmailla on päävastuu omasta kehityksestään mutta myös kansallisilla parlamenteilla, puolueilla, paikallis- ja alueviranomaisilla, kansalaisyhteiskunnalla ja muilla toimijoilla on mahdollisuus toimia täysimääräisesti omassa roolissaan kansallisten hallitusten rinnalla ja osallistua aktiivisesti päätöksentekoon; painottaa, että sekä ylös- että alaspäin suuntautuvaa vastuuvollisuutta on parannettava, jotta voidaan vastata paremmin paikallisiin tarpeisiin ja edistää kansalaisten demokraattista omistajuutta;

17. kehottaa EU:ta jatkamaan ja lujittamaan tukeaan paikallisten ja alueellisten valmiuksien kehittämiseksi ja hajauttamisprosessille, jotta voidaan parantaa paikallis- ja aluehallintojen toimintamahdollisuuksia ja lisätä niiden avoimuutta ja vastuuvollisuutta niin että ne voivat vastata paremmin kansalaistensa tarpeisiin ja vaatimuksiin;

18. kehottaa huolehtimaan yhdessä vastuuvollisuudesta kaikissa yhteisissä toimissa kumppanuusperiaatteen mukaisesti ja edistämään näin mahdollisimman suurta avoimuutta; vaatii EU:ta ja sen jäsenvaltioita edistämään kansallisten parlamenttien, paikallis- ja aluehallintojen sekä kansalaisyhteiskunnan aseman vahvistamista poliittisessa ja talousarvioon liittyvässä seurannassa sekä demokraattisessa valvonnassa; kehottaa torjumaan korruptiota ja rankaisemattomuutta yhdessä kaikin tavoin ja kaikilla politiikan tasoilla;

19. toteaa, että EU:n ja kumppanimaiden ja -alueiden poliittisen vuoropuhelun on oltava keskeinen osa EU:n kaikkea kehitysyhteistyötä ja että tällaisessa vuoropuhelussa on keskityttävä yhteisiin arvoihin ja siihen, miten niitä voidaan edistää; kehottaa lisäämään parlamenttien ja kansalaisyhteiskunnan osallistumista poliittiseen vuoropuheluun;

20. korostaa moniarvoisen ja osallistavan demokratian merkitystä ja kehottaa EU:ta edistämään puolueiden tasapuolisia toimintaedellytyksiä ja dynaamista kansalaisyhteiskuntaa kaikissa toimissaan muun muassa valmiuksien kehittämisen ja kumppanimaiden kanssa käytävän vuoropuhelun avulla, jotta kansalaisyhteiskunnalle voidaan taata riittävä toimintatila, johon sisältyy kansalaislähtöisiä ja osallistavia seuranta- ja vastuumekanismeja kansallisella tasolla ja eri aluetasoilla, ja jotta varmistetaan kansalaisjärjestöjen osallistuminen kehityspolitiikkojen suunnitteluun, täytäntöönpanoon, seurantaan, tarkistamiseen ja vastuuvollisuuden toteutumiseen; kehottaa EU:ta tunnustamaan, että kansalaisyhteiskunnan kuuleminen kuuluu ratkaiseviin menestystekijöihin kaikilla ohjelmasuunnittelun aloilla osallistavan hallinnon toteuttamiseksi;

Tiistai 14. helmikuuta 2017

21. tunnustaa kansalaisyhteiskunnan merkityksen, kun pyritään lisäämään kansalaisten tietoisuutta ja toteuttamaan kestäväen kehityksen tavoitteita kansallisella ja maailmanlaajuisella tasolla maailmankansalaisuutta korostavassa valistuksessa ja tiedotuksessa;
22. toteaa, että sukupuolten tasa-arvon sekä naisten ja tyttöjen toimintamahdollisuuksien ja oikeuksien edistämisen on oltava EU:n kehityspolitiikassa sekä itsenäinen tavoite että kaikessa toiminnassa sovellettava tavoite EU:n sukupuolten tasa-arvon edistämistä koskevan suunnitelman ja Agenda 2030:n mukaisesti, kuten 26. toukokuuta 2015 annetuissa sukupuolten tasa-arvoa kehityksen yhteydessä koskevissa neuvoston päätelmissä todetaan; kehottaa toteuttamaan politiikkalähtöisiä toimia tähän liittyvien haasteiden ratkaisemiseksi; vaatii EU:lta lisää toimia, jotta edistetään naisten ja nuorten tärkeää roolia kehityksen ja muutoksen aikaansaajina; korostaa, että sukupuolten tasa-arvo kattaa kaikenikäiset tytöt, pojat, naiset ja miehet ja että ohjelmissa olisi kannustettava tasa-arvoista osallistumista sekä oikeuksien ja palvelujen edistämistä, erityisesti koulutuksen sekä lisääntymisterveydenhuollon ja muun terveydenhuollon saatavuutta, ilman sukupuoli-identiteettiin tai seksuaaliseen suuntautumiseen perustuvaa syrjintää;
23. muistuttaa, että on tarpeen edistää ja suojella kaikkia ihmisoikeuksia ja turvata niiden toteutuminen; korostaa, että ihmisoikeuksien toteutumisen kannalta on tärkeää, että naisten ja tyttöjen oikeudet sekä seksuaali- ja lisääntymisterveydenhuolto ja -oikeudet turvataan ja että kitketään kaikenlainen seksuaalinen ja sukupuoliperusteinen väkivalta ja syrjintä, mukaan lukien lapsiin kohdistuvat haitalliset käytännöt, lapsi- ja pakkoavioliitot ja naisten sukuelinten silpominen; korostaa tarvetta varmistaa, että kaikkien saatavilla on kohtuuhintaista, kattavaa ja laadukasta tiedotusta ja valistusta seksuaali- ja lisääntymisterveys- sekä perhesuunnittelupalveluista; vaatii lisätoimia, jotta voidaan tehostaa pyrkimyksiä saavuttaa sukupuolten tasa-arvo ja lisätä naisten toimintamahdollisuuksia siten, että syvennetään monien sidosryhmien kumppanuuksia ja vahvistetaan valmiuksia sukupuolietoiseen budjetointiin ja suunnitteluun sekä varmistetaan naisjärjestöjen osallistuminen;
24. kehottaa EU:ta laatimaan kehitysstrategioita, joilla voidaan saavuttaa, suojella ja tukea paremmin haavoittuvia ja marginalisoituneita väestöryhmiä, kuten naisia, lapsia, hlbt-henkilöitä, vanhuksia, vammaisia, pientuottajia, osuuskuntia, kielellisiä ja etnisiä vähemmistöjä ja alkuperäiskansoja, jotta heille voidaan tarjota samat mahdollisuudet ja oikeudet kuin kaikille muille "ketään ei jätetä osattomaksi" -periaatteen mukaisesti;
25. muistuttaa, että EU on sitoutunut investoimaan lasten ja nuorten kehitykseen parantamalla raportointia lapsiin keskittyvästä kehitysyhteistyöstä ja kansallisista resursseista sekä vahvistamaan nuorten valmiuksia osallistua vastuullisuuden edellyttämiin toimiin;
26. kehottaa auttamaan hauraita ja konflikteista kärsiviä maita käyttämään resursseja ja kumppanuuksia, joita tarvitaan kehitysprioriteettien toteuttamiseksi, sekä edistämään näiden maiden välistä vertaisoppimista ja vahvistamaan kytköksiä kehitys-, rauhanrakentamis-, turvallisuus- ja humanitaaristen kumppanien ja toimien välillä;
27. korostaa, että nykyisen eurooppalaisen konsensuksen inhimillistä kehitystä koskevassa luvussa määritellyt tavoitteet ovat yhä tärkeitä; korostaa tarvetta yhdistää nämä tavoitteet kestäväen kehityksen tavoitteisiin ja asettaa laaja-alainen terveydenhuoltojärjestelmien vahvistaminen (muu kuin tiettyjä tauteja koskevien vertikaalisten ohjelmien tukeminen) terveydenhuollon kehittämisohjelmien keskiöön, niin että samalla vahvistetaan kykyä selviytyä Länsi-Afrikassa vuosina 2013–2014 puhjenneen ebolaepidemian kaltaisista terveyskriiseistä ja taataan perusoikeus yleiseen terveydenhoitoon, sellaisena kuin se on vahvistettu ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 25 artiklassa ja Maailman terveysjärjestön (WHO) perussäännössä; palauttaa mieliin, että SEUT-sopimuksen 168 artiklan mukaan ihmisten terveyden korkeatasoinen suojelu on varmistettava kaikkien unionin poliitikkojen ja toimien määrittelyssä ja toteuttamisessa; vaatii lääkealan politiikan johdonmukaisempaa innovointia ja kehittämistä, jotta taataan kaikille mahdollisuus saada lääkkeitä;
28. ottaa huomioon, että väestönkasvu erityisesti Afrikassa ja LDC-maissa on nopeaa, sillä 21:stä korkeimman hedelmällisyydsluvun maasta 19 sijaitsee Afrikassa, Nigeriassa on maailman nopeimmin kasvava väestö ja ennusteiden mukaan vuoteen 2050 mennessä maailman väestöstä yli puolet asuu Afrikassa, mikä on ongelma kestäväälle kehitykselle, ja toteaa, että EU:n kehitysyhteistyössä olisi korostettava enemmän tähän liittyviä ohjelmia;
29. suhtautuu myönteisesti siihen, että elintarvike- ja ravitsemusturvasta on tullut uuden globaalien kehityksen toimintakehityksen painopistealaa, ja on tyytyväinen, että kehitykseen on sisällytetty itsenäinen tavoite, joka koskee nälän poistamista, elintarviketurvan saavuttamista ja ravitsemuksen parantamista sekä kestäväen maatalouden tukemista; toteaa, että nälkä ja köyhyys eivät ole onnettomuuksia vaan seurausta kaikilla tasoilla esiintyvistä sosiaalisesta ja taloudellisesta epäoikeudenmukaisuudesta ja eriarvoisuudesta; muistuttaa, että konsensuksessa olisi painotettava EU:n jatkuvaa tukea

Tiistai 14. helmikuuta 2017

yhtenäisille ja monialaisille lähestymistavoille, jotka lisäävät valmiutta monipuoliseen paikalliseen elintarviketuotantoon ja joihin sisältyy erityisesti ravitsemukseen liittyviä ja ravitsemustietoisia toimia, joissa puututaan nimenomaisesti sukupuolten epätasa-arvoon;

30. painottaa, että tarvitaan vastuuvollisuusmekanismeja, joita käytetään seurattaessa ja toteutettaessa kestävän kehityksen tavoitteita sekä tavoitetta, jonka mukaan julkisen kehitysavun osuuden on oltava 0,7 prosenttia bktl:stä; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita esittämään aikataulun näiden päämäärien ja tavoitteiden asteittaiselle saavuttamiselle sekä raporttoimaan asiasta vuosittain Euroopan parlamentille;

31. painottaa, että tarvitaan monialaisia yhtenäisiä lähestymistapoja, jotta selviytymiskykyä voidaan kehittää tehokkaasti, ja että tätä varten on pyrittävä yhdistämään paremmin kehitystoimet, jotka liittyvät muun muassa humanitaariseen apuun, katastrofiriskien vähentämiseen, sosiaaliseen suojeluun, ilmastonmuutokseen sopeutumiseen, luonnonvarojen hallintaan ja konfliktien lievittämiseen; kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita edistämään osallistavaa hallintoa, jolla puututaan marginalisointumiseen ja eriarvoisuuteen, jotka lisäävät haavoittuvuutta; toteaa, että haavoittuville väestöryhmille on annettava mahdollisuuksia hallita riskejä ja osallistua päätöksentekoon, joka vaikuttaa heidän tulevaisuuteensa;

32. korostaa kulttuurin roolia kestävässä inhimillisessä, sosiaalisessa ja taloudellisessa kehityksessä ja painottaa, että kulttuurinen ulottuvuus on otettava huomioon olennaisena osana unionin yhteisvastuuta, yhteistyötä ja kehitysapua koskevaa politiikkaa; kehottaa edistämään kulttuurista monimuotoisuutta, tukemaan kulttuuripolitiikkaa ja ottamaan huomioon paikalliset olosuhteet siinä määrin kuin sillä voidaan edistää kestävän kehityksen tavoitteen saavuttamista;

33. korostaa, että kaupunkiväestön ennustetaan kasvavan 2,5 miljardilla vuoteen 2050 mennessä ja että lähes 90 prosenttia kasvusta keskittyy Aasiaan ja Afrikkaan; on tietoinen miljoonakaupunkien räjähdysmäisen kasvun aiheuttamista ongelmista sekä haasteista, joita tämä ilmiö asettaa yhteiskunnan ja ympäristön kestävyydelle; vaatii tasapainottamaan alueellista kehitystä ja muistuttaa, että tehostamalla maaseudun ja pienten kaupunkien taloudellista toimintaa vähennetään paineita muuttaa miljoonakaupunkeihin ja lievennetään siten hallitsemattoman kaupungistumisen ja muuttoliikkeen ongelmia;

Eriyttäminen

34. korostaa, että EU:n kehitysstrategia voi olla tehokas vain, jos EU saa kehitysmaat edistämään vaurauden tasapuolista uudelleenjakoa kansallisten talousarvioiden avulla eli sekä maiden sisällä että niiden välillä; korostaa, että EU:n kehitysavussa olisi ensisijaisesti otettava huomioon yksittäisten maiden tilanteiden ja kehitystarpeiden väliset erot sen sijaan, että apu perustuisi ainoastaan mikrotaloudellisiin indikaattoreihin tai poliittisiin näkökohtiin;

35. korostaa, että EU:n kehitysyhteistyötä olisi toteutettava niin, että sillä vastattaisiin kaikkein tärkeimpiin tarpeisiin ja pyrittäisiin saavuttamaan mahdollisimman laajoja vaikutuksia sekä lyhyellä että pitkällä aikavälillä; painottaa, että tarvitaan räätälöityjä, paikallisesti päätettyjä ja suunniteltuja kehitysstrategioita, jotta voidaan ottaa huomioon yksittäisten maiden tai maaryhmien, kuten pienten kehittyvien saarivaltioiden, hauraiden valtioiden ja sisämaassa sijaitsevien kehitysmaiden, kohtaamat erityiset haasteet;

36. kehottaa laatimaan erityisiä strategioita yhteistyössä MIC-maiden kanssa niiden kehityksen lujittamiseksi ja eriarvoisuuden, syrjäytymisen, syrjinnän ja köyhyyden torjumiseksi erityisesti edistämällä oikeudenmukaisia ja progressiivisia verojärjestelmiä ja korostaa samalla, että MIC-maat eivät ole yhtenäinen ryhmä, minkä vuoksi kunkin maan erityistarpeet on otettava huomioon räätälöityjen politiikkojen avulla; korostaa, että MIC-maille myönnettävä rahoitustuki on vaiheittain lopetettava vastuullisesti ja että sen sijaan on keskityttävä muihin yhteistyömuotoihin, kuten tekniseen tukeen, teollisen taitotiedon ja tietämyksen jakoon, julkisen sektorin toimijoiden välisiin kumppanuuksiin, joilla voidaan tukea globaaleja julkishyödykkeitä, esimerkiksi tiedettä, teknologiaa ja innovointia, parhaiden käytäntöjen vaihtoon ja alueelliseen yhteistyöhön, etelä-etelä-yhteistyöhön sekä kolmenväliseen yhteistyöhön; pitää tärkeinä vaihtoehtoisia rahoituslähteitä, kuten kansallisten tulojen käyttöönottoa, markkinaehtoisia tai vähemmän edullisin ehdoin myönnettäviä lainoja, yhteistyötä teknisissä sekä verotukseen, kauppaan ja tutkimukseen liittyvissä asioissa ja julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia;

Tiistai 14. helmikuuta 2017

Kehitysyhteistyön tuloksellisuus ja kehitysrahoitus

Kehitysyhteistyön tuloksellisuus

37. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita näyttämään esimerkkiä muille kehitysyhteistyön toimijoille ja sitoutumaan uudelleen tuloksellisen kehitysyhteistyön periaatteiden täysimääräiseen täytäntöönpanoon sekä asettamaan etusijalle mekanismit, keinot ja välineet, joiden avulla suurempi osa voimavaroista saadaan ohjattua lopullisille hyödynsajille ja joita ovat maiden sitoutuminen kehitysprioriteetteihin, yhteensovittaminen kumppanimaiden kansallisten kehitysstrategioiden ja -järjestelmien kanssa, tuloskeskeisyys, avoimuus, yhteinen vastuuvollisuus ja kaikkien sidosryhmien demokraattinen osallistaminen; korostaa, että EU:n on vahvistettava toimiaan, jotta kehitysyhteistyö olisi mahdollisimman tuloksellista, niin että Agenda 2030:ssä asetetut kunnianhimoiset tavoitteet voitaisiin saavuttaa ja kehitysapuun kohdistetut julkiset ja yksityiset varat voitaisiin käyttää parhaalla mahdollisella tavalla; vaatii, että EU:n uudessa kehityspolitiikkaa koskevassa konsensuksessa viitataan selvästi kehitysyhteistyön tuloksellisuuteen;

38. muistuttaa, että on tärkeää lisätä Euroopan kansalaisten tietämystä ja heidän aktiivista osallistumistaan kehityksestä käytäviin laajoihin keskusteluihin sekä pyrkimykseen poistaa köyhyys maailmasta ja edistää kestävä kehitystä; korostaa, että epävirallinen kehityskasvatus ja -tiedotus on tämän vuoksi säilytettävä jatkossakin olennaisena osana EU:n ja jäsenvaltioiden kehityspolitiikkoja, muun muassa jatkamalla ja laajentamalla DEAR-ohjelmaa (kehityskasvatusta ja -tiedotusta koskeva ohjelma);

39. katsoo, että rahoitus- ja hallintomenettelyjen yksinkertaistaminen saattaa auttaa parantamaan tuloksellisuutta; vaatii EU:lta uudistusta täytäntöönpanon nopeuttamiseksi (mitä on jo käsitelty kehityspolitiikkaa koskevasta eurooppalaisesta konsensuksesta vuonna 2005 annetun yhteisen julkilausuman 122 kohdassa) ja toteaa, että uudistuksessa on vastattava tarpeeseen tarkistaa valintamenettelyjä, jotta niissä keskityttäisiin enemmän hakijaan eli identiteettiin, asiantuntemukseen, kokemukseen, työsuorituksiin ja luotettavuuteen alalla (eikä ainoastaan virallisiin kelpoisuusvaatimuksiin);

40. toteaa, että valmiuksien kehittäminen on tärkeää, jotta voidaan parantaa kansalaisten, järjestöjen, hallitusten ja yhteiskuntien kykyä täyttää täysimääräisesti tehtävänsä kestävä kehityksen strategioiden suunnittelussa, toteuttamisessa, seurannassa ja arvioinnissa;

41. suhtautuu myönteisesti saavutettuun edistykseen mutta vaatii EU:ta ja sen jäsenvaltioita tehostamaan ja laajentamaan yhteistä ohjelmasuunnittelua sekä yhteisiä täytäntöönpanotoimia, jotta voidaan yhdistää resursseja, parantaa maiden sisäistä työnjakoa, vähentää transaktiokustannuksia, välttää päällekkäisyyksiä ja avun pirstoutumista, parantaa EU:n näkyvyyttä paikan päällä ja edistää maiden omavastuullisuutta kehitysstrategioista ja yhteensovittamista kumppanimaiden prioriteettien kanssa; painottaa, että on tärkeää, että yhteinen ohjelmasuunnitteluprosessi toteutetaan eurooppalaisten toimijoiden kesken ja että muut avunantajat voivat osallistua siihen ainoastaan silloin, kun se on paikallisen tilanteen kannalta perusteltua, vääristämättä kuitenkaan prosessin eurooppalaista luonnetta; kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita koordinoimaan paremmin toimintojaan muiden avunantajien ja organisaatioiden, kuten uusien avunantajien, kansalaisjärjestöjen, yksityisten hyväntekeijöiden, rahoituslaitosten ja yksityissektorin yritysten, kanssa; panee huolestuneena merkille, että vuoden 2015 puoliväliin mennessä vain viisi EU:n jäsenvaltiota oli julkaissut suunnitelmansa Busanin julistuksen täytäntöönpanosta; kehottaa jäsenvaltioita julkaisemaan täytäntöönpanosuunnitelmansa ja raportoimaan vuosittain kehitysyhteistyön tuloksellisuutta koskevista toimistaan;

42. palauttaa mieliin pyyntönsä⁽¹⁾ kehitysavun mekanismien ja käytäntöjen kodifioimisesta ja vahvistamisesta, jotta voitaisiin parantaa unionin toimielinten ja jäsenvaltioiden kehitysaputoimien täydentävyyttä ja tehostaa niiden yhteensovittamista sekä laatia selkeät ja täytäntöönpanokelpoiset säännöt, joilla varmistetaan kansallisen tason demokraattinen omavastuullisuus, yhdenmukaisuus, yhteensovittaminen maiden omien strategioiden ja järjestelmien kanssa, varojen ennakoitavuus, avoimuus ja keskinäinen vastuuvollisuus;

43. korostaa, että kehitysyhteistyön tuloksellisuuden olisi oltava yksi EU:n uuden kehityspolitiikan tärkeimmistä lähtökohdista; muistuttaa, että tuloksellisuus riippuu avunantajien toimien lisäksi siitä, onko kehityksessa tehokkaat ja vastaanottavaiset instituutiot, noudatetaanko maassa kestäviä toimintaperiaatteita ja oikeusvaltioperiaatetta, onko hallinto demokraattista ja osallistavaa ja onko käytössä korruption ja laittomien kansainvälisten rahavirtojen vastaisia suojaustoimia;

44. panee merkille paikallis- ja alueviranomaisten merkityksen kehitykselle ja erityisesti eurooppalaisten ja kumppanimaiden paikallis- ja alueviranomaisten hajautetun yhteistyön, jota käytetään tehokkaana keinona keskinäisessä valmiuksien vahvistamisessa, sekä kestävä kehityksen tavoitteiden täytäntöönpanon paikallistasolla;

⁽¹⁾ 11. joulukuuta 2013 annettu päätöslauselma.

Tiistai 14. helmikuuta 2017

Kehitysrahoitus

45. toteaa jälleen, että julkisen kehitysavun olisi edelleen oltava EU:n kehityspolitiikan selkäranka; palauttaa mieliin EU:n sitoumuksen saavuttaa tavoite, jonka mukaan julkista kehitysapua myönnetään 0,7 prosenttia bkt:stä vuoteen 2030 mennessä; korostaa, että on tärkeää, että muutkin maat – sekä kehittyneet että nopeasti kehittyvät maat – lisäävät julkista kehitysapuaan; korostaa julkisen kehitysavun tärkeää roolia muutoksen katalysaattorina ja keinona saada myös muita varoja käyttöön; palauttaa mieliin, että EU on sitoutunut ottamaan käyttöön varoja kehitysmaissa toteutettavia ilmastotoimia varten, vastaamaan osuudestaan kehittyneiden maiden sitoumuksesta antaa käyttöön 100 miljardia Yhdysvaltain dollaria vuodessa sekä säilyttämään kaksinkertaisena biologisen monimuotoisuuden suojeluun tarkoitettun rahoituksen kehitysmailla;

46. vaatii ottamaan käyttöön objektiiviset ja avoimesti esitetyt perusteet kehitysapuvarojen kohdentamiselle sekä jäsenvaltioissa että EU:ssa; katsoo, että näiden perusteiden on perustuttava tarpeisiin, vaikutustenarviointeihin ja poliittiseen, sosiaaliseen ja taloudelliseen toimintakykyyn, jotta varoja voidaan käyttää mahdollisimman tehokkaasti; korostaa kuitenkin, että näiden varojen kohdentamisen ei pitäisi koskaan riippua toiminnasta aloilla, jotka eivät liity suoraan kehitystavoitteisiin; korostaa, että olisi kannustettava hyviä tuloksia tuottavaan toimintaan kohti yhteisesti sovittuja tavoitteita ja että siitä olisi palkittava; painottaa, että tarvitaan alueellisesti eriteltyjä tietoja, jotta voidaan arvioida paremmin julkisen kehitysavun vaikutusta;

47. toteaa, että yleisellä budjettituella edistetään maiden omavastuullisuutta, yhteensovittamista kumppanimaiden kansallisten kehitysstrategioiden kanssa, tuloskeskeisyyttä, avoimuutta ja keskinäistä vastuuvetollisuutta, mutta korostaa kuitenkin, että sitä olisi sovellettava vain silloin, kun olosuhteet ovat oikeat ja käytössä on tehokkaat valvontajärjestelmät; muistuttaa, että budjettituki on sopivin väline sellaisen todellisen poliittisen vuoropuhelun edistämiseen, jolla voidaan lisätä vaikutusmahdollisuuksia ja omistajuutta;

48. uskoo, että kestävä kehityksen tavoitteiden saavuttaminen edellyttää kehitysrahoitusta ja -toimia, jotka ulottuvat julkista kehitysapua ja julkisia toimia pidemmälle; korostaa, että tarvitaan kansallista ja kansainvälistä sekä yksityistä ja julkista rahoitusta samoin kuin toimia, joissa yhdistetään julkiset ja yksityiset kehitystä edistävät toimet ja luodaan kasvua ja sen oikeudenmukaista jakamista kansallisten talousarvioiden välityksellä edistävää toimintaympäristöä;

49. muistuttaa, että kehitysmailla on suuria ongelmia verotulojen keräämisessä ja että yritysten verovilppi ja laittomat rahavirrat vaikuttavat erityisesti niihin; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita vahvistamaan kehitystä tukevaa politiikka-johdonmukaisuutta tällä alalla, tutkimaan ulkoisvaikutuksia, joita niiden omilla verojärjestelyillä ja -laeilla on kehitysmaihin, ja puolustamaan kehitysmaiden edustuksen parantamista kansainvälisillä foorumeilla, joita on perustettu kansainvälisen veropolitiikan uudistamiseksi;

50. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita tukemaan matalan tulotason ja keskitulotason maita oikeudenmukaisten, progressiivisten, läpinäkyvien ja tehokkaiden verojärjestelmien luomisessa ja muissa kansallisten varojen käyttöön oton tavoissa, jotta voidaan parantaa tällaisen rahoituksen ennustettavuutta ja vakautta ja vähentää riippuvuutta kehitysavusta; pyytää antamaan tällaista tukea muun muassa verohallintoa, julkista varainhoitoa, oikeudenmukaisia uudelleenjakojärjestelmiä, korruption vastaisia toimia sekä virheellisen siirtohinnoittelun, verovilpin ja muiden laittomien rahavirtojen muotojen torjuntaa varten; painottaa julkistalouden hajauttamisen merkitystä ja tarvetta kehittää valmiuksia alueellisten hallintojen tukemiseksi paikallisten verojärjestelmien ja veronkannon suunnittelussa;

51. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita ottamaan käyttöön pakollisen maakohtaisen raportoinnin monikansallisista yrityksistä sekä yritysten toimintaa koskevien kattavien ja vertailukelpoisten tietojen pakollisen julkistamisen avoimuuden ja vastuuvetollisuuden varmistamiseksi; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita tarkastelemaan ulkoisvaikutuksia, joita niiden omat veropolitiikat, -järjestelyt ja -lait aiheuttavat kehitysmaissa, ja toteuttamaan tarvittavia uudistuksia sen varmistamiseksi, että kehitysmaissa voittoja tekevät eurooppalaiset yritykset maksavat kohtuullisen osuutensa veroista näissä maissa;

52. painottaa, että on yhdistettävä rahoituslähteitä ja perustettava julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia, jotta voidaan houkuttaa rahoitusta julkisen kehitysavun lisäksi ja noudattaa tehokkaasti kehitysyhteistyön tuloksellisuuden periaatteita, mutta korostaa, että näiden menettelyjen on perustuttava avoimesti esitettyihin perusteisiin ja niiden täydentävyys ja myönteiset kehitysvaikutukset on osoitettava selvästi, jotta ei heikennettäisi laadukkaiden julkisten peruspalvelujen yleistä saatavuutta, ja kaikissa maksuissa on noudatettava avoimuutta; painottaa, että rahoitettavien hankkeiden on oltava sitovasti kansallisten kehitystavoitteiden, kansainvälisesti tunnustettujen ihmisoikeuksien sekä sosiaali- ja ympäristönormien mukaisia ja niissä on otettava huomioon paikallisen väestön tarpeet ja oikeudet sekä kehitysyhteistyön tuloksellisuutta koskevat periaatteet; panee merkille, että perinteistä maankäyttöä, jota harjoittavat

Tiistai 14. helmikuuta 2017

esimerkiksi pientilalliset ja paimentolaiset, ei useinkaan ole dokumentoitu mutta sitä on kunnioitettava ja suojeltava; toteaa, että kehityskumppanuuksiin osallistuvien yritysten on kunnioitettava yritysten yhteiskuntavastuun periaatteita sekä YK:n peruseriaatteita ja OECD:n toimintaohjeita kaikissa toimituksissa ja edistettävä eettisiä yritystoiminnan käytäntöjä; toteaa, että kehityspolitiikka ja -ohjelmat tuottavat kaksinkertaisen hyödyn silloin, kun kehitysyhteistyön tuloksellisuuden periaatteet toteutuvat; kehottaa kaikkia kehitystoimijoita noudattamaan näitä periaatteita täysimääräisesti kaikissa toimituksissa;

53. kehottaa EU:ta edistämään investointeja, joiden avulla luodaan kunnollisia työpaikkoja Kansainvälisen työjärjestön vaatimusten ja Agenda 2030:n mukaisesti; korostaa työmarkkinaosapuolten vuoropuhelun arvoa sekä yksityissektorin avoimuuden ja vastuuvälillisyyden tarpeellisuutta julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksissa sekä silloin, kun kehitysvaroja käytetään rahoituslähteiden yhdistämisessä;

54. korostaa, että kun kehitysvaroja käytetään ehdotetussa ulkoisessa investointiohjelmassa ja nykyisissä hätärahastoissa, on noudatettava julkisen kehitysavun kanssa sopusoinnussa olevia kehitystavoitteita ja uusia kestävä kehityksen tavoitteita; kehottaa ottamaan käyttöön mekanismeja, joiden avulla Euroopan parlamentti voi harjoittaa sen tehtäviin kuuluvaa valvontaa, kun EU:n kehitysvaroja käytetään EU:n tavallisten talousarviomenettelyjen ulkopuolella, erityisesti myöntämällä sille tarkkailijan asema ulkoisen investointiohjelman ja hätärahaston hallituksissa ja muissa strategisissa hallituksissa, joissa päätetään ohjelmien ja hankkeiden painopisteistä ja soveltamisaloista;

55. panee merkille paikallisten mikroyritysten ja pienten ja keski suurten yritysten, osuuskuntien, osallistavien liiketoimintamallien sekä tutkimuslaitosten roolin kasvun, työllisyyden ja paikallisen innovoinnin moottoreina ja toteaa tämän edistävän osaltaan kestävä kehityksen tavoitteita; kehottaa edistämään investointien, teollistumisen, liiketoiminnan, tieteen, teknologian ja innovoinnin kannalta suotuisaa ympäristöä, jotta voidaan lisätä ja vauhdittaa maiden omaa taloudellista ja inhimillistä kehitystä, ja kehottaa edistämään myös koulutusohjelmia sekä säännöllistä julkisen ja yksityisen sektorin välistä vuoropuhelua; panee merkille Euroopan investointipankin (EIP) roolin EU:n ulkoisessa investointiohjelmassa ja korostaa, että sen aloitteiden olisi keskityttävä erityisesti nuoriin ja naisiin ja että sen olisi kehitysyhteistyön tuloksellisuuden periaatteiden mukaisesti edistettävä investointeja sosiaalisesti tärkeille aloille, kuten vesihuoltoon, terveydenhuoltoon ja koulutukseen, sekä yrittäjyyden ja paikallisen yksityissektorin tukemiseen; pyytää EIP:tä lisäämään varoja mikrorahoitukseen painottaen voimakkaasti sukupuolinäkökulmaa; kehottaa EIP:tä myös työskentelemään yhdessä Afrikan kehitys pankin (AfDB) kanssa kestävä kehitystä edistävien pitkän aikavälin investointien rahoittamiseksi ja muita kehityspankkeja ehdottamaan mikroluottovälinettä, jonka avulla tuettaisiin kestäviä lainoja perheitöille;

56. pitää välttämättömänä, että uudessa konsensusessa viitataan EU:n vahvaan sitoutumiseen sellaisen oikeudellisesti sitovan kansainvälisen kehityksen luomiseen, jonka perusteella yritykset joutuvat vastaamaan väärinkäytöksistään maissa, joissa ne toimivat, sillä niillä on vaikutuksia yhteiskunnan kaikilla aloilla – lapsityövoiman hyväksikäytöstä riittämättömään palkkaan, öljyvuojoista laajoihin metsäkatoihin, ihmisoikeuksien puolustajien häirinnästä maanastukseen;

57. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita edistämään sitovia toimenpiteitä, joilla varmistetaan, että monikansalliset yhtiöt maksavat veroja niihin maihin, joissa arvoa luodaan tai joista sitä otetaan, sekä edistämään yksityisen sektorin pakollista maakohtaista raportointia ja siten parantamaan kyseisten maiden kykyä ottaa käyttöön kansallisia resursseja; kehottaa analysoimaan ulkoisvaikutuksia mahdollisten voiton siirtokäytäntöjen tarkastelua varten;

58. kehottaa soveltamaan ihmisten tarpeisiin perustuvaa lähestymistapaa velanhoitokykyyn sellaisten sitovien periaatteiden pohjalta, joiden avulla määritellään vastuullinen lainananto ja lainanotto, velkojen tarkastaminen ja oikeudenmukainen velanhoitokäytön palauttamismekanismi, jossa on arvioitava maiden velkataakkojen hyväksyttävyyttä ja kestävyttä;

Kehitystä tukeva politiikkajohdonmukaisuus

59. vaatii EU:n laajuista keskustelua kehitystä tukevasta politiikkajohdonmukaisuudesta, jotta voidaan selventää sen ja kestävä kehitystä tukevan politiikkajohdonmukaisuuden välistä yhteyttä; korostaa, että kehitystä tukevan politiikkajohdonmukaisuuden periaatteiden soveltaminen on ratkaisevan tärkeää kaikilla EU:n politiikan aloilla; painottaa, että tällaisen politiikkajohdonmukaisuuden olisi oltava keskeinen tekijä kestävä kehityksen tavoitteiden saavuttamiseksi toteutettavassa EU:n strategiassa; toteaa, että EU:n toimielinten ja jäsenvaltioiden on lisättävä ponnistelujaan kehitysyhteistyötavoitteiden huomioon ottamiseksi kaikissa sellaisissa sisä- ja ulkopoliitikoissa, jotka vaikuttavat todennäköisesti kehitysmaihin, jotta voidaan löytää tehokkaita mekanismeja ja käyttää parhaita käytäntöjä jäsenvaltioissa kehitystä tukevan politiikkajohdon-

Tiistai 14. helmikuuta 2017

mukaisuuden arvioimiseksi, sen toteuttamiseksi sukupuolinäkökohdat huomioon ottaen ja kaikkien asianosaisten kuten kansalaisjärjestöjen ja paikallis- ja alueviranomaisten osallistamiseksi tähän prosessiin;

60. ehdottaa, että kehitystä tukevan politiikkajohdonmukaisuuden varmistamiseksi otetaan käyttöön välimiesmenettely, joka toimisi komission puheenjohtajan johdolla, ja että jos unionin eri politiikat olisivat keskenään epäyhtenäisiä, komission puheenjohtaja kantaisi täyden poliittisen vastuun yleisestä toimintamallista ja tekisi asiassa päätöksen niiden sitoumusten perusteella, joita unioni on tehnyt politiikkajohdonmukaisuudesta; katsoo, että ongelmien määrittämisen jälkeen voitaisiin harkita komission yksiköiden ja yksiköiden väliseen yhteistyöhön liittyvien päätöksentekomenettelyjen uudistusta;

61. kehottaa vahvistamaan EU:n ja kehitysmaiden välistä vuoropuhelua, jossa käsitellään EU:n kehitystä tukevan politiikkajohdonmukaisuuden edistämistä ja täytäntöönpanoa; katsoo, että EU:n kumppanien antama palaute politiikkajohdonmukaisuuden edistymisestä voi olla keskeisessä asemassa sen vaikutusten tarkassa arvioinnissa;

62. kehottaa kehittämään kehitystä tukevaa politiikkajohdonmukaisuutta edistäviä hallintoprosesseja kansainvälisellä tasolla ja kehottaa EU:ta näyttämään esimerkkiä ja edistämään politiikkajohdonmukaisuuden periaatetta kansainvälisissä yhteyksissä;

Kauppa ja kehitys

63. korostaa oikeudenmukaisen ja asianmukaisesti säännellyn kaupankäynnin merkitystä alueellisen yhdentymisen edistämisessä, kestäväen kasvun edistämisessä ja köyhyyden torjunnassa; painottaa, että EU:n kauppapolitiikan on oltava osa kestäväen kehityksen ohjelmaa ja vastattava EU:n kehityspolitiikan tavoitteita;

64. korostaa, että kehityksen tukemiseksi käytetään edelleen yksipuolisia kauppaetuksia sellaisten kehitysmaiden hyväksi, jotka eivät kuulu vähiten kehittyneisiin maihin; katsoo myös, että uudessa konsensuksessa olisi viitattava siihen, että EU on sitoutunut edistämään oikeudenmukaisia ja eettisiä kauppajärjestelyjä, joita sovelletaan kehitysmaiden pientuottajiin;

65. panee tyytyväisenä merkille, että reilun kaupan vahva panos YK:n Agenda 2030:n täytäntöönpanossa tunnustetaan; kehottaa EU:ta toteuttamaan sitoumuksensa tukea reilun kaupan järjestelmien käyttöönottoa EU:ssa ja kumppanimaisissa sekä kehittämään sitä edelleen, jotta voidaan edistää kestäviä kulutus- ja tuotantomalleja unionin kauppapolitiikan avulla;

66. korostaa, että EU:n tukea kehitysmaalle on lisättävä kaupankäyntivalmiuksien parantamisessa sekä infrastruktuurin ja paikallisen yksityisen sektorin kehittämisessä, jotta kehitysmaat voivat saada tuotteilleen lisäarvoa, monipuolistaa tuotantoaan ja lisätä kaupankäyntiään;

67. toteaa, että terveellinen ympäristö, vakaa ilmasto mukaan lukien, on välttämätön köyhyyden poistamiseksi; tukee EU:n pyrkimyksiä lisätä luonnonvarojen hallinnan, hyödyntämisen ja kaupankäynnin avoimuutta ja vastuullisuutta, edistää kestävää kulutusta ja tuotantoa ja estää muun muassa mineraalien, puutavaran ja villieläinten laiton kauppaa; uskoo vahvasti, että maailmanlaajuisesti on tehostettava toimia, jotta voidaan kehittää toimitusketjujen sääntelykehyksiä ja laajentaa yksityisen sektorin vastuuvollisuutta luonnonvarojen kestäväen hallinnan ja kaupankäynnin varmistamiseksi ja sen mahdollistamiseksi, että luonnonvaroiltaan rikkaat maat ja niiden kansalaiset, jotka suojelevat paikallis- ja alkuperäisyhteisöjen oikeuksia, voivat hyötyä enemmän tällaisesta kaupankäynnistä ja biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemien kestävästä hallinnasta; pitää myönteisenä Bangladeshin kestävyyssovimuksen tekemisen jälkeen saavutettua edistystä ja kehottaa komissiota laajentamaan sitovien kehysten soveltamista muille aloille; kehottaa komissiota laajentamaan unionin puutavara-asetusta täydentävien yritysten yhteiskuntavastuun ja due diligence -aloitteiden soveltamista ehdotettuun konfliktialueiden mineraaleja koskevaan unionin asetukseen muita aloja varten;

68. pitää valitettavana, että vieläkään ei ole olemassa sääntelykehystä sille, miten yritysten on noudatettava ihmisoikeuksia sekä sosiaali- ja ympäristönormeja koskevia veloitteita, koska tämä antaa joillekin valtioille ja yrityksille mahdollisuuden kiertää näitä säännöksiä tulematta rangaistuksi; kehottaa unionia ja jäsenvaltioita osallistumaan aktiivisesti YK:n ihmisoikeusneuvoston ja YK:n ympäristöohjelman työhön sellaisen kansainvälisen sopimuksen aikaansaamiseksi, jonka perusteella monikansalliset yritykset voidaan saada vastaamaan tekemistään ihmisoikeusloukkauksista ja ympäristönormien rikkomisista;

Tiistai 14. helmikuuta 2017

69. korostaa, että on koordinoitava ja nopeutettava toimia aliravitsemukseen puuttumiseksi, jotta voidaan panna täytäntöön Agenda 2030 ja saavuttaa kestävä kehityksen tavoite 2 nälän poistamisesta;

70. muistuttaa metsien keskeisestä merkityksestä ilmastonmuutoksen hillitsemisessä, biologisen monimuotoisuuden säilyttämisessä ja köyhyyden vähentämisessä ja kehottaa EU:ta edistämään metsäkadon ja metsien tilan heikkenemisen pysäyttämistä ja korjaamista sekä kestävää metsien hoitoa kehitysmaissa;

Turvallisuus ja kehitys

71. panee merkille, että turvallisuus ja kehitys liittyvät suoraan toisiinsa, mutta korostaa, että on seurattava tarkasti äskettäistä julkisen kehitysavun uudistusta, joka koski kehitysvälineiden käyttöä turvallisuuspoliittisiin tarkoituksiin, soveltamalla selvää köyhyyden poistamisen ja kestävä kehityksen edistämisen tavoitetta; korostaa, että tavoitteen rauhallisista ja osallistavista yhteiskunnista, joissa oikeussuoja on kaikkien saatavilla, olisi johdettava EU:n ulkoiseen toimintaan, jossa kaikkia niitä paikallisia toimijoita tukemalla, jotka voivat auttaa saavuttamaan tämän tavoitteen, parannetaan selviytymiskykyä, lisätään ihmisten turvallisuutta, vahvistetaan oikeusvaltiota, palautetaan luottamus ja puututaan turvattomuuteen, haavoittuvuuteen ja demokratiaan siirtymiseen liittyviä monimutkaisiin haasteisiin;

72. katsoo, että yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan ja kehitysvälineiden välisiä synergioita on edistettävä, jotta voidaan löytää oikea tasapaino konfliktien ehkäisyyn, konfliktien ratkaisun ja konfliktien jälkeisen kunnostamisen ja kehittämisen välille; korostaa, että tähän tarkoitettujen ulkoisten ohjelmien ja toimenpiteiden on oltava kattavia ja maan tilanteen mukaan räätälöityjä, minkä lisäksi niiden on osaltaan edistettävä julkiselle kehitysavulle määriteltyjä keskeisiä kehitystavoitteita, jos ohjelmat ja toimenpiteet rahoitetaan kehitysvaroista; korostaa, että kehitysyhteistyön ydintehtäviin kuuluu yhä maiden tukeminen niiden pyrkimyksissä luoda vakaita ja rauhallisia valtioita, joissa noudatetaan hyvän hallinnon ja oikeusvaltion periaatteita ja kunnioitetaan ihmisoikeuksia, ja sellaisten kestävästi toimivien markkinatalouksien muodostaminen, joiden tarkoituksena on tuottaa vaurautta kansalle ja täyttää kaikki ihmisten perustarpeet; korostaa, että yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan hyvin vähäistä rahoitusta on tässä yhteydessä lisättävä, jotta sitä voidaan käyttää laajemmin muun muassa kehityksen hyväksi kehitystä tukevan politiikkajohdonmukaisuuden mukaisesti;

Muuttoliike ja kehitys

73. korostaa kehitysyhteistyön keskeistä roolia pyrittäessä puuttumaan pakkomuuton ja kotiseudulta pois siirtymisen perimmäisiin syihin, kuten valtioiden haurauteen, konflikteihin, turvattomuuteen, marginalisoitumiseen, köyhyyteen, eriarvoisuuteen, syrjintään, ihmisoikeusloukkauksiin, terveydenhuollon ja koulutuksen ja muiden peruspalvelujen huonoon saatavuuteen ja ilmastonmuutokseen; toteaa, että seuraavat päämäärät ja tavoitteet ovat sellaisten vakaiden, selviytymiskykyisten valtioiden edellytyksiä, jotka ovat vähemmän alttiita joutumaan tilanteisiin, jotka lopulta johtavat pakkomuuttoon: edistetään ihmisoikeuksia ja ihmisarvoa, demokratian rakentamista, hyvää hallintoa, oikeusvaltiota, sosiaalista osallisuutta ja yhteenkuuluvuutta, taloudellisia mahdollisuuksia ja kunnollisia työpaikkoja sekä ihmiskeksisiä yrityksiä ja kansalaisyhteiskunnan toimintamahdollisuuksia; kehottaa suuntaamaan kehitysyhteistyön näiden päämäärien ja tavoitteiden saavuttamiseen, jotta voidaan parantaa selviytymiskykyä, ja kehottaa antamaan muuttoliikkeeseen kytkeytyvää kehitysapua hätätilanteissa, jotta tilanne voidaan vakauttaa, ylläpitää valtioiden toimintakykyä ja mahdollistaa siirtymään joutuneille ihmisarvoinen elämä;

74. muistuttaa muuttajien myönteisestä vaikutuksesta kestäväan kehitykseen, kuten YK:n Agenda 2030:ssä korostetaan, mukaan lukien heidän rahalahetyksensä, joiden siirtokustannuksia olisi entisestään vähennettävä; korostaa, että muuttoliikkeeseen liittyviin haasteisiin ja kriiseihin voidaan vastata yhdessä tarkoituksenmukaisella tavalla, kun toimitaan paremmin koordinoitulla, järjestelmällisemmällä ja jäsennellymmällä tavalla ja sovitetaan yhteen alkuperä- ja kohdemaiden edut; korostaa, että suurta määrää pakolaisia ja turvapaikanhakijoita voidaan auttaa tehokkaasti parantamalla olosuhteita ja tarjoamalla sekä humanitaarista apua että kehitysapua; vastustaa kaikkia yrityksiä kytkeä apu rajavalvontaa, siirtolaisvirtojen hallintaa tai takaisinottoa koskeviin sopimuksiin;

75. korostaa, että siirtolaisten alkuperä- ja kauttakulkumaat tarvitsevat räätälöityjä kehitysratkaisuja, jotka soveltuvat niiden poliittiseen ja sosioekonomiseen tilanteeseen; korostaa, että tällaisessa yhteistyössä on edistettävä kaikkien ihmisoikeuksia ja ihmisarvoa, hyvää hallintoa sekä rauhan ja demokratian rakentamista ja että sen on perustuttava yhteisiin etuihin ja yhteisiin arvoihin sekä kansainvälisen oikeuden kunnioittamiseen;

76. painottaa, että muuttoliikkeen hallintaa koskevien sopimusten ja muuttoliikkeeseen liittyvän kehitysvarojen käytön on oltava tarkassa parlamentaarissa valvonnassa ja seurannassa; korostaa tiiviin yhteistyön ja tietojen vaihtoa koskevan hyvän käytännön luomisen merkitystä toimielinten välillä erityisesti muuttoliikkeen ja turvallisuuden aloilla; palauttaa

Tiistai 14. helmikuuta 2017

mieliin erityisrahastojen käytön lisääntymistä koskevat huolensa, kuten vähäisen avoimuuden ja kuulemisen sekä alueellisen vastuun puuttumisen;

77. huomauttaa pakkomuuton perimmäisten syiden torjuntaa koskeneiden EU:n äskettäisten toimenpiteiden vuoksi, että EU:n kehityspolitiikan on kuuluttava OECD:n kehitysapukomitean määritelmän piiriin ja perustuttava kehitystarpeisiin ja ihmisoikeuksiin; korostaa edelleen, että kehitysapuun ei pidä liittää ehtoja yhteistyöstä muuttoliikeasioissa, kuten rajavalvonnassa tai takaisinottosopimuksissa;

Humanitaarinen apu

78. korostaa, että humanitaarinen apu ja kehitysyhteistyö on liitettävä tiiviimmin yhteen, jotta voidaan korjata rahoitusvajeita, välttää päällekkäisyyksiä ja rinnakkaisten järjestelmien luomista ja luoda olosuhteet sellaiselle kestäväälle kehitykselle, johon luontaisesti sisältyy kyky selviytyä ja työkaluja tehokkaampaan kriisien ehkäisemiseen ja niihin varautumiseen; kehottaa EU:ta täyttämään sitoumuksensa kohdentaa vuoteen 2020 mennessä vähintään 25 prosenttia humanitaarisesta avustaan mahdollisimman suoraan paikallisille ja kansallisille toimijoille, kuten esitetään nk. kattavassa sopimuksessa (Grand Bargain);

79. palauttaa mieliin humanitaarisen avun peruseriaatteet eli inhimillisyyden, puolueettomuuden, riippumattomuuden ja tasapuolisuuden; pitää myönteisenä komission päättäväisyyttä olla yhdistämättä kehityspolitiikkaa koskevaa eurooppalaista konsensusta ja humanitaarista apua koskevaa eurooppalaista konsensusta;

80. korostaa, että on lisättävä kansainvälistä apua, koordinoitua ja resursseja, jotta voidaan antaa hätäapua sekä tukea katastrofien jälkeistä toipumista ja jälleenrakennusta;

81. panee tyytyväisenä merkille sitoumuksen tukea sekä tieto- ja viestintäteknologian edistämistä kehitysmaissa että digitaalitaloudelle suotuisten toimintaympäristöjen toteuttamista parantamalla ilmaisia, avoimia ja turvallisia yhteyksiä; palauttaa mieliin, että satelliitit voivat tarjota edullisia ratkaisuja resurssien ja ihmisten yhdistämiseksi syrjäisillä alueilla, ja kannustaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita pitämään tämän mielessään tällä alalla tekemässään työssä;

Gloaalit julkishyödykkeet ja haasteet

82. uskoo vahvasti, että EU ja sen jäsenvaltiot ovat kansainvälisen läsnäolonsa vuoksi hyvässä asemassa toimiakseen jatkossakin johtavassa kansainvälisessä roolissa pyrittäessä ratkaisemaan ongelmia, jotka liittyvät globaaleihin julkishyödykkeisiin, ja muita globaaleja haasteita, sillä nämä asiat ovat yhä huolestuttavampia ja vaikuttavat suhteettomasti köyhiin; kehottaa sisällyttämään globaalit julkishyödykkeet ja ympäristöhaasteet konsensukseen läpäisyperiaatteella ja toteaa, että näitä ovat muun muassa inhimillinen kehitys, ympäristö, mukaan lukien ilmastonmuutos ja veden saanti, turvattomuus ja hauraat valtiot, muuttoliike, kohtuuhintaiset energiapalvelut, elintarviketurva sekä aliravitsemuksen ja nälän poistaminen;

83. muistuttaa, että pienviljelyllä ja perheviljelmillä, jotka ovat yleisin maatalousmalli koko maailmassa, on keskeinen asema kestäväen kehityksen tavoitteiden saavuttamisessa, koska ne edistävät huomattavasti elintarviketurvaa, maaperän eroosion ja luonnon monimuotoisuuden menetyksen torjuntaa ja ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja tarjoavat myös työpaikkoja; korostaa, että EU:n pitäisi edistää toisaalta viljelijäjärjestöjen ja -osuuskuntien perustamista ja toisaalta kestävää maataloutta kiinnittäen huomiota erityisesti ympäristön huomioon ottaviin maatalouskäytäntöihin, perheviljelmien tuottavuuden parantamiseen, talonpoikien oikeuksiin, maankäyttöoikeuksiin sekä epävirallisiin kylvömenetelmiin ja pyrkien näin varmistamaan elintarviketurva, paikallisten ja alueellisten markkinoiden toiminta sekä viljelijöiden oikeudenmukaiset tulot ja ihmisarvoinen elämä;

84. muistuttaa, että "yksityissektori" ei ole yhdenmukainen joukko toimijoita; korostaa, että käsitellessään yksityissektoria EU:n ja jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi sisällytettävä kehityspolitiikkaansa eriytettyjä strategioita, joiden tarkoituksena olisi saada mukaan erityyppisiä yksityissektorin toimijoita, kuten tuottajaohitoisen yksityissektorin toimijoita, mikroyrityksiä sekä pieniä ja keskisuuria yrityksiä, osuuskuntia sekä yhteisötalouden ja solidaarisen talouden yrityksiä;

85. toteaa, että kohtuuhintaisen, luotettavan, kestäväen ja nykyaikaisen energian saatavuuden varmistaminen kaikille vuoteen 2030 mennessä (kestävän kehityksen tavoite 7) on ratkaisevan tärkeää, jotta voidaan täyttää ihmisten perustarpeet, joita ovat muun muassa puhtaan veden saanti, jätevesihuolto, terveydenhoito ja koulutus, ja se on välttämätöntä myös paikallisen yritystoiminnan luomisen ja kaikenlaisen taloudellisen toiminnan tukemiseksi sekä merkittävä kehitystä edistävä tekijä;

Tiistai 14. helmikuuta 2017

86. korostaa, että pienviljelijöiden tuottavuuden lisääminen sekä kestävien ja ilmastonmuutokseen sopeutuvien maatalous- ja elintarvikejärjestelmien toteuttaminen ovat keskeisessä asemassa, kun pyritään saavuttamaan kestävän kehityksen tavoite 2 ja toteuttamaan kestävän kulutuksen ja tuotannon periaatetta (kestävän kehityksen tavoite 12), joka menee kiertotalouden periaatteita pidemmälle ja kattaa ympäristövaikutukset, sosiaaliset vaikutukset ja vaikutukset ihmisoikeuksiin; painottaa, että EU:n olisi keskityttävä edistämään kestävää elintarviketuotantoa ja sopeutumiskykyisiä maatalouskäytäntöjä, jotka lisäävät tuottavuutta ja tuotantoa; kiinnittää huomiota elintarviketurvaan liittyviin naisviljelijöiden erityistarpeisiin;

87. korostaa, että on tärkeää jatkaa työtä vesi- ja jätevesihuollon sekä hygienian parantamiseksi, sillä ne ovat laaja-alaisia kysymyksiä, jotka vaikuttavat siihen, miten saavutetaan muut vuoden 2015 jälkeisen ohjelman tavoitteet, jotka liittyvät esimerkiksi terveydenhuoltoon, koulutukseen ja sukupuolten tasa-arvoon;

88. kehottaa EU:ta edistämään kansainvälisiä aloitteita, joilla pyritään käsittelemään nopean kaupungistumisen haasteita ja luomaan turvallisempia, osallistavampia, elinvoimaisempia ja kestävämpiä kaupunkeja; suhtautuu myönteisesti uuden kaupunkikehitysohjelman äskettäiseen hyväksymiseen asumista ja kaupunkien kestävästä kehityksestä käsittelevässä YK:n konferenssissa (Habitat III); toteaa, että ohjelmassa haetaan parempia tapoja suunnitella, rahoittaa, kehittää, hallinnoida ja johtaa kaupunkeja, jotta voidaan auttaa torjumaan köyhyyttä ja nälkää, parantamaan terveyttä ja suojelemaan ympäristöä;

89. kehottaa EU:ta tehostamaan toimia valtamerien ja meriluonnonvarojen suojelemiseksi; suhtautuu myönteisesti komission hiljattain tekemiin aloitteisiin, joilla pyritään parantamaan valtamerien kansainvälistä hallinnointia ja tuetaan näin valtamerien parempaa hoitoa sekä hillitään ilmastonmuutoksen vaikutuksia meriin ja ekosysteemeihin;

90. korostaa, että on otettava huomioon kytkökset, joita liittyy kestävän maatalouden ja kalastuksen parempaan tuottavuuteen, joka vähentää ruuan hävikkiä ja tuhlausta ja edistää luonnonvarojen hallinnan seurattavuutta sekä ilmastonmuutokseen sopeutumista;

EU:n kehityspolitiikka

91. muistuttaa EU:n kehitystoimien tarjoamista suhteellisista eduista, joita ovat muun muassa sen kansainvälinen läsnäolo, monien välineiden ja toimintamenetelmien tarjoama joustavuus, sen osallistuminen ja sitoutuminen kehitystä tukevaan politiikkajohdonmukaisuuteen ja koordinoitiin, sen oikeus- ja demokratiaperusteinen lähestymistapa, sen toiminnan laajuus avun kriittisen massan luomiseksi ja sen jatkuva tuki kansalaisyhteiskunnalle;

92. korostaa, että EU:n suhteellisten etujen on käytännössä merkittävä toiminnan keskittämistä tietyille politiikan aloille, joita ovat muun muassa demokratia, hyvä hallinto ja ihmisoikeudet, globaalit julkishyödykkeet ja haasteet, kauppa ja alueellinen integraatio, sekä turvattomuuden ja pakkomuuton taustalla oleviin syihin puuttumiseen; painottaa, että tällainen keskittäminen on mukautettava kunkin kehityksensä ja alueen tarpeisiin ja prioriteetteihin omistajuuden ja kumppanuuden periaatteiden mukaisesti;

93. muistuttaa urheilun kasvavasta merkityksestä kehitykselle ja rauhalle, sillä se edistää suvaitsevaisuutta ja keskinäistä kunnioitusta, ja toteaa, että urheilu edistää myös naisten, nuorten, yksilöiden ja yhteisöjen voimaannuttamista sekä terveyttä, koulutusta ja sosiaalista osallisuutta;

94. korostaa, että on tärkeää ottaa käyttöön kollektiivinen, kattava, avoimesti toimiva ja ajantasainen vastuuvelvollisuusjärjestelmä, jonka avulla EU ja jäsenvaltiot voivat seurata ja arvioida Agenda 2030:n ja konsensuksen täytäntöönpanoa; korostaa myös, että vastuuvelvollisuuden ja parlamentaarisen valvonnan kannalta on edelleen tarpeen raportoida vuosittain kaikkien kehityspoliittisten sitoumusten toteutumisesta, mukaan mukien tuloksellisuuteen, kehitystä tukevaan politiikkajohdonmukaisuuteen ja julkiseen kehitysapuun liittyvät sitoumukset; pitää valitettavina viimeaikaisia ja odotettavissa olevia raportoinnin puutteita; suhtautuu myönteisesti komission suunnitelmiin suorittaa väliarviointi konsensuksen täytäntöönpanosta;

Tiistai 14. helmikuuta 2017

95. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle ja Euroopan ulkosuhdehallinnolle.
-

Tiistai 14. helmikuuta 2017

P8_TA(2017)0027

EU:n kilpailupolitiikkaa koskeva vuosikertomus

Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. helmikuuta 2017 EU:n kilpailupolitiikkaa koskevasta vuosikertomuksesta (2016/2100(INI))

(2018/C 252/09)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 15. kesäkuuta 2016 annetun komission kertomuksen kilpailupolitiikasta vuonna 2015 (COM(2016)0393) sekä sen oheisasiakirjana samana päivänä julkaistun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan (SWD(2016)0198),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) ja erityisesti sen 39, 42 ja 101–109 artiklan,
- ottaa huomioon pöytäkirjan N:o 26 yleistä etua koskevista palveluista,
- ottaa huomioon pöytäkirjan N:o 2 toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta,
- ottaa huomioon elintarvike- ja maatalousjärjestelmien kestävyden arviointiin tarkoitetun yleisen SAFA-viitekehyksen, jonka YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestö FAO on kehittänyt,
- ottaa huomioon kilpailua koskevat asianomaiset komission säännöt, suuntaviivat, päätöslauselmat, tiedonannot ja asiakirjat,
- ottaa huomioon 6. heinäkuuta 2016 antamansa päätöslauselman veropäätöksistä ja muista luonteeltaan tai vaikutuksiltaan samankaltaisista toimenpiteistä ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 23. kesäkuuta 2016 antamansa päätöslauselman uusiutuvan energian tilannekatsauksesta ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 14. syyskuuta 2016 antamansa päätöslauselman sosiaalisesta polkumyynnistä Euroopan unionissa ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 19. tammikuuta 2016 antamansa päätöslauselman EU:n kilpailupolitiikkaa koskevasta vuosikertomuksesta 2014 ⁽⁴⁾ ja 10. maaliskuuta 2015 antamansa päätöslauselman EU:n kilpailupolitiikkaa koskevasta vuosikertomuksesta 2013 ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 6. toukokuuta 2015 tehdyn komission päätöksen sähköistä kaupankäyntiä koskevan tutkimuksen käynnistämisestä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003 17 artiklan mukaisesti (C(2015)3026),
- ottaa huomioon 6. toukokuuta 2015 annetun komission tiedonannon ”Digitaalisten sisämarkkinoiden strategia Euroopalle” (COM(2015)0192),
- ottaa huomioon 25. helmikuuta 2015 annetun komission tiedonannon ”Joustavaa energiaunionia ja tulevaisuuteen suuntautuvaa ilmastonmuutospolitiikkaa koskeva puitestrategia” (COM(2015)0080),

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0310.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0292.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0346.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0004.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0051.

Tiistai 14. helmikuuta 2017

- ottaa huomioon korttipohjaisista maksutapahtumista veloittavista siirtohinnoista 29. huhtikuuta 2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/751 ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon tiettyjen tukimuotojen toteamisesta sisämarkkinoille soveltuviksi SEUT-sopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti 17. kesäkuuta 2014 annetun komission asetuksen (EU) N:o 651/2014 ⁽²⁾ ("ryhmäpoikkeusasetus"),
 - ottaa huomioon 20. tammikuuta 2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 yrityskeskittymien valvonnasta ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 9. heinäkuuta 2014 päivätyn valkoisen kirjan "Sulautumien valvonnan tehostaminen EU:ssa" (COM(2014)0449),
 - ottaa huomioon komission vastaukset Euroopan parlamentin jäsenten kirjallisiin kysymyksiin E-000344/2016, E-002666/2016 ja E-002112/2016,
 - ottaa huomioon 11. marraskuuta 2015 antamansa päätöslauselman ilmailualasta ⁽⁴⁾ ja erityisesti sen 6, 7 ja 11 kohdat, jotka koskevat asetuksen (EY) N:o 868/2004 tarkistamista siten, että asetuksella turvataan oikeudenmukainen kilpailu unionin ulkoisissa ilmailusuhteissa ja vahvistetaan unionin ilmailualan kilpailuasemaa, ehkäistään aiempaa tehokkaammin epäoikeudenmukaista kilpailua, varmistetaan vastavuoroisuus ja lopetetaan epäoikeudenmukaiset käytännöt, myös tietyissä kolmansissa maissa lentoyhtiöille myönnettyt ja markkinoita vääristävät tuet ja valtionavut, koska oikeudenmukaisen kilpailun lausekkeen taloudellinen avoimuus on olennainen tekijä tasapuolisten toimintaedellytysten takaamiseksi,
 - ottaa huomioon 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta ⁽⁵⁾ ("yhteistä markkinajärjestelyä koskeva asetus"),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklan 3 kohdan soveltamisesta erikoistumis sopimusten tiettyihin ryhmiin 14. joulukuuta 2010 annetun komission asetuksen (EU) N:o 1218/2010 ⁽⁶⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön sekä kansainvälisen kaupan valiokunnan, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan, liikenne- ja matkailuvaliokunnan sekä maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan lausunnot (A8-0001/2017),
- A. ottaa huomioon, että vahva ja tehokas EU:n kilpailupolitiikka on aina ollut sisämarkkinoiden kulmakivi, sillä se kannustaa taloudelliseen tehokkuuteen ja luo suotuisan ympäristön kasvulle, innovoinnille ja tekniselle edistykselle ja laskee samalla hintoja;
- B. ottaa huomioon, että EU:n kilpailupolitiikka on keskeinen väline sisämarkkinoiden pirstoutumisen torjunnassa ja siten tasapuolisten toimintaedellytysten luomisessa yrityksille koko EU:ssa;
- C. toteaa, että Euroopan unionin olisi komission johdolla edistettävä kilpailukulttuuria EU:ssa ja koko maailmassa;

⁽¹⁾ EUVL L 123, 19.5.2015, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 187, 26.6.2014, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0394.

⁽⁵⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽⁶⁾ EUVL L 335, 18.12.2010, s. 43.

Tiistai 14. helmikuuta 2017

- D. toteaa, että kilpailupolitiikka on sinänsä eurooppalaista demokratiaa turvaava väline, koska se estää taloudellisen ja rahoituksellisen vallan liiallisen keskittymisen harvoihin käsiin, mikä vaarantaisi EU:n poliittisen vallan riippumattomuuden suurista teollisuus- ja pankkialan ryhmittymistä;
- E. toteaa, että kilpailusääntöjen (mukaan luettuina kartellien vastaiset säännöt) asianmukaisen täytäntöönpanon pitäisi yhdessä sosiaalisen markkinatalouden kanssa estää taloudellisen ja rahoituksellisen vallan liiallinen keskittyminen harvojen yksityisten yritysten käsiin ja myös kannustaa toimijoita dynaamisuuteen, innovatiivisuuteen ja erottumaan kilpailijoistaan markkinoilla;
- F. ottaa huomioon, että oikeudenmukaisen kilpailupolitiikan avulla markkinat pysyvät tehokkaina ja avoimina, mikä johtaa hintojen alenemiseen, uusien toimijoiden syntymiseen, tuotteiden ja palvelujen laadun paranemiseen ja kuluttajien valinnanvaran kasvamiseen ja edistää myös tutkimusta ja innovointia sekä talouskasvua ja vahvistaa yritysten kestävyttä;
- G. toteaa, että kilpailupolitiikalla voidaan edistää ja olisi edistettävä merkittävästi keskeisiä poliittisia tavoitteita, kuten innovointia, laadukkaiden työpaikkojen luomista, ilmastonmuutoksen torjuntaa, kestävästä kasvusta ja kestävästä kehityksestä, investointeja, resurssitehokkuutta, kuluttajien suojelua ja ihmisten terveyttä samalla kun lujitetaan sisämarkkinoita erityisesti digitaalisten sisämarkkinoiden ja energiaunionin osalta;
- H. ottaa huomioon, että onnistuneessa kilpailupolitiikassa ei saa keskittyä yksinomaan kuluttajahintojen alentamiseen vaan siinä on otettava huomioon myös Euroopan teollisuuden innovointikyky ja investoinnit sekä pienten ja keskisuurten yritysten erityiset kilpailuedellytykset;
- I. toteaa, että EU:n kilpailupolitiikkaa määrittelevät myös sellaiset arvot kuin sosiaalinen oikeudenmukaisuus, poliittinen riippumattomuus, avoimuus ja oikeudenmukainen menettely;
- J. ottaa huomioon, että EU:n kilpailupolitiikka on riippuvainen EU:n muista tärkeistä politiikoista, kuten vero-, teollisuus- ja digitaalipolitiikoista, joiden koordinoinnin avulla pyritään varmistamaan perussopimuksissa vahvistettujen perusperiaatteiden, erityisesti avoimuuden ja lojaaliuden, noudattaminen;
- K. ottaa huomioon, että verovilppi, veropetokset ja veroparatiisit maksavat EU:n veronmaksajille miljardeja euroja (joidenkin arvioiden mukaan jopa biljoona euroa) vuodessa tulonmenetyksinä ja vääristävät kilpailua sisämarkkinoilla omat veronsa maksavien ja maksamatta jättävien yritysten välillä;
- L. katsoo, että kilpailusääntöjen täytäntöönpanon valvontaa koskeva maailmanlaajuinen yhteistyö auttaa välttämään korjauskeinoihin ja täytäntöönpanotoimenpiteiden tuloksiin liittyviä epäjohtamukaisuuksia sekä auttaa yrityksiä vähentämään noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia;
- M. ottaa huomioon, että unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä ja komission päätöksentekokäytännössä tulkitaan käsitettä "taloudellinen toiminta" eri tavoin sen mukaan, ovatko kyseessä sisämarkkinasäännöt vai kilpailusäännöt; toteaa, että tämä hämmäntävä käytäntö sumentaa jo ennestään hankalaa "taloudellisen toiminnan" käsitettä;
- N. katsoo, että kilpailupolitiikan mukauttamisessa maatalouden erityispiirteisiin selkeä, johdonmukainen ja toimiva sääntely-ympäristö voi osaltaan vahvistaa viljelijöiden asemaa elintarvikeketjussa puuttamalla vallan epätasapainoon toimijoiden välillä, lisäämällä markkinoiden tehokkuutta ja varmistamalla oikeusvarmuuden ja tasapuoliset toimintaedellytykset sisämarkkinoilla;
- O. ottaa huomioon, että taloudellisten riskien muotoa, voimakkuutta ja ajankohtaa on vaikea ennakoita ja että markkinasuuntautuneessa yhteisessä maatalouspolitiikassa (YMP) on tuettava viljelijöitä ja otettava käyttöön määräaikaista lisäpoikkeuksia kilpailusääntöihin vakavien markkinahäiriöiden tapauksessa; ottaa huomioon, että maitokriisin yhteydessä komissio päätti soveltaa viimeisenä keinona yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen 222 artiklaa ja vapauttaa hyväksytyjen tuottajaorganisaatioiden yhteisen maidontuotannon suunnittelun kilpailulainsäädännön soveltamisesta;

Tiistai 14. helmikuuta 2017

- P. ottaa huomioon, että kilpailupolitiikka ei yksin riitä poistamaan hyvän kauppatavan vastaisia käytäntöjä elintarvikeketjussa;
- Q. ottaa huomioon, että SEUT-sopimuksen 102 artiklassa todetaan selvästi, että kohtuuttomien kauppaehtojen määrääminen suoraan tai välillisesti elintarvikeketjun muille sektoreille on kyseisen sopimuksen vastaista;
- R. toteaa, että maatalousmarkkinoiden työryhmä on perustettu parantamaan viljelijöiden asemaa elintarvikeketjussa kartoittamalla mahdollisuuksia heidän asemansa lujittamiseksi, mukaan lukien oikeudelliset mahdollisuudet sopimussuhteiden luomiseen ja viljelijöiden kollektiivisten toimien järjestämiseen; katsoo siksi, että maatalousmarkkinoiden työryhmän päätelmät on otettava soveltuvin osin huomioon tulevia keskusteluja ja toimia varten;
1. on tyytyväinen kilpailupolitiikkaa koskevaan komission vuosikertomukseen, joka osoittaa sen, että asianmukainen EU:n kilpailupolitiikka voi auttaa palauttamaan riittävän investointien ja innovoinnin tason luomalla yhtäläiset kilpailuedellytykset kaikille; suhtautuu myönteisesti siihen, että kertomuksessa keskitytään kilpailupolitiikan osuuteen esteiden ja vääristävien valtiontukitoimenpiteiden poistamisessa sisämarkkinoiden eduksi; toteaa myös, että unionin tulevaisuuden olisi perustuttava innovointiin, sosiaaliseen markkinatalouteen ja resurssitehokkuuteen, millä luodaan korkea elintaso kaikille unionin kansalaisille;

Sisämarkkinoiden yhdentymiskehitys

2. pitää myönteisenä komission tavoitetta avata kansalaisille ja yrityksille uusia mahdollisuuksia ja muistuttaa, että pääoman, palvelujen, tavaroiden ja ihmisten vapaa liikkuvuus muodostaa sisämarkkinoiden neljä vapautta ja että niiden täytäntöönpano on keskeinen tekijä unionin lähentämisessä kansalaisiin; painottaa, että ilman tehokasta EU:n kilpailupolitiikkaa sisämarkkinat eivät voi saavuttaa täyttä potentiaaliaan; on tyytyväinen siihen, että komissio hyödyntää erilaisia käytettävissä olevia välineitä, kuten yrityskestävyyden valvontaa, määräävän aseman väärinkäytön ja kilpailunvastaisten menettelyjen torjuntaa, kartellien torjuntaa, valtiontukien valvontaa, koordinoitua kansallisten ja tarvittaessa alueellisten kilpailuviranomaisten kanssa sekä alakohtaisia selvityksiä;
3. muistuttaa, että tehokkaassa kilpailupolitiikassa on pidettävä mielessä erityiset markkinaolosuhteet, jotka vaikuttavat pieniin ja keskisuuriin (pk-) yrityksiin, mikroyrityksiin ja uusyrityksiin, ja että sen on taattava työntekijöiden oikeuksien suojeleminen ja oikeudenmukainen verotus;
4. kehottaa jäsenvaltioita ja toimielimiä panostamaan Brexitin jälkeisten sisämarkkinoiden vahvistamiseen varmistamalla EU:n kilpailulainsäädännön täysimääräisen noudattamisen ja lisäämällä jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä verotusasioissa; toteaa myös, että Brexit voi vaikuttaa kielteisesti EU:n kilpailupolitiikkaan; korostaa, että vaarana on erityisesti menettelyjen päällekkäisyys, joka voi kasvattaa hallinnollisia kustannuksia ja viivästyttää tutkimusprosesseja;
5. toistaa, että oikeudenmukainen verokilpailu on unionin sisämarkkinoiden eheyden kannalta olennaista ja että siksi kaikkien markkinatoimijoiden olisi maksettava oikeudenmukainen osuus veroista ja että verot on maksettava paikassa, jossa tuotot syntyvät; korostaa, että Luxleaks-paljastuksesta lähtien unioni on tiedostanut – sisämarkkinoiden oikeudenmukaisen kilpailun vahvistamiseksi – että se tarvitsee yksinkertaisia ja avoimia veropolitiikkoja ja sääntelyä, ja se on myös tiedostanut, että on tehtävä loppu jäsenvaltioiden epäoikeudenmukaisesta verokilpailusta (mukaan luettuina laittomat veroedut), joka aiheuttaa moraalikatkoa ja raskaamman verotaakan rehellisille veronmaksajille ja estää pk-yritysten kehittymisen myös silloin, kun uusia yrittäjiä ja vain yhdessä maassa toimivia pk-yrityksiä rangaistaan verrattuna monikansallisiin yrityksiin, jotka voivat siirtää voittoja tai panna täytäntöön muita aggressiivisen verosuunnittelun muotoja erilaisilla päätöksillä ja välineillä, jotka ovat vain niiden käytettävissä; korostaa, että on tutkittava perusteellisesti kaikki tapaukset, joissa epäillään, että tavoitteena on monikansallisten yritysten verotuksen optimointi; pitää myönteisenä komission perusteellisia tutkimuksia kilpailunvastaista käytännöistä, joita ovat muun muassa valikoivat veroedut, joihin voi sisältyä ylivoittoihin sovellettavia veropäätösjärjestelmiä, ja pitää myönteisenä myös tutkimuksista saatuja tuoreita tuloksia, jotka osoittavat, että valikoivat veroedut ovat unionin kilpailulainsäädännön vastaista laitonta valtiontukea; korostaa tarvetta varmistaa, että komissiolla on mahdollisuus saada laajasti tietoa, jotta voidaan aloittaa lisää tutkimuksia epäilyttävästä tapauksista; kehottaa komissiota laatimaan selkeät suuntaviivat veroihin liittyvistä valtiontuista epäoikeudenmukaista kilpailua edustavien

Tiistai 14. helmikuuta 2017

tapausten toteamiseksi ja myös käyttämään kilpailulainsäädännön mukaista toimivaltaansa täysimääräisesti auttaakseen jäsenvaltioita haitallisten verokäytäntöjen torjumisessa; muistuttaa, että tarvitaan lisätoimia myös aggressiivisten verokäytäntöjen varalta; painottaa, että erityisesti jäsenvaltioiden veroviranomaisten keskenään vaihtamat verotuspäätöksiä ja siirtohinnoittelujärjestelyjä koskevat tiedot ovat ratkaisevia; pitää valitettavana, että jäsenvaltiot eivät anna kilpailun pääosastolle näitä tietoja; suosittaa kansallisten viranomaisten välisen tiedonjaon lisäämistä ja kehottaa myös jäsenvaltioita julkistamaan veropäätöksiään koskevat tiedot ja ehdottaa niiden esittämistä tarvittaessa alueittain jaoteltuina; katsoo, että komission päätökset, joissa on annettu selvät menetelmät sille, miten lasketaan arvo ja aiheeton kilpailuetu, joista virheellisiin päätöksiin osallisina olleet yritykset ovat hyötäneet, tarjoavat hyvän oikeusperustan lähentymisen jatkamiselle;

6. korostaa, että julkisiin hankintoihin liittyvällä korruptiolla on vakavat markkinoita vääristävät vaikutukset Euroopan kilpailukykyyn; toteaa, että julkiset hankinnat ovat yksi korruptiolle altteimmista valtion toimista; korostaa, että tietyissä jäsenvaltioissa unionin rahoittamilla hankinnoilla on suurempi korruption riski kuin kansallisesti rahoitetuilla hankinnoilla; muistuttaa, että räätälöityjä tarjouspyyntöjä käytetään paljon markkinakilpailun rajoittamiseksi; kehottaa komissiota jatkamaan ponnistelujaan unionin varojen väärinkäytön estämiseksi ja julkisten hankintojen vastuullisuuden lisäämiseksi; kehottaa perustamaan Euroopan syyttäjänviraston, jolla on riittävät valtuudet tutkia entistä paremmin unionin varoihin kohdistuneita rikoksia;

7. korostaa, että valtiontukia koskevilla menettelyillä ei yksinään kyetä kokonaan lopettamaan unionin jäsenvaltioissa vallitsevaa vääristynyttä verokilpailua; suosittelee siksi, että otetaan käyttöön yhteinen yhdistetty yhteisöveropohja (CCCTB), joka auttaa eliminoimaan kilpailuvääristymät ja antaa takeet siitä, että voittoja ei viedä unionista verottamatta, julkistetaan veropäätöksiä koskevat asiaankuuluvat tiedot, tarkistetaan arvonlisäverodirektiiviä petosten estämiseksi ja velvoitetaan kansainvälisesti toimivat suuryritykset ilmoittamaan julkisesti ja maakohtaisesti liikevaihtonsa ja voittonsa, ja kehottaa jäsenvaltioita lisäämään verotuskäytäntöjensä avoimuutta ja ottamaan käyttöön vastavuoroiset ilmoitusvelvollisuudet; toteaa, että on pantava täytäntöön verojen kiertämisen estämistä koskeva paketti, säännöt jäsenvaltioiden välisestä tietojenvaihdosta ja arvonlisäveropetosten vastainen nopean reagoinnin mekanismi, niin että voidaan varmistaa tasapuolinen kilpailu;

8. katsoo, että verosuunnittelu voi haitata oikeudenmukaista kilpailua; on tyytyväinen komission suositukseen mukauttaa kiinteän toimipaikan määritelmää niin, että yhtiöt eivät voi keinotekoisesti välttää veronalaista läsnäoloa jäsenvaltioissa, joissa niillä on taloudellista toimintaa; korostaa, että tässä määritelmässä olisi myös puututtava digitaalialan erityistilanteisiin, jotta täysin aineetonta toimintaa harjoittavilla yrityksillä katsotaan olevan pysyvä toimipaikka jäsenvaltiossa, jos ne ovat digitaalisesti merkittävästi läsnä kyseisen maan taloudessa;

9. korostaa, että sisämarkkinasäännöt on pantava täytäntöön myös jäsenvaltioiden tasolla ja rikkomuksiin on puututtava sisämarkkinoiden pirstoutumisen estämiseksi;

10. kehottaa parantamaan keskitettyä yhteyspistettä digitaalisia tuotteita koskevasta pienimuotoisesta keskitetystä yhteyspisteestä tähän mennessä saatujen kokemusten perusteella; toteaa, että pieniin yrityksiin ja mikroyrityksiin voi kohdistua huomattava hallinnollinen rasitus myös pienimuotoista keskitettyä yhteyspistettä käytettäessä;

11. korostaa, että sisämarkkinoita on edelleen vahvistettava poistamalla jäljellä olevat esteet;

12. muistuttaa komissiota, että sisämarkkinoiden sujuva toiminta edellyttää, että kansalliset ja alueelliset viranomaiset voivat puuttua tilanteisiin, jotka johtuvat maantieteellisistä haitoista, jotka estävät markkinoita kukoistamasta taloudellisesti ja sosiaalisesti;

13. painottaa, että verotuksellista ja sosiaalista polkumyyntiä, vilpillistä verosuunnittelua ja veronkiertoa on torjuttava oikeudenmukaisen kilpailun varmistamiseksi koko sisämarkkinoilla;

Tiistai 14. helmikuuta 2017

14. kehottaa komissiota saattamaan päätökseen yhtenäisen eurooppalaisen rautatiealueen täytäntöönpanon, varmistamaan infrastruktuurin haltijan ja rautatieyritysten välisen rahaliikenteen täyden avoimuuden ja tarkistamaan, että kaikilla jäsenvaltioilla on vahva ja riippumaton kansallinen sääntelyviranomaisen;

15. vaatii neuvostoa hyväksymään nopeasti komission ehdotuksen yhteisen yhdistetyn yhteisöveropohjan (CCCTB) yhdenmukaistamisesta;

16. katsoo, että euron käyttöönotto jäsenvaltioissa, jotka eivät vielä ole liittyneet euroalueeseen, vahvistaisi vapaata kilpailua sisämarkkinoilla;

Digitaaliset sisämarkkinat

17. suhtautuu myönteisesti digitaalisia sisämarkkinoita koskevaan komission strategiaan ja korostaa kilpailupolitiikan ratkaisevaa roolia digitaalisten sisämarkkinoiden loppuun saattamisessa; kannattaa myös komission aikomusta varmistaa, että digitaalisiin sisämarkkinoihin sovelletaan täysipainoisesti unionin kilpailupolitiikkaa, koska kilpailu parantaa kuluttajien valinnanmahdollisuuksia ja takaa yhdenvertaiset lähtökohdat; pitää valitettavana, että unionin digitaalisen kehityksen puuttuminen tuo korostetusti esille sen, että suurten ja pienten tarjoajien etuja ei ole kyetty saamaan tasapainoon; korostaa, että perinteiset kilpailupolitiikan markkinamallit eivät yleensä ole riittävän tarkoituksenmukaisia digitaalisille sisämarkkinoille; vaatii kiinnittämään enemmän huomiota digitaaliyritysten käyttämiin uusiin liiketoimintamalleihin; toistaa, että yhtenäiset digitaaliset sisämarkkinat voisivat luoda satojatuhansia uusia työpaikkoja ja tuottaa 415 miljardia euroa vuodessa unionin talouteen;

18. korostaa, että komission olisi saatettava päätökseen kaikki muut meneillään olevat kartellitutkimukset huolellisesti laatua vaarantamatta, jotta sen digitaalisia sisämarkkinoita koskevan strategian uskottavuus säilyy; kehottaa nopeuttamaan menettelyjä, jotta tuloksia voidaan saavuttaa mahdollisimman pian; on siksi tyytyväinen komission lähettämään täydentävään väitetiedoksiintoon hintaseurantapalvelusta sekä väitetiedoksiintoon Android-tapauksesta; kehottaa komissiota edelleen tutkimaan määrätietoisesti kaikkia sen tutkimuksissa havaittuja huolenaiheita, mukaan luettuina muut hakujen painottamisen alueet (hotellit, paikallishaut, lennot), koska tällä varmistetaan osaltaan tasapuoliset kilpailuedellytykset kaikille digitaalisten markkinoiden toimijoille; kehottaa tutkimaan hallitsevia hotellivarauspalveluita;

19. on tyytyväinen verkkokauppaa koskevaan komission alakohtaiseen tutkimukseen, jonka alustavissa tuloksissa on tunnistettavissa tiettyjä tätä alaa koskevia liiketoimintakäytäntöjä, jotka voivat rajoittaa verkkokaupan kilpailua; pitää myös myönteisenä komission sitoutumista Euroopan digitaalisiin sisämarkkinoihin ja ehdotusta geoblokkauksesta ja muista syrjinnän muodoista, jotka perustuvat asiakkaan kansallisuuteen ja asuinpaikkaan; kehottaa komissiota toteuttamaan kunnianhimoisia toimia verkkokaupan kilpailun perusteettomien esteiden poistamiseksi, jotta varmistetaan esteetön verkkokauppa EU:n kuluttajille, jotka ostavat toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneilta myyjiltä; katsoo, että tavaroiden ja palvelujen saatavuuden parantamiseksi tarvitaan kunnianhimoisia ja kohdennettuja toimia ja että on erityisesti poistettava perusteettomat maarajoitukset ja kohtuuton hintasyrjintä maantieteellisen sijainnin tai kansallisuuden perusteella, sillä ne johtavat usein monopolien syntymiseen ja siihen, että jotkut kuluttajat turvautuvat laittomaan sisältöön; vaatii myös unionin tasoista sivustojen laatumerkintää, jotta voidaan taata tarjottujen palvelujen tai tuotteiden olemassaolo ja laatu sekä varmistaa entistä korkeampi oikeudenmukaisen kilpailun taso ja myös vahvistaa kuluttajansuojaa;

20. katsoo, että pk-yritysten osallistumisen lisääminen olisi oltava keskeisessä asemassa yhtenäisten digitaalisten sisämarkkinoiden edistämisessä, ja korostaa tarvetta arvioida, miten kaikki aloitteet ja erityisesti ne, joilla pyritään edistämään sähköistä kaupankäyntiä ja selkeyttämään ”kiinteän toimipaikan” asemaa digitaali-alalla, vaikuttavat pk-yritysten valmiuksiin hyötyä digitaalisista sisämarkkinoista;

21. muistuttaa, että verkon neutraalius on erittäin tärkeää sen varmistamiseksi, ettei internetpalvelujen välillä esiinny syrjintää ja että kilpailu on täysin taattua (”verkon neutraaliudella” tarkoitetaan periaatetta, jonka mukaan kaikkea internetliikennettä kohdellaan yhdenvertaisesti, syrjimättä, rajoituksitta ja häiriöittä riippumatta lähettäjistä, vastaanottajasta, tyypistä, sisällöstä, laitteesta, palvelusta tai sovelluksesta);

Tiistai 14. helmikuuta 2017

22. korostaa, että digitaalisia mahdollisuuksia hyödyntävien ja erityisesti internetin ja matkapuhelinsovellusten alalla toimivien uusien yritysten nousu nykyisten operaattorien rinnalle on avannut kuluttajille uusia kanavia löytää, vertailla ja valita tavaroita ja palveluja sisämarkkinoilla, mikä on johtanut kuluttajien voimaantumiseen ja siihen, että he tekevät tietoon perustuvia päätöksiä henkilökohtaisten tarpeidensa ja tavoitteidensa pohjalta;

23. korostaa, että jakamistalous tarjoaa unionin kuluttajille monia innovatiivisia tuotteita ja palveluita; korostaa, että jakamistalouden foorumeilla on nostettu esiin ajatus määräävässä markkina-asemassa olevien perinteisten toimijoiden haastamisesta, jotta luodaan entistä kilpaillumpi ympäristö kuluttajille ja yrityksille; toistaa, että komission olisi tarkasteltava verotukseen, hallinnollisiin puitteisiin ja turvallisuuteen liittyvien näkökohtien ohella myös kilpailuun liittyviä näkökohtia ja poistettava yritysten markkinoille pääsyn esteitä tasapuolisten kilpailuedellytysten luomiseksi; korostaa, että tämän tyyppinen talous on vakiintunut jo vuosia sitten ja että oikeudellisen johdonmukaisuuden vuoksi mahdolliset epäselvyydet olisi ratkaistava unionin tasolla toissijaisuusperiaatteen mukaisesti; korostaa, että digitaalisilla sisämarkkinoilla on tarpeen taata kuluttajien ja henkilötietojen korkeatasoinen suojele; kehottaa komissiota luomaan välineistön, joka on tarpeen, jotta jakamistalouden lukuisat muodot ja muunnelmat voivat saada tukea unionin tasolla ja myös yksittäisissä jäsenvaltioissa ja jotta niitä voidaan soveltaa, ne saavat uskottavuutta ja saavuttavat luottamuksen, ja on tietoinen siitä, että salliva ja tukea tarjoava sääntelykehys ei johda kilpailun vääristymiseen; pyytää komissiota käsittelemään uudelleen näitä huolenaiheita, jotta näiden liiketoimintamallien yhteiskunnalle tarjoamat edut toteutuisivat lainsäädännön puitteissa;

24. kehottaa komissiota tarkastelemaan laaja-alaisesti nykyisten kilpailuoikeudellisten välineiden tehokkuutta digitaalisella aikakaudella ja tarvittaessa kehittämään niitä edelleen;

25. painottaa, että juuri digitaalitalouden kaltaisella dynaamisella sektorilla on ehdottoman tärkeää, että kilpailuoikeudelliset prosessit saatetaan loppuun nopeasti, jottei määräävän markkina-aseman väärinkäyttö voi johtaa markkinoiden häiriintymiseen;

26. kehottaa komissiota kiinnittämään huomiota digitaalisten markkinoiden lisääntyvään lähentymiseen esimerkiksi vertaamalla pikaviestintäsovellusten kaltaisia palveluja yleisen televiestintäalan tarjoamiin vastaaviin palveluihin;

27. panee tyytyväisenä merkille komission tutkimuksen, joka koskee erinäisten yritysten ja erityisesti internet- ja televiestintäjätien ja muiden mediayritysten, elokuvastudioiden ja tv-jakeluyhtiöiden tiettyjä kilpailunvastaisia menettelytapoja; kehottaa komissiota nopeuttamaan kaikkia EU:n kilpailusääntöjä rikkovien käytäntöjen vastaisia menettelyitä;

28. pitää myönteisenä Applen valtiontukien tapauksessa tehtyä komission takaisinperimispäätöstä, joka muodostaa tärkeän virstanpylvään veroetujen kautta annettavien laittomien valtiontukien torjunnassa; muistuttaa kuitenkin, että unioni tarvitsee tiukempaa veropäätöksiä koskevaa lainsäädäntöä, jossa säädetään myös tehokkaasta järjestelmästä ja saatavien perintämekanismista unionin talousarvion omiin varoihin; kehottaa komissiota puuttumaan kaikkiin rikkomuksiin, jotta voidaan varmistaa oikeudenmukainen kilpailu koko sisämarkkinoilla;

29. kehottaa komissiota esittelemään sääntelystrategian, jossa otetaan huomioon teknologioiden lähentyminen ja alustojen määrän lisääntyminen; muistuttaa, että tämän vuoksi alakohtaisissa ennakkoasetuksissa on sovittava yhteen moniarvoisuuden suojele, ilmaisunvapaus ja henkilötietojen suoja, kuluttajan riippumattomuuden ja valinnanvapauden suojele sekä se, että edistetään tasavertaisesti kilpailevia tarjouksia Euroopassa sekä menestyvien eurooppalaisten yritysten vastaavia tarjouksia kansainvälisessä kilpailussa; katsoo, että arvon tasapuolisen jakautumisen kannalta on tärkeää korjata voimasuhteiden epätasapaino ja höllentää taloudellisten toimijoiden välisiä riippuvuuksia;

30. pitää myönteisenä, että digitaalisten markkinoiden markkinavoiman toteamisessa kiinnitetään enemmän huomiota verkostovaikutuksiin sekä tietojen keräämiseen ja analysointiin; katsoo, että tiedolla on suuri merkitys digitaalisessa taloudessa, ja siksi se olisi sisällytettävä kilpailuoikeudelliseen arviointiin;

Tiistai 14. helmikuuta 2017

31. katsoo, että internetin hakupalvelujen ja televiestinnän alojen kilpailu on tärkeää paitsi digitaalitalouden verkkoinnovoinnille ja -investoinneille niin myös kohtuullisille hinnoille ja palvelujen valinnanvaralle kuluttajien kannalta; kehottaa siksi komissiota turvaamaan kilpailun näillä aloilla myös internetpalvelujen ja taajuuksien jakamisen osalta; pitää tässä yhteydessä myönteisenä komission aikomusta ottaa televiestintäpaketin strategiset tavoitteet huomioon laajakais-taverkkojen valtiontukea koskevien suuntaviivojen soveltamisessa; on tyytyväinen komission päätökseen estää matkapuhelinpalveluntarjoajien O2 ja Three fuusio Yhdistyneessä kuningaskunnassa eurooppalaisten kuluttajien hyväksi; toteaa, että on tärkeää soveltaa sähköistä viestintää koskevia EU:n käytännesääntöjä ja parantaa yhteyksiä koko unionissa;
32. katsoo, että verkkovierailumaksujen poistaminen ei riitä ja että unionin sisäisiä puheluita on myös säänneltävä samalla lailla kuin paikallispuheluita; kehottaa komissiota antamaan unionin sisäisiä puheluita koskevan lainsäädäntöeh-dotuksen;
33. katsoo, että toimet kuluttajilta perittävien verkkovierailumaksujen lopettamiseksi unionissa eivät riitä pitkällä aikavälillä, jos sisämarkkinoita aiotaan syventää edelleen, ja että on kehitettävä kannustimet unionin sisäisten puhelujen laskemiseksi samalle tasolle kuin paikallispuhelut helpottamalla investointeja täysin eurooppalaisiin tai jaettuihin verkkoihin; kehottaa komissiota kuulemaan huolellisesti verkko-operaattoreita ja asianomaisia sidosryhmiä siitä, miten unionin sisäisten puhelujen maksut lasketaan tehokkaimmin paikallispuhelujen tasolle ja kannustetaan samalla investointeihin ja turvataan maailmanlaajuinen kilpailukyky ja innovointi;
34. kehottaa komissiota käyttämään poliittisia välineitään ja rahoitusvälineitään ja edistämään parhaiden käytäntöjen vaihtoa jäsenvaltioiden välillä, jotta voidaan edistää investointeja erilaisille perinteisille aloille ja pk-yrityksiin, jotka ovat jääneet jälkeen digitaalisen teollisen vallankumouksen kehityksestä;
35. korostaa, että Euroopan unionin olisi kannustettava kaikkia yrityksiä (määrävässä markkina-asemassa olevia ja myös uusyriä) innovointiin;
36. kehottaa komissiota olemaan yhtä päättäväinen meneillään olevassa tutkimuksessaan McDonald'sista ja ilmoittaessaan sen tuloksesta;

Valtiontuki

37. pitää valtiontukisääntöjen tarkistamista myönteisenä ja ehdottaa, että parlamentille lähetetään erityinen vuosikertomus; muistuttaa jäsenvaltioita siitä, että tarkoituksena oli kohdentaa tukitoimet paremmin pitkäaikaiseen, kestäväan talouskasvuun, laadukkaiden työpaikkojen luomiseen ja sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen siten, että samalla taataan tasapuoliset kilpailuedellytykset ja sosiaalisen markkinatalouden vapaa toiminta; korostaa, että jäsenvaltioilla on entistä suurempi vastuu tukien myöntämisestä ilman ennakoilmoitusta komissiolle; korostaa, että komission olisi annettava riittävä kilpailulainsäädännöllinen oikeusperusta matkailun vahvistamiseksi unionin talouden tärkeänä osatekijänä ja että julkisten matkailuorganisaatioiden rahoittamisen olisi siten kuuluttava yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen piiriin; kehottaa komissiota arvioimaan kaikki jäsenvaltion viime hetken transaktiot ottamatta huomioon viimeksi mainitun harjoittamaa poliittista painostusta; muistuttaa komissiota myös tarpeesta estää tiettyjä hallituksia toimimasta vilpillisessä mielessä, mistä on kyse niiden käyttäessä väärin unionin varoja;
38. korostaa, että valtiolliset tai alueelliset kannustimet ovat toimintapoliittisia välineitä, joilla voidaan varmistaa palvelut, jotka ovat ratkaisevan tärkeitä taloudellisten ja sosiaalisten olojen tukemiseksi unionin eristyksissä olevilla, kaukaisilla tai syrjäisillä alueilla ja saarilla, mutta että olisi myös otettava huomioon aikaisemmat kokemukset eikä näiden välineiden pitäisi olla sisämarkkinaperiaatteiden vastaisia; korostaa, että syrjäisten saarialueiden yhteyksistä huolehtiminen on myös olennaista, ja pitää myönteisenä, että syrjäisten alueiden asukkaiden liikkumisen sosiaalinen tukeminen on sisällytetty ryhmäpoikkeusasetukseen, kun yhteysongelmia havaitaan; pyytää komissiota ottamaan käynnissä olevassa yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen tarkistuksessa kaikilta osin huomioon SEUT-sopimuksen 349 artiklassa määrätyt Euroopan unionin syrjäisimpien alueiden erityispiirteet, koska yhteydet ovat elintärkeitä syrjäisimpien alueiden paikallisille pk-yrityksille ja vaikuttavat myös hyvin epätodennäköisesti kilpailuun sisämarkkinoilla;
39. pitää myönteisenä komission ilmoitusta valtiontuesta osana valtiontukiudistusta koskevaa aloitetta; toteaa, että yksinkertaisemmista säännöistä on hyötyä, koska ne tuovat varmuutta sekä viranomaisille että yrityksille; kehottaa komissiota samalla arvioimaan tarkemmin kiellettyjä valtiontukia, joilla on suuri kielteinen vaikutus sisämarkkinoihin;

Tiistai 14. helmikuuta 2017

40. kehottaa komissiota laatimaan mahdollisimman pian ohjeasiakirjan valtiontuen käsitteestä oikeuskäytännön ja täytäntöönpanon valvontakäytäntöjen tärkeiden muutosten vuoksi oikeusvarmuuden ja ennakoitavuuden varmistamiseksi;
41. kehottaa komissiota laatimaan pienempää mutta paremmin kohdennettua valtiontukea varten etenemissuunnitelman, jolla pyritään mahdollistamaan valtiontuen vähentäminen alentamalla veroja, jolloin kannustetaan pikemminkin uusia yrityksiä ja edistetään oikeudenmukaista kilpailua kuin tuetaan vanhoja rakenteita ja markkinoilla jo olevia toimijoita;
42. korostaa, että kun käytetään valtiontukea yleishyödyllisten palvelujen edistämiseksi, ratkaisevaa on kuluttajien ja kansalaisten etu eikä yksittäisille yrityksille tai julkisille laitoksille aiheutuva etu;
43. kehottaa komissiota seuraamaan tiiviisti yleishyödyllisten palvelujen uudelleen kansallistamista jäsenvaltioissa ja estämään laittoman valtiontuen myöntämisen julkisista palveluista maksettavan korvauksen muodossa;
44. kehottaa komissiota vaatimaan yhdenmukaista valtiontuen määritelmää kansainvälisissä kilpailuorganisaatioissa, kuten kansainvälisessä kilpailuverkostossa;
45. painottaa, että täysin toimivan energiaunionin luomiseksi ja valtiontukisääntöjen noudattamatta jättämisen sekä unionin varojen väärinkäytön välttämiseksi on seurattava tiukasti ja tutkittava perusteellisesti kaikkia valtiontukitapauksia ja julkisia hankintoja koskevia sääntöjenvastaisuuksia, jotka liittyvät energia- ja ympäristöinvestointeihin, kuten Unkarin Paksin ydinvoimalaitoksen kiistelyyn laajennushankkeeseen;
46. korostaa, että kuten komissio on vuotuisessa kilpailukertomuksessaan todennut kuudennen kerran, rahoitusalan väliaikaisia valtiontukia pidettiin tarpeellisina maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän vakauttamiseksi mutta niitä on nopeasti vähennettävä tai ne on poistettava kokonaan ja arvioitava uudelleen mahdollisimman pian; kehottaa komissiota ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaista (ESMA) varmistamaan, että kaikkea kuluttajansuojalainsäädäntöä, kuten rahoitusvälineiden markkinoista annettua asetusta ja vakuutus- ja eläintalouden direktiiviä, sovelletaan johdonmukaisesti kaikkialla sisämarkkinoilla, ja kehottaa komissiota ja arvopaperimarkkinaviranomaista varmistamaan, että tämän lainsäädännön täytäntöönpanon yhteydessä ei ilmene sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttöä; kehottaa komissiota harkitsemaan mahdollisuutta asettaa pankkien valtiontuen ehdoksi pk-yrityksille myönnettävät lainat;
47. muistuttaa kannastaan, joka koskee komission tutkimusta useiden jäsenvaltioiden pankkialaa hyödyttävistä laskennallisista verosaamisista ja -veloista (DTA/DTC:t); katsoo, että DTA/DTC:t olisi hyväksyttävä valtiontukea koskevissa säännöksissä takautuvasti, jos ne ovat sidoksissa nimenomaisiin ehtoihin, jotka koskevat reaalityökalouden kohteiden rahoittamista;
48. pitää valitettavana, että komissio ei ole toteuttanut toimia korjataksaan yksityisten pankkien rakennemuutoksissa tapahtuneita väärinkäytöksiä, jotka vaikuttavat pientalouteen ja etuoikeutettujen osakkeiden kaltaisten rahoitusvälineiden omistajiin, koska monessa tapauksessa osakkeet on myyty noudattamatta täysimääräisesti unionin lainsäädäntöä; vaatii komissiota puuttumaan rahoituslaitosten väärin perustein myymisen laajalle levinneisiin vaikutuksiin, mitä ei tehty talouskriisin kohteiden pankkien rakennemuutoksen yhteydessä;
49. kehottaa jälleen komissiota tutkimaan, onko pankkiala kriisin alusta lähtien saanut etua implisiittisestä avusta ja epätavanomaisen maksuvalmiustuen kautta annetusta valtiontuesta;
50. toteaa, että Euroopan tilintarkastustuomioistuin on havainnut valtiontukeen liittyviä virheitä noin viidesosassa tarkastamistaan hankkeista, jotka ovat saaneet yhteisrahoitusta koheesio-ohjelmista vuosina 2010–2014 ja joissa vaikutti olevalle valtiontuesta⁽¹⁾; toteaa, että kolmasosalla näistä virheistä arvioitiin olevan taloudellista vaikutusta ja niiden katsotaan vaikuttaneen koheesio- ja talouspolitiikan virhetasoon; katsoo siksi, että koheesio- ja talouspolitiikan alalla on parantamisen varaa siinä, miten valtiontukea koskevien sääntöjen noudattamatta jättämiseen puututaan; katsoo, että on erityisesti välttämätöntä parantaa valtiontukea koskevien sääntöjen tuntemusta vastaanottajamaissa, jotta vältetään hyvässä uskossa tehdyt virheet,

⁽¹⁾ Tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomus nro 24/2016: "Koheesio- ja talouspolitiikan alalla lisätoimet tarpeen valtiontukisääntöjen noudattamisen valvomiseksi ja niitä koskevan tietoisuuden lisäämiseksi" – http://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR16_24/SR_STATE_AIDS_FI.pdf

Tiistai 14. helmikuuta 2017

sekä parantaa sääntöjenvastaisuuksien kirjaamista, jotta saadaan asiasta parempi näkemys;

51. katsoo, että laittomien valtiontukien luokittelu olisi tunnettava paremmin paikallisella ja kansallisella tasolla; on tyytyväinen komission uusimpiin päätöksiin, jotka selventävät, mitä julkisia edistämistoimia jäsenvaltiot voivat toteuttaa ilman komission suorittamaa valtiontuen arviointia; katsoo, että nämä päätökset tarjoavat paikallisille ja kunnallisille hankkeille hyödyllistä ohjeistusta, jonka avulla voidaan vähentää hallinnollista rasitusta ja samalla lisätä oikeusvarmuutta;

52. kehottaa komissiota tarkastelemaan, miten asiaankuuluvia kilpailusäännöksiä tulkitaan talletusvakuusdirektiivin yhteydessä, jotta voidaan todella käyttää unionin lainsäätäjien mahdollistamia varhaisvaiheen vakautusvälineitä;

53. korostaa komission verotukseen liittyvien valtiontukien alalla tekemien tutkimusten merkitystä, sillä niistä saadaan tarvittavaa tukea eurooppalaiselle ja kansainväliselle verotusta koskevalle toimintaohjelmalle erityisesti aggressiivisen verosuunnittelun torjunnassa;

54. kehottaa komissiota kohdentamaan lisää resursseja valtiontueksi epäiltyjen veropäätösten tutkimiseen ja tekemään näitä tutkimuksia järjestelmällisesti; toteaa, että komissio luokittelee joissakin jäsenvaltioissa eräistä monikansallisista yrityksistä tehdyt epämääräiset veropäätökset laittomiksi valtiontuiksi, sillä ne vääristävät kilpailua sisämarkkinoilla; pitää myös myönteisenä, että nykyään tiedostetaan paremmin yhteydet yhtäältä veropolitiikkojen ja verotuksen alan hallinnollisten käytäntöjen ja toisaalta kilpailupolitiikan välillä; kehottaa komissiota julkaisemaan edellisenä vuotena tehdyistä keskeisistä veropäätöksistä turvallisen keskusrekisterin tietojen perusteella yhteenvedon, joka sisältää ainakin veropäätöksessä käsiteltävien kysymysten kuvauksen ja kuvauksen kriteereistä, joiden avulla ennakkohinnoittelusopimus on määritelty, ja jossa määritellään jäsenvaltiot, joihin se todennäköisimmin vaikuttaa;

Kilpailuoikeus, kartellien vastaiset menettelyt ja yrityskeskittymien valvonta

55. pitää myönteisinä komission pyrkimyksiä laatia ohjeita, jotka koskevat sen menettelyjä ja unionin oikeudellisen kehyksen jatkuvaa arviointia;

56. korostaa, että on tärkeää hajottaa kartellit unionin kansalaisten ja yritysten, erityisesti pk-yritysten, edun vuoksi; kannustaa komissiota yhtenäistämään tätä koskevia hallinnollisia menettelyjä käsiteltävien nopeuttamiseksi;

57. katsoo, että ehdotetut maailman suurimpien maatalouskemikaali- ja siemenyritysten sulautumat aiheuttavat siementen hintojen nousuriskin ja vähentävät mahdollisuuksia valita maanviljely- ja ympäristöoloihin sopeutuneita lajikkeita; korostaa, että jos nämä sulautumat toteutuvat, 61 prosenttia maailmanlaajuisista siemenmarkkinoista ja 65 prosenttia maailmanlaajuisista torjunta-ainemarkkinoista olisi vain kolmen yhtiön hallinnassa;

58. kehottaa komissiota tehostamaan toimintaansa maailmanlaajuisesti sen varmistamiseksi, että kolmansien maiden kilpailusäännöt eivät ole ristiriidassa unionin määräysten kanssa eurooppalaisten yritysten edun vastaisesti;

59. kehottaa komissiota toteuttamaan edelleen tiukasti ja tehokkaasti kartellien vastaisia toimiaan kaikissa niissä tapauksissa, joissa on riittäviä todisteita kartellien vastaisen sääntöjen rikkomisesta; muistuttaa, että kilpailupolitiikan avulla myös kilpailijat voivat tehdä yhteistyötä innovoinnin alalla ilman, että tätä yhteistyötä käytetään väärin kilpailunvastaisiin tarkoituksiin; panee merkille viisi viimevuotista päätöstä, jotka koskevat yhteensä noin 365 miljoonan euron sakkoja, mikä on dokumentoitu komission kilpailupolitiikkaa koskevan vuoden 2015 kertomukseen liittyvässä yksiköiden valmisteluasiakirjassa;

60. katsoo, että rikkomuksista määrättäviä sakkoja koskevia voimassa olevia sääntöjä voitaisiin täydentää määräämällä vastuussa oleville toimijoille pidemmälle meneviä rangaistuksia; kehottaa komissiota harkitsemaan mahdollisuutta täydentää kartellisakkoja yritysten päätöksentekijöihin kohdennetuilla henkilökohtaisilla seuraamuksilla sekä yksittäisillä seuraamuksilla työntekijöille, jotka ovat tosiasiallisessa vastuussa siitä, että yritys on rikkonut kilpailulainsäädäntöä – komission olisi näin ollen voitava tarvittaessa määrätä sellaisia toimenpiteitä kuin liiketoimintakieltoja tai henkilökohtaisia sakkoja;

Tiistai 14. helmikuuta 2017

61. katsoo, että yhä korkeammat sakot ainoana välineenä kilpailuoikeuden rikkomisen käsittelyssä voi olla liian jäykkä menettely; korostaa, että suurien sakkojen langettamista ei pidä käyttää vaihtoehtoisena talousarvion rahoituskeinona; kannattaa ”keppi ja porkkana” -strategiaa, jossa seuraamukset toimivat tehokkaana pelotteena ennen kaikkea rikkomusten uusijoille ja sääntöjen noudattamiseen kannustetaan;

62. panee merkille, että ilmoitettujen sulautumien määrä kasvoi merkittävästi vuonna 2015; pyytää näin ollen, että asiasta vastaaville yksiköille annetaan käyttöön tarvittavat resurssit (henkilöstön sisäisen uudelleensijoittamisen kautta), jotta ne voivat edelleen käsitellä tehokkaasti tätä tilannetta;

63. on tyytyväinen komission hiljattain järjestämään kuulemiseen yrityskeskittymien EU-valvonnan tietyistä menettelyteknisistä ja oikeudellisista näkökohdista; kehottaa komissiota tarkistamaan suunnitellun yrityskeskittymien valvontaa koskevan asetuksen uudistuksen yhteydessä huolellisesti, otetaanko nykyisessä arviointikäytännössä riittävästi huomioon digitaalisten markkinoiden näkökohdat ja markkinoiden kansainvälistyminen; katsoo, että ennen kaikkea digitaalisessa taloudessa sulautumien arvioinnissa käytettäviä kriteerejä on mukautettava;

64. on huolissaan käynnissä olevista Bayer AG:n ja Monsanto Company Inc.:n sulautumista koskevista neuvotteluista; kiinnittää huomiota siihen, että suunniteltu sulautuma voisi johtaa eurooppalaiseen ja maailmanlaajuiseen oligopoliin, jos sen annetaan toteutua; painottaa, että tämä sulautuma johtaisi monopolitilanteeseen siemen- ja torjunta-ainemarkkinoilla, jotka ovat maatalousalan kannalta tärkeitä; pyytää siksi komissiota tekemään tästä sulautumasta ennakoarvioinnin ja toivoo selkeää kuvaa komission aikataulusta;

65. katsoo, että unionin yrityskeskittymien valvonnassa olisi otettava ostohinta huomioon puuttumiskriteerinä, koska digitaalisten markkinoiden sulautumat ovat tehneet selväksi sen, että liikevaihtoon perustuvat raja-arvot eivät riitä;

66. kehottaa komissiota antamaan lainsäädäntöehdotuksen, jolla luodaan yrityskeskittymien valvonnasta vastaavien kansallisten kilpailuviranomaisten unionin tason koordinoitikehys;

67. kehottaa jälleen komissiota valvomaan tarkasti vahingonkorvauskanteita kartelliasioissa koskevan direktiivin 2014/104/EU täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa; toteaa, että tämä direktiivi on saatettava asianmukaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä 27. joulukuuta 2016 mennessä; pitää erittäin valitettavana sitä, että saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä on ollut toistaiseksi hyvin hidasta ja moni jäsenvaltio ei ole vielä tehnyt säädösesitystä; kehottaa komissiota perussopimusten valvojana muistuttamaan jäsenvaltioita niiden velvollisuuksista;

Alakohtaiset näkökohdat

68. on tyytyväinen komission esittämään joustavaa energiaunionia ja tulevaisuuteen suuntautuvaa ilmastonmuutospolitiikkaa koskevaan puitestrategiaan ja on samaa mieltä sen viidestä toisiinsa liittyvästä poliittisesta ulottuvuudesta; korostaa, että energiayhdistelmää koskevien päätösten tekeminen on jäsenvaltioiden vastuulla;

69. panee tyytyväisenä merkille kilpailusääntöjen rikkomista koskevat eri tutkimukset ja erityisesti Gazpromia ja Bulgargazia koskevat tutkimukset, joiden avulla pyritään varmistamaan energiaunionin markkinoiden yhdentyminen; pitää kuitenkin valitettavana eräiden jäsenvaltioiden tapaa ostaa kaasua offshore-yritysten kautta, sillä sellainen käytäntö on tyypillinen esimerkki veronkierrosta ja toiminnasta, joka on asianmukaisesti toimivan energiaunionin vastaista; korostaa myös, että on tärkeää estää markkinarakenteet, jotka voisivat haitata tehokasta kilpailua energia-alalla;

70. panee merkille komission pyrkimykset edistää uusiutuvien energialähteiden integroimista markkinoille kilpailun vääristymien välttämiseksi; korostaa kuitenkin jäsenvaltioiden tehneen COP21-ilmastokonferenssissa oikeudellisesti sitovia sitoumuksia, jotka eivät voi toteutua ilman konkreettisia (valtiollisia) toimenpiteitä uusiutuvan energian tuotannon ja käytön edistämiseksi ja rahoittamiseksi;

71. painottaa, että unionin kilpailupolitiikalla on suuret mahdollisuudet edistää korkeampia sosiaalisia normeja ja ympäristönormeja; pitää valitettavana, että Unkarin hallitus vääristää kilpailua uusiutuvan energian alalla soveltamalla korkeita veroja ja estämällä energiatehokkaiden ja uusiutuvien energiateknologioiden käyttöönoton; kehottaa komissiota tukemaan edelleen uusiutuvan energian käyttöä Euroopassa, jotta voidaan saavuttaa Euroopan unionin kymmenvuotisessa Eurooppa 2020 -kasvustrategiassa asetetut ympäristötavoitteet; kehottaa komissiota edelleen tukemaan ympäristö-, sosiaali- ja työolainsäädännön vaatimusten sisällyttämistä julkisiin hankintamenettelyihin;

Tiistai 14. helmikuuta 2017

72. kehottaa komissiota tarkistamaan komission asetusta (EU) N:o 267/2010, jossa on säädetty poikkeuksen soveltamisesta tiettyihin sopimuksiin vakuutuslalla, sillä riskien arvioimiseen ja riskien yhteiseen kattamiseen tarvittavien tietojen vaihto lisää alan oikeusvarmuutta ja kilpailukykyä ja helpottaa siten uusien yritysten tuloa markkinoille ja lisää kuluttajien valinnanmahdollisuuksia ja parantaa taloudellisia toimintaedellytyksiä;
73. korostaa tarvetta erottaa käsitteellisesti ja politiikan tasolla toisistaan kilpailusäännöt ja kunkin jäsenvaltion sosiaalipolitiikka; tunnustaa, että jokainen hallitus on velvollinen toimimaan välttääkseen kansalaistensa energiaköyhyyden;
74. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita vähentämään energiatuotteiden verorasitusta ja torjumaan tehokkaasti energiaköyhyyttä;
75. palauttaa mieliin, että energiajärjestelmä on verkkoinfrastruktuuri, joka edellyttää erityiskohtelua ja joka mahdollistaa oman tuotannon ja myös edistää sitä;
76. toteaa, että nykyiset valtion monopolit, kuten rahapelimonopolit, voivat johtaa epäoikeudenmukaisiin ja kilpailunvastaisiin käytäntöihin; kiinnittää huomiota vaaraan, että jos lisenssejä myönnetään ilman toimilupaa koskevia tarjouskilpailuja tai jos tarjouskilpailut ovat läpinäkymättömiä tai kyseenalaisia, jäsenvaltioiden hallitukset pystyvät suosimaan tiettyjä yrityksiä muihin nähden, mistä syntyy hyvin kilpailunvastainen ympäristö; kehottaa komissiota seuraamaan tarkasti nykyisiä valtion monopoleja ja toimilupaa koskevien tarjouskilpailujen lainmukaisuutta kilpailun liiallisen vääristymisen ehkäisemiseksi;
77. kehottaa komissiota ehdottamaan muutoksia asetukseen (EY) N:o 261/2004 samantasoisien suojelun varmistamiseksi kolmansista maista tulevien lentojen matkustajille riippumatta siitä, onko liikenteenharjoittaja unionista vai sen ulkopuolelta;
78. muistuttaa, että SEUT-sopimuksen 42 artiklassa annetaan maatalousalalle erityisasema kilpailupolitiikan soveltamisen alalla, mikä vahvistettiin YMP:n edellisen uudistuksen yhteydessä sallimalla joukko poikkeuksia ja vapautuksia SEUT-sopimuksen 101 artiklan määräyksistä; katsoo, että nykyinen maatalousalan kriisi heikentää entisestään maanviljelijöiden valmiiksi heikkoa asemaa elintarvikeketjussa;
79. katsoo, että tuottajaorganisaatioiden ja niiden liittojen yhteiset toimet esimerkiksi tuotannon suunnittelussa ja myyntineuvotteluissa ja tarvittaessa sopimusehtoja koskevissa neuvotteluissa ovat tarpeen SEUT-sopimuksen 39 artiklassa määriteltujen YMP:n tavoitteiden saavuttamiseksi, joten niiden olisi oletettava periaatteessa olevan sopusoinnussa SEUT-sopimuksen 101 artiklan kanssa; toteaa, että nykyisiä poikkeuksia ei käytetä kaikessa laajuudessaan ja että poikkeusten selkeyden puute, niiden täytäntöönpanoon liittyvät vaikeudet ja kansallisten kilpailuviranomaisten epäyhtenäinen tapa soveltaa niitä eivät tarjoa maanviljelijöille ja heidän organisaatioilleen riittävää oikeusvarmuutta, estävät viljelijöiden omaaloitteisen järjestäytymisen ja haittaavat sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa; kehottaa siksi komissiota parantamaan käytettävissä olevia välineitä varmistamalla, että kilpailupolitiikassa otetaan paremmin huomioon maatalousalan erityispiirteet, ja täsmentämällä asianmukaisesti maatalouden yleisen poikkeuksen soveltamisalaa, maito-, oliiviöljy-, naudanliha-, vasikanliha- ja peltokasvialalla sovellettavia erityisiä sääntöjä sekä SEUT-sopimuksen 101 artiklan 3 kohdan mukaisia yksittäisiä poikkeuksia;
80. kehottaa komissiota torjumaan elintarvikeketjussa esiintyviä hyvän kauppatavan vastaisia käytäntöjä, jotka haittaavat maanviljelijöitä ja kuluttajia, ja antamaan unionin tasolla sitovaa niiden vastaista sääntelyä; kehottaa komissiota ja kansallisia kilpailuviranomaisia vastaamaan kysymyksiin siitä, miten jakelualan kansallisen tason nopea keskittyminen sekä keskeisten jakelijoiden kansainvälisten ja unionin tasoisten yhteenliittymien kehittyminen vaikuttavat kumulatiivisesti elintarvikeketjun yläpäässä sekä jälleenmyyjien ja kuluttajien kannalta; katsoo, että tämä rakenteellinen kehitys voi johtaa hintojen heittelettämiseen ja maanviljelijöiden tulojen laskuun ja että se herättää huolta mahdollisista strategisista mukautuksista, kilpailun vähenemisestä ja elintarvikeketjussa innovointia varten käytettävissä olevan investointimarginaalin kapenemisesta;
81. korostaa, että kilpailupolitiikassa puolustetaan kuluttajien etuja mutta ei oteta huomioon maataloustuottajien etuja; korostaa, että kilpailupolitiikassa on asetettava maataloustuottajien etujen puolustaminen samalle tasolle kuluttajien etujen puolustamisen kanssa ja varmistettava, että kilpailun ja sisämarkkinoille pääsyn edellytykset ovat oikeudenmukaiset, jotta voidaan edistää investointeja, työllisyyttä ja innovointia, maatalousyritysten elinkelpoisuutta sekä unionin maaseutualueiden tasapainoista kehitystä;

Tiistai 14. helmikuuta 2017

82. painottaa, että oikeudenmukaisen hinnan käsite ei saa tarkoittaa vain alinta mahdollista hintaa kuluttajalle, vaan hinnan on oltava kohtuullinen ja mahdollistettava kohtuullinen palkkio kaikille elintarvikeketjun osapuolille;

83. kehottaa komissiota toimittamaan parlamentille ja neuvostolle tiedot siitä, kuinka paljon viljelijät eri jäsenvaltioissa käyttävät yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen 225 artiklan mukaisia nykyisiä poikkeuksia, ja selkeyttämään asianmukaisesti tällaisten poikkeusten ja SEUT-sopimuksen 101 artiklan 3 kohdan mukaisten yksittäisten kilpailusääntöpoikkeusten soveltamisalaa; kehottaa komissiota selvittämään erityisesti, voidaanko kestävyyssopimukset, joita tehtiin elintarvikeketjussa yhteiskunnallisten vaatimusten täyttämiseksi ja joiden määräykset ovat pakollisia vaatimuksia tiukempia, vapauttaa kilpailulainsäädännön noudattamisesta, jos niillä vaikutetaan tuotannon parantamiseen ja innovoinnin edistämiseen samalla, kun kuluttajat hyötyvät;

84. kehottaa komissiota noudattamaan laaja-alaisempaa lähestymistapaa, kun määritellään ”määrävä asema” ja se, onko yksittäinen maatalousyritys tai useampi horisontaalisen sopimuksen nojalla toisiinsa sidoksissa oleva maatalousyritys käyttänyt väärin tällaista asemaa, ja ottamaan tässä huomioon keskittymisasteen sekä tuotantopanos-, valmistus- ja vähittäismyyntialojen neuvotteluvoimasta seuraavat rajoitukset;

85. katsoo, että maatalouden sisämarkkinoilla ”merkityksellisten markkinoiden” määritelmän olisi kehityttävä ja se olisi ymmärrettävä ensi sijassa unionin laajuudesta näkökulmasta ennen alempien tasojen huomioon ottamista, jotta ei vaaranneta maataloustuotteiden tarjonnan keskittämisen tavoitetta sillä, että lokeroidaan tiukasti alat, joilla maatalousalan yritys saa toimia;

86. katsoo, että viljelijöille kaikilla tuotannon aloilla olisi taattava oikeus keskitettyyn sopimiseen, johon sisältyy mahdollisuus sopia vähimmäishinnoista;

87. katsoo, että viljelijöiden olisi tehtävä täysimääräisesti yhteistyötä tuottajaorganisaatioiden kanssa, mukaan lukien tuottajaosuuskunnat, niiden yhdistykset ja eri alojen yhteiset elimet, ja hyödynnettävä niiden mahdollisuuksia; kehottaa komissiota kannustamaan tällaisia kollektiivisia itseavun välineitä kehittämään osaamistaan ja tehostamaan toimintaansa selkeyttämällä ja yksinkertaistamalla niihin sovellettavia sääntöjä, jotta vahvistetaan viljelijöiden neuvotteluvoimaa ja kilpailukykyä siten, että samalla varmistetaan SEUT-sopimuksen 39 artiklassa vahvistettujen periaatteiden noudattaminen;

88. kehottaa komissiota varmistamaan, että yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen 222 artiklan säännökset otetaan käyttöön nopeasti, jos markkinat ovat vakavasti epätasapainossa, ja arvioimaan edelleen tämän toimenpiteen tehokkuutta, kun sitä sovelletaan maitoalan markkinoilla, jotta voidaan ehdottaa kilpailulainsäädännön ja menettelyjen tilapäistä mukauttamista vakavien markkinahäiriöiden tapauksessa;

89. panee tyytyväisenä merkille äskettäin julkaistut suuntaviivat, jotka koskevat näiden sääntöjen soveltamista; katsoo kuitenkin, että niiden oikeudellinen soveltamisala on liian rajallinen ja täytettävät kriteerit ovat liian tiukkoja ja heterogeenisiä eri aloilla taatakseen riittävän oikeudellisen selkeyden oikeusvarmuuden viljelijöille, jotka haluavat hyödyntää näitä poikkeuksia;

90. katsoo, että merkittävien markkinoiden kategorisointi ei sovi oliiviöljyalan nykytilanteeseen, ja ehdottaa siksi, että oliiviöljyn kuluttajamarkkinoita olisi pidettävä sisämarkkinoina, jotta voidaan parantaa yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen 169 artiklan sääntöjen täytäntöönpanoa;

91. katsoo, että koska oliiviöljytuotannon vaihtelut johtuvat yleensä sääoloista ja jotta taattaisiin tuottajaorganisaatioiden ja tuottajaorganisaatioiden liittojen jäsenten tavoitteet, olisi otettava huomioon tapaukset, joissa tuottajaorganisaatiot joutuvat hankkimaan oliiviöljyä muilta kuin jäseniltä, samalla, kun taataan tämän toiminnan liitännäinen luonne suhteessa organisaatioiden omien jäsenten tuotteiden markkinointiin;

92. ehdottaa, että naudan- ja vasikanlihantuotantoa koskevien 170 artiklan säännösten soveltamisalaa laajennetaan koskemaan lihakarja-alaa, jotta niiden täytäntöönpano olisi tehokkaampaa;

Tiistai 14. helmikuuta 2017

93. suhtautuu sokerialan kiintiöiden poistamisen yhteydessä myönteisesti sopimuskehityksen⁽¹⁾ säilyttämiseen sokerijuurikkaanviljelijöiden, viljelijäjärjestöjen ja sokerialan yritysten välillä, jotta muun muassa määritetään arvon jakoperusteet sokerimarkkinoiden tai muiden raaka-ainemarkkinoiden kehityksen perusteella; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että tätä mahdollisuutta tarjotaan kaikille alan toimijoille, jotta säilytetään yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen tavoite ja näin varmistetaan sokeriyritysten ja sokerijuurikkaan viljelijöiden oikeuksien ja velvollisuuksien kohtuullinen tasapaino;

94. kehottaa komissiota arvioimaan, mikä on jakelijoiden vaikutus yrityksiin, jotka valmistavat niiden omien merkkien tuotteita;

95. muistuttaa parlamentin myönteisestä kannasta⁽²⁾ EU:n puitelainsäädännön antamiseen hyvän kauppatavan vastaisten käytäntöjen kitkemiseksi elintarvikeketjusta; korostaa, että kyseisellä lainsäädännöllä on varmistettava, että unionin viljelijöillä ja kuluttajilla on mahdollisuus hyötyä oikeudenmukaisista myynti- ja ostoehdoista;

96. katsoo, että maitoalan paketin⁽³⁾ täysimääräinen ja tyydyttävä täytäntöönpano on välttämätöntä maitoalan vahvistamisen kannalta, ja kehottaa komissiota tekemään ehdotuksen maitoalan paketin voimassaoloajan jatkumisesta vuoden 2020 puolivälin jälkeen ja tarkastelemaan mahdollisuutta soveltaa sen sääntöjä myös muihin maatalouden aloihin;

97. panee merkille päätelmät, jotka esitettiin kilpailun pääosaston tutkimuksessa uudenaikaisen vähittäiskauppa-alan vaikutuksesta unionin elintarvikealan valikoimaan ja innovointiin, mukaan luettuna elintarvikemarkkinoille tulevien oman merkin tuotteiden mahdollisesti kielteinen vaikutus innovointiin; kehottaa komissiota tekemään parlamentille selkoa kaikista käynnissä olevista neuvotteluista, joissa pyritään määrittämään, vähentääkö tämä kielteinen vaikutus innovointia ja kuluttajien saatavilla olevaa tuotevalikoimaa ja mikä olisi sen pitkäaikainen vaikutus toimitusketjuun ja maanviljelijöiden tilanteeseen;

98. muistuttaa jälleen tarpeesta kehittää vaiheittain unionin kilpailupuitteita siten, että elintarvikeketjun valvontaan Euroopassa sisällytetään elintarvike- ja maatalousjärjestelmien kestävyyttä mittaavat Yhdistyneiden kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestön FAO:n SAFA-indikaattorit, oikeudenmukaista hinnoittelua ja avoimia sopimuksia (S.2.1.1.) ja tavarantoimittajien oikeuksia (S.2.2.1) koskevat indikaattorit mukaan luettuina;

99. korostaa, että minkä tahansa teollisuudenalan liiallinen verotus voisi helposti tuhota kilpailun ja olisi vastoin kuluttajien etua;

100. kehottaa kehittämään edelleen eurooppalaista elintarvikkeiden hintojen seurantavälinettä, jotta voidaan tehostaa maatalouselintarvikealan kriisien havaitsemista parempien ja eritellympien tietojen avulla; korostaa tämän osalta tarvetta ottaa maanviljelijäjärjestöt mukaan tietojen määrittelyyn ja keruuseen;

101. kehottaa komissiota ottamaan täysimääräisesti huomioon kolmansien maiden kanssa tehdyistä kauppasopimuksista mahdollisesti seuraavat markkinavääristymät eurooppalaisten maataloustuottajien kannalta, koska he ovat taloudellisesti haavoittuvassa tilanteessa ja heillä on perustavaa laatua oleva asema yhteiskunnassamme; katsoo, että komission olisi kiinnitettävä erityistä huomiota sopimuksiin sellaisten valtioiden kanssa, joissa maataloutta ja terveyttä säännellään huomattavasti vähemmän kuin unionissa;

⁽¹⁾ Komission delegoitu asetus (EU) N:o 2016/1166, annettu 17 päivänä toukokuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 liitteen X muuttamisesta sokerialalla 1 päivästä lokakuuta 2017 sovellettavien sokerijuurikkaan ostoehdojen osalta (EUVL L 193, 19.7.2016, s. 17).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. kesäkuuta 2016 hyvän kauppatavan vastaisista käytännöistä elintarvikeketjussa (P8_TA (2016)0250).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 261/2012, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2012, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 muuttamisesta maito- ja maitotuotealan sopimussuhteiden osalta (EUVL L 94, 30.3.2012, s. 38).

Tiistai 14. helmikuuta 2017

102. kehottaa komissiota tutkimaan vähittäismarkkinoiden vääristymien luonnetta ja sisältöä sekä sisällyttämään tähän jakelijoita koskevien alueellisten toimitusrajoitusten mahdollisen vaikutuksen, koska vääristyminen johtaa markkinoiden pirstaloitumiseen ja suurilla supermarketeilla on mahdollisuus hallita markkinoita ja vääristää kilpailua toimitusketjuissa; painottaa sen merkitystä, että kaikki sidosryhmät antavat tarvittavat tiedot; kehottaa komissiota aloittamaan uudelleen vähittäismyynnihinnan määrittämistä koskevat tutkimukset;

103. katsoo, että komission olisi vahvistettava entisestään kilpailupolitiikan ja liikennepolitiikan välistä yhteyttä; panee merkille, että tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksessa nro 21/2014 todetaan, että alueellisten lentoasemien tai syrjäisillä alueilla sijaitsevien lentoasemien muodostamia erityistapauksia lukuun ottamatta yhteyksien on Euroopassa perustuttava taloudelliseen kestävyYTEEN; pitää valitettavana, että lentoasemainvestoinneilla ei aina ole saavutettu ennakoituja tuloksia; kehottaa siksi komissiota määrittämään onnistuneet ja epäonnistuneet lentoasemahankkeet; kehottaa komissiota tarkistamaan asetusta (EY) N:o 868/2004 siten, että vahvistetaan unionin ilmailualan kilpailuasemaa, ehkäistään aiempaa tehokkaammin epäoikeudenmukaista kilpailua, varmistetaan vastavuoroisuus ja lopetetaan epäoikeudenmukaiset käytännöt, myös eräiden kolmansien maiden kaikille lentoyhtiöille myönnettävät tuet ja valtionavut; kehottaa komissiota tutkimaan, haittaavatko tietyt käytännöt – jotka perustuvat jäsenvaltioiden ja unionin ulkopuolisten maiden välisiin bilateraaliin lentoliikennesopimuksiin – lentoyhtiöiden ja lentoasemien välistä tervettä kilpailua ja ovatko ne eurooppalaisten kuluttajien etujen vastaisia; kehottaa myös komissiota torjumaan tehokkaasti kilpailunvastaisia käytäntöjä, jotka voivat heikentää eurooppalaisten kuluttajien mahdollisuuksia käyttää eri verkkokanavia, myös metahakuun perustuvia vertailupalveluja ja verkkomatkatuomistoja;

104. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita osoittamaan enemmän poliittista tahtoa liikenteen sisämarkkinoiden syventämiseksi ja vahvistamiseksi edelleen ja tasapuolisten toimintaedellytysten takaamiseksi, jotta varmistetaan avoin ja oikeudenmukainen kilpailu julkisten ja yksityisten toimijoiden välillä liikenne-, posti- ja matkailualoilla noudattamalla sen yhteydessä muita unionin politiikkoja, tavoitteita ja periaatteita, mukaan lukien sosiaalinen ulottuvuus, joka on tärkeä liikenteen sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan kannalta;

105. korostaa, että liikenneyhteydet ja -infrastruktuurit ovat tärkeitä syrjäisten ja kaukaisten alueiden elinvoimaisuuden, taloudellisen kehityksen sekä julkisten ja yksityisten palveluiden kannalta;

106. pitää toivottavana kattavan TEN-T-verkon loppuunsaattamista;

107. painottaa, että tarvetta taata liikennealan työntekijöiden oikeuksien entistä tehokkaampi suojele väärinkäytöksiltä ei pidä käyttää verukkeena avoimen kilpailun rajoittamiselle eri jäsenvaltioiden toimijoiden välillä; kehottaa komissiota noudattamaan suhteellisuus- ja toissijaisuusperiaatteita laatiessaan lainsäädäntöä, jolla on merkittävä vaikutus liikenteen sisämarkkinoiden toimintaan;

108. panee merkille haasteet, joita postipalvelualan toimijat ovat kohdanneet digitaalisten sisämarkkinoiden luomisen johdosta; painottaa, että tämän kunnianhimoisen hankkeen onnistuminen riippuu varsinkin sähköisen kaupankäynnin alalla suuresti postipakettilähetysten markkinoiden tulevasta muodosta; painottaa tarvetta taata oikeudenmukaiset ja tasapuoliset rajat ylittävät kilpailuedellytykset kaupallisia palveluja tarjoaville yksityisille tahoille ja julkisille toimijoille;

109. korostaa, että kaikessa kilpailupolitiikassa on kunnioitettava asianomaisten alojen kaikkien toimijoiden sosiaalisia oikeuksia;

110. korostaa, että jäsenvaltiot panevat unionin liikennelainsäädäntöä usein puutteellisesti täytäntöön eikä perussopimusten periaatteita noudateta etenkin jäsenvaltioissa, joissa liikennettä hallinnoi monopoliasemassa oleva keskushallinto; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita panemaan asianmukaisesti täytäntöön sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan kannalta keskeisen voimassa olevan unionin lainsäädännön ja valvomaan sen noudattamista yritysten ja teollisuuden, kuluttajien, työntekijöiden sosiaaliolojen ja ympäristön kannalta hyödyllisten lisähyötyjen aikaansaamiseksi;

111. korostaa, että on tärkeää poistaa fyysiset, tekniset ja sääntelyyn liittyvät esteet jäsenvaltioiden väliltä, jotta estetään sisämarkkinoiden pirstaloituminen ja helpotetaan rajat ylittävää liikkuvuutta ja alueellista yhteistyötä ja siten edistetään kilpailua;

Tiistai 14. helmikuuta 2017

112. pyytää komissiota kiinnittämään huomiota epäsuoriin kilpailun esteisiin, jotka ovat seurausta verotusta, turvallisuutta, ajo- ja lepoaikojen eroja, tyyppihyväksyntää ja matkustajien oikeuksia koskevien sääntöjen eroista;

113. pitää myönteisenä liikenteen ja matkailun alalla tapahtunutta digitaaliteknologian kehitystä, joka edistää kilpailua, luo työpaikkoja, helpottaa pk-yritysten pääsyä suuremmille markkinoille ja on kuluttajille konkreettisesti hyödyllistä; korostaa, että digitalisointi ja yhteisötalouden myönteinen kehitys saavat aikaan merkittäviä muutoksia alojen toimintaympäristössä ja että tarvitaan asianmukainen ja selkeä oikeuskehys, jotta digitalisointiprosessista voidaan hyötyä;

114. painottaa, että uusien liiketoimintamallien mukaisesti toimivat toimijat vaikuttavat myönteisellä tavalla unionin liikenne- ja matkailumarkkinoihin erityisesti helpottamalla palveluiden saatavuutta ja parantamalla niiden laatua;

115. suhtautuu myönteisesti komission aikomukseen neuvotella ulkoiset ilmailusopimukset useiden maailman keskeisten maiden ja alueiden kanssa; katsoo, että ne eivät pelkästään paranna markkinoille pääsyä vaan myös avaavat uusia liiketoimintamahdollisuuksia maailman huippuluokkaa olevalle Euroopan ilmailualalle, auttavat luomaan korkealaatuisia työpaikkoja, pitävät yllä tiukkoja turvallisuusnormeja ja ottavat huomioon työntekijöiden oikeudet alalla ja ovat kuluttajille hyödyllisiä; korostaa, että parlamentilla on tärkeä rooli näissä neuvotteluissa;

116. kehottaa komissiota näistä ulkoisista ilmailusopimuksista neuvotellessaan sisällyttämään niihin oikeudenmukaista kilpailua koskevan lausekkeen, jotta varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset;

117. katsoo, että satamapalvelujen osalta Euroopan julkisille satamille on luotava yhä avoimempi, kilpailukykyisempi ja läpinäkyvämpi sääntelykehys samalla kun lisätään työllistymismahdollisuuksia;

118. uskoo, että unionin maanteiden tavaraliikenteen markkinoiden asteittaisen avaamisen mukanaan tuoma kilpailun lisääntyminen voi hyödyttää kuluttajia, mutta tuomitsee voimakkaasti sen, että joidenkin jäsenvaltioiden toteuttamat eräät toimenpiteet heikentävät sisämarkkinoiden yhtenäisyyttä tällä alalla; tukee komission kantaa tällaisten toimenpiteiden vastustamisesta;

119. pitää toivottavana, että tavaraliikenteen markkinoiden avaaminen ei aiheuta lisää sosiaalista polkumyyntiä, ja pitää lisäksi valitettavana niin sanottuihin postilaatikkoyrityksiin liittyvää ilmiötä;

120. pitää lisäksi valitettavana, että unionin politiikassa ei ole käsitelty asianmukaisella tavalla pienempiä pakettiautoja huolimatta siitä, että niitä käytetään yhä enemmän kiertämään työ-, turvallisuus- ja ympäristölainsäädännön moitteetonta soveltamista;

121. kehottaa komissiota seuraamaan tarkasti oligopolistisia polkumyyntisuuntauksia erityisesti ilmailualalla ja pitkän matkan linja-autoliikenteen aloilla ja vaatii unionin lainsäädännön asianmukaista soveltamista sekä oikeudenmukaisia ja kilpailtuja toimintaedellytyksiä liikennemuotojen kesken;

122. kehottaa saattamaan neljättä rautatiepakettia koskevat neuvottelut pikaisesti päätökseen ja uskoo, että siten voidaan avata rautatiealan matkustajaliikennettä entisestään, ja parantaa rautatiealan tehokkuutta siten, että samalla taataan julkisen palvelun velvoitteiden laatu ja jatkuvuus;

123. pitää myönteisenä neljännen rautatiepaketin teknisten näkökohtien pilarin hyväksymistä ja katsoo, että tämä lisää rautatieturvallisuutta ja poistaa samalla kilpailun teknisiä esteitä yhteentoimivuuden kautta;

124. korostaa matkailun merkitystä tärkeänä talouskasvua ja työpaikkoja luovana tekijänä ja kehottaa komissiota proaktiivisesti edistämään Euroopan matkailualan kilpailukykyä ja luomaan suotuisan ympäristön sen kasvulle ja kehitykselle;

Tiistai 14. helmikuuta 2017

125. korostaa, että postipalvelut ja erityisesti rajat ylittävät pakettipalvelut ovat erittäin tärkeitä sähköisen kaupankäynnin alan kehittymisen kannalta koko unionissa; suhtautuu myönteisesti komission kilpailunrajoitus selvitykseen sähköisen kaupankäynnin alalla ja kehottaa komissiota jatkamaan paketti- ja postimarkkinoiden kehittymisen seurantaan;

126. korostaa tarvetta rahoittaa kestäviä, esteettömiä ja turvallisia liikennehankkeita, joilla voidaan edistää koko eurooppalaisen liikennejärjestelmän toimivuutta;

127. kehottaa käyttämään unionin rahastoja, kuten Verkkojen Eurooppa -välinettä, koheesiorahastoa, aluekehitysrahastoa ja Horisontti 2020 -ohjelmaa, Euroopan kuljetusinfrastruktuurien kehittämiseen sekä palvelujen määrän ja laadun parantamiseen;

128. kehottaa jäsenvaltioita kiinnittämään riittävästi huomiota rajatylittävien infrastruktuurihankkeiden valmiiksi saattamiseen sekä koordinoimaan keskeisimmät liikennesuunnitelmansa naapurijäsenvaltioiden kanssa;

129. pitää tärkeänä hyödyntää täysimääräisesti innovatiivisia rahoitusvälineitä, kuten Euroopan strategisten investointien rahastoa, sillä ne soveltuvat kasvua ja kilpailukykyä tukevien liikennealan hankkeiden rahoittamiseen; korostaa kuitenkin, että ESIR-rahastoon osoitettavat varat eivät saa vaikuttaa kielteisesti Verkkojen Eurooppa -välineeseen ja Horisontti 2020 -ohjelmaan, jotka ovat keskeisiä välineitä liikennealan yhteismarkkinoiden kehittämiseksi;

130. painottaa, että rautatiekuljetusten markkinoiden täysimääräisestä avaamisesta voisi koitua monia etuja kaikkien jäsenvaltioiden toimijoille ja matkustajille; toteaa kuitenkin, että tässä on otettava huomioon rautatieinfrastruktuurin eriasteinen kehitys eri jäsenvaltioissa; painottaa tarvetta säilyttää seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä investointien nykyinen taso rautatieinfrastruktuurien eroavuuksien tasoittamiseksi;

131. painottaa, että tarvetta taata liikennealan työntekijöiden oikeuksien entistä tehokkaampi suojelu väärinkäytöksiltä ei pidä käyttää verukkeena avoimen kilpailun rajoittamiselle eri jäsenvaltioiden toimijoiden välillä; kehottaa komissiota noudattamaan suhteellisuus- ja toissijaisuusperiaatteita laatiessaan lainsäädäntöä, jolla on merkittävä vaikutus liikenteen sisämarkkinoiden toimintaan;

132. kannustaa komissiota kehittämään analyysimenetelmiä, joiden avulla voidaan määritellä uusia merkittäviä markkinoita talouden digitalisoinnin ja erityisesti teknologioiden lähentymisen ja henkilötietojen laajamittaisen kaupallisen käytön yhteydessä;

133. kehottaa jäsenvaltioita lopettamaan kaupunkialueiden ympäristössä sijaitsevia teitä koskevien toimilupien myöntämisen, mikäli lupien johdosta aletaan periä tiemaksuja, jotta voidaan taata todellinen kilpailu eurooppalaisten tiekuljetusyritysten välillä;

134. kehottaa komissiota tutkimaan väitettyjä alv-petoksia sianliha-alalla; pitää valitettavana, että komissio ei ole vielä käynnistänyt tätä koskevaa tutkimusta huolimatta maataloustuottajajyhdistyksiltä saamistaan kanteluista;

135. toteaa, että käyttö- ja säästötileistä ei pidä periä maksuja käyttäjiltä, jos tileihin ei liity erityisiä palveluja;

136. toistaa huolensa (jonka se on esittänyt sosiaalisesta asuntotuotannosta Euroopan unionissa 11. kesäkuuta 2013 antamassaan päätöslauselmassa⁽¹⁾) komission kilpailupolitiikan alalla esittämästä suppeasta sosiaalisen asumisen määritelmästä; kehottaa komissiota selvittämään tätä määritelmää jäsenvaltioiden välisen parhaiden käytäntöjen ja kokemusten vaihdon perusteella ottaen huomioon sen, että sosiaalinen asuminen käsitetään ja sitä hallinnoidaan eri tavoin eri jäsenvaltioissa, alueilla ja paikallisyhteisöissä;

⁽¹⁾ EUVL C 65, 19.2.2016, s. 40.

Tiistai 14. helmikuuta 2017

137. pitää valitettavana, ettei komissio ole reagoinut nopeasti ja päättäväisesti joidenkin jäsenvaltioiden yrityksiin rajoittaa vapaata kilpailua liikenteen alalla; vaatii lakkauttamaan tällaiset käytännöt ja ryhtymään kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin, jotta varmistetaan, että kaikilla alan toimijoilla kaikista jäsenvaltioista on yhtäläinen pääsy sisämarkkinoille samoin edellytyksin;
138. pitää tärkeänä taata rahoituspalvelujen ja myös vakuutuspalvelujen kilpailu sisämarkkinoilla, minkä vuoksi on turvattava mahdollisuus hankkia näitä palveluja yli rajojen;
139. kehottaa jälleen komissiota julkistamaan elintarviketuotannon, energian, liikenteen ja median alojen kilpailukäytäntöjä koskevien meneillään olevien tutkimusten tulokset;
140. torjuu vaatimuksen siitä, että käyttäjän kotipaikan olisi oltava rahoitus- tai vakuutuslaitoksen sijoittautumisjäsenvaltiossa, jotta käyttäjä voisi käyttää kyseisen laitoksen palveluja, sillä tämä vaatimus on ristiriidassa vähittäisrahoituspalvelujen sisämarkkinoiden tavoitteen kanssa;
141. kehottaa tutkimaan välittömästi Formula 1 -kilpailuja koskevat kilpailuoikeudelliset huolet;
142. kehottaa komissiota kilpailupolitiikkaa kehittäessään ja täytäntöönpannessaan ottamaan huomioon, että mikro- ja pk-yritykset muodostavat pääosan EU:ssa toimivista yrityksistä; korostaa tässä yhteydessä, että pienet yritykset tarvitsevat käyttäjystävällisiä kilpailusääntöjä, jos ne haluavat toimia sisämarkkinoilla verkossa ja yli rajojen;
143. muistuttaa lisäksi komissiota siitä, että rahoituslaitokset edelleen mitätöivät maksukortit, jos niiden haltija muuttaa toiseen jäsenvaltioon, ja kehottaa ryhtymään tätä koskeviin toimiin, mukaan lukien jäsenvaltioiden viranomaisille ilmoittaminen;
144. painottaa tarvetta varmistaa lääkkeiden saatavuus torjumalla lääketieteellisuuden väärinkäytöksiä; panee merkille tarpeen kannustaa jäsenvaltioiden terveydenhuoltojärjestelmissä rinnakkaislääkkeiden käyttöä, kun sellaisia on saatavilla;
145. korostaa, että käteisen saatavuus pankkiautomaateista on välttämätön yleispalvelu, jota on tarjottava ilman syrjiviä, kilpailunvastaisia tai epäoikeudenmukaisia käytäntöjä ja josta ei siksi saa periä kohtuuttomia maksuja;
146. korostaa tarvetta torjua epäoikeudenmukaisia yleisiä boikotteja, jotka määritellään tilanteeksi, jossa kilpailijoiden ryhmä päättää sulkea pois todellisen tai mahdollisen kilpailijan tavoitteenaan kilpailun rajoittaminen;
147. ilmaisee huolensa unionin viranomaisiin liittyvistä ”pyöröovi”-skandaaleista ja erityisesti entisen kilpailusta vastaavan komission jäsenen Neelie Kroesin tapauksesta, koska tämä lobbaa Uberin puolesta ja hänen nimensä on tullut esiin Bahaman tietovuotojen paljastuksissa;

EU:n kansallisten kilpailuviranomaisten toiminnan tehostaminen

148. pitää myönteisenä EU:n kilpailusääntöjen hajautettua täytäntöönpanoa unionissa, mutta katsoo, että kansalaisten ja yritysten tehokas suojelu kilpailunvastaisilta käytänteiltä ei saisi riippua ainoastaan asuin- tai sijoittautumisjäsenvaltiosta; katsoo, että kartelliasetus (EY) N:o 1/2003 on edistänyt olennaisesti tasapuolisten toimintaedellytysten luomista yrityksille koko Euroopan sisämarkkinoilla; huomauttaa kuitenkin, että kansallisten järjestelmien ja kansallisten kilpailuviranomaisten välillä on edelleen eroja erityisesti riippumattomuudessa, sakkojen määräämisessä sekä sakkojen lieventämistä koskevissa ohjelmissa; katsoo, että tehokkaat ja yhtenäiset prosessuaaliset säännökset ovat olennaisia, jotta unionin kilpailulainsäädännön täytäntöönpanoa voidaan valvoa ja jotta kuluttajille ja yrityksille voidaan taata oikeusvarmuus; vaatii jäsenvaltioiden kilpailuviranomaisia hyödyntämään laajasti eurooppalaisen yhteistyön mahdollisuuksia Euroopan kilpailuviranomaisten verkoston kautta;

Tiistai 14. helmikuuta 2017

149. pitää näin ollen erittäin tärkeänä, että EU:n kansallisilla kilpailuviranomaisilla on käytettävissään tarvittavat keinot ja välineet, joiden avulla ne voivat valvoa tehokkaasti EU:n kilpailusääntöjen täytäntöönpanoa, mukaan lukien välineet, joiden avulla ne voivat havaita ja käsitellä rikkomuksia ja määrätä niistä seuraamuksia, sekä seuraamusten lieventämistä koskevat ohjelmat, jotka ovat ratkaisevia sille, että yritykset saadaan kertomaan totuus kartelleista kaikkialla Euroopassa;

150. toistaa, että kansallisten kilpailuviranomaisten riippumattomuus on erittäin tärkeää ja että tähän sisältyy sen varmistaminen, että niillä on tarvittavat resurssit tehtäviensä hoitamiseen;

151. pitää tässä yhteydessä myönteisenä komission kuulemista, jonka seurauksena tehtäneiden lainsäädäntöehdotus niin sanotusta ECN+-aloitteesta eli sääntöjen noudattamisen valvomiseksi ja seuraamusten määräämiseksi tarkoitettujen, kansallisten kilpailuviranomaisten käytettävissä olevien välineiden vahvistamisesta; muistuttaa, että jos useat viranomaiset valvovat täytäntöönpanoa samoissa tai toisiinsa liittyvissä tapauksissa, vaarana ovat päällekkäiset ja mahdollisesti epä johdonmukaiset toimet, mikä vähentää oikeusvarmuutta ja aiheuttaa yrityksille tarpeettomia kustannuksia; kehottaa siksi komissiota esittämään ehdotuksen proaktiivisista unionin toimista, joilla varmistetaan, että kansalliset kilpailuviranomaiset ovat tehokkaampia täytäntöönpanon valvojia ja toimivat johdonmukaisesti ja yhdenmukaisesti, jotta voidaan hyödyntää EU:n kilpailusääntöjen noudattamisen valvonnan hajautetun järjestelmän koko potentiaalia; kehottaa ottamaan parlamentin täysimääräisesti mukaan päätöksentekoon yhteispäätös menettelyn puitteissa;

152. painottaa, että kilpailuviranomaisten kansainvälinen yhteistyö on globalisoituneessa maailmassa välttämätöntä; tukee siksi komission ja kansallisten kilpailuviranomaisten aktiivista osallistumista kansainväliseen kilpailuviranomaisverktoon; kehottaa komissiota tutkimaan mahdollisuutta tehdä useampien kolmansien maiden kanssa kilpailuoikeudellinen sopimus, jolla mahdollistetaan tietojen vaihto tutkivien viranomaisten välillä; painottaa, että tähän mennessä Sveitsin ja Kanadan kanssa tehdyt kilpailusopimukset voivat tässä yhteydessä toimia uusien sopimusten esikuvana; katsoo, että kansainvälisissä kauppa- ja investointisopimuksissa olisi oltava vahva kilpailua koskeva luku;

153. kehottaa komissiota kansallisten kilpailuviranomaisten riippumattomuuteen puuttumatta arvioimaan rikkomuksista jäsenvaltioissa määrättävien kansallisten seuraamusten eri tasoja sekä tarkastelemaan näiden erojen yhdenmukaistamisen mahdollisuutta ja suotavuutta;

154. katsoo, että komission on edelleen edistettävä kansallisten kilpailuviranomaisten välisen yhteistyön parantamista unionissa;

155. korostaa, että kilpailun pääosaston riippumattomuus on hyvin tärkeää, jotta se voi menestyksekkäästi saavuttaa tavoitteensa; vaatii erottamaan tiukasti toisistaan suuntaviivoja laativat yksiköt ja ne yksiköt, jotka vastaavat kyseisten suuntaviivojen soveltamisesta; kehottaa komissiota siirtämään kilpailun pääosastolle riittävästi taloudellisia resursseja ja henkilöresursseja; vaatii, että komissiolla on käytettävissään riittävästi teknisesti taitavia insinöörejä tutkiessaan korkean teknologian yrityksiä; kehottaa komissiota saattamaan kilpailun pääosaston pääekonomistien ryhmän eettiset säännöt vastaamaan muihin komission virkamiehiin sovellettavia käytäntöjä;

Kilpailupolitiikan demokraattinen vahvistaminen

156. on tyytyväinen kilpailusta vastaavan komission jäsen Vestagerin pyrkimyksiin käydä säännöllistä jäsenneltyä vuoropuhelua parlamentin ja erityisesti sen talous- ja raha-asioiden valiokunnan sekä kilpailupolitiikkaa käsittelevän työryhmän kanssa; pyytää komissiota antamaan kattavampia vastauksia parlamentin vuotuisessa kilpailumietinnössään esittämiin erityisiin pyyntöihin; katsoo, että erityisellä jäsennellyllä vuoropuhelulla voitaisiin edistää perusteellisempaa vuotuisen kilpailukertomusten seurantamenettelyä;

157. pitää myönteisenä, että komissio on esittänyt julkista kuulemista yrityskeskittymien valvonnan soveltamisesta, ja kehottaa keskustelemaan tuloksista parlamentin kanssa;

158. kehottaa laajentamaan vuoropuhelua unionin toimielinten ja kansallisten kilpailuviranomaisten välillä erityisesti Euroopan parlamentin valiokuntien kanssa käytäviin keskusteluihin;

Tiistai 14. helmikuuta 2017

159. kehottaa jälleen komissiota sisällyttämään sakkojen määrittämistä koskevat suuntaviivat sitoviin säädöksiin;

Kilpailupolitiikan kansainvälinen ulottuvuus

160. on tyytyväinen siihen, että komissio on sitoutunut maailmanlaajuiseen avoimeen ja rakentavaan vuoropuheluun kilpailuasioissa; on tyytyväinen eräiden vapaakauppasopimusten kilpailua koskevien määräysten alalla saavutettuun edistymiseen, mutta kehottaa komissiota jatkamaan työtään kilpailua ja valtiontukea koskevien määräysten sisällyttämiseksi kaikkiin vapaakauppasopimuksiin koskeviin neuvotteluihin;

161. painottaa, että kaupan, palvelujen ja investointien alan oikeudenmukaisella kilpailulla on myönteinen vaikutus unionin ja sen kauppakumppanien sosiaaliseen ja taloudelliseen kehitykseen; kehottaa komissiota ja neuvostoa pian saattamaan päätökseen kaupan suojatoimien nykyaikaistamista koskeva työnsä; toteaa, että suojatoimia tarvitaan turvaamaan terve kilpailu unionin markkinoilla, ja katsoo, että kauppasopimuksissa olisi järjestelmällisesti vastattava kolmansien maiden käyttämien hyvän kauppatavan vastaisten käytäntöjen haasteeseen;

162. kehottaa komissiota tekemään yhteistyötä kauppakumppanien kanssa sen varmistamiseksi, että niiden markkinat ovat avoimempia unionin yrityksille erityisesti energian, liikenteen, televiestinnän, julkisten hankintojen ja palvelujen alalla, mukaan luettuina säänneltyjen ammattien harjoittamisen yhteydessä tarjotut palvelut;

163. kehottaa komissiota sisällyttämään kaikkiin kauppasopimuksiin kilpailua koskevia kunnianhimoisia määräyksiä ja huolehtimaan tehokkaasta seurannasta sen varmistamiseksi, että osapuolet panevat nämä määräykset asianmukaisesti täytäntöön kaikkien sääntöjen (myös valtiontukisäännöt) ja kaikkien talouden toimijoiden (myös valtionyhtiöt) osalta;

164. korostaa, että on tärkeää tukea kehitysmaita niiden pyrkiessä edistämään ja panemaan täytäntöön kilpailusääntöjä käytännössä;

165. kehottaa komissiota tukemaan toimia, joilla luodaan kattava ja käyttäjäystävällinen tietokanta, joka sisältää vapaakauppasopimuksista koottuja kilpailua koskevia määräyksiä ja jota voisi pitää yllä Maailman kauppajärjestön sihteeristö;

166. pitää myönteisenä Nairobissa pidetyssä WTO:n ministerikokouksessa saavutettua edistystä vientitukien vähentämisessä, jolla varmistetaan vääristymätön kilpailu maataloustuotteiden kansainvälisillä markkinoilla; korostaa tässä yhteydessä maatalousalan herkkyyttä ja tarvetta toteuttaa myös WTO-sopimusten puitteissa selkeitä ja tehokkaita toimenpiteitä, joilla annetaan unionin tuottajille mahdollisuus säilyä kilpailukyisinä kansainvälisillä markkinoilla;

167. toteaa, että luonnonvarojen, myös energianlähteiden, yhtäläinen saatavuus on ratkaisevan tärkeää maailmanmarkkinoiden oikeudenmukaisen ja tasapuolisen kilpailun kannalta, ja kehottaa komissiota sisällyttämään kauppasopimuksiin määräyksiä, joilla parannetaan näiden resurssien saatavuutta, mukaan lukien määräykset valtionyhtiöiden kilpailunvastaisista käytännöistä, syrjimättömyydestä ja kauttakulusta;

168. korostaa, että kilpailupolitiikka on perussopimuksen mukaisesti sisämarkkinoiden tärkeä osa; toteaa, että kilpaillut ja täysin toimivat sisämarkkinat ovat tarpeen kestäväen kasvun, työllisyyden ja innovointien vauhdittamiseksi unionissa ja että pyrkimykset pitää yllä oikeudenmukaista kilpailua koko unionissa palvelevat kuluttajien, uusyritysten ja pk-yritysten etua; katsoo, että unionin lainsäädännön täytäntöönpanon valvontaa ei pitäisi heikentää turvautumalla muodollisten rikkomusmenettelyiden sijaan EU Pilot -hankkeen käyttöön ja että on tarpeen pyrkiä ylläpitämään kilpailua;

169. toivoo, että komissio ei kohdista kaikkia pyrkimyksiään oikeudenmukaisen kilpailun turvaamiseen paljon näkyvyyttä saaviin tapauksiin tunnettuja suuryhtiöitä vastaan; muistuttaa komissiota siitä, että oikeudenmukaista kilpailua koskevien sääntöjen noudattamisen valvonta on tärkeää myös pk-yrityksille;

Tiistai 14. helmikuuta 2017

170. kehottaa vahvistamaan kuluttajien valinnanvapautta; katsoo, että yleisessä tietosuojasetuksessa säädetty oikeus tietojen siirrettävyyteen on hyvä lähestymistapa kuluttajien oikeuksien ja kilpailun vahvistamiseksi; korostaa tarvetta tutkia, kuinka digitaalisten verkkojen välinen yhteentoimivuus voidaan taata avointen standardien ja rajapintojen avulla;

171. kehottaa komissiota selvittämään ja korjaamaan sellaisten itsenäisten vähittäiskauppioiden tilanteen, jotka saavat kilpailulainsäädännön mukaan tehdä yhteistyötä kivijalkamyymälöidensä kautta mutta joita kuitenkin syytetään epäoikeudenmukaisesta kilpailusta, jos ne tekevät yhteisiä tarjouksia myös verkkokaupassa;

172. kehottaa komissiota varmistamaan, että unionin julkisia hankintoja koskevat säännöt pannaan täytäntöön nopeasti, erityisesti sähköisiä hankintoja koskevat säännöt ja uudet säännöt, joilla kannustetaan jakamaan sopimukset osiin, koska se on tärkeää innovoinnin ja kilpailun lisäämiseksi ja pk-yritysten tukemiseksi hankintamarkkinoilla;

173. kehottaa komissiota välttämään monopolien ja suljettujen arvoketjujen luomista standardoinnin kautta; katsoo, että käyttöön olisi otettava valitusmenettelyt standardien arvioimiseksi tilanteissa, joissa vaarana ovat kilpailukykyyn kohdistuvat vaikutukset;

174. on viimeaikaisten yritysfuusioiden valossa huolissaan toiminnan merkittävästä keskittymisestä joillakin aloilla, kuten kemian alalla; pyytää komissiota selittämään, miten se ottaa huomioon etenkin uusyritysten mahdollisen markkinoillepääsyn; pyytää komissiota tutkimaan, olisiko yrityksen tietoihin ja tietojen käsittelyyn perustuva markkina-voima sekä tiedon käyttäjien lukumäärä otettava huomioon yhtenä yrityskeskittymien valvonnan testiperusteena; kehottaa pohtimaan, voisiko tietojen ja erityisesti asiakkaita koskevien tietojen yhdistäminen johtaa kilpailun vääristymiseen;

175. katsoo, että televiestintäalan kilpailu on erittäin tärkeää innovoinnin ja verkkoihin tehtävien investointien edistämiseksi ja myös palvelujen valinnan vapauden takaamiseksi kuluttajille; katsoo, että nopean laajakaistan laajentaminen on keskeistä digitaalisten sisämarkkinoiden toteuttamiseksi; pitää tässä yhteydessä myönteisenä, että komissio ottaa huomioon televiestintäpaketissa määritetyt strategiset liitettävyyden tavoitteet, kun se soveltaa laajakais-taverkkoihin liittyvistä valtioneuvoston annettuja suuntaviivoja;

176. viittaa Euroopan tilintarkastustuomioistuimen viimeisimpään kertomukseen, jossa käsitellään valtioneuvoston päätösten noudattamatta jättämistä koheesiopolitiikassa ja jossa huomautetaan merkittävän korkeasta noudattamatta jättämisen tasosta ja kehoitetaan panemaan täytäntöön useita suosituksia; pitää huolestuttavana näitä havaintoja, sillä kyseinen noudattamatta jättäminen heikentää hyvin toimivia sisämarkkinoita, ja pyytääkin komissiota ottamaan huomioon tilintarkastustuomioistuimen antamat suositukset ja lisäämään toimiaan uusien puutteiden välttämiseksi;

177. tukee komission kartellien vastaisen toiminnan alalla toteuttamia toimia, kuten äskettäisiä toimia elintarvikkeiden vähittäismyynnin ja optisten levyasemien aloilla; toteaa, että näillä toimilla komissio pyrkii takaamaan oikeudenmukaiset hinnat kuluttajille;

178. kehottaa komissiota tarkastelemaan, liittyykö sisämarkkinoilla tapahtuvaan tuotteiden myyntiin eroavuuksia, joilla saattaa olla kielteinen vaikutus paikallisiin tuottajiin ja erityisesti pk-yrityksiin;

179. muistuttaa, että EU:n kilpailupolitiikkaa koskevasta vuosikertomuksesta vuodelta 2014 antamassaan päätöslauselmassa parlamentti kehotti komissiota seuraamaan tiiviisti Euroopan suurten jakelijoiden kumppanuuksia, ja suhtautuu myönteisesti komission haluun keskustella näiden kumppanuuksien vaikutuksesta tuottajiin ja kuluttajiin Euroopan kilpailuviranomaisten verkostossa;

o

o o

180. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, kansallisille ja tarvittaessa myös alueellisille kilpailuviranomaisille.

Tiistai 14. helmikuuta 2017

P8_TA(2017)0028

Sukupuolten tasa-arvon edistäminen mielenterveyspalveluissa ja kliinisessä tutkimuksessa**Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. helmikuuta 2017 sukupuolten tasa-arvon edistämisestä mielenterveyspalveluissa ja kliinisessä tutkimuksessa (2016/2096(INI))**

(2018/C 252/10)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 19 artiklan ja 168 artiklan, jonka mukaan ”ihmisten terveyden korkeatasoisen suojelun” varmistaminen kuuluu unionin kaikkien politiikkojen tavoitteisiin,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 21, 23 ja 35 artiklan,
- ottaa huomioon ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden kliinisistä lääketutkimuksista ja direktiivin 2001/20/EY kumoamisesta 16. huhtikuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 536/2014,
- ottaa huomioon hyvän kliinisen tutkimustavan noudattamista ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden kliinisissä tutkimuksissa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 4. huhtikuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/20/EY (”kliinisiä tutkimuksia koskeva direktiivi”),
- ottaa huomioon 3. maaliskuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Eurooppa 2020: Älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun strategia” (COM(2010)2020),
- ottaa huomioon komission vihreän kirjan ”Väestön mielenterveyden parantaminen – Tavoitteena Euroopan unionin mielenterveysstrategia” (COM(2005)0484),
- ottaa huomioon mielenterveyttä edistäviä toimia koskevan mekanismin ”EU-Compass for Action on Mental Health and Well-being”,
- ottaa huomioon Maailman terveysjärjestön (WHO) mielenterveyttä koskevan toimintaohjelman vuosiksi 2013–2020 ”Comprehensive Mental Health Action Plan 2013–2020”,
- ottaa huomioon naisten, lasten ja nuorten terveyttä koskevan WHO:n maailmanlaajuisen strategian vuosiksi 2016–2030 ”Global Strategy for Women’s, Children’s and Adolescents’ Health 2016-2030”,
- ottaa huomioon WHO:n, Euroopan komission ja Euroopan neuvoston allekirjoittaman Euroopan mielenterveysjulistuksen 2005,
- ottaa huomioon mielenterveyttä koskevan WHO:n eurooppalaisen toimintasuunnitelman vuosiksi 2013–2020 ”European Mental Health Action Plan 2013-2020”,
- ottaa huomioon vuonna 2008 tehdyn Euroopan mielenterveys- ja hyvinvointisopimuksen,
- ottaa huomioon mielenterveyttä ja henkistä hyvinvointia koskevan komission yhteisen toiminnan (2013–2016),
- ottaa huomioon taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia käsittelevän komitean yleisen huomion nro 14 oikeudesta mahdollisimman hyvään terveyteen (YK:n asiakirja E/C.12/2000/4) ja yleisen huomion nro 20 syrjimättömyydestä taloudellisissa, sosiaalisissa ja sivistyksellisissä oikeuksissa (YK:n asiakirja E/C.12/GC/2009),
- ottaa huomioon Euroopan neuvoston ministerikomitean suosituksen CM/Rec(2010)5 jäsenvaltioille toimenpiteistä seksuaaliseen suuntautumiseen tai sukupuoli-identiteettiin perustuvan syrjinnän torjumiseksi,

Tiistai 14. helmikuuta 2017

- ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan mietinnön sekä kehitysvaliokunnan lausunnon (A8-0380/2016),
- A. katsoo, että oikeus mahdollisimman hyvään fyysiseen terveyteen ja mielenterveyteen on perusihmisoikeus, johon sisältyy syrjimättömyysvelvoite; katsoo, että terveydenhuollon olisi oltava kaikkien saatavilla; katsoo, että mielenterveyspalveluiden saatavuudella on keskeinen merkitys Euroopan kansalaisten elämänlaadun parantamiselle, yhteiskunnallisen osallisuuden edistämiseksi sekä unionin taloudelliselle ja kulttuuriselle kehitykselle;
- B. ottaa huomioon, että nykyisessä maailmantilanteessa, jossa talouskriisi jatkuu ja työttömyys on lisääntynyt voimakkaasti etenkin nuorten ja naisten keskuudessa, mielenterveyden häiriöiden, kuten masennuksen, kaksisuuntaisen mielialahäiriön, skitsofrenian, ahdistuksen ja dementian, määrä kasvaa jatkuvasti;
- C. ottaa huomioon, että WHO on määritellyt mielenterveyden fyysisen, psyykkisen ja sosiaalisen hyvinvoinnin tilaksi eikä vain sairauksien tai vammojen puuttumiseksi, ottaa huomioon, että WHO:n mukaan ”mielenterveysongelmat” tarkoittavat erilaisia mielenterveys- ja käyttäytymishäiriöitä, kuten masennusta, kaksisuuntaista mielialahäiriötä, skitsofreniaa, ahdistuneisuushäiriötä, dementiaa ja autismia; ottaa huomioon, että WHO:n määritelmän mukaan mielenterveys on emotionaalisen ja psyykkisen hyvinvoinnin tila, jossa yksilö kykenee hyödyntämään kognitiivisia tai emotionaalisia valmiuksiaan, toimimaan yhteiskunnassa, vastaamaan arkielämän tavallisiin vaatimuksiin, luomaan tyydyttäviä ja kypsä suhteita muihin ihmisiin, osallistumaan rakentavasti sosiaalisiin muutoksiin sekä sopeutumaan ulkoisiin olosuhteisiin ja sisäisiin ristiriitoihin;
- D. katsoo, että mielenterveys on nähtävä ja sitä on käsiteltävä kokonaisvaltaisesti ottamalla huomioon sosiaaliset, taloudelliset ja ympäristöä koskevat näkökohdat, mikä edellyttää koko yhteiskunnan kattavaa psykososiaalista lähestymistapaa mahdollisimman hyvän henkisen hyvinvoinnin saavuttamiseksi kaikille kansalaisille;
- E. katsoo, että mielenterveyttä ja hyvinvointia koskevassa kokonaisvaltaisessa strategiassa on oltava elinkaarinäkökulma, jossa huomioidaan eri-ikäisiin ihmisiin vaikuttavat eri tekijät; katsoo, että teini-ikäisten tyttöjen ja vanhempien naisten erityiset haavoittuvuudet on otettava huomioon;
- F. toteaa, että fyysinen terveys ja mielenterveys liittyvät toisiinsa ja molemmat ovat keskeisiä yleisen hyvinvoinnin kannalta; ottaa huomioon, että heikon mielenterveyden on todettu johtavan kroonisiin fyysisiin sairauksiin ja että kroonisista fyysisistä sairauksista kärsiville on todettu kehittyvän helpommin mielenterveyshäiriöitä; toteaa, että näistä tunnetuista yhteyksistä huolimatta fyysisistä terveyttä koskeva tutkimus asetetaan usein etusijalle mielenterveystutkimukseen nähden;
- G. ottaa huomioon, että naisten ja tyttöjen mielenterveyteen vaikuttavat haitallisesti monet tekijät, kuten vallitsevat sukupuolistereotyyptit ja -syrjintä, esineistäminen, sukupuoleen perustuva väkivalta ja häirintä, työympäristö, työ- ja yksityiselämän tasapaino, sosioekonomiset olosuhteet, mielenterveyskoulutuksen puute tai huono laatu sekä mielenterveyspalvelujen rajallinen saatavuus;
- H. ottaa huomioon, että lähes yhdeksän kymmenestä mielenterveysongelmista kärsivästä henkilöstä sanoo tulleen leimatuksi ja syrjityksi ja että yli seitsemän kymmenestä sanoo leimautumisen ja syrjinnän heikentävän elämänlaatuaan;
- I. katsoo, että on otettava huomioon mielenterveyteen ja hyvinvointiin liittyvät maantieteelliset seikat sekä kaupunki- ja maaseutu-ympäristöjen erot, kuten väestörakenteen, hoitoon pääsyn ja palvelutarjonnan erot;
- J. ottaa huomioon, että vaihdevuosien aikana ja niiden jälkeen tapahtuvat hormonaaliset muutokset saattavat vaikuttaa naisen henkiseen terveyteen ja aiheuttaa mielenterveysongelmia, kuten masennusta ja ahdistusta; ottaa huomioon, että yliherkkyys oireille saattaa estää ajoissa tapahtuvan toteamisen ja asianmukaisen hoidon;

Tiistai 14. helmikuuta 2017

- K. toteaa, että mielenterveyden ja hyvinvoinnin ratkaisevat tekijät vaihtelevat sukupuolen ja ikäryhmän mukaan; toteaa, että muun muassa sukupuolten epätasa-arvo, tuloerot, naisten suurempi altistuminen köyhyydelle ja liikarasiutukselle, sosioekonominen syrjintä, sukupuoleen perustuva väkivalta, aliravitsemus ja nälkä ovat tekijöitä, jotka lisäksi altistavat naisia mielenterveysongelmille; ottaa huomioon, että WHO:n mukaan vakavissa mielenterveyshäiriöissä ei ole huomattavaa eroa sukupuolten välillä, mutta naisilla on enemmän masennusta, ahdistusta, stressiä, somatisaatiota ja syömishäiriöitä, kun taas miehillä esiintyy enemmän päihteiden väärinkäyttöä ja epäsosiaalista persoonallisuutta; ottaa huomioon, että masennus on kaikkein yleisin neuropsykiatrinen häiriö ja naiset kärsivät siitä miehiä todennäköisemmin; toteaa, että se on myös kaikkein yleisin sairaus 15–44-vuotiaiden naisten keskuudessa;
- L. toteaa, että mielenterveyshäiriöt ja henkinen hyvinvointi jätetään usein huomiotta, sivuutetaan tai salataan leimautumisen, ennakkoluulojen ja tiedon tai resurssien puutteen vuoksi; toteaa tämän johtavan siihen, että monet mielenterveyshäiriöistä kärsivät eivät hakeudu hoitoon ja että lääkärit eivät osaa diagnosoida sairautta tai tekevät joskus väärän diagnoosin; toteaa, että mielenterveyshäiriöiden diagnosointi on tiukasti sidoksissa sukupuoleen, sillä tiettyjä häiriöitä diagnosoidaan naisilla todennäköisemmin kuin miehillä;
- M. ottaa huomioon, että varsinkin lesboilla ja biseksuaalisilla naisilla sekä transihmisillä ja intersukupuolisilla on erityisiä mielenterveysongelmia, jotka johtuvat vähemmistöön kuulumiseen liittyvästä stressistä, kuten ennakkoluulojen, leimautumisen ja syrjinnän kokemisen aiheuttamasta suuresta ahdistuksesta ja stressistä, sekä lääketieteellistämisestä ja patologisoinnista; katsoo, että hlbt-henkilöillä saattaa olla erityisiä mielenterveyteen ja hyvinvointiin liittyviä haasteita, jotka on otettava huomioon mielenterveyttä koskevissa strategioissa;
- N. ottaa huomioon, että naisten keskuudessa yleisimmin esiintyviä ja naisilla miehiä todennäköisemmin diagnosoituja somatisaation muotoja ovat fibromyalgia ja krooninen väsymys, joiden yleisimpiä oireita ovat kipu ja uupumus, mutta naisilla on monia muita oireita, joita esiintyy muissakin sairauksissa;
- O. ottaa huomioon, että transsukupuoli-identiteetit eivät ole patologisia, mutta niitä pidetään valitettavasti yhä mielenterveyshäiriönä, ja useimmissa jäsenvaltioissa tämä diagnoosi vaaditaan sukupuolen lailliseen vahvistamiseen tai transsukupuolisuuteen liittyvään terveydenhoitoon pääsemiseksi, vaikka tutkimukset osoittavat ”sukupuoli-identiteettihäiriön” diagnoosin aiheuttavan huomattavaa ahdistusta transihmisille;
- P. toteaa, että kaikista neuropsykiatristen häiriöiden aiheuttamista vajaakuntoisuustapauksista masennuksen osuus on 41,9 prosenttia naisilla ja 29,3 prosenttia miehillä;
- Q. toteaa, että Maailman terveysjärjestö WHO on arvioinut, että masennuksesta kärsii maailmassa 350 miljoonaa ihmistä; toteaa, että vuoteen 2020 mennessä tämä sairaus on toiseksi suurin työkyvyttömyyden syy;
- R. katsoo, että sukupuoleltaan moninaiisiin esimurrosikäisiin lapsiin kohdistuu yhä tarpeettomia ja haitallisia diagnostisia käytäntöjä, vaikka jokaisen lapsen tulisi saada turvallisesti tutustua omaan sukupuoli-identiteettiinsä ja sukupuolen ilmaisuunsa;
- S. toteaa, että naisilla esiintyy masennusta noin kaksi kertaa enemmän kuin miehillä, mikä johtuu useista eri tekijöistä, joista useimmat liittyvät erilaisiin sukupuolirooleihin, sukupuolten epätasa-arvoon ja syrjintään, ja että itsemurha-aikheet ja -yritykset ovat transihmisillä huomattavasti muita yleisempiä; toteaa tutkimusten osoittavan, että pakotetut perinteiset sukupuoliroolit vaikuttavat kielteisesti naisten mielenterveyteen ja hyvinvointiin;
- T. katsoo, että jäsenvaltioiden koulutusjärjestelmissä ja työpaikoilla ei kiinnitetä riittävästi huomiota mielenterveyteen ja hyvinvointiin, sillä mielenterveyteen liittyy usein paljon leimautumista tai se on vaiettu puheenaihe; katsoo, että mielenterveyskoulutuksella torjutaan aiheeseen liittyvän leimautumista ja sillä olisi puututtava myös sukupuolikoh-taiseen haavoittuvuuteen, sukupuolistereotyyppoihin sekä naisiin ja tyttöihin kohdistuvaan syrjintään;

Tiistai 14. helmikuuta 2017

- U. toteaa, että miehillä ja pojilla on sukupuolisidonnaisia mielenterveyshäiriöitä; toteaa, että Euroopassa miehet tekevät itsemurhan lähes viisi kertaa naisia todennäköisemmin ja että itsemurha on alle 35-vuotiaiden miesten yleisin kuolinsyy; toteaa, että miehistä tulee alkoholiriippuvaisia kolme kertaa naisia todennäköisemmin ja miehet käyttävät laittomia huumausaineita (ja kuolevat niihin) naisia todennäköisemmin; toteaa, että miehet pääsevät psykoterapiaan naisia epätodennäköisemmin; toteaa, että miehiin ja poikiin kohdistuu maskuliinisuuteen liittyviä stereotyyppioita, jotka voivat aiheuttaa tunteiden patoamista tai vihaan turvautumista, ja tämä vaikuttaa miesten mielenterveyteen sekä sukupuoleen perustuvan väkivallan ilmenemiseen;
- V. ottaa huomioon, että EU:ssa tehdään vuosittain lähes 58 000 itsemurhaa ja neljännes niistä on naisten tekemiä ja että itsemurha on edelleen merkittävä kuolinsyy;
- W. katsoo, että psykososiaalinen, koko yhteiskunnan kattava lähestymistapa mielenterveyteen edellyttää johdonmukaista hyvinvointipolitiikkaa, jossa koordinoidaan terveydenhoito, koulutus, työllisyys sekä talous- ja sosiaalipoliittiset toimet henkisen hyvinvoinnin yleisen tason nostamiseksi;
- X. ottaa huomioon, että anoreksian ja bulimian kaltaisia syömishäiriöitä esiintyy yhä enemmän murrosikäisten tyttöjen ja murrosiän ohittaneiden nuorten naisten keskuudessa;
- Y. toteaa, että anoreksian ja bulimian kaltaisten syömishäiriöiden pitkän aikavälin vaikutuksista fyysiseen terveyteen ja mielenterveyteen on olemassa paljon aineistoa, aivan kuten niiden syiden sukupuoliluottuvuudestakin;
- Z. toteaa, että työympäristössä naiset ovat alttiimpia kiusaamiselle ja/tai seksuaaliselle häirinnälle, joista aiheutuu uhrille psyykkisiä ja fyysisiä ongelmia;
- AA. katsoo, että kansanterveysohjelmissa olisi otettava huomioon sellaiset sosiaalipalveluiden mallit, joissa mielisairauksiin liittyvä ennaltaehkäisy, hoito ja kuntoutus toteutetaan urheilun, taiteiden tai sosiaalisen toiminnan muodossa;
- AB. toteaa, että vammaiset henkilöt ovat alttiita vaikeammille mielenterveyshäiriöille;
- AC. katsoo, että seksuaali- ja suhdekasvatus on ratkaisevan tärkeää sukupuolistereotyyppien poistamiseksi, sukupuoleen perustuvan väkivallan torjumiseksi ja sekä tyttöjen ja poikien että naisten ja miesten mielenterveyden ja hyvinvoinnin parantamiseksi;
- AD. ottaa huomioon, että mielenterveyshäiriöt ja mielisairaudet ovat yksi tärkeimmistä työkyvyttömyyden syistä ja vaikuttavat kielteisesti terveyteen, koulutukseen, talouteen, työmarkkinoihin sekä unionin sosiaalihuoltojärjestelmiin aiheuttamalla merkittäviä taloudellisia kustannuksia ja heikentämällä huomattavasti unionin taloutta, mikä lisää tarvetta hoitaa mielenterveyttä kokonaisvaltaisella, kattavalla ja sukupuolierot huomioon ottavalla tavalla; ottaa huomioon, että European Depression Association -järjestön mukaan EU:ssa yksi työntekijä kymmenestä on ollut pois töistä masennuksen vuoksi, mikä on aiheuttanut yhteiskunnalle noin 92 miljardin euron kustannukset lähinnä tuottavuuden menetyksenä;
- AE. katsoo, että biologisia ominaisuuksia enemmän naisten mielenterveyteen vaikuttavat muun muassa seuraavat tekijät: heidän saamansa koulutus ja se, kuinka paljon he ovat sisäistäneet sosiaalisia ja kulttuurisia arvoja, normeja ja stereotyyppioita, kuinka he ovat selviytyneet omista kokemuksistaan ja käsitelleet niitä, mikä on heidän asenteensa toisia ihmisiä ja itseään kohtaan, mitä rooleja he esittävät ja mitä esteitä ja paineita heihin kohdistuu;
- AF. toteaa, että naisten moninaisuuden ja heidän miehiin verrattuna erilaisen fysiologiansa huomioon ottaminen ja näiden seikkojen sisällyttäminen naisille tarjottaviin, sekä ennalta ehkäiseviin että hoidollisiin terveystoimiin ja erityistoimien kohdistaminen haavoittuvaisiin ja marginalisoiutuneisiin ryhmiin lisäävät näiden toimien vaikuttavuutta;

Tiistai 14. helmikuuta 2017

- AG. toteaa, että naiset on eri syistä jätetty toksikologisten tai biolääketieteellisten tutkimusten sekä kliinisten kokeiden ulkopuolelle ja että sukupuolieroja koskevan tutkimuksen puutteellisuus rajoittaa tietämystämme naisten ja miesten terveyden eroista; toteaa seurauksena olleen sen, että biolääketieteellisessä tutkimuksessa on keskitytty pääasiassa miesten tutkimukseen ja oletettu virheellisesti naisten ja miesten olevan samanlaisia sellaisilla alueilla, joilla esiintyy fysiologisia eroja; toteaa, ettei intersukupuolisten naisten erityistarpeita ole tutkittu;
- AH. katsoo, että naisten syrjäyttäminen ja aliedustus tutkimuskohteina sekä sukupuolen huomioimatta jättäminen biolääketieteellisessä tutkimuksessa ja kliinisissä kokeissa vaarantaa naisten hengen ja terveyden;
- AI. toteaa, että ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden kliinisistä lääketutkimuksista annetun asetuksen (EU) N:o 536/2014 mukaan sukupuoli on otettava huomioon tutkimuksissa, mutta tämän asetuksen täytäntöönpanoa on arvioitava; toteaa, että asetuksessa ei oteta naisia erityisesti huomioon, paitsi kun kyseessä ovat raskaana olevat ja imettävät naiset;
- AJ. toteaa, että Euroopan lääkevirasto (EMA) ei ole kehittänyt erityisstrategioita, jotta otettaisiin käyttöön suuntaviivat sukupuolierojen tutkimiseksi ja arvioimiseksi lääkkeiden kliinisessä arvioinnissa, huolimatta siitä, että se on todennut, että jotkut tekijät, jotka vaikuttavat lääkkeen tehoon väestössä, voivat olla tärkeitä, kun otetaan huomioon miesten ja naisten väestöjen mahdolliset erot, ja että sukupuolikohtaiset tekijät voivat myös vaikuttaa merkittävästi lääkkeen tehoon⁽¹⁾;
- AK. katsoo, että siitä, miten tällaisten lääkkeiden käyttö ehkäisyvälineinä, masennuslääkkeinä ja rauhoittavina lääkkeinä vaikuttaa naisten fyysiseen terveyteen ja mielenterveyteen, on edelleen vain vähän tietoa ja että asiaa on tutkittava lisää haitallisten sivuvaikutusten poistamiseksi ja hoidon parantamiseksi;
- AL. toteaa, että terveyden sukupuoliluottuvuudet merkitsevät sitä, että naiset kohtaavat joitakin erityisiä terveysriskejä elämänsä aikana;
- AM. ottaa huomioon, että transihmisille tarkoitetuista, saatavilla olevista, kohtuuhintaisista ja laadukkaista terveystalviteista ei ole vertailukelpoisia tietoja ja että hormonihoidossa käytettäviä tuotteita ei ole testattu ja lisensoitu asianmukaisesti;
- AN. toteaa, että äitiyskuolleisuuden katsotaan olevan tärkeä terveydenhuoltojärjestelmän tehokkuuden, laadun ja suorituskyvyn mittari;
- AO. toteaa, että seksuaali- ja lisääntymisoikeuksien, muun muassa turvallisten ja laillisten aborttipalvelujen, puute vaarantaa naisten, tyttöjen ja kaikkien lisääntymiskykyisten henkilöiden hengen ja terveyden, lisää äitien kuolleisuutta ja sairastuvuutta ja johtaa elintärkeän hoidon epäämiseen ja lisää laittomien aborttien lukumäärää;
- AP. ottaa huomioon, että kaikissa maissa, joista on saatavilla tietoja, sosioekonomisten ryhmien sekä naisten ja miesten välillä on huomattavia terveyseroja, jotka ilmenevät siten, että sairastuvuus ja kuolleisuus ovat järjestelmällisesti korkeampia sellaisten ihmisten keskuudessa, joiden koulutus-, työ- ja/tai tulotaso ovat alhaisemmat; katsoo, että nämä terveyserot ovat nykyisin yksi suurimmista kansanterveyspolitiikan haasteista; toteaa, että huonoilla sosioekonomisilla olosuhteilla, köyhyydellä ja sosiaalisella syrjäytymisellä on merkittävä kielteinen vaikutus mielenterveyteen ja hyvinvointiin;
- AQ. ottaa huomioon, että kattava, ikätasolle sopiva, näyttöön perustuva, tieteellisesti paikkansapitävä ja ei-tuomitseva seksuaalikasvatus, laadukkaat perhesuunnittelupalvelut ja ehkäisyvälineiden saatavuus auttavat estämään tahattomia ja ei-toivottuja raskauksia, vähentävät abortin tarvetta sekä edistävät HIV-tartuntojen ja sukupuolitautilien ehkäisemistä; toteaa, että kun nuoria opetetaan ottamaan vastuuta omasta seksuaali- ja lisääntymisterveydestään, sillä on pitkäaikaisia myönteisiä vaikutuksia, jotka kestävät heidän elinaikansa ja vaikuttavat myönteisesti yhteiskuntaan;

⁽¹⁾ EMEA/CHMP/3916/2005 – ICH http://www.ema.europa.eu/docs/en_GB/document_library/Scientific_guideline/2010/01/WC500059887.pdf

Tiistai 14. helmikuuta 2017

- AR. ottaa huomioon, että tätä nykyä EU:ssa joka neljäs lapsi syntyy keisarileikkauksella ja että siihen liittyvät äitien ja lasten terveysongelmat lisääntyvät tilastollisesti;
- AS. katsoo, että synnytyssairaaloiden sulkeminen ja kättilöiden ja synnytyslääkäreiden määrän voimakas supistaminen on jo aiheuttanut joissakin jäsenvaltioissa vaarallisia puutteita hoidossa;
- AT. toteaa, että kansallisten hallitusten tekemät julkisen terveydenhuollon ja koulutuksen rajoitukset ja määrärahojen leikkaukset vaikeuttavat terveys- ja mielenterveyspalveluihin pääsyä entisestään, mikä vaikuttaa suhteettoman paljon naisiin, erityisesti yksinhuoltajäiteihin ja suurperheisiin;
- AU. toteaa, että naispuolisilla maahantulijoilla, pakolaisilla ja turvapaikanhakijoilla voi olla lisäksi joskus hyvinkin vakavia sairauksia, jotka johtuvat asianmukaisen hoidon puutteesta, tai erityisiä lisääntymisterveyteen liittyviä ongelmia, kuten raskaus- tai synnytyskomplikaatioita, ja mahdollisesti myös psykologisia traumoja, kuten synnytystä edeltävää tai synnytyksen jälkeistä masennusta, ja he ovat myös alttiita traumaattiselle (seksuaaliselle) väkivallalle ja hyväksikäytölle tai niiden seurauksille ja lisäksi heidän mielenterveytensä ja hyvinvointiinsa kohdistuu erityisiä riskejä; ottaa huomioon, että mielenterveyspalvelujen tarjoamiseen näille ihmisryhmille liittyy monia erityisiä haasteita, joiden suuruus riippuu useista tekijöistä, kuten siitä, mistä henkilöt ovat tulleet ja kuinka kauan he ovat olleet vastaanottajamaassa;
- AV. ottaa huomioon, että naiset sairastavat tietyntyyppisiä syöpäsairauksia, kuten rinta- ja kohtusyöpää ja kohdunkaulan syöpää, joita esiintyy pääasiallisesti tai pelkästään naisilla;
- AW. toteaa, että syöpään sairastuneet naiset, joita on hoidettu leikkauksella sekä invasiivisilla hoitotoimenpiteillä, kuten säde- ja kemoterapialla, ovat yleensä muita taipuvaisempia masennukseen;
- AX. toteaa, että kymmenen EU:n jäsenvaltiota on asettanut tavoitteen, että 100 prosenttia naispuolisesta väestöstä kävisi rintasyöpäseulonnessa, ja kahdeksan pyrkii samaan tavoitteeseen kohdunkaulan syövän seulonnessa;
- AY. toteaa, että osteoporoosin sekä tuki- ja liikuntaelinten ongelmien kaltaisilla sairauksilla sekä keskushermoston sairauksilla, kuten Alzheimerin taudilla ja/tai dementiaalla, on yhteys hormonaalisiin muutoksiin, joita naiset kokevat vaihdevuosien aikana tai niitä ennen hormonihoidon vuoksi; toteaa, että vaikka näiden sairauksien tiedetään esiintyvän naisilla paljon useammin kuin miehillä, on niitä koskevan tutkimuksen sukupuoliluottuvuus ollut heikkoa;
- AZ. ottaa huomioon, että endometrioosi on parantumaton sairaus, josta kärsii yksi nainen ja tyttö kymmenestä (eli noin 180 miljoonaa naista maailmassa ja 15 miljoonaa EU:ssa); ottaa huomioon, että tämä sairaus johtaa yleisesti hedelmättömyyteen ja aiheuttaa usein erittäin kovia kipuja ja mielenterveysongelmia, joista seuraa toimintakyvyttömyyttä monilla työ- ja yksityiselämän sekä sosiaalisen elämän alueilla;
- BA. toteaa, että fyysinen ja henkinen sukupuoleen perustuva väkivalta sekä naisiin kohdistuva väkivalta ja niiden vaikutus uhrien terveyteen ovat perustavanlaatuinen este sukupuolten tasa-arvon saavuttamiselle ja sille, että naiset nauttivat täysimääräisesti perusihmisoikeuksien takaamista vapauksista;
- BB. toteaa, että sukuelinten silpominen aiheuttaa vakavia pitkän ja lyhyen aikavälin vaikutuksia naisten ja tyttöjen fyysiselle ja psyykkiselle terveydelle sekä seksuaali- ja lisääntymisterveydelle;
- BC. toteaa, että intersukupuolisten henkilöiden sukuelinten silpominen vaikuttaa myös heidän fyysiseen ja psyykkiseen terveyteensä sekä seksuaali- ja lisääntymisterveyteensä;
- BD. ottaa huomioon, että 13 jäsenvaltiossa transihmisiä pakkosteriloidaan yhä sukupuolen vahvistamiseen liittyvissä menettelyissä;

Tiistai 14. helmikuuta 2017

- BE. katsoo, että järjestelmällinen ja riittävä tiedonkeruu naisiin kohdistuvasta väkivallasta on ratkaisevan tärkeää tehokkaan päätöksenteon varmistamiseksi alalla, niin keskushallinnon tasolla kuin alueellisella ja paikallisellakin tasolla, sekä lainsäädännön täytäntöönpanon valvomiseksi;
- BF. toteaa, että sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa kokeneet naiset kärsivät usein loppuelämänsä ajan heidän fyysiseen ja psyykkiseen terveyteensä vaikuttaneista seurauksista; toteaa, että Maailman terveysjärjestön julkaiseman Väkivalta ja terveys maailmassa -raportin⁽¹⁾ mukaan sukupuoleen perustuvan väkivallan vaikutukset naisiin voivat olla monenlaisia: fyysiset vaikutukset (kuten ruhjeet, murtumat, krooninen kipuoireyhtymä, vammautuminen, fibromyalgia, ruoansulatushäiriöt), psykologiset ja käyttäytymiseen kohdistuvat vaikutukset (kuten alkoholin ja muiden päihteiden väärinkäyttö, masennus ja ahdistus, syömis- ja unihäiriöt, häpeän ja syyllisyyden tunteet, fobiat ja paniikkihäiriö, heikko itsetunto, trauman jälkeinen stressihäiriö, psykosomaattiset häiriöt, itsetuhoisen käyttäytymisen, epävarmuus myöhemmissä suhteissa), seksuaalisuuteen ja lisääntymiseen kohdistuvat vaikutukset (kuten gynekologiset häiriöt, hedelmättömyys, raskausajan komplikaatiot, keskenmenot, seksuaaliset toimintahäiriöt, sukupuolitaudit, ei-toivottu raskaus) ja kuolemaan johtavat vaikutukset (kuten murha, itsemurha, sukupuolitaudin aiheuttama kuolema);

Sukupuolten tasa-arvo mielenterveyspalveluissa

- kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita jatkamaan mielenterveyttä edistäviä toimia koskevaa mekanismia ”EU-Compass for Action on Mental Health and Well-being” kunnianhimoisella uudella mielenterveysstrategialla, jolla edistetään kokonaisvaltaista, koko yhteiskunnan kattavaa psykososiaalista lähestymistapaa, joka sisältää vahvan sukupuolirikityksiä koskevan pilarin ja takaa mielenterveyspolitiikan johdonmukaisuuden;
- paneekin merkille, että 27 prosenttia EU:n aikuisväestöstä, miehet ja naiset mukaan luettuina, on käynyt läpi ainakin yhden mielisairausjakson;
- kehottaa jäsenvaltioita ryhtymään toimiin ja myöntämään riittävästi resursseja varmistamaan terveydenhuoltopalveluiden ja erityisesti mielenterveyspalveluiden, mukaan lukien naisten turvakodit, saatavuuden kaikille naisille riippumatta heidän oikeudellisesta asemastaan, vammaisuudesta, seksuaalisesta suuntautumisestaan, sukupuoli-identiteetistään, sukupuoliominaisuuksistaan, rodusta tai etnisestä alkuperästään, iästään tai uskonnostaan; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota puuttamaan mielenterveyspalveluiden saatavuudessa esiintyviin eroihin;
- paneekin merkille, että sukupuoleen perustuvan väkivallan, myös sanallisen ja henkisen väkivallan, häirinnän ja pelottelun, vaikutuksia mielenterveyteen on tutkittava lisää;
- kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja paikallisia viranomaisia varmistamaan, että niiden mielenterveysstrategioissa käsitellään hlbt-henkilöiden mahdollisesti kokemia mielenterveyden ongelmia; kannustaa jäsenvaltioita panemaan täytäntöön Euroopan neuvoston asiakirjaan CM/Rec2010(5) sisältyvät suositukset sekä ottamaan huomioon lesbojen, biseksuaalien ja transihmisten erityistarpeet terveyttä koskevia toimintapolitiikkoja, ohjelmia ja käytäntöjä laadittaessa;
- kehottaa jäsenvaltioita vauhdittamaan syöpäpotilaiden psykologisten tukikeskusten perustamista, jotta potilaille voidaan tarjota psykologista tukea heidän hoitojensa ja kuntoutuksensa ajan;
- kiinnittää huomiota vammaisten naisten vakavaan tilanteeseen, sillä he ovat muita alttiimpia vaikeuksille, jotka liittyvät suoraan heidän vammaansa sekä lisääntyvään sosiaaliseen eristyneisyyteen ja tahdosta riippumattomaan työmarkkinoiden ulkopuolella olemiseen; kehottaa jäsenvaltioita lisäämään järjestelmällisesti vammaisten naisten ennaltaehkäisevän psykologisen hoidon saatavuutta sekä mahdollistamaan psykologisen tuen vakavasti vammaisista lapsistaan huolehtiville äideille; korostaa tarvetta laatia vammaisten naisten ja tyttöjen mielenterveyttä ja hyvinvointia koskeva strategia sekä jakaa niitä koskevia parhaita käytäntöjä;
- kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään mielenterveysongelmia koskevia tiedotus- ja ennaltaehkäisykampanjoita ja muita aloitteita, jotta asia tulisi yleisesti tunnetuksi ja vältettäisiin leimautuminen; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota investoimaan kaikille ikäryhmille suunnattuun, mielenterveyttä ja hyvinvointia koskevaan viralliseen ja epäviralliseen opetukseen sekä arkioppimiseen, joissa keskitytään sukupuolisensitiivisiin mielenterveyshäiriöihin, kuten masennukseen, ahdistukseen tai päihteiden väärinkäyttöön; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että kouluilla on asianmukaiset valmiudet mielenterveysongelmista kärsivien henkilöiden tunnistamiseksi ja tukemiseksi sukupuolinäkökohdat huomioon ottaen, ja varmistamaan mielenterveyspalveluiden saatavuuden; paneekin merkille, että 70 prosenttia mielenterveysongelmia kokeneista lapsista ja nuorista ei ole saanut asianmukaista hoitoa riittävän varhaisessa iässä;

⁽¹⁾ Krug, Dahlberg, Mercy, Zwi ja Lozano, 2002.

Tiistai 14. helmikuuta 2017

9. kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja Euroopan tasa-arvoinstituuttia lisäämään mielenterveyttä, ja erityisesti masennuksen esiintyvyyttä, koskevan tiedon säännöllistä keräämistä unionin ja kansallisella tasolla siten, että kerätyt tiedot on eritelty vähintään sukupuolen, ikäryhmän ja sosioekonomisen aseman mukaan ja niihin sisältyy seksuaali- ja lisääntymisterveyden indikaattoreita;

10. katsoo, että politiikan, terveydenhoito-, koulutus- ja sosiaalialan johtohahmojen sekä työmarkkinaosapuolten ja kansalaisjärjestöjen olisi osallistuttava EU:n tasolla toteutettaviin mielenterveyttä ja hyvinvointia koskeviin toimiin; pitää tärkeänä, että mielenterveyttä lakataan pitämästä tabuna tietyissä sosiaalisissa ympäristöissä;

11. korostaa, että sosioekonomisten olosuhteiden yhteys mielenterveyteen ja hyvinvointiin on ratkaisevan tärkeä mielenterveyspolitiikan johdonmukaisuuden kannalta, sillä köyhyys ja sosiaalinen syrjäytyminen johtavat suurempiin mielenterveysongelmiin; toteaa, että köyhyyden naisistuminen ja naisiin suhteettoman paljon vaikuttavat säästötoimet vaarantavat naisten henkisen hyvinvoinnin entisestään;

12. korostaa, että mielenterveyden sosiaalinen hoito esimerkiksi urheilun, musiikin, taiteen ja kulttuurin muodossa on terveydenhuoltopalvelujen tärkeä osa, joka vähentää mielenterveysongelmista yksittäisille ihmisille ja koko yhteiskunnalle aiheutuvia taloudellisia ja inhimillisiä kustannuksia; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita investoimaan enemmän mielenterveyden sosiaalisiin hoito-ohjelmiin, kuten sosiaalisiin hoitomääräyksiin;

13. panee huolestuneena merkille, että WHO:n tietojen mukaan vain 13:lla EU:n jäsenvaltiolla on kansallinen itsemurhien estostrategia; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita laatimaan ja toteuttamaan kansallisen itsemurhien estostrategian ja ryhtymään toimenpiteisiin, joilla vähennetään itsemurhaan liittyviä riskitekijöitä, kuten alkoholin väärinkäyttöä, huumeita, sosiaalista syrjäytymistä, masennusta ja stressiä; pyytää myös luomaan järjestelmiä itsemurhayritysten jälkeisen tuen tarjoamiseksi;

14. panee merkille viestimien, erityisesti internetin ja sosiaalisen median, vaikutuksen varsinkin nuorten naisten ja tyttöjen mielenterveyteen ja hyvinvointiin ja katsoo, että aiheesta on tehtävä lisätutkimusta; toteaa, että mediakulttuuri, joka korostaa naisten ikää ja ulkonäköä, voi mahdollisesti vaikuttaa kielteisesti naisten ja tyttöjen mielenterveyteen ja henkiseen hyvinvointiin ja aiheuttaa ahdistuneisuutta, masennusta tai pakko-oireista käyttäytymistä; painottaa, että verkkokiusaamisen ja -härinnän sekä esineistämisen torjumiseksi on kehitettävä tehokkaita työkaluja, myös oikeudellisia toimenpiteitä; korostaa tarvetta laatia mielenterveyttä ja hyvinvointia verkossa koskeva kunnianhimoinen strategia ja tehdä yhteistyötä sidosryhmien kanssa uusien verkkoterapiamuotojen kehittämiseksi; on tietoinen, että mielenterveyttä koskevaan mediastrategiaan on saatava mukaan kaikki sidosryhmät, myös kustantajat ja mainosala, joiden on omaksuttava eettisiä normeja, jotta vältetään naisten esineistämistä ja sukupuolistereotyyppien edistämistä;

15. toteaa, että joissakin tapauksissa naisilla on vääristynyt kuva kehostaan, mikä johtuu mediasta, stereotyyppisestä mainonnasta ja sosiaalisista paineista, ja he sairastuvat syömis- ja käyttäytymishäiriöihin, kuten anoreksiaan, bulimiaan, ortoreksiaan, ahmimishäiriöön ja bigoreksiaan; tukee sukupuolinäkökulman huomioon ottavaa lähestymistapaa syömishäiriöihin ja pitää tarpeellisena sen valtavirtaistamista terveyttä koskevaan keskusteluun ja kansalaisille kohdistettuun tietoon; kehottaa jäsenvaltioita perustamaan kouluihin avustus- ja tukiyksiköitä, jotka tarjoavat psykologista tukea oppilaille, erityisesti murrosikäisille tytöille, jotka ovat taipuvaisempia syömishäiriöihin;

16. pitää myönteisenä, että maailman johtajat tunnustavat ensimmäistä kertaa mielenterveyden ja hyvinvoinnin edistämisen sekä päihdyttävien väärinkäytön ennaltaehkäisyn ja hoidon ensisijaisina terveystavoitteina maailmanlaajuisessa kehitysohjelmassa;

17. on erittäin huolissaan mielenterveyspalvelujen tarjonnasta pakolaisnaisille ja -tytöille Euroopassa, erityisesti niille, jotka elävät tilapäisoloissa eri jäsenvaltioissa; korostaa, että pakolaisten ja turvapaikanhakijoiden säilöönotto ilman heidän turvapaikkahakemuksiensa tehokasta ja tuloksellista käsittelyä on kansainvälisen oikeuden vastaista ja vaikuttaa haitallisesti heidän mielenterveyteensä ja hyvinvointiinsa; kehottaa jäsenvaltioita suojelemaan säilöön otettuja naispuolisia turvapaikanhakijoita ja korostaa, että näille naisille on tarjottava välittömästi suojelua, heidät on vapautettava säilöönotosta, heidän siirtoaan on nopeutettava ja heille on annettava tukea ja neuvontaa; kehottaa jäsenvaltioita erottamaan terveyspolitiikan maahanmuuttovalvonnasta sallimalla pääsyn terveydenhuollon peruspalveluihin ja poistamalla tervey-

Tiistai 14. helmikuuta 2017

denhuollon ammattilaisilta velvollisuuden tehdä ilmoitus paperittomista maahanmuuttajista; pyytää myös jäsenvaltioita panemaan täytäntöön pakolaisten, turvapaikanhakijoiden ja muuttajien mielenterveyden ja psykososiaalisen hyvinvoinnin suojelua ja tukemista koskevat suuntaviivat, jotka WHO-Europe, YK:n pakolaisjärjestö ja Kansainvälinen siirtolaisuusjärjestö ovat yhdessä laatineet;

18. toteaa, että naisten on usein tehtävä kaksinkertaista työpäivää, toisin sanoen yksi työpäivä työpaikalla ja toinen työpäivä kotona, koska miehet eivät osallistu riittävästi kotitaloustöihin eivätkä lasten kasvattamiseen, mikä aiheuttaa monille naisille masennusta, ahdistusta, stressiä sekä syyllisyyden tunteita siitä, etteivät he pysty huolehtimaan perheestään riittävällä tavalla, sillä tämä rooli lankeaa perinteisesti naisille;

19. tuomitsee laajalle levinneen uuden seksistisen stereotypian, jonka mukaan nykyaikaisen naisen on loistettava opinnoissaan ja työssään mutta myös täytettävä perinteiset odotukset olemalla hyvä vaimo ja kotiäiti sekä täydellinen äiti, samalla kun hän pitää huolta ulkonäöstään; toteaa, että tämä käyttäytymismalli aiheuttaa monille naisille stressiä ja ahdistusta;

20. kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja paikallisviranomaisia laatimaan erityisiä räätälöityjä toimintapolitiikkoja mielenterveyspalvelujen tarjoamiseksi marginalisoituneiden yhteisöjen haavoittuville naisille sekä moniperusteisen syrjinnän kohteena oleville naisille, kuten pakolais- ja maahantulijanaيسille, köyhyydessä eläville ja sosiaalisesti syrjäytyneille naisille, inter- ja transsukupuolisille henkilöille, etnisiin vähemmistöihin kuuluville naisille, vammaisille naisille, ikääntyneille naisille ja maaseudulla asuville naisille;

21. korostaa, että mielenterveyden alalla on tärkeää noudattaa elinkaariajattelua, jossa jokaisen ikäryhmän tarpeet otetaan huomioon johdonmukaisella ja kattavalla tavalla ja jossa pääpaino on murrosikäisissä tytöissä ja vanhemmissa naisissa, jotka ovat keskimäärin tyytymättömämpiä elämäänsä kuin saman ikäluokan miehet;

22. suosittaa, että raskaudenaikainen mielenterveyshoito alkaisi mahdollisimman pian, jo raskauden ensimmäisellä kolmanneksella, jotta voidaan tunnistaa mahdollisesti seurantaa edellyttävät erityiset vaivat, tunnistaa sosiaaliset ongelmat, joihin nainen voi tarvita sosiaali- tai mielenterveyspalveluiden apua, ja antaa naiselle tietoa raskauteen liittyvistä kysymyksistä; katsoo, että kaikissa EU:n jäsenvaltioissa olisi taattava entistä paremmin synnytykseen liittyvien kattavien hoitojen, mukaan lukien kätilöt ja synnytyslääkärit, saatavuus lähellä asuinpaikkaa; korostaa tämän haasteen erityistä merkitystä maaseudulle; korostaa, että psyykinen terveydenhuolto on aivan yhtä tärkeää kuin fyysinen terveydenhuolto, ja toteaa, että 10–15 prosenttia juuri synnyttäneistä naisista EU:ssa kärsii synnytyksen jälkeisestä masennuksesta; korostaa keskenmenon jälkeisen psykologisen ja lääketieteellisen hoidon saatavuuden merkitystä naisille sekä hienovaraisen ja yksilöllisen lähestymistavan tarpeellisuutta; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään, kehittämään ja tarjoamaan lapsivuodepsykoosin ja synnytysmasennuksen varhaista toteamista ja hoitoa;

23. korostaa, että sosiaali- ja työllisyyspolitiikassa, erityisesti työ- ja yksityiselämän tasapainoa koskevissa toimitissa, on omaksuttava kokonaisvaltainen lähestymistapa, jossa naisten mielenterveys ja henkinen hyvinvointi otetaan huomioon; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tekemään yhteistyötä ammattiyhdistysten, työnantajien, terveydenhuollon ammattilaisten ja kansalaisyhteiskunnan kanssa, jotta kehitetään kokonaisvaltainen ja sukupuolisensitiivinen lähestymistapa henkiseen hyvinvointiin työpaikalla; pitää tärkeänä mielenterveyttä koskevan koulutuksen antamista johtotehtävissä toimiville henkilöille sekä julkisella sektorilla;

24. on tietoinen virallisten ja epävirallisten hoitajien, joista ylivoimaisesti suurin osa on naisia, tärkeästä roolista mielenterveyden hoidossa; kehottaa kiinnittämään erityistä huomiota virallisten hoitajien ja omaishoitajien, varsinkin naispuolisten, rooliin mielenterveysalalla sekä toimiin näiden hoitajien oman mielenterveyden ja hyvinvoinnin turvaamiseksi;

25. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan huomioon mielenterveyteen ja hyvinvointiin liittyvät haasteet, joita miehet ja pojat kohtaavat sukupuolistereotyyppien vuoksi ja jotka johtavat suurempaan päihteiden väärinkäytön ja itsemurhan todennäköisyyteen kuin naisten keskuudessa; korostaa, että miesten mielenterveyttä koskevissa toimintapolitiikoissa on otettava huomioon myös ikä ja elinkaari, sosioekonominen tilanne, sosiaalinen syrjäytyminen ja maantieteelliset tekijät;

Tiistai 14. helmikuuta 2017

Sukupuolten tasa-arvo kliinisissä kokeissa

26. korostaa, että lääkkeiden kliinisiä kokeita on tehtävä sekä miehillä että naisilla ja niiden olisi oltava osallistavia ja syrjimättömiä, ne olisi toteutettava tasa-arvoa ja osallistamista noudattaen ja marginalisoitumista torjuen ja niiden olisi vastattava kohtuullisella tavalla tuotteita käyttävää väestöä; ehdottaa, että kliinisissä kokeissa otetaan huomioon myös erityiset haavoittuvaset väestöryhmät, kuten lapsipotilaat, ikääntyneet potilaat sekä etnisiin vähemmistöihin kuuluvat henkilöt; katsoo, että sukupuolen mukaan eriteltyä tietoa olisi kerättävä myös valmisteen markkinoille saattamisen jälkeen, jotta eri sivuvaikutukset voidaan rekisteröidä asiaankuuluvan EU:n lainsäädännön täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa koskevan tutkimuksen ja tietojen ohella;

27. ilmaisee syvän huolensa siitä, että naisten terveys ja henki vaarantuu, jos he eivät ole nykyistä paremmin edustettuina kliinisissä kokeissa ja biolääketieteellisessä tutkimuksessa; korostaa, että kliinisten kokeiden menetelmien ja suunnittelun on mahdollistettava iän ja sukupuolen mukaan ositettu analyysi; korostaa siksi kiireellistä tarvetta sisällyttää sukupuolten väliset erot mielenterveysalan kliinisiin toimenpiteisiin;

28. pitää erittäin tärkeänä kliinisten kokeiden tulosten julkaisemista, jotta niiden metodiikka on avoin ja helposti saatavilla;

29. muistuttaa, että tartuntatauteja (esim. HIV ja malaria) ja raskaudenaikaisia ongelmia (esim. kohtukuolema) esiintyy eniten alemman keskitulotason maissa; kehottaa ottamaan raskaana olevia naisia mukaan kliinisiin kokeisiin keinona vähentää äitien ja pikkulasten sairastuvuutta ja kuolevuutta;

30. kehottaa merkitsemään lääkkeiden etiketteihin selvästi, onko kokeisiin osallistunut naisia vai ei ja onko miehille ja naisille odotettavissa erilaisia sivuvaikutuksia; kehottaa jäsenvaltioita edistämään tutkimusta hormonikorvaushoidossa käytettävien tuotteiden pitkän aikavälin vaikutuksista;

31. pyytää komissiota tukemaan unionin tason hankkeita, joissa keskitytään siihen, kuinka naisia kohdellaan kliinisissä kokeissa; katsoo, että tällaisiin hankkeisiin olisi otettava mukaan terveysviranomaiset kaikilla tasoilla sekä lääketeollisuus, jotta voidaan laatia erityisiä strategioita niiden suuntaviivojen toteuttamiseksi, jotka koskevat sukupuolierojen tutkimusta ja arviointia kliinisessä lääketutkimuksessa;

32. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita investoimaan valistuskampanjoihin, joilla kannustetaan naisia osallistumaan kliinisiin kokeisiin;

33. kehottaa Euroopan lääkevirastoa laatimaan erilliset ohjeet naisista erityisenä väestöosana kliinisissä kokeissa;

34. kehottaa jäsenvaltioita ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden kliinisistä lääketutkimuksista annettua asetusta (EU) N:o 536/2014 soveltaessaan käyttämään kliinisissä kokeissa menetelmää, jolla taataan miesten ja naisten riittävä edustus, ja kiinnittämään erityistä huomiota osallistujien sukupuolijakautumaa koskevaan avoimuuteen ja – tarkastellessaan tämän asetuksen asianmukaista täytäntöönpanoa – valvomaan erityisesti, kuinka hyvin miehet ja naiset ovat edustettuina;

35. kehottaa jäsenvaltioita, Euroopan lääkevirastoa ja asianomaisia sidosryhmiä varmistamaan, että sukupuoleen liittyvät tekijät otetaan huomioon lääkkeiden tutkimuksen ja kehittämisen ensimmäisissä vaiheissa jo ennen kliinisten kokeiden vaihetta; korostaa tarvetta parantaa asiaa koskevien parhaiden käytäntöjen jakamista tutkimuslaitosten ja terveydenhuolto- palvelujen tarjoajien keskuudessa kaikkialla Euroopassa;

36. korostaa, että pikaiset toimet ovat tarpeen sukupuolten edustuksen erojen korjaamiseksi kliinisissä kokeissa sellaisilla terveydenhuollon aloilla, joilla nämä erot ovat erityisen haitallisia, kuten Alzheimerin taudin, syövän ja aivohalvauksen hoidossa sekä masennuslääkkeiden ja sydän- ja verisuonitautien kohdalla;

37. korostaa, että tutkijoiden ja kaikkien asiaankuuluvien sidosryhmien on toimittava yhdessä erityisesti naisia koskevien lääkkeiden, kuten masennuslääkkeiden, ehkäisymenetelmien ja muiden lääkkeiden, haitallisten sivuvaikutusten poistamiseksi, jotta parannetaan naisten terveyttä ja terveydenhuollon laatua;

Tiistai 14. helmikuuta 2017

38. panee huolestuneena merkille, että kehitysmaiden terveydenhuoltoa ja sosiaalipalveluja koskevassa tutkimuksessa ilmenee sukupuoleen perustuvaa syrjintää ja eriarvoisuutta, mikä vaikeuttaa asianmukaisten ja kohdennettujen hoitojen kehittämistä; korostaa erityisesti, että kehitysmaiden potilaat eivät ole riittävästi edustettuina farmakologisessa tutkimuksessa; toteaa, että tietyt väestöryhmiä, kuten lapsia ja raskaana olevia naisia, on laiminlyöty tuberkuloosilääkkeen kehittämisessä; korostaa tarvetta kerätä ja varastoida näytteitä tulevaisuudessa, sukupuoleen perustuvissa kliinisissä kokeissa tehtävää farmakogeenistä tutkimusta varten; toteaa, että naisten erilaisen biologisen ja fysiologisen rakenteen vuoksi tarvitaan asianmukaista tietoa lääkkeiden vaikutuksesta heidän elimistönsä;

39. panee huolestuneena merkille, että lääkkeiden testauksen siirtäminen enenevässä määrin Afrikkaan ja muille alikehittyneille alueille voi aiheuttaa vakavia eettisiä rikkomuksia ja unionin perusperiaatteiden, joihin kuuluu muun muassa oikeus terveyden suojeluun ja terveydenhoitoon, rikkomuksia; korostaa, että kohtuuhintaisen terveydenhuollon, sairausvakuutuksen tai kohtuuhintaisten lääkkeiden puuttuessa haavoittuvassa asemassa olevilla ihmisillä, etenkin naisilla, ei ole sairaanhoidon saamiseksi muuta mahdollisuutta kuin osallistua klinisiin kokeisiin mahdollisesti tietämättöminä niihin liittyvistä riskeistä;

40. toteaa, että on kiistattomasti todistettu, että naiset käyttävät miehiä enemmän psyykenlääkkeitä, mutta sitä, vaikuttavatko nämä miehille naisille samalla tavoin ja samanlaisin annostuksin määrättävät lääkkeet eri tavalla eri sukupuoliin, on tutkittu hyvin vähän; on huolissaan siitä, että naiset kärsivät enemmän psyykenlääkkeiden haittavaikutuksista, koska heitä ei oteta mukaan klinisiin kokeisiin eikä naisten fysiologiaa siten oteta mitenkään huomioon; toteaa, että naiset myös turvautuvat miehiä useammin psykoterapiaan mielenterveysongelmiensa ratkaisemiseksi;

Yleiset huomautukset

41. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita

- a) edistämään terveydenhuoltoa varmistamalla palveluiden helpon saatavuuden sekä miesten ja naisten erityistarpeiden mukaan räätälöidyn asianmukaisen tiedottamisen sekä hyvien käytäntöjen vaihdon mielenterveyden ja kliinisen tutkimuksen aloilla;
- b) arvioimaan naisten ja miesten terveyteen liittyvät erityistarpeet ja varmistamaan, että sukupuolinäkökulma sisällytetään niiden terveystoimien, ohjelmien ja tutkimuksiin niiden kehittämisestä ja suunnittelusta vaikutustenarviointiin ja budjetointiin saakka;
- c) varmistamaan, että ennaltaehkäisystrategiat kohdistetaan erityisesti naisiin, jotka ovat vaarassa joutua moniperusteisen syrjinnän kohteeksi, kuten romaninaiisiin, vammaisiin naisiin, lesboihin, biseksuaalisiin naisiin, maahantulija- ja pakolaisnaisiin, köyhyydessä eläviin naisiin sekä trans- ja intersukupuolisiin ihmisiin;
- d) tunnustamaan sukupuoleen perustuvan väkivallan ja naisiin kohdistuvan väkivallan kansanterveysongelmaksi, joka vaikuttaa suoraan naisten mielenterveyteen ja hyvinvointiin, kuten todetaan 25. toukokuuta 1996 annetussa WHO:n päätöslauselmassa WHA49.25;
- e) huolehtimaan siitä, että kehitetään nopeasti sukupuoleen perustuvan väkivallan esiintyvyyttä koskeva, Euroopan tilastojärjestelmässä täytäntöön pantava EU:n laajuinen tutkimus Eurostatin vuoden 2016 työohjelman mukaisesti, ja keräämään säännöllisesti erityisesti masennuksen esiintyvyydestä eriteltyjä tietoja, jotka olisi eriteltävä ainakin sukupuolen, ikäryhmän ja sosioekonomisen aseman perusteella;
- f) tukemaan kansalais- ja naisjärjestöjä, jotka edistävät naisten oikeuksia, ja työskentelemään sen varmistamiseksi, että naiset saavat äänensä kuuluviin eurooppalaisissa ja kansallisissa terveystoimien kysymyksissä ja että eurooppalaisella ja kansallisella terveystoimilla vastataan heidän tarpeisiinsa;
- g) kannustamaan sellaisten ohjelmien laatimiseen, joilla puututaan naisten erityistarpeisiin, jotka koskevat osteoporoosin sekä tuki- ja liikuntaelinten ongelmien kaltaisia sairauksia sekä keskushermoston sairauksia, kuten Alzheimerin tautia ja/tai dementiaa, sekä sellaisten ohjelmien laatimiseen, joilla tiedotetaan naisille ennaltaehkäisevistä menetelmistä ja tarjotaan koulutusta hoitohenkilöstölle;
- h) kiinnittämään erityistä huomiota sellaisten naisten erityistarpeisiin, joilla on diagnosoitu krooninen väsymysoireyhtymä tai fibromyalgia, tarjoamalla heille asianmukaisia laadukkaita terveydenhuoltopalveluja;

Tiistai 14. helmikuuta 2017

i) lisäämään rahoitusta endometrioosin syitä ja mahdollisia hoitoja koskevan tutkimuksen sekä hoitosuosituksen laatimisen ja tietokeskusten perustamisen tukemiseksi; edistämään endometrioosia koskevia tiedotus-, ennaltaehkäisy- ja valistuskampanjoita sekä tukemaan erikoistuneen terveydenhuoltohenkilöstön kouluttamista ja tutkimusaloitteita;

42. kehottaa jäsenvaltioita hyväksymään toimia, joilla parannetaan väestön keskimääräistä terveyden tasoa poistamalla heikossa sosioekonomisessa asemassa oleviin ryhmiin vaikuttavia terveyseroja; vaatii tässä yhteydessä aktiivista osallistumista monen toimintapolitiikan alalla, kansanterveyden ja julkisen terveydenhuoltojärjestelmän lisäksi myös koulutuksen, sosiaaliturvan, työ- ja yksityiselämän tasapainon sekä kaupunkisuunnittelun alalla siten, että sukupuolten tasa-arvon näkökulma otetaan selvästi huomioon;

43. kehottaa kehitysmaiden hallituksia valtavirtaistamaan sukupuolinäkökulman mielenterveyspolitiikassa ja kehittämään toimintalinjoja ja ohjelmia, joissa käsitellään sekä naisten mielenterveyshoidon erityistarpeita että henkisen ahdistuksen yhteiskunnallista alkuperää; panee huolestuneena merkille, että erityisesti vähiten kehittyneissä maissa naisten jääminen biolääketieteellisen tutkimuksen ulkopuolelle johtuu usein tiedon ja valistuskampanjojen puutteesta, heidän rooleistaan äiteinä ja hoivaajina sekä siitä, että heiltä puuttuu vapaus tehdä päätöksiä kotitaloudessaan; on vahvasti sitä mieltä, että sukupuolten välisiä eroja mielenterveyden alalla voitaisiin entisestään vähentää saattamalla paremmin tasapainoon sukupuoliroolit ja velvollisuudet, toimeentuloturva, yhdenvertainen pääsy koulutukseen, työmarkkinoille osallistuminen ja integroituminen, tehokkaammat toimenpiteet etenkin yksinhuoltajaäitien työ- ja perhe-elämän tasapainon edistämiseksi, sosiaalisten turvaverkkojen kehittäminen ja köyhyyden vähentäminen;

44. katsoo, että seksuaali- ja lisääntymisoikeuksiin kuuluvat laillisen ja turvallisen abortin, luotettavan, turvallisen ja kohtuuhintaisen ehkäisyn sekä kattavan seksuaali- ja ihmishuuhdekasvatuksen saatavuus;

45. pitää valitettavana, että monissa EU:n jäsenvaltioissa seksuaali- ja lisääntymisoikeudet ovat erittäin rajoitettuja ja/tai niihin liittyy tiettyjä ehtoja;

46. katsoo, että se, että jäsenvaltioissa yhä useammat terveydenhuollon ammattilaiset kieltäytyvät tekemästä aborttia, on uhka naisten terveydelle ja oikeuksille; vaatii jäsenvaltioita varmistamaan, että sairaaloissa on ainakin vähimmäismäärä terveydenhuollon ammattilaisia, jotka voivat tehdä abortteja;

47. kehottaa jäsenvaltioita estämään ja kieltämään naisten pakkosterilisaation ja asettamaan siihen syyllistyneet syytteesen; toteaa, että ilmiöstä kärsivät erityisesti vammaiset naiset, trans- ja intersukupuoliset henkilöt ja romaninaiset;

48. korostaa, että syövän alkuvaiheessa toteutetun seulontamenettelyn sekä tiedotusohjelmien katsotaan kuuluvan tehokkaimpiin toimiin syövän torjumiseksi, ja kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että tällaiset seulonnat ovat kaikkien naisten ja tyttöjen saatavilla;

49. korostaa, että naisten mahdollisuuksien lisääminen ja sukupuolten tasa-arvon edistäminen ovat erittäin tärkeitä kestävä kehityksen vauhdittamisessa ja siten kaikenlaisen naisiin ja tyttöihin kohdistuvan syrjinnän, myös mielen- terveydessä ja kliinisessä tutkimuksessa ilmenevän syrjinnän, lopettamisessa; katsoo, että kyseessä ei ole ainoastaan perustavanlaatuisen ihmisoikeus, vaan sillä on kerrannaisvaikutuksia myös kaikilla muilla kehityksen aloilla (YK:n kestävä kehityksen tavoite 5);

50. katsoo, että jäsenvaltioilla on velvollisuus taata synnytykseen liittyvien hoitojen saatavuus lähellä asuinpaikkaa osana yleishyödyllisiä palveluja sekä varmistaa, että kättilöitä on saatavilla myös maaseudulla ja vuoristoalueilla;

51. kehottaa jäsenvaltioiden terveysviranomaisia tunnustamaan endometrioosin toimintakyvyttömyyttä aiheuttavaksi sairaudeksi, minkä ansiosta siitä kärsivät naiset saisivat ilmaista hoitoa, jopa kalliiden hoitojen ja/tai leikkausten tapauksessa, sekä erityistä sairausloma työstä kaikkien akuuteimpina ajankohtina, jotta vältettäisiin leimautuminen työpaikalla;

52. kehottaa jäsenvaltioita, komissiota ja asianomaisia virastoja varmistamaan kaikille pakolaisille, turvapaikanhakijoille ja maahanmuuttajille, erityisesti haavoittuvassa asemassa oleville naisille ja tytöille, täysimääräisen pääsyn korkealaatuiseen fyysiseen terveydenhoitoon ja mielenterveyspalveluihin yleismaailmallisena ihmisoikeutena ja valmistelemaan pitkällä aikavälillä ja asianmukaisesti kansallisia terveydenhuoltojärjestelmiään tulevia pakolaisia ja turvapaikanhakijoita varten; korostaa, että maahanmuutto-, turvapaikka- ja lainvalvontahenkilöstölle sekä pakolaisten, turvapaikanhakijoiden ja maahanmuuttajien, erityisesti haavoittuvassa asemassa olevien naisten ja tyttöjen, kanssa toimiville virkailijoille on annettava sukupuolinäkökulman huomioon ottavaa mielenterveyskoulutusta; katsoo, että näihin tarpeellisiin terveyden-

Tiistai 14. helmikuuta 2017

hoitotoimenpiteisiin sisältyy turvallisen majoituksen ja saniteettitilojen järjestäminen naisille ja lapsille, oikeudellinen neuvonta sekä seksuaali- ja lisääntymisterveyttä koskevat palvelut ja oikeudet, kuten ehkäisy, seksuaalisen väkivallan uhreille annettava tuki sekä laillinen ja turvallinen abortti;

53. kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita lopettamaan heti nykyiset säästötoimet ja julkisten menojen leikkaukset, jotka kohdistuvat sellaisiin palveluihin, jotka ovat ratkaisevan tärkeitä korkeatasoisen terveydenhoidon tarjoamiseksi kaikille naisille ja miehille sekä tytöille ja pojille EU:ssa heidän taustastaan ja oikeudellisesta asemastaan riippumatta;

54. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan maksuttoman terveydenhuollon naisille, jotka ovat työttömiä, asuvat maaseudulla tai ovat pienituloisia eläkeläisiä ja joilla ei ole varaa terveystarkastuksiin tai lääketieteelliseen hoitoon;

55. suosittelee, että vammaisen lapsen tai hengenvaarallista sairautta sairastavan lapsen syntymän jälkeen naisille olisi tarjottava erityistukea, muun muassa ilmaista ja pitkäaikaista lapsen kotihoitoa, lapsen palliatiivista hoitoon sekä erikoistunutta ja helposti saatavilla olevaa psykologista tukea;

56. korostaa, että oikeus terveyteen kuuluu kaikille ja sen saavuttaminen on teollis- ja tekijänoikeuksien suojelua tärkeämpää ja riippuu investoinneista eurooppalaiseen terveystutkimukseen, kuten tutkimukseen, joka käsittelee köyhyyteen liittyviä ja laiminlyötyjä sairauksia koskevia terveydenhuollon menetelmiä ja lääkkeitä;

57. pitää valitettavana jäsenvaltioiden julkisten terveydenhuoltomenojen leikkauksia ja on pettynyt siihen, että sukupuoleen perustuvan väkivallan ja naiseen kohdistuvan väkivallan ehkäisemiseen tarkoitettujen vuosittaiset määrärahat ovat kaikissa jäsenvaltioissa paljon alhaisemmat kuin tällaisen väkivallan todelliset kustannukset, olivatpa ne luonteeltaan taloudellisia, sosiaalisia tai moraalisia; kehottaa jäsenvaltioita lisäämään rahoitusta sellaisten ohjelmien tukemiseksi, joilla pyritään ehkäisemään naiseen kohdistuvaa väkivaltaa sekä auttamaan ja suojelemaan uhreja tehokkaasti;

58. kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan terveydenhoitoalalla toimenpiteitä, joilla sukupuoleen perustuvan väkivallan uhrit voidaan havaita varhaisessa vaiheessa ja heitä voidaan tukea, sekä käyttämään uhrien pahoinpitelytapauksissa terveystietokirjoja, jotka toimitetaan asianomaisille tuomioistuimille oikeuskäsittelyn nopeuttamiseksi; kehottaa jäsenvaltioita takaamaan oikeuden saada tietoa ja yhdenmennyä sosiaaliapua, joka tarjotaan monialaisiin asiantuntijapalveluihin erikoistuneiden vakituisten pätevyyden palveluiden avulla;

59. suhtautuu myönteisesti komission toimiin, jotta EU ratifioisi Istanbulin sopimuksen, ja pitää valitettavana, että monet jäsenvaltiot eivät ole vielä ratifioineet sitä; kehottaa neuvostoa varmistamaan EU:n liittymisen Istanbulin sopimukseen mahdollisimman pian;

60. korostaa, että prostituutio on myös terveyteen liittyvä kysymys, koska sillä on haitallisia terveysvaikutuksia prostituutiota harjoittaviin henkilöihin, jotka kärsivät muita todennäköisemmin seksuaalisista, fyysisistä ja henkisistä terveysongelmista, huume- ja alkoholiriippuvuudesta, itsekunnioituksen puutteesta sekä korkeammasta kuolleisuudesta kuin väestö keskimäärin; korostaa lisäksi, että monet seksinostajista pyytävät suojaamatonta maksullista seksiä, mikä lisää haitallisten terveysvaikutusten riskiä sekä prostituutiota harjoittaville henkilöille että ostajille;

61. kehottaa jäsenvaltioita estämään ja kieltämään naisten sekä intersukupuolisten henkilöiden sukuelinten silpomisen ja asettamaan siihen syyllistyneet syytteeseen sekä tarjoamaan mielenterveyspalveluja ja fyysisiä hoitoa sen uhreille ja sen kohteeksi todennäköisesti joutuville henkilöille;

62. kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita kiinnittämään erityistä huomiota kaikkein haavoittuvimmassa ja heikoimmassa asemassa oleviin ryhmiin ja käynnistämään ohjelmia, joilla puututaan niiden tilanteeseen;

63. katsoo, että verrannollisten, kattavien, luotettavien ja säännöllisesti päivitettävien sukupuolen mukaan eriteltyjen tietojen puuttuminen johtaa naisten terveyteen liittyvään syrjintään;

Tiistai 14. helmikuuta 2017

64. muistuttaa, että terveydenhuolto ja terveystaloudellinen politiikka kuuluvat jäsenvaltioiden toimivaltaan ja että komission tehtävänä on täydentää kansallista politiikkaa;

o

o o

65. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

P8_TA(2017)0033

EU:n ja Mongolian kumppanuutta ja yhteistyötä koskeva puitesopimus (päättöslauselma)

Euroopan parlamentin päätöslauselma, joka ei liity lainsäädäntöön, 15. helmikuuta 2017, esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Mongolian kumppanuutta ja yhteistyötä koskevan puitesopimuksen tekemisestä (08919/2016 – C8-0218/2016 – 2015/0114(NLE) – 2016/2231(INI))

(2018/C 252/11)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (08919/2016),
- ottaa huomioon luonnoksen Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Mongolian kumppanuutta ja yhteistyötä koskevaksi puitesopimukseksi (07902/1/2011),
- ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 207 ja 209 artiklan sekä 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0218/2016),
- ottaa huomioon Ulaanbaatarissa 30. huhtikuuta 2013 Euroopan komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Catherine Ashtonin läsnä ollessa allekirjoitetun kumppanuutta ja yhteistyötä koskevan puitesopimuksen (kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen),
- ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Mongolian välistä kauppaa ja taloudellista yhteistyötä koskevan sopimuksen, joka tuli voimaan 1. maaliskuuta 1993,
- ottaa huomioon 15. marraskuuta 2005 antamansa lainsäädäntöpäättöslauselman ehdotuksesta neuvoston päätökseksi Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin (EBRD) perustamisesta tehdyn sopimuksen muuttamisesta, jotta pankki voi rahoittaa Mongoliassa toteutettavia toimenpiteitä ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 13. huhtikuuta 2016 antamansa päätöslauselman EU:n Keski-Aasian strategian täytäntöönpanosta ja uudelleentarkastelusta ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 16. joulukuuta 2015 ⁽³⁾ ja 14. maaliskuuta 2013 ⁽⁴⁾ antamansa päätöslauselmat EU:n ja Kiinan suhteista ja erityisesti jälkimmäisen päätöslauselman johdanto-osan Y kappaleen,
- ottaa huomioon 10. kesäkuuta 2015 antamansa päätöslauselman EU:n ja Venäjän suhteiden tilasta ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 16. helmikuuta 2012 antamansa päätöslauselman parlamentin kannasta YK:n ihmisoikeusneuvoston 19. istuntoon ⁽⁶⁾ ja erityisesti sen 30 kohdan,

⁽¹⁾ EUVL C 280 E, 18.11.2006, s. 49.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0121.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0458.

⁽⁴⁾ EUVL C 36, 29.1.2016, s. 126.

⁽⁵⁾ EUVL C 407, 4.11.2016, s. 35.

⁽⁶⁾ EUVL C 249 E, 30.8.2013, s. 41.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

- ottaa huomioon 17. tammikuuta 2013 antamansa päätöslauselman ydinsulkusopimuksen tarkistuskonferenssin suosituksista joukkotuhooasettomien vyöhykkeiden perustamisesta Lähi-itään ja erityisesti sen johdanto-osan F kappaleen ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 27. lokakuuta 2016 antamansa päätöslauselman ydinturvasta ja asetuslupasta ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 15. helmikuuta 2017 antamansa lainsäädäntöpäätöslauselman ⁽³⁾,
- ottaa huomioon Mongolian liittämisen EU:n yleisen tullietuusjärjestelmän kestävästä kehityksestä ja hyvää hallintoa koskevaan erityiseen kannustusmenettelyyn (GSP+),
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin valtuuskuntien ja Mongolian parlamentin väliset pitkäaikaiset suhteet ja erityisesti 17. helmikuuta 2015 Ulaanbaatarissa pidetyn kymmenennen parlamenttien välisen kokouksen yhteisen julkilausuman,
- ottaa huomioon Ulaanbaatarissa 15.–16. heinäkuuta 2016 Mongolian johdolla ja isännöimänä pidetyn yhdentoista Aasia–Eurooppa-huippukokouksen (Asem) ja Ulaanbaatarissa 21.–22. huhtikuuta 2016 pidetyn yhdeksännen Aasian ja Euroopan parlamentaarisen kokouksen (Asep) sekä näissä kokouksissa hyväksytyt julistukset,
- ottaa huomioon Mongolian aktiivisen roolin Etyjin parlamentaarisessa yleiskokouksessa, myös sen Ulaanbaatarissa 15.–18. syyskuuta 2015 pidetyn kokouksen järjestämisessä,
- ottaa huomioon Mongolian valitsemisen YK:n ihmisoikeusneuvostoon kaudelle 2016–2018 ja sen ilmoittaman toiveen päästä YK:n turvallisuusneuvoston jäseneksi vuonna 2022,
- ottaa huomioon Mongolian puheenjohtajuuden ryhmässä ”Community of Democracies” kaudella 2012–2013 ja yhteenliittymässä ”Freedom Online” vuonna 2015,
- ottaa huomioon Mongoliassa 29. kesäkuuta 2016 järjestettyihin parlamenttivaaleihin lähetetyn kansainvälisen vaalitarkkailuvaltuuskunnan, johon osallistuivat myös Etyjin demokraattisten instituutioiden ja ihmisoikeuksien toimisto (Etyj/ODIHR) ja Euroopan parlamentti, alustavat havainnot ja päätelmät,
- ottaa huomioon Mongolian presidentin Tsakhiagiin Elbegdorjin puheenvuoron Euroopan parlamentin täysistunnossa 9. kesäkuuta 2015,
- ottaa huomioon lukuisat vastavuoroiset korkean tason kokoukset ja vierailut, kuten Euroopan komission puheenjohtajan José Manuel Barroson vierailun Mongoliaan marraskuussa 2013,
- ottaa huomioon Mongolian ”kolmas naapuri” -ulkopolitiikan, joka käsittää muun muassa suhteet EU:hun, Yhdysvaltoihin, Japaniin, Korean tasavaltaan, Intiaan, Iraniin ja Keski-Aasian maihin,
- ottaa huomioon Mongolian strategisen kumppanuuden Venäjän ja Kiinan kanssa,
- ottaa huomioon Mongolian tarkkailijan aseman Shanghain yhteistyöjärjestössä (SCO),
- ottaa huomioon Mongolian, Venäjän ja Kiinan kesken sekä Mongolian, Japanin ja Yhdysvaltojen kesken pidetyt säännölliset korkean tason kolmenväliset kokoukset,

⁽¹⁾ EUVL C 440, 30.12.2015, s. 97.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0424.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0032.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

- ottaa huomioon aloitteet, joilla pyritään yhdistämään alueen eri taloudelliset hankkeet, kuten Kiinan "Silk Road Economic Belt", Venäjän "Trans-Eurasian Belt Development" ja Mongolian "Prairie Road",
 - ottaa huomioon Mongolian vuonna 2012 sopiman erillisen kumppanuus- ja yhteistyöohjelman Naton kanssa,
 - ottaa huomioon Mongolian syyskuussa 2015 antaman julistuksen sen aikomuksesta tavoitella pysyvää puolueettomuusasemaa,
 - ottaa huomioon Mongolian julistautumisen ydinaseettomaksi alueeksi, jonka YK on tunnustanut syyskuussa 2012,
 - ottaa huomioon Mongolian kansainvälisen yhteistyön rahaston, jonka tarkoituksena on jakaa kokemuksia muiden demokraattista muutosta läpikäyvien maiden, kuten Myanmarin, Kirgisian ja Afganistanin kanssa,
 - ottaa huomioon luottamusta rakentavat toimet, kuten Ulaanbaatar Dialogue on Northeast Asian Security -vuoropuhelun, johon Pohjois-Korea osallistuu, sekä Forum of Asia -foorumin,
 - ottaa huomioon elokuussa 2016 hyväksytyt YK:n kidutuksen vastaisen komitean loppupäätelmät Mongolian 2. määräaikaisraportista,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 2 kohdan,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön (A8-0383/2016),
- A. katsoo, että Mongolia voi toimia demokraattisena mallina paitsi alueen muille kehittyville demokratioille myös autoritaarisemmille hallinnoille;
- B. ottaa huomioon, että Euroopan yhteisöt solmivat Mongolian kanssa diplomaattiset suhteet 1. elokuuta 1989;
- C. katsoo, että unionilla ja Mongolialla on poliittisiin, yhteiskunnallisiin, taloudellisiin, kulttuurisiin ja historiallisiin siteisiin perustuvat ystävällismieliset keskinäiset suhteet;
- D. katsoo, että unionilla ja Mongolialla on monia yhteneviä kantoja useimpiin merkittäviin kansainvälisiin haasteisiin ja että Mongolia toimii rakentavasti kansainvälisissä suhteissa ja erityisesti monenvälisissä järjestöissä;
- E. katsoo, että unionin suhteissa Mongolian keskitytään pääasiassa kehitysyhteistyöhankkeisiin, joiden tavoitteena on auttaa maata ohjaamaan meneillään olevaa nopeaa muutosta kohti sosiaalisesti osallistavaa ja taloudellisesti kestävästä yhteiskuntakehitystä;
- F. ottaa huomioon, että Mongolia on kiinnostunut EU-suhteiden kehittamisestä ja nykyisen yhteistyön laajentamisesta kehitysyhteistyötä pidemmälle; ottaa huomioon, että kumppanuus- ja yhteistyösopimus korostaa tasa-arvon, vastavuoroisen hyödyn, demokratian, oikeusvaltion ja ihmisoikeuksien kaltaisiin yhteisiin periaatteisiin perustuvien EU–Mongolia-suhteiden kasvavaa merkitystä ja avaa muodollisesti molemmille osapuolille mahdollisuuden kehittää uudenlaista yhteistyötä esimerkiksi liike-elämän, kaupan, rakentamisen, maatalouden, ympäristön, energian, valtion uudenaikaistamisen sekä koulutuksen, kulttuurin ja matkailun alalla;
- G. ottaa huomioon, että unionin suhteet Mongolian kuuluvat yhä EU:n Pekingin edustuston vastuulle; ottaa huomioon, että Bulgaria, Tšekin tasavalta, Ranska, Saksa, Unkari, Yhdistynyt kuningaskunta ja Italia ovat perustaneet Ulaanbaatariin omat suurlähetystönsä;

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017***Yleiset määräykset***

1. arvostaa EU:n ja Mongolian välisiä ystävällismielisiä ja rakentavia suhteita;
2. tunnustaa, että Mongolialla on erityinen maantieteellinen asema, kun sitä ympäröivät Kiina, Venäjä sekä Keski- ja Koillis-Aasian maat, joilla on valtavat maailmantalouteen liittyvät mahdollisuudet, ja että maalla on merkitystä alueen vakauden kannalta ja että sillä on alueellisesti melko poikkeuksellisen vakiintunut demokraattinen tausta ja että maalla on rakentava rooli alueen konfliktien ja selkkauksien rauhanomaisten ratkaisujen tukemisessa ja helpottamisessa ja alueen taloudellisen yhdentymisen edistämässä;
3. toteaa, että 1990-luvulla alkanut demokraattinen muutos jatkuu johdonmukaisena; panee merkille sosioekonomisten uudistusten alalla saavutetun konkreettisen edistyksen; panee kuitenkin merkille kestävä kehityksen, talouden, rahoituksen, hyvän hallinnon, korruption torjunnan, sosiaaliturvan, ympäristönsuojelun ja poliittisen kahtiajaon aloilla ilmenevät haasteet, joiden vaikeutta lisää entistä vaativampi kansainvälinen ympäristö;

Institutionaalinen kehys ja diplomaattiedustus

4. on tyytyväinen siihen, että unionin ja Mongolian suhde on luonteeltaan syventyvä ja laajeneva, kuten kumppanuus- ja yhteistyösopimuksesta ilmenee, ja että se käsittää muun muassa poliittisen vuoropuhelun ja ihmisoikeudet, kaupan ja kehitysavun sekä yhteistyön maatalouden ja maaseudun kehittämisen, energian, ilmastonmuutoksen, tutkimuksen ja innovoinnin sekä koulutuksen ja kulttuurin aloilla, jotka ovat erittäin tärkeitä talouden monipuolistumisen ja nykyisten taloudellisten ongelmien ratkaisemisen sekä alun perin paimentolaisuuteen perustuvan yhteiskunnan pitkän aikavälin muutoksen kannalta;
5. suhtautuu myönteisesti perustettuun sekakomiteaan, joka sopimuksen 56 artiklan nojalla seuraa kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen täytäntöönpanoa, ja kehottaa sitä raportoimaan säännöllisesti Euroopan parlamentille ja Mongolian parlamentille;
6. kehottaa jäsenvaltioita, jotka eivät vielä ole niin tehneet, saattamaan loppuun kansallisen ratifointiprosessinsa mahdollistaakseen kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen jo pitkään odotetun tekemisen ja voimaantumisen;
7. korostaa tarvetta vahvistaa edelleen EU:n ja Mongolian suhteiden parlamentaarista ulottuvuutta; pitää valitettavana, että kumppanuus- ja yhteistyösopimuksesta puuttuvat artiklat, joilla perustettaisiin kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen alaisuudessa toimiva parlamentaarinen yhteistyövaltuuskunta huolehtimaan sopimuksen täytäntöönpanon demokraattisesta valvonnasta ja vahvistamaan parlamenttien välistä poliittista vuoropuhelua; kehottaa siksi neuvottelemaan mahdollisimman pian uudesta pöytäkirjasta, jolla tilanne voitaisiin korjata yhteistyösopimuksen tulevaa yhteistyötä koskevan 57 artiklan mukaisesti, kuten Mongolian ja Euroopan parlamentit ovat kymmenennen parlamenttien välisen kokouksen yhteisessä julkilausumassa aiemmin vaatineet;
8. on huolissaan siitä, että diplomaattisia suhteita Mongolian kanssa hoidetaan tällä hetkellä yhä EU:n Kiinan edustustosta käsin; vaatii neuvostoa ja komission varapuheenjohtajaa / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa muuttamaan unionin Ulaanbaatarissa olevan yhteystoimiston täysimittaiseksi unionin edustustoksi, sillä tämä helpottaisi merkittävästi poliittista vuoropuhelua ja ihmisoikeuksien ja demokratian alan yhteistyötä, vahvistaisi valmiuksia toteuttaa ja valvoa EU:n avustushankkeita sekä edistäisi tavaroiden ja palveluiden kauppaa sekä henkilö- ja kulttuurivaihtoa;

Demokratia, oikeusvaltio, hyvä hallinto ja ihmisoikeudet

9. pitää myönteisinä Mongolian pyrkimyksiä demokratiakehityksen ja oikeusvaltion lujittamiseen kuten monipuoluevaaleihin, entistä itsenäisempiin tiedotusvälineisiin ja elinvoimaiseen kansalaisyhteiskuntaan; on tässä suhteessa tyytyväinen Mongolian osallistumiseen Community of Democracies -ryhmään;

Keski viikko 15. helmikuuta 2017

10. korostaa, että tiedotusvälineiden vapauden ja sananvapauden kunnioittamisella on keskeinen merkitys demokratian, oikeusvaltion ja ihmisoikeuksien edelleen lujittamisessa Mongoliassa; kannustaa Mongolian viranomaisia ratkaisemaan kysymykset, jotka liittyvät raportoituun poliittisesti motivoituun puuttumiseen tiedotusvälineiden työhön, sekä pidättämään rankaisemasta ja rajoittamasta hallitusta arvostelevia perinteisiä viestimiä ja verkkoviestimiä; kehottaa Mongolian parlamenttia kodifioimaan selkeästi tällaiset perusoikeudet, panemaan ne täytäntöön ja valvomaan täytäntöönpanoa tarkasti;

11. on vakuuttunut siitä, että Mongolian demokraattinen muutos voisi synnyttää myönteisiä heijastusvaikutuksia alueella, jossa on meneillään monimutkaisia muutosprosesseja, ja että Mongolia voisi tässä mielessä edistää rakentavasti alueen vakautta ja yhteistä hyvinvointia; kehottaa unionia ottamaan tämän huomioon ohjelmoidessaan alueellista yhteistyötä erityisesti Keski-Aasian alueen maiden kanssa sekä alueella laajemmin;

12. on erittäin tyytyväinen siihen, että vaalisääntöjä noudatettiin viime vaalien yhteydessä yleisesti; vaatii Mongolian viranomaisia ottamaan huomioon Etyjin demokraattisten instituutioiden ja ihmisoikeuksien toimiston (Etyj/ODIHR) 29. kesäkuuta 2016 pidettyjen parlamenttivaalien jälkeen antamat suositukset, jotka koskivat vaalilainsäädännön vakauttamista, kampanjoinnin rajoituksia, tiedotusvälineiden riippumattomuutta ja äänestäjien käytettävissä olevien tietojen puolueettomuutta ja kattavuutta;

13. ilmaisee olevansa kiinnostunut lähettämään vuoden 2017 puolivälissä pidettäviin presidentinvaaleihin Euroopan parlamentin tarkkailuvaltuuskunnan;

14. kehottaa Mongoliaa vastaamaan oikeuslaitoksen riippumattomuuden kunnioittamista koskeviin vielä ratkaisemattomiin haasteisiin;

15. pitää myönteisenä, että äskettäin on käynnistetty lainsäädäntötoimia, joilla pyritään lujittamaan oikeusperustaa laaja-alaisen korruption torjumiseksi; toteaa, että korruptio on todellinen ja merkittävä uhka, joka heikentää maan sosiaalista yhteenkuuluvuutta sekä ihmisoikeuksia ja sosiaalisten konfliktien ratkaisemista koskevia pyrkimyksiä; kehottaa Mongoliaa hyväksymään merkittäviä uudistuksia ja panemaan ne nopeasti täytäntöön; viittaa tässä yhteydessä omaan kokemukseensa, jonka mukaan korruptiosta tuomittuja ihmisiä on pidettävä johdonmukaisesti vastuuvollisina; suositaa, että maa lujittaa korruption torjuntaa koskevaa yhteistyötä EU:n, Etyjin ja YK:n kanssa; on vakuuttunut siitä, että Mongolian talous- ja hallintoelämän aktiivinen osallistuminen yritysten yhteiskuntavastuuta koskevien kansainvälisten suositusten täytäntöönpanoon voisi vaikuttaa myönteisesti ja merkittävästi näihin ponnisteluihin;

16. antaa tunnustusta maan sitoutumiselle ihmiskaupan torjuntaan ja sitä koskevalle oikeudelliselle kehitykselle mutta on edelleen huolissaan käytännön tilanteesta ja kehottaa Mongoliaa panemaan täysimääräisesti täytäntöön vuoden 2012 ihmiskaupan torjuntaa koskevan lain ja siihen liittyvät kansalliset suunnitelmat;

17. pitää myönteisenä, että unioni ja Mongolia ovat periaatteessa päässeet sopimukseen EU:n ja Mongolian välisen säännöllisen ihmisoikeusvuoropuhelun käynnistämisestä ja että valmistelut ovat käynnissä sen aloittamiseksi vuonna 2017;

18. pitää myönteisenä, että ratifioituaan kansalaisyhteiskuntaoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevaan kansainväliseen yleissopimukseen liittyvän toisen valinnaisen pöytäkirjan Mongolian parlamentti hyväksyi joulukuussa 2015 tarkistetun rikoslain, jolla poistetaan kuolemanrangaistus kaikista rikoksista ja tehdään muita tärkeitä oikeudellisia uudistuksia, kuten kielletään kidutus; panee merkille, että vasta valittu parlamentti on lykännyt tarkistetun rikoslain täytäntöönpanoa, ja kehottaa Mongolian viranomaisia panemaan tämän tärkeän uudistuksen viipymättä täytäntöön;

19. panee merkille Mongolian edistymisen oikeudellisen rakenteensa parantamisessa kansainvälisten ihmisoikeusvelvoitteiden mukaisesti, sen institutionaaliset uudistukset, kuten riippumattoman kansallisen ihmisoikeustoimikunnan sekä pyrkimykset valmiuksien kehittämiseksi ja ihmisoikeuksia koskevan tietoisuuden lisäämiseksi, sekä sitoutumisen vastata edelleen yleismaailmallisten ihmisoikeusnormien suojeluun ja edistämiseen liittyviin jäljellä oleviin haasteisiin, joista voidaan mainita vuoden 2015 YK:n Universal Peer Review -mekanismiin (UN-UPR) toisen tarkastelun yhteydessä korostetut ihmisoikeusnormit, mukaan lukien kidutuksen estäminen ja kaikkien sitä koskevien väitteiden tutkiminen sekä naisten ja lasten oikeuksien ja vankien oikeuksien suojelu;

20. ilmaisee huolensa lukuisista raporteista, joissa kerrotaan pidätyksistä ilman laillista pidätysmääräystä, kidutuksesta ja rankaisemattomuudesta Mongolian vankiloissa; yhtyy YK:n ihmisoikeusneuvoston (UNHRC) vaatimukseen tehokkaista toimenpiteistä sen takaamiseksi, että pidätetyt henkilöt saavat käytännössä kaikki perustavat oikeudelliset takeet kansainvälisten normien mukaisesti; kehottaa Mongoliaa noudattamaan sitoumustaan perustaa riippumaton mekanismi tutkimaan kaikki kidutus- ja pahoinpitelyväitteet nopeasti ja tehokkaasti;

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

21. on tyytyväinen unionin tukemaan hankkeeseen LGBTI-henkilöiden oikeuksien tukemiseksi Mongoliassa; on kuitenkin huolissaan LGBTI-yhteisöön kohdistuvasta jatkuvasta syrjinnästä ja häirinnästä;

22. suositaa Mongolialle, että se jo ratifioidun lapsen oikeuksien sopimuksen mukaisesti kieltää lailla ruumiillisen rangaistuksen sekä oppilaitoksissa että kokonaan ja puuttuu erityisin ja kohdennetuin toimenpitein lapsiin kohdistuvan väkivallan vähenemättömyyteen, lasten taloudelliseen hyväksikäyttöön ja tapahtumiin, jotka aiheuttavat lasten kuolemia tai vakavia loukkaantumisia; pyytää kaikilta unionin toimielimiltä apua tässä asiassa;

23. suositaa, että terveys- ja turvallisuustilannetta parannetaan panemalla täytäntöön ILO:n yleissopimus nro C176 sekä muut vielä ratifioimattomat ILO:n turvallisuutta ja terveyttä koskevat yleissopimukset;

24. tukee Mongolian jatkuvia ja vilpittömiä pyrkimyksiä hävittää asteittain kaikki lapsityön muodot ja taata lapsen oikeudet;

25. pitää myönteisenä Mongoliassa vuonna 2011 hyväksyttyä oikeudellista kehystä, jolla on tarkoitus toteuttaa naisten ja miesten yhtäläiset oikeudet ja naisiin kohdistuvan syrjinnän asteittainen poistaminen;

Kestävä kehitys

26. pitää myönteisenä, että Mongolia on 1990-luvulta lähtien edistynyt merkittävästi talouskehityksessä ja köyhyyden vähentämisessä vuosituhattavoitetta vastaavasti; tukee Mongoliaa sen pyrkimyksissä kohti YK:n kestävän kehityksen tavoitteita (SDG) avun tuloksellisuuden ja läpinäkyvyyden periaatteiden mukaisesti;

27. katsoo, että syvempi alueellinen yhdentyminen avaa Mongolialle mahdollisuuksia vauraampaan tulevaisuuteen ja taloudelliseen menestykseen, ja toteaa, että Mongolia etsii samanaikaisesti taloudellisia liittoumia ja kumppaneita, joiden avulla se voi hyödyntää täysimääräisesti yhteistyöpotentiaalin kunnioittaen samalla oikeutettuja kansallisia poliittisia ja taloudellisia etujaan, pitkäaikaista sitoutumistaan monisuuntaiseen diplomaattiaan, perinteistä identiteettiään ja elämäntapaansa sekä Mongolian yhteiskunnan demokraattista perustaa;

28. on kuitenkin huolissaan siitä, että joillain alueilla köyhyys uhkaa vakiintua ja että vuosilta 2010–2012 raportoitu talouden nousukausi ei auttanut vähentämään riittävästi köyhyyttä maassa;

29. kannustaa Mongoliaa sen pyrkimyksissä saavuttaa kestävä talouskasvu; ilmaisee huolensa jyrkästi hidastuneesta BKT:n kasvusta, joka oli vuonna 2011 ennätystasolla (17,3 prosenttia) mutta vuonna 2015 vain 2,3 prosenttia ja vuonna 2016 ennusteiden mukaan 1,3 prosenttia; on huolissaan siitä, että julkistalouden alijäämällä, joka on kasvanut 20 prosenttiin BKT:sta, voi olla kielteinen vaikutus köyhyyden lievittämiseen sekä sosiaaliturvajärjestelmän sosiaaliseen osallistavuuteen ja yhteenkuuluvuuteen;

30. on tyytyväinen, että EU:n kehitysapu maalle on yli kaksinkertaistunut vuosina 2014–2020 – se oli 65 miljoonaa euroa, kun se vuosina 2007–2013 oli 30 miljoonaa euroa – ja siinä keskitytään talouden ohjauksjärjestelmän ja ammatilliseen koulutuksen kehittämiseen työllisyysmahdollisuuksien parantamiseksi; kannustaa Mongoliaa osallistumaan unionin rahoittamiin alueellisiin ohjelmiin; panee merkille Mongolian kehitystä ja nykyaikaistumista tukevien unionin hankkeiden ja ohjelmien suhteellisen hyvän täytäntöönpanon;

31. pitää erityisen tärkeänä jatkuvaa hallinnollista uudistamista, jossa keskitytään pääasiassa ammattitaitoisen hallinnon rakentamiseen sekä kansallisella että paikallisella tasolla; kehottaa unionin toimielimiä auttamaan Mongoliaa kehittämään tarvittavia resursseja ja asiantuntemusta, jotta maalle luodaan paremmat valmiudet kohdata monitahoisten taloudellisten ja yhteiskunnallisten muutosprosessien haasteet ja lisää unionin varojen vastaanottokykyä maassa;

32. vaatii lisäämään opiskelijoiden ja tutkijoiden vaihtomahdollisuuksia ohjelmissa Erasmus+ ja Marie Skłodowska-Curie sekä laajentamaan kansalaisten, myös taitelijoiden, välisten suhteiden laajentamista unionin ja Mongolian välillä; kehottaa unionia sisällyttämään tutkimuksen ja innovoinnin sen yhteistyöaloihin Mongolian kanssa;

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

33. on tyytyväinen siihen, että Mongolia on tallettanut Pariisin ilmastopimuksen ratifioimiskirjan ajoissa 21. syyskuuta 2016; on huolissaan siitä, että ilmastomuutos, karjankasvatuksen voimakas kasvu, maaseudulta pääkaupunkiin suuntautuvan muuttoliikkeen dramaattinen lisääntyminen sekä veden ja maaperän kaltaisten luonnonvarojen massiivinen ja nopea käyttö viralliseen ja epäviralliseen kaivostoimintaan, jossa tuotetaan kuparia, hiiltä ja muita raaka-aineita, ovat yhdessä johtaneet Mongoliassa ympäristötilanteen jyrkkään heikkenemiseen, naapurimaiden kanssa syntyvien vesikiestojen riskin kasvuun ja yleistyvään ilmastollisiin ilmiöihin, kuten ”dzud”, jolle ovat ominaisia pitkät kuivuusjaksot ja ankarat talvet ja joka johtaa karjan, villieläinten ja luonnon yleisen monimuotoisuuden merkittävään häviämiseen; kehottaa Mongolian hallitusta tehostamaan ponnistelujaan talouden monipuolistamiseksi ja kehottaa unionia avustamaan tässä prosessissa kohdennetuilla toimilla ja ehkäisevillä ja muilla toimenpiteillä esimerkiksi osapuolten ympäristöpolitiikkojen tiiviimmän koordinoinnin yhteydessä; kehottaa Mongolian viranomaisia ja parlamenttia sekä kaikkia unionin jäsenvaltioita toimimaan yhteistyössä ja edistämään kansainvälisen ilmastojärjestelmän olennaista vahvistamista Marrakechin COP22-kokouksen sitoumuksiin liittyvissä ponnisteluissa;

34. pitää myönteisenä, että Mongolia on ratifioinut kaikki GSP+-menettelyn kannalta olennaiset ympäristönsuojelua ja ilmastomuutosta koskevat yleissopimukset ja noudattaa niitä; vaatii kuitenkin Mongoliaa noudattamaan ympäristönsuojelua ja ilmastomuutosta koskevien YK:n yleissopimusten (CITES-sopimuksen sekä Baselin ja Tukholman yleissopimusten) mukaisia raportointivelvollisuuksiaan ja valvomaan maan ympäristölainsäädännön täytäntöönpanoa;

35. korostaa, että vuonna 2014 Mongolian kaivannaisteollisuuden osuus oli 17 prosenttia BKT:sta ja 89 prosenttia maan kokonaisviennistä; on tässä suhteessa tyytyväinen Mongolian aktiiviseen osallistumiseen kaivos- ja kaivannaisteollisuuden avoimuutta koskevaan aloitteeseen (EITI), jonka tarkoituksena on lisätä tämän alan vastuuvellisuutta ja avoimuutta;

36. korostaa, että Oyu Tolgoi kupari- ja kultakaivos on suurin yksittäinen kaivoshanke, jonka odotetaan vuodesta 2020 muodostavan kolmanneksen Mongolian BKT:sta, ja että Tavan Tolgoi on maailman suurin rakentamaton hiilikaivos; on tyytyväinen kaivosteollisuuden ympäristövaikutuksista paikallisesti käytyihin julkisiin keskusteluihin ja kansalaisten osallistumiseen luonnonvarojen hoitoon ja käyttöön;

37. kehottaa Mongoliaa kehittämään omien kansalaistensa hyödyksi luonnonvarojensa ja erityisesti harvinaisten mineraalien hyödyntämistä, koska niiden arvo digitaali-teollisuudessa kasvaa jatkuvasti; korostaa unionin tukijan roolia, joka sillä voisi olla teknologisen tuen ja rahoitustuen myöntämisessä tällaiselle riippumattomalle kaivannaistoiminnalle;

38. katsoo, että investoiminen tulevaisuuden teknologiaan ja digitalisointiin voisi auttaa tasoittamaan Mongolian eri alueiden välisiä kehityseroja ja monipuolistamaan taloutta; kehottaa unionia ja jäsenvaltioita tehostamaan yhteistyötä digitalisoinnin ja uuden teknologian alalla;

39. panee merkille huumekaupan torjunnassa olevat merkittävät haasteet; suosittaa, että unioni avustaa julkisten instituutioiden ja resurssien vahvistamisessa, jotta näihin ongelmiin voidaan vastata;

Kauppa- ja taloussuhteet

40. toteaa, että unionista on tullut Mongolian kolmanneksi suurin kauppakumppani ja että mongolialaiset tavarat pääsevät jo nyt unionin markkinoille yleisen tullietuusjärjestelmän nojalla käytännöllisesti katsoen tullitta;

41. on tyytyväinen Mongolian ottamiseen mukaan GSP+-järjestelyyn;

42. panee merkille, että eurooppalaiset investoinnit Mongoliassa ovat liiketoimintaympäristön epävarmuuden ja tiedonpuutteen vuoksi olleet toistaiseksi vähäisiä;

43. kannustaa unionia ja Mongoliaa tehostamaan kauppa- ja investointisuhteitaan muun muassa edistämällä niitä tiedotuksen ja yleisen tietoisuuden lisäämisen avulla kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen määräysten mukaisesti; korostaa, että tällaisessa tehostamisessa olisi noudatettava ja täysin kunnioitettava velvoitteita, jotka aiheutuvat työelämän normeja, hyvää hallintoa, ihmisoikeuksia ja ympäristönormeja koskevista kansainvälisistä yleissopimuksista;

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

44. kehottaa tässä yhteydessä kehittämään edelleen Euroopan investointipankin (EIP) ja Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin (EBRD) toimia Mongoliassa;
45. korostaa vakaan liiketoiminta- ja sääntely-ympäristön merkitystä unionista tulevien investointien lisääntymiselle;
46. panee merkille suorien ulkomaisten investointien vähentymisen, joka liittyy pääasiassa taloutta hallitsevaan ja keskeisenä jakavana tekijänä pysyttelevään kaivosalaan;
47. kehottaa Mongoliaa monipuolistamaan talouttaan ulkomaisten investointien ja avoimemman sääntely-ympäristön avulla, jotta se voi välttää epävakaiden mineraalimarkkinoiden aiheuttamaa haavoittuvuutta; suhtautuu tässä yhteydessä myönteisesti uuteen suoria ulkomaisia investointeja koskevaan lainsäädäntöön;
48. kannustaa jatkamaan Mongolian integroitumista maailmanlaajuiseen ja alueelliseen talouteen sellaisissa hankkeissa kuin "Prairie Road", "Silk Road" / "One Belt One Road" tai "Trans-Eurasian Belt" maan strategisten tavoitteiden ja painopisteiden mukaisesti; kehottaa unionia harkitsemaan osallistumista alueen infrastruktuuri- ja investointiohjelmiin myös kaivosalalla;

Alueelliset ja maailmanlaajuiset haasteet ja yhteistyö

49. on tietoinen keskeisestä roolista, joka Mongolialla voi olla Kiinan, Venäjän, Etelä-Korean ja Japanin sekä Keski-Aasian maiden valtaviin ja hyvin dynaamisiin talouksiin välillä ja samaan aikaan välittäjänä Euroopan ja Itä-Aasian alueen välillä;
50. korostaa Mongolian ulkopoliittikan "kolmannen naapurin" käsitettä, johon kuuluvat suhteet unioniin ja niiden vastapainona rakentavat ja tiiviit suhteet sen merkittäviin strategisiin kumppaneihin ja välittäjiin naapureihin Venäjään ja Kiinaan;
51. panee merkille Mongolian ystävällismieliset ja myös taloudelliseen kilpailuun perustuvat suhteet muiden alueen maiden kanssa;
52. panee merkille, että Mongolia arvioi parhaillaan vakavasti Euraasian talousunionin mahdollisen jäsenyyden vaikutuksia; on huolissaan siitä, että tällainen siirto voi haitata tulevia poliittisia ja kaupallisia suhteita unionin kanssa;
53. onnittelee Mongoliaa Ulaanbaatarissa vuonna 2016 pidettyjen Asem- ja Asep-kokouksien onnistuneista puheenjohtajuuksista, parlamentaarisen ulottuvuuden lujittamisesta ja näiden kahden alueen kumppanuuden lujittamisesta tasa-arvon, keskinäisen kunnioituksen sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien edistämisen ja suojelun yleismaailmallisesti tunnustettujen periaatteiden pohjalta; suhtautuu myönteisesti Mongolian ehdotukseen virtuaali-/verkkopalvelut käsittävän Asem-keskuksen perustamisesta;
54. pitää myönteisenä, että Mongolia on julistautunut ydinaseettomaksi alueeksi, jonka YK on virallisesti tunnustanut; pitää erityisen myönteisenä, että se on omaksunut monenvälisillä foorumeilla rakentavan ja aktiivisen roolin maailmanlaajuiseen ydinaseriisuntaan tähtäävän yhteistyön edistämiseksi ja että se on allekirjoittanut Humanitarian pledge -vetoimuksen ⁽¹⁾;
55. pitää myönteisenä vastavuoroista sitoutumista kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden edistämiseen ja on tässä yhteydessä tyytyväinen Mongolian aktiiviseen rooliin kansainvälisissä monenvälisissä järjestelmissä, kuten YK ja Etyj, sekä sen panokseen rauhaa ja vakautta Koillis-Aasiassa ja sen ulkopuolella edistävissä aloitteissa, kuten Ulaanbaatar Dialogue on Northeast Asia Security (UBD);
56. panee merkille, että Mongolia on osallistunut YK:n rauhanturvaamiseen ympäri maailmaa ja tarjonnut kyseisiä operaatioita koskevia koulutusmahdollisuuksia ja pyrkinyt samaan aikaan vahvistamaan YK:n poliittisia ja diplomaattisia mahdollisuuksia sekä vastuuta konfliktien ehkäisemisen ja ratkaisemisen alalla;

⁽¹⁾ <http://www.icanw.org/pledge/>

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

57. pitää myönteisenä, että Mongolian neuvottelu- ja äänestyskannat Yhdistyneissä kansakunnissa ja muilla kansainvälisillä foorumeilla ovat olleet pitkälti yhteneväiset unionin kantojen kanssa; korostaa tässä yhteydessä kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen kansainvälistä yhteistyötä koskevan 8 artiklan merkitystä;
58. tunnustaa Mongolian roolin ihmisoikeuksien kunnioittamisen edistämässä UNHRC:n uutena jäsenenä kaudella 2016–2018 ja kehottaa unionia tiiviiseen yhteistyöhön Mongolian kanssa UNHRC:n työn valmistelussa ja täytäntöönpanossa;
59. suhtautuu myönteisesti siihen, että Mongolia on ratifioinut Kansainvälisen rikostuomioistuimen (ICC) Rooman perussäännön, ja kannustaa Mongoliaa ratifioimaan Kampalan tarkistukset, joilla annettiin hyvissä ajoin määritelmä hyökkäysrikosta koskevalle tuomioistuimen tuomiovallalle ja vahvistettiin sitä koskeva menettely;
60. pitää myönteisenä Mongolian panostusta, jolla edistetään demokratiaa, oikeusvaltiota ja ihmisoikeuksia demokraattiseen muutokseen pyrkivissä Mongolian naapuruston lähellä olevissa maissa; kehottaa unionia myös ottamaan Mongolian mukaan alueellisiin ohjelmiin ja hakemaan tapauskohtaisesti synergioita tällaiseen kehitykseen keskittyvien Keski-Aasian ohjelmien puitteissa;
61. on tyytyväinen Mongolian rooliin siinä, että se on tuonut yhteen tutkijoita molemmista Koreoista, Kiinasta ja Venäjältä sekä isännöinyt Korean niemimaan jaon hajottamien perheiden jälleennäkemisiä;
62. tukee Mongolian ilmoittamaa toivetta päästä YK:n turvallisuusneuvoston jäseneksi vuonna 2022;

o

o o

63. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä Mongolian hallitukselle ja State Great Khuralille (parlamentille).
-

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

P8_TA(2017)0036

Albaniaa koskeva vuoden 2016 kertomus**Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. helmikuuta 2017 Albaniaa koskevasta komission vuoden 2016 kertomuksesta (2016/2312(INI))**

(2018/C 252/12)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Albanian tasavallan välisen vakautus- ja assosiaatiosopimuksen,
- ottaa huomioon 19. ja 20. kesäkuuta 2003 kokoontuneen Thessalonikin Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmät Länsi-Balkanin maiden EU-jäsenyysnäkymistä,
- ottaa huomioon 26. ja 27. kesäkuuta 2014 tehdyn Eurooppa-neuvoston päätöksen EU:n ehdokasvaltion aseman myöntämisestä Albanialle sekä 15. joulukuuta 2015 annetut neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon 13. joulukuuta 2016 annetut puheenjohtajavaltion päätelmät,
- ottaa huomioon Brysselissä 8. syyskuuta 2016 pidetyn Albanian ja EU:n vakautus- ja assosiaationeuvoston kahdeksannen kokouksen,
- ottaa huomioon Pariisissa 4. heinäkuuta 2016 pidetyn Länsi-Balkanin maiden huippukokouksen puheenjohtajan loppujulkilausuman sekä kansalaisyhteiskunnan järjestöjen suositukset vuoden 2016 Pariisin-huippukokoukselle,
- ottaa huomioon 9. marraskuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Vuoden 2016 tiedonanto EU:n laajentumispolitiikasta” (COM(2016)0715) ja siihen liittyvän komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Albania 2016 Report” (SWD(2016)0364),
- ottaa huomioon tärkeimpiä painopisteitä koskevassa kuudennessa korkean tason vuoropuhelussa Tiranassa 30. maaliskuuta 2016 hyväksytyt yhteiset loppupäätelmät,
- ottaa huomioon Etyjin/ODIHR:n (demokraattisten instituutioiden ja ihmisoikeuksien toimiston) loppuraportit vuoden 2013 parlamenttivaaleista ja vuoden 2015 paikallisvaaleista,
- ottaa huomioon hallinnon alan oikeudenkäyntien seurantaan koskevan Etyjin kertomuksen ”Monitoring of Administrative Trials 2015”,
- ottaa huomioon EU:n ja Albanian parlamentaarisen vakautus- ja assosiaatiovaliokunnan Brysselissä 7. ja 8. marraskuuta 2016 pidetyssä 11. kokouksessa hyväksytyt suositukset,
- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Albaniasta,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
- ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön (A8-0023/2017),

A. toteaa, että Albania on edistynyt poliittisten jäsenyyssehtojen täyttämässä ja edistynyt vakaasti viiden ensisijaisen tavoitteen saavuttamisessa liittymisneuvottelujen aloittamiseksi; katsoo, että muun muassa oikeuslaitoksen uudistusta koskevan paketin, vaaliuudistuksen ja niin kutsutun dekriminalisointilain täytäntöönpanon jatkaminen on välttämätöntä, jotta lujitetaan kansalaisten luottamusta julkisiin instituutioihin ja poliittisiin edustajiin;

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

- B. ottaa huomioon, että haasteita on yhä ja että niihin on vastattava nopeasti ja tehokkaasti hallituksen ja opposition välisen vuoropuhelun, yhteistyön ja kompromissien hengessä, jotta varmistetaan Albanian edistyminen tiellä kohti EU-jäsenyyttä;
- C. katsoo, että poliittisten toimijoiden rakentava ja kestävä poliittinen vuoropuhelu EU:hun liittyvistä uudistuksista on olennaista EU:hun liittymistä koskevan prosessin etenemisen kannalta;
- D. toteaa, että EU:hun liittymistä koskevasta prosessista vallitsee Albaniassa poliittinen yksimielisyys ja sillä on maan kansalaisten laaja tuki;
- E. katsoo, että liittymisneuvottelut ovat vahva kannustin EU-jäsenyyteen liittyvien uudistusten hyväksymiselle ja täytäntöönpanolle;
- F. ottaa huomioon, että oikeuslaitoksen uudistus on keskeisessä asemassa Albanian EU:hun liittymistä koskevassa prosessissa;
- G. toteaa, että Albaniassa järjestetään presidentinvaalit ja parlamenttivaalit vuonna 2017;
- H. ottaa huomioon, että uskonnonvapauden, kulttuuriperinnön ja vähemmistöjen oikeuksien suojeleminen sekä omaisuuden hallinta ovat EU:n perusarvoja;
- I. ottaa huomioon, että EU on korostanut tarvetta vahvistaa talouden ohjausta, oikeusvaltiota ja julkishallinnon valmiuksia kaikissa Länsi-Balkanin maissa;
- J. ottaa huomioon, että Albanian viranomaiset suhtautuvat myönteisesti alueelliseen yhteistyöhön, jolla pyritään edistämään infrastruktuurien kehittämistä, terrorismin torjuntaa, kauppaa ja nuorten liikkuvuutta;
- paneerit tyytyväisenä merkille Albanian jatkuvan edistymisen EU:hun liittyvissä uudistuksissa ja erityisesti heinäkuussa 2016 yksimielisesti hyväksytyt perustuslakiin tehtävät muutokset, joilla valmistellaan maaperää perusteelliselle ja kattavalle oikeuslaitoksen uudistukselle; painottaa, että kaikkia viittä ensisijaista tavoitetta koskevien uudistusten johdonmukaisen hyväksymisen lisäksi myös niiden täysimääräinen ja oikea-aikainen täytäntöönpano sekä kestävä poliittinen sitoutuminen ovat välttämättömiä, jotta voidaan edistää edelleen prosessia EU:hun liittymiseksi; kannustaa Albaniaa saavuttamaan selkeitä tuloksia kyseisissä uudistuksissa;
 - suhtautuu myönteisesti komission suositukseen liittymisneuvottelujen käynnistämisestä Albanian kanssa; tukee täysin Albanian liittymistä EU:hun ja kehottaa uudistustahdin säilyttämiseksi käynnistämään liittymisneuvottelut heti, kun oikeuslaitoksen kokonaisvaltaisen uudistuksen täytäntöönpanossa ja järjestäytyneen rikollisuuden ja korruption torjunnassa on saavutettu uskottavaa ja kestävää edistystä; odottaa, että Albania vakiinnuttaa saavutetun edistyksen ja pitää yllä nykyistä vauhtia kaikkien keskeisten tavoitteiden täytäntöönpanossa;
 - toteaa jälleen, että rakentava vuoropuhelu, kestävä poliittinen yhteistyö, keskinäinen luottamus ja kompromissihalukkuus ovat ratkaisevan tärkeitä uudistusten ja koko EU:hun liittymistä koskevan prosessin onnistumiselle; pitää tässä yhteydessä myönteisenä, että on hyväksytty sääntelyä, jolla estetään rikoksentekijöiden pääsy julkisiin virkoihin; kehottaa kaikkia poliittisia puolueita pyrkimään tehokkaammin aitoon poliittiseen vuoropuheluun ja rakentavaan yhteistyöhön;
 - on tyytyväinen oikeuslaitoksen uudistamiseksi perustuslakiin tehtävien muutosten yksimieliseen hyväksymiseen sekä oikeuslaitoksen, syyttäjänviraston ja perustuslakituomioistuimen institutionaalista uudelleenjärjestelyä koskevien lakien hyväksymiseen; kehottaa hyväksymään viipymättä ja panemaan uskottavasti täytäntöön kaikki asiaankuuluvat täydentävät lait ja määräykset, erityisesti lain tuomareiden, syyttäjien ja oikeudellisten neuvonantajien uudelleenarvioinnista (selvityksistä) sekä oikeuslaitoksen uudistuksen täytäntöönpanon edellyttämän lakiluonnoksien paketin; paneerit merkille Venetsian komission myönteisen lausunnon jälkeen annetun perustuslakituomioistuimen päätöksen selvityksiä koskevan lain perustuslainmukaisuudesta; toteaa jälleen, että oikeuslaitoksen kattava uudistus on Albanian kansalaisten esittämä tärkeä vaatimus, jotta he voisivat saada takaisin luottamuksensa poliittisiin edustajiinsa ja julkisiin instituutioihin, ja että koko uudistusprosessin, muun muassa lahjonnan ja järjestäytyneen rikollisuuden torjunnan, uskottavuus ja vaikuttavuus riippuvat selvitysprosessin onnistumisesta ja oikeuslaitos uudistuksen täytäntöönpanosta; muistuttaa, että tällaisen uudistuksen hyväksyminen ja täytäntöönpano on tärkeä väline korruption torjunnassa, ja se on olennaisen tärkeää oikeusvaltioperiaatteen vakiinnuttamiseksi sekä perusoikeuksien toteutumisen tehostamiseksi myös siksi, että kansalaisten luottamus oikeusjärjestelmään lisääntyisi koko maassa;

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

5. suhtautuu myönteisesti oikeusjärjestelmän uudistuksen uuteen strategiaan vuosille 2017–2020 ja sitä koskevaan toimintasuunnitelmaan, jonka tavoitteena on lisätä oikeusjärjestelmän ammattimaisuutta, tehokkuutta ja riippumattomuutta, tuomioistuinjärjestelmä ja kaikkien oikeuslaitoksen jäsenten uudelleenarviointi mukaan luettuna, sekä täytäntöönpanoon varattujen budjettivarojen lisäämiseen; pitää valitettavana, että oikeudenkäyttö on edelleen hidasta ja tehotonta; panee merkille, että ylemmän oikeusasteen ja hallintotuomioistumien virkojen täyttäminen ja asioiden yhdistämiseen perustuvan hallintajärjestelmän tehokas käyttö eivät ole edistyneet; kehottaa käsittelemään edelleen oikeusjärjestelmän toiminnan mahdollisia puutteita, muun muassa sen riippuvuutta poliittisesta vaikuttamisesta ja muista vallankäyttäjistä, valikoivaa oikeudenkäyttöä, vähäistä vastuuvollisuutta, tehotomia valvontamekanismeja, korruptiota sekä oikeuskäsittelyjen ja täytäntöönpanotoimien kokonaispituutta; pitää valitettavana, että poliittiset tahot puuttuvat tutkintamenettelyihin ja oikeuskäsittelyihin, ja kehottaa vahvistamaan oikeuslaitoksen riippumattomuutta käytännössä; kehottaa lisätoimiin hallinto-oikeuden alalla tarkastelemalla muun muassa tosiasiallista oikeussuojan saatavuutta ja resurssien jakamista, jotta tuomioistuimet voivat toimia tehokkaasti; muistuttaa, että rikosoikeusjärjestelmän uudistuksella olisi pyrittävä saattamaan rikoksenteelijät vastuuseen ja edistämään heidän kuntouttamistaan ja sopeuttamistaan yhteiskuntaan varmistaen samalla rikosten uhrien ja todistajien oikeuksien suojeleu;

6. kehottaa vaaliuudistusta käsittelevää tilapäistä parlamentaarista valiokuntaa saattamaan nopeasti päätökseen vaalilakia koskevan arviointinsa sekä käsittelemään kaikkia aikaisempia Etjjin/ODIHR:n suosituksia ja vahvistamaan poliittisten puolueiden rahoituksen läpinäkyvyyttä ja vaaliprosessin koskemattomuutta; kehottaa toimivaltaisia viranomaisia varmistamaan niiden oikea-aikaisen täytäntöönpanon ennen tulevia, kesäkuussa 2017 järjestettäviä parlamenttivaaleja, sekä vaalihallinnon riippumattomuuden ja epäpoliittisuuden; muistuttaa, että kaikkien poliittisten puolueiden on varmistettava, että demokraattiset vaalit järjestetään kansainvälisten normien mukaisesti; kehottaa viranomaisia kannustamaan kansalaisyhteiskunnan järjestöjä osallistumaan aktiivisesti koko vaaliprosessin seurantaan; muistuttaa, että vapaat ja rehelliset vaalit ovat ratkaisevassa asemassa unioniin liittymisprosessin edistämiseksi; korostaa, että on vastattava poliittisten puolueiden rahoitukseen ja luotettavaan tarkastusjärjestelmään liittyviin huoliin;

7. kehottaa Albanian poliittisia puolueita noudattamaan seuraavien vaalien ehdokasluetteloita laatiessaan rikosenteijöiden julkisiin virkoihin pääsyn estämisestä annetun lain henkeä ja kirjainta; kehottaa panemaan tämän lain täysimääräisesti täytäntöön;

8. kehottaa Albanian viranomaisia ryhtymään toimiin, joilla parannetaan ulkomailla asuvien Albanian kansalaisten mahdollisuuksia äänestää Albanian vaaleissa ulkomailla;

9. suhtautuu myönteisesti siihen, että parlamentaarisen toiminnan avoimuutta ja syrjimättömyyttä on parannettu; kehottaa kuitenkin lisäämään parlamentaarisia valmiuksia, jotta voidaan valvoa uudistusten täytäntöönpanoa ja EU:n standardien mukaisuutta, sekä hyödyntämään paremmin erilaisia valvontamekanismeja ja -elimisiä hallituksen vastuuvollisuuden varmistamiseksi; kehottaa hyväksymään parlamentin eettiset säännöt ja ottamaan parlamentin työjärjestyksessä huomioon lain sen roolista EU:n yhdyntymisprosessissa; tarjoutuu tutkimaan tapoja tiivistää yhteistyötä Albanian parlamentin kanssa laajentumisprosessissa mukana olevien maiden parlamenteille suunnatun Euroopan parlamentin tukiohjelman puitteissa, jotta voitaisiin parantaa parlamentin valmiuksia laatia korkealaatuisia, EU:n säännösten mukaista lainsäädäntöä ja valvoa uudistusten täytäntöönpanoa;

10. panee merkille työn, jota on tehty julkishallinnon kehittämiseksi vastaamaan paremmin kansalaisten tarpeisiin, sekä vakaan edistymisen julkishallinnon uudistuksen ja julkisen varainhoidon uudistuksen täytäntöönpanossa; kehottaa lujittamaan edelleen virkamieslain ja hallintomenettelylain soveltamista, jotta voidaan tehostaa ansioihin ja suorituksiin perustuvia rekrytointi- ja ylennysmenettelyjä sekä parantaa institutionaalisia valmiuksia ja henkilöstöresursseja niiden tulosten vakiinnuttamiseksi, joita on saavutettu tehokkaamman, epäpoliittisen, avoimen ja ammattimaisen julkishallinnon varmistamiseksi ja samalla EU:n jäsenyysneuvottelujen tehokkaan etenemisen mahdollistamiseksi; kehottaa vahvistamaan ihmisoikeusrakenteiden arvovaltaa, autonomiaa, tehokkuutta ja resursseja, oikeusasiamiehen virasto mukaan lukien; on tyytyväinen Euroopan unioniin liittymistä käsittelevän kansallisen neuvoston aloitteisiin, joilla parannetaan julkishallinnon ja kansalaisyhteiskunnan valmiuksia valvoa jäsenyyteen liittyvien uudistusten täytäntöönpanoa; korostaa tarvetta turvata sääntely- ja valvontaelinten riippumattomuus;

11. ottaa huomioon alueuudistuksen täytäntöönpanon; painottaa, että on toteutettava merkittäviä toimia, jotta lisätään vastaperustettujen paikallishallinnon yksikköjen taloudellisia ja hallinnollisia valmiuksia;

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

12. suhtautuu myönteisesti korruption vastaisen lainsäädännön keskeisten säädösten hyväksymiseen, muun muassa ilmiantajien suojelua koskevaan säädökseen; on kuitenkin yhä huolissaan siitä, että lahjontaa esiintyy edelleen yleisesti monilla alueilla ja että se on yhä vakava ongelma, joka heikentää ihmisten luottamusta julkisiin instituutioihin; on huolissaan siitä, että korruption vastaisiin elimiin kohdistuu edelleen poliittista painostusta ja että niiden hallinnolliset valmiudet ovat vähäiset; panee merkille, että toimielinten välisen yhteistyön ja tiedonvaihdon vähäisyys vaikeuttavat edelleen ennakoivaa esitutkintaa ja tehokasta syytteenpanoa lahjonnan torjumiseksi; korostaa, että tarvitaan asianmukaisempi oikeudellinen kehys eturistiriitoja varten sekä lobbauksen sääntelyä ja parempaa toimielinten välistä yhteistyötä, erityisesti poliisin ja syyttäväviranomaisten välillä, jotta voidaan parantaa esitutkintaa, syytteenpanoon ja tuomitsemiseen liittyviä tuloksia myös korkean tason tapauksissa;

13. suhtautuu myönteisesti järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaa koskevan strategian ja toimintasuunnitelman täytäntöönpanon jatkamiseen ja kansainvälisen poliisiyhteistyön tehostamiseen; vaatii myös purkamaan järjestäytyneitä rikollisverkostoja sekä lisäämään järjestäytyntä rikollisuutta koskevissa tapauksissa annettujen lopullisten tuomioiden määrää parantamalla kansainvälisten organisaatioiden, poliisin ja syyttäväviranomaisten välistä yhteistyötä ja vahvistamalla institutionaalisia ja operatiivisia valmiuksia; on huolissaan siitä, että tulokset, joita on saavutettu jäädyttämällä ja takavarikoimalla laittomasti hankittuja varoja, ovat edelleen hyvin vähäisiä, ja kehottaa lisäämään talousrikostutkinnan valmiuksia ja käyttöä, jotta näillä aloilla saataisiin parempia tuloksia; toteaa, että lopullisten tuomioiden määrä on jäänyt vaatimattomaksi, vaikka tutkittavana olevien rahanpesutapauksien määrä on kasvanut;

14. panee tyytyväisenä merkille viimeaikaiset toimet kannabisviljelmien torjumiseksi ja kehottaa samalla toteuttamaan lisätoimia huumeiden viljelyn, tuotannon ja salakuljetuksen lopettamiseksi Albaniassa ja asiaan liittyvien järjestäytyneen rikollisuuden verkostojen tuhoamiseksi myös lisäämällä kansainvälistä ja alueellista yhteistyötä; toteaa kuitenkin, että poliisi ja syyttäväviranomaiset eivät ole kyenneet paljastamaan huumeviljelyä harjoittavia rikollisverkostoja;

15. kehottaa tehostamaan toimia, joilla torjutaan laittoman asekaupan hallitsematonta leviämistä, muun muassa tehostamalla asiaan liittyvää yhteistyötä EU:n kanssa sekä tuhoamalla jäljellä olevat pienaseet ja kevyet aseet sekä parantamaan varastointioloja; on huolestunut ampuma-aseilla tehtyjen henkirikosten suuresta määrästä Albaniassa;

16. kehottaa vahvistamaan valtion valmiuksia suorittaa tutkintaa verkkorikollisuuden tuoton paljastamiseksi ja takavarikoida se sekä torjua rahanpesua internetissä;

17. kannustaa Albaniaa edelleen parantamaan oikeudellista kehystä, jolla määritetään pakolaisten asema kansainvälistä suojelua saavina henkilöinä; suhtautuu myönteisesti toimiin, joita Albanian poliisi on toteuttanut nopeuttaakseen tiedonjakoa Frontexin kanssa, ja kehottaa vahvistamaan EU:n ja Albanian välistä yhteistyötä, jotta voidaan suojella pakolaisten oikeuksia kansainvälisten normien ja EU:n perusarvojen mukaisesti; on huolestunut ihmiskaupan liittyvien tapauksien viimeaikaisesta lisääntymisestä; kehottaa lisäämään ponnisteluja ihmiskaupan torjumiseksi ja kiinnittämään huomiota erityisesti ihmiskaupan keskeisiin uhreihin, kuten vailla huoltajaa oleviin lapsiin sekä naisiin ja tyttöihin;

18. on huolissaan vankiloiden tilanahtaudesta ja raporteista, jotka koskevat puutteellista sairaanhoitoa säilöönottopaikoissa sekä epäiltyjen epäasianmukaista kohtelua poliisi-asemilla; suosittelee tarkistamaan rankaisevaa lähestymistapaa, uudistamaan rikosten luokittelua ja lisäämään vankeusrangaistuksen vaihtoehtojen käyttöä;

19. panee merkille EU:hun liittyvän yhteistyön tehostamisen valtion laitosten ja kansalaisyhteiskunnan järjestöjen välillä, muun muassa kansalaisjärjestöjen osallistumisen Euroopan unioniin liittymistä käsittelevän kansallisen neuvoston kokouksiin; toteaa, että vaikutusvaltainen kansalaisyhteiskunta on kaikkien demokraattisten järjestelmien olennainen osa; painottaa tästä syystä, että koordinoitua on tiivistettävä edelleen kansalaisyhteiskunnan järjestöjen kanssa kaikilla hallinnon tasoilla, myös paikallistasolla; suhtautuu tässä yhteydessä myönteisesti National Council for Civil Society -kansalaisyhteiskuntaneuvoston (NCCS) perustamiseen; kehottaa panemaan tehokkaasti täytäntöön oikeuden saada tietoja ja oikeuden julkisiin kuulemisiin sekä parantamaan kansalaisyhteiskunnan järjestöihin vaikuttavan finanssipoliittisen kehysten sääntelyä;

20. muistuttaa, että keskeisiin painopistealoihin kuuluu tarve parantaa ihmisoikeuksien ja vähemmistöjen oikeuksien suojelua sekä tehostaa syrjinnän vastaista politiikkaa muun muassa täytäntöönpanoa parantamalla; kehottaa toimivaltaisia viranomaisia parantamaan edelleen osallistavaa ja suvaitsevaa ilmapiiriä maan kaikkien vähemmistöjen hyväksi EU:n vähemmistönsuojelunormien mukaisesti muun muassa korostamalla valtion vähemmistötoimikunnan roolia; suhtautuu myönteisesti alustaviin toimiin, joilla pyritään parantamaan vähemmistöjen suojelua koskevaa oikeudellista kehystä, ja kehottaa Albaniaa hyväksymään vähemmistöjen suojelusta annetun puitelain sekä ratifioimaan alueellisia kieliä tai vähemmistökieliä koskevan eurooppalaisen peruskirjan; ottaa huomioon laaja-alaisen kuulemisprosessin, johon osallistuu

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

riippumattomia elimiä, vähemmistöjä edustavia yhdistyksiä ja kansalaisyhteiskunta; painottaa tarvetta parantaa erilaisten romaniryhmien ja muiden etnisten vähemmistöjen elinoloja; pyytää konkreettisia toimia, kuten romanien ja egyptiläisten kirjaamista väestötietorekistereihin (syntymätodistukset ja henkilötodistukset); kehottaa jatkamaan ponnisteluja, joilla parannetaan näiden vähemmistöjen mahdollisuuksia työllistyä ja päästä kaikkien julkisten palvelujen ja sosiaalipalvelujen, koulutuksen, terveydenhuollon, sosiaalisen asuntotarjonnan ja oikeusavun piiriin; on huolissaan siitä, että parannuksista huolimatta romanilasten osallistuminen koulutusjärjestelmään on edelleen alhaisinta koko alueella;

21. suhtautuu myönteisesti oikeusasiamiehen viraston toimiin ihmisoikeuslainsäädännön parantamiseksi erityisesti oikeuslaitoksen uudistuksen yhteydessä; suhtautuu myönteisesti haavoittuvassa asemassa olevien ryhmien oikeuksien sekä ihmisarvon, vapauden, tasa-arvon ja oikeusvaltion periaatteiden aktiiviseen edistämiseen; pitää valitettavana, että rahoitus- ja henkilöstövaje rajoittivat edelleen oikeusasiamiehen viraston toimintaa keskus- ja paikallistoimistoissa; kehottaa vahvistamaan oikeusasiamiehen toimiston arvovaltaa, autonomiaa, tehokkuutta ja resursseja;

22. on edelleen huolestunut epäsuotuisassa asemassa oleviin ja syrjäytyneisiin ryhmiin kuuluvien naisten ja tyttöjen syrjinnästä ja heidän suojelemisekseen toteutettavien asianmukaisten toimien puutteesta sekä naisiin ja tyttöihin kohdistuvien perheväkivaltatapauksien suuresta määrästä; painottaa, että on toteutettava lisätoimia, jotta voidaan parantaa tuloksia tapauksissa, joissa on kyse syrjinnän torjunnasta; kehottaa toimivaltaisia viranomaisia jatkamaan perheväkivaltaa koskevan tietoisuuden lisäämistä ja perheväkivallan torjuntaa sekä parantamaan uhreille annettavaa tukea; kehottaa uudelleen panemaan kaikilta osin täytäntöön Euroopan neuvoston yleissopimuksen naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan ehkäisemisestä ja torjumisesta (Istanbulin yleissopimus); kehottaa painokkaasti viranomaisia torjumaan sukupuoleen perustuvia stereotyyppisiä ennakkokäsityksiä järjestelmällisillä koulutustoimilla, julkisella keskustelulla ja hallituksen toimilla;

23. vaatii parempia institutionaalisia mekanismeja, joilla suojellaan lasten oikeuksia ja estetään lapsityövoiman käyttö;

24. toteaa, että tarvitaan lisätoimia Albanian kaikkien vähemmistöjen suojelemiseksi huolehtimalla siitä, että asiaa koskeva lainsäädäntö pannaan kokonaisuudessaan täytäntöön; suosittelee, että Prespan, Golo Brdon ja Goran alueen asukkaiden, jotka ovat etniseltä alkuperältään bulgaareja, oikeudet turvataan laissa ja varmistetaan käytännössä;

25. panee tyytyväisenä merkille, että hlbt-henkilöiden oikeuksien suojelua on parannettu ja että on hyväksytty hlbt-henkilöitä koskeva kansallinen toimintasuunnitelma kaudelle 2016–2020, ja kannustaa hallitusta jatkamaan ohjelman toimenpiteiden täytäntöönpanoa ja lujittamaan entisestään hallituksen yhteistyötä hlbt-kansalaisjärjestöjen kanssa; kannustaa lisäksi hallitusta ja lainsäätäjiä varmistamaan, että sukupuolen tunnustamista koskevat edellytykset ovat niiden normien mukaisia, jotka Euroopan neuvoston ministerikomitea vahvisti suosituksessa CM/Rec(2010)5 jäsenvaltioille toimenpiteistä seksuaaliseen suuntautumiseen tai sukupuoli-identiteettiin perustuvan syrjinnän torjumiseksi;

26. pitää valitettavana, että toimivaltaiset viranomaiset eivät ole tähän mennessä suorittaneet tehokasta rikostutkintaa 21. tammikuuta 2011 järjestetyssä mielenosoituksessa tapahtuneiden kuolemantapauksien johdosta; kehottaa viranomaisia ryhtymään viivytyksettä toimiin, jotta tuon päivän tapahtumien uhreille saadaan oikeutta;

27. on tyytyväinen uskonnolliseen suvaitsevaisuuteen ja hyvään yhteistyöhön uskonnollisten yhteisöjen välillä; kannustaa toimivaltaisia viranomaisia ja uskonnollisia yhteisöjä tekemään yhteistyötä uskonnollisen sopusoinnun säilyttämiseksi ja edistämiseksi perustuslakia noudattaen; katsoo, että on välttämätöntä estää islamistinen radikalisoituminen siten, että tiedustelupalvelut, lainvalvontaviranomaiset ja oikeuselimet noudattavat kohdennettua lähestymistapaa, muun muassa palaavien ulkomaisten taistelijoiden radikalismista irtautumisen ja uudelleenkotouttamisen avulla, jotta voidaan torjua väkivaltaisia ääriliikkeitä yhteistyössä kansalaisyhteiskunnan järjestöjen ja uskonnollisten yhteisöjen kanssa sekä tehostaa alueellista ja kansainvälistä yhteistyötä tällä alalla; suhtautuu myönteisesti Albanian kattavaan oikeudelliseen kehykseen, jota noudatetaan terrorismin rahoituksen ehkäisyn ja torjunnan alalla; kehottaa painokkaasti varmistamaan, että kaikissa toimissa kunnioitetaan ihmisoikeuksia ja perusvapauksia kansainvälisten normien mukaisesti; painottaa erityisten koulutusohjelmien merkitystä radikalisoitumisen ehkäisemisessä ja näiden henkilöiden kuntouttamisessa ja sopeuttamisessa takaisin yhteiskuntaan;

28. pitää valitettavana, että tiedotusvälineiden vapauden alalla ei saavutettu viime vuoden aikana kovinkaan paljon edistystä; toteaa jälleen, että ammattimaisilla ja riippumattomilla yksityisillä ja julkisilla tiedotusvälineillä on ratkaiseva merkitys; on huolestunut poliittisesta vaikuttamisesta tiedotusvälineissä ja toimittajien keskuudessa laajalle levinneestä itesensuurista; panee merkille audiovisuaalista mediaa koskevan lain hitaan täytäntöönpanon ja viivästykset audiovisuaalista mediaa valvovan viraston virkojen täyttämässä; vaatii toimenpiteitä, joilla nostetaan toimittajien

ammattillista ja eettistä tasoa ja lisätään säännöllisten työsopimusten osuutta toimittajien keskuudessa, jotta voidaan lisätä hallituksen mainonnan avoimuutta tiedotusvälineissä ja taata sääntelyviranomaisen ja julkisen yleisradioyhtiön riippumattomuus, puolueettomuus ja vastuuvellollisuus tulevia parlamenttivaaleja silmällä pitäen; muistuttaa, että on viimeisteltävä ja hyväksyttävä julkista yleisradiotoimintaa harjoittavan RTSH-yhtiön yhtiöjärjestys ja saatettava päätökseen digitaalisiin lähetyksiin siirtymistä koskeva prosessi;

29. suhtautuu myönteisesti julkisen talouden vakauttamiseksi tehtyihin parannuksiin, yritystoiminnan parempiin tuloksiin sekä ponnisteluihin epävirallisen talouden torjumiseksi; panee kuitenkin merkille, että oikeusvaltioperiaatteeseen liittyvät puutteet ja hankala sääntely-ympäristö jarruttavat investointeja; on huolestunut siitä, että siirtolaisten rahalähetykset ovat merkittävä kotimaista kysyntää lisäävä tekijä; kehottaa toimivaltaisia viranomaisia ryhtymään toimenpiteisiin, joilla tehostetaan sopimusten täytäntöönpanoa ja parannetaan veronkantoa, sekä jatkamaan oikeusalan uudistuksen täytäntöönpanoa liiketoimintaympäristön parantamiseksi; on huolestunut suorien hankintamenettelyjen ja kilpailuun perustumattomien tarjousmenettelyjen suuresta määrästä samoin kuin siitä, että tehdään pitkän aikavälin ulkoistamista koskevia sopimuksia sekä julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuussopimuksia, joilla on kyseenalainen vaikutus yleiseen etuun;

30. suosittelee, että viranomaiset nopeuttavat tärkeiden infrastruktuurihankkeiden, kuten Tiranan ja Skopjen välisen rautatieyhteyden ja nykyaikaisen moottoritien, rakentamista osana liikennekäytävää VIII;

31. panee huolestuneena merkille rajalliset hallinnolliset valmiudet ympäristölainsäädännön täytäntöönpanossa sekä heikon jätehuollon ja vesivarojen hoidon, mistä seuraa usein ympäristörikkoksia, jotka uhkaavat Albanian taloudellisia varoja ja muodostavat esteen resurssitehokkaalle taloudelle; korostaa tarvetta parantaa ympäristövaikutusten arviointien laatua sekä varmistaa yleisön osallistuminen ja kansalaisyhteiskunnan kuuleminen tällaisten hankkeiden osalta; painottaa, että on ratkaisevan tärkeää saavuttaa ilmastonmuutostavoitteet aiheuttamatta kielteisiä vaikutuksia biologiselle monimuotoisuudelle, maisemalle, vesivaroille, eläimistöille, kasvistolle ja alueen asukkaille; on erittäin huolestunut siitä, että komission mukaan 71 vesivoimalaitoshankkeesta 44 on rakenteilla suojelualueilla;

32. korostaa, että vesivoimaloiden ympäristövaikutusta ei usein arvioida asianmukaisesti kansainvälisten normien ja asiaankuuluvan EU:n luonnonsuojelusäätelyn noudattamisen varmistamiseksi; neuvoo hallitusta harkitsemaan Vjosa-joen koko pituuden kattavan Vjosan kansallispuiston perustamista ja luopumaan suunnitelmista, jotka koskevat uusien vesivoimalaitosten rakentamista Vjosa-joen ja sen sivujokien varrelle; kehottaa Albaniaa edelleen yhdenmukaistamaan energia-alan lainsäädäntöään EU:n lainsäädännön kanssa, erityisesti hyväksymään kansallisen energiastrategian energia-riippumattomuuden ja energiatehokkuuden parantamiseksi; suhtautuu myönteisesti uusiutuvia energialähteitä koskevaan kansalliseen toimintasuunnitelmaan vuosiksi 2015–2020;

33. toteaa, että teollis- ja tekijänoikeuksien täytäntöönpano on edelleen tosiasiallisesti varmistamatta; vaatii toimenpiteitä omaisuuden rekisteröintiä, palauttamista ja korvaamista koskevan prosessin päätökseen saattamiseksi sekä omistusoikeuksia koskevan strategian vuosille 2012–2020 saattamiseksi ajan tasalle ja panemiseksi tehokkaasti täytäntöön; vaatii lisäksi viranomaisia laatimaan etenemissuunnitelman, jossa on määritetty tähän liittyvät selvät vastuualueet ja määrääjat, ja toteuttamaan tiedotuskampanjan, jossa annetaan omistajille tietoa omaisuuden palauttamiseen liittyvistä oikeuksista ja velvollisuuksista; kehottaa parantamaan kommunistien valtakaudella takavarikoidusta omaisuudesta maksettavia korvauksia koskevan lain läpinäkyvyyttä, oikeusvarmuutta ja kohtelun yhdenvertaisuutta; kehottaa nimittämään omistusoikeuteen liittyvien asioiden kansallisen koordinaattorin ja nopeuttamaan omaisuuden rekisteröintiin ja kartoitukseen liittyvää prosessia, omistustietojen digitalisointi mukaan lukien;

34. painottaa tutkinnan merkitystä paljastettaessa entisen kommunistihallinnon rikoksia sekä valtion toimielinten moraalista, poliittista ja oikeudellista vastuuta tämän prosessin yhteydessä; kehottaa viranomaisia toteuttamaan sopivia lainsäädäntötoimia, jotta autetaan uhrien kuntouttamisessa, mukaan lukien yksittäisille henkilöille ja heidän perheilleen maksettavat korvaukset, ja kumotaan kaikki tuomioistuimien poliittisin perustein tekemät päätökset, jotka ovat edelleen voimassa; kehottaa painokkaasti valtion toimielimiä tutkimaan ja saattamaan oikeuden eteen kommunistidiktatuurin aikana rikoksiin ihmisyyttä vastaan syyllistyneet henkilöt;

35. toteaa, että kommunistisen menneisyyden tarkastelu on keskeisen tärkeää, jotta voidaan ottaa esille ihmisoikeusrikkomukset ja saavuttaa totuus ja oikeus uhrien kannalta; suhtautuu myönteisesti Sigurimin rekisterien avaamisesta vastaavan viranomaisen perustamisesta annettuun lakiin; suhtautuu myönteisesti Etyjin edustuston ja Saksan suurlähetystön julkistamaan tutkimukseen Albanian kommunistista menneisyyttä koskevista tiedoista ja yleisistä käsityksistä sekä tulevaisuuden odotuksista; toteaa, että näillä toimilla autetaan käymään vuoropuhelua menneisyydestä ja luomaan odotuksia tulevaisuutta varten;

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

36. korostaa, että työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua ja valmiuksia, kansalaisyhteiskunnan järjestöjen osallistumista sekä sosiaalisten oikeuksien täytäntöönpanomekanismeja on vahvistettava; kehottaa hallitusta nykyaikaistamaan koulutusjärjestelmää, jotta luodaan osallistavampi yhteiskunta, vähennetään eriarvoisuutta ja syrjintää ja jotta nuorille voidaan välittää paremmin taitoja ja tietoja; painottaa koulutus-, työllisyys- ja sosiaalipolitiikalle suunnatun IPA-tuen (liittymistä valmisteleva tukiväline) merkitystä;
37. kehottaa Albanian viranomaisia vahvistamaan vammaisia koskevaa politiikkaa, koska vammaisilla on edelleen vaikeuksia saada koulutusta ja työllistyä ja päästä terveydenhuollon ja sosiaalipalvelujen piiriin sekä osallistua päätöksentekoon ja käyttää vapaasti äänioikeuttaan;
38. toteaa huolestuneena, että albanialaisten EU:n jäsenvaltioissa esittämien perusteettomiksi todettujen turvapaikkahakemusten määrä on jälleen kasvanut; kehottaa hallitusta toimimaan välittömästi ja päättäväisesti tämän ilmiön torjumiseksi ja tehostamaan tähän liittyviä valistus- ja ennaltaehkäisytoimia, lisäämään sosioekonomista tukea sekä kehottaa myös tarkastelemaan työntekijöitä, jotka liittyvät työttömyyteen ja sosiaaliturva-, koulutus- ja terveyspolitiikan rakenteellisiin puutteisiin; painottaa tarvetta myöntää riittäviä inhimillisiä voimavaroja rajavalvonnasta ja maahanmuutosta vastaavalle pääosastolle ja rajapoliisille sekä parantaa asiaankuuluvaa toimielinten välistä yhteistyötä, jotta voidaan paremmin torjua laitonta maahanmuuttoa;
39. on tyytyväinen siihen, että Albania on jatkuvasti ottanut täysimääräisesti huomioon asiaankuuluvat EU:n julkilausumat ja neuvoston päätelmät ja osoittanut näin selvän sitoumuksensa Euroopan yhdentymiseen ja yhteisvastuuseen; painottaa Albanian merkitystä ja sen jatkuvan rakentavan osallistumisen tärkeyttä alueen poliittiselle vakaudelle;
40. suhtautuu myönteisesti siihen, että Albanian viranomaiset päättivät mukauttaa maan ulkopolitiikkaa neuvoston päätökseen (YUTP) 2016/1671, jolla jatketaan EU:n pakotteita Venäjää kohtaan;
41. painottaa, että on tärkeää varmistaa hyvät naapurussuhteet, jotka ovat yhä tärkeässä asemassa EU:n laajentumisprosessin ja vakautus- ja assosiaatioprosessiin liittyvien ehtojen olennaisena osana; suhtautuu myönteisesti Albanian rakentavaan ja aktiiviseen suhtautumiseen alueellisen yhteistyön ja hyvien naapurussuhteiden edistämiseen muiden laajentumisprosessissa mukana olevien maiden ja Albanian naapureina olevien EU:n jäsenvaltioiden kanssa; on tyytyväinen Albanian osallistumiseen Länsi-Balkanin kuusikon aloitteeseen;
42. on tyytyväinen siihen, että Albania ja Serbia ovat jatkuvasti sitoutuneet parantamaan kahdenvälisiä suhteitaan ja lujittamaan alueellista yhteistyötä poliittisella ja yhteiskunnallisella tasolla esimerkiksi alueellisessa nuorison yhteistyöjärjestössä (Regional Youth Cooperation Office, RYCO), jonka päämaja sijaitsee Tiranassa; kannustaa molempia maita jatkamaan hyvää yhteistyötään sovinnon edistämiseksi alueella erityisesti nuoria koskevien ohjelmien välityksellä, kuten esimerkiksi niiden, jotka ovat saatavilla Länsi-Balkanin nuorille suunnatun Positive Agenda for the Youth in the Western Balkans -ohjelman kehyksessä;
43. panee merkille Albanian ja Kreikan välisten suhteiden viimeaikaiset jännitteet ja suosittaa, että molemmat osapuolet välttävät toimia ja lausuntoja, jotka voivat vaikuttaa suhteisiin kielteisesti;
44. pyytää komissiota uudelleen sisällyttämään kertomuksiinsa tietoa IPA-tuesta Albanialle ja toteutettujen toimien tehokkuudesta ja erityisesti keskeisten painopisteiden ja asiaankuuluvien hankkeiden täytäntöönpanoon suunnatusta IPA-tuesta;
45. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä Albanian hallitukselle ja parlamentille.
-

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

P8_TA(2017)0037

Bosnia ja Hertsegovinaa koskeva vuoden 2016 kertomus**Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. helmikuuta 2017 Bosnia ja Hertsegovinaa koskevasta komission vuoden 2016 kertomuksesta (2016/2313(INI))**

(2018/C 252/13)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Bosnia ja Hertsegovinan välisen vakautus- ja assosiaatiosopimuksen,
- ottaa huomioon 18. heinäkuuta 2016 parafoidun ja 15. joulukuuta 2016 allekirjoitetun Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Bosnia ja Hertsegovinan välisen vakautus- ja assosiaatiosopimuksen mukautuspöytäkirjan Kroatian tasavallan Euroopan unioniin liittymisen huomioon ottamiseksi,
- ottaa huomioon Bosnia ja Hertsegovinan 15. helmikuuta 2016 jättämän Euroopan unionin jäsenyyttä koskevan hakemuksen,
- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston 19. ja 20. kesäkuuta 2003 antamat Länsi-Balkanin maita koskevat päätelmät sekä niiden liitteen ”Länsi-Balkanin maita koskeva Thessalonikin toimintasuunnitelma: kohti yhdentyvää Eurooppaa”,
- ottaa huomioon 20. syyskuuta 2016 annetut neuvoston päätelmät Euroopan unionin jäsenyyttä koskevasta Bosnia ja Hertsegovinan hakemuksesta,
- ottaa huomioon 13. joulukuuta 2016 annetut EU:n puheenjohtajavaltion päätelmät,
- ottaa huomioon EU:n ja Bosnia ja Hertsegovinan parlamentaarisen vakautus- ja assosiaatiovaliokunnan Sarajevossa 5. ja 6. marraskuuta 2015 pidetyn ensimmäisen kokouksen sekä EU:n ja Bosnia ja Hertsegovinan vakautus- ja assosiaationeuvoston 11. joulukuuta 2015 pidetyn ensimmäisen kokouksen ja vakautus- ja assosiaatiokomitean 17. joulukuuta 2015 pidetyn ensimmäisen kokouksen,
- ottaa huomioon Pariisissa 4. heinäkuuta 2016 pidetyn Länsi-Balkanin maiden huippukokouksen puheenjohtajan loppujulkilausuman sekä kansalaisyhteiskunnan järjestöjen suositukset vuoden 2016 Pariisin-huippukokoukselle,
- ottaa huomioon 1. elokuuta 2016 annetun komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ja Euroopan naapuruuspolitiikasta ja laajentumisneuvotteluista vastaavan komission jäsenen yhteisen julkilausuman Bosnia ja Hertsegovinan viranomaisten sopimuksesta keskeisistä toimista maan EU:hun johtavalla tiellä,
- ottaa huomioon 17. syyskuuta 2016 annetun komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ja Euroopan naapuruuspolitiikasta ja laajentumisneuvotteluista vastaavan komission jäsenen yhteisen julkilausuman Serbitasavallan päivää koskevasta Bosnia ja Hertsegovinan perustuslakituomioistuimen päätöksestä,
- ottaa huomioon 9. marraskuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Vuoden 2016 tiedonanto EU:n laajentumispolitiikasta” (COM(2016)0715) ja siihen liittyvän komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Bosnia and Herzegovina 2016 Report” (SWD(2016)0365),
- ottaa huomioon Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen aiheesta ”Liittymistä valmisteleva EU:n tuki hallinnollisten valmiuksien vahvistamiseksi Länsi-Balkanilla: metatarkastus”⁽¹⁾,

⁽¹⁾ ETT 2016 nro 21.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

- ottaa huomioon Bosnia ja Hertsegovinan korkean edustajan 50. raportin YK:n turvallisuusneuvostolle ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon marraskuussa 2016 Bosnia ja Hertsegovinan tilanteesta käydyssä turvallisuusneuvoston keskustelussa annetun, YK:ssa toimivan EU:n edustuston päällikön João Vale de Almeidan Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden puolesta esittämän julkilausuman,
- ottaa huomioon heinäkuussa 2015 hyväksytyin Bosnia ja Hertsegovinan uudistusohjelman kaudeksi 2015–2018 sekä Bosnia ja Hertsegovinan ministerineuvoston ja Bosnia ja Hertsegovinan federaation ja Serbitasavallan hallitusten 23. elokuuta 2016 hyväksymän koordinoitimekanismin,
- ottaa huomioon maasta aiemmin antamansa päätöslauseimat,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
- ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön (A8-0026/2017),
- A. ottaa huomioon, että EU on edelleen sitoutunut Bosnia ja Hertsegovinan lähentymiseen Euroopan unioniin, sen alueelliseen koskemattomuuteen, suvereniteettiin ja yhtenäisyyteen; ottaa huomioon, että EU:hun yhdentymisessä on edistytty; ottaa huomioon, että neuvosto on pyytänyt komissiota valmistelemaan lausunnon Bosnia ja Hertsegovinan jäsenyyshakemuksesta;
- B. ottaa huomioon, että Euroopan naapuruuspolitiikasta ja laajentumisneuvotteluista vastaava komission jäsen luovutti kyselyn Bosnia ja Hertsegovinan viranomaisille Sarajevossa 9. joulukuuta 2016;
- C. ottaa huomioon, että yksipuolisten kaupan toimenpiteiden lykkääminen päättyy, kun vakautus- ja assosiaatiosopimuksen mukautuspöytäkirja on allekirjoitettu ja kun sitä sovelletaan väliaikaisesti;
- D. ottaa huomioon, että kautta 2013–2018 koskevan Bosnia ja Hertsegovinan uudistusohjelman yhteydessä viranomaiset kaikilla tasoilla myönsivät, että on kiireellisesti käynnistettävä talouden tervehdyttämis- ja uudistusprosessi ja pyrittävä siten luomaan uusia työpaikkoja ja edistämään kestävä, tehokasta, sosiaalisesti oikeudenmukaista ja tasaista talouskasvua; ottaa huomioon, että Bosnia ja Hertsegovina on osoittanut olevansa sitoutunut ja valmis toteuttamaan lisää sosioekonomisia uudistuksia, jotka ovat tarpeellisia edelleen erittäin korkean nuorisotyöttömyyden vähentämiseksi;
- E. toteaa, että riippumaton, toimiva ja vakaa oikeuslaitos on tärkeä oikeusvaltioperiaatteen ja EU:hun johtavalla tiellä edistymisen takaamiseksi;
- F. ottaa huomioon, että sovintoprosessin kestävyys liittyy yhä haasteita; toteaa, että EU:hun liittymistä koskevan prosessin eteneminen helpottaa sovintoprosessin jatkamista;
- G. ottaa huomioon, että Bosnia ja Hertsegovina ei ole vielä pannut täytäntöön asioissa Sejdić-Finci, Zornić ja Pilav annettuja Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomioita;
- H. ottaa huomioon, että korruptio on yhä laajalle levinnyttä korkeinta tasoa myöten;
- I. toteaa, että maan sisäisesti siirtymään joutuneita henkilöitä on edelleen 74 000 ja merkittävä määrä Bosnia ja Hertsegovinasta peräisin olevia pakolaisia on sen naapurivaltioissa, muualla Euroopassa ja kaikkialla maailmassa ja että 6 808 ihmistä on kadonnut;
- J. ottaa huomioon, että koulutuksella on merkittävä rooli suvaitsevaisen ja osallistavan yhteiskunnan luomisessa ja edistämässä sekä kulttuurisen, uskonnollisen ja etnisen yhteisymmärryksen edistämässä tässä maassa;
- K. ottaa huomioon, että Bosnia ja Hertsegovina on allekirjoittanut valtioiden rajatylittävien ympäristövaikutusten arvioinnista tehdyn yleissopimuksen (Espoo, 1991);

⁽¹⁾ S/2016/911.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

L. toteaa, että (mahdollisia) ehdokasmaita arvioidaan niiden ansioiden perusteella ja että tarvittavien uudistusten toteuttamisen nopeus ja laatu määrittävät liittymisaikataulun;

1. suhtautuu myönteisesti siihen, että neuvosto on ryhtynyt käsittelemään Bosnia ja Hertsegovinan EU-jäsenyyshakemusta ja että sille on toimitettu asiasta kysely, ja odottaa komission lausuntoa jäsenyyshakemuksen ansioista; kehottaa Bosnia ja Hertsegovinan toimivaltaisia viranomaisia kaikilla tasoilla sitoutumaan aktiivisesti tähän prosessiin ja tekemään yhteistyötä ja koordinoimaan toimintaansa komission lausunnon laatimista koskevassa prosessissa toimittamalla komission kyselyihin yhtenäiset ja johdonmukaiset vastaukset; toteaa, että tämä prosessi osoittaa myös valtion toimivuuden; muistuttaa, että liittymisprosessi on kaikki sidosryhmät kattava ja osallistava prosessi;

2. on tyytyväinen puheenjohtajakolmikron rooliin, sillä se kannustaa merkittävällä tavalla kaikkia muita institutionaalisia toimijoita kaikilla tasoilla ponnistelemaan tehtäviensä hoitamiseksi maan EU:hun liittymiseen tähtäävässä prosessissa;

3. suhtautuu myönteisesti kauden 2015–2018 uudistusohjelman täytäntöönpanon edistymiseen ja maan päätökseen toteuttaa lisää institutionaalisia ja sosioekonomisia uudistuksia; muistuttaa, että EU:n Bosnia ja Hertsegovinaa koskeva uudistettu lähestymistapa sai alkunsa maan vaikeasta sosioekonomisesta tilanteesta ja kansalaisten kasvavasta tyytymättömyydestä; panee merkille, että tilanne on parantunut hieman, mutta korostaa, että uudistusohjelman yhdenmukainen ja tehokas täytäntöönpano toimintasuunnitelman mukaisesti on tarpeen, jotta voidaan saada aikaan todellinen muutos koko maassa ja parantaa konkreettisesti kaikkien Bosnia ja Hertsegovinan kansalaisten elämänlaatua;

4. kehottaa säilyttämään uudistusvauhdin, jotta Bosnia ja Hertsegovina voi muuttua täysin tehokkaaksi, osallistavaksi ja toimivaksi oikeusvaltioperiaatteeseen perustuvaksi valtioksi, jossa taataan kaikkien kansanryhmien ja kansalaisten tasavertaisuus ja demokraattinen edustus; pitää valitettavana, että syvään juurtuneista hajottavista suuntauksista johtuvat, normaalin demokratiakehityksen estävät etniset ja poliittiset jakolinjat sekä julkishallinnon politisointi hidastavat yhä usein yhteisiä uudistusponnisteluita; tähdentää, että Bosnia ja Hertsegovinan ehdokkuudella EU:n jäseneksi ei ole menestymisen mahdollisuuksia, ennen kuin on luotu asianmukaiset institutionaaliset edellytykset; kehottaa kaikkia poliittisia johtajia työskentelemään tarvittavien muutosten, mukaan lukien vaalilainsäädännön uudistus, toteuttamiseksi ja ottamaan huomioon myös parlamentin aiemmissä päätöslauselmissa esitetyt periaatteet, kuten federalismin, hajauttamisen ja legitiimin edustuksen periaatteet, jotta taataan, että kaikki kansalaiset voivat asettua ehdolle, olla vaalikelpoisia tullakseen valituiksi ja toimia kaikilla politiikan tasoilla yhdenvertaisin edellytyksin; pitää välttämättömänä konsensuksen säilyttämistä yhdentymisestä EU:hun ja yhtenäistä edistymistä oikeusvaltioperiaatteen toteutumisessa, mukaan lukien korruption ja järjestäytyneen rikollisuuden torjunta ja oikeuslaitoksen ja julkishallinnon uudistaminen; korostaa myös tarvetta kiinnittää jatkuvaa ja tehokasta huomiota yhteiskunta- ja talousuudistuksiin, joiden olisi säilyttävä ensisijaisina;

5. suhtautuu myönteisesti EU-asioiden koordinoituneen mekanismin perustamista koskevaan sopimukseen, jolla pyritään parantamaan liittymisprosessin toimivuutta ja tehokkuutta myös EU:n taloudellisen tuen osalta ja parantamaan Bosnia ja Hertsegovinan ja EU:n vuorovaikutusta; vaatii sopimuksen nopeaa täytäntöönpanoa; kehottaa lisäksi tehokkaaseen yhteistyöhön ja viestintään hallinnon kaikkien tasojen välillä ja EU:n kanssa, jotta voidaan helpottaa unionin säännöstöön mukautumista ja sen täytäntöönpanoa, ja toimittamaan tyydyttävät vastaukset komission kyselyihin lausuntoprosessin aikana; tuomitsee Serbitasavallan hallituksen yrityksen luoda rinnakkaisia viestintäkanavia hyväksymällä järjestelyjä, jotka koskevat suoraa raportointia komissiolle; kehottaa vahvistamaan edelleen EU:hun yhdentymisestä vastaavan viraston roolia ja valmiuksia, jotta se voi suoriutua täysin kaikista vakautus- ja assosiaatiosopimuksen täytäntöönpanoon ja yleisesti ottaen liittymisprosessiin liittyvistä koordinoituneista tehtävistään;

6. on tyytyväinen vakautus- ja assosiaatiosopimuksen mukautuspöytäkirjan allekirjoittamiseen ja toteaa, että pöytäkirjaa on määrä soveltaa väliaikaisesti 1. helmikuuta 2017 alkaen; toteaa, että samalla otetaan automaattisesti uudelleen käyttöön yksipuoliset kaupan toimenpiteet, joita on lykätty 1. tammikuuta 2016 alkaen; odottaa, että pöytäkirjan ratifiointi sujuu ripeästi ja kitkattomasti;

7. pitää valitettavana, että parlamentaarisen vakautus- ja assosiaatiovaliokunnan työjärjestyksestä ei ole vielä hyväksytty, mikä johtuu yrityksistä sisällyttää työjärjestykseen etninen sulkumekanismi, minkä vuoksi Bosnia ja Hertsegovina on ainoa laajentumisprosessissa mukana oleva maa, jonne tällaista valiokuntaa ei ole voitu perustaa asianmukaisella tavalla; kehottaa Bosnia ja Hertsegovinan parlamentin johtavia elimiä etsimään viipymättä ratkaisua, jotta maa täyttää EU:n toimielin- ja sääntelykehityksen vaatimukset ja jotta se voi toteuttaa liittymisprosessin merkityksellistä parlamentaarista valvontaa; muistuttaa, että vakautus- ja assosiaatiosopimus edellyttää työjärjestyksen hyväksymistä ja että tämän laiminlyönti merkitsee vakautus- ja assosiaatiosopimuksen rikkomista;

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

8. on tyytyväinen joihinkin Etyjin/ODIHR:n suositusten mukaisesti vaalilainsäädännön parannuksiin; panee merkille, että 2. lokakuuta 2016 järjestetyt paikallisvaalit sujuivat yleisesti ottaen asianmukaisesti; pitää valitettavana, että vielä kuuden vuoden jälkeenkin Mostarin asukkaat eivät voi poliittisten johtajien välisten kiistojen jatkumisen vuoksi käyttää demokraattista oikeuttaan valita paikalliset edustajansa; kehottaa panemaan ripeästi täytäntöön Mostaria koskevan perustuslakituomioistuimen tuomion muuttamalla vaalilainsäädäntöä ja kaupungin perussääntöä; tuomitsee ankarasti vaalitoimitsijoihin Stolacissa kohdistuneen väkivallan, jota ei voida hyväksyä, ja kehottaa toimivaltaisia viranomaisia ratkaisemaan tilanteen oikeusvaltioperiaatetta kunnioittamalla, mikä sisältää kaikkien väkivaltaisuuksien tai vaaleihin liittyvien sääntöjenvastaisuuksien tutkinnan sekä rikoksiin syylistyneiden syytteen asettamisen; panee merkille, että Bosnia ja Hertsegovinan keskusvaalilautakunta mitätöi vaalit Stolacissa, ja kehottaa järjestämään uusintavaalit demokraattisten vaatimusten mukaisesti, rauhanomaisesti ja suvaitsevaisuuden hengessä;

9. pitää valitettavana, että julki tuotu poliittinen sitoumus korruption torjumiseksi ei ole tuottanut konkreettisia tuloksia; korostaa, että korkean profiilin tapauksissa ei ole saatu tuloksia ja että oikeudellinen ja institutionaalinen kehys sellaisen järjestelmätason korruption torjumiseksi, joka liittyy esimerkiksi puolueiden rahoitukseen, julkisiin hankintoihin, eturistiriitoihin ja varoja koskeviin ilmoituksiin, on heikko ja riittämätön; panee merkille korruption vastaisten toimintasuunnitelmien hyväksymisessä ja korruption torjunnasta vastaavien elinten perustamisessa hallinnon eri tasoilla saavutetun edistyksen ja kehottaa panemaan nämä päätökset täytäntöön johdonmukaisesti ja ripeästi; panee huolestuneena merkille, että pirstoutuminen ja heikko virastojen välinen yhteistyö heikentävät korruption vastaisten toimien tehokkuutta; kehottaa lisäämään erikoistumista poliisi- ja oikeuslaitoksessa asianmukaisten koordinoitintakanavien välityksellä; korostaa tarvetta saavuttaa tuloksia puolueiden ja vaalikampanjoiden rahoituksen tehokkaassa valvonnassa, jotta kehitetään avoimia palvelukseenottomenettelyjä laajemmalla julkisella sektorilla ja poistetaan korruptio julkisista hankintamenettelyistä;

10. korostaa, että vuoden 2013 väestölaskennan tulokset ovat tärkeä perusta riittävän vastauksen antamiseksi komission kyselyyn ja niillä on olennainen merkitys tehokkaalle sosioekonomiselle suunnittelulle; on tyytyväinen kansainvälisen valvontaoperaation loppuarvioon, jonka mukaan Bosnia ja Hertsegovinan väestölaskenta toteutettiin kaikilta osin kansainvälisten normien mukaisesti; pitää valitettavana, että Serbitasavalta kieltäytyi tunnustamasta väestölaskennan tuloksia laillisiksi ja että sen viranomaiset julkaisivat omat tuloksensa, jotka poikkeavat Bosnia ja Hertsegovinan tilastokeskuksen vahvistamista tuloksista; kehottaa Serbitasavallan viranomaisia harkitsemaan toimintatapaansa uudelleen; kehottaa Bosnia ja Hertsegovinan tilastovirastoja edistymään merkittävästi tällä keskeisellä alalla ja mukauttamaan tilastonsa ja menetelmänsä Eurostatin standardeihin;

11. muistuttaa, että ammattimainen, tehokas ja pätevyyteen perustuva julkishallinto on yhdentymisprosessin kannalta perustavan tärkeä kaikille valtioille, jotka haluavat EU:n jäseniksi; on huolissaan julkishallinnon jatkuvasta pirstoutuneisuudesta ja politisoinnista, joka vaikeuttaa institutionaalisia ja lainsäädännöllisiä uudistuksia ja tekee julkisten palvelujen tarjoamisesta kansalaisille hankalaa ja kallista; kehottaa soveltamaan kiireellisesti yhdenmukaistetumpaa lähestymistapaa toimintapolitiikkojen laatimiseen ja koordinointiin hallinnon kaikilla tasolla, vähentämään julkishallinnon ja julkisen sektorin politisointia, parantamaan keskipitkän aikavälin suunnittelua ja laatimaan julkista varainhoitoa koskevan selkeän strategian;

12. toteaa jälleen olevansa huolissaan siitä, että maa on yhä pirstoutunut neljään eri oikeusjärjestelmään; korostaa, että oikeuslaitoksen mahdolliset jäljellä olevat puutteet on korjattava ripeästi ja oikeuslaitoksen tehokkuutta ja riippumattomuutta on vahvistettava, myös vähentämällä oikeuslaitoksen politisointia, ja että oikeuslaitoksessa esiintyvää korruptiota on torjuttava; toteaa, että on myös toteutettava asianmukaisia menettelyjä tuomioistuinten päätösten täytäntöönpanemiseksi; kehottaa hyväksymään kiireellisesti toimintasuunnitelman vuosien 2014–2018 oikeusalan uudistuksen täytäntöönpanosta; kehottaa panemaan täysimääräisesti täytäntöön lasten suojelua koskevan lainsäädännön ja takaamaan lapsille tehokkaat oikeussuojakeinot; suhtautuu myönteisesti valtion tasolla hyväksytyyn lakiin maksuttomasta oikeusavusta, korkean tason tuomari- ja syyttäjäneuvoston laatimiin suuntaviivoihin eturistiriitojen ehkäisemisestä ja koskemattomuutta koskevien suunnitelmien ja kurinpitotoimien laatimiseen;

13. kehottaa parantamaan yleisesti oikeuslaitoksen tehokkuutta, lisäämään uusien tuomareiden ja syyttäjien valinta-prosessin avoimuutta ja puolueettomuutta sekä vahvistamaan oikeuslaitoksen vastuuvollisuutta ja lahjomattomuutta koskevia mekanismeja; korostaa tarvetta vahvistaa mekanismeja, joilla ehkäistään eturistiriitoja, ja perustaa mekanismeja, joilla varmistetaan oikeuslaitoksen rahoituskertomusten ja varallisuutta koskevien ilmoitusten avoimuus; panee merkille oikeusasioista käytävän jäsennellyn vuoropuhelun roolin Bosnia ja Hertsegovinan oikeuslaitoksen puutteiden ratkaisemisessa; kehottaa löytämään lainsäädännöllisen ratkaisun, jonka avulla voidaan seurata tapausten käsittelyn tehokkuutta koko Bosnia ja Hertsegovinan alueella;

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

14. pitää valitettavana, että suuri määrä perustuslakituomioistuimen päätöksiä on panematta täytäntöön, mukaan lukien Mostarin kansalaisten demokratian perusoikeuksien kunnioittamista eli äänestämistä paikallisvaaleissa koskeva päätös; vaatii panemaan kaikki nämä päätökset ripeästi täytäntöön; korostaa erityisesti perustuslakituomioistuimen Serbitasavallan päivää koskevaa päätöstä, joka torjuttiin 25. syyskuuta 2016 järjestetyssä kansanäänestyksessä; katsoo tämän rikkovan vakavalla tavalla Daytonin rauhansopimusta ja loukkaavan oikeuslaitosta ja oikeusvaltioperiaatetta; korostaa tarvetta vuoropuheluun yksipuolisten aloitteiden sijasta; korostaa, että nationalistinen ja populistinen retoriikka ja toiminta ovat kehityksen vakavia esteitä ja että oikeusvaltioperiaatteen ja maan perustuslaillisen kehityksen kunnioittaminen on ensiarvoisen tärkeää EU:hun johtavalla tiellä etenemiseksi sekä rauhan ja vakauden säilyttämiseksi Bosnia ja Hertsegovinassa;

15. tuomitsee jyrkästi Serbitasavallan järjestyslain, joka on edelleen voimassa ja joka heikentää kokoontumisvapauden, yhdistymisvapauden ja tiedotusvälineiden vapauden kaltaisia keskeisiä demokraattisia oikeuksia, sekä Serbitasavallan kuolemanrangaistusta koskevan määräyksen; kehottaa panemaan tiedonsaannin vapautta koskevan lain täysimääräisesti täytäntöön; kehottaa viranomaisia panemaan ripeästi täytäntöön kyberrikollisuutta koskevan Euroopan neuvoston yleissopimuksen lisäpöytäkirjan, joka koskee tietokonejärjestelmien avulla toteutettavan rasistisen ja muukalaisvihamielisen toiminnan kriminalisointia;

16. kehottaa kaikkien osapuolten johtajia olemaan käyttämättä yhteiskuntaa polarisoivaa ja eripuraa lietsovaa nationalistista ja separatistista kieltä sekä olemaan toteuttamatta toimia, joilla kyseenalaistetaan maan yhteenkuuluvuus, suvereniteetti ja koskemattomuus; kehottaa heitä sen sijaan sitoutumaan tosissaan uudistuksiin, joilla parannetaan kaikkien Bosnia ja Hertsegovinan kansalaisten sosioekonomista asemaa, luodaan demokraattinen, osallistava ja toimiva valtio ja autetaan maata lähentymään EU:ta;

17. korostaa, että perustuslakituomioistuin teki hiljattain tärkeän päätöksen periaatteesta, jonka mukaan maan kolmella kansanryhmällä on valtion muodostavien kansojen tasa-arvoinen asema, joten ne voivat valita omat lailliset poliittiset edustajansa siten, että niillä on oikeutettu ja suhteellinen edustus Bosnia ja Hertsegovinan federaation parlamentin alahuoneessa;

18. panee tyytyväisenä merkille yhteistyön sotarikosasioissa entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen (ICTY) kanssa ja kannustaa lisäämään alueellista yhteistyötä sotarikosasioiden käsittelemisessä; on huolissaan siitä, että sotarikosasioiden käsittelyssä sovelletaan erilaisia oikeusperiaatteita; suhtautuu myönteisesti siihen, että käsittelemättä olleita paikallisia sotarikosasioita käsitellään ja että seksuaalista väkivaltaa sisältäneiden sotarikosten onnistuneessa syyttämismenettelyssä on edistytty jonkin verran lisää; suhtautuu myönteisesti unionin edustuston ja Bosnia ja Hertsegovinan talous- ja valtiovarainministeriön väliseen sopimukseen sotarikoksia käsittelevien Bosnia ja Hertsegovinan syyttäjänvirastojen ja tuomioistuinten toiminnan rahoittamisesta;

19. tuomitsee jyrkästi Serbitasavallan kansalliskokouksen lokakuussa 2016 tekemän päätöksen ilmaista arvostuksensa sotarikoksista tuomituille Serbitasavallan entisille johtajille; vaatii kiireellisesti kunnioittamaan sotarikosten uhreja ja edistämään sovintoprosessia; muistuttaa kaikkia Bosnia ja Hertsegovinan poliittisia johtajia ja toimielimiä siitä, että näillä on velvollisuus arvioida sodan aikaisia tapahtumia puolueettomasti totuuden ja sovintoprosessin hyväksi, jotta vältetään oikeuslaitoksen väärinkäyttö poliittisiin tarkoituksiin;

20. on tyytyväinen seksuaalista väkivaltaa sisältäneiden sotarikosten syyttämismenettelyssä tapahtuneeseen edistymiseen ja kehottaa toimivaltaisia viranomaisia parantamaan konflikteihin liittyvän seksuaalisen väkivallan uhrien oikeus-suojakeinoja muun muassa tarjoamalla heille mahdollisuuden maksuttomaan oikeusapuun sekä psykologisiin ja terveyspalveluihin ja parempia korvauksia ja jatkotoimia; vaatii takeita siitä, että tällaisten uhrien oikeudet korvauksiin tunnustetaan johdonmukaisesti;

21. panee merkille, että pakolaisten ja Bosnian sodan takia maan sisäisesti siirtymään joutuneiden henkilöiden osalta on saavutettu jonkin verran edistystä omistus- ja hallinto-oikeuksien palauttamisessa sekä talojen jälleenrakentamisessa; kehottaa toimivaltaisia viranomaisia edistämään heidän kestävää paluutaan, pääsyään terveydenhuollon, työllisyyden, sosiaaliturvan ja koulutuksen piiriin ja kiinnittämään enemmän huomiota vahingonkorvauksiin omaisuudesta, jota ei voida palauttaa;

22. on huolissaan siitä, että sodan vuoksi kadonneita henkilöitä on edelleen paljon; kehottaa toimivaltaisia viranomaisia selvittämään päättäväisemmin heidän kohtaloaan myös tehostamalla kummankin entiteetin välistä yhteistyötä; korostaa, että tämän kysymyksen ratkaiseminen on äärimmäisen tärkeää sovinnon ja vakauden saavuttamiseksi alueella;

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

23. on huolestunut Bosnia ja Hertsegovinan terveydenhuoltojärjestelmän tilanteesta, sillä se on yksi maan korruptoituneimmista järjestelmistä; kehottaa viranomaisia valvomaan tilannetta, jotta hoitoon pääsyssä ei tapahdu syrjintää;

24. panee merkille, että järjestäytyneen rikollisuuden torjunnassa on edistytty jonkin verran; on kuitenkin huolissaan siitä, että järjestäytynyttä rikollisuutta ei torjuta yhdenmukaisella tavalla, mikä on seurausta useiden eritasoisten lainvalvontaviranomaisten useista erilaisista toimintasuunnitelmista; korostaa, että virastojen välistä yhteistyökehystä on edelleen vahvistettava; suhtautuu myönteisesti yhteisiin tutkimuksiin mutta kehottaa lisäämään operaatioiden koordinoitua ja parantamaan tietojen vaihtoa; kehottaa tehostamaan lainvalvontaelinten valmiuksia, myös terrorismin torjunnassa; kehottaa toimivaltaisia viranomaisia toteuttamaan toimenpiteitä, jotka koskevat terrorismin rahoittamisen ja rahanpesun torjuntaa, ja edistämään talousrikostutkiminnan valmiuksia; suhtautuu myönteisesti Europolin kanssa allekirjoitettuun operatiivista ja strategista yhteistyötä koskevaan sopimukseen, jonka tavoitteena on torjua rajatylittävää rikollisuutta muun muassa vaihtamalla tietoja ja suunnittelemalla yhteisesti operatiivista toimintaa; kehottaa tekemään yhteistyösopimuksen myös Eurojustin kanssa;

25. korostaa tarvetta tehostaa ihmiskaupan torjuntaa; kehottaa federaatiota tekemään rikoslainsäädäntöön pikaisia muutoksia kaikkien ihmiskaupan muotojen kieltämiseksi ja toteaa, että ihmiskaupan uhreista 80 prosenttia on naisia ja lapsia;

26. kehottaa vahvistamaan mekanismeja muuttoliikettä koskevien tietojen keräämistä, jakamista ja analysointia varten, sillä tilastojen mukaan Bosnia ja Hertsegovinaan saapuu yhä enemmän ihmisiä korkean muuttoriskin maista; kehottaa toimivaltaisia viranomaisia kohtelemaan kaikkia turvapaikkaa hakevia ja maan kautta kulkevia pakolaisia ja muita muuttajia kansainvälisen oikeuden ja EU:n lainsäädännön mukaisesti sekä kehittämään edelleen muuttoliikettä ja turvapaikka-asioita koskevaa sääntelykehystä, parantamaan keskeisten toimielinten välistä koordinoitua ja kehittämään tarvittavia valmiuksia; kehottaa komissiota jatkamaan muuttoliikettä koskevien asioiden käsittelyä kaikkien Länsi-Balkanin maiden kanssa, jotta varmistetaan EU:n ja kansainvälisten normien noudattaminen;

27. korostaa, että maan poliittinen polarisoituminen ja etenkin nuorten sosioekonomisen tilanteen heikkeneminen kasvattavat radikalismiin leviämisen uhkaa; kehottaa tehostamaan kiireesti ponnisteluja radikalisoitumisen torjumiseksi ja ryhtymään lisätoimiin vierastaistelijoiden virtojen sekä radikalisoitumisen edistämiseen tarkoitettua jäljittämättömissä olevan rahan kanavojen havaitsemiseksi, ehkäisemiseksi ja katkaisemiseksi, muun muassa tekemällä tiivistä yhteistyötä jäsenvaltioiden ja alueen maiden asiaankuuluvien viranomaisten kanssa ja panemalla täytäntöön asiaankuuluvat lait; kehottaa parantamaan turvallisuus-, tiedustelu- ja poliisitoimien koordinoitua; kannustaa tuomitsemaan määrätietoisesti vihapuheen ja ääriliikkeiden ideologioiden levittämisen sosiaalisen median välityksellä; kehottaa perustamaan nopeasti radikalisoitumisen torjuntaa ja nuorten radikalisoitumisen ehkäisemistä koskevia ohjelmia yhteistyössä kansalaisyhteiskunnan kanssa kattavan ihmisoikeuskasvatuksen avulla, jotta autetaan purkamaan radikalisoitumista koskevaa propagandaa ja luodaan sosiaalista yhteenkuuluvuutta lasten ja nuorten keskuudessa; kannustaa tässä yhteydessä nuoria osallistumaan enemmän demokraattiseen poliittiseen prosessiin; kehottaa toimivaltaisia viranomaisia torjumaan uskonnollista ääriajattelua; panee huolestuneena merkille, että radikalisoituneita yhteisöjä on eri puolilla maata, ja korostaa uskonnollisten johtajien, opettajien ja koko koulujärjestelmän merkitystä tässä asiassa; korostaa edelleen tarvetta tarjota välineitä, joiden avulla ihmiset voidaan kuntouttaa ja sopeuttaa takaisin yhteiskuntaan, ja kehottaa kehittämään ja tehostamaan radikalisoitumisen torjunnan välineitä;

28. panee merkille turvallisuutta ja puolustusta käsittelevän parlamentaarisen sekavaliokunnan aktiivisen sitoutumisen Bosnia ja Hertsegovinan asevoimien demokraattisen valvonnan varmistamisessa; panee huolestuneena merkille kansalaisten laittomasti hallussaan pitämät suuret ase- ja ampumatarvikevarastot ja kehottaa hävittämään kaikki nämä aseet; on lisäksi huolissaan asevoimien vastuulla olevista suurista mutta riittämättömästi varastoiduista ampumatarvike- ja asevarastoista; painottaa, että on tärkeää torjua asekauppaa, ja kehottaa vahvistamaan tässä tarkoituksessa EU:n ja Bosnia ja Hertsegovinan välistä yhteistyötä; suosittaa kokonaisvaltaista toimintatapaa, jotta voidaan ratkaista jäljellä olevat haasteet maan puhdistamiseksi miinoista vuoteen 2019 mennessä;

29. pitää välttämättömänä kansalaisten entistä suurempaa osallistumista päätöksentekoon ja kansalaisten, myös nuorten, parempaa osallistamista EU:hun liittymistä koskevassa prosessissa; vaatii jälleen kerran luomaan kansalaisjärjestöjen kanssa avoimia ja osallistavia julkisen kuulemisen mekanismeja ja soveltamaan niitä kaikilla hallinnon tasoilla sekä ottamaan käyttöön avoimet ja syrjimättömät menettelyt julkisen rahoituksen myöntämiseksi kansalaisjärjestöille; panee merkille, että kansalaisyhteiskunta on pirstoutunut ja institutionaalisesti ja taloudellisesti heikko, mikä vaikuttaa sen kestävyteen ja riippumattomuuteen; pyytää lisäämään EU:n tukea, parantamaan hallituksen ja kansalaisyhteiskunnan järjestöjen välisiä yhteistyömekanismeja ja myös kehittämään strategisen yhteistyökehiksen sekä lisäämään kansalaisjär-

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

jestöjen konkreettista osallistumista EU:hun liittymistä koskevaan prosessiin; tuomitsee kansalaisjärjestöjen edustajiin ja ihmisoikeuksien puolustajiin kohdistuvat toistuvat mustamaalauskampanjat ja väkivaltaiset hyökkäykset;

30. korostaa, että ihmisoikeuksien noudattamista koskevia strategisia, oikeudellisia, institutionaalisia ja poliittisia toimintakehyksiä on parannettava huomattavasti; kehottaa hyväksymään maan laajuisen strategian ihmisoikeuksista ja syrjintäkiellosta ja toteuttamaan uusia toimenpiteitä, joilla varmistetaan Bosnia ja Hertsegovinan allekirjoittamien ja ratifioimien kansainvälisten ihmisoikeusasiakirjojen tehokas täytäntöönpano; kehottaa hyväksymään nopeasti Bosnia ja Hertsegovinan oikeusasiamiestä koskevan uudistulain; kehottaa noudattamaan kansainvälisen koordinoitukomitean ja Venetsian komission suosituksia lakia hyväksyttäessä; on huolissaan siitä, ettei oikeusasiamiehen toimisto toimi asianmukaisesti, mikä johtuu pääasiassa puutteellisista henkilöresursseista ja tiukoista taloudellisista rajoituksista; kehottaa Bosnia ja Hertsegovinan federaation ja Serbitasavallan viranomaisia helpottamaan ihmisoikeusasiamiehen työtä;

31. on huolissaan vammaisten henkilöiden syrjinnän jatkumisesta työllisyyden, koulutuksen ja terveydenhuollon saatavuuden aloilla; kehottaa hyväksymään vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan yhtenäisen kansallisen toimintasuunnitelman; kehottaa laatimaan kattavan ja yhtenäisen strategian romaniyhteisön sosiaalista osallistamista ja edustusta varten; kehottaa parantamaan sosiaaliavustusten kohdentamista, jotta ne saavuttavat kaikkein haavoittuvimman väestöosan; suhtautuu myönteisesti siihen, että osa hallituksista ja parlamenteista on alkanut keskustella hlbt-henkilöiden oikeuksista ja laatia erityistoimia heidän suojelemiseksi; pyytää takaamaan hlbt-yhteisöjen turvallisuuden ja kokoontumisoikeuden; suhtautuu myönteisesti Bosnia ja Hertsegovinan syrjinnän vastaiseen lakiin tehtyihin muutoksiin, joilla luetteluihin syrjintäperusteisiin lisättiin ikä, vammaisuus, seksuaalinen suuntautuminen ja sukupuoli-identiteetti; vaatii lain asianmukaista täytäntöönpanoa; on tyytyväinen viharikosten kieltämiseen Bosnia ja Hertsegovinan federaation rikoslainsäädäntöön tehdyissä lisäyksissä; kannustaa sisällyttämään viharikoksia koskevat kurssit poliisien, syyttäjien ja tuomareiden opetussuunnitelmiin ja koulutusohjelmiin sekä parantamaan poliisi- ja oikeusviranomaisten välistä yhteistyötä viharikoksia koskevassa syytteenpanossa; kehottaa jälleen kumoamaan Serbitasavallan perustuslakiin sisältyvän kuolemanrangaistusta koskevan määräyksen;

32. pyytää vahvistamaan edelleen lastensuojelujärjestelmiä, jotta voidaan ehkäistä lapsiin kohdistuvaa väkivaltaa, kaltoinkohtelua, laiminlyömistä ja hyväksikäyttöä sekä puuttua niihin; suosittelee kohdentamaan enemmän varoja ehkäisytoimiin sekä tehostamaan yhteisötason hallinnon koordinoitua lastensuojelun alalla; kehottaa panemaan täytäntöön Bosnia ja Hertsegovinan lapsia koskevan toimintasuunnitelman vuosiksi 2015–2018;

33. panee merkille, että vähemmistöjen suojelua koskeva sääntelykehys on pitkälti jo toteutettu ja Euroopan neuvoston kansallisten vähemmistöjen suojelua koskevan puiteyleissopimuksen mukainen; on tyytyväinen federaation Bosnia ja Hertsegovinassa elävien kansallisten vähemmistöjen neuvoston uudelleenaktivointiin; on huolissaan siitä, että valtion ja entiteettien välinen koordinoitua on ollut jatkuvasti puutteellista, minkä vuoksi voimassa olevia lakeja ei ole pantu täytäntöön eikä kansallisten vähemmistöjen strategista foorumia valtion tasolla ole vielä toteutettu; pitää valitettavana, että kansallisten vähemmistöjen osallistuminen poliittisiin ja julkisiin keskusteluihin ja tiedotusvälineisiin sekä niissä esiintyminen on edelleen vähäistä;

34. kehottaa ryhtymään lisätoimenpiteisiin, joilla edistetään sukupuolten tasa-arvoa ja lisätään naisten osallistumista poliittiseen, julkiseen ja työelämään, parannetaan heidän sosioekonomista asemaansa ja vahvistetaan yleisesti ottaen naisten oikeuksia; panee merkille, että sukupuolten tasa-arvon mahdollistavat säännökset on pitkälti hyväksytty, mutta niiden täytäntöönpano on edelleen tehotonta; panee huolestuneena merkille, että työelämässä harjoitetaan edelleen äitiyteen perustuvaa syrjintää ja että entiteetit ja kantonit eivät ole yhdenmukaistaneet äitiys- ja vanhempainlomaa koskevaa lainsäädäntöään; korostaa lisäksi, ettei voimassa olevia aktiivisia työmarkkinatoimenpiteitä, joiden tarkoituksena on työllistää pitkäaikaistyöttömiä ja haavoittuvia ryhmiä, kuten vammaisia henkilöitä, toteuteta tehokkaasti; korostaa sen merkitystä, että parannetaan tyttöjen ja etenkin romaniyhteisöön kuuluvien tyttöjen perusasteen ja toisen asteen opintojen loppuunsaattamisastetta;

35. korostaa, että on tärkeää panna tehokkaasti täytäntöön sukupuoleen perustuvan väkivallan ehkäisemistä ja sukupuoleen perustuvalla väkivallalla suojelemista koskeva lainsäädäntö niiden perheväkivallalla suojelemista koskevien kansainvälisten yleissopimusten mukaisesti, jotka Bosnia ja Hertsegovina on allekirjoittanut ja ratifioinut; suhtautuu myönteisesti toimivaltaisten viranomaisten sitoumukseen panna täytäntöön Istanbulin sopimus eli Euroopan neuvoston yleissopimus naisiin kohdistuvan väkivallan sekä perheväkivallan ehkäisemisestä ja torjumisesta; kehottaa yhdenmukaistamaan lainsäädännön ja toimintapolitiikan tämän yleissopimuksen kanssa; kehottaa myös tiedottamaan väkivallasta selviytyneille naisille saatavilla olevista tuki- ja avustusmuodoista sekä perustamaan kriisikeskuksia raiskauksen tai

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

muunlaisen seksuaalisen väkivallan uhreille; on huolissaan sukupuoleen perustuvan väkivallan puutteellisesta rekisteröimisestä;

36. pitää valitettavana, että Bosnia ja Hertsegovina rikkoo yhä Euroopan ihmisoikeussopimusta, sillä maa ei ole pannut täytäntöön asioissa Sejdić-Finci, Zornić ja Pilav annettuja Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomioita; kehottaa päättäväisesti ja kiireesti edistymään tässä asiassa, jotta maa voi edetä tiellään kohti EU:n jäsenyyttä; korostaa, että näiden tuomioiden täytäntöönpano edistäisi demokraattista ja toimivaa yhteiskuntaa, jossa taataan kaikkien yhtäläiset oikeudet; muistuttaa, että tuomioiden täytäntöönpanon laiminlyöminen mahdollistaa kansalaisten avoimen syrjimisen Bosnia ja Hertsegovinassa ja on ristiriidassa EU:n arvojen kanssa;

37. on huolissaan toimittajien poliittisesta painostamisesta ja uhkailusta, johon on liittynyt myös fyysisiä ja sanallisia hyökkäyksiä ja johon ovat syyllistyneet myös korkea-arvoiset virkamiehet tai entiset virkamiehet, sekä tiedotusvälineiden omistajuuteen liittyvästä avoimuuden puutteesta; on huolissaan myös kunnianloukkauksia koskevien siviilikanteiden käyttämisestä kriittisiä tiedotusvälineitä ja toimittajia vastaan; korostaa, että toimittajia vastaan kohdistuneet hyökkäykset on tutkittava ja että asianmukaiset oikeudelliset jatkotoimet on taattava; kehottaa viranomaisia tuomitsemaan yksiselitteisesti kaikki toimittajiin ja tiedotusvälineisiin kohdistuvat hyökkäykset ja varmistamaan, että tällaiset tapaukset tutkitaan perusteellisesti ja vastuulliset tuodaan oikeuden eteen; kehottaa toteuttamaan lisätoimenpiteitä sen takaamiseksi, että sananvapautta, lehdistönvapautta ja tiedonsaannin vapautta sekä verkossa että sen ulkopuolella kunnioitetaan täysimääräisesti; kehottaa Bosnia ja Hertsegovinan viranomaisia toteuttamaan kiireellisiä toimenpiteitä ja estämään julkisen palvelun tehtävää hoitavien tiedotusvälineiden romahtamisen; kehottaa toimivaltaisia viranomaisia varmistamaan kolmen julkisen yleisradioyhtiön riippumattomuuden ja rahoituksen vakauden sekä viestinnän sääntelyviranomaisen poliittisen, toiminnallisen ja rahoituksellisen riippumattomuuden ja avoimuuden; kehottaa toimivaltaisia viranomaisia varmistamaan tiedotusvälineiden moniarvoisuuden ja varmistamaan yleisradiotoiminnan kaikilla Bosnia ja Hertsegovinan virallisilla kielillä; kehottaa viimeistelemään digitalisoinnin toteuttamisen ja laatimaan laajakaistastrategian;

38. on yhä huolissaan koulutusjärjestelmän pirstoutumisen, erottelun, tehottomuuden ja monimutkaisuuden jatkumisesta; kehottaa hyväksymään maan laajuiset yhteiset koulutusvaatimukset, jotka edistävät maan yhteenkuuluvuutta; kehottaa parantamaan koordinoitua opetushallinnon eri tasojen välillä, jotta edistetään osallistavaa ja syrjimätöntä koulutusjärjestelmää ja edistetään yhteistyötä yli kulttuuristen, uskonnollisten ja etnisten rajojen; kehottaa viranomaisia edistämään suvaitsevaisuutta, vuoropuhelua ja kulttuurien välistä yhteisymmärrystä etnisten ryhmien välillä; kehottaa toteuttamaan konkreettisia toimenpiteitä, joilla parannetaan koulutusjärjestelmän tehokkuutta ja poistetaan erottelevat käytännöt ja taataan yhtäläiset koulutusmahdollisuudet kaikilla Bosnia ja Hertsegovinan virallisilla kielillä; on yhä huolissaan koulunsa keskeyttävien suuresta määrästä ja siitä, että suuri määrä romanioppilaita jättää yhä koulunkäynnin kesken; pitää valitettavana, että ilmiötä, jossa on kaksi koulua saman katon alla, monoetnisiä kouluja sekä muita kouluissa ilmeneviä erottelun ja syrjinnän muotoja on pystytty käsittelemään kovin hitaasti;

39. suhtautuu myönteisesti toimenpiteisiin työläinsäädännön nykyaikaistamiseksi, liiketoimintaympäristön parantamiseksi ja rahoitusalan heikkouksien ratkaisemiseksi uudistusohjelman puitteissa; panee tyytyväisenä merkille myös rekisteröityjen työsuhteiden määrän kasvun ja toimenpiteet, joilla on vahvistettu talouspolitiikan koordinoitua; suhtautuu myönteisesti IMF:n kanssa sovittuun kolmivuotiseen laajennettuun rahoitusjärjestelyyn, jonka odotetaan parantavan entisestään liiketoimintaympäristöä, vähentävän hallinnon kokoa ja suojelevan rahoitusala; pitää valitettavana yhtenäisen talousalueen puuttamista, mikä haittaa liiketoimintaympäristöä, suoria ulkomaisia investointeja ja pk-yrityksiä; kehottaa käsittelemään näitä kysymyksiä yhdenmukaisen ja koordinoitun teollisuutta ja pk-yrityksiä koskevan maan laajuisen toimintapolitiikan mukaisesti; kehottaa toimivaltaisia viranomaisia hahmottelemaan kiireellisesti koordinoituja toimenpiteitä, joilla vahvistetaan oikeusvaltioperiaatetta, yksinkertaistetaan sopimusten täytäntöönpanoon liittyviä menettelyjä ja torjutaan korrumpiota taloudessa;

40. suhtautuu myönteisesti työttömyyden hienoiseen vähentymiseen; on kuitenkin huolissaan siitä, että työttömyys on edelleen luonteeltaan pitkälti rakenteellista ja että nuorisotyöttömyyden taso on yhä korkea, mistä aiheutuu suuresti aivovienttiä; kannustaa Bosnia ja Hertsegovinaa osallistumaan aktiivisesti erilaisiin alueen nuorille tarkoitettuihin ohjelmiin esimerkiksi Länsi-Balkanin nuorille suunnatun myönteisen toimintasuunnitelman tai nuorisasioissa tehtävää alueellista yhteistyötä varten perustetun toimiston yhteydessä; kehottaa toimivaltaisia viranomaisia vahvistamaan edelleen nykyistä lainsäädäntöä ja laatimaan aktiivisia työvoimapolitiittisia toimia, jotka on kohdistettu erityisesti nuorille, naisille, haavoittuville ryhmille, myös romaneille, sekä pitkäaikaistyöttömille, sekä vahvistamaan työvoimapolitiittisten valmiuksia;

41. pitää valitettavana, että työvoimalainsäädäntö hyväksyttiin kummassakin entiteetissä kiireellisessä menettelyssä ja ilman asianmukaista vuoropuhelua työmarkkinaosapuolten kanssa; toteaa, että työntekijöiden ja ammattiyhdistysten oikeudet ovat yhä rajalliset, ja painottaa näitä koskevan lainsäädännön vahvistamisen ja yhdenmukaistamisen tarvetta koko maassa; muistuttaa, että Bosnia ja Hertsegovina on allekirjoittanut useita ILO:n yleissopimuksia, joissa muun muassa tunnustetaan työmarkkinavuoropuhelua koskevat periaatteet ja työmarkkinaosapuolten kanssa tehtävän yhteistyön merkitys; korostaa, että terveyttä ja turvallisuutta koskevia lakeja on edelleen tiukennettava ja yhdenmukaistettava koko maassa; korostaa myös tarvetta yhdenmukaistaa ja uudistaa pirstaleisia sosiaaliturvajärjestelmiä, edistää sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja varmistaa sosiaaliturva yhteiskunnan haavoittuvimmille ryhmille;

42. panee merkille, että ympäristönsuojelua koskevan politiikan ja lainsäädännön mukauttamisessa on edistytty jonkin verran; kehottaa ponnistelemaan tehokkaasti voimassa olevan lainsäädännön asianmukaisen ja järjestelmällisen täytäntöönpanon ja sen valvonnan varmistamiseksi; korostaa tarvetta hyväksyä maan laajuinen strategia ympäristösääntönsä lähentämistä varten, parantamaan lainsäädäntökehystä sekä kehittämään hallinto- ja seurantavalmiuksia; toteaa, että ympäristötietojen saatavuutta ja yleisön osallistumista päätöksentekoprosesseihin koskeva lainsäädäntö on saatettava EU:n säännösten mukaiseksi; kehottaa mukauttamaan kiireesti luonnonsuojelulainsäädännön EU:n säännösten mukaiseksi; korostaa, että vesivoimaloiden ja vesivoimahankkeiden suunnittelussa ja rakentamisessa on noudatettava kansainvälistä ja EU:n ympäristölainsäädäntöä; kehottaa olemaan toteuttamatta vesivoimahankkeita suojelluissa luontokohteissa ja varmistamaan, etteivät ne ole luonnolle haitallisia; korostaa, että yleisön on osallistuttava ja kansalaisyhteiskuntaa on kuultava asiaa koskevilla hankkeilla; ilmaisee huolensa vähäisestä edistyksestä Bosanski Brodin öljynjalostamon toiminnasta aiheutuvan kohtuuttoman ja rajatylittävän saasteongelman ratkaisemisessa;

43. korostaa, että EU:n painopisteenä olevien sähkön- ja kaasunsiirtoa koskevien sovittujen yhteenliittämissä hankkeiden toteuttaminen naapurimaiden kanssa on viivästynyt, koska poliittinen yhteisymmärrys maan laajuudesta energiasta puuttuu; vaatii tässä yhteydessä, että hyväksytään maan laajuinen energiasta strategia ja kaasua koskeva lainsäädäntökehys kolmannen energiapakettin mukaisesti, jotta Euroopan energiayhteisön pakotteet voidaan poistaa; vaatii hyväksymään maakaasulain, jonka tarkoituksena on toimitusvarmuuden parantaminen; kehottaa viranomaisia varmistamaan, että energia- ja ilmastonmuutosala mukautetaan EU:n ja kansainvälisiin normeihin ja toimintapolitiittisiin tavoitteisiin;

44. panee merkille puutteet maan infrastruktuurissa ja kannustaa jatkamaan investointeja hankkeisiin, joilla parannetaan Bosnia ja Hertsegovinan kulkuyhteyksiä maan sisällä sekä naapurimaihin; kannustaa Bosnia ja Hertsegovinan täysimääräiseen osallistumiseen yhteenliitettävyyttä koskevan EU:n toimintasuunnitelman täytäntöönpanossa; on tyytyväinen maan laajuisen liikennettä koskevan vuosien 2015–2030 puitestrategian hyväksymiseen heinäkuussa 2016; korostaa, että tämä mahdollistaisi Bosnia ja Hertsegovinan rahoituksen saannin liittymistä valmistelevalta tukivälineestä (IPA II); kehottaa viranomaisia mukauttamaan liikennettä koskevan lainsäädäntökehysten asiaa koskevaan EU:n lainsäädäntöön, luomaan toimivia kuljetusketjuja ja poistamaan pullonkaulat liikennekäytävällä Vc sekä noudattamaan urakoitsijoiden valinnassa kilpailusääntöjä ja avoimuuden periaatetta väärinkäytösten ja korruption torjumiseksi;

45. suhtautuu myönteisesti Bosnia ja Hertsegovinan jatkuvaan rakentavaan ja aloitteelliseen rooliin kahdenvälisten ja alueellisen yhteistyön edistämiseksi; kehottaa ponnistelemaan edelleen ratkaisun löytämiseksi jäljellä olevissa kahdenvälisten kysymyksissä, muun muassa rajakiistoissa Serbian ja Kroatian kanssa, sekä rajatylittävää ympäristön pilaantumista koskevilla tapauksilla; kehottaa Bosnia ja Hertsegovinaa nostamaan yhteiseen ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan (YUTP) liittyviin asiaankuuluviin EU:n julkilausumiin ja päätöksiin mukautumisastetta nykyisestä 62 prosentista 77 prosenttiin; pitää valitettavana Bosnia ja Hertsegovinan viranomaisten päätöstä olla tukematta EU:n Venäjään kohdistamia rajoittavia toimenpiteitä sen jälkeen, kun Krim liitettiin laittomasti Venäjään; muistuttaa Bosnia ja Hertsegovinan viranomaisia siitä, että ulkopoliittikan yhtenäistäminen ja mukauttaminen on olennainen osa EU:n jäsenyyttä; pitää tärkeänä, että Bosnia ja Hertsegovinan ulkopoliittikkaa koordinoidaan EU:n ulkopoliittikan kanssa ja että EU osallistuu jatkossakin aktiivisesti turvallisuuden ylläpitämiseen Bosnia ja Hertsegovinassa; on tyytyväinen Althea-operaation jatkamiseen, jotta Bosnia ja Hertsegovinan viranomaisilla on edelleen pelotevalmiudet tilanteen niin vaatiessa samalla kun keskitytään valmiuksien kehittämiseen ja koulutukseen; on tyytyväinen myös siihen, että YK:n turvallisuusneuvosto jatkoi marraskuussa 2016 EUFOR-operaation toimeksiantoa vielä vuodelle;

46. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, neuvostolle, komissiolle, Bosnia ja Hertsegovinan presidentille, Bosnia ja Hertsegovinan ministerineuvostolle, Bosnia ja Hertsegovinan parlamentille, Bosnia ja Hertsegovinan federaation ja Serbiasavallan sekä Brčkon piirikunnan hallituksille ja parlamenteille sekä kymmenen kantonin hallituksille.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

P8_TA(2017)0038

Talouspolitiikan eurooppalainen ohjausjaksokasvu: vuotuinen kasvu 2017

Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. helmikuuta 2017 talouspolitiikan eurooppalaisesta ohjausjaksosta: vuotuinen kasvu 2017 (2016/2306(INI))

(2018/C 252/14)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) ja erityisesti sen 121 artiklan 2 kohdan, 126 ja 136 artiklan sekä pöytäkirjan N:o 12 liiallisia alijäämiä koskevasta menettelystä,
- ottaa huomioon pöytäkirjan N:o 1 kansallisten parlamenttien asemasta Euroopan unionissa,
- ottaa huomioon pöytäkirjan N:o 2 toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta,
- ottaa huomioon sopimuksen talous- ja rahaliiton vakaudesta, yhteensovittamisesta sekä ohjauksesta ja hallinnasta,
- ottaa huomioon julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja koordinoinnin tehostamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97 muuttamisesta 16. marraskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1175/2011 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon jäsenvaltioiden julkisen talouden kehyksiä koskevista vaatimuksista 8. marraskuuta 2011 annetun neuvoston direktiivin 2011/85/EU ⁽²⁾,
- ottaa huomioon täytäntöönpanotoimista liiallisen makrotalouden epätasapainon korjaamiseksi euroalueella 16. marraskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1174/2011 ⁽³⁾,
- ottaa huomioon liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpanon nopeuttamisesta ja selkeyttämisestä annetun asetuksen (EY) N:o 1467/97 muuttamisesta 8. marraskuuta 2011 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1177/2011 ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon makrotalouden epätasapainon ennalta ehkäisemisestä ja korjaamisesta 16. marraskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1176/2011 ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon julkisen talouden valvonnan tehokkaasta täytäntöönpanosta euroalueella 16. marraskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1173/2011 ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 306, 23.11.2011, s. 12.

⁽²⁾ EUVL L 306, 23.11.2011, s. 41.

⁽³⁾ EUVL L 306, 23.11.2011, s. 8.

⁽⁴⁾ EUVL L 306, 23.11.2011, s. 33.

⁽⁵⁾ EUVL L 306, 23.11.2011, s. 25.

⁽⁶⁾ EUVL L 306, 23.11.2011, s. 1.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

- ottaa huomioon alustavien talousarviosuunnitelmien seuranta ja arviointia sekä euroalueen jäsenvaltioiden liiallisen alijäämän tilanteen korjaamisen varmistamista koskevista yhteisistä säännöksistä 21. toukokuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 473/2013 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon rahoitusvakautensa osalta vakavissa vaikeuksissa olevien tai vakavien vaikeuksien uhasta kärsivien euroalueen jäsenvaltioiden talouden ja julkisen talouden valvonnan tiukentamisesta 21. toukokuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 472/2013 ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 15. tammikuuta 2016 annetut neuvoston päätelmät vuotuisesta kasvuselvityksestä 2016,
- ottaa huomioon 8. maaliskuuta 2016 annetut neuvoston päätelmät julkisen talouden vakautta koskevasta raportista 2015,
- ottaa huomioon 17. ja 18. maaliskuuta 2016 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon euroryhmän 9. syyskuuta 2016 antaman lausunnon yhteisistä periaatteista menojen kohdentamiseksi paremmin,
- ottaa huomioon EKP:n vuosikertomuksen 2015,
- ottaa huomioon komission 9. marraskuuta 2016 esittämän syksyn 2016 Euroopan talousennusteen,
- ottaa huomioon 13. tammikuuta 2015 annetun komission tiedonannon vakaus- ja kasvusopimukseen sisältyvän jouston mahdollisimman tehokkaasta hyödyntämisestä (COM(2015)0012),
- ottaa huomioon komission 16. marraskuuta 2016 antaman tiedonannon vuotuisesta kasvuselvityksestä 2017 (COM(2016)0725),
- ottaa huomioon 16. marraskuuta 2016 annetun komission tiedonannon suosituksesta neuvoston suositukseksi euroalueen talouspolitiikasta (COM(2016)0726),
- ottaa huomioon 16. marraskuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Euroalueelle tavoitteeksi positiivinen finanssipolitiikan viritys” (COM(2016)0727),
- ottaa huomioon komission 16. marraskuuta 2016 antaman kertomuksen varoituksesta – vuosi 2017 (COM(2016)0728),
- ottaa huomioon kansallisten parlamenttien kanssa käydyin keskustelun, joka liittyi EU:n parlamentaariseen viikkoon vuonna 2017,
- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan, komission puheenjohtajan, Euroopan parlamentin puhemiehen, euroryhmän puheenjohtajan ja EKP:n pääjohtajan kertomuksen Euroopan talous- ja rahaliiton viimeistelystä,
- ottaa huomioon 21. lokakuuta 2015 annetun komission tiedonannon toimista Euroopan talous- ja rahaliiton viimeistelemiseksi (COM(2015)0600),
- ottaa huomioon 24. kesäkuuta 2015 antamansa päätöslauselman aiheesta talouden ohjausjärjestelmän uudelleentarkastelu: tilannekatsaus ja haasteet ⁽³⁾,
- ottaa huomioon Eurofoundin Euroopan rakenneuudistuksen seurantavälineen vuosikertomuksen 2015,

⁽¹⁾ EUVL L 140, 27.5.2013, s. 11.

⁽²⁾ EUVL L 140, 27.5.2013, s. 1.

⁽³⁾ EUVL C 407, 4.11.2016, s. 86.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

- ottaa huomioon Hangzhoussa 4.–5. syyskuuta 2016 kokoontuneiden G20-maiden johtajien tiedonannon,
 - ottaa huomioon EKP:n pääjohtajan 7. lokakuuta 2016 pidetyssä kansainvälisen valuutta- ja rahoituskomitean 34. kokouksessa antaman lausuman,
 - ottaa huomioon Pariisiin ilmastokonferenssissa 12. joulukuuta 2015 hyväksytyt COP 21 -sopimuksen,
 - ottaa huomioon alueiden komitean päätöslauselman eurooppalaisen ohjauksen 2016 täytäntöönpanosta ja vuotuista kasvuselvitystä 2017 silmällä pitäen (12. lokakuuta 2016),
 - ottaa huomioon eurooppalaisia pk-yrityksiä koskevan vuosikertomuksen 2015/2016,
 - ottaa huomioon 26. elokuuta 2016 annetun komission kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle kaupallisissa toimitissa tapahtuvien maksuviivästysten torjumisesta 16. helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/7/EU täytäntöönpanosta (COM(2016)0534),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön sekä budjettivaliokunnan, ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan ja aluekehitysvaliokunnan lausunnot (A8-0039/2017),
- A. toteaa, että unionin talous on hitaasti elpymässä ja että sen kasvu on maltillista, joskin kasvua ilmenee jäsenvaltioissa epätasaisesti;
- B. ottaa huomioon, että komissio odottaa reaalisen BKT:n kasvun olevan 1,8 prosenttia koko unionissa ja 1,7 prosenttia euroalueella vuonna 2016, ja että vuoden 2017 vastaavien lukujen odotetaan olevan 1,6 prosenttia ja 1,7 prosenttia ja että vuonna 2016 valtionvelkaa oli koko unionissa 86,0 prosenttia ja euroalueella 91,6 prosenttia; ottaa huomioon, että euroalueella vaje on 1,7 prosenttia BKT:stä vuonna 2016 ja 1,5 prosenttia vuosina 2017 ja 2018;
- C. ottaa huomioon, että kulutus on nykyään kasvua edistävä keskeinen tekijä ja että sen odotetaan pysyvän sellaisena vuonna 2017; toteaa kuitenkin, että Euroopassa on edelleen huomattava investointivaje, kun investointien taso on selvästi alempana kriisiä edeltävään aikaan verrattuna;
- D. toteaa, että unionin työllisyysasteen kasvu on vakaata, joskin epätasaisesti jakautunutta ja riittämätöntä, mikä kuitenkin vähentää euroalueen työttömyyden 10,1 prosenttiin vuonna 2016 mutta ei riitä taltuttamaan merkittävästi nuorten työttömyyttä ja pitkäaikaistyöttömyyttä;
- E. toteaa, että työmarkkinatilanteen ja kasvun hidas elpyminen vaihtelee jäsenvaltioittain ja että elpyminen on edelleen haurasta ja että unionissa on edistettävä ylöspäin tapahtuvaa lähentymistä;
- F. toteaa, että kasvu on merkittävässä määrin perustunut epätavalliseen rahapolitiikkaan, mikä ei voi jatkaa loputtomiin; katsoo tämän tukevan vaatimusta lähestymistavasta, jossa on kolme keihäänkärkeä: kasvua edistävät investoinnit, kestävä rakenneuudistus ja vastuullinen finanssipolitiikka, joka perustuu kasvu- ja vakaussopimuksen johdonmukaiseen täytäntöönpanoon kaikissa jäsenvaltioissa siten, että nykyisiä joustavuuslausekkeita noudatetaan kokonaisuudessaan;
- G. toteaa, että eräillä jäsenvaltioilla on edelleen erittäin paljon yksityistä ja julkista velkaa ja että velan määrä ylittää vakaussopimuksessa vahvistetun kynnsarvon, jonka mukaan velkaa saa olla enintään 60 prosenttia BKT:stä;
- H. toteaa, että euroalueen jäsenvaltioiden alustavia talousarvioesityksiä arvioinut komissio katsoi, että yksikään vuotta 2017 koskeva alustava talousarvioesitys ei poikennut erityisen selvästi vakaussopimuksen ja kasvusopimuksen vaatimuksista, mutta monessa tapauksessa kaavailtu julkisen talouden sopeutustoimet jäävät tai uhkaavat jäädä selvästi jälkeen siitä, mitä vakaussopimuksessa edellytetään;
- I. ottaa huomioon, että komission arvioinneissa, jotka koskevat euroalueen jäsenvaltioiden alustavia talousarviosuunnitelmia vuodeksi 2017, todetaan, että ainoastaan yhdeksän jäsenvaltiota täyttää vakaussopimuksen vaatimukset;

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

- J. katsoo, että unionin jäsenvaltioiden julkisen talouden pitkän aikavälin kestävyyyteen liittyy sukupolvien välistä oikeudenmukaisuutta koskevia huolenaiheita;
- K. ottaa huomioon, että sekä vastuusitoumukset että implisiittiset vastuut voivat vaikuttaa valtionvelan suuruuteen;
- L. ottaa huomioon, että vaihtotaseen ylijäämä on joissakin jäsenvaltioissa varsin merkittävä ja että makrotalouden epätasapaino on Euroopassa yhä laajamittaista;
- M. toteaa unionin edellyttävien merkittäviä investointitoimia erityisesti koulutuksen, tutkimuksen, tieto- ja viestintätekniikan ja innovoinnin saralla, sekä uusia työpaikkoja, yrityksiä ja yhtiöitä, jotta voidaan hyödyntää unionin kasvupotentiaalia ja korjata nykyinen investointivaje, jossa investoinnit ovat tasoltaan selvästi alempana kriisiä edeltävään aikaan verrattuna; katsoo, että erityisesti sääntely-ympäristön parantaminen on tämän vuoksi välttämätöntä;
- N. katsoo, että järjestämättömien lainojen suuri määrä on yhä vakava haaste monissa jäsenvaltioissa; katsoo, että luotonannon kasvu elpyy vaiheittain mutta on edelleen alle kriisiä edeltävän tason;
- O. toteaa unionin nykyisen riittämättömän maailmanlaajuisen kilpailukyyn parantamisen ja talouskasvun voimistamisen edellyttävän, että uutta politiikkojen yhdistelmää on sovellettava paremmin, että jäsenvaltioissa on toteutettava älykkäitä rakenneuudistuksia ja että sisämarkkinat on saatettava päätökseen;
- P. katsoo, että taloudet, joissa noudatetaan rankaisempia konkurssijärjestelyjä, luopuvat lisäarvon tuottamisena ja työllisyytenä ilmenevästä potentiaalisesta kasvusta, minkä vuoksi kaikkien jäsenvaltioiden on pantava eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevan Small Business Act -aloitteen uuden mahdollisuuden periaate täysimääräisesti täytäntöön;
- Q. katsoo, että EU:n kilpailukyky riippuu merkittävässä määrin myös muista kuin hintoja koskevista tekijöistä, jotka liittyvät innovointiin, tekniikkaan ja organisatorisiin valmiuksiin, pelkkien hintojen, kustannuksien ja palkkojen sijaan;
- R. ottaa huomioon, että maksuviivästydirektiivi 2011/7/EU suunniteltiin sellaisten yritysten auttamiseksi, joille aiheutuu merkittäviä kustannuksia tai jotka saattavat jopa ajautua konkurssiin yksityisten ja julkisten yritysten maksuviivästyksien vuoksi; ottaa huomioon, että ulkoisesta jälkiarvioinnista on ilmennyt, että julkiset tahot eivät vielä noudata laissa säädettyä 30 päivän maksumääräaika yli puolessa kaikista jäsenvaltioista; toteaa, että raportin mukaan jäsenvaltioissa, joissa pannaan täytäntöön elvytysohjelmia, on havaittu direktiivin täytäntöönpanoon liittyviä ongelmia, koska laskujen nopeaa maksamista on pitänyt tasapainottaa kertyneen velan takaisinmaksuun nähden;
1. pitää myönteisenä, että komission vuotuisessa kasvuselvityksessä 2017 vahvistetaan uudelleen strategia, joka perustuu julkisten ja yksityisten investointien, sosiaalisesti tasapainotettujen rakenneuudistusten ja vastuullisen finanssipolitiikan hyödylliseen yhteisvaikutukseen, ja edellyttää, että tämä politiikkojen yhdistelmä pannaan paremmin täytäntöön; on samaa mieltä siitä, että kasvun ja työpaikkojen luominen edellyttää nopeampaa tahtia uudistusten hyväksymisessä maakohtaisten suositusten mukaisesti, jotta voidaan tukea talouden elpymistä; pitää siksi valittavana maakohtaisten suositusten täytäntöönpanoasteen alhaisuutta ja toteaa, että se oli ainoastaan neljä prosenttia vuonna 2015 oltuaan 11 prosenttia vuonna 2012; painottaa, että jäsenvaltioiden on toteutettava lisä uudistuksia, jos ne haluavat palata kasvuun ja työpaikkojen luomiseen johtavalle tielle; tukee komissiota sen asettaessa etusijalle työpaikkojen, kasvun ja investointien edistämisen unionissa;
 2. katsoo, että Euroopan keskuspankin rahapolitiikkaan luotetaan nykyisin liikaa, ja toteaa, että rahapolitiikka yksin ei riitä piristämään kasvua investointien ja kestävien rakenneuudistusten puuttuessa;
 3. on komission kanssa samaa mieltä siitä, että euroalueen olisi tukeuduttava enenevässä määrin kotimaiseen kysyntään; katsoo, että vahvempi kotimainen kysyntä olisi parempi asia euroalueen kestävä kasvun osalta;
 4. toteaa, että kasvu jatkuu maltillisena vuonna 2016 ja että kriisiä edeltävä taso ylitetään, mutta maltillista kasvua tarkasteltaessa on otettava huomioon epätavallinen rahapolitiikka ja muistettava, että kasvu on edelleen vähäistä ja jakautuu epätasaisesti jäsenvaltioiden kesken; pitää huolestuttavana, että BKT:n ja tuottavuuden kasvu eivät ole täyden potentiaalin tasolla, joten nyt ei ole aihetta itsetyytyväisyyteen; toteaa, että tämä maltillinen elpymisen edellyttää tinkimättömiä toimia, jotta kestävyys vahvistuisi kasvu- ja työllisyystilanteen parantumisen myötä;

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

5. toteaa, että Yhdistyneen kuningaskunnan kansanäänestys on herättänyt epävarmuutta unionin taloudessa ja rahoitusmarkkinoilla; toteaa, että Yhdysvaltojen äskettäisen presidentinvaalin tulos on aiheuttanut yleistä poliittista epävarmuutta, jonka uskotaan vaikuttavan Euroopan talouteen erityisesti kansainvälisten kauppasuhteiden osalta;
6. panee huolestuneena merkille globalisaation vastustuksen ja protektionismin nousun;
7. toteaa, että vaikka työttömyys on keskimäärin alenemassa asteittain ja työssäkäyntiasteet kasvavat, monissa jäsenvaltioissa ilmenee edelleen rakenteellisia haasteita; toteaa, että pitkäaikaistyöttömien ja nuorten työttömyysluvut ovat edelleen hyvin korkeat; korostaa, että asianomaisissa jäsenvaltioissa tarvitaan osallistavia työmarkkinauudistuksia, joissa huolehditaan täysipainoisesti työmarkkinaosapuolten vuoropuhelusta, jotta nämä rakenteelliset puutteet saadaan korjattua;
8. painottaa, että unionin ja euroalueen investointitaso on yhä kaukana kriisiä edeltävistä tasoista; katsoo, että investointivaje on paikattava yksityisillä ja julkisilla investoinneilla, ja korostaa, että kohdennettu investoiminen on ainoa tapa saada aikaan näkyviä tuloksia nopeasti ja asianmukaisessa mittakaavassa; on samaa mieltä komission kanssa siitä, että vähäisten rahoituskulujen tilanne puoltaa etupainotteisia investointeja, etenkin kun on kyse infrastruktuurista;

Investoinnit

9. on samaa mieltä komission kanssa siitä, että rahoituksen saatavuus ja sisämarkkinoiden vahvistaminen ovat ratkaisevia yritysten innovoinnille ja kasvulle; korostaa, että uusilla pääoma- ja likviditeettivaatimuksilla, joita tarvitaan pankkialan häiriönsietokyvyn lisäämiseksi, ei pitäisi heikentää pankkien kykyä tarjota lainaa reaalitaloudelle; katsoo, että olisi toteutettava lisätoimia, joilla parannetaan pk-yrityksien rahoituksen saatavuutta; kehottaa sen vuoksi komissiota tehostamaan ponnistelujaan rahoitusympäristön parantamiseksi;
10. korostaa, että yksityiset ja julkiset investoinnit inhimilliseen pääomaan ja sosiaaliseen infrastruktuuriin ovat erittäin tärkeitä; katsoo, että on pakottava tarve helpottaa julkisia ja yksityisiä investointeja koulutuksen, innovoinnin sekä tutkimuksen ja kehityksen kaltaisilla aloilla, jotka ovat unionin talouden kilpailukyvyn parantamisen kannalta keskeisiä tekijöitä;
11. suhtautuu myönteisesti komission ehdotukseen Euroopan strategisten investointien rahaston (ESIR) voimassaolon jatkamisesta ja määrän kaksinkertaistamisesta; korostaa, että maantieteellistä ja alakohtaista kattavuutta on parannettava merkittävästi, jotta sääntelyssä asetetut tavoitteet voidaan saavuttaa; korostaa, että ESIRin avulla olisi hankittava rahoitusta myös rajat ylittävälle hankkeille tasapainoisesti eri puolilla unionia; korostaa, että on tärkeää parantaa koordinoitua jäsenvaltioiden, komission ja Euroopan investointineuvontakeskuksen välillä;
12. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota nopeuttamaan ja maksimoimaan Euroopan rakenne- ja investointirahastojen (ERI) käyttöä, jotta hyödynnetään kaikkia sisäisiä kasvutekijöitä ja edistetään ylöspäin suuntautuvaa lähentymistä;
13. toteaa, että uskottavat rahoitusjärjestelmä ja rahoituslaitokset ovat olennaisia Euroopan talouden investointien ja kasvun houkuttelemiseksi; tähdentää, että nykyisen rahoitusjärjestelmän turvallisuus ja vakaus ovat parantuneet kriisiä edeltävään tasoon verrattuna; toteaa kuitenkin, että toistaiseksi ei ole paneuduttu eräisiin kiireellisiin haasteisiin, kuten finanssikriisin aikana kertyneisiin järjestämättömiin lainoihin;
14. korostaa, että täysin toimiva pääomamarkkinaunioni voi pitkällä aikavälillä tarjota pk-yrityksille vaihtoehdoisen rahoituskeinon, joka täydentää pankkialaa ja tuottaa monimuotoisempia rahoituslähteitä yleisesti koko talouden kannalta; kehottaa komissiota vauhdittamaan pääomamarkkinaunionia koskevaa työtä, jotta tehostetaan pääoman kohdentamista kaikkialla unionissa, syvennetään unionin pääomamarkkinoita, lisätään monimuotoisuutta sijoittajien kannalta, kannustetaan pitkän aikavälin investointia ja hyödynnetään kaikilta osin unionin innovatiivisia rahoitusvälineitä, joiden tarkoituksena on tukea pk-yrityksien pääsyä pääomamarkkinoille; korostaa, että pääomamarkkinaunionin luominen ei saisi vesittää tähänastisia saavutuksia, vaan sillä olisi pyrittävä tuottamaan viime kädessä etuja eurooppalaisille;
15. korostaa, että investointeja varten on myönnettävä lisärahoitusta; kehottaa luomaan moitteettomasti toimivan rahoitusjärjestelmän, jossa vakautta lisäämällä ja nykyisillä rajat ylittävillä instituutioilla voidaan helpottaa likviditeetti- ja markkinatakaustointia, erityisesti pk-yrityksien kannalta; toteaa lisäksi tässä yhteydessä, että kasvuyrityksillä on rahoituksen saatavuuteen liittyviä ongelmia; kehottaa komissiota määrittämään ja panemaan täytäntöön hankkeita, joilla tuetaan ja houkutellessaan markkinaperusteisia investointeja tällaisia yrityksiä varten; painottaa, että pankkitoiminnan rakenneuudistuksilla ei pidä estää likviditeetin luomista;

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

16. kannustaa pankkiunionin perusteelliseen ja vaiheittaiseen toteuttamiseen ja pääomamarkkinaunionin kehittämiseen pyrkien lujittamaan pankkialan häiriönsietokykyä, edistämään rahoitusvakautta, luomaan vakaan ympäristön investoinneille ja kasvulle ja välttämään euroalueen rahoitusmarkkinoiden hajautumista; korostaa tässä yhteydessä vastuuperiaatetta ja tähdentää, että moraalikatkoa on vältettävä etenkin kansalaisten suojelemiseksi; kehottaa noudattamaan nykyisiä yhteisiä sääntöjä;

17. korostaa, että julkiset ja yksityiset investoinnit ovat keskeisessä asemassa, jotta mahdollistetaan siirtyminen vähähiiliseen kiertotalouteen; muistuttaa, että unioni on sitoutunut erityisesti Pariisin sopimuksessa rahoittamaan puhtaan teknologian käyttöönottoa, uusiutuvan energian ja energiatehokkuuden laajentamista sekä kasvihuonekaasupäästöjen kokonaisvaltaista vähentämistä;

18. korostaa, että luotettava investointi edellyttää vakaata sääntely-ympäristöä, joka mahdollistaa investoinnista saatavan tuoton; katsoo, että investointien houkuttelevuus edellyttää ennakoitavissa olevia sääntöjä, tehokasta ja avointa julkista hallintoa, tehokkaita oikeusjärjestelmiä, yhdenvertaisia toimintaedellytyksiä ja hallinnollisen rasituksen vähentämistä; painottaa, että 40 prosentissa vuoden 2016 maakohtaisista suosituksista tarkastellaan investoinnin esteitä, joiden poistamisessa paikallis- ja alueviranomaiset voivat auttaa; kehottaa komissiota tekemään tarvittavat johtopäätökset kannanottoopyynnöstä ”finanssipalveluja koskeva EU:n sääntelyjärjestelmä” byrokratian vähentämiseksi, säännösten yksinkertaistamiseksi ja rahoitusympäristön parantamiseksi;

19. toteaa, että tuottavuuden kasvuun ja investointiin liittyy hyödyntämätöntä potentiaalia, joka voitaisiin ottaa käyttöön, jos sisämarkkinasäännöt pantaisiin kaikilta osin täytäntöön ja tuote- ja palvelumarkkinoiden integrointia parannettaisiin; muistuttaa maakohtaisten suosituksien merkityksestä määrittäessä keskeisiä toiminta-aloja jäsenvaltioissa;

20. on komission kanssa samaa mieltä siitä, että julkisessa keskustelussa ei aina oteta huomioon kaupankäynnistä saatavia etuja, ja korostaa, että kansainvälinen kauppa voi olla eurooppalaisille merkittävä työpaikkoja luova ala sekä kasvun välttämätön tekijä; toteaa jälleen kerran, että unionista muualle suuntautuva vienti tukee nyt yli 30:tä miljoonaa työpaikkaa; tähdentää, että kansainvälisten kauppasopimusten ei pitäisi heikentää Euroopan sääntelynormeja, sosiaalisia normeja ja ympäristönormeja, vaan johtaa pikemminkin maailmanlaajuisen normien tiukentumiseen;

21. pitää huolestuttavana, että unionin osuus maailmanlaajuisista suorista ulkomaisista investoinneista on supistunut merkittävästi kriisin käynnistymisestä lähtien; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita nopeuttamaan toimia, joilla parannetaan investointien edellyttämää liiketoimintaympäristöä, muun muassa EU:n sisämarkkinasääntelyn täysimääräisellä täytäntöönpanolla ja sen noudattamisen valvonnalla; on samaa mieltä siitä, että maakohtaisten suosituksien mukaisesti on tärkeää nopeuttaa kestävien rakenneuudistuksien hyväksymistä, jotta parannetaan EU:n kilpailukykyä, edistetään yritysten (erityisesti pk-yritysten) ja investointien kannalta suotuisaa ympäristöä sekä luodaan kasvua ja työpaikkoja ja edistetään jäsenvaltioiden välistä ylöspäin tapahtuvaa lähentymistä;

22. edellyttää, että turvataan rahoituslaitoksien pitkän aikavälin investointivalmiudet sekä vähäriskisten säästöjen ja pitkän aikavälin eläketuotteiden kannattavuus, jotta ei vaaranneta unionin kansalaisten säästöjen ja eläkejärjestelyjen kestävyttä;

23. painottaa, että kestäviä rakenneuudistuksia on täydennettävä koulutukseen, tutkimukseen, innovointiin, henkiseen pääomaan, etenkin uusiin taitoihin ja uuteen tietämykseen tähtäävään koulutukseen ja harjoitteluun tehtävillä pitkän aikavälin investoinneilla; katsoo, että poliittisten päättäjien, lainsäädäntövallan käyttäjien, tutkijoiden, tuottajien ja innovaattoreiden kumppanuuksia voidaan myös pitää välineenä edistää investointeja ja luoda älykästä ja kestävästä kasvua sekä täydentää julkisia investointiohjelmiä;

Rakenneuudistukset

24. on samaa mieltä siitä, että jäsenvaltioiden ensisijaisena tavoitteena on edelleen oltava tuote- ja palvelumarkkinoiden, osallistavien työmarkkinoiden, terveydenhoito-, asunto- ja eläke-markkinoiden kestävät rakenneuudistukset, jotta voidaan edistää tehokkaasti elpymistä, paneutua suureen työttömyyteen, edistää kilpailukykyä, rehtiä kilpailua ja kasvupotentiaalia ja lisätä tutkimus- ja innovointijärjestelmien tehokkuutta vesittämättä työntekijöiden oikeuksia, kuluttajansuojaa tai ympäristönormeja;

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

25. toteaa, että hyvin toimivat ja tuottavat työmarkkinat, joihin liittyy tasoltaan riittävä sosiaaliturva ja työmarkkinaosapuolten vuoropuhelu, ovat osoittaneet voivansa toipua nopeammin talouden laskusuhdanteesta; kehottaa jäsenvaltioita vähentämään työmarkkinoiden hajanaisuutta ja lisäämään työmarkkinoille osallistumista ja taitojen ajan tasalla pitämistä, myös keskittymällä selvemmin koulutukseen ja elinikäiseen oppimiseen, jotta voidaan parantaa työllistävyyttä ja tuottavuutta; toteaa, että joidenkin jäsenvaltioiden on vielä tehtävä paljon uudistuksia, jotta niiden työmarkkinoista tulee häiriöitä paremmin kestäviä ja osallistavampia;

26. korostaa, että on tärkeää käynnistää johdonmukaisten ja kestävien rakenneuudistusten toteuttaminen tai jatkaa sitä keskipitkän ja pitkän aikavälin vakauden saavuttamiseksi; painottaa, etteivät unioni ja jäsenvaltiot voi kilpailla yksinomaan yleisillä kustannuksilla tai työvoimakustannuksilla, vaan niiden on investoitava enemmän tutkimukseen, innovointiin ja kehittämiseen, koulutukseen ja osaamiseen sekä resurssitehokkuuteen niin kansallisella kuin Euroopan tasolla;

27. on huolissaan väestönkehityksen vaikutuksista julkiseen rahoitukseen ja kestäväan kasvuun, kun otetaan huomioon muun muassa alhainen syntyvyys, yhteiskuntien ikääntyminen ja maastamuutto; korostaa erityisesti väestön ikääntymisen vaikutuksia unionin eläke- ja terveydenhuoltojärjestelmiin; toteaa, että väestörakenteen erojen vuoksi näiden kehityskulkujen vaikutukset vaihtelevat jäsenvaltioittain, mutta varoittaa, että jo nyt ennakoitavissa olevat kustannukset vaikuttavat julkisen rahoituksen määrään merkittävästi;

28. muistuttaa, että eläkejärjestelmien kestävyys takaamisessa on tärkeää saavuttaa korkea työllisyysaste ja pitää sitä yllä; korostaa lisäksi tässä yhteydessä, että muuttajien taitoja on hyödynnettävä paremmin, jotta voidaan sopeutua työmarkkinoiden tarpeisiin;

29. panee merkille, että jäsenvaltiot käyttävät nykyisin 5–11 prosenttia BKT:stä terveydenhuoltoon ja että määrän odotetaan seuraavilla vuosikymmenillä kasvavan huomattavasti väestörakenteen muutosten vuoksi; kehottaa komissiota keskittymään laadukkaaseen terveydenhuollon kustannustehokkaisiin menoihin ja huolehtimaan terveydenhuollon yleisestä saatavuudesta unionin tason yhteistyöllä ja parhaiden käytäntöjen jakamisella sekä paneutumalla maakohtaisissa suosituksissa laadukkaiden terveydenhuoltojärjestelmien kestävyteen;

30. kehottaa komissiota julkaisemaan säännöllisesti julkisen talouden kestävyttä koskevia arviointejä kustakin jäsenvaltiosta ja ottamaan huomioon kaikki maakohtaiset tekijät, kuten väestörakenteen kehityksen, sekä ehdolliset, epäsuorat ja muut talousarvion ulkopuoliset velvoitteet, jotka vaikuttavat julkisen talouden kestävyteen; suosittaa, että näistä raporteista tehdään osa vuotuisia maaraaportteja; ehdottaa, että komissio laatii indikaattorin, jolla arvioidaan, kuinka julkinen talous ja vuotuiset talousarviot vaikuttavat tuleviin sukupolviin, ja ottaa huomioon tulevat vastuut ja epäsuorat talousarviovelvoitteet; katsoo, että näihin arvioihin liittyvä hallinnollinen rasite olisi pidettävä rajattuna;

31. pitää myönteisenä, että nuorisotyöttömyys on keskimäärin vähenemässä, vaikka se on edelleen liian suurta; toteaa, että jäsenvaltioiden välillä on edelleen tuntuvia eroja, jotka edellyttävät uudistusten jatkamista, jotta voidaan helpottaa nuorten pääsemistä työmarkkinoille sukupolvien välisen oikeudenmukaisuuden takaamiseksi; korostaa tämän osalta nuorisotakuun merkitystä ja kehottaa jatkamaan unionin rahoitusta tälle olennaisen tärkeälle ohjelmalle; on komission kanssa samaa mieltä siitä, että jäsenvaltioilta tarvitaan aiempaa enemmän toimia nuorisotyöttömyyden torjunnassa, erityisesti nuorisotakuun tehokkuuden edistämiseksi;

32. korostaa, miten tärkeää on vastuullinen ja kasvua edistävä palkkakehitys, joka takaa hyvän ja tuottavuuden mukaisen elintason ja jossa otetaan huomioon kilpailukyky sekä tehokkaan työmarkkinaosapuolten vuoropuhelun merkitys hyvin toimivalle ja sosiaaliselle markkinataloudelle;

33. on samaa mieltä siitä, että verotuksella on tuettava investointeja ja työpaikkojen luomista; edellyttää verotus uudistuksia, joissa paneudutaan työhön kohdistuvaan verorasitteeseen, joka on Euroopassa suuri, parannetaan veronkantoa ja torjutaan veron välttelyä ja verovilppiä ja tehdään verojärjestelmistä aiempaa yksinkertaisempia, oikeudenmukaisempia ja tehokkaampia; korostaa, että verotusosalalla on parannettava hallintokäytäntöjen yhteensovittamista; edellyttää jäsenvaltioiden lisäävän yhtiöverotusta koskevaa avoimuutta;

Vastuullinen finanssipolitiikka ja julkisen talouden rakenne

34. panee merkille, että komission mielestä finanssipolitiikan kestävyys pysyy painopisteenä, ja haasteet ovat huomattavasti vähentyneet pahimman kriisin jälkeen, eivätkä ehkä ole euroalueen riskien suurin syy kokonaisuudessaan lyhyellä aikavälillä;

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

35. toteaa, että komission mukaan ilmenee edelleen haasteita, kriisistä periytyviä jälkivaikutuksia ja rakenteellisia ongelmia, joihin on paneuduttava, jotta voidaan välttää pitkän aikavälin riskejä;

36. korostaa, että kaikkien jäsenvaltioiden on noudatettava vakaus- ja kasvusopimusta ja sovellettava täysipainoisesti nykyisiä joustavuuksilausekkeita; painottaa tässä yhteydessä myös talous- ja rahaliiton vakaudesta, yhteensovittamisesta ja hallinnasta tehdyn sopimuksen merkitystä, kehottaa komissiota esittämään kattavan arvion sopimuksen täytäntöönpanosta saaduista kokemuksista ja soveltamaan sitä perustana SEU:n ja SEUT:n mukaisesti toteutettaville tarvittaville toimenpiteille, joilla kyseisen sopimuksen asiasisältö integroidaan unionin oikeudelliseen järjestelmään;

37. toteaa, että vaikka kuusi jäsenvaltiota on edelleen liiallista alijäämää koskevassa menettelyssä, julkisen talouden alijäämän keskimääräinen taso laskee jatkuvasti, ja sen odotetaan pysyvän alle kahdessa prosentissa vuonna 2016 ja jatkavan laskuaan tulevina vuosina ja että arvion mukaan vuonna 2017 liiallista alijäämää koskevassa menettelyssä on ainoastaan kaksi jäsenvaltiota; toteaa, että useissa tapauksissa velan suuri kasvu lähimenneisyydessä oli tulosta pankkien pääomapoljan vahvistamisesta ja vähäisestä kasvusta; korostaa, että julkisen talouden kohentamisessa ilmenevät hankaluudet saattavat voimistua, kun korkotaso alkaa jälleen nousta;

38. korostaa komission roolia perussopimusten valvojana; tähdentää, että yhteisesti sovitun lainsäädännön soveltamisesta ja täytäntöönpanosta on tehtävä puolueeton ja avoin arviointi;

39. edellyttää, että jäsenvaltioita ei kohdella toisistaan poikkeavilla tavoilla; toteaa, että uskottavuuteen ja jäsenvaltioiden keskinäiseen luottamukseen päästään ainoastaan finanssipolitiikalla, jossa noudatetaan unionin lainsäädäntöä ja jota voidaan käyttää talous- ja rahaliiton viimeistelyn ja rahoitusmarkkinoiden luottamuksen kulmakivenä;

40. kehottaa komissiota ja neuvostoa olemaan mahdollisimman täsmällisiä käsitellessään vakaus- ja kasvusopimuksen ennaltaehkäisevän ja korjaavan osion mukaisia finanssipoliittisia suosituksia, jotta suositusten avoimuutta ja täytäntöönpantavuutta voidaan lisätä; korostaa, että ennaltaehkäisevän osion suosituksiin on liitettävä maakohtainen keskipitkän aikavälin tavoitepäivämäärä ja sen saavuttamiseen tai siinä pysymiseen vaadittu julkisen talouden sopeuttamistoimi;

41. katsoo, että jäsenvaltioiden sisäisen makrotalouden epätasapainoon olisi paneuduttava soveltaen makrotalouden epätasapainoa koskevaa menettelyä siten, että mukaan otetaan kaikki jäsenvaltiot ja että huolehditaan asiaa koskevista uudistuksista ja investoinneista; korostaa, että kunkin jäsenvaltion on vastattava tältä osin omista yksittäisistä velvollisuuksistaan; toteaa, että nykyiset suuret vaihtotaseen ylijäämät tarkoittavat, että suurempaan kotimaiseen kysyntään olisi mahdollisuuksia; toteaa, että suuri julkinen ja yksityinen velka muodostaa merkittävän heikkouden ja että vastuullista finanssipolitiikkaa ja suurempaa kasvua tarvitaan vähentämään velkaa nopeammin;

42. toteaa, että vaikka finanssipolitiikkaa on parannettu viime vuosina, vuoden 2017 alustavia talousarvioesityksiä arvioitaessa todettiin, että kahdeksalla jäsenvaltiolla on vaatimustenvastaisuuden riski; katsoo, että on noudatettava sovittuja julkisen talouden sopeuttamistoimia;

43. pitää myönteisenä, että julkista velkaa on keskimäärin vähennetty, mutta myöntää, että kokonaiskuvaan kätkeytyy merkittäviä eroja jäsenvaltioiden välillä; katsoo, että kokonaiskuva tarkasteltaessa olisi otettava huomioon myös yksittäiset talousarviot, ja tähdentää, että tarvitaan vakaata finanssipolitiikkaa, sillä korkotason odotetaan nousevan; katsoo, että on saatava aikaan ylöspäin tapahtuvaa lähentymistä, etenkin euroalueeseen kuuluvissa jäsenvaltioissa;

Euroalueen finanssipolitiikan viritys

44. toteaa, että komission vuoden 2016 syksyllä esittämän talousennusteen mukaan euroalueen finanssipolitiikan viritys muuttui vuonna 2015 rajoittavasta neutraaliksi ja sen odotetaan muuttuvan ennustejaksolla lievästi kasvuhakuiseksi; toteaa lisäksi komission katsovan, että neuvoston maakohtaisten suositusten sisältämien finanssipoliittisten vaatimusten täysimääräinen täyttäminen johtaisi kokonaisuudessaan hieman rajoittavaan finanssipolitiikan viritukseen koko euroalueella vuosina 2017 ja 2018; toteaa komission edellyttävän positiivista ja kasvuhakuista finanssipolitiikan viritystä, vaikka se myöntää, että tälle on olemassa taloudellisia ja oikeudellisia rajoitteita;

45. pitää finanssipolitiikan positiivista viritystä koskevaa komission tiedonantoa merkittävänä kehitysaskeleena; pitää myönteisenä, että tiedonannolla pyritään edistämään euroalueen talouspolitiikkojen yhteen sovittamista ja korostamaan finanssipoliittisten elvytystoimien tarjoamia mahdollisuuksia niissä jäsenvaltioissa, jotka kykenevät näitä toimia toteuttamaan; tähdentää, että finanssipoliittiset vaatimukset perustuvat yhdessä sovittuihin finanssipolitiikan sääntöihin; huomauttaa, että kaikkien jäsenvaltioiden on yhteissuosituksista huolimatta noudatettava vakaus- ja kasvusopimusta;

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

toteaa, että yhteistä finanssipolitiikan viritystä koskevan tavoitteen mahdollisuuksista ja tasosta on esitetty erilaisia näkemyksiä; pitää myönteisenä, että riippumaton Euroopan finanssipolitiikan komitea jatkaa tämän asia käsittelyä;

46. pitää kansallisten talousarvioiden rakenteen parantamista yhtenä tärkeänä keinona varmistaa unionin finanssipoliittisten sääntöjen noudattaminen ja mahdollistaa välttämättömien menojen rahoittaminen ja puskureiden kerryttäminen ennakoimattomia tarpeita ja kasvua edistäviä investointeja varten sekä viime kädessä muiden kuin välttämättömien menojen rahoittaminen ja edistää julkisten varojen tehokkaampaa ja vastuullisempaa käyttöä; muistuttaa, että kansallisten talousarvioiden koostumuksesta päätetään kansallisesti maakohtaiset suositukset huomioon ottaen;

47. huomauttaa, että unionin talousarvion osalta käydään säännöllisesti keskustelua julkisten menojen älykkästä kohdentamisesta ja poliittisista painopistealoista ja että kyseinen kriittinen arviointi on myös välttämätöntä kansallisten talousarvioiden osalta, jotta julkisten talousarvioiden laatua voidaan parantaa keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä ja välttää suoraviivaisia talousarvioleikkauksia;

48. pitää myönteisenä, että julkisia menoja ollaan tarkastelemassa uudelleen, ja kannustaa jäsenvaltioita arvioimaan kriittisesti omien talousarvioidensa laatua ja koostumusta; kannattaa pyrkimyksiä parantaa julkisten menojen laatua ja tehokkuutta; toteaa, että tähän sisältyy myös se, että tuottamattomista menoista siirrytään kasvua edistäviin investointeihin;

49. katsoo, että unionin talousarviolla voitaisiin auttaa lieventämään kansallisiin talousarvioihin kohdistuvaa räsistystä keräämällä omia varoja sen sijaan, että luotetaan laajasti kansallisiin rahoitusosuuksiin;

50. pitää myönteisenä, että euroryhmä kävi vuoden 2016 talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson aikana aihekohtaisia keskusteluja ja hyväksyi parhaita käytäntöjä koskevia vaatimuksia esimerkiksi menojen arvioinnissa; kehottaa komissiota ja euroryhmää tekemään keskusteluista tehokkaampia ja avoimempia;

51. kehottaa komissiota ja neuvostoa laatimaan maakohtaiset suositukset siten, että edistymistä voidaan mitata, etenkin tapauksissa, joissa poliittiset suositukset kohdennetaan toistuvasti samalle politiikanalalle ja/tai joissa uudistuksen luonne edellyttää täytäntöönpanoa useamman talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson ajan;

Kansallisten politiikkojen yhteensovittaminen ja demokraattinen vastuuvelvollisuus

52. pitää tärkeänä, että kansallisissa parlamenteissa käydään keskustelua maakohtaisista suosituksista, kansallisista uudistusohjelmista ja vakausohjelmista ja kehottaa kansallisia parlamenteja paneutumaan niihin jatkossa aiempaa enemmän;

53. katsoo, että maakohtaisten suositusten täytäntöönpanon parantaminen riippuu selvästi ilmaistuista painopisteistä unionin tasolla ja todellisesta keskustelusta kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla siten, että se johtaa omavastuullisuuden lisääntymiseen; kehottaa jäsenvaltioita ottamaan alue- ja paikallisviranomaiset jäsennellysti mukaan tähän, kun otetaan huomioon jäsenvaltioissa myös kansallista tasoa alemmalla tasolla ilmenevät vaikutukset ja haasteet, jotta voidaan parantaa maakohtaisten suositusten täytäntöönpanoa;

54. vaatii komissiota käynnistämään neuvottelut talouden ohjausta koskevasta toimielinten välisestä sopimuksesta; katsoo, että toimielinten välisellä sopimuksella olisi varmistettava perussopimusten puitteissa, että talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson rakenne mahdollistaa prosessin tarkoituksenmukaisen ja säännöllisen parlamentaarisen valvonnan erityisesti vuotuisen kasvuselvityksen prioriteettien ja euroalueen suositusten osalta;

Vuotuista kasvuselvitystä 2017 koskevat alakohtaiset osuudet***Talousarviot***

55. katsoo, että unionin talousarviolla voitaisiin tarjota jäsenvaltioiden investoinneille ja rakenneuudistuksille lisäarvoa, jos saadaan aikaan laajempi synergia nykyisten välineiden välille ja unionin talousarvio saadaan linkitettyä tiiviimmin jäsenvaltioiden talousarvioihin; katsoo, että tämän vuoksi vuotuisen kasvuselvityksen, joka on merkittävä poliittinen asiakirja, joka tarjoaa perussisällön kansallisille uudistusohjelmille, maakohtaisille suosituksille ja täytäntöönpanosuunnitelmille, olisi toimittava suuntaviivana jäsenvaltioille ja kansallisten talousarvioiden valmistelulle, jotta voidaan ottaa käyttöön kansallisissa talousarvioissa näkyviä yhteisiä ratkaisuja, jotka linkittyvät EU:n talousarvioon;

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

56. palauttaa mieliin, että kaikkien jäsenvaltioiden yhtenä ensisijaisena tavoitteena olisi oltava arvonlisäveron ja tullimaksujen keräämiseen liittyvien järjestelmien parantaminen; pitää myönteisenä komission ehdotusta veroparatiiseja koskevan mustan listan laatimisesta; toteaa, että listan täytäntöönpanoa olisi valvottava rikosoikeudellisilla seuraamuksilla, jotta veroja kiertäviä monikansallisia yrityksiä vastaan voidaan toimia;

Ympäristö, kansanterveys ja elintarvikkeiden turvallisuus

57. korostaa, että resurssien käytön tehostaminen, ulkomaisesta energiasta riippuvuuden vähentäminen sekä siirtyminen tuotteiden parempiin suunnitteluvaatimuksiin perustuvaan tuotantoon ja kestävämpiin kulutusmalleihin edellyttävät yrittäjyyden ja työpaikkojen luomisen edistämistä sekä kansainvälisten päämäärien ja unionin ympäristötavoitteiden tuloksellista täytäntöönpanoa ja tulolähteiden monipuolistamista vastuullisen verotuksen ja taloudellisen kilpailukyvyyn hengessä; katsoo, että eurooppalaisen ohjauksjakson yhteydessä olisi myös raportoitava energiatehokkuudesta ja yhteenliitettävyydestä unionin laajuisesti asetettujen tavoitteiden pohjalta;

o

o o

58. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille, kansallisille parlamenteille ja Euroopan keskuspankille.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

P8_TA(2017)0039

Talouspolitiikan eurooppalainen ohjausjako: vuotuisen kasvuselvityksen 2017 työllisyys- ja sosiaalinaluekohdat

Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. helmikuuta 2017 talouspolitiikan eurooppalaisesta ohjausjaksosta: vuotuisen kasvuselvityksen 2017 työllisyys- ja sosiaalinaluekohdat (2016/2307(INI))

(2018/C 252/15)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 5 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 9, 145, 148, 152, 153 ja 174 artiklan,
- ottaa huomioon SEUT-sopimuksen 349 artiklan syrjäisimpien alueiden erityisasemasta,
- ottaa huomioon 13. huhtikuuta 2016 tehdyn Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan komission välisen toimielinten sopimuksen paremmasta lainsäädännöstä,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja erityisesti sen IV osaston (Yhteisvastuu),
- ottaa huomioon vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan YK:n yleissopimuksen,
- ottaa huomioon ILO:n yleissopimuksen nro 102 sosiaaliturvan vähimmäistasosta ja ILO:n suosituksen nro 202 sosiaalisen suojelun kansallisista vähimmäistasoista,
- ottaa huomioon uudistetun Euroopan sosiaalisen peruskirjan,
- ottaa huomioon kestävän kehityksen tavoitteen 1 (poistaa köyhyys sen kaikissa muodoissa kaikkialta) ja erityisesti tavoitteen 3 (toteuttaa kansallisesti asianmukaiset sosiaaliturvajärjestelmät ja -toimenpiteet, sosiaaliturvan vähimmäistasot mukaan lukien, sekä saavuttaa merkittävä vakuutusuoja köyhille ja huono-osaisille vuoteen 2030 mennessä),
- ottaa huomioon 20. helmikuuta 2013 annetun komission suosituksen 2013/112/EU ”Investoidaan lapsiin – murretaan huono-osaisuuden kierre”,
- ottaa huomioon 16. marraskuuta 2016 annetun komission tiedonannon vuotuisesta kasvuselvityksestä 2017 (COM(2016)0725),
- ottaa huomioon 16. marraskuuta 2016 annetun komission suosituksen neuvoston suositukseksi euroalueen talouspolitiikasta (COM(2016)0726),
- ottaa huomioon 16. marraskuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Euroalueelle tavoitteeksi positiivinen finanssipolitiikan viritys” (COM(2016)0727),
- ottaa huomioon 16. marraskuuta 2016 annetun komission asiakirjan ”Kertomus varoituskoneistista – vuosi 2017” (COM(2016)0728),
- ottaa huomioon 16. marraskuuta 2016 annetun luonnoksen komission ja neuvoston yhteiseksi työllisyysraportiksi, joka on oheisasiakirja komission tiedonantoon vuotuisesta kasvuselvityksestä 2017 (COM(2016)0729),

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

- ottaa huomioon 16. marraskuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Vuoden 2017 alustavien talousarviosuunnitelmien kokonaisarviointi” (COM(2016)0730),
- ottaa huomioon 1. kesäkuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Euroopassa investoidaan taas – Tilannekatsaus Euroopan investointiohjelmaan ja seuraavat toimet” (COM(2016)0359),
- ottaa huomioon 22. marraskuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Euroopan seuraavat kärkiyritykset: start-up- ja scale-up-yrityksiä koskeva aloite” (COM(2016)0733),
- ottaa huomioon 14. syyskuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Lisätään Euroopan investointeja kasvuun ja työllisyyteen: Euroopan strategisten investointien rahaston toinen toimintakausi ja uusi Euroopan ulkoinen investointiohjelma” (COM(2016)0581),
- ottaa huomioon 4. lokakuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Nuorisotakuu ja nuorisotyöllisyysaloite kolmen vuoden jälkeen” (COM(2016)0646),
- ottaa huomioon 14. syyskuuta 2016 annetun komission ehdotuksen neuvoston asetukseksi vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehityksen vahvistamisesta annetun asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 muuttamisesta (COM(2016)0604),
- ottaa huomioon 14. syyskuuta 2016 annetun komission tiedonannon: ”Vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehityksen väliarviointi/tarkistus: tuloksiin keskittyvä EU:n talousarvio” (COM(2016)0603),
- ottaa huomioon 10. kesäkuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Uusi osaamisohjelma Euroopalle: Vahvistetaan yhdessä inhimillistä pääomaa, työllistettävyyttä ja kilpailukykyä” (COM(2016)0381),
- ottaa huomioon 2. kesäkuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Yhteistyötaloutta koskeva eurooppalainen toimintasuunnitelma” (COM(2016)0356),
- ottaa huomioon 8. maaliskuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilaria koskevan kuulemisen käynnistäminen” (COM(2016)0127) ja sen liitteet,
- ottaa huomioon 26. marraskuuta 2015 annetun komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi rakenneuudistusten tukiohjelman perustamisesta kaudeksi 2017–2020 ja asetusten (EU) N:o 1303/2013 ja (EU) N:o 1305/2013 muuttamisesta (COM(2015)0701),
- ottaa huomioon 21. lokakuuta 2015 annetun komission tiedonannon toimista Euroopan talous- ja rahaliiton viimeistelemiseksi (COM(2015)0600),
- ottaa huomioon 15. helmikuuta 2016 annetun komission ehdotuksen neuvoston päätökseksi jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista (COM(2016)0071) ja siitä 15. syyskuuta 2016 vahvistetun Euroopan parlamentin kannan ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 13. tammikuuta 2015 annetun komission tiedonannon ”Vakaus- ja kasvusopimukseen sisältyvän jouston mahdollisimman tehokas hyödyntäminen” (COM(2015)0012),
- ottaa huomioon 26. marraskuuta 2014 annetun komission tiedonannon ”Euroopan investointiohjelma” (COM(2014)0903),
- ottaa huomioon 2. lokakuuta 2013 annetun komission tiedonannon ”Talous- ja rahaliitolle vahvempi sosiaalinen ulottuvuus” (COM(2013)0690),

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0355.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

- ottaa huomioon 20. helmikuuta 2013 annetun komission tiedonannon ”Kasvua ja yhteenkuuluvuutta tukevat sosiaaliset investoinnit, mukaan luettuna Euroopan sosiaalirahaston täytäntöönpano vuosina 2014–2020” (COM(2013)0083),
- ottaa huomioon 18. huhtikuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Tavoitteena työllistävä elpyminen” (COM(2012)0173),
- ottaa huomioon 20. joulukuuta 2011 annetun komission tiedonannon ”Mahdollisuuksia nuorille -aloite” (COM(2011)0933),
- ottaa huomioon 16. joulukuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan eurooppalainen foorumi: Eurooppalaiset puitteet sosiaaliselle ja alueelliselle yhteenkuuluvuudelle” (COM(2010)0758) ja siitä 15. marraskuuta 2011 antamansa päätöslauselman ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 3. maaliskuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Eurooppa 2020: Älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun strategia” (COM(2010)2020),
- ottaa huomioon 3. lokakuuta 2008 annetun komission suosituksen 2008/867/EY työmarkkinoilta syrjäytyneiden aktiivisen osallisuuden edistämisestä ⁽²⁾,
- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan, komission puheenjohtajan, euroryhmän puheenjohtajan, EKP:n pääjohtajan ja Euroopan parlamentin puhemiehen 22. kesäkuuta 2015 laatiman kertomuksen ”Euroopan talous- ja rahaliiton viimeistely”,
- ottaa huomioon neuvoston päätelmät yhteisötalouden edistämisestä Euroopan taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen veturina (13414/2015),
- ottaa huomioon 26. lokakuuta 2016 antamansa päätöslauselman ”Talouspolitiikan eurooppalainen ohjausjakso: vuoden 2016 painopisteiden täytäntöönpano” ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 5. heinäkuuta 2016 antamansa päätöslauselman ”Pakolaiset: sosiaalinen osallisuus ja integroituminen työmarkkinoille” ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 25. helmikuuta 2016 antamansa päätöslauselman ”Talouspolitiikan eurooppalainen ohjausjakso: vuotuisen kasvuselvityksen 2016 työllisyys- ja sosiaalinaluekohdat” ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 24. syyskuuta 2015 annetun työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnon aiheesta ”Talouspolitiikan eurooppalainen ohjausjakso: vuoden 2015 painopisteiden täytäntöönpano”,
- ottaa huomioon 11. maaliskuuta 2015 antamansa päätöslauselman ”Talouspolitiikan eurooppalainen ohjausjakso: vuotuisen kasvuselvityksen 2015 työllisyys- ja sosiaalinaluekohdat” ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 2. helmikuuta 2016 vahvistamansa kannan ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi pimeän työn ehkäisemiseksi ja torjumiseksi tehtävän yhteistyön edistämistä käsittelevän eurooppalaisen foorumin perustamisesta ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ EUVL C 153 E, 31.5.2013, s. 57.

⁽²⁾ EUVL L 307, 18.11.2008, s. 11.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0416.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0297.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0059.

⁽⁶⁾ EUVL C 316, 30.8.2016, s. 83.

⁽⁷⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0033.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

- ottaa huomioon 24. marraskuuta 2015 antamansa päätöslauselman epätasa-arvoisuuden ja erityisesti lapsikäyhyden vähentämisestä ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 28. lokakuuta 2015 antamansa päätöslauselman koheesiopolitiikasta ja Eurooppa 2020 -strategian arvioinnista ⁽²⁾,
- ottaa huomioon neuvostolle esitetyn suullisesti vastattavan kysymyksen O-000121/2015 – B8-1102/2015 ja sen johdosta 29. lokakuuta 2015 antamansa päätöslauselman neuvoston suosituksesta pitkäaikaistyöttömien työllistämistä ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 10. syyskuuta 2015 antamansa päätöslauselman ”Kilpailukykyisten unionin työmarkkinoiden luominen 2000-lukua varten: taitojen ja pätevyyksien sovittaminen kysyntään ja työmahdollisuuksiin keinona toipua kriisistä” ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 10. syyskuuta 2015 antamansa päätöslauselman yhteiskunnallisesta yrittäjyydestä ja sosiaalisesta innovoinnista työttömyyden torjunnassa ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2014 antamansa päätöslauselman Eurooppa 2020 -strategian työllisyys- ja sosiaalineläkökohdista ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 17. heinäkuuta 2014 antamansa päätöslauselman nuorten työllisyydestä ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 15. huhtikuuta 2014 antamansa päätöslauselman aiheesta ”Miten Euroopan unioni voi luoda yrityksiä, liiketoiminnalle ja uusyrityksille otollisen ympäristön työpaikkojen luomiseksi?” ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 19. helmikuuta 2009 antamansa päätöslauselman osuus- ja yhteisötaloudesta ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon vammaisten henkilöiden oikeuksia käsittelevän Yhdistyneiden kansakuntien komitean loppupäätelmät Euroopan unionin ensimmäisestä kertomuksesta (syyskuu 2015),
- ottaa huomioon Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 3/2015 ”EU:n nuorisotakuu: toiminta käynnistetty mutta edessä täytäntöönpanoon kohdistuvia riskejä” ⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon 11. lokakuuta 2016 julkaistun asiakirjan ”Employment and Social Developments in Europe (ESDE) Quarterly Review – Autumn 2016”,
- ottaa huomioon Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiön (Eurofound) vuosien 2010 ja 2015 viidennen ja kuudennen Euroopan työoloja koskevan kyselytutkimuksen ⁽¹¹⁾,
- ottaa huomioon 7. heinäkuuta 2016 julkaistun OECD:n asiakirjan ”Employment Outlook 2016”,
- ottaa huomioon 9. joulukuuta 2014 julkaistun tulojen eriarvoisuutta koskevan OECD:n työasiakirjan ”Trends in Income Inequality and its Impact on Economic Growth”,
- ottaa huomioon 10. lokakuuta 2014 annetun sosiaalisen suojelun komitean raportin riittävästä sosiaaliturvasta pitkäaikaishoidon tarpeisiin ikääntyvässä yhteiskunnassa,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0401.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0384.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0389.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0321.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0320.

⁽⁶⁾ EUVL C 289, 9.8.2016, s. 19.

⁽⁷⁾ EUVL C 224, 21.6.2016, s. 19.

⁽⁸⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0394.

⁽⁹⁾ EUVL C 76 E, 25.3.2010, s. 16.

⁽¹⁰⁾ http://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR15_03/SR15_03_FI.pdf

⁽¹¹⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/european-working-conditions-surveys-ewcs>

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

- ottaa huomioon työssä käyvien perheiden kohtaamia työ- ja yksityiselämän tasapainoon liittyviä haasteita koskevan etenemissuunnitelman ja kuulemisen,
 - ottaa huomioon Portugalille ja Espanjalle osoitettujen varojen maksamisen keskeyttämistä koskevan jäsenneilyn vuoropuhelun puitteissa 3. lokakuuta ja 8. marraskuuta 2016 pidetyt kokoukset,
 - ottaa huomioon kansallisten parlamenttien edustajien kanssa käydyt keskustelut eurooppalaisen ohjausjakson vuoden 2017 painopisteistä,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnön sekä budjettivaliokunnan ja kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan lausunnot (A8-0037/2017),
- A. toteaa, että unionin työttömyys on vuoden 2013 jälkipuoliskosta lähtien vähentynyt hitaasti, vuodesta 2013 lähtien on syntynyt 8 miljoonaa uutta työpaikkaa ja syyskuussa 2016 työttömyysaste oli 8,6 prosenttia eli alimmillaan sitten vuoden 2009; ottaa huomioon, että työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevien nuorten osuus on edelleen suuri, sillä 14,8 prosenttia 15–29-vuotiaista ei ole työelämässä tai koulutuksessa ⁽¹⁾ ⁽²⁾; toteaa, että vaikka työttömyys on kokonaistasolla vähenemään päin, joissakin jäsenvaltioissa se on edelleen valitettavan korkea; ottaa huomioon, että työssäkäyvien köyhyys on edelleen yleistä;
- B. ottaa huomioon, että naisten työllisyysaste on yleisesti alhaisempi kuin miesten ja että vuonna 2015 EU:n 28 jäsenvaltiossa 20–64-vuotiaisten miesten työllisyysaste oli 75,9 prosenttia ja naisten puolestaan 64,3 prosenttia; toteaa, että sukupuolten välinen ero työsaannissa on yhä huomattava, mikä on edelleen yksi merkittävimmistä sukupuolten tasa-arvon esteistä, ja että tarvitaan kiireesti toimia naisten ja miesten työllisyysasteen eron kaventamiseksi;
- C. toteaa, että jos nykyisiä suuntauksia vahvistetaan riittävällä julkisella politiikalla, Eurooppa 2020 -strategiassa asetettu 75 prosentin työllisyysastetta koskeva tavoite on todella saavutettavissa;
- D. toteaa, että nuorisotyöttömyysaste on EU:ssa 18,6 prosenttia ja euroalueella 21 prosenttia; ottaa huomioon, että nuoria on työttöminä kaikkiaan 4,2 miljoonaa, joista 2,9 miljoonaa euroalueella; toteaa, että nuorisotyöttömyyden taso on edelleen selvästi korkeampi kuin vuonna 2008, jolloin se oli alimmillaan, mikä korostaa sitä, että painopisteenä olisi oltava nuorisotyöllisyysaloitteen täytäntöönpano ja täysipainoinen käyttö jäsenvaltioissa; ottaa huomioon, että matalat palkat, jotka joskus ovat köyhyysrajan alapuolella, palkattomat harjoittelut, laadukkaan koulutuksen puute ja työtä koskevien oikeuksien puute ovat valitettavasti edelleen luonteellisesti nuorisotyöllisyydelle;
- E. ottaa huomioon, että työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevien arvioidaan maksavan EU:lle 153 miljardia euroa (1,21 prosenttia BKT:stä) vuodessa etuuksina ja menetettyinä ansioina ja veroina, kun taas arvioidut kokonaiskustannukset nuorisotakuujärjestelmien perustamisesta euroalueelle olisivat 21 miljardia euroa vuodessa eli 0,22 prosenttia BKT:stä;
- F. ottaa huomioon, että työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevien määrä, joka oli ennätyslukemissa vuonna 2015, jatkaa vähenemistään; ottaa huomioon, että kyseisessä tilanteessa on kuitenkin edelleen 6,6 miljoonaa 15–24-vuotiaista eli 12 prosenttia tämän ikäryhmän väestöstä;
- G. toteaa, että ensisijainen vastuu nuorisotyöttömyyden poistamisesta on jäsenvaltioilla, joiden on kehitettävä työmarkkinoiden sääntelykehyksiä, koulutusjärjestelmiä ja aktiivista työmarkkinapolitiikkaa sekä pantava niitä täytäntöön;

⁽¹⁾ <https://www.eurofound.europa.eu/young-people-and-neets-1>

⁽²⁾ Ks. Eurofoundin raportti nuorisotyöttömyydestä.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

- H. ottaa huomioon, että vammaiset henkilöt ovat edelleen erittäin syrjäytyneitä työmarkkinoilta ja ettei viime vuosikymmenen aikana tapahtunut paljon edistystä osittain siksi, että asianmukaisiin tukitoimenpiteisiin ei investoitu; katsoo, että tämä johtaa usein köyhyyteen ja sosiaaliseen syrjäytymiseen ja vaikuttaa siten kielteisesti Eurooppa 2020 -tavoitteisiin;
- I. ottaa huomioon, että työmarkkinoiden rakenteelliset haasteet, kuten vähäinen osallistuminen sekä osaamiseen ja pätevyyteen liittyvä kohtaanto-ongelma, ovat edelleen huolenaiheina monissa jäsenvaltioissa;
- J. toteaa, että pitkäaikaistyöttömyys (eli yli vuoden kestänyt työttömyys) laski vuositasolla 0,7 prosenttia vuoden 2016 ensimmäiseen neljännekseen saakka ja että pitkäaikaistyöttömiä oli tuolloin 4,2 prosenttia työvoimasta; toteaa, että erittäin pitkäaikaisen työttömyyden (jolloin työttömyys on kestänyt yli kaksi vuotta) osuus aleni 2,6 prosenttiin työvoimasta; toteaa kuitenkin, että erittäin pitkään työttömänä olleiden määrä on edelleen suuri: heitä on noin 10 miljoonaa; katsoo, että pitkäaikaistyöttömyys on erityisesti nuorten ja iäkkäiden työnhakijoiden ongelma, sillä 30 prosenttia 15–24-vuotiaista ja 64 prosenttia 55–64-vuotiaista on ollut työnhakijana yli vuoden; ottaa huomioon, että monia työmarkkinoiden ulkopuolella olevia iäkkäämpiä työntekijöitä ei sisällytetä työttömyystilastoihin; ottaa huomioon, että työttömyyden taso ja sen yhteiskunnalliset seuraukset ovat erilaisia eri Euroopan maissa ja että on olennaisen tärkeää ottaa huomioon erityiset mikrotaloudelliset olosuhteet;
- K. ottaa huomioon, että Eurooppa 2020 -strategiassa pyritään vähentämään köyhyyttä niin, että saataisiin vähintään 20 miljoonaa ihmistä pois köyhyys- ja syrjäytymisriskin piiristä vuoteen 2020 mennessä; toteaa, että tämän tavoitteen toteutuminen on vielä kaukana ja että siksi tarvitaan lisätoimia; ottaa huomioon, että vuonna 2015 köyhyys- tai syrjäytymisvaarassa oli 119 miljoonaa ihmistä eli noin 3,5 miljoonaa vähemmän kuin vuonna 2014; toteaa, että 32,2 miljoonaa vammaista oli tässä tilanteessa EU:ssa vuonna 2012; toteaa, että vuonna 2013 EU:n 28 jäsenvaltiossa 26,5 miljoonaa lasta oli vaarassa ajautua köyhyyteen tai syrjäytyä; katsoo, että suuri eriarvoisuus heikentää kansantalouden tuottoa ja mahdollisuuksia kestävään kasvuun;
- L. katsoo, että pitkäaikaistyöttömien tukeminen on olennaisen tärkeää, sillä muuten tilanne alkaa vaikuttaa heidän itseluottamukseensa, hyvinvointiinsa ja tulevaan kehitykseensä, mikä saattaa heidät köyhyys- ja syrjäytymisvaaraan ja vaarantaa kansallisten sosiaaliturvajärjestelmien kestävyiden sekä Euroopan sosiaalisen mallin;
- M. katsoo, että työmarkkinavuoropuhelun heikkenemisellä on kielteinen vaikutus työntekijöiden oikeuksiin, EU-kansalaisten ostovoimaan ja kasvuun;
- N. toteaa, että EU:ssa on eräitä myönteisiä kehityssuuntauksia, jotka antavat osviittaa Euroopan talouden palautumiskyvystä ja elpymisestä;
- O. ottaa huomioon, että yhteisötaloudesta, jossa on mukana kaksi miljoonaa yritystä, jotka työllistävät yli 14,5 miljoonaa ihmistä unionissa, on tullut merkittävä ala, joka edistää EU:n palautumiskykyä ja taloudellista elpymistä;
- P. ottaa huomioon, että useimmissa jäsenvaltioissa kasvu on edelleen vähäistä ja että EU:n vuoden 2016 kasvuaste on jopa laskenut ja vakiintunut kahteen prosenttiin huolimatta myönteisistä väliaikaisista merkeistä, ja toteaa tämän siten osoittavan, että EU voi tehdä vielä enemmän taloudellisen ja sosiaalisen elpymisen edistämiseksi, jotta siitä tulee aiempaa kestävämpää keskipitkällä aikavälillä;
- Q. panee merkille, että kuten Euroopan komissio on todennut ⁽¹⁾, työllisyyteen liittyvät ja sosiaaliset erot jäsenvaltioissa ja niiden välillä jatkuvat ja sosiaalinen kehitys viittaa edelleen jatkuviin eroavuuksiin kaikkialla EU:ssa haitaten kasvua, työllisyyttä ja koheesiota; toteaa, että yhteiskunnat, joille on leimallista korkea tasa-arvo ja investoiminen ihmisiin, selviytyvät paremmin kasvua ja työllisyyden joustavuutta tarkasteltaessa;

⁽¹⁾ Yhteinen työllisyysraportti 2016, s. 2.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

- R. ottaa huomioon, että pimeä työ on edelleen todellisuutta, jolla on vakavia vaikutuksia talousarvioon, sillä se johtaa verotulojen ja sosiaaliturvamaksujen menetykseen sekä vaikuttaa kielteisesti työllisyyteen, tuottavuuteen, työn laatuun ja osaamisen kehittämiseen;
- S. ottaa huomioon, että syrjäisimmillä alueilla on niiden erityisominaisuuksiin liittyviä valtavia vaikeuksia, jotka rajoittavat niiden kasvu- ja kehitysmahdollisuuksia; ottaa huomioon, että näillä alueilla työttömyys, nuorisotyöttömyys ja pitkäaikaistyöttömyys ovat EU:n suurimpia ja monissa tapauksissa yli 30 prosenttia;
- T. ottaa huomioon, että Euroopan strategisten investointien rahastossa (ESIR) on jo hyväksytty 69 hanketta 18 maassa ja allekirjoitettu 56 tointa ja että tämän odotetaan johtavan yli 22 miljardin euron investointeihin ja siihen, että mukana on noin 71 000 pk-yritystä;
- U. toteaa, että työikäisen väestön ja työvoiman osuus pienenee edelleen monissa jäsenvaltioissa; katsoo, että naisten osallistuminen työmarkkinoille on jäsenvaltioille mahdollisuus selvittää tilanteesta ja vahvistaa työvoimaa EU:ssa; katsoo, että pakolaisten ja turvapaikanhakijoiden jatkuva saapuminen voisi myös auttaa vahvistamaan työvoimaa EU:ssa;
- V. ottaa huomioon, että EU:lla on edessään väestörakenteen haasteita, jotka eivät liity yksinomaan ikääntyvään väestöön ja syntyvyyden laskuun vaan myös muihin tekijöihin, kuten väestökatoon;
- W. ottaa huomioon, että sukupuolten välinen palkkaero on tällä hetkellä 16 prosenttia ja sukupuolten välinen eläke-ero 38 prosenttia, mikä merkitsee, että naisilla on ikääntyessään suurempi vaara ajautua köyhyyteen tai syrjäytyä yhteiskunnasta;
- X. ottaa huomioon, että sosiaaliturvajärjestelmän tarjoaminen ja hallinta kuuluvat jäsenvaltioiden toimivaltaan ja että unioni koordinoi niitä mutta ei yhdenmukaista;
- Y. ottaa huomioon, että naisten terveiden elinvuosien odote taantui 62,6 ikävuodesta vuonna 2010 61,5 ikävuoteen vuonna 2013 mutta on noussut hieman vuonna 2014 ja että miesten vastaava odote on pysytellyt 61,4 ikävuoden tuntumassa;
1. pitää myönteisenä, että vuotuisessa kasvuselityksessä 2017 korostetaan, että on tärkeää varmistaa sosiaalinen oikeudenmukaisuus keinona edistää osallistavampaa kasvua, että on tärkeää luoda osallistavia ja laadukkaita työpaikkoja ja kehittää osaamista ja että on tarpeen vahvistaa kilpailukykyä, innovointia ja tuottavuutta; kehottaa komissiota varmistamaan, että työmarkkinauudistuksiin liittyvissä maakohtaisissa suosituksissa korostetaan myös aktiivisten työmarkkinapolitiikkojen merkitystä ja edistetään työntekijöiden oikeuksia ja työntekijöiden suojelua;
2. pitää myönteisenä edistymistä eurooppalaisen ohjausjakson taloudellisen ja sosiaalisen pilarin välisen tasapainon saavuttamisessa ja toteaa komission ottaneen huomioon joitakin parlamentin pyynnöistä; painottaa kuitenkin, että tarvitaan lisää toimia keskeisten työllisyys- ja sosiaali-indikaattoreiden tulostaulun poliittisen näkyvyyden ja vaikutuksen parantamiseksi; suhtautuu myönteisesti komission ehdotukseen Euroopan tilasto-ohjelmasta 2013–2017 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 99/2013 muuttamisesta jatkamalla Euroopan tilasto-ohjelmaa vuosina 2018–2020 ja sisällyttämällä siihen uusia sosiaalisia indikaattoreita, joiden avulla esitetään työllisyystietoja ja sosiaalisia tietoja yhdistettyinä makrotaloudellisten tietojen kehitykseen, ja toteaa, että näin analyysi tarjoaa kattavan kuvan eri toimintapoliittisten valintojen keskinäisestä yhteydestä ja vaikutuksista; korostaa, että työllisyysindikaattorit olisi asetettava samaan asemaan talousindikaattorien kanssa, jolloin niiden avulla voitaisiin tehdä syvällisiä analyyseja ja korjaavia toimia asianomaisissa jäsenvaltioissa;
3. korostaa, että eurooppalaisessa ohjausjaksossa ei edelleenkään ole lapsikeskeistä lähestymistapaa, johon sisältyisi sitoutuminen lasten oikeuksiin sekä lasten köyhyyden torjunnan ja hyvinvoinnin edistämisen ottaminen mukaan kaikkiin asiaankuuluviin politiikanaloihin päätöksenteossa; korostaa, että huono-osaisuuden kierteen katkaisemiseksi tarvitaan strategista lähestymistapaa ja selkeitä tavoitteita ja päämääriä;

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

4. kehottaa luomaan ohjelmia, joilla tarjotaan tukea ja mahdollisuuksia osana EU:n integroitua suunnitelmaa varhaislapsuuteen investoimiseksi ja lapsiköyhyyden torjumiseksi muun muassa ottamalla käyttöön lapsitakuu, jolla pannaan täysimääräisesti täytäntöön komission suositus lapsiin investoimisesta, jotta varmistetaan, että jokaiselle köyhyytsvaarassa olevalle lapselle Euroopassa (mukaan lukien pakolaiset) taataan maksuton terveydenhuolto, maksuton opetus, maksuton lastenhoito, asianmukaiset asuinolot ja asianmukainen ravitsemus;

5. korostaa, että sijoittaminen sosiaaliseen kehitykseen edistää talouskasvua ja lähentymistä; panee merkille OECD:n⁽¹⁾ ja IMF:n⁽²⁾ viimeaikaiset tutkimukset, joissa korostetaan, että sosiaalinen eriarvoisuus Euroopassa haittaa talouden elpymistä; kehottaa tehostamaan toimia köyhyyden ja kasvavan eriarvoisuuden torjumiseksi ja lisäämään tarvittaessa investointeja sosiaaliseen infrastruktuuriin ja talouskriisin pahimmin koetelemille tarkoitettuun tukeen; kehottaa komissiota varmistamaan, että maakohtaisissa suosituksissa on erityisenä painopisteenä eriarvoisuuden torjuminen;

6. kehottaa komissiota ja neuvostoa parantamaan strategiaa sukupuolten tasa-arvoa koskevasta keskeisestä tavoitteesta; kannattaa sitä, että komission vuotuisia kertomuksia naisten ja miesten tasa-arvosta käytetään eurooppalaisen ohjausjakson yhteydessä edistämään sukupuolinäkökohtien valtavirtaistamista; kehottaa jäsenvaltioita sisällyttämään sukupuoliulottuvuuden sekä naisten ja miesten tasa-arvon periaatteen kansallisiin uudistusohjelmiinsa sekä vakaus- ja lähentymisohjelmiinsa asettamalla tavoitteita ja määrittämällä toimenpiteitä, joilla pyritään puuttumaan vallitseviin sukupuolieroihin; kehottaa komissiota edelleen esittämään maakohtaisia suosituksia lastenhoitopalvelujen ja pitkäaikaishoidon parantamisesta, sillä näillä voi olla myönteinen vaikutus naisten työmarkkinoille osallistumiseen; muistuttaa kehottaneensa komissiota ja jäsenvaltioita harkitsemaan sukupuolen mukaan eriteltyjen tietojen käyttämistä tarvittaessa eurooppalaisen ohjausjakson seurantamenettelyssä; ehdottaa Euroopan tasa-arvoinstituutin ottamista tiiviimmin mukaan eurooppalaiseen ohjausjaksoon;

7. korostaa, että julkinen ja yksityinen velka on joissakin jäsenvaltioissa liian suuri, mikä heikentää investointeja, talouskasvua ja työllisyyttä;

8. katsoo, että työllisyys- ja sosiaali-indikaattoreiden tulostaulun sisältämät tiedot ovat hyödyllisiä mutta ne eivät riitä työllisyys- ja sosiaalisen tilanteen kehityksen arviointiin EU:ssa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita täydentämään tulostaulua tiedoilla työllisyyden ja köyhyyden laadusta ja keskittymään erityisesti moniulotteiseen lapsiköyhyyteen;

9. kehottaa komissiota määrittämään ja arvioimaan määrällisesti sosiaalisen oikeudenmukaisuuden käsitettään ottaen huomioon sekä työllisyys- että sosiaalipolitiikan, joihin se tähtää vuoden 2016 vuotuisessa kasvuselvityksessä ja eurooppalaisessa ohjausjaksossa;

10. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota vauhdittamaan kaikkien sellaisten ohjelmien täytäntöönpanoa, jotka voivat edistää kunnollisten, laadukkaiden ja pysyvien työpaikkojen luomista kaikille väestöryhmille ja erityisesti nuorille; korostaa, että nuorisotyöttömyys pysyttelee edelleen 18,6 prosentissa, vaikka työttömyys EU:ssa on hienoisessa laskussa; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan ohjelmien hallintoviranomaisten aktiivisemman seurannan;

11. korostaa, että nuorisotakuun täytäntöönpanoa olisi tehostettava kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla ja jatkettava vähintään vuoteen 2020 saakka siten, että työmarkkinaosapuolet ovat siinä aktiivisesti mukana ja julkisia palveluja vahvistetaan, ja painottaa sen merkitystä koulutuksesta työelämään siirtymisen kannalta; kehottaa komissiota teettämään vaikutustutkimuksia, jotta voidaan määrittää tarkasti, mitä tuloksia on tähän mennessä saatu aikaan, ja toteuttaa lisätoimenpiteitä, sekä ottamaan huomioon odotetun tilintarkastustuomioistuimen tarkastuksen sekä edistämään hyvien käytäntöjen jakamista ja sellaisten työryhmien järjestämistä, jotka kokoavat yhteen kaikki asianomaiset toimijat ja joiden tarkoituksena on lisätä tämän välineen tehokkuutta; korostaa, että jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että nuorisotakuu on täysin avoin kaikille ryhmille, myös haavoittuvassa asemassa oleville ja vammaisille henkilöille; painottaa, että näin ei ole kaikissa jäsenvaltioissa, ja kehottaa jäsenvaltioita korjaamaan tilanteen mahdollisimman pian, koska se on vastoin YK:n vammaisyleissopimusta; painottaa tarvetta varmistaa, että nuorisotakuu tavoittaa moninkertaisen syrjäytymisen ja

⁽¹⁾ OECD:n raportti: "In it together: why less inequality benefits all", 2015.

⁽²⁾ IMF:n raportti: "Causes and Consequences of Income Inequality", kesäkuu 2015.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

äärimmäisen köyhyyden vaarassa olevat nuoret; huomauttaa, että olisi kiinnitettävä erityistä huomiota nuoriin naisiin ja tyttöihin, joilla voi olla sukupuoleen liittyviä esteitä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tarjoamaan riittävästi rahoitusta nuorisotakuulle, jotta se voidaan panna asianmukaisesti täytäntöön kaikissa jäsenvaltioissa ja jotta voidaan auttaa vielä useampia nuoria;

12. panee merkille 500 miljoonan euron maksusitoumusmäärärahojen hyväksymisen nuorisotyöllisyysaloitteeseen vuodeksi 2017; korostaa, että tämä määrä ei ole riittävä ja sitä on lisättävä ja se on turvattava nykyisessä monivuotisessa rahoituskehelyssä; toteaa kuitenkin myös, että nuorisotyöllisyysaloitteen riittävästä lisärahoituksesta tämän monivuotisen rahoituskehelyksen ohjelmakauden loppuun asti olisi päästävä sopimukseen monivuotisen rahoituskehelyksen tarkistuksen yhteydessä;

13. korostaa kulttuurialan ja luovien toimialojen potentiaalia nuorisotyöllisyyden kannalta; tähdentää, että kulttuurialan ja luovien toimialojen edistämisen ja niihin tehtävien investointien jatkaminen saattaa edistää merkittävästi investointeja, kasvua, innovointia ja työllisyyttä; kehottaa komissiota sen vuoksi tarkastelemaan erityismahdollisuuksia, joita kulttuuriala ja luovat toimialat kokonaisuudessaan, myös kansalaisjärjestöt ja pienyhdistykset, tarjoavat esimerkiksi nuorisotyöllisyysaloitteen yhteydessä;

14. painottaa, että riittämättömät investoinnit julkiseen koulutusjärjestelmään saattavat heikentää unionin kilpailusemaa ja vähentää unionin työvoiman työllistettävyyttä; painottaa tarvetta investoida ihmisiin elinkaaren mahdollisimman varhaisessa vaiheessa eriarvoisuuden vähentämiseksi sekä osallistamisen edistämiseksi nuorella iällä; korostaa lisäksi, että on tarpeen torjua stereotyyppisiä pienestä pitäen koulussa edistämällä sukupuolten tasa-arvoa kaikilla koulutustasoilla;

15. kehottaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön toimintapolitiikkoja, joilla pannaan täytäntöön ja seurataan entistä osallistavampia sosiaaliturvajärjestelmien ja tulotuen muotoja, jotta voidaan varmistaa, että näillä järjestelmillä tarjotaan kunnollinen elintaso työttömille ja köyhyys- ja syrjäytymisvaarassa oleville sekä pääsy koulutukseen ja mahdollisuuksia päästä työmarkkinoille;

16. pitää työllisyysasteen nousua myönteisenä; panee kuitenkin merkille, että työllisyysasteen nousuun jäsenvaltioissa on liittynyt epätyypillisten ja epävirallisten työsuhteen muotojen lisääntyminen, mukaan lukien nollatuntisopimukset; korostaa, että luotujen työpaikkojen kestävyys ja laadun olisi oltava painopisteenä; on erittäin huolissaan siitä, että korkea työttömyys jatkuu erityisesti kriisistä edelleen kärsivissä maissa; on tietoinen ilmiöstä, jossa palkkojen ja työolojen heikkeneminen on johtanut työssäkäyvien köyhyyteen, ja toteaa, että sitä on käsiteltävä kaikkien työllisyyttä ja sosiaaliturvaa edistävien toimien yhteydessä; kannustaa jäsenvaltioita toteuttamaan lisätoimia sekä pysymään avoimina uusille ratkaisuille ja toimintamalleille, jotta saavutettaisiin Eurooppa 2020 -strategiassa asetettu 75 prosentin työllisyysastetta koskeva tavoite, muun muassa keskittymällä ryhmiin, jotka osallistuvat työmarkkinoille vähiten, kuten naisiin, iäkkäisiin työntekijöihin, matalan osaamistason työntekijöihin ja vammaisiin henkilöihin; kehottaa jäsenvaltioita lisäämään elinikäisen oppimisen ja tehokkaan täydennyskoulutuksen tarjontaa;

17. katsoo, että muuttoliikkeellä voi olla tärkeä rooli, muun muassa koulutusjärjestelmien kautta, jos toimia täydennetään tehokkaalla julkisella varainkäytöllä korkealaatuisten sosiaalisten ja ympäristöllisesti kestävien investointien tekemiseksi niin, että työntekijät voidaan integroida työmarkkinoille ja työttömyyttä voidaan vähentää;

18. toteaa, että naiset ovat edelleen aliedustettuja työmarkkinoilla; kehottaa siksi komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan käyttöön ennakoivia toimintalinjoja ja asianmukaisia investointeja, jotka on tarkoitettu ja suunniteltu edistämään naisten osallistumista työmarkkinoille; korostaa, että työ- ja yksityiselämän tasapainon parantaminen on olennaisen tärkeää pyrittäessä lisäämään naisten osallistumista työmarkkinoille; huomauttaa tässä yhteydessä, että joustavat työjärjestelyt, kuten etätyö, joustava työaika ja lyhennetty työaika, voivat komission mukaan olla merkittävässä roolissa; on komission kanssa samaa mieltä siitä, että palkallisen äitiys-, isyys- ja vanhempainvapaan tarjoaminen jäsenvaltioissa on omiaan lisäämään naisten osallistumista työmarkkinoille; kehottaa lisäksi jäsenvaltioita määrittämään asianmukaiset toimintalinjat, joilla tuetaan naisia ja miehiä pääsemään ja palaamaan työmarkkinoille sekä pysymään ja etenemään niillä perhe- ja hoitovapaiden jälkeen kestävässä ja laadukkaassa työssä; pitää valitettavina sukupuolten välisiä eroja työllisyysasteessa, palkoissa ja eläkkeissä; kehottaa laatimaan toimintalinjoja, joilla kannustetaan ja tuetaan naisia rakentamaan uraa yrittäjinä, helpotetaan rahoituksen saatavuutta ja liiketoimintamahdollisuuksia sekä tarjotaan yksilöllistä koulutusta;

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

19. toteaa kuitenkin, että työllisyystuen ja aktiivisen työmarkkinoille osallistumisen parantamista koskevien toimenpiteiden on oltava osa laajempaa oikeuksiin keskittyvää lähestymistapaa, jolla voidaan puuttua sosiaaliseen syrjäytymiseen ja köyhyyteen ja jossa otetaan huomioon lapset ja perheet ja heidän erityistarpeensa;

20. kehottaa jäsenvaltioita vaihtamaan parhaita käytäntöjä ja tarkastelemaan uusia innovatiivisia menetelmiä mukautuvien ja joustavien työmarkkinoiden kehittämiseksi, jotta vastataan maailmanlaajuisen talouden asettamiin haasteisiin ja varmistetaan samalla korkeat työelämän normit kaikille työntekijöille;

21. suhtautuu myönteisesti EU:n jäsenvaltioille annettuun muistutukseen siitä, että sosiaaliturvajärjestelmien on perustuttava vahvoihin sosiaalisiin normeihin ja että työ- ja yksityiselämän tasapainon edistäminen ja syrjintään puuttuminen edistää sosiaalisen oikeudenmukaisuuden lisäksi myös kasvua; korostaa, että vanhempien palaamista työmarkkinoille olisi tuettava luomalla edellytykset laadukkaalle ja osallistavalle työllisyydelle ja työympäristölle, jotta vanhemmat voisivat saada työ- ja vanhempainroolinsa tasapainoon;

22. toteaa, että työpaikkojen luomisen ohella pitkäaikaistyöttömien työmarkkinoille integroiminen yksilöllisten kohdistettujen toimenpiteiden ja etenkin aktiivisen työllisyyspolitiikan avulla on yksi merkittävä tekijä torjuttaessa heidän köyhyyttään ja sosiaalista syrjäytymistään, jos kunnollista työtä on riittävästi saatavilla; huomauttaa, että painopisteen olisi oltava siinä, että parannetaan toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on saada aikaan kunnollisia työpaikkoja; korostaa, että työmarkkinoilta kauimpana olevien integroimisella on kaksinkertainen hyötyvaikutus, sillä se hyödyttää sekä ihmisiä itseään että vakauttaa sosiaaliturvajärjestelmiä ja tukee taloutta; katsoo, että on välttämätöntä ottaa huomioon näiden kansalaisten sosiaalinen tilanne ja heidän erityistarpeensa ja seurata EU-tasolla paremmin kansallisella tasolla täytäntöönpanut toimintapolitiikkoja;

23. korostaa epävirallisen ja arkioppimisen yhteydessä hankittujen taitojen ja osaamisen sekä niiden tunnustamisen ja sertifiointin, elinikäisen oppimisen mahdollisuuksien ja eurooppalaista koulutusyhteistyötä vuoteen 2020 saakka koskeviin strategisiin puitteisiin sisältyvien sitoumusten ja vertailuarvojen merkitystä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita luomaan epävirallisen ja arkioppimisen yhteydessä hankitun osaamisen tunnustamisjärjestelmiä; kehottaa lisäksi jäsenvaltioita panemaan täytäntöön toimintapolitiikkoja, joilla varmistetaan sekä kohtuuhintaisen laadukkaan ja osallistavan koulutuksen saatavuus että elinikäisen oppimisen lähestymistavan täytäntöönpano, jotta saadaan aikaan joustava oppimispolku, jossa edistetään yhdenvertaisuutta ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja tarjotaan työllistymismahdollisuudet kaikille;

24. kehottaa luomaan ja kehittämään kumppanuuksia työnantajien, työmarkkinaosapuolten, julkisten ja yksityisten työllisyyspalvelujen, viranomaisten, sosiaalipalvelujen ja koulutuslaitosten välille, jotta voidaan tarjota työkalut, joiden avulla voidaan vastata paremmin työmarkkinoiden tarpeisiin ja ehkäistä pitkäaikaistyöttömyyttä; muistuttaa, että henkilökohtainen ja yksilöllinen seuranta, jolla on mahdollista saada aikaan tehokkaita tuloksia pitkäaikaistyöttömien kannalta, on välttämätöntä;

25. pitää valitettavana julkisten investointien jatkuvasti matalaa tasoa, sillä kyseiset investoinnit voivat olla tärkeä alkusysäys työpaikkojen luomiselle; korostaa, että Euroopan strategisten investointien rahasto (ESIR) ei ole synnyttänyt riittävästi investointeja sosiaaliseen infrastruktuuriin, ja pitää tätä hukattuna tilaisuutena, johon on tartuttava kiireellisesti;

26. edellyttää toimintapolitiikkoja, joissa kunnioitetaan ja edistetään keskitettyä sopimista ja sen kattavuutta, jotta se tavoittaa mahdollisimman monet työntekijät, ja samalla myös pyritään parantamaan vähimmäispalkkatasoa asettamalla minimipalkat kunnolliselle tasolle työmarkkinaosapuolten myötävaikutuksella, ja katsoo, että kaikki tämä on tehtävä, jotta päästäisiin palkkojen heikentämiskilpailusta, tuettaisiin kokonaisuusyntää ja talouden elpymistä, vähennettäisiin palkkaeroja ja torjuttaisiin työssäkäyvien köyhyyttä;

27. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että työntekijöillä, joilla on määräaikaista tai osa-aikatyötä koskevia työsopimuksia tai jotka ovat itsenäisiä ammatinharjoittajia, on yhtäläiset oikeudet, myös irtisanomisen ja palkan osalta, sekä asiaankuuluva sosiaaliturva ja asiaankuuluvat koulutusmahdollisuudet ja että heille tarjotaan tarvittavat puitteet uran luomiseen; kehottaa jäsenvaltioita panemaan täytäntöön osa-aikatyötä ja määräaikaista työtä koskevat puitesopimukset ja panemaan tehokkaasti täytäntöön yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista annetun direktiivin;

28. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan asianmukaisia toimenpiteitä, joilla autetaan pakolaisia asettumaan maahan ja kotoutumaan, sekä varmistamaan julkisten palvelujen riittävät resurssit ja vaatimusten varhaisen ennakkoinnin pakolaisten sujuvan kotoutumisen helpottamiseksi;

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

29. pitää valitettavana, että köyhyys- ja syrjäytymisvaarassa olevien prosentuaalinen osuus on edelleen suuri; huomauttaa, että suuri eriarvoisuus ja köyhyys vaikuttavat sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen ja haittaavat sosiaalista ja poliittista vakautta; pitää valitettavana, että toimintapolitiikat, joilla pyritään puuttamaan tähän tehokkaasti, eivät ole tarpeeksi kunnianhimoisia riittävän taloudellisen vipuvaikutuksen aikaansaamiseksi; pyytää jäsenvaltioita nopeuttamaan toimiaan, joiden avulla pyritään saavuttamaan Eurooppa 2020 -strategian tavoite vähentää köyhyysvaarassa olevien ihmisten määrää 20 miljoonalla; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita pitämään eriarvoisuuden vähentämistä prioriteettina; kehottaa tukemaan ja tunnustamaan paremmin kansalaisjärjestöjen, köyhyyden vastaista työtä tekevien järjestöjen ja köyhyydessä eläviä ihmisiä edustavien järjestöjen työn ja edistämään niiden osallistumista hyvien käytäntöjen vaihtoon;

30. ilmaisee huolensa etnisten vähemmistöjen, erityisesti romaniyhteisöjen, vähäisestä osallistumisesta työmarkkinoille; kehottaa panemaan direktiivin 2000/78/EY asianmukaisesti täytäntöön; korostaa, että on tarpeen edistää erikoistuneiden kansalaisjärjestöjen roolia näiden ihmisten työmarkkinoille osallistumisen edistämässä ja lasten kouluun saamisen tukemisessa sekä koulunkäynnin keskeyttämisen torjumisessa, jotta tämä köyhyyden noidankehä saadaan rikottua;

31. katsoo, että on tärkeää kuroa umpeen investointivaje, jotta voidaan luoda kestävä kasvua vaarantamatta jäsenvaltioiden taloudellista ja sosiaalista kestävyttä; korostaa tässä yhteydessä toimia, joilla taataan julkisen talouden vakauttaminen, joka on olennaisen tärkeää, jotta voidaan edelleen pitää kiinni EU:lle ominaisesta Euroopan sosiaalisesta mallista;

32. pitää valitettavana, että komission uusimmissa suosituksissa jätettiin huomiotta parlamentin pyyntö SEUT-sopimuksen 349 artiklan soveltamisen vahvistamisesta erityisesti ottamalla käyttöön eriytetyt toimenpiteet ja ohjelmat epäsymmetrian vähentämiseksi sekä sosiaalisen yhteenkuuluvuuden maksimoimisesta EU:ssa; kehottaa jäsenvaltioita tässä yhteydessä perustamaan erityisiä investointiohjelmiä sellaisia alueitaan varten, joilla työttömyysaste on yli 30 prosenttia; toistaa komissiolle antamansa kehotuksen auttaa jäsenvaltioita ja Euroopan alueita, erityisesti syrjäisimpiä alueita, monivuotiseen rahoituskehikseen kuuluvien investointiohjelmien suunnittelussa ja rahoittamisessa;

33. toteaa, että EU:n työmarkkinoilla vallitsee edelleen epävakaa tilanne, jossa ei toisaalta ole kyetty löytämään ratkaisua edelleen korkeana pysyväkään työttömyyteen ja jossa yrityksillä on toisaalta kysyntää ammattitaitoiselle ja sopivalle työvoimalle; kehottaa komissiota edistämään jäsenvaltioiden tasolla yhteistyömuotoja, joissa ovat mukana hallitukset, yritykset, mukaan lukien yhteisötalouden yritykset, koulutuslaitokset, yksilölliset tukipalvelut, kansalaisyhteiskunta ja työmarkkinaosapuolet, jotka perustuvat parhaiden käytäntöjen vaihtoon ja joiden tavoitteena on mukauttaa jäsenvaltioiden koulutusjärjestelmiä niin, että voidaan torjua osaamisen kohtaanto-ongelmaa ja täyttää työmarkkinoiden tarpeet;

34. korostaa, että koulutus on perusoikeus, joka olisi taattava kaikille lapsille, ja että koulutuksen saatavuutta ja laatua koskeviin eroihin olisi puututtava, jotta voidaan vahvistaa koulutuksen takaamista kaikille ja vähentää koulun keskeyttämistä; korostaa, että osaamisen ja pätevyyden soveltaminen yhteen kysynnän ja työllistymismahdollisuuksien kanssa voi tukea osallistavien EU:n työmarkkinoiden luomista; katsoo, että yksilöllisiin tarpeisiin sekä yksilöllisen osaamisen arviointiin ja laajentamiseen keskittyvän opastuksen ja neuvonnan on oltava koulutusta ja osaamista koskevan toiminnan keskiössä jokaisen ihmisen koulutuksen alkuvaiheista lähtien; kehottaa jäsenvaltioita mukauttamaan koulutusta vastaamaan paremmin työmarkkinoiden tarpeita kaikkialla EU:ssa ja korostaa, että on tärkeää arvioida jäsenvaltioiden erilaisia työllisyystilanteita, jotta voidaan taata niiden erityisominaisuudet ja -piirteet;

35. toteaa, että edistyminen uusissa teknologioissa ja EU:n teollisuuden digitalisointi ovat EU:lle huomattavia haasteita; korostaa, että EU:n ja jäsenvaltioiden tuotantomallit, joita tuetaan niiden koulutusmalleilla, on suunnattava kohti suuren tuottavuuden aloja, erityisesti aloja, jotka liittyvät tieto- ja viestintätekniikoihin ja digitalisointiin, jotta EU:n maailmanlaajuisista kilpailukykyä voidaan parantaa;

36. painottaa, että riittämättömät ja liian heikosti tarkennetut investoinnit digitaalisia taitoja, ohjelmointia ja STEM-aineita (luonnontieteet, teknologia, insinööritieteet ja matematiikka) koskevaan koulutukseen heikentävät unionin kilpailuasemaa, vähentävät ammattitaitoisen työvoiman saatavuutta ja heikentävät työvoiman työllistettävyyttä; katsoo, että osaamisen kohtaannon parantaminen ja tutkintojen vastavuoroisen tunnustamisen parantaminen auttavat pyrkimyksissä poistaa osaamisvajeita ja ratkaista osaamisen kohtaanto-ongelmia Euroopan työmarkkinoilla ja helpottavat työnhakijoiden ja etenkin nuorten työnhakijoiden tilannetta; kehottaa jäsenvaltioita asettamaan etusijalle digitaalisia taitoja, ohjelmointia ja työnantajien kipeästi kaipaamaa osaamista koskevan kattavan koulutuksen kaikkien osalta ja säilyttämään

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

samalla perinteisen koulutuksen korkealla tasolla sekä ottamaan digitaaliseen talouteen siirtymisen huomioon osaamisen täydentämisen ja uudelleen koulutuksen yhteydessä, joissa ei saisi rajoitua vain tietämykseen käyttäjän kannalta;

37. toteaa, että monissa jäsenvaltioissa tarvitaan lisätoimia työvoiman koulutuksen saralla, mukaan lukien aikuiskoulutusta ja ammatillista koulutusta koskevat mahdollisuudet; korostaa elinikäisen oppimisen merkitystä, myös iäkkäämpien työntekijöiden kannalta, osaamisen mukauttamiseksi työmarkkinoiden tarpeisiin; kehottaa lisäämään naisille ja tytöille suunnattua tietotusta STEM-aineista, jotta voidaan puuttua nykyisiin koulutukseen liittyviin stereotyyppioihin ja torjua pitkäaikaisia sukupuolten työllisyys-, palkka- ja eläke-eroja;

38. panee merkille uusien teknologioiden arvon ja digitaalisen lukutaidon merkityksen ihmisten henkilökohtaisessa elämässä ja onnistuneessa integroitumisessa työmarkkinoille; ehdottaa siksi, että jäsenvaltiot lisäävät investointejaan parempaan tieto- ja viestintäteknikkainfrastruktuuriin ja liitettävyyteen koulutuslaitoksissa ja laativat tehokkaita strategioita, joilla hyödynnetään tieto- ja viestintäteknikan mahdollisuudet aikuisten arkioppimisen tukemisessa ja parannetaan heidän virallista ja epävirallista oppimista koskevia mahdollisuuksiaan;

39. pitää myönteisenä Erasmus+-ohjelman panosta liikkuvuuden ja kulttuurivaihdon edistämiseksi niin koko unionissa kuin kolmansien maiden kanssa; edellyttää avoimuutta, liikkuvuutta sekä osaamisen ja tutkintojen tunnustamista koskevien eurooppalaisten välineiden parempaa markkinointia ja käyttöä, jotta voidaan helpottaa opiskelijoiden ja työntekijöiden liikkuvuutta; vahvistaa, että on taattava ammatillisessa koulutuksessa olevien sekä epäedullisessa asemassa olevien nuorten ja syrjinnän eri muodoista kärsivien henkilöiden liikkuvuusmahdollisuudet;

40. suhtautuu myönteisesti Pariisin sopimuksen tarjoamaan uuteen politiikka- ja investointikehykseen, joka edistää uusien työllisyysmahdollisuuksien luomista vähähiilisille ja vähäpäästöisille aloille;

41. kehottaa komissiota korostamaan, että on tärkeää vähentää vammaisten henkilöiden kohtaamia sekä fyysisiä että digitaalisia esteitä jäsenvaltioissa;

42. pitää myönteisenä, että lastenhoito, asuminen, terveydenhuolto ja koulutus on mainittu yksiselitteisesti laadukkaiden palvelujen saatavuuden parantamisen yhteydessä;

43. muistuttaa, että työntekijöiden vapaa liikkuvuus on perussopimuksessa vahvistettu perusperiaate; pitää myönteisenä, että vuotuisessa kasvuselvytyksessä 2017 korostetaan, että on tärkeää varmistaa sosiaalinen oikeudenmukaisuus tekemällä oikeudenmukaista yhteistyötä jäsenvaltioiden eri laitosten välillä; kehottaa siksi jäsenvaltioita takaamaan työsuojeluviranomaisille ja muille asiaankuuluville elimille riittävät resurssit ja kehottaa jäsenvaltioita myös parantamaan työsuojelutarkastuspalvelujen välistä rajatylittävää yhteistyötä sekä tietojen sähköistä vaihtoa, jotta voidaan parantaa sellaisten tarkastusten tehokkuutta, joiden tarkoituksena on torjua ja ehkäistä sosiaaliturvaan liittyviä petoksia ja pimeää työtä;

44. tähdentää, että on tarpeen vauhdittaa kotimaista kysyntää edistämällä julkisia ja yksityisiä investointeja ja edistämällä sosiaalisesti ja taloudellisesti tasapainoisia rakenneuudistuksia, jotka vähentävät eriarvoisuutta ja edistävät laadukkaita ja kestäviä työpaikkoja, kestäväää kasvua ja yhteiskunnallisia investointeja sekä vastuullista julkisen talouden vakauttamista ja vahvistavat siten yritysten ja julkisten palvelujen suotuisaa kehitystä kohti entistä suurempaa yhteenkuuluvuutta ja ylöspäin suuntautuvaa sosiaalista lähentymistä; korostaa inhimilliseen pääomaan tehtävien investointien tärkeää roolia osana yhteistä strategiaa; tähdentää myös, että unionin talouspolitiikka on suunnattava uudelleen sosiaaliseen markkinatalouteen;

45. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan asianmukaisia toimenpiteitä, joilla taataan digitaalisille työntekijöille samat oikeudet ja sama sosiaalisen suojelun taso kuin kyseisen alan muille vastaaville työntekijöille;

46. toteaa, että mikroyritysten ja pk-yritysten osuus EU:ssa toimivista yrityksistä on yli 90 prosenttia ja että ne ovat EU:n talouden moottori, joka terveys- ja sosiaalipalvelujen ja yhteisö- ja yhteisvastuutalouden yritysten ohella edistää tehokkaasti kestäväää ja osallistavaa kehitystä ja laadukkaiden työpaikkojen luomista; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan päätöksenteossa paremmin huomioon mikroyritysten ja pk-yritysten edut soveltamalla pk-yritystestistä koko lainsäädäntöprosessin ajan "pienet ensin" -periaatteen mukaisesti; kehottaa niitä myös edistämään mikroyrityksille tarkoitettuja nykyisiä rahoitustuen muotoja, kuten työllisyyttä ja sosiaalista innovointia koskevaa EaSI-ohjelmaa; katsoo, että on olennaisen tärkeää vähentää näiden yritysten hallinnollista raskautta ja poistaa tarpeetonta lainsäädäntöä heikentämättä kuitenkaan työ- ja sosiaalisia oikeuksia; korostaa, että on helpotettava toisen mahdollisuuden tarjoamista ensimmäisessä yrityksessään

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

epäonnistuneille rehellisesti toimineille ja työntekijöiden oikeuksia kunnioittaneille yrittäjille;

47. korostaa, että yhteiskunnallinen yrittäjyys on kasvava ala, joka voi elvyttää taloutta ja lievittää samalla huono-osaisuutta, sosiaalista syrjäytymistä sekä muita yhteiskunnallisia ongelmia; toteaa siksi, että yrittäjyyskoulutukseen olisi sisällytettävä sosiaalinen ulottuvuus ja siinä olisi käsiteltävä sellaisia aiheita kuin reilua kauppaa, yhteisötalouden yrityksiä ja vaihtoehtoisia liiketoimintamalleja, kuten osuuskuntia, jotta voidaan pyrkiä kohti entistä sosiaalisempaa, osallistavampaa ja kestävämpää taloutta;

48. kehottaa komissiota ja neuvostoa selvittämään, miten tuottavuutta voidaan lisätä investoimalla inhimilliseen pääomaan, ja ottamaan siinä huomioon, että osaavimmat, hyvin integroituneet ja tyytyväiset työntekijät pystyvät parhaiten vastaamaan yritysten ja palvelujen vaatimuksiin ja haasteisiin;

49. kannustaa jäsenvaltioita keskittymään itsenäisten ammatinharjoittajien asemaan, jotta heille voidaan varmistaa asianmukainen sosiaaliturva sairauden, tapaturmien, työttömyysvakuutuksen ja eläkeoikeuksien osalta;

50. muistuttaa, että on tärkeää panna täytäntöön todellinen yrittäjyyskulttuuri, joka kannustaa nuoria ihmisiä pienestä pitäen; kehottaa siksi jäsenvaltioita mukauttamaan koulutusohjelmiaan tämän periaatteen mukaisesti; muistuttaa jäsenvaltioita siitä, että on tärkeää luoda yrittäjyyttä edistäviä kannustimia, erityisesti panemalla täytäntöön verosääntöjä ja vähentämällä hallinnollista rasitusta; kehottaa komissiota toteuttamaan tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa toimenpiteitä, joilla tarjotaan aiempaa paremmin tietoa kaikista EU:n rahastoista ja ohjelmista, jotka voivat tehostaa yrittäjyyttä, investointeja ja rahoituksen saatavuutta, kuten Erasmus nuorille yrittäjille;

51. korostaa vipuvaikutusta, joka unionin talousarviolta on kansallisiin talousarvioihin; painottaa unionin talousarvion täydentävää roolia unionin tavoitteiden saavuttamisessa vuotuisessa kasvuselvytyksessä 2017 esitettyjen sosiaalipoliittisten toimien mukaisesti ja toteaa, että näillä pyritään luomaan enemmän ja parempia työpaikkoja kaikkialle EU:hun;

52. on huolissaan toimenpideohjelmien täytäntöönpanon viivästyisestä nykyisellä ohjelmakaudella; panee merkille, että syyskuuhun 2016 mennessä toimivaltaisista viranomaisista oli nimetty ainoastaan 65 prosenttia, ja kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään aktiivisemmin Euroopan rakenne- ja investointirahastoja (ERI-rahastot) ja nuorisotyöllisyysaloitetta, jotta voidaan käsitellä työllisyyteen liittyviä ja sosiaalisia painopistealoja ja tukea niiden maakohtaisten suositusten täytäntöönpanoa, joissa käsitellään kattavasti sosiaali- ja työllisyysasioita; korostaa samalla kuitenkin, että näitä rahastoja ei pitäisi käyttää pelkästään maakohtaisten suositusten täytäntöönpanoon, sillä tämän seurauksena muita tärkeitä investointialoja saattaa jäädä ulkopuolelle; korostaa, että tarvitaan lisätoimia menettelyjen yksinkertaistamiseksi, erityisesti horisontaalisten ja alakohtaisten varainhoitosääntöjen osalta, ja kansalaisyhteiskunnan rahoituksen saantia haittaavien esteiden poistamiseksi;

53. panee merkille, että EU:n ja euroalueen talouskasvu on edelleen vaatimatonta; korostaa, että on investoitava tutkimukseen, innovointiin ja koulutukseen; toteaa, että EU:n vuoden 2017 talousarviossa on osoitettu 21 312,2 miljoonaa euroa maksusitoumusmäärärahoina kilpailukykyyn, kasvuun ja työpaikkoihin esimerkiksi Horisontti 2020-, COSME- ja Erasmus+ -ohjelmien välityksellä;

54. korostaa, että rahoituksen saatavuutta on mahdollista helpottaa ja investointeja ja siten myös yrittäjyyttä edistää unionin erilaisilla rahastoilla ja ohjelmilla, joita ovat esimerkiksi Erasmus yrittäjille, Euroopan työnvälitysverkosto EURES, yritysten kilpailukykyä ja pk-yrityksiä koskeva ohjelma (COSME), työllisyyden ja sosiaalisen innovoinnin ohjelma (EaSI) ja Euroopan strategisten investointien rahasto (ESIR); muistuttaa kumppanuusperiaatteen, täydentävyysperiaatteen, alhaalta ylös -lähestymistavan ja asianmukaisten resurssien kohdentamisen sekä rahastojen edunsaajien raportointivelvollisuuksien ja tietojen keräämisen asianmukaisen tasapainon merkityksestä; kehottaa komissiota varmistamaan unionin varojen käytön tiiviin seurannan vaikuttavuuden parantamiseksi; kehottaa komissiota antamaan maakohtaisia suosituksia unionin varojen käytöstä, jotta lisätään sosiaalisten ja aktiivisten työmarkkinatoimenpiteiden kattavuutta ja vaikuttavuutta kansallisella tasolla;

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

55. pitää myönteisenä, että vuonna 2017 talousarvioesityksen määrärahojen lisäksi nuorisotyöllisyysaloitteeseen on myönnetty 500 miljoonan euron lisämäärärahat ja kasvua ja työpaikkojen luomista koskevien keskeisten aloitteiden tehostamiseen 200 miljoonaa euroa; muistuttaa, että olisi hyödynnettävä paremmin koulutusta, kulttuuria, urheilua ja nuorisoa koskevia käytettävissä olevia määrärahoja ja aloitteita ja että tarvittaessa olisi lisättävä näiden alojen investointeja erityisesti aihealueisiin, joilla voidaan edistää suoraan Eurooppa 2020-strategian tavoitteita (esimerkiksi koulunkäynnin keskeyttämisen torjuminen, korkeakoulutus, nuorten työllisyys, ammatillinen koulutus, elinikäinen oppiminen ja liikkuvuus), jotta kehitetään kestävyttä ja vähennetään työttömyyttä erityisesti nuorten ja heikoimmassa asemassa olevien ryhmien keskuudessa, estetään radikalisoitumista ja varmistetaan sosiaalinen osallisuus pitkällä aikavälillä;

56. suhtautuu myönteisesti komission ehdotukseen laajentaa ESIR-rahastoa ja kaksinkertaistaa sen määrä siten, että se on 630 miljardia euroa vuonna 2022, ja samalla parantaa maantieteellistä ja alakohtaista kattavuutta; toteaa, että ESIR-rahasto ei ole tähän mennessä onnistunut erityisen hyvin sosiaalisen ja taloudellisen lähentymisen parantamisessa unionin jäsenvaltioiden ja niiden alueiden välillä eikä sosiaalisen infrastruktuurin käsittelyssä; muistuttaa, että useimmat hankkeet hyväksytään Länsi-Euroopan taloudellisesti terveemmillä alueilla, mikä syventää investointikuilua jäsenvaltioiden välillä ja vahvistaa epätasapainoa EU:ssa; pyytää komissiota auttamaan heikompia alueita hakuprosessissa mutta olemaan muuttamatta sitä perusehtoa, että hankkeiden valinta perustuu pelkästään niiden laatuun; kehottaa komissiota kiireellisesti tukemaan sitä, että yhteisötalouden yritykset ja pk-yritykset voivat saada rahoitusta ESIR-rahastosta; kehottaa komissiota ja Euroopan investointipankkia toteuttamaan ennakoivia lisätoimenpiteitä, joilla varmistetaan, että kaikki jäsenvaltiot ja alat ovat asianmukaisesti ESIR-rahaston kohteena, erityisesti ne, jotka osallistuvat suoraan köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen käsittelyyn; korostaa, että on vahvistettava hallinnollisia valmiuksia, kuten investointineuvontakeskusta; pitää valitettavana, että ei ole saatavilla tietoja työpaikoista, joita ESIR-rahaston investointien tuloksena odotetaan syntyvän; kehottaa komissiota seuraamaan ja valvomaan ESIR-rahastosta tehtäviä investointeja ja mittaamaan niiden taloudellisia ja sosiaalisia vaikutuksia ja varmistamaan, että ESIR-rahasto ei ole päällekkäinen nykyisten rahoitusohjelmien kanssa tai korvaa suoraa julkista rahoitusta; toistaa kehoituksensa investoinneista inhimilliseen ja sosiaaliseen pääomaan sellaisilla aloilla kuin terveydenhuolto, lastenhoito ja kohtuuhintainen asuminen;

57. huomauttaa, että syrjäisimmillä alueilla on monia rakenteellisia rajoituksia, joiden pysyvyys ja yhdistelmät rajoittavat vakavasti niiden kehitystä; kehottaa komissiota tehostamaan SEUT-sopimuksen 349 artiklan soveltamista;

58. korostaa, että komission ja jäsenvaltioiden on saatava aikaan voimakkaampi sitoumus SEUT-sopimuksen 174 artiklan soveltamisesta; korostaa, että suurempi alueellinen yhteenkuuluvuus tarkoittaa suurempaa taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta, ja pyytää siksi tekemään asianomaisille alueille, erityisesti laajakaistaverkon osalta, strategisia investointeja, joiden tarkoituksena on lisätä niiden kilpailukykyä, parantaa niiden elinkeino- ja aluerakennetta ja lopulta vakauttaa niiden väestöpohja;

59. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan kaikki hallintotasot ja asiaankuuluvat sidosryhmät mukaan investointien esteiden selvittämiseen ja keskittymään kaikkein vaikeimmassa tilanteessa oleviin alueisiin ja aloihin sekä julkista ja yksityistä rahoitusta yhdistävien asianmukaisten välineiden saataville asettamiseen;

60. pyytää komissiota panemaan täytäntöön väestökatoa ja hajanaisuutta torjuvia politiikkoja; korostaa, että Euroopan unionin koheesiopolitiikan painopisteisiin olisi kuuluttava väestökadosta kärsivien alueiden huomioon ottaminen;

61. korostaa, että julkisen, solidaarisen ja riittävän työ- ja vanhuuseläkkeen yleinen saatavuus on taattava kaikille; toteaa, että jäsenvaltioilla on haasteita eläkejärjestelmien kestävyysvahvistamisessa, mutta korostaa, että on tärkeää turvata eläkejärjestelmien solidaarisuus vahvistamalla tulopuolta nostamatta välttämättä eläkeikää; korostaa sellaisten julkisten ja työeläkejärjestelmien merkitystä, jotka tarjoavat riittävät, selvästi köyhyysrajan ylittävät eläketulot ja antavat eläkeläisille mahdollisuuden säilyttää elintasonsa; katsoo, että paras tapa varmistaa kestävä, turvalliset ja riittävät eläkkeet naisille ja miehille, on nostaa yleistä työllisyysastetta ja lisätä laadukkaita työpaikkoja kaikenikäisille, parantaa työoloja ja -ehtoja ja sitoutua tarvittaviin julkisiin lisämenoihin; katsoo, että eläkejärjestelmien uudistuksissa olisi keskityttävä muun muassa tosiasialliseen eläköitymisikään ja otettava huomioon työmarkkinasuuntaukset, syntyvyys, terveys- ja varallisuustilanne,

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

työolot ja -ehdot ja elatusuhde; katsoo, että näissä uudistuksissa on myös otettava huomioon miljoonien sellaisten eurooppalaisten työntekijöiden, erityisesti naisten, nuorten ja itsenäisten ammatinharjoittajien, tilanne, jotka joutuvat epävarmoihin, epätyypillisiin työsuhteisiin, tahtomattaan työttömiksi tai tekemään lyhennettyä työaikaa;

62. huomauttaa jäsenvaltioille, että koska unionin kansalaiset ikääntyvät ja sen vuoksi epävirallisen ja virallisen hoidon tarpeet lisääntyvät, on tarpeen investoida kansanterveyden edistämiseen ja tautien ehkäisyyn ja samalla varmistettava sosiaaliturvajärjestelmien kestävyys, turvallisuus, riittävyys ja vaikuttavuus ja laadukkaiden pitkäaikaisten sosiaalipalvelujen tarjoaminen tulevana vuosikymmeninä sekä parannettava niitä; kannustaa siksi jäsenvaltioita kehittämään strategioita, joilla varmistetaan kyseisten järjestelmien ja palvelujen riittävä rahoitus, henkilöstö ja kehitys ja laajennetaan sosiaaliturvajärjestelmien kattavuutta yhteiskunnan ja yksilöiden eduksi; kehottaa erityisesti komissiota, jäsenvaltioita ja työmarkkinaosapuolia

- edistämään kaikkien ikäryhmien työllisyysasteen nostamista
- tekemään työtä sukupuolten erottelun ja sukupuolten palkkaeron poistamiseksi
- mukauttamaan työmarkkinoita iäkkäitä työntekijöitä varten luomalla ikääntymisen kannalta suotuisat työolot, jotta he voivat työskennellä lakisääteiseen eläkeikään asti
- torjumaan ikään liittyviä stereotyyppioita työmarkkinoilla
- varmistamaan työsuojelua koskevat elinkaarimallit ja ennaltaehkäisevän toimintamallin
- keskittymään hoivasta vastaavien henkilöiden työ- ja yksityiselämän tasapainoon laatimalla asianmukaisia hoito- ja vapaajärjestelmiä ja tukemalla omaishoitajia
- tukemaan työnantajia, erityisesti pk-yrityksissä, ja tiedottamaan heille siitä, miten työympäristöä voidaan parantaa, jotta kaikenikäiset työntekijät pysyvät tuottavina
- tukemaan julkisia työllisyyspalveluja, jotta ne voivat tarjota tarkoituksenmukaista tukea iäkkäille työnhakijoille
- investoimaan kaikenikäisten työntekijöiden elinikäiseen oppimiseen sekä työpaikalla että sen ulkopuolella ja edistämään sitä sekä kehittämään järjestelmiä osaamisen tunnustamista ja sertifiointia varten
- auttamaan iäkkäitä työntekijöitä pysymään aktiivisena pidempään ja valmistautumaan eläkkeeseen sellaisten työntekijälähtöisten joustavien työolojen avulla, jotka mahdollistavat työajan lyhentämisen työelämästä eläkkeelle siirtymisen aikana

63. korostaa, että komission on asuntojen hintakehityksen lisäksi seurattava asunnottomuuden ja asuntomarkkinoilta syrjäytymisen kehittymistä jäsenvaltioissa; kehottaa toteuttamaan kiireellisiä toimia, joilla puututaan asunnottomuuden ja asuntomarkkinoilta syrjäytymisen yleistymiseen monissa jäsenvaltioissa; on huolissaan monien pankkien taseissa olevien järjestämättömien lainojen suuren määrän mahdollisista sosiaalisista seurauksista ja erityisesti komission lausunnosta, jonka mukaan myyntiä erikoistuneille laitoksille, jotka eivät ole pankkeja, olisi edistettävä, mikä voisi johtaa häätöaaltoihin; kannustaa jäsenvaltioita, komissiota ja EIP:tä käyttämään ESIR-rahastoa sosiaaliseen infrastruktuuriin tehtäviin investointeihin, muun muassa siihen, että taataan riittävä ja kohtuuhintainen asuminen kaikille;

64. panee huolestuneena merkille, että joissakin jäsenvaltioissa palkat eivät riitä varmistamaan ihmisarvoista elämää, minkä vuoksi työntekijöistä tulee ”työssäkäyviä köyhiä” ja mikä estää työttömiä palaamasta työmarkkinoille; tukee tässä yhteydessä keskitetyn sopimisen tehostamista;

65. kannustaa jäsenvaltioita panemaan täytäntöön tarvittavat toimenpiteet pakolaisten sekä etniseen vähemmistöön kuuluvien tai maahanmuuttajataustaisten ihmisten sosiaalisen osallisuuden takaamiseksi;

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

66. pitää myönteisenä, että vuotuisessa kasvuselvityksessä 2017 korostetaan, että on edistettävä vero- ja etuus uudistuksia, joilla pyritään työhön kannustamisen parantamiseen ja työn tekemiseen kannattavaksi, koska verojärjestelmillä voidaan myös osaltaan torjua tuloeroja ja köyhyyttä sekä lisätä maailmanlaajuisia kilpailukykyä; kehottaa jäsenvaltioita siirtymään asteittain työn verotuksesta muihin verolähteisiin;
67. edellyttää terveydenhuolto- ja pitkäaikaishoitojärjestelmiin uudistuksia, joissa keskitytään kehittämään sairauksien ennaltaehkäisyä ja terveyden edistämistä, pitämään yllä laadukkaita yleisesti saatavilla olevia terveydenhuoltopalveluja ja vähentämään eriarvoisuutta terveydenhuoltopalvelujen saatavuudessa;
68. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita ponnistelemaan yhdessä työvoiman liikkuvuuden esteiden poistamiseksi ja varmistamaan, että EU:n liikkuvia työntekijöitä kohdellaan samalla tavoin kuin ei-liikkuvia työntekijöitä;
69. kehottaa jäsenvaltioita lisäämään tiiviissä yhteistyössä työmarkkinaosapuolten kanssa aktiivisten ja kestävien työmarkkinatoimien kattavuutta, tehokkuutta ja vaikuttavuutta; suhtautuu myönteisesti siihen, että vuotuisessa kasvuselvityksessä 2017 kehoitetaan kehittämään lisää toimenpiteitä, joilla pyritään tukemaan heikossa asemassa olevien ryhmien, erityisesti vammaisten henkilöiden, pääsyä työmarkkinoille, koska sillä on pitkäaikainen myönteinen taloudellinen ja sosiaalinen vaikutus;
70. kehottaa jäsenvaltioita asettamaan kunnianhimoisia sosiaalisia normeja omien maakohtaisten suositustensa perusteella kansallisen toimivaltansa sekä taloudellisen ja finanssipoliittisen tilanteensa mukaisesti ja ottamaan erityisesti käyttöön riittävää vähimmäistuloa koskevat järjestelmät, jotka kattavat ihmisen koko elinkaaren, jos niitä ei ole olemassa, ja korjaamaan riittävää vähimmäistuloa koskevissa järjestelmissä olevat puutteet, jotka liittyvät riittämättömään kattavuuteen tai käyttöasteen vähäisyyteen;
71. pitää myönteisenä komission aloitetta kuulemismenettelyn alulle panemiseksi Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarista; katsoo, että tällä aloitteella olisi voitava edistää joustavampien taitojen ja osaamisen, elinikäistä oppimista koskevien toimien ja laadukkaiden työpaikkojen aktiivisen tukemisen kehittämistä;
72. toistaa työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan talous- ja raha-asioiden valiokunnalle osoittamassa uusimmassa lausunnossa komissiolle esitetyn pyynnön harkita sosiaalista epätasapainoa koskevan menettelyn käyttöönottoa maakohtaisten suositusten laatimisessa, jotta voidaan välttää kilpaileminen alhaisimmalla sääntelytasolla sosiaali- ja työllisyysindikaattorien tehokkaaseen käyttöön makrotalousvalvonnan puitteissa perustuvien vaatimusten osalta;
73. kehottaa jäsenvaltioita korostamaan entistä enemmän köyhyyden noidankehän rikkomista ja tasa-arvon edistämistä; kehottaa komissiota antamaan jäsenvaltioille voimakkaampia suosituksia sosiaalisesta osallisuudesta ja suojelusta, muutenkin kuin vain työvoiman osalta, ja erityisesti lapsiin investoimisesta;
74. pitää myönteisenä, että työmarkkinaosapuolet, kansalliset parlamentit ja muut asiaa koskevat kansalaisyhteiskunnan sidosryhmät otetaan mukaan talouspolitiikan eurooppalaista ohjausjaksoa koskevaan prosessiin; muistuttaa, että työmarkkinaosapuolten vuoropuhelu ja vuoropuhelu kansalaisyhteiskunnan kanssa on keskeisen tärkeää, jotta saadaan aikaan kestäviä muutoksia, jotka hyödyttävät kaikkia, ja että ne ovat välttämättömiä EU:n ja kansallisen politiikan vaikuttavuuden ja riittävyyden edistämisen kannalta ja niihin olisi sen vuoksi pyrittävä ohjausjakson kaikissa vaiheissa; korostaa, että osallistumisesta on tehtävä entistä vaikuttavampaa varmistamalla asianmukainen ajoitus, kaikkien asiakirjojen saatavuus ja vuoropuhelu keskustelukumppanien kanssa asianmukaisella tasolla;
75. palauttaa mieliin erilaiset pyynnöt toimintasuunnitelmasta, jossa Euroopan parlamentin asemaa vahvistetaan ja sen kanta otetaan huomioon ennen kuin neuvosto tekee päätöksen; kehottaa lisäksi asettamaan työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan samanarvoiseen asemaan talous- ja raha-asioiden valiokunnan kanssa, niiden erityinen toimivalta huomioon ottaen, aina kun parlamenttia pyydetään antamaan lausunto eurooppalaisen ohjausjakson eri vaiheissa;
76. katsoo, että olisi kutsuttava koolle sosiaaliasiota käsittelevä EU:n valmistelukunta, jossa työmarkkinaosapuolten, kansallisten hallitusten ja parlamenttien sekä EU:n toimielinten edustajat keskustelisivat Euroopan sosiaalisen mallin tulevaisuudesta ja rakenteesta ja johon myös yleisö voisi osallistua;
77. kehottaa jälleen kerran vahvistamaan TSTK-neuvoston asemaa eurooppalaisessa ohjausjaksossa;
78. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

P8_TA(2017)0040

Sisämarkkinoiden hallinnointi osana eurooppalaista ohjausjaksoa 2017

Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. helmikuuta 2017 vuosikertomuksesta sisämarkkinoiden hallinnoinnista osana eurooppalaista ohjausjaksoa 2017 (2016/2248(INI))

(2018/C 252/16)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 25. helmikuuta 2016 antamansa päätöslauselman sisämarkkinoiden hallinnoinnista ⁽¹⁾ ja 27. huhtikuuta 2016 annetun komission seurantavastauksen,
- ottaa huomioon 11. maaliskuuta 2015 antamansa päätöslauselman sisämarkkinoiden hallinnoinnista ⁽²⁾ ja 3. kesäkuuta 2015 annetun komission seurantavastauksen,
- ottaa huomioon 25. helmikuuta 2014 antamansa päätöslauselman sisämarkkinoiden hallinnoinnista ⁽³⁾ ja 28. toukokuuta 2014 annetun komission seurantavastauksen,
- ottaa huomioon 7. helmikuuta 2013 antamansa päätöslauselman suosituksista komissiolle sisämarkkinoiden hallinnoinnista ⁽⁴⁾ ja 8. toukokuuta 2013 annetun komission seurantavastauksen,
- ottaa huomioon 26. toukokuuta 2016 antamansa päätöslauselman yhtenäismarkkinoita koskevasta strategiasta ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 26. toukokuuta 2016 antamansa päätöslauselman tullien ulkopuolisista esteistä sisämarkkinoilla ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 26. marraskuuta 2015 annetun komission tiedonannon ”Vuotuinen kasvuselvytys 2016 – Vahvistetaan elpymistä ja lähentymistä” (COM(2015)0690),
- ottaa huomioon 16. marraskuuta 2016 annetun komission tiedonannon vuotuisesta kasvuselvytyksestä 2017 (COM(2016)0725),
- ottaa huomioon 28. lokakuuta 2015 annetun komission tiedonannon ”Sisämarkkinoiden päivitys: enemmän mahdollisuuksia kansalaisille ja yrityksille” (COM(2015)0550) ja kertomuksen sisämarkkinoiden yhdentymisestä ja kilpailukyvyistä EU:ssa ja sen jäsenvaltioissa (SWD(2015)0203),
- ottaa huomioon 6. toukokuuta 2015 annetun komission tiedonannon digitaalisten sisämarkkinoiden strategiasta Euroopalle (COM(2015)0192),
- ottaa huomioon 8. kesäkuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Sisämarkkinoiden hallinnoinnin parantaminen” (COM(2012)0259),

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0060.

⁽²⁾ EUVL C 316, 30.8.2016, s. 98.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0130.

⁽⁴⁾ EUVL C 24, 22.1.2016, s. 75.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0237.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0236.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

- ottaa huomioon 8. kesäkuuta 2012 annetun komission tiedonannon palveludirektiivin täytäntöönpanosta (COM(2012)0261), sellaisena kuin se on päivitettyä lokakuussa 2015,
 - ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan syyskuussa 2014 teettämän tutkimuksen ”The Cost of Non-Europe in the Single Market” (Euroopan yhdentymisen toteutumattomuuden kustannukset sisämarkkinoilla),
 - ottaa huomioon 21. lokakuuta 2015 annetun komission tiedonannon toimista Euroopan talous- ja rahaliiton viimeistelemiseksi (COM(2015)0600),
 - ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan syyskuussa 2014 teettämän tutkimuksen ”Indicators for Measuring the Performance of the Single Market – Building the Single Market Pillar of the European Semester” (Sisämarkkinoiden toimivuuden mittaamiseen soveltuvat indikaattorit – eurooppalaisen ohjausjakson sisämarkkinoita koskevan pilarin rakentaminen),
 - ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan syyskuussa 2014 teettämän tutkimuksen ”Contribution of the Internal Market and Consumer Protection to Growth” (Sisämarkkinoiden ja kuluttajansuojan merkitys kasville),
 - ottaa huomioon heinäkuussa 2016 verkossa julkaistun sisämarkkinoiden tulostaulun,
 - ottaa huomioon 17.–18. maaliskuuta 2016 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät,
 - ottaa huomioon 28. kesäkuuta 2016 annetut Eurooppa-neuvoston päätelmät,
 - ottaa huomioon pöytäkirjan N:o 1 kansallisten parlamenttien asemasta Euroopan unionissa,
 - ottaa huomioon pöytäkirjan N:o 2 toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietinnön (A8-0016/2017),
- A. toteaa, että syvempien ja oikeudenmukaisempien sisämarkkinoiden toteuttaminen on avainasemassa työpaikkojen luomiseksi, tuottavuuden edistämiseksi ja houkuttelevan investointi- ja innovointiympäristön sekä kuluttajaystävällisen ympäristön varmistamiseksi;
- B. katsoo, että tämä edellyttää asioiden uudelleenpainotusta koko Euroopassa, mihin kuuluu myös sisämarkkinastrategioiden, erityisesti digitaalisten sisämarkkinoiden strategian, oikea-aikainen päätökseen saattaminen ja toteuttaminen;
- C. katsoo, että uudelleenpainotuksessa on otettava huomioon myös brexitin vaikutukset muun muassa tavaroiden ja palvelujen vapaaseen liikkuvuuteen, sijoittautumisoikeuteen, tullionioniin ja sisämarkkinoita koskeviin säännöksiin yleensä;
- D. ottaa huomioon, että EU:lla on vuonna 2008 alkaneen talouskriisin jälkeen vielä edessään nollakasvun jakso, jonka aikana talous elpyy hitaasti, työttömyysaste on korkea ja sosiaalinen haavoittuvuus on suurta; toteaa, että myönteisempää on, että vuoden 2016 vuotuisen kasvuselvityksen tavoitteena oli ”elpymisen ja lähentymisen vahvistaminen”;
- E. panee merkille, että vuotuisessa kasvuselvityksessä 2017 muistutetaan, että on saatava aikaan osallistavaa talouden elpymistä, jossa otetaan huomioon sisämarkkinoiden sosiaalinen ulottuvuus, ja toteaa, että vuotuisessa kasvuselvityksessä 2017 korostetaan myös, että Euroopan on investoitava nuoriin ja työnhakijoihin sekä startup- ja pk-yrityksiin;

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

- F. toteaa, että talouden elpymisestä huolimatta työttömyys on pysynyt liian korkealla tasolla monissa osissa Eurooppaa ja pitkään korkeana pysynyt työttömyysaste heikentää sosiaalista tilannetta monissa jäsenvaltioissa;
- G. toteaa, että eurooppalaisella ohjausjaksolla pyritään parantamaan talous- ja finanssipolitiikan koordinoitua EU:ssa, jotta voidaan lisätä vakautta, edistää kasvua ja työllisyyttä sekä vahvistaa kilpailukykyä sosiaalista oikeudenmukaisuutta ja yhteiskunnan heikoimmassa asemassa olevien jäsenten suojelua koskevien tavoitteiden mukaisesti; ottaa huomioon, että tätä tavoitetta ei ole saavutettu;
- H. ottaa huomioon, että sisämarkkinat ovat yksi unionin kulmakivistä ja yksi sen suurimmista saavutuksista; katsoo, että myös sisämarkkinoiden ja niiden toteutumiseen tähtävien politiikkatoimien on oltava osa eurooppalaista ohjausjaksoa, jotta eurooppalainen ohjausjakso edistäisi menestyksekkäästi talouskasvua ja vakautta talouksia;

Eurooppalaisen ohjausjakson sisämarkkinoita koskevan pilarin vahvistaminen

1. muistuttaa, että sisämarkkinat ovat yksi EU:n kulmakivistä sekä jäsenvaltioiden talouksien ja koko Eurooppa-hankkeen selkäranka; toteaa, että sisämarkkinat ovat edelleen pirstoutuneet eikä niitä ole pantu riittävästi täytäntöön ja että ne tarjoavat hyvät mahdollisuudet kasvuun, innovointiin ja työpaikkojen luomiseen; korostaa, että sisämarkkinoilla on tärkeä osuus EU:n talouden menestyksekkään elpymisen vahvistamisessa, lähentymisen edistämässä ja nuoriin ja työnhakijoihin sekä startup- ja pk-yrityksiin tehtävien investointien tukemisessa; kehottaa komissiota varmistamaan, että loppuun saatetaan kaikki sisämarkkinoiden näkökohdat, mukaan lukien tavarat, palvelut, pääoma, työvoima, energia, liikenne ja digitaaliala;
2. pyytää uudelleen luomaan eurooppalaiseen ohjausjaksoon sosiaalisen ulottuvuuden sisältävän vahvan sisämarkkinoita koskevan pilarin ja sisällyttämään siihen järjestelmän, jolla toimintaa valvotaan säännöllisesti ja tunnistetaan maakohtaiset sisämarkkinoiden toteutumisen esteet, joita jäsenvaltioissa on viime aikoina näytetty ottavan käyttöön ja joiden vaikutus, yleisyys ja laajuus on ollut entistä suurempi; kehottaa arvioimaan perusteellisesti sisämarkkinoiden yhdentymistä ja sisäistä kilpailukykyä; vaatii tekemään sisämarkkinoiden yhdentymisen tilan arvioinnista olennaisen osan talouden ohjausjärjestelmää;
3. palauttaa mieliin, että eurooppalainen ohjausjakso otettiin käyttöön vuonna 2010 ja sen tarkoituksena oli varmistaa, että jäsenvaltiot keskustelevat taloutta ja talousarviota koskevista suunnitelmistaan EU-kumppaneidensa kanssa tiettyinä aikoina vuodesta ja voivat kommentoida toistensa suunnitelmia ja seurata edistymistä kollektiivisesti; painottaa, että on tärkeää keskittyä sosiaaliseen suorituskyykyyn sekä edistää noususuuntaista taloudellista ja sosiaalista lähentymistä;
4. korostaa, että eurooppalaiseen ohjausjaksoon sisällytetyn sisämarkkinoita koskevan pilarin tulisi auttaa tunnistamaan avainalat ja kaikki sisämarkkinoiden ulottuvuudet, joilla voidaan luoda kasvua ja työllisyyttä; painottaa lisäksi, että sen olisi toimittava myös rakenneuudistukseen sitoutumisen kriteerinä jäsenvaltioissa;
5. korostaa, että eurooppalaiseen ohjausjaksoon sisällytetty sisämarkkinoita koskeva pilari mahdollistaisi sisämarkkinoiden hallinnoinnin säännöllisen arvioinnin kansallista lainsäädäntöä koskevilla järjestelmällisillä tarkastuksilla sekä tietojen analysointivälineillä, jotka on tarkoitettu vaatimustenvastaisuuksien toteamiseen ja sisämarkkinoita koskevan lainsäädännön valvonnan parantamiseen ja joilla toimielimet saavat sisämarkkinoiden sääntelykehysten uudelleen suunnittelua, täytäntöönpanoa, soveltamista ja täytäntöönpanon valvomista varten tarvittavat tiedot ja joiden avulla saadaan aikaan kansalaisille näkyviä konkreettisia tuloksia;
6. pitää myönteisenä, että komissio aikoo varmistaa, että globalisaation ja teknologisen muutoksen edut jakaantuvat oikeudenmukaisesti eri yhteiskuntaryhmille ja etenkin nuorten keskuudessa; vaatii lisäämään kaikilla tasoilla tietoisuutta politiikkojen ja uudistusten vaikutuksista tulojen jakautumiseen ja takaamaan yhdenvertaisuuden, oikeudenmukaisuuden ja osallistavuuden;
7. katsoo, että varhainen puuttuminen kansallisiin toimenpiteisiin tai täytäntöönpanomenettelyihin voi olla tehokkaampaa ja johtaa parempiin tuloksiin kuin rikkomismenettelyt; painottaa kuitenkin, että jos varhaisen puuttumisen menettely ei tuota tuloksia, komission on hyödynnettävä kaikkia käytettävissä olevia toimenpiteitä, kuten rikkomismenettelyjä, sisämarkkinalainsäädännön täysimääräisen täytäntöönpanon varmistamiseksi;

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

8. kehottaa uudelleen komissiota ottamaan täysimääräisesti huomioon 2000-luvun sisämarkkinoiden rakentamiseen tarvittavat keskeiset kasvua ja työpaikkojen luomista edistävät alat, joita ovat palvelut, digitaaliset sisämarkkinat ja erityisesti sähköinen kaupankäynti, kuluttajansuojaa koskeva säännöstö, julkiset hankinnat ja käyttöoikeussopimukset sekä tavaroiden vapaa liikkuvuus ja jotka komissio aiemmin määrittäi ja joita täsmennettiin syyskuussa 2014 tehdyssä tutkimuksessa Euroopan yhtenäisyyden toteutumattomuuden kustannuksista sisämarkkinoilla ("The Cost of Non-Europe in the Single Market");

9. kehottaa komissiota seuramaan järjestelmällisesti sisämarkkinasääntöjen täytäntöönpanoa ja noudattamisen valvontaa maakohtaisten suositusten avulla erityisesti, jos nämä säännöt edistävät rakenneuudistuksia, ja muistuttaa tässä yhteydessä komission uuden, sosiaalista oikeudenmukaisuutta korostavan lähestymistavan merkityksestä; kehottaa komissiota tiedottamaan parlamentille vuotuisen kasvuselvityksen yhteydessä jäsenvaltioiden edistymisestä sellaisten maakohtaisten suositusten täytäntöönpanossa, jotka liittyvät sisämarkkinoiden toimintaan ja hyödyke-, tavara- ja palvelumarkkinoiden yhdentämiseen;

10. muistuttaa, että maakohtaisissa suosituksissa hahmoteltujen pääuudistusten toteuttaminen ei edelleenkaan ole riittävää erällä aloilla ja että toteuttaminen vaihtelee maittain; kehottaa jäsenvaltioita edistymään nopeammin maakohtaisten suositusten mukaisten uudistusten hyväksymisessä sekä niiden asianmukaisessa jaksottamisessa ja toteuttamisessa, jotta voidaan lisätä kasvupotentiaalia ja edistää taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta;

11. katsoo, että kansallisten parlamenttien sitoutumista maakohtaisiin suosituksiin on vahvistettava; kannustaa jäsenvaltioita antamaan komissiolle tilaisuuden maakohtaisten suositusten esittelemiseen kansallisissa parlamenteissa; kehottaa lisäksi jäsenvaltioita panemaan maakohtaiset suositukset täytäntöön; pyytää uudelleen komissiota tiedottamaan parlamentin asiasta vastaavalle valiokunnalle maakohtaisten suositusten täytäntöönpanossa edistymisen varmistamiseksi toteutetuista toimista ja tähän mennessä saavutetusta edistymisestä;

12. kehottaa kilpailukykyneuvostoa omaksumaan aktiivisen roolin jäsenvaltioiden maakohtaisten suositusten täytäntöönpanon valvonnassa sekä kyseisten suositusten laatimisprosessissa;

13. korostaa, että Euroopan investointiohjelman tavoitteita ovat muun muassa tarpeettomien esteiden poistaminen, innovoinnin lisääminen ja sisämarkkinoiden tiivistäminen, samalla kun edistetään investointeja henkiseen pääomaan ja sosiaaliseen infrastruktuuriin;

14. painottaa, että investointiympäristön parantaminen tarkoittaa sisämarkkinoiden vahvistamista tekemällä sääntelystä ennakoitavampaa ja edistämällä yhtäläisiä mahdollisuuksia EU:ssa sekä poistamalla tarpeettomat investointien esteet sekä EU:ssa että sen ulkopuolella; muistuttaa, että kestäviin investointeihin tarvitaan vakaata ja ennakoitavissa olevaa liiketoimintaympäristöä; toteaa, että työtä on alettu tehdä monilla toiminta-aloilla EU:n tasolla sisämarkkinastrategian, energiaunionin ja digitaalisten sisämarkkinoiden tavoitteiden mukaisesti, ja toteaa, että näihin EU-tason toimiin on yhdistettävä kansallisella tasolla toteutettavia toimia;

15. muistuttaa, että uusiin euroaluetta koskeviin suosituksiin sisältyy uudistuksia, joiden tarkoituksena on varmistaa avoimet ja kilpailukykyiset tuote- ja palvelumarkkinat; muistuttaa myös, että kansallinen ja rajatylittävä innovointi ja kilpailu ovat olennaisia hyvin toimiville sisämarkkinoille, ja katsoo, että ne olisi pyrittävä varmistamaan unionin lainsäädännöllä;

16. tukee komissiota, kun se kehottaa jäsenvaltioita lisäämään toimiaan, jotka kohdistuvat kolmeen talouspolitiikan elementtiin, keskittyen sosiaaliseen oikeudenmukaisuuteen osallistavamman kasvun edistämiseksi;

17. yhtyy komission näkemykseen, jonka mukaan sisämarkkinoille soveltuvien lähentymispyrkimysten on perustuttava elinikäisen oppimisen strategioita koskeviin parhaisiin käytäntöihin, työttömien työmarkkinoille palaamisen tukemista koskeviin tehokkaisiin politiikkatoimiin sekä nykyaikaiseen ja osallistavaan sosiaaliseen suojeluun ja koulutusjärjestelmiin;

Sisämarkkinoiden mahdollisuuksien hyödyntäminen keskeisillä kasvualoilla

18. korostaa, että huolimatta tulliesteiden poistamisesta sisämarkkinoilta niillä on edelleen lukuisia erilaisia tarpeettomia tullien ulkopuolisia esteitä; korostaa, että sisämarkkinoiden vahvistaminen edellyttää pikaisia toimia sekä EU:n tasolla että kansallisella tasolla ja puuttumista mainittuihin tarpeettomiin tullien ulkopuolisiin esteisiin tavalla, joka sopii yhteen sosiaalisten, kuluttaja-asioita ja ympäristöä koskevien normien vaalimisen kanssa, jotta voidaan parantaa kilpailukykyä ja luoda kasvua ja työpaikkoja; korostaa, ettei jäsenvaltioiden protektionismia eikä syrjiviä toimenpiteitä saisi suvaita; muistuttaa, että parlamentti on kehottanut komissiota esittämään vuonna 2016 kattavan katsauksen tullien ulkopuolisista esteistä sisämarkkinoilla sekä analyysin välineistä näihin esteisiin puuttumiseksi ja erottamaan selkeästi toisistaan tullien ulkopuolisen esteen ja jäsenvaltion oikeutetun julkisen politiikan tavoitteen oikeasuhteista toteuttamista edistävän sääntelyn

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

ja lisäksi antamaan samassa yhteydessä kunnianhimoisen ehdotuksen näiden tullien ulkopuolisten esteiden poistamisesta mahdollisimman pian, jotta vapautetaan sisämarkkinoiden edelleen hyödyntämätön potentiaali;

19. korostaa, että palvelujen vapaata tarjontaa haittaavat esteet ovat erityinen huolenaihe, sillä ne vaikeuttavat etenkin pienten ja keskiuurten yritysten, jotka ovat liikkeelle paneva voima EU:n talouskehityksessä, rajatylittävää toimintaa; toteaa, että suhteettomat hallinnolliset vaatimukset, tarkastukset ja seuraamukset voivat kumota sisämarkkinoiden saavutukset;

20. korostaa sisämarkkinastrategiaa ja siihen sisältyviä kohdennettuja toimia, joiden tavoitteena olisi oltava luoda uusia mahdollisuuksia kuluttajille, ammatinharjoittajille ja yrityksille ja etenkin pk-yrityksille, kannustaa Euroopan tarvitsemaan nykyaikaistamiseen ja innovointiin ja mahdollistaa ne sekä varmistaa sellainen käytännön toteutus, joka hyödyttää kuluttajia ja yrityksiä jokapäiväisessä elämässä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan yhteisötaloudelle parhaat mahdolliset edellytykset kehittyä ja menestyä; korostaa, että yhteisötaloudessa on valtaisa potentiaalia kasvun ja kuluttajan valintojen kannalta;

21. kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan uudistuksia ja harjoittamaan politiikkaa, joilla edistetään uusien teknologioiden leviämistä, jotta voidaan varmistaa, että niistä koituvat edut hyödyttävät laajempaa yritysten kirjoa; kehottaa komissiota antamaan riipeästi vuotuisessa kasvuselvityksessä 2017 mainittuja konkreettisia ehdotuksia, jotka kytkeytyvät sisämarkkinasääntöjen soveltamisen valvontaan sekä yrityspalvelujen alan toimenpiteisiin, mukaan lukien palvelujen rajatylittävän tarjoamisen edistäminen sekä yksinkertaisen, nykyaikaisen ja petosten torjunnan kannalta aukottoman alv-järjestelmän käyttöön ottaminen;

22. pitää myönteisenä, että komissio ilmoittaa vuotuisessa kasvuselvityksessä 2017 olevansa kehittämässä yhtä yhteistä EU:n hyväksyntäkehystä, jota sovellettaisiin suoraan suuriin rajatylittäviin hankkeisiin tai merkittäviin investointijärjestelyihin, joissa on mukana kansallista yhteisrahoitusta;

23. kehottaa komissiota varmistamaan, että unionin julkisia hankintoja koskevat säännöt pannaan täytäntöön nopeasti, erityisesti sähköisiä hankintoja koskevat säännöt ja uudet säännöt, joilla kannustetaan jakamaan sopimukset osiin, koska se on tärkeää innovoinnin ja kilpailun lisäämiseksi ja pk-yritysten tukemiseksi hankintamarkkinoilla;

24. painottaa palvelujen sisämarkkinoiden osalta, että palvelujen rajatylittävää tarjontaa on selkeästi parannettava, samalla kun säilytetään kyseisten palvelujen korkea laatu; panee merkille eurooppalaista palvelukorttia ja yhdenmukaisesti ilmoituslomaketta koskevan komission ehdotuksen; kannustaa komissiota tarkastelemaan markkinoiden kehitystä ja ryhtymään tarvittaessa yrityksiin ja rakennuspalvelujen tarjoajiin sovellettavia vakuutusvaatimuksia koskeviin toimiin;

25. toteaa, että yli 5 500 ammattia EU:ssa edellyttää erityispätevyyttä tai erityisnimikettä, ja pitää siksi myönteisenä komission jäsenvaltioiden kanssa suorittamaa säännelyjen ammattien keskinäistä arviointia;

26. kehottaa komissiota torjumaan voimakkaasti jäsenvaltioiden harjoittamaa protektionismia; katsoo, että jäsenvaltioiden olisi vältettävä syrjiviä toimenpiteitä, kuten kauppaa- ja verolakeja, jotka vaikuttavat vain tiettyihin toimialoihin tai liiketoimintamalleihin, jotka vääristävät kilpailua, sillä tämä tekee tiettyyn jäsenvaltioon sijoittautumisesta vaikeaa ulkomaisille yrityksille, mikä rikkoo selvästi sisämarkkinoiden periaatteita;

27. ennakoii tavaroiden sisämarkkinoiden osalta, että komissio esittää ehdotuksen vastavuoroista tunnustamista koskevan asetuksen tarkistamisesta varmistukseksi, että yritykset voivat todella hyödyntää oikeutta jäsenvaltion alueella laillisesti kaupan pidettyjen tuotteiden vapaaseen liikkuvuuteen; korostaa, että jäsenvaltiot eivät sovelle tai kunnioita asianmukaisesti vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta, minkä vuoksi yritykset joutuvat usein keskittymään puutteellisesta täytäntöönpanosta johtuvien vaikeuksien voittamiseen liiketoiminnan harjoittamisen sijasta;

28. kehottaa komissiota pyrkimään edistämään yhtenäistä ja johdonmukaista eurooppalaista standardointijärjestelmää koskevan visionsa toteutusta ja toteaa, että järjestelmän on tarkoitus mukautua muuttuvaan toimintaympäristöön, tukea monia politiikkoja sekä hyödyttää kuluttajia ja yrityksiä; korostaa, että eurooppalaisia standardeja noudatetaan usein maailmanlaajuisesti, ja toteaa, että se paitsi parantaa yhteentoimivuutta ja turvallisuutta, vähentää kustannuksia ja helpottaa yritysten mukaantuloa arvoketjuun ja kaupankäyntiin, myös voimaannuttaa teollisuutta kansainvälistymisen kautta;

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

29. katsoo, että digitaalisten sisämarkkinoiden toteutumisen edistymisellä on ratkaiseva merkitys kasvun elvyttämiselle, laadukkaiden työpaikkojen luomiselle, tarvittavan innovoinnin edistämiseksi EU:n markkinoilla, Euroopan talouden säilyttämiselle maailmanlaajuisesti kilpailukykyisenä ja hyötyjen tuottamiselle yrityksille ja kuluttajille; kehottaa jäsenvaltioita täyteen yhteistyöhön digitaalisia sisämarkkinoita täytäntöön pantaessa;

Sisämarkkinoiden hallinnon vahvistaminen

30. kehottaa komissiota jälleen parantamaan sisämarkkinoiden hallinnointia kehittämällä analysointivälineitä sekä sosiaalisia indikaattoreita, joilla mitataan nykyistä tarkemmin sisämarkkinoiden suorituskykyä eurooppalaisen ohjausjakson sisämarkkinoita koskevan pilarin yhteydessä; katsoo, että analysointivälineillä voitaisiin saada hyödyllistä tietoa maakohtaisia suosituksia, vuotuista kasvuselvitystä, Eurooppa-neuvoston jäsenvaltioille antamia ohjeita sekä sisämarkkinoiden täytäntöönpanon tarkoitettuja kansallisia toimintasuunnitelmia varten;

31. kehottaa valvomaan sisämarkkinoiden hallinnointia koskevan säännösten täytäntöönpanoa ja tehostamaan sisämarkkinasääntöjen asianmukaisen, oikea-aikaisen ja tehokkaan täytäntöönpanon ja soveltamisen seuranta- ja arviointia; kehottaa jäsenvaltioita lisäämään sisämarkkinoiden hallinnointivälineiden käyttöön liittyvää suorituskykyään sekä hyödyntämään paremmin sisämarkkinoiden tulostaulun tietoja, jotka ovat saatavilla kunkin jäsenvaltion sekä niiden politiikan tuloksellisuuden kehityksen osalta;

32. katsoo edelleen, että on määriteltävä integroitu mittausjärjestelmä, jossa yhdistetään erilaisia menettelytapoja, kuten indikaattorien yhdistelmiä, järjestelmällinen indikaattoreiden kokonaisuus ja alakohtaisia välineitä, joilla mitataan sisämarkkinoiden toimintakykyä niiden sisällyttämiseksi eurooppalaiseen ohjausjaksoon; kehottaa komissiota harkitsemaan pääindikaattoria ja sille asetettavaa sisämarkkinoiden yhdyntymistä koskevaa tavoitetta, jotta sisämarkkinoiden syventymistä voidaan mitata ja vauhdittaa keskeisillä painopistealoilla;

33. kehottaa jälleen komissiota ottamaan perustelluissa tapauksissa käyttöön määrällisiä tavoitteita turhien hallinnollisten rasitteiden vähentämiseksi EU:n tasolla; kehottaa käsittelemään näitä määrällisiä tavoitteita hallinnollisten rasitteiden vähentämistä koskevassa komission uudessa aloitteessa;

34. katsoo, että jäsenvaltioiden on tehostettava pyrkimyksiään uudenaikaistaa julkishallintojaan tarjoamalla enemmän ja helpommin saatavilla olevia digitaalisia palveluja kansalaisille ja yrityksille ja edistettävä rajat ylittävää yhteistyötä ja julkishallintojen yhteentoimivuutta;

35. kehottaa komissiota suorittamaan ennen kutakin säädösehdotusta perusteellisen vaikutustenarvioinnin, jossa otetaan huomioon säädöksen vaikutukset kaikkien jäsenvaltioiden liiketoimintaympäristöön, ja arvioimaan huolellisesti hankkeen kustannusten ja tavoitteiden asianmukaista tasapainoa koko EU:n osalta;

36. kehottaa komissiota toteuttamaan johdonmukaisesti älykästä täytäntöönpanon valvontaa ja sääntöjen noudattamisen kulttuuria koskevia toimenpiteitä korjatakseen tilanteen, jossa kaikkia sisämarkkinoiden teoriassa tarjoamia mahdollisuuksia ei voida käytännössä hyödyntää, koska EU:n lainsäädäntöä ei ole kaikilta osin pantu täytäntöön eikä noudattamista valvota kaikilta osin;

37. kehottaa komissiota vahvistamaan markkinavalvontamekanismia vaarallisten ja sääntöjen vastaisten tuotteiden havaitsemiseksi ja niiden poistamiseksi sisämarkkinoilta; kehottaa jälleen neuvostoa hyväksymään välittömästi tuoteturvallisuus- ja markkinavalvontapakettin;

38. pitää myönteisenä komission aloitetta luoda yhden yhteispisteen, tuoteyhteysspisteen, rakennustuoteyhteysspisteen, Sinun Eurooppasi -portaalin ja SOLVITin kaltaisiin olemassa oleviin välineisiin ja palveluihin perustuva yksi yhtenäinen digitaalinen portaalit; toteaa, että portaalilla on tarkoitus parantaa olemassa olevia välineitä ja palveluja ja tehdä niistä helpokäyttöisiä, jotta kuluttajat ja yritykset hyötyvät niistä; odottaa innokkaasti tämän aloitteen toteuttamista;

39. pitää myönteisinä EU:n tehotarkastuksia, jotka komissio aloitti tehostaakseen täytäntöönpanon valvontaa koordinoituilla valvontatoimilla verkossa tapahtuvien kuluttajaoikeuden rikkomusten havaitsemiseksi;

40. on tietoinen parempaa lainsäädäntöä koskevien periaatteiden ja REFIT-aloitteen merkityksestä, sillä niillä parannetaan nykyisen ja tulevan lainsäädännön johdonmukaisuutta ja säilytetään samalla sääntelyllinen itsemääräämis- ja sääntelyvarmuuden ja sääntelyn ennustettavuuden tarpeesta;

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

41. korostaa, että on tärkeää, että komissio tukee jäsenvaltioita ja tekee yhteistyötä niiden kanssa sisämarkkinalainsäädännön kansalliseen lainsäädäntöön sisällyttämistä, täytäntöönpanoa ja soveltamista koskevalla alalla; korostaa tässä yhteydessä, että kansallisella tasolla on toteutettava lisätoimia myös hallinnollisten rasitteiden vähentämiseksi ja lisävaatimusten asettamisen välttämiseksi saatettaessa direktiivejä osaksi kansallista lainsäädäntöä ("liiallinen sääntely") esimerkiksi rajat ylittäviä investointeja koskevien veroesteiden kyseessä ollessa;

42. painottaa, että sisämarkkinoiden olisi edelleen hyödytettävä kaikkia toimijoita (EU:n kansalaisia ja erityisesti opiskelijoita, ammatinharjoittajia ja yrittäjiä ja erityisesti pk-yrityksiä) kaikissa jäsenvaltioissa ja että toimijoiden olisi käytävä jatkuvaa vuoropuhelua ja arvioitava, mikä toimii ja mikä ei ja millä tavoin sisämarkkinoita olisi kehitettävä tulevaisuudessa; korostaa tässä yhteydessä komission yhdessä paikallisten kumppanien, kuten kansallisten viranomaisten, kansalaisyhteiskunnan sidosryhmien, työmarkkinaosapuolten, kauppakamarien ja liike-elämän järjestöjen, kanssa vuosittain järjestämän sisämarkkinaforumin roolia;

o

o o

43. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komissiolle, neuvostolle, Eurooppa-neuvostolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

P8_TA(2017)0041

Pankkiunionia koskeva vuosikertomus 2016**Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. helmikuuta 2017 pankkiunionia koskevasta vuosikertomuksesta 2016 (2016/2247(INI))**

(2018/C 252/17)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 30. syyskuuta 2015 annetun pääomamarkkinaunionin luomista koskevan komission toimintasuunnitelman (COM(2015)0468),
- ottaa huomioon 19. tammikuuta 2016 antamansa päätöslauselman ”Saavutukset ja haasteet rahoituspalveluja koskevan EU:n lainsäädännön alalla: vaikutukset ja eteneminen kohti tehokkaampia ja toimivampia EU:n puitteita rahoituspalvelujen sääntelylle ja pääomamarkkinaunionille” ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 29. kesäkuuta 2012 annetun euroalueen huippukokouksen julkilausuman, jossa esitetään aikomus ”murtaa pankkien ja valtionvelan välinen noidankehä” ⁽²⁾,
- ottaa huomioon Euroopan järjestelmäriskikomitean heinäkuussa 2016 ensimmäisen kerran laatiman EU:n varjopankkitoimintaa koskevan julkaisun ”EU Shadow Banking Monitor”,
- ottaa huomioon Kansainvälisen valuuttarahaston (IMF) rahoitusvakautta koskevan vuoden 2016 raportin ”Global Financial Stability Report”,
- ottaa huomioon Euroopan pankkiviranomaisen (EBA) tekemien stressitestien tulokset, jotka julkaistiin 29. heinäkuuta 2016,
- ottaa huomioon EBA:n toteuttamien ja joulukuun 2015 tietoihin perustuvien vakavaraisuusvaatimuspaketin ja Basel III:n seuranta-toimien tulokset, jotka julkaistiin syyskuussa 2016,
- ottaa huomioon 17. kesäkuuta 2016 kokoontuneen ECOFIN-neuvoston päätelmät etenemissuunnitelmasta pankkiunionin täydentämiseksi,
- ottaa huomioon 24. marraskuuta 2015 annetun komission tiedonannon ”Pankkiunionin toteuttaminen” (COM(2015)0587),
- ottaa huomioon luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille 15. lokakuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 ⁽³⁾,
- ottaa huomioon kehyksen perustamisesta YVM:n puitteissa tehtävälle yhteistyölle EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä sekä kansallisten nimettyjen viranomaisten kanssa (YVM-kehysasetus) 16. huhtikuuta 2014 annetun Euroopan keskuspankin asetuksen (EU) N:o 468/2014 ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0006.

⁽²⁾ http://www.consilium.europa.eu/fin/european-council/pdf/20120629-euro-area-summit-statement-fi_pdf

⁽³⁾ EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63.

⁽⁴⁾ EUVL L 141, 14.5.2014, s. 1.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

- ottaa huomioon yhteisen valvontamekanismin julkilausuman valvontaprioriteeteista vuodelle 2016,
- ottaa huomioon maaliskuussa 2016 julkaistun EKP:n pankkivalvonnan toimintakertomuksen 2015 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 29/2016 yhteisestä valvontamekanismista ⁽²⁾,
- ottaa huomioon EPV:n heinäkuussa 2016 antaman raportin EU:n pankkialan järjestämättömien vastuiden dynamiikasta ja liikkeellepanevista voimista,
- ottaa huomioon maaliskuussa 2015 annetun Euroopan järjestelmäriskikomitean kertomuksen valtiovastuiden kohtelusta sääntelyssä,
- ottaa huomioon EPV:n hallintoneuvoston 4. lokakuuta 2016 antaman hyväksynnän periaatteille, joilla lisätään avoimuutta laadittaessa EKP:n asetuksia EU:n tilastoista ja joissa otetaan huomioon Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission avoimuuskäytännöt,
- ottaa huomioon syyskuussa 2016 järjestetyn EKP:n kuulemisen luonnoksesta pankeille annettaviksi ohjeiksi, jotka koskevat järjestämättömiä lainoja,
- ottaa huomioon EKP:n ohjeet unionin oikeuden sallimista vaihtoehtoista ja harkintavallasta,
- ottaa huomioon 14. maaliskuuta 2016 annetun EKP:n asetuksen (EU) 2016/445 unionin oikeuden sallimien vaihtoehtojen ja harkintavallan käytöstä ⁽³⁾,
- ottaa huomioon Baselin pankkivalvontakomiteassa käytävät neuvottelut ja erityisesti maaliskuussa 2016 julkaistun kuulemisasiakirjan, joka koskee riskipainotettujen omaisuuserien riskinvaihtelun vähentämistä ja sisäiseen malliin perustuvien laskentamenetelmien käytön rajoitteita,
- ottaa huomioon EPV:n 3. elokuuta 2016 antaman raportin vakavaraisuusasetuksen 511 artiklan mukaisista vähimmäisomavaraisuusasetusta koskevista vaatimuksista (EBA-Op-2016-13),
- ottaa huomioon 12. heinäkuuta 2016 kokoontuneen ECOFIN-neuvoston päätelmät kriisin jälkeisten Basel-uudistusten viimeistelystä,
- ottaa huomioon 12. huhtikuuta 2016 antamansa päätöslauselman EU:n roolista kansainvälisissä rahoitus-, valuutta- ja sääntelylaitoksissa ja -elimissä ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 23. marraskuuta 2016 antamansa päätöslauselman Basel III -asetuksen loppuun saattamisesta ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon käynnissä olevan komission työn, jossa tarkastellaan uudelleen 26. kesäkuuta 2013 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 575/2013 luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta ⁽⁶⁾, ja etenkin seikat, jotka koskevat toisen pilarin uudelleentarkastelua sekä kansallisia vaihtoehtoja ja harkintavaltaa koskevaa kohtelua,

⁽¹⁾ <https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/pub/pdf/ssmar2015.fi.pdf>.

⁽²⁾ Yhteinen valvontamekanismi – hyvä alku, mutta lisäparannuksia kaivataan http://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR16_29/SR_SSM_FL.pdf

⁽³⁾ EUVL L 78, 24.3.2016, s. 60.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0108.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0439.

⁽⁶⁾ EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1.

Keski viikko 15. helmikuuta 2017

- ottaa huomioon 15. toukokuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivi) ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 15. heinäkuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014, yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta ⁽²⁾ (yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettu asetus),
- ottaa huomioon heinäkuussa 2016 julkaistun yhteisen kriisinratkaisuneuvoston vuosikertomuksen 2015,
- ottaa huomioon komission tiedonannon valtioneuvoston päätösten soveltamisesta finanssikriisin yhteydessä pankkien hyväksi toteutettaviin tukitoimenpiteisiin 1 päivästä elokuuta 2013 (pankkitiedonanto) ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 23. toukokuuta 2016 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 2016/1450 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä niiden teknisten sääntelystandardien osalta, joissa täsmennetään arviointiperusteet liittyen menetelmiin, joilla asetetaan omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon Euroopan komission 28. heinäkuuta 2016 antaman kertomuksen direktiivin 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisten palkitsemissääntösten arvioinnista (COM(2016)0510),
- ottaa huomioon finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän (FSB) marraskuussa 2015 julkaisemat kokonaistapionsietokykyä koskevat pääpiirteet,
- ottaa huomioon Kansainvälisen järjestelypankin huhtikuussa 2016 pankkipääomasta ja rahapolitiikasta laatiman valmisteluasiakirjan nro 558 ”Why bank capital matters for monetary policy”,
- ottaa huomioon 19. heinäkuuta 2016 julkaistun EPV:n välikertomuksen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen täytäntöönpanosta ja suunnittelusta,
- ottaa huomioon komission lokakuussa 2016 laatiman täydentävän analyysiraportin eurooppalaista talletussuojajärjestelmää koskevan ehdotuksen vaikutuksista,
- ottaa huomioon 14. joulukuuta 2016 julkaistun EPV:n loppukertomuksen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen täytäntöönpanosta ja suunnittelusta,
- ottaa huomioon vakaussuojien siirrosta yhteiseen kriisinratkaisurahastoon ja rahasto-osuuksien yhdistämisestä tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 16 artiklan,
- ottaa huomioon 22. joulukuuta 2015 tehdyn yhteisen kriisinratkaisuneuvoston ja EKP:n yhteisymmärryspöytäkirjan, joka koskee yhteistyötä ja tietojenvaihtoa,
- ottaa huomioon 16. huhtikuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/49/EU talletusten vakuusjärjestelmistä ⁽⁵⁾ (talletussuojadirektiivi),

⁽¹⁾ EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190.

⁽²⁾ EUVL L 225, 30.7.2014, s. 1.

⁽³⁾ EUVL C 216, 30.7.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 237, 3.9.2016, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL L 173, 12.6.2014, s. 149.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

- ottaa huomioon 24. marraskuuta 2015 annetun komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän perustamiseksi (COM(2015)0586),
 - ottaa huomioon talletussuojadirektiivin mukaisesti annetut EPV:n ohjeet, ja etenkin helmikuussa 2016 annetun loppukertomuksen, jossa käsitellään talletusten vakuusjärjestelmien välisiä yhteistyösopimuksia koskevia ohjeita, sekä toukokuussa 2016 annetun loppukertomuksen, jossa käsitellään talletusten vakuusjärjestelmien stressitestejä koskevia ohjeita,
 - ottaa huomioon 18. joulukuuta 2013 yhteisen kriisinratkaisumekanismin varautumisjärjestelystä annetun euroryhmän ja ECOFIN-neuvoston ministerien lausunnon,
 - ottaa huomioon 8. joulukuuta 2015 annetun neuvoston julkilausuman pankkiunionista ja yhteistä kriisinratkaisurahastoa varten tarvittavasta väliaikaisrahoitusmekanismista,
 - ottaa huomioon pöytäkirjan N:o 1 kansallisten parlamenttien asemasta Euroopan unionissa,
 - ottaa huomioon pöytäkirjan N:o 2 toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön (A8-0019/2017),
- A. toteaa pankkiunionin perustamisen olevan rahaliiton välttämätön osa ja olennainen perustekijä todellisen talous- ja rahaliiton muodostamisessa; katsoo, että lisätoimenpiteitä tarvitaan, koska pankkiunioni ei ole täydellinen niin kauan kuin siitä puuttuu yhteinen finanssipoliittinen varautumiskeino ja kolmas pilari, joka on unionin laajuinen talletussuoja/jälleenvakuutus, josta keskustellaan parhaillaan valiokuntatasolla; katsoo, että loppuun saatetulla pankkiunionilla on tärkeä osuus valtionvelkaa koskevan riskin negatiivisen kierteen katkaisemisessa;
- B. katsoo, että Euroopan keskuspankilla (EKP) voi tietyissä tilanteissa olla eturistiriitoja, koska sillä on kaksinkertainen vastuu sekä rahapoliittisena viranomaisena että pankkivalvojana;
- C. toteaa, että unionin pankkien vakavaraisuus- ja maksuvalmiussuhteet ovat parantuneet yleisesti ottaen jatkuvasti viime vuosina; toteaa, että tästä huolimatta rahoitusvakauteen kohdistuvia riskejä ilmenee edelleen; katsoo nykytilanteen edellyttävän varovaisuutta laajoja sääntelymuutoksia käynnistettäessä erityisesti reaalitalouden rahoitustilanteen valossa;
- D. ottaa huomioon, että pankkien taseiden asianmukainen puhdistus kriisin jälkeen on viivästynyt ja tämä haittaa edelleen talouskasvua;
- E. katsoo, että unionin toimielinten tehtävänä ei ole taata pankkialan kannattavuutta;
- F. toteaa, että tammikuussa 2016 voimaan tulleen uuden ratkaisujärjestelyn tavoitteena on saada aikaan ajattelutavan muutos pelastuspaketeista sijoittajavastuuseen; toteaa, että markkinatoimijoiden on vielä mukauduttava uuteen järjestelmään;
- G. ottaa huomioon, että osallistuminen pankkiunioniin on avointa jäsenvaltioille, jotka eivät ole vielä ottaneet euroa käyttöön;
- H. ottaa huomioon, että kaikki euron käyttöön ottaneet maat muodostavat pankkiunionin; ottaa huomioon, että euro on Euroopan unionin valuutta; ottaa huomioon, että kaikki jäsenvaltiot lukuun ottamatta niitä, joilla on erivapaus, ovat sitoutuneet liittymään euroon ja siten liittymään pankkiunioniin;

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

- I. katsoo, että komission avoimuus ja vastuullisuus parlamenttiin nähden ovat keskeisiä periaatteita; katsoo tämän merkitsevän sitä, että komissio seuraa asianmukaisesti parlamentin suosituksia ja että parlamentti arvioi ja valvoo tätä seurantaan asianmukaisesti;
- J. ottaa huomioon, että pääomamarkkinaunionia koskeva työ ei saisi vähentää painetta kohti pankkiunionia koskevan työn loppuun saattamista, sillä se on edelleen ennakoedellytys Euroopan unionin pankeista riippuvaisen ympäristön rahoitusvakaudelle;
- K. ottaa huomioon, että viimeaikaisten tietojen mukaan euroalueen järjestämättömien lainojen arvioitu arvo on 1 132 miljardia euroa ⁽¹⁾;

Valvonta

1. on huolissaan järjestämättömien lainojen suuresta määrästä, sillä EKP:n tietojen mukaan huhtikuussa 2016 euroalueen pankeilla oli 1 014 miljardin euron arvosta tällaisia lainoja; pitää tämän tason laskemista erittäin tärkeänä; suhtautuu myönteisesti joissakin maissa järjestämättömien lainojen tason laskemiseksi jo toteutettuihin toimenpiteisiin; toteaa kuitenkin, että tähän asti asiaa on käsitelty pääasiassa kansallisella tasolla; katsoo, että ongelma on ratkaistava mahdollisimman pian, mutta tunnustaa, että lopullisen ratkaisun löytäminen vie aikaa; katsoo, että kaikissa ehdotetuissa ratkaisuisa olisi otettava huomioon järjestämättömien lainojen lähde, pankin lainanantokapasiteetin vaikutus reaalityönteeseen ja tarve kehittää järjestämättömiä lainoja varten ensi- ja jälkimarkkinat, joiden muotona voi olla turvallinen ja avoin arvopaperistaminen, joka tapahtuu sekä unionin tasolla että kansallisella tasolla; suosittaa, että komissio auttaa jäsenvaltioita muun muassa perustamaan erityisiä omaisuudenhoitoyhtiöitä (eli "roskapankkeja") ja parantamaan valvontaa; muistuttaa tässä yhteydessä, että on tärkeää voida myydä järjestämättömiä lainoja pääoman vapauttamiseksi ja että se on erityisen tärkeää pk-yritysten pankkilainoissa; pitää myönteisenä EKP:n kuulemista järjestämättömiä lainoja koskevien pankkisuuntaviivojen antamisesta ensimmäisenä askeleena, mutta katsoo, että on saavutettava merkittävämpää edistymistä; pitää myönteisenä, että komissio on pääomamarkkinaunionin puitteissa esittänyt ehdotuksen maksukyvyttömyydestä ja uudelleenjärjestelyistä, mukaan luettuina varhaisessa vaiheessa toteutettavat uudelleenjärjestelyt ja toinen mahdollisuus; kehottaa jäsenvaltioita ennen tämän ehdotuksen täytäntöönpanoa ja sen täydentämiseksi parantamaan asiaa koskevaa lainsäädäntöään erityisesti takaisinperintämenettelyjen pituuden, oikeusjärjestelmien toiminnan ja yleisemmin velan uudelleenjärjestelyjä koskevan oikeuskehityksensä osalta, sekä panemaan täytäntöön tarvittavat kestävätkä rakenteelliset uudistukset, joilla tähdätään taloudelliseen elpymiseen järjestämättömien lainojen muodostaman ongelman ratkaisemiseksi; toteaa, että kansainvälisen järjestelypankin mukaan jotkut euroalueen pankit heikensivät pääomapohjiaan maksamalla kriisivuosina huomattavia osinkoja, jotka ylittivät joskus kertyneiden voittovarojen tason; katsoo, että pankkien pääomapositiota voidaan vahvistaa vähentämällä osinkomaksuja ja keräämällä uutta pääomaa;
2. kannustaa jäsenvaltioita, jotka eivät ole vielä ottaneet euroa käyttöön, toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet sen tekemiseksi tai liittymään pankkiunioniin, jotta pankkiunioni voidaan asteittain saattaa vastaamaan koko sisämarkkinoita;
3. on huolissaan Euroopan pankkialan jatkuvasta epävakaudesta, jota on korostettu muun muassa IMF:n rahoitusvakautta koskevassa vuoden 2016 raportissa "Global Financial Stability Report", jossa todetaan, että Eurooppaan jäisi syklisen elpymisenkin tapauksessa paljon heikkoja ja haasteellisia pankkeja; panee merkille monien euroalueen laitosten heikon kannattavuuden; toteaa, että tämä tilanne selittyy muun muassa järjestämättömien lainojen määrällä, korkoympäristöllä ja mahdollisilla kysyntäpuolen kysymyksillä; yhtyy IMF:n kehoitukseen, jonka mukaan on tehtävä perustavanlaatuisia muutoksia sekä pankkiliiketoiminnan malleissa että järjestelmärakenteessa, jotta voidaan taata terve eurooppalainen pankkijärjestelmä;
4. katsoo, että valtionvelkaan liittyy riskejä; panee merkille, että joissakin jäsenvaltioissa rahoituslaitokset investoivat liiallisesti niiden omien hallitusten liikkeeseen laskemiin joukkovelkakirjoihin, mikä johtaa liialliseen "vinoumaan kotiinpäin", vaikka yksi pankkiunionin päätavoitteista on katkaista finanssisektorin ja valtionvelan noidankehä; toteaa, että valtionvelan asianmukainen vakavaraisuuskohtelu voisi kannustaa pankkeja hallinnoimaan valtiovarustaitaan paremmin; toteaa kuitenkin, että valtion joukkovelkakirjoilla on ratkaiseva asema laadukkaiden ja likvidien vakuuksien lähteenä ja rahapolitiikan toteuttamisessa ja että niiden vakavaraisuuskohtelun muuttaminen etenkin ilman vaiheittaista lähestymistapaa saattaisi vaikuttaa tuntuvasti sekä rahoitusalaan että julkiseen sektoriin; toteaa myös tämän edellyttävän, että nykyisen kehityksen tarkistamisen etuja ja haittoja tarkastellaan huolellisesti ennen ehdotuksen esittämistä; ottaa huomioon valtionvelan vakavaraisuuskohtelua käsittelevän korkean tason työryhmän raportissa esitetyt erilaiset toimintapolitiittiset

⁽¹⁾ IAGS 2017 – independent Annual Growth Survey, 5th Report, 23. marraskuuta 2016.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

vaihtoehdot, joista keskusteltiin 22. huhtikuuta 2016 pidetyssä epävirallisessa ECOFIN-kokouksessa; katsoo, että unionin sääntelykehiksen olisi vastattava kansainvälisiä normeja; odottaa siksi mielenkiinnolla FSB:n valtionvelkaa koskevan työn tuloksia ohjaamaan tulevia päätöksiä; katsoo, että unionin kehiksen olisi mahdollistettava markkinoiden kurinalaisuus takaamalla kestävä toimintapolitiikat ja tarjoamalla laadukkaita ja likvidejä omaisuuseriä rahoituslalle ja turvallisia vastuita hallituksille; korostaa, että valtionvelan rinnalla olisi pohdittava laajempia taloudellisia kysymyksiä koskevaa lähentymistä, valtiontukisääntöjä ja sellaisia riskejä kuin väärinkäytökset, mukaan luettuna talousrikokset;

5. pitää olennaisena, että tallettajat, sijoittajat ja valvojat puuttuvat saman luokan riskipainotettujen omaisuuserien riskipainotusten liialliseen vaihtelevuuteen laitosten välillä; muistuttaa, että sisäisten mallien käyttöä koskevissa nykyisissä säännöissä sallitaan pankeille huomattava joustavuuden taso ja lisätään mallinnusriskiä valvonnan kannalta; suhtautuu tältä osin myönteisesti työhön, jota EPV on tehnyt yhdenmukaistaakseen tärkeimmät oletukset ja parametrit, joiden erot on määritetty tärkeimmiksi vaihtelevuuden aiheuttajiksi, sekä EKP:n pankkivalvonnassa tehtyyn työhön EKP:n TRIM-hankkeessa (Targeted Review of Internal Models), jossa arvioidaan ja vahvistetaan sisäisten mallien riittävyys ja asianmukaisuus; kannustaa jatkamaan näitä toimia; odottaa tuloksia kansainvälisestä työstä, jolla yhdenmukaistetaan sisäisiin malleihin turvautumista operatiivisten riskien tapauksessa ja lainattaessa yrityksille, muille rahoituslaitoksille sekä erikoistuneille rahoitus- ja osakepankeille, jotta voidaan palauttaa sisäisten mallien uskottavuus ja varmistetaan, että niissä keskitytään alueisiin, joilla ne tuottavat lisäarvoa; pitää myönteisenä vähimmäisomavaraisuusasteen käyttöönottoa riittävän vakaana varautumiskeinona erityisesti maailmanlaajusten järjestelmän kannalta merkittävien laitosten osalta; korostaa, että tarvitaan riskiherkempi vakiolähestymistapa takaamaan "samat riskit, samat säännöt" -periaatteen noudattaminen; kehottaa rahoitusvalvoja sallimaan uudet sisäiset mallit vain, jos ne eivät aiheuta perusteettomasti tuntuvasti pienempiä riskipainotuksia; muistuttaa Basel III -asetuksen loppuun saattamisesta 23. marraskuuta 2016 antamansa päätöslauselman johtopäätöksistä; muistuttaa erityisesti, että kaavailut sääntelymuutokset eivät saisi johtaa pääomavaatimusten yleiseen nostamiseen eivätkä haitata pankkien kykyä rahoittaa reaalityaloutta ja erityisesti pk-yrityksiä; korostaa, että kansainvälisessä työssä olisi noudatettava suhteellisuusperiaatetta; muistuttaa, että on tärkeää, että unionin pankkitoiminnan malliin ei kohdisteta aiheuttomia seuraamuksia ja että vältetään unionin ja kansainvälisten pankkien välinen syrjintä; kehottaa komissiota varmistamaan, että unionin erityispiirteet otetaan huomioon alaa koskevien uusien kansainvälisten normien kehittämisen yhteydessä, sekä ottamaan asianmukaisesti huomioon suhteellisuusperiaatteen ja erilaisten pankkitoimintamallien olemassaolon, kun arvioidaan kansainvälisesti sovittujen normien täytäntöönpanoa koskevan tulevan lainsäädännön vaikutusta;

6. korostaa, että luotettava rahoituksen saaminen ja pääoman järkevä kohdentaminen Euroopan pankkiperusteisessa rahoitusmallissa on suurelta osin riippuvaista vakaista taseista ja asianmukaisesta pääomittamisesta, joiden yhdenmukaista palauttamista kaikkialla unionissa ei turvattu rahoituskriisien jälkeen eikä turvata nytäkään, mikä haittaa talouskasvua;

7. tähdentää, että unionin pankkialalla on keskeinen asema unionin talouden rahoittamisessa ja että sitä tuetaan vahvalla valvontajärjestelmällä; suhtautuu siksi myönteisesti komission aikomukseen säilyttää pk-yritysten tukikerroin tulevassa vakavaraisuusdirektiivin/-asetuksen muutoksessa ja laajentaa sitä nykyisen rajan yli;

8. toteaa, että kansainvälisiltä foorumeilta saatuja ohjeita olisi noudatettava mahdollisimman laajasti, jotta vältetään sääntelyn hajanaisuuden riski suurten, kansainvälisesti toimivien pankkien sääntelyn ja valvonnan osalta siten, että tällä ei estetä tarvittaessa kriittistä lähestymistapaa tai suljeta pois kohdennettuja poikkeamia kansainvälisistä normeista, jos ja kun unionin järjestelmän ominaispiirteitä ei oteta riittävästi huomioon; muistuttaa unionin roolista kansainvälisissä rahoitus-, valuutta- ja sääntelylaitoksissa ja -elimissä 12. huhtikuuta 2016 antamansa päätöslauselman johtopäätöksistä; korostaa erityisesti komission, EKP:n ja EPV:n roolin tärkeyttä Baselin komitean työhön osallistumisessa ja siinä, että parlamentille ja neuvostolle tarjotaan avoimia ja kattavia päivityksiä Baselin komitean keskustelujen tilanteesta; katsoo, että unionin olisi pyrittävä saamaan asianmukainen edustus Baselin komiteaan erityisesti euroalueelle; kehottaa lisäämään tämän roolin

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

näkyvyyttä ECOFIN-neuvoston kokouksissa ja parantamaan vastuuvollisuutta parlamentin talous- ja raha-asioiden valiokuntaan nähden; korostaa, että Baselin komitean ja muiden foorumien olisi autettava edistämään maailmanlaajuisesti tasapuolisia toimintaedellytyksiä vähentämällä lainkäyttöalueiden välisiä eroja niiden lisäämisen sijasta;

9. korostaa nopeasti kasvavan varjopankkialan riskejä, mukaan luettuina järjestelmäriskit, kuten vuoden 2016 EU Shadow Banking Monitor -julkaisussa osoitetaan; tähdentää, että kaikkia pankkialan sääntelyä koskevia toimia on tuettava varjopankkialan asianmukaisella sääntelyllä; kehottaa siksi toteuttamaan koordinoituja toimia oikeudenmukaisen kilpailun ja rahoitusvakauden takaamiseksi;

10. korostaa, että tarvitaan kattava näkemys sääntely-ympäristön erilaisten muutosten yhteenlasketusta vaikutuksesta riippumatta siitä, koskevatko ne valvontaa, tappioiden kattamista, kriisinhallitusta vai tilinpäätösstandardeja;

11. korostaa, että kansalliset vaihtoehdot ja kansallinen harkintavalta haittaavat yhdenvertaisten toimintaedellytysten luomista jäsenvaltioille sekä pankkien kansalaisille osoittaman taloudellisen raportoinnin vertailukelpoisuutta; pitää myönteisenä vakavaraisuusasetukseen hiljattain esitetyn muutoksen tarjoamaa mahdollisuutta lopettaa tai rajoittaa niistä joidenkin käyttöä unionin tasolla, jotta voidaan puuttua nykyisiin esteisiin ja jakolinjoihin ja säilyttää vain ne, jotka ovat tiukasti ottaen tarpeen pankkitoimintamallien erilaisuuden vuoksi; kannustaa hyödyntämään tätä mahdollisuutta täysimääräisesti; pitää myönteisinä EKP:n ohjeita ja sääntelyä, joilla yhdenmukaistetaan joidenkin kansallisten vaihtoehtojen ja harkintavallan käyttöä pankkiunionissa; muistuttaa kuitenkin, että vaihtoehtoja ja harkintavaltaa vähentäessään EKP:n on toimittava toimivaltansa rajoissa; korostaa, että yhteisen sääntökirjan syventämiseen tähtäävä työ on olennaisen tärkeää, ja painottaa, että voimassa olevan, muutetun ja uuden lainsäädännön nykyistä päällekkäistä ja lomittaista muotoa on yksinkertaistettava; kehottaa EKP:tä saattamaan täysin julkiseksi valvontakäsikirjan, jossa määritellään yhteiset prosessit, menetelmät ja menettelyt euroalueen laajuisen valvontatarkastusprosessin toteuttamiseksi;

12. korostaa, että yhteisen valvontamekanismin perustamisesta lähtien kaikki valvontaelimen jäsenet ovat luonnollista tietä oppineet käsittelemään erilaisia liiketoimintamalleja ja erikokoisia yksiköitä, ja tätä on tuettava ja tehostettava;

13. panee merkille täsmennykset, jotka koskevat toista pilaria ja toisen pilarin asemaa pääomavaatimusten hierarkiassa ja joita ehdotetaan vakavaraisuusdirektiiviin tehtävissä muutoksissa; toteaa, että pääomaa koskevan ohjeistuksen käytön väitetään antavan mahdollisuuden saattaa tasapainoon rahoitusvakautta koskevat seikat ja tarve jättää tilaa valvonnan arvioinnille ja tapauskohtaisille analyyseille; kannustaa EKP:tä täsmentämään toisen pilarin ohjeistusta tukevia kriteereitä; muistuttaa, että tämä ohjeistus ei rajoita jakokelpoista enimmäismäärää eikä sitä siksi pitäisi julkistaa; katsoo, että pääomaa koskevan ohjeistuksen käyttö ei saisi johtaa toisen pilarin vaatimusten huomattavaan vähentämiseen; katsoo, että valvontaa on entisestään lähennettävä toisen pilarin vaatimusten ja ohjeistuksen noudattamiseen tarvittavien omien varojen koostumuksen osalta; on siksi tyytyväinen siihen, että tätä kysymystä tarkastellaan vakavaraisuusdirektiiviin ehdotetussa muutoksessa;

14. korostaa tason 3 rahoitusvarojen, mukaan luettuina johdannaiset, hallussa pitämisestä ja erityisesti niiden arvostamisen vaikeudesta johtuvia riskejä; toteaa, että näitä riskejä olisi vähennettävä ja että tämä edellyttää näiden rahoitusvarojen hallussapidon asteittaista vähentämistä; kehottaa yhteistä valvontamekanismia tekemään tästä kysymyksestä yhden valvontansa painopisteistä ja järjestämään yhdessä EPV:n kanssa siitä määrällisen stressitestin;

15. muistuttaa, että kaikissa valvontakäytännöissä ja erityisesti SREP-syklissä on taattava avoimuuden lisääminen; pyytää EKP:tä julkaisemaan tulosindikaattorit ja -mittarit, jotka osoittavat valvonnan tehokkuuden ja parantavat sen ulkoista vastuuvollisuutta; muistuttaa kehottaneensa lisäämään toisen pilarin päätöksiä ja perusteluja koskevaa avoimuutta; kehottaa EKP:tä julkaisemaan yhteiset valvontastandardit;

16. panee merkille riskit, jotka aiheutuvat rahoituslaitoksista, jotka ovat "liian suuria kaatumaan", "liian sidoksissa kaatumaan" ja "liian monimutkaisia purettaviksi"; toteaa, että on näiden riskien käsittelemiseksi on sovittu kansainvälisellä tasolla suunnitelluista poliittisista toimenpiteistä (erityisesti kokonaistappionsietokyky, johdannaisten keskusvastapuoliselvitys sekä pääoma- ja vähimmäisomaisuusasteen korjaustekijä maailmanlaajuisille järjestelmän kannalta merkittävillä pankeilla); on sitoutunut käsittelemään vastaavat säädösehdotukset nopeasti, jotta ne voidaan panna täytäntöön unionissa, millä vähennetään edelleen "liian suuria kaatumaan" -ongelmasta aiheutuvia riskejä; muistuttaa FSB:n puheenjohtajan Mark Carneyn lausunnosta, jonka mukaan maailmanlaajuisen järjestelmän kannalta merkittävien pankkien kokonaistappionsietokykyä koskevista yhteisistä kansainvälisistä normeista annetuista ehdotuksista sopiminen on vedenjakaja pyrittäessä eroon pankeista, jotka ovat "liian suuria kaatumaan"; toteaa myös, että toimiva sijoittajavastuu-

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

mekanismi sekä asianmukainen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus ovat tärkeä osa sääntelytoimenpiteitä, joilla pyritään ratkaisemaan tämä kysymys ja mahdollistamaan se, että maailmanlaajuisia järjestelmän kannalta merkittäviä pankkeja voidaan purkaa turvautumatta julkiseen tukeen ja häiritsemättä koko rahoitusjärjestelmää;

17. korostaa nykyisen stressitestimenetelmän rajoituksia; suhtautuu siksi myönteisesti EPV:n ja EKP:n ponnistuksiin parantaa stressitestin kehystä; katsoo kuitenkin, että olisi tehtävä enemmän, jotta todellisten kriisitilanteiden mahdollisuus ja todellisuus saataisiin selville paremmin, muun muassa ottamalla menetelmään mukaan dynaamisempia tekijöitä, kuten tartuntavaikutukset; katsoo, että EKP:n omille stressiteille ominainen avoimuuden puute viittaa valvontakäytäntöjen epävarmuuteen; kehottaa EKP:tä julkaisemaan stressitestiensä tulokset markkinoiden luottamuksen vahvistamiseksi;

18. katsoo, että kun kansallinen toimivaltainen viranomainen hylkää pyynnön ottaa huomioon erityisolosuhteet stressitestissä, siitä olisi ilmoitettava EPV:lle ja yhteiselle valvontamekanismille tasapuolisten toimintaedellytysten takaamiseksi;

19. suhtautuu myönteisesti siihen, että luotettavuutta, sopivuutta ja ammattitaitoa koskevien päätösten alalla on edistytty kohti delegoinnin mahdollistamista; toteaa kuitenkin, että asetuksia on muutettava, jotta tiettyjä rutiinikysymyksiä koskeva päätöksenteko voidaan useammin ja helpommin delegoida valvontaelimeltä asiaa käsitteleville virkamiehille; suhtautuisi myönteisesti tällaiseen muutokseen, joka edistäisi EKP:n pankkivalvonnan tehokkuutta ja vaikuttavuutta; kehottaa EKP:tä täsmentämään päätöksenteon delegointiin liittyviä tehtäviä ja oikeudellista kehystä;

20. panee merkille Euroopan tilintarkastustuomioistuimen kertomuksen yhteisen valvontamekanismin toiminnasta; ottaa huomioon tulokset, jotka koskevat riittämätöntä henkilöstön määrää; kehottaa kansallisia toimivaltaisia viranomaisia ja jäsenvaltioita tarjoamaan EKP:lle täysimääräisesti tarvittavat henkilöresurssit ja taloustiedot, jotta se voi tehdä työnsä erityisesti paikalla tehtävien tarkastusten osalta; kehottaa EKP:tä muuttamaan yhteistä valvontamekanismia koskevaa asetusta siten, että muodollistetaan osallistuvien kansallisten viranomaisten sitoumukset ja noudatetaan riskiperusteista metodologiaa henkilöstön tavoitemäärien ja yhteisten valvontaryhmien osaamiskokoonpanon määrittämiseksi; katsoo, että EKP:n henkilöstön osallistumisen lisääminen ja vähäisempi turvautuminen kansallisten toimivaltainen viranomaisten henkilöstöön voisi parantaa valvonnan riippumattomuutta samalla kun yhden jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen henkilöstöä käytetään valvomaan toisen jäsenvaltion laitosta, mikä myös auttaa tehokkaasti käsittelemään valvonnan laiminlyönnin riskiä; suhtautuu myönteisesti siihen, että EKP tekee parlamentin kanssa henkilöstön työskentelyoloihin liittyvää yhteistyötä; kehottaa EKP:tä edistämään hyvää työympäristöä, joka tukee ammatillista yhteenkuuluvuutta sen puitteissa; muistuttaa, että valvontatehtävien ja rahapolitiikkaa koskevan vastuun välillä voi olla eturistiriita ja että molemmat toiminnot on selkeästi erotettava toisistaan; kehottaa EKP:tä tekemään riskianalyysin mahdollisista eturistiriidoista ja suunnittelemaan erillisiä raportointikanavia, kun on kyse tietyistä valvontaresursseista; katsoo, että rahapolitiikan ja valvonnan erottaminen on keskeinen periaate mutta sillä ei pitäisi sulkea ulkopuolelle palvelujen jakamisella saatavia kustannussäästöjä edellyttäen, että kyseiset palvelut eivät ole kriittisiä politiikan kannalta ja että asianmukaiset takuut ovat käytössä; kehottaa EKP:tä järjestämään julkisia kuulemisia, kun laaditaan lainsäädännönomaisia toimenpiteitä, jotta voidaan parantaa sen vastuunalaisuutta;

21. korostaa, että yhteisen valvontamekanismin luomista on tuettu lisäämällä Euroopan unionin vaikutusvaltaa kansainvälisellä näyttämöllä verrattuna aiempaan tilanteeseen;

22. korostaa, että valvontatehtävän ja rahapolitiikan toimintojen erottamisella yhteisen valvontamekanismin pitäisi pystyä omaksumaan riippumaton asema kaikissa asiaankuuluviissa asioissa, muun muassa EKP:n korkotasotavoitteiden mahdollisissa vaikutuksissa valvonnan piiriin kuuluvien pankkien rahoitusasemaan;

23. on Euroopan tilintarkastustuomioistuimen kanssa samaa mieltä siitä, että yhteisen valvontamekanismin perustamisen jälkeen on ilmennyt puutteita tarkastuksessa; on huolissaan siitä, että tärkeitä aloja jää tarkastamatta, koska EKP on rajoittanut tilintarkastustuomioistuimen oikeutta tutustua asiakirjoihin; kehottaa EKP:tä tekemään täysimääräisesti yhteistyötä tilintarkastustuomioistuimen kanssa, jotta se voi suorittaa toimeksiantonsa ja siten parantaa vastuuvetollisuutta;

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

24. muistuttaa, että sääntelyssä ja valvontaa harjoitettaessa on saatettava tasapainoon oikeasuhteisuuden ja johdonmukaisuuden tarpeet; panee tämän osalta merkille raportointi- ja palkitsemisvaatimuksiin ehdotetut muutokset komission ehdotuksessa direktiivin 2013/36/EU muuttamisesta; kehottaa komissiota asettamaan etusijalle pieniä pankkeja koskevan säännösten ja arvioimaan siinä yhteydessä, voidaanko tulevaisuudessa toteuttaa sääntelykehys, joka koostuu yksinkertaisemmista ja asianmukaisemmista ja oikeasuhteisista vakavaraisuussäännöistä, jotka koskevat tiettyjä pankkitoimintamalleja; huomauttaa, että kaikkiin pankkeihin olisi sovellettava asianmukaista valvonnan tasoa; muistuttaa, että asianmukainen valvonta on keskeistä kaikkien riskien valvonnassa pankkien koosta riippumatta; kunnioittaa tehtävien ja toimivaltuuksien jakoa yhteisen kriisiratkaisuneuvoston, Euroopan pankkiviranomaisen ja muiden Euroopan finanssivalvojen järjestelmään kuuluvien viranomaisten välillä mutta korostaa tehokkaan yhteistyön merkitystä; katsoo, että on päästävä eroon päällekkäisten raportointivaatimusten ja unionin lainsäädännön kansallisten tulkintojen leviämisestä sisämarkkinoilla; tukee tähän asti toteutettuja yhdenmukaistamispyrkimyksiä, kuten Euroopan raportointikehyksen taustalla olevaa ajatusta, ja kannustaa uusiin tämän suuntaisiin pyrkimyksiin päällekkäisen raportoinnin ja sääntelyn aiheettomien lisäkustannusten välttämiseksi; kehottaa komissiota puuttumaan tähän kysymykseen ajoissa tavalla, joka vastaa päätelmiä, jotka se teki todistelupyynnön yhteydessä, esimerkiksi esittämällä ehdotuksen yhteisestä yhdenmukaisesta ja konsolidoidusta valvontaraporttimenettelystä; kehottaa myös ilmoittamaan ajoissa väliaikaisista ja pysyvistä raportointivaatimuksista tietojen korkean laadun ja suunnittelua koskevan varmuuden takaamiseksi;

25. korostaa, että pankin turvallisuutta ja vakautta ei voida arvioida pelkästään sen taseen hetkittäisellä arvioinnilla, koska ne varmistetaan pankin ja markkinoiden välisessä dynaamisessa vuorovaikutuksessa ja niihin vaikuttavat erilaiset tekijät koko taloudessa; korostaa siksi, että rahoitusvakauden ja kasvun vakaan kehityksen olisi oltava kokonaisvaltainen ja tasapainoinen, jotta se kattaisi dynaamiset valvontakäytännöt ja jotta siinä ei keskityttäisi pelkästään staattiseen sääntelyyn, joka koskee lähinnä määrällisiä näkökohtia;

26. muistuttaa EKP:n ja EPV:n välisestä tehtävänjaosta; korostaa, että EKP ei saa muuttua tosiasialliseksi standardien laatijaksi muille kuin YVM-pankeille;

27. panee merkille, että EKP:n neuvosto hyväksyi 18. toukokuuta 2016 asetuksen yksityiskohtaisten luotto- ja luottoriskitietojen keruusta (AnaCredit); kehottaa EKP:tä jättämään kansallisille keskuspankeille mahdollisimman paljon liikkumavaraa AnaCredit-asetuksen täytäntöönpanossa;

28. kehottaa EKP:tä käynnistämään AnaCredit-tietokannan mahdollisia jatkovaiheita koskevan työn vasta, kun on toteutettu julkinen kuuleminen, johon Euroopan parlamentti osallistuu täysimääräisesti, ja ottaen erityisesti huomioon suhteellisuusperiaatteen;

29. painottaa jälleen, että tarvitaan vahva ja hyvin toimiva tietotekninen järjestelmä, joka vastaa yhteisen valvontamekanismin valvontatehtävien tarpeita ja turvallisuusvaatimuksia; pitää valitettavana viimeaikaisia raportteja tietoteknisen järjestelmän sitkeistä puutteista;

30. pitää myönteisenä, että on perustettu kansallisia järjestelmäriskikomiteita, mutta korostaa, että pankkiunionin perustaminen vahvistaa tarvetta lujittaa makrovakauspolitiikkaa Euroopan unionin tasolla, jotta järjestelmäriskin mahdollisia rajatylittäviä heijastusvaikutuksia voidaan käsitellä asianmukaisesti; kannustaa komissiota ehdottamaan johdonmukaista ja tehokasta makrovakausvalvontaa makrovakauskehityksen yleisessä uudelleentarkastelussa vuonna 2017; kehottaa komissiota erityiseen määrätietoisuuteen, jotta voidaan parantaa EJRK:n institutionaalisia ja analyttisiä valmiuksia riskien ja heikkouksien arvioimiseen pankkialalla ja sen ulkopuolella, sekä kykyä puuttua asioihin vastaavasti; katsoo, että lainauksen perustuvat välineet (kuten luototusasteet ja enimmäisvelanhoitorasitteet) olisi sisällytettävä unionin lainsäädäntöön näiden täydentävien makrovakausvälineiden käytön yhdenmukaistamiseksi; korostaa tarvetta vähentää EJRK:n, EKP:n / yhteisen valvontamekanismin ja kansallisten viranomaisten sekä toimivaltaisten ja nimettyjen kansallisten viranomaisten makrovakauden valvonnan alalla muodostaman järjestelmän institutionaalista monimutkaisuutta ja vuorovaikutusprosessin hitautta; suhtautuu tältä osin myönteisesti edistykseen, joka on jo saatu aikaan rajatylittävässä koordinoinnissa EJRK:n suosituksella vapaaehtoisesta vastavuoroisuudesta; muistuttaa kehottaneensa täsmentämään makrovakauskehityksen ja olemassa olevien mikrovakausvälineiden välisiä yhteyksiä, jotta voidaan varmistaa makro- ja mikrovakauspolitiikan välineiden tehokas vuorovaikutus; ilmaisee huolensa kiinteistöalan mahdollisista heikkouksista, jotka EJRK määrittä; toteaa, että EPV ei ole vielä antanut teknisiä sääntelystandardeja pääomavaatimusta koskevasta ehdosta kiinnitysluotoille vakavaraisuusasetuksen 124 artiklan 4 kohdan b alakohdan ja 164 artiklan 6 kohdan mukaisesti; toteaa, että vain pieni osa yhteisen valvontamekanismin jäsenistä on toistaiseksi ottanut käyttöön tai aikoo ottaa käyttöön yleisiä järjestelmäriskipuskureita ja vastasyklisen pääomapuskurin; panee merkille, että EKP ei ole tähän mennessä käyttänyt

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

täysimääräisesti makrotaloudellisia valvontavaltuuksiaan ja edistänyt sitä, että kansalliset viranomaiset omaksuvat makrovakauden valvontavälineet;

31. toteaa, että Yhdistyneen kuningaskunnan EU-jäsenyyttä koskevan kansanäänestyksen tulos edellyttää koko Euroopan finanssivalvojen järjestelmän, myös Euroopan valvontaviranomaisten sisäisten äänestysääntöjen, arviointia erityisesti EPV-asetuksen 44 artiklan 1 kohdassa säädetyn kaksinkertaista enemmistöä koskevan mekanismin osalta; korostaa, että kansanäänestystä mahdollisesti seuraavien neuvottelujen ei pitäisi johtaa epätasapuolisten kilpailuedellytysten syntymiseen unionin ja unionin ulkopuolisten rahoituslaitosten välillä eikä niitä pitäisi käyttää rahoitusalan sääntelyn purkamiseen;

32. suhtautuu myönteisesti yhteisten valvontaryhmien erinomaiseen työhön, sillä ne ovat hyvä esimerkki eurooppalaisesta yhteistyöstä ja tietämyksen rakentamisesta; huomauttaa, että yhteisten valvontaryhmien järjestämistä varten ehdotetulla vuorojärjestelmän tulevalla käytöllä olisi taattava puolueeton valvonta ja otettava huomioon tietämyksen rakentamisen pitkä prosessi tällä erittäin monimutkaisella asiantuntemusalalla;

33. suhtautuu myönteisesti siihen, että pankkiunioni on suurelta osin poistanut koti- ja isäntäjäsenvaltiota koskevan ongelman valvonnassa ottamalla käyttöön yhden valvojan ja parantanut huomattavasti asiaankuuluvien tietojen vaihtoa valvontaviranomaisten välillä, minkä ansiosta rajatylittäviä pankkiryhmiä voidaan valvoa aiempaa kattavammin; korostaa, että pankkiunionin nykyisen epätäydellisen tilan vuoksi maksuvalmiutta ja pääomaa koskevia poikkeuslupia koskevassa vakavaraisuusasetuksen uudelleentarkastelussa on asianmukaisesti otettava huomioon kuluttajansuojaa koskevat huolenaiheet isäntämaissa;

34. suhtautuu myönteisesti aloitteeseen velvoittaa valvonnan piiriin kuuluvat pankit raportoimaan merkittävistä verkkohyökkäyksistä reaaliaikaisessa hälytyspalvelussa ja velvoittaa yhteinen valvontamekanismi tekemään itse paikalla tehtäviä tarkastuksia verkkoturvallisuuden valvomiseksi; kehottaa perustamaan oikeudellisen kehyksen, jolla helpotetaan pankkien välisten verkkohyökkäysten estämiseen liittyvien arkaluontoisten tietojen vaihtoa;

35. korostaa verkkoturvallisuuden olennaisen tärkeää asemaa pankkipalveluissa ja sitä, että rahoituslaitoksia on kannustettava olemaan hyvin kunnianhimoisia kuluttajätietojen suojaamisessa ja verkkoturvallisuuden takaamisessa;

36. panee merkille, että yhteiselle valvontamekanismille on annettu tehtäväksi Euroopan pankkivalvonta, jotta voidaan varmistaa EU:n vakavaraisuussääntöjen noudattaminen ja taata rahoitusvakuus, kun taas muut valvontatehtävät, joilla on selkeitä eurooppalaisia heijastusvaikutuksia, ovat pysyneet kotimaisten valvojen käsissä; korostaa tämän osalta, että yhteisellä valvontamekanismilla olisi oltava valtuudet valvoa kansallisten pankkivalvojen rahanpesun torjuntaa koskevia toimia; korostaa, että EPV:lle olisi myös osoitettava lisävaltuuksia rahanpesun torjunnan alalla, muun muassa valtuudet tehdä itse paikalla tehtäviä arviointeja jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, vaatia tuottamaan kaikki vaatimusten noudattamisen arvioinnin kannalta asiaankuuluvat tiedot, antaa suosituksia korjaustoimenpiteistä, julkaista kyseiset suositukset ja toteuttaa toimenpiteitä, joita tarvitaan varmistamaan, että suositukset pannaan tosiasiallisesti täytäntöön;

37. muistuttaa EPV:lle antamastaan kehotuksesta vahvistaa ja edistää pankkipalvelujen kuluttajansuojakehystä sen toimeksiannon mukaisesti ja täydentää yhteisen valvontamekanismin vakavaraisuusvalvontaa;

Kriisintarkaisu

38. muistuttaa, että tulevien pankkikriisien ratkaisemisen yhteydessä on noudatettava valtioneuvoston suositusta koskevia sääntöjä ja että poikkeuksellisen ylimääräisen julkisen tuen olisi oltava väliaikainen varotoimenpide, eikä sitä saa käyttää tasoittamaan tappioita, joita laitokselle on koitunut tai joita sille lähitulevaisuudessa todennäköisesti koituu; kehottaa määrittämään yhteisen kriisintarkaisuun evoston ja komission välille tehokkaat menettelyt kriisintarkaisua koskevaa päätöksentekoa varten erityisesti aikataulun osalta; katsoo, että nykyiseen järjestelmään kuuluvaa joustavuutta olisi selkeytettävä, ja muistuttaa, että sitä olisi hyödynnettävä paremmin erityistilanteissa ilman, että estetään maksukyvyttömiä pankkien aitoa purkamista, erityisesti kun kyseessä ovat ehkäisevät ja vaihtoehtoiset toimenpiteet, jotka liittyvät talletusten vakuusjärjestelmiä koskevien varojen käyttöön talletusten vakuusjärjestelmiä koskevan direktiivin 11 artiklan 3 ja 6 kohdan mukaisesti; kehottaa siitä syystä komissiota tarkastelemaan sovellettavien tukisääntöjen tulkintaa, jotta varmistetaan, että unionin tason lainsäätäjien talletusten vakuuksia koskevassa direktiivissä säätämät ehkäisevät ja vaihtoehtoiset toimenpiteet voidaan ottaa käyttöön myös käytännössä; huomauttaa, että tiettyjä tilanteita on käsiteltävä eri tavoin perustelematta sitä selkeästi; muistuttaa

Keski viikko 15. helmikuuta 2017

komissiota siitä, että jatkuvaa tarvetta varotoimenpiteenä tehtävien pääomapohjan vahvistamisten sallimiseen ja kyseisiin toimenpiteisiin liittyvää ehdollisuutta arvioivan kertomuksen oli määrä valmistua 31. joulukuuta 2015 mennessä; kehottaa komissiota esittämään kyseisen kertomuksen mahdollisimman pian;

39. kehottaa komissiota arvioimaan asetuksen (EU) N:o 806/2014 uudelleentarkastelusta saadun kokemuksen perusteella ja sen puitteissa, onko yhteisellä kriisintarkaisuneuvostolla ja kansallisilla kriisintarkaisuviranomaisilla riittävät varhaisen intervention valtuudet ja välineet, jotta voidaan estää häiriötä aiheuttava pankkien pääoman ja tappionsietokyvyn väheneminen kriisin aikana;

40. korostaa, että on tärkeää täsmentää kriisintarkaisuun suoraan vaikuttavia käytännön kysymyksiä, kuten turvautumista palveluntarjoajiin, jotka tarjoavat kriittisiä palveluita esimerkiksi ulkoistettujen tietoteknisten palvelujen tapauksessa;

41. panee merkille komission ehdotukset ottaa ensimmäisessä pilarissa käyttöön pienin vaadittava kokonaistappionsietokyky maailmanlaajuisille järjestelmän kannalta merkittävillä pankeilla kansainvälisten normien mukaisesti; panee merkille erot kokonaistappionsietokykyä koskevan vaatimuksen ja omia varoja ja hyväksyttävii velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen välillä; korostaa kuitenkin, että molemmilla normeilla on sama tavoite, eli varmistaa, että pankeilla on riittävästi säänneltyä pääomaa ja tappioita vaimentavia vastuita, jotta velkakirjojen arvon alaskirjauksesta voidaan tehdä tehokas väline kriisintarkaisussa aiheuttamatta talouden epävakautta ja ilman julkista rahaa, jolloin vältetään yksityisten riskien sosialisointi; päätelee siksi, että tappionsietokyky voidaan lähestyä kokonaisvaltaisesti yhdistämällä nämä kaksi ja kehittämällä komission nykyisen ehdotuksen mukaista kokonaistappionsietokykyä vähimmäisvaatimuksena sillä edellytyksellä, että lainsäätäjät pääsevät asiasta sopimukseen; korostaa, että kokoa ja riskipainotteisia omaisuuseriä koskevien kahden kriteerin säilyttämistä olisi harkittava, ja toteaa, että kokonaistappionsietokykyä koskevan normin taustalla olevat riskipainotteisia omaisuuseriä koskevat kriteerit ovat yhteydessä unionissa ja Baselin komiteassa meneillään olevaan työhön, joka koskee sisäisiä malleja ja Basel III -kehityksen loppuun saattamista; korostaa, että omia varoja ja hyväksyttävii velkoja koskevien uusien vaatimusten tarkistamisessa ja/tai vaiheittaisessa käyttöönotossa on kiinnitettävä huomiota siihen, että omia varoja ja hyväksyttävii velkoja koskevat vaatimukset täyttävillä vastuilla on luotava markkinat; korostaa, että on tärkeää säilyttää kriisintarkaisuviranomaisen harkintavalta omia varoja ja hyväksyttävii velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta asetettaessa ja varmistaa, että pankeilla on riittävästi etuoikeudeltaan huonompaa velkaa ja velkakirjojen arvon alaskirjauksen vaatimukset täyttävää velkaa; korostaa, että markkinoille olisi tiedotettava asianmukaisesti, jotta vältetään sijoittajien vääriä tulkintoja omia varoja ja hyväksyttävii velkoja koskevistä vaatimuksista;

42. muistuttaa, että lainsäädännössä on täsmennettävä omia varoja ja hyväksyttävii velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen mukaisen ydinpääoman ja pääomapuskureiden hierarkiaa; korostaa, että on annettava lainsäädäntöä, jonka tarkoituksena on täsmentää kriisintarkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten vastuuta ja valtuuksia varhaisissa interventioimenpiteissä, jotka toteutetaan, jos omia varoja ja hyväksyttävii velkoja koskevia vaatimuksia on rikottu; panee merkille komission ehdotuksen, joka koskee omia varoja ja hyväksyttävii velkoja koskevia ohjeita; muistuttaa, että omien varojen ja hyväksyttävien velkojen tarkistamisen on aina liityttävä ja perustuttava tiiviisti pankkien kriisintarkaisu-strategiaan;

43. muistuttaa, että lainsäädännössä on täsmennettävä, että omia varoja ja hyväksyttävii velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen mukainen ydinpääoma täydentää pääomapuskureita, jotta pääoman laskeminen kahteen kertaan voidaan estää;

44. tähdentää, että on tärkeää yhdenmukaistaa jäsenvaltioiden pankkien maksukyvyttömyyttä koskevien vaateiden hierarkia, jotta pankkien elvytys- ja kriisintarkaisudirektiivin täytäntöönpanosta tulisi johdonmukaisempaa ja tehokkaampaa ja rajatylittäville sijoittajille voitaisiin tarjota varmuutta; suhtautuu siksi myönteisesti komission ehdotukseen vaateiden hierarkian yhdenmukaistamisesta entisestään; panee merkille, että lakisääteisen maksukyvyttömyyttä koskevan järjestelmän ja sen vaateiden hierarkian yhdenmukaistamisen parantaminen on olennaisen tärkeää sekä pankkien osalta, jotta voidaan välttää ristiriitoja pankkien kriisintarkaisujärjestelmässä, että yritysten osalta, jotta voidaan tarjota lisää selkeyttä ja varmuutta rajatylittäville sijoittajille ja edistää järjestämättömiä lainoja koskevan kysymyksen käsittelyä; suhtautuu myönteisesti siihen, että elvytys- ja kriisintarkaisudirektiivissä tehdään huomattava muutos maksukyvyttömyyden hierarkiaan antamalla etusija vakuutetuille talletuksille siten, että ne ovat etuoikeutettuja kaikkien pääomavälineiden, tappionsietokyvyn, muiden etuoikeutettujen saatavien ja vakuuttamattomien talletusten suhteen; kehottaa yhteistä kriisintarkaisuneuvostoa esittämään maailmanlaajuisen järjestelmän kannalta merkittävien pankkien ja muiden pankkien purkamismahdollisuuksien arviointien tulokset, mukaan lukien kriisintarkaisun esteiden voittamiseksi ehdotetut toimenpiteet;

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

45. panee merkille, että kokonaistappionsietokykyä koskevan vaatimuksen mukaisen velan määrittäminen etuoikeudeltaan huonommaksi voidaan oikeudellisesti tehdä monin eri tavoin; korostaa, että finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä ei pidä mitään näistä vaihtoehdoista muita parempana; katsoo, että hyväksyttävässä lähestymistavassa olisi ennen muuta pyrittävä joustavuuden, oikeusvarmuuden ja markkinoiden kaikkien uusien velkaluokkien kattamista koskevien valmiuksien tasapainoon;

46. kehottaa ottamaan huomioon Baselin sääntöjen tarkistamisesta, omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen käyttöönotosta ja kokonaistappionsietokyvyn ja IFRS 9 -tilinpäätösstandardin käyttöönotosta johtuvat mahdollisesti kielteiset vaikutukset reaalityönteeseen; kehottaa laatimaan vaikutusten lieventämiseen tähtäviä ratkaisuja;

47. muistuttaa, että äskettäin käyttöön otettu kriisinratkaisujärjestelmä on johtanut siihen, että joihinkin sijoittajille ja etenkin yksityissijoittajille tarjottaviin välineisiin liittyy suurempi tappioriski kuin aiemmassa järjestelmässä; muistuttaa, että alaskirjattavia välineitä olisi myytävä ensi sijassa vain asianmukaisille sijoittajille, jotka voivat kattaa mahdolliset tappiot tämän uhkaamatta niiden omaa vakaata rahoitusasemaa; kehottaa komissiota siksi edistämään asiaa koskevan nykyisen lainsäädännön täytäntöönpanoa, ja kehottaa Euroopan valvontaviranomaisia osaltaan voimakkaasti vaikuttamaan väärien myyntikäytäntöjen havaitsemiseen;

48. varoittaa, että pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivissä esitetty vaatimus unionin lainsäädännön piiriin kuulumattomien vastuuden velkakirjojen arvon alaskirjauksen tunnustamisesta sopimuksissa on osoittautumassa vaikeasti täytettäväksi; katsoo, että tähän kysymykseen on puututtava välittömästi; panee merkille, että elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviin ehdotetuissa tarkistuksissa esitetään toimivaltaisille viranomaisille oikeutta luopua tästä vaatimuksesta; katsoo, että tämä lähestymistapa mahdollistaa joustavuuden ja kyseessä olevien vastuuden tapauskohtaisen arvioinnin; kehottaa komissiota ja kriisinratkaisuviranomaisia varmistamaan, että poikkeusten myöntämistä koskevat ehdot ja niistä seuraava varsinaisten poikkeusten myöntäminen eivät vaaranna pankkien purkamismahdollisuutta;

49. korostaa, että valvonta- ja kriisinratkaisuviranomaisten nopea ja tehokas tietojenvaihto on äärimmäisen tärkeää, jotta voidaan varmistaa toimiva kriisinhallinta; pitää myönteisenä, että EKP ja yhteinen kriisinratkaisumekanismi ovat tehneet yhteistyötä ja tietojenvaihtoa koskevan yhteisymmärryspöytäkirjan; kehottaa EKP:tä täsmentämään yhteisymmärryspöytäkirjassa yhteisten valvontaryhmien ja sisäisten kriisinratkaisuryhmien välisiä viestintämenettelyjä; suosittelee, että EKP:n osallistumisesta pysyvänä tarkkailijana yhteisen kriisinratkaisuneuvoston täysistuntoon ja täytäntöönpanokokouksiin tehdään täysin vastavuoroista sallimalla yhteisen kriisinratkaisuneuvoston edustajan osallistuminen EKP:n hallinto-neuvostoon pysyvänä tarkkailijana;

50. panee merkille kaksoisroolissa toimivat kriisinratkaisuneuvoston johtokunnan jäsenet, jotka ovat samaan aikaan toimeenpanevan elimen jäseniä päätöksentekijän roolissa sekä toisaalta johtavissa tehtävissä ja siten vastuussa neuvoston puheenjohtajalle, ja katsoo, että tämän rakenteen arviointi olisi suoritettava ennen nykyisen toimikauden loppua;

51. muistuttaa, että yhteistä kriisinratkaisurahastoa koskevan hallitustenvälisen sopimuksen asiasisältö on viime kädessä sisällytettävä unionin oikeudelliseen kehykseen; kehottaa komissiota pohtimaan tapoja tämän toteuttamiseen; korostaa, että finanssipoliittisen sopimuksen tuleva sisällyttäminen unionin lainsäädäntöön saattaa tarjota hyödyllisen mallin tätä varten;

52. kehottaa laskemaan yhteiseen kriisinratkaisurahastoon maksetut ennakko-osuudet erittäin avoimesti siten, että pyritään yhdenmukaistamaan laskennan tuloksia koskevat tiedot ja parantamaan ymmärrystä laskentamenetelmästä; kehottaa komissiota suorittamaan mahdollisimman huolellisesti delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 johdanto-osan 27 kappaleessa määrätyn kriisinratkaisurahastoon maksettavien rahoitusosuuksien laskemisen tarkastelun ja tarkastamaan samalla erityisesti riskitekijöiden asianmukaisuuden sen varmistamiseksi, että vähemmän monitahoisten laitosten riskiprofiili otetaan asianmukaisesti huomioon;

53. panee merkille ECOFIN-ministerien 8. joulukuuta 2015 yhteisen kriisinratkaisurahaston siltarahoitusjärjestelyjen järjestelmästä antaman lausunnon; huomauttaa tämän osalta, että euroalueen 19 jäsenvaltiosta 15 on jo allekirjoittanut yhdenmukaistetun lainajärjestelysopimuksen yhteisen kriisinratkaisuneuvoston kanssa; muistuttaa, että nämä yksittäiset luottolimiitit ovat käytettävissä vain viimeisenä keinona; katsoo, että tämä ratkaisu ei riitä lopettamaan pankkien ja valtionvelan välistä noidankehää ja veronmaksajien rahoittamia pelastuspaketteja; vaatii, että neuvoston ja komission on edistytävä nopeasti työssä, jossa kehitetään yhteisen kriisinratkaisurahaston yhteistä finanssipoliittista varautumiskeinoa, jonka rahoittamisen olisi viime kädessä oltava pankkialan tehtävä ja jonka olisi oltava keskipitkällä aikavälillä finanssipoliittisesti neutraali, kuten kriisinratkaisurahastoa koskevassa sopimuksessa sovittiin ja kuten neuvosto kesäkuussa 2016 vahvisti;

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Talletussuoja

54. vaatii jälleen kolmatta pilaria täydentämään pankkiunionia; muistuttaa, että talletusten suojaaminen on kaikkien EU:n kansalaisten yhteinen huolenaihe; keskustelee parhaillaan valiokuntien tasolla eurooppalaisesta talletussuojajärjestelmästä;

55. tähdentää, että eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän käyttöön ottaminen ja hankkeesta käytävät keskustelut eivät saisi heikentää toimenpiteitä, joilla pyritään parantamaan talletusten vakuusjärjestelmiä koskevan direktiivin täytäntöönpanoa; pitää myönteisenä EPV:n viimeaikaista työtä alan lähentymisen edistämiseksi; pitää myönteisenä, että kaikki jäsenvaltiot ovat saattaneet elvytys- ja kriisiratkaisudirektiivin osaksi kansallista lainsäädäntöä; muistuttaa kaikkia jäsenvaltiota velvollisuudesta soveltaa elvytys- ja kriisiratkaisudirektiiviä ja talletussuojadirektiiviä ja panna ne asianmukaisesti täytäntöön;

56. muistuttaa, että komission tehtävänä on taata tasapuoliset toimintaedellytykset koko unionissa ja että sen olisi vältettävä sisämarkkinoiden mahdollinen hajautuminen;

o

o o

57. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Euroopan keskuspankille, yhteiselle kriisiratkaisuneuvostolle, kansallisille parlamenteille ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 40 alakohdassa tarkoitetuille toimivaltaisille viranomaisille.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

P8_TA(2017)0042

Biologiset vähäriskiset torjunta-aineet**Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. helmikuuta 2017 alkuperältään biologisista vähäriskisistä torjunta-aineista (2016/2903(RSP))**

(2018/C 252/18)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta sekä neuvoston direktiivien 79/117/ETY ja 91/414/ETY kumoamisesta 21. lokakuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 22 ja 47 artiklan, 66 artiklan 2 kohdan ja liitteessä II olevan 5 kohdan,
 - ottaa huomioon yhteisön politiikan puitteista torjunta-aineiden kestävä käytön aikaansaamiseksi 21. lokakuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/128/EY ⁽²⁾ ja erityisesti sen 12 ja 14 artiklan,
 - ottaa huomioon komission asetusluonnoksen, joka koskee kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamista koskevan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 muuttamista vähäriskisten tehoaineiden hyväksymiskriteereiden osalta (D046260/01,
 - ottaa huomioon 7. kesäkuuta 2016 antamansa päätöslauselman kestävä maatalouden teknisistä ratkaisuista EU:ssa ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 7. kesäkuuta 2016 antamansa päätöslauselman innovoinnin ja talouskehityksen tehostamisesta tulevaisuuden tilanhoidossa EU:ssa ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon kestävä kasvinsuojelua käsittelevän asiantuntijaryhmän laatiman toimintasuunnitelman, joka koskee vähäriskisten kasvinsuojeluaineiden saatavuuden parantamista ja integroidun tuholaisen torjunnan täytäntöönpanon nopeuttamista jäsenvaltioissa ja jonka neuvosto hyväksyi 28. kesäkuuta 2016,
 - ottaa huomioon komission toimintasuunnitelman mikrobilääkeresistenssin aiheuttamien kasvavien uhkien torjumiseksi (COM(2011)0748) ja tulevan mikrobilääkeresistenssiä koskevan toimintasuunnitelman, jonka komissio käynnistää vuonna 2017,
 - ottaa huomioon komissiolle esitetyn kysymyksen biologisista vähäriskisistä torjunta-aineista (O-000147/2016 – B8-1821/2016),
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan päätöslauselmaesityksen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 128 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 2 kohdan,
- A. toteaa, että perinteisten kasvinsuojeluaineiden käytöstä käydään yhä enemmän julkista keskustelua, koska näistä aineista voi aiheutua riskejä ihmisten terveydelle, eläimille ja ympäristölle;
- B. toteaa, että EU:n markkinoilla olevien kasvinsuojeluun käytettyjen tehoaineiden lukumäärä vähenee; toteaa, että EU:n viljelijät tarvitsevat edelleen erilaisia viljelykasvien suojelemaan tarkoitettuja välineitä;

⁽¹⁾ EUVL L 309, 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 309, 24.11.2009, s. 71.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0251.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0252.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

- C. toteaa, että on tärkeää edistää vaihtoehtoisia menettelyjä tai tekniikkoja, joilla vähennetään riippuvuutta perinteisistä torjunta-aineista;
- D. toteaa, että elintarvikejätteen syntymisen ehkäiseminen on ensisijaisen tärkeää EU:ssa ja että asianmukaiset kasvinsuojeluratkaisut ovat oleellisen tärkeitä estettäessä tuhoeläinten ja tautien aiheuttamia vahinkoja, joiden tuloksena syntyy elintarvikejätettä; toteaa, että FAO:n mukaan 20 prosenttia Euroopan hedelmä- ja vihannestuotannosta menetetään pelloilla ⁽¹⁾;
- E. toteaa, että ei-toivottuja torjunta-ainejäämiä on yhä mahdollista löytää maaperästä, pohjavedestä ja yleensä ympäristöstä ja että tietty osuus kasvi- ja eläinperäisistä maataloustuotteista saattaa sisältää sallittua enimmäistasoa suurempia torjunta-ainejäämiä;
- F. toteaa, että asetuksessa (EY) N:o 1107/2009 määritellään vähäriskisten aineiden luokitteluperusteet, joita sovelletaan riippumatta aineen alkuperästä riippumatta, ja vähäriskiset torjunta-aineet voivat olla alkuperältään joko biologisia tai synteettisiä;
- G. toteaa, että alkuperältään biologisina torjunta-aineina pidetään yleensä mikro-organismeihin perustuvia, kasviperäisiä, biopohjaisiin kemikaaleihin tai semiokemikaaleihin (kuten feromoneihin ja erilaisiin öljyihin) sekä niiden sivutuotteisiin perustuvia kasvinsuojeluaineita; toteaa, että nykyisessä kasvinsuojeluaineiden sääntelykehyksessä ⁽²⁾ ei tehdä lainsäädännöllistä eroa biologisten kasvinsuojeluaineiden ja kemiallisten synteettisten kasvinsuojeluaineiden välillä;
- H. toteaa, että viimeaikaiset tieteelliset tutkimukset ovat osoittaneet, että kuolettavaa pienemmät annokset tiettyjä kasvimyrkkyjä voivat aiheuttaa kielteisiä muutoksia bakteerien antibioottiresistenssissä ⁽³⁾ ja että kasvimyrkkyjen ja antibioottien runsas käyttö karjan ja hyönteisten läheisyydessä saattaa johtaa antibioottien käytön lisääntymiseen, koska niiden hoitovaikutus mahdollisesti vähenee;
- I. toteaa, että biologisperustaiset vähäriskiset kasvinsuojeluaineet voivat tarjota sekä perinteisille viljelijöille että luomuviljelijöille käyttökelpoisen vaihtoehdon perinteisille kasvinsuojeluaineille sekä edistää kestävämpää maataloutta; toteaa, että eräillä biologisperustaisilla kasvinsuojeluaineilla on uusia vaikutustapoja, joista voisi olla hyötyä, kun otetaan huomioon tavanomaisia kasvinsuojeluaineita koskevan resistenssin kehittyminen, ja jotka voisivat rajoittaa muille kuin kohde-organismeille aiheutuvia vaikutuksia; katsoo, että biologisperustaisen vähäriskisten kasvinsuojelutuotteiden olisi oltava yksi suositeltavimmista vaihtoehdoista muille kuin ammattikäyttäjille ja kotipuutarhan hoidossa yhdessä muiden ei-kemiallisten torjunta- ja ehkäisymenetelmien kanssa;
- J. toteaa, että kasvinsuojeluaineiden käyttö on tarpeellista elintarvikkeita ja rehuja koskeviin tarpeisiin vastaamiseksi asianmukaisella tavalla ja että ennalta varautumisen periaatetta ⁽⁴⁾ sovelletaan kyseisten aineiden ja niiden tehoaineiden lupamenettelyyn;
- K. toteaa, että alkuperältään biologisten vähäriskisten torjunta-aineiden kaupallista hyödyntämistä edeltävä pitkäaikainen hyväksymis- ja rekisteröintiprosessi aiheuttaa valmistajille merkittävän taloudellisen esteen;
- L. toteaa, että integroidun tuholaihintorjunnan täytäntöönpano on pakollista EU:ssa direktiivin 2009/128/EY mukaan; toteaa, että sekä jäsenvaltioiden että paikallisviranomaisten olisi painotettava nykyistä enemmän torjunta-aineiden kestävää käyttöä ja vaihtoehtoisia vähäriskisiä kasvinsuojeluaineita;

⁽¹⁾ FAO (2011) "Global food losses and food waste".

⁽²⁾ Torjunta-aineiden käsite kattaa myös biosidituotteet, joihin tätä päätöslauselmaa ei sovelleta.

⁽³⁾ Esim. Kurenbach B., Marjoshi D., Amábile-Cuevas C.F., Ferguson G.C., Godsoe W., Gibson P. ja Heinemann J.A., 2015. "Sublethal exposure to commercial formulations of the herbicides dicamba, 2,4-dichlorophenoxyacetic acid, and glyphosate cause changes in antibiotic susceptibility in *Escherichia coli* and *Salmonella enterica* serovar Typhimurium", *mBio* 6(2):e00009-15. doi:10.1128/mBio.00009-15.

⁽⁴⁾ Asetuksen (EY) N:o 1107/2009 1 artiklan 4 kohta.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

- M. toteaa, että asetuksen (EY) N:o 1107/2009 nojalla tehoaineet hyväksytään unionin tasolla, kun taas kyseisiä tehoaineita sisältävien kasvinsuojeluaineiden hyväksyminen kuuluu jäsenvaltioille;
- N. ottaa huomioon, että asetuksen (EY) N:o 1107/2009 22 artiklassa sallitaan tehoaineiden hyväksyminen vähäriskiseksi tehoaineiksi, jos ne täyttävät yleiset hyväksymiskriteerit ja liitteessä II olevassa 5 kohdassa tarkoitettua vähäriskisyyttä koskevat erityiskriteerit; ottaa huomioon, että asetuksen (EY) N:o 1107/2009 47 artiklassa todetaan, että kasvinsuojeluaineet, joissa on vain vähäriskisiä tehoaineita ja jotka eivät sisällä huolta aiheuttavaa ainetta eivätkä edellytä erityisiä riskinhallintatoimenpiteitä ja ovat riittävän tehokkaita, on hyväksyttävä vähäriskiseksi kasvinsuojeluaineiksi;
- O. toteaa, että tällä hetkellä unionissa on hyväksytty vain seitsemän ”vähäriskiseksi” luokiteltua tehoainetta, joista kuusi on biologisperäisiä tehoaineita; toteaa, että komissio asettaa uusimisohjelmassaan etusijalle oletettujen vähäriskisten tehoaineiden arvioinnin;
- P. toteaa, että tietyt jäsenvaltiot ovat evänneet luvan alkuperältään biologisia vähäriskisiä tehoaineita sisältäviltä aineilta, koska niiden ei katsota olevan yhtä tehokkaita kuin synteettiset kemialliset torjunta-aineet, ottamatta lainkaan huomioon biologisten vähäriskisten torjunta-aineiden alalla tapahtuvaa jatkuvaa innovointia, ottamatta huomioon resurssitehokkuudesta aiheutuvia etuja luomuviljelylle ja ottamatta huomioon eräiden muiden kasvinsuojeluaineiden aiheuttamia kustannuksia maataloudelle, terveydelle ja ympäristölle;
- Q. toteaa, että nykyisessä sääntelykehyksessä tarjotaan vähäriskisiä tehoaineita ja kasvinsuojeluaineita varten joitakin kannustimia, kuten kestoltaan pidempi ensimmäinen hyväksyntä 15 vuodeksi vähäriskisille tehoaineille (asetuksen (EY) N:o 1107/2009 22 artikla) ja kestoltaan lyhyempi 120 päivän määräaika vähäriskisten kasvinsuojeluaineiden hyväksymistä koskevaa päätöksentekoa varten (asetuksen (EY) N:o 1107/2009 47 artikla); toteaa kuitenkin, että näitä sääntelykannustimia sovelletaan vasta hyväksymismenettelyn päätteeksi eli vasta sitten, kun tehoaine on luokiteltu vähäriskiseksi;
- R. toteaa, että direktiivin 2009/128/EY 12 artiklan nojalla torjunta-aineiden käyttö on minimoitava tai kiellettävä tietyillä alueilla, kuten suuren yleisön käyttämällä alueilla ja suojelualueilla; toteaa, että kyseisissä tapauksissa asianmukaisia riskinhallintakeinoja on käytettävä ja ensisijaisesti on harkittava vähäriskisten kasvinsuojeluaineiden ja biologisen torjunnan käyttöä; toteaa, että jotkut jäsenvaltiot ovat jo pitkään kieltäneet torjunta-aineiden käytön näillä erityisalueilla;
- S. toteaa, että komissio on esittänyt pysyväille kasvi-, eläin-, elintarvike- ja rehukomitealle asetusehdotuksen, joka koskee asetuksen (EY) N:o 1107/2009 muuttamista vähäriskisten tehoaineiden hyväksymiskriteereiden osalta; toteaa, että tehoaineet, jotka ovat mikro-organismeja, oletetaan ehdotuksessa vähäriskisiksi;

Yleiset näkökohdat

1. korostaa, että vähäriskisten torjunta-aineiden saatavuutta on parannettava viipymättä unionissa, mukaan lukien biologis pohjaiset vähäriskiset kasvinsuojeluaineet;
2. korostaa, että viljelijöillä on oltava käytössään enemmän välineitä viljelykasviensa suojelemiseksi ja päätöksen tekemiseksi siitä, mikä toimenpide suojaa parhaalla ja kestävimällä tavalla heidän viljelykasvinsa; kannustaa siksi käyttämään erilaisia välineitä, kuten alkuperältään biologisia vähäriskisiä torjunta-aineita, integroidun tuholaisen torjunnan periaatteiden mukaisesti;
3. korostaa tarvetta lisätä luonnonmukaisessa viljelyssä käytettävien tuholaisen torjuntakeinojen saatavuutta tavalla, joka vastaa sekä luonnonmukaisen viljelyn että resurssitehokkuuden vaatimuksia;
4. korostaa, että on vastattava sellaisia elintarvikkeita koskevaan kuluttajien kysyntään, jotka ovat turvallisia, kohtuuhintaisia ja kestävästi tuotettuja;

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

5. korostaa, että uusien biologisten vähäriskisten torjunta-aineiden kehittämisen ja käytön edistämiseksi niiden tehokkuutta ja riskejä sekä niiden kykyä vastata maatalouden ympäristöä, terveyttä sekä taloutta koskeviin vaatimuksiin olisi arvioitava tavalla, joka takaa viljelijöille asianmukaisen kasvinsuojelun tason;
6. pitää tärkeänä julkista keskustelua perinteisten kasvinsuojeluaineiden vaihtoehtojen saatavuudesta ja katsoo, että viljelijöille olisi tarjottava entistä laajempi aineiden valikoima, mukaan lukien biologisperäiset vähäriskiset kasvinsuojeluaineet ja muut biologiset torjuntatoimet, jotta voidaan löytää ympäristön, terveyden ja talouden kannalta toteuttamiskelpoisimmat ratkaisut; korostaa, että on annettava koulutusta ja valistusta viljelykasvien kestävien suojelumenetelmien tarpeellisuudesta; kehottaa jatkamaan biologisperäisten kasvinsuojeluaineiden tutkimusta ja niihin liittyvää innovointia;
7. pitää myönteisenä toimintasuunnitelmaa, joka koskee vähäriskisten kasvinsuojeluaineiden saatavuuden parantamista ja integroidun tuholaisen torjunnan täytäntöönpanon nopeuttamista jäsenvaltioissa, sellaisena kuin se on neuvoston hyväksymänä; kehottaa jäsenvaltioita, komissiota ja Euroopan ja Välimeren maiden kasvinsuojelujärjestöä seuraamaan toimintasuunnitelman täytäntöönpanoa;

Välittömät toimet

8. kehottaa hyväksymään nopeasti komission pysyville kasvi-, eläin-, elintarvike- ja rehukomitealle esittämän asetusehdotuksen, joka koskee asetuksen (EY) N:o 1107/2009 muuttamista vähäriskisten tehoaineiden hyväksymiskriteereiden osalta; kehottaa komissiota päivittämään vaatimuksia jatkuvasti uusimman tieteellisen tiedon mukaisesti;
9. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita nopeuttamaan biologisten vähäriskisten kasvinsuojeluaineiden käytön arviointia, hyväksymistä, rekisteröintiä ja seuranta ja pitämään samalla yllä riskinarvioinnin korkeaa tasoa;
10. pyytää jäsenvaltioita sisällyttämään vähäriskisten biologisten torjunta-aineiden käytön ympäristönsuojelua ja ihmisten terveyden suojelua koskeviin kansallisiin toimintasuunnitelmiinsa;
11. kannustaa jäsenvaltioita vaihtamaan tietoja ja hyviä käytäntöjä, jotka perustuvat tuholaisorjunnasta saatuihin tutkimustuloksiin ja mahdollistavat ympäristön, terveyden ja talouden kannalta toteuttamiskelpoisten vaihtoehtojen ratkaisujen tarjoamisen;
12. kehottaa komissiota nimeämään markkinoilla jo olevat vähäriskiset aineet;

Kasvinsuojeluaineita koskevan lainsäädännön tarkistaminen

13. pitää myönteisenä komission vuonna 2016 käynnistämää sääntelyn toimivuutta ja tuloksellisuutta (REFIT) koskevaa aloitetta, jossa käsitellään asetuksen (EY) N:o 1107/2009 arviointia; korostaa, että tämä REFIT-aloite ei saa johtaa asiaankuuluvien terveyttä, elintarviketurvallisuutta ja ympäristönsuojelua koskevien normien heikentymiseen; on huolissaan siitä, että koko asetuksen (EY) N:o 1107/2009 yleistarkistus tämän REFIT-aloitteen yhteydessä voi viedä useita vuosia;
14. korostaa, että asetusta (EY) N:o 1107/2009 on tarkistettava, jotta voidaan edistää biologisten vähäriskisten torjunta-aineiden kehittämistä, hyväksymistä ja unionin markkinoille saattamista; on huolissaan siitä, että nykyinen kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamista koskeva lupamenettely ei ole optimaalinen biologisten vähäriskisten torjunta-aineiden kannalta; toteaa, että nykyinen vähäriskisten aineiden rekisteröintimenettely toimii joskus käytännössä eräänlaisena patenttina ja vaikeuttaa samaan aineeseen perustuvien rekisteröimättömien tuotteiden käyttöä muissa jäsenvaltioissa;
15. kehottaa komissiota toimittamaan ennen vuoden 2018 loppua erityisen lainsäädäntöehdotuksen asetuksen (EY) N:o 1107/2009 muuttamiseksi REFIT-aloitteeseen liittyvän yleisen tarkistuksen ulkopuolella, jotta voidaan ottaa käyttöön biologisten vähäriskisten torjunta-aineiden nopea arviointi-, hyväksymis- ja rekisteröintiprosessi;

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

16. tähdentää, että "biologisperustaiselle kasvinsuojeluaineelle" tarvitaan asetuksessa (EY) N:o 1107/2009 määritelmä, joka kattaa kasvinsuojeluaineet, joiden tehoaineena on mikro-organismi tai luonnossa esiintyvä molekyyli, joka on saatu joko luonnollisen prosessin seurauksena tai joka on luonnolliseen molekyyliin nähden identtinen synteettinen versio, tällaisten aineiden erottamiseksi kasvinsuojeluaineista, joiden tehoaineena käytettävää synteettistä molekyyliä ei esiinny luonnossa, tuotantomenetelmästä riippumatta;

17. kehottaa komissiota selvittämään yhteisön politiikan puitteista torjunta-aineiden kestävä käytön aikaansaamiseksi annetun direktiivin 2009/128/EY 4 artiklassa edellytetyssä kertomuksessaan kansallisten toimintasuunnitelmien arvioinnista puutteet direktiivin täytäntöönpanossa jäsenvaltioissa ja kehottaa komissiota myös esittämään vahvoja suosituksia jäsenvaltioille, jotta ne ryhtyisivät välittömiin toimiin vähentääkseen torjunta-aineiden käytön ihmisten terveydelle sekä ympäristölle aiheuttamaa riskiä ja vaikutusta; kehottaa kehittämään ja ottamaan käyttöön vaihtoehtoisia menetelmiä ja tekniikoita, joiden avulla voidaan vähentää riippuvuutta torjunta-aineiden käytöstä;

o

o o

18. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Torstai 16. helmikuuta 2017

P8_TA(2017)0043

Ihmisoikeus- ja demokrationtilanne Nicaraguassa ja Francisca Ramirezin tapaus**Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. helmikuuta 2017 ihmisoikeus- ja demokrationtilanteesta Nicaraguassa ja Francisca Ramirezin tapauksesta (2017/2563(RSP))**

(2018/C 252/19)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Nicaraguasta, erityisesti 18. joulukuuta 2008 antamansa päätöslauselman ihmisoikeuksien puolustajiin kohdistuvista hyökkäyksistä, kansalaisvapauksista ja demokrationista Nicaraguassa ⁽¹⁾ ja 26. marraskuuta 2009 antamansa päätöslauselman ⁽²⁾,
- ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Federica Mogherinin tiedottajan 16. elokuuta 2016 antaman julkilausuman, joka koski Nicaraguan viimeaikaista päätöstä erottaa kansalliskokouksen jäseniä, sekä korkean edustajan / varapuheenjohtajan 19. marraskuuta 2016 antaman julkilausuman Nicaraguan presidentinvaalien lopullisista tuloksista,
- ottaa huomioon Nicaraguassa 6. marraskuuta 2011 pidettyjä parlamentti- ja presidentinvaaleja tarkkailleen EU:n vaalitarkkailuvaltuuskunnan kertomuksen,
- ottaa huomioon Amerikan valtioiden järjestön pääsihteeristön 16. lokakuuta 2016 antaman Nicaraguan vaaliprosessia koskevan lausunnon,
- ottaa huomioon Amerikan valtioiden järjestön pääsihteeristön 20. tammikuuta 2017 antaman Nicaraguaa koskevan raportin,
- ottaa huomioon vuonna 2012 tehdyn Euroopan unionin ja Keski-Amerikan maiden välisen assosiaatiosopimuksen, joka tuli voimaan elokuussa 2013, ja sen ihmisoikeuslausekkeet,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksien puolustajia koskevat EU:n suuntaviivat kesäkuulta 2004,
- ottaa huomioon kehitysmaiden maapolitiikan laatimista ja suunnittelua koskevan ohjauksen tarjoamiseksi vuonna 2004 annetut EU:n maapolitiikkasuuntaviivat,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien vuonna 1998 antaman julistuksen ihmisoikeuksien puolustajista,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien julistuksen alkuperäiskansojen oikeuksista (UNDRIP),
- ottaa huomioon vuonna 1989 tehdyn Kansainvälisen työjärjestön alkuperäis- ja heimokansoja koskevan yleis-sopimuksen (nro 169), jonka Nicaragua on ratifioinut,
- ottaa huomioon vuonna 1966 tehdyn kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleis-sopimuksen,
- ottaa huomioon vuonna 1948 annetun ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen,

⁽¹⁾ EUVL C 45 E, 23.2.2010, s. 89.

⁽²⁾ EUVL C 285 E, 21.10.2010, s. 74.

Torstai 16. helmikuuta 2017

- ottaa huomioon työjärjestyksen 135 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 4 kohdan,
- A. katsoo, että demokratian ja oikeusvaltion kehittämisen ja vahvistamisen sekä ihmisoikeuksien ja perusoikeuksien kunnioittamisen on oltava olennainen osa EU:n ulkoista toimintaa, mihin kuuluu myös Euroopan unionin ja Keski-Amerikan maiden välinen assosiaatiosopimus vuodelta 2012;
- B. ottaa huomioon, että demokratia ja oikeusvaltio ovat heikentyneet Nicaraguassa viime vuosina;
- C. ottaa huomioon, että vuonna 2013 Nicaragua hyväksyi lain nro 840, jolla myönnettiin Nicaraguan halkaisevan merenkulkukanavan satavuotinen käyttöoikeus yksityiselle kiinalaiselle yritykselle HK Nicaragua Canal Development Investment Company Ltd:lle (HKND);
- D. ottaa huomioon, että HKND:lle annettiin laissa valtuudet pakkolunastaa maata ja yhtiö vapautettiin paikallisveroista ja kaupankäyntisäännöksistä; ottaa huomioon, että laissa annettiin HKND:lle myös takuut siitä, ettei sopimuksen rikkomisesta aiheutuisi rikosoikeudellisia seuraamuksia;
- E. ottaa huomioon, että 27. marraskuuta ja 1. joulukuuta 2016 mielenosoittajat eri puolilta Nicaraguaa kokoontuivat pääkaupunkiin vastustaakseen merenkulkukanavan rakentamista, sillä se on jättihanke, jonka vuoksi tuhannet pienviljelijät ja alkuperäiskansat kanavahankkeen lähistöltä joutuisivat siirtymään muualle, ja arvostellakseen 6. marraskuuta 2016 pidettyjen presidentinvaalien avoimuuden puutetta; ottaa huomioon, että ihmisoikeuksien puolustajat kertoivat poliisin käyttäneen kynnelkaasua sekä kumi- ja lyijyluoteja mielenosoittajia vastaan;
- F. ottaa huomioon, ettei mitään tutkimusta ympäristövaikutuksista tehty eikä alkuperäiskansojen ennakkokuulemista järjestetty, mikä on ILO:n yleissopimuksen nro 169 vastaista; ottaa huomioon, että kanavan ehdotettu reitti kulkisi alkuperäisväestön maiden läpi ja 30 000–120 000 alkuperäisväestöön kuuluvaa jouduttaisiin siirtämään;
- G. ottaa huomioon, että tiedejärjestöt ovat ilmaisseet huolensa siitä, että kanava kulkisi Nicaragua-järven läpi ja vaarantaisi Keski-Amerikan suurimman makeanveden lähteen; ottaa huomioon, että tiedejärjestöt ovat pyytäneet Nicaraguan hallitusta keskeyttämään hankkeen, kunnes on tehty riippumattomia tutkimuksia ja niistä on keskusteltu julkisesti;
- H. ottaa huomioon, että maata, järviä ja suvereniteettia puolustavan kansallisen neuvoston koordinaattori Francisca Ramirez esitti joulukuussa 2016 virallisen valituksen Nueva Guineassa tapahtuneista sortotoimista ja hyökkäyksistä; ottaa huomioon, että Francisca Ramirezia on uhkailtu, hänet on pidätetty mielivaltaisesti ja hänen perheenjäseniinsä on kohdistettu väkivaltaisia hyökkäyksiä hänen aktivisminsa vuoksi;
- I. ottaa huomioon, että Nicaraguassa toimittajiin kohdistuu häirintää ja uhkailuja, heitä on vangittu ja he ovat saaneet tappouhkauksia;
- J. ottaa huomioon, että elokuussa 2016 ihmisoikeuksien puolustajien tilannetta käsittelevä YK:n erityisraportoijan Michel Forstin Nicaraguan vierailu peruttiin Nicaraguan hallituksen asettamien esteiden vuoksi;
- K. toteaa, että opposition ehdokkaiden ulkopuolelle jättäminen osoittaa, että vapaiden ja rehellisten vaalien edellytykset eivät selvästikään täytyneet ja että yhdistymisvapaus, poliittinen kilpailu ja moniarvoisuus ovat selvästi heikentyneet;
- L. toteaa, että tuomareiden ja asianajajien riippumattomuutta käsittelevä YK:n erityisraportoija kiinnitti huomiota vuoden 2014 yleisen määräaikaisarviointimenettelyn yhteydessä korkeimman oikeuden tuomareiden nimityksiin, joihin kohdistuu voimakasta poliittista vaikuttamista; ottaa huomioon, että vuonna 2013 tehdyt perustuslain muutokset presidentin uudelleen valitsemiseksi tehtiin kiertämällä lainsäädäntöä tavalla, joka ei ollut avoin; toteaa, että Nicaraguan perustuslain 147 pykälässä kielletään presidentin verisukulaisia tai niitä, joiden sukulaisuus perustuu avioliittoon, asettumasta presidentti- tai varapresidenttiehdokkaiksi;

Torstai 16. helmikuuta 2017

M. ottaa huomioon, että julkisen sektorin korruptio, jossa on mukana myös presidentin perheenjäseniä, on edelleen yksi suurimmista haasteista; ottaa huomioon, että viranomaisten lahjominen, laittomat takavarikoinnit sekä tulli- ja veroviranomaisten mielivaltaiset arvioinnit ovat hyvin yleisiä;

1. ilmaisee huolensa Nicaraguan jatkuvasti heikkenevästä ihmisoikeustilanteesta ja pitää valitettavana, että valtion viranomaisia lähellä olevat yksityishenkilöt, poliittiset voimat ja elimet ovat kohdistaneet ihmisoikeusjärjestöihin ja niiden jäseniin sekä riippumattomiin toimittajiin ja tiedotusvälineiden edustajiin hyökkäyksiä ja häirintää;

2. kehottaa hallitusta lopettamaan häirinnän ja sortotoimet Francisca Ramirezia ja muita ihmisoikeuksien puolustajia vastaan heidän laillisen toimintansa takia; kehottaa Nicaraguan viranomaisia lopettamaan ihmisoikeuksien puolustajien vastaisiin rikoksiin syyllistyneiden rankaisematta jättämisen; tukee ympäristön ja ihmisoikeuksien puolustajien oikeutta ilmaista protestinsa ilman kustotoimia; kehottaa Nicaraguua käynnistämään riippumattoman ympäristövaikutuksen arvioinnin ennen jatkotoimiin ryhtymistä ja tekemään koko prosessista julkisen;

3. kehottaa Nicaraguan hallitusta noudattamaan kansainvälisiä ihmisoikeusvelvoitteita, erityisesti vuonna 2008 allekirjoitettua YK:n alkuperäiskansojen oikeuksien julistusta sekä ILO:n yleissopimusta nro 169;

4. kehottaa Nicaraguan hallitusta suojelemaan alkuperäiskansojen maita jättihankkeiden rakentamisen vaikutuksilta, sillä ne vaikuttavat heidän alueidensa elämää ylläpitäviin edellytyksiin, asettavat alkuperäisväestön yhteisöt konfliktitilanteisiin ja altistavat heidät väkivallalle;

5. on erittäin huolissaan siitä, että opposition jäsenet erotettiin Nicaraguan kansalliskokouksesta, ja päätöksestä, jolla oppositiopuolueen johtorakennetta muutettiin;

6. kehottaa Nicaraguua kunnioittamaan täysimääräisesti demokraattisia arvoja, myös vallanjakoa, ja palauttamaan kaikkien oppositiopuolueiden aseman sallimalla kriittiset äänet poliittisessa järjestelmässä ja yhteiskunnassa yleensä; muistuttaa, että opposition täysimääräinen osallistuminen, oikeuslaitoksen polarisoitumisen vähentäminen, rankaisemattomuuden lopettaminen ja riippumaton kansalaisyhteiskunta ovat olennaisia tekijöitä minkä tahansa demokratian onnistumiselle;

7. muistuttaa oikeuslaitusjärjestelmän vastaisista laittomista toimista, jotka johtivat presidentin virkakauden rajoitukset poistaviin perustuslain muutoksiin, joiden ansiota Daniel Ortega sai pysyä vallassa vuosikausia;

8. huomauttaa, että EU:n toimielimet ja Amerikan valtioiden järjestö arvostelivat voimakkaasti vuosina 2011 ja 2016 pidettyjä vaaleja niiden sääntöjenvastaisuuksien vuoksi; panee merkille, että Amerikan valtioiden järjestön kanssa on meneillään vuoropuhelu ja että yhteisymmärryspöytäkirja allekirjoitetaan 28. helmikuuta 2017, mikä saattaa parantaa tilannetta;

9. toteaa, että lehdistön ja tiedotusvälineiden vapaus on erittäin tärkeää demokratialle ja avoimelle yhteiskunnalle; kehottaa Nicaraguan viranomaisia palauttamaan tiedotusvälineiden monimuotoisuuden;

10. muistuttaa, että Euroopan unionin ja Keski-Amerikan maiden välisen assosiaatiosopimuksen valossa Nicaraguua on muistutettava tarpeesta noudattaa oikeusvaltion, demokratian ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen periaatteita, joita EU puolustaa ja edistää; kehottaa EU:ta valvomaan tilannetta ja arvioimaan tarpeen mukaan, mihin toimiin olisi mahdollisesti ryhdyttävä;

11. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä Amerikan valtioiden järjestön pääsihteerille, EU:n ja Latinalaisen Amerikan parlamentaarille edustajakokoukselle, Keski-Amerikan parlamentille ja Nicaraguan tasavallan hallitukselle ja parlamentille.

Torstai 16. helmikuuta 2017

P8_TA(2017)0044

Teloitukset Kuwaitissa ja Bahrainissa

Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. helmikuuta 2017 teloituksista Kuwaitissa ja Bahrainissa (2017/2564(RSP))

(2018/C 252/20)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Bahrainista, erityisesti 4. helmikuuta 2016 antamansa päätöslauselman Bahrainista ja Mohammed Ramadanin tapauksesta ⁽¹⁾, 7. heinäkuuta 2016 antamansa päätöslauselmansa Bahrainista ⁽²⁾ ja 8. lokakuuta 2015 antamansa päätöslauselman kuolemanrangaistuksesta ⁽³⁾,
- ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan/ unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Federica Mogherinin tiedottajan 15. tammikuuta 2017 antaman julkilausuman Bahrainissa suoritetuista teloituksista sekä 25. tammikuuta 2017 annetun julkilausuman äskettäisistä teloituksista Kuwaitin valtiossa,
- ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan/ unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Federica Mogherinin EU:n puolesta ja Euroopan neuvoston pääsihteerin Thorbjørn Jaglandin 10. lokakuuta 2015 antaman yhteisen julkilausuman eurooppalaisesta ja kansainvälisestä kuolemanrangaistuksen vastaisesta päivästä,
- ottaa huomioon mielivaltaisia teloituksia käsittelevän YK:n erityisraportoijan Agnes Callamardin sekä kidutusta ja muuta julmaa, epäinhimillistä tai halventavaa kohtelua tai rangaistusta käsittelevän YK:n erityisraportoijan Nils Melzerin 25. tammikuuta 2017 antaman julkilausuman, jossa vaaditaan Bahrainin hallitusta estämään uudet teloitukset, sekä Yhdistyneiden kansakuntien ihmisoikeusvaltuutetun Rupert Colvillen tiedottajan 17. tammikuuta 2017 antaman julkilausuman Bahrainista,
- ottaa huomioon kuolemanrangaistusta, kidutusta, ilmaisunvapautta ja ihmisoikeuksien puolustajia koskevat EU:n suuntaviivat,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevan uuden EU:n strategiakehyksen ja toimintasuunnitelman, joiden tarkoituksena on ottaa ihmisoikeuksien suojelu ja tarkkailu kaikkien unionin politiikkojen keskiöön,
- ottaa huomioon Euroopan ihmisoikeussopimuksen 2 artiklan ja siihen liitetyt pöytäkirjat nro 6 ja 13,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 1 ja 2 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Persianlahden arabimaiden yhteistyöneuvoston peruskirjan osapuolten välisen yhteistyösopimuksen vuodelta 1988,
- ottaa huomioon 18. heinäkuuta 2016 järjestetyn EU:n ja Persianlahden arabimaiden yhteisen neuvoston 25. kokouksen päätelmät,
- ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen päätöslauselmat kuolemanrangaistuksen käyttöä koskevasta moratoriosta, erityisesti 18. joulukuuta 2014 hyväksytyyn päätöslauselman sekä viimeisimmän, 19. joulukuuta 2016 hyväksytyyn päätöslauselman,
- ottaa huomioon kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaisen yleissopimuksen, lapsen oikeuksien yleissopimuksen sekä ihmisoikeuksista tehdyn Arabiliiton peruskirjan, joiden kaikkien sopimuspuolina Kuwait ja Bahrain ovat,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0044.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0315.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0348.

Torstai 16. helmikuuta 2017

- ottaa huomioon toimet kuolemaantuomittujen oikeuksien turvaamiseksi, jotka hyväksyttiin 25. toukokuuta 1984 annetussa talous- ja sosiaalineuvoston päätöslauselmassa 1984/50,
 - ottaa huomioon 11. elokuuta 2016 hyväksytyt YK:n ihmisoikeuskomitean loppupäätelmät Kuwaitin kolmannesta määräaikaisraportista,
 - ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen vuodelta 1948 ja erityisesti sen 15 artiklan,
 - ottaa huomioon kansalaisyhteiskunta- ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen, erityisesti sen 18 artiklan ja kuolemanrangaistusta koskevan toisen valinnaisen pöytäkirjan, sekä taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen,
 - ottaa huomioon valtiottomien henkilöiden oikeusasemaa koskevan yleissopimuksen vuodelta 1954 ja valtiottomuuden poistamista koskevan yleissopimuksen vuodelta 1961,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 135 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 4 kohdan,
- A. panee merkille, että YK:n ihmisoikeusvaltuutetun toimiston mukaan yli 160 Yhdistyneiden kansakuntien jäsenvaltiota on joko poistanut kuolemanrangaistuksen tai ei sovelle sitä, ja toteaa, että nämä valtiot ovat hyvin erilaisia oikeusjärjestelmiltään, perinteiltään, kulttuureiltaan sekä uskonnollisilta taustoiltaan;
- B. ottaa huomioon, että 25. tammikuuta 2017 Kuwaitin viranomaiset teloittivat seitsemän ihmistä, joiden joukossa oli myös yksi kuningasperheen jäsen; toteaa, että teloitettavat olivat Mohammad Shahed Mohammad Sanwar Hussain, Jakatia Midon Pawa, Amakeel Ooko Mikunin, Nasra Youseff Mohammad al-Anzi, Sayed Radhi Jumaa, Sameer Taha Abdulmajed Abdaljaleel ja Faysal Abdullah Jaber Al Sabah ja että useimmat tuomittiin murhasta; ottaa huomioon, että vangituista viisi oli ulkomaalaisia: kaksi egyptiläistä, yksi bangladeshiläinen, yksi filippiiniläinen ja yksi etiopialainen, ja että kolme oli naisia; ottaa huomioon, että teloitukset olivat maassa ensimmäisiä sitten vuoden 2013, jolloin Kuwaitin viranomaiset teloittivat viisi ihmistä kuusivuotisen täytäntöönpanon lykkäämisen jälkeen;
- C. ottaa huomioon, että Persianlahden maiden ihmisoikeuskeskus (Gulf Centre for Human Rights) ja muut ihmisoikeusjärjestöt ovat dokumentoineet Kuwaitin rikosoikeusjärjestelmässä oikeudenkäyntimenettelyn loukkauksia, joiden vuoksi vastaajien on vaikea saada oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä; ottaa huomioon, että kotitaloustyöntekijät ovat erityisen haavoittuvia, sillä heillä ei ole sosiaaliturvaa eikä oikeussuojaa;
- D. ottaa huomioon, että 15. tammikuuta 2017 Bahrain teloitti ampumalla Ali Al-Singacen, Abbas Al-Samean ja Sami Mushaiman, mikä päätti kuusi vuotta kestäneen kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanon lykkäämisen;
- E. ottaa huomioon, että YK:n ihmisoikeusvaltuutetun toimiston mukaan teloitukset loukkasivat vakavalla tavalla oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevia vaatimuksia; ottaa huomioon, että kolme miestä syytettiin Manamassa vuonna 2014 tehdystä pommi-iskusta, jossa kuoli useita ihmisiä, muun muassa kolme poliisia; ottaa kuitenkin huomioon, että saatujen tietojen mukaan kaikkia kolmea kidutettiin niin, että he tunnustivat, mitä käytettiin sitten heidän tuomioidensa ensisijaisena todistelukeinona; ottaa huomioon, että syytettyjen kansalaisuus peruutettiin, heidän ei annettu tavata asianajajaa ja heidät teloitettiin alle viikon kuluttua tuomiosta eikä heidän perheilleen annettu mitään ennakkotietoa eikä heille annettu mahdollisuutta anoa armahdusta;
- F. ottaa huomioon, että mielivaltaisia teloituksia käsittelevä YK:n erityisraportoija julisti kyseiset teloitukset ”laittomiksi teloituksiksi” sen perusteella, että kenellekään kolmesta miehestä ei annettu oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, josta määrätään kansalaisyhteiskunta- ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen 14 artiklassa;
- G. ottaa huomioon, että YK:n ihmisoikeusvaltuutetun toimisto ilmoitti olevansa ”järkyttynyt” teloituksista ja että sen mukaan miesten oikeudenmukaisesta oikeudenkäynnistä oli ”vakavia epäilyksiä”;
- H. ottaa huomioon, että Bahrainissa kuolemantuomio uhkaa kahta muuta miestä, Mohammad Ramadania ja Hussein Moussaia; ottaa huomioon, että molemmat miehet väittävät, että heitä kidutettiin, kunnes he antoivat väärän tunnustuksen rikoksista, joista voidaan langettaa kuolemantuomio, ja toteaa, että heidät voidaan teloittaa minä hetkenä hyvänsä;

Torstai 16. helmikuuta 2017

- I. ottaa huomioon, että Bahrainin ja Tanskan kansalainen Abdulhadi al-Khawaja, joka on Persianlahden maiden ihmisoikeuskeskuksen perustaja ja johtaja, sekä Khalil Al Halwachi, joka on aiemmin Ruotsissa asunut matematiikan opettaja, ovat edelleen vankilassa syytettyinä mielipiteidensä rauhanomaisesta ilmaisusta;
1. pitää erittäin valitettavana Kuwaitin ja Bahrainin päätöstä palata kuolemanrangaistuksen käyttöön; toteaa jälleen kerran tuomitsevana kuolemanrangaistuksen käytön ja kannattaa vakaasti kuolemantuomioiden täytäntöönpanon lykkäämistä askeleena kohti kuolemanrangaistuksen poistamista;
2. kehottaa hänen majesteettiaan Bahrainin sheikki Hamad bin Isa Al Khalifaa estämään Mohamed Ramadanin ja Hussein Moosan teloitukset ja kehottaa Bahrainin viranomaisia varmistamaan asian uudelleen käsittelyn kansainvälisten vähimmäisvaatimusten mukaisesti; palauttaa mieliin, että kaikki menettelyn aikana tapahtuneet väitetyt ihmisoikeusloukkaukset on tutkittava asianmukaisesti;
3. korostaa, että lapsen oikeuksia koskevassa yleissopimuksessa ja kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevassa kansainvälisessä yleissopimuksessa nimenomaisesti kielletään kuolemanrangaistus alle 18-vuotiaiden henkilöiden tekemistä rikoksista;
4. kehottaa Kuwaitin ja Bahrainin hallitusta esittämään kidutusta ja muuta julmaa, epäinhimillistä tai halventavaa kohtelua tai rangaistusta käsittelevälle YK:n erityisraportoilijalle välittömän ja avoimen kutsun vierailta maassa ja sallimaan esteettömän pääsyn pidätettyjen luokse ja kaikkiin säilöönottopaikkoihin;
5. palauttaa mieliin, että Euroopan unioni vastustaa kuolemanrangaistusta ja pitää sitä julmana ja epäinhimillisenä rangaistuksena, joka ei toimi rikollisen toiminnan pelotteena ja joka on virheen sattuessa peruuttamaton;
6. kehottaa Kuwaitia ja Bahrainia allekirjoittamaan kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevaan kansainväliseen yleissopimukseen liitetyn toisen valinnaisen pöytäkirjan kuolemanrangaistuksen poistamisesta ja ratifioimaan sen;
7. kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa (EUH) ja jäsenvaltioita jatkamaan kuolemanrangaistuksen käytön vastaista työtä; vaatii voimakkaasti Bahrainia ja Kuwaitia noudattamaan kansainvälisiä vähimmäisvaatimuksia ja kaventamaan kuolemanrangaistuksen soveltamisalaa ja vähentämään sen käyttöä; kehottaa EUH:ta pitämään edelleen tarkasti silmällä tapahtumia näissä kahdessa maassa ja Persianlahden maiden alueella yleensä sekä hyödyntämään kaikkia käytössään olevia vaikutuskeinoja;
8. katsoo, että kolmansissa maissa toimivien eurooppalaisten yritysten on noudatettava täysimääräisesti kansainvälisiä ihmisoikeusnormeja; tuomitsee jyrkästi sopimukset, jotka koskevat asekauppaa ja ihmisoikeuksien loukkaamiseen käytettävää teknologiaa;
9. kehottaa EUH:ta ja jäsenvaltioita ottamaan asian puheeksi Bahrainin hallituksen kanssa, jotta voidaan vedota Nabeel Rajabin ja kaikkien niiden puolesta, jotka ovat pidätettyinä ainoastaan siitä syystä, että he harjoittivat rauhanomaisesti ilmaisun- ja kokoontumisvapauttaan, ja vaatimaan Bahrainin hallitusta lopettamaan liiallisen voimankäytön mielenosoittajia vastaan tai kansalaisuuden peruuttamista mielivaltaisesti koskevan käytännön;
10. kehottaa vapauttamaan Abdulhadi al-Khawajan ja Khalil Al Halwachin;
11. kehottaa Bahrainin hallitusta panemaan kaikilta osin täytäntöön Bahrainin riippumattoman tutkintakomission raportin, yleisen määräaikaisarviointin ja kansallisen ihmisoikeuselimen suositukset; kannustaa Kuwaitia jatkamaan uudistuksia;
12. kehottaa Bahrainin viranomaisia käymään kansallisen konsensuksen vuoropuhelua, jotta voidaan saada aikaan pysyvä ja osallistava kansallinen sovinto ja löytää kriisiin kestäviä poliittisia ratkaisuja; huomauttaa, että kestävässä poliittisessa prosessissa olisi voitava vapaasti esittää oikeutettua ja rauhanomaista arvostelua;
13. panee merkille Bahrainissa vuoden 2011 kansannousun kuusivuotispäivän johdosta järjestettävät mielenosoitukset; kehottaa Bahrainin viranomaisia varmistamaan, että turvallisuusjoukot kunnioittavat kaikilta osin rauhanomaisten mielenosoittajien oikeuksia ja pidättäytyvät liiallisesta voimankäytöstä, mielivaltaisista pidätyksistä, kidutuksesta ja muista ihmisoikeuksia rikkovista toimista;
14. kannustaa vuoropuheluun ja kahdenvälisiin ja monenvälisiin aloitteisiin Euroopan unionin, sen jäsenvaltioiden ja Persianlahden alueen maiden, myös Kuwaitin ja Bahrainin, välillä ihmisoikeuksiin liittyvistä aiheista ja muilla yhteisen edun mukaisilla aloilla; kehottaa EUH:ta ja komission varapuheenjohtajaa / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa Federica Mogherinia vaatimaan virallisen ihmisoikeusvuoropuhelun aloittamista Kuwaitin ja Bahrainin viranomaisten kanssa ihmisoikeusvuoropuhelua koskevien EU:n suuntaviivojen mukaisesti;

Torstai 16. helmikuuta 2017

15. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Bahrainin kuningaskunnan hallitukselle ja parlamentille, Kuwaitin valtion hallitukselle ja parlamentille sekä Persianlahden yhteistyöneuvoston jäsenille.

Torstai 16. helmikuuta 2017

P8_TA(2017)0045

Guatemala ja etenkin ihmisoikeuksien puolustajien tilanne

Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. helmikuuta 2017 Guatemalasta ja etenkin ihmisoikeuksien puolustajien tilanteesta (2017/2565(RSP))

(2018/C 252/21)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen sekä YK:n ihmisoikeusyleissopimukset ja niihin liitetyt valinnaiset pöytäkirjat,
- ottaa huomioon Euroopan ihmisoikeussopimuksen, Euroopan sosiaalisen peruskirjan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan,
- ottaa huomioon kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen joulukuulta 2005,
- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa ihmisoikeusloukkauksista, myös päätöslauselmansa keskusteluista ihmisoikeuksien sekä demokratian ja oikeusvaltion periaatteiden loukkauksia koskevista tapauksista,
- ottaa huomioon 15. maaliskuuta 2007 antamansa päätöslauselman Guatemalasta ⁽¹⁾ ja 11. joulukuuta 2012 antamansa päätöslauselman, joka koskee EU:n ja Keski-Amerikan välisen assosiaatiosopimuksen tekemistä ⁽²⁾,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksien alivaliokunnan helmikuussa 2016 tekemän vierailun Meksikoon ja Guatemalaan sekä valiokunnan mietinnön,
- ottaa huomioon suhteista Keski-Amerikan maihin vastaavan valtuuskunnan 16.–20. helmikuuta 2015 tekemän matkan Guatemalaan ja Hondurasiin,
- ottaa huomioon 21. tammikuuta 2016 antamansa päätöslauselman EU:n painopisteistä YK:n ihmisoikeusneuvostossa vuonna 2016 ⁽³⁾,
- ottaa huomioon YK:n erityisraportoijan antaman raportin ihmisoikeuksien puolustajien kohtaamista maailmanlaajuisista uhista ja naispuolisten ihmisoikeuksien puolustajien tilanteesta,
- ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusvaltuutetun vuosikertomuksen 2016 toimistonsa toiminnasta Guatemalassa,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksista vastaavan EU:n erityisedustajan äskettäisen vierailun Guatemalassa,
- ottaa huomioon vuonna 1966 tehdyn kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan YK:n yleissopimuksen,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevan EU:n toimintasuunnitelman vuosiksi 2015–2019,
- ottaa huomioon vuosia 2014–2017 koskevan unionin etenemissuunnitelman, joka koskee yhteistyötä kumppanimaiden kansalaisyhteiskunnan kanssa,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksien puolustajia koskevat unionin suuntaviivat ja ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevan unionin strategiakehyksen, joissa sitoudutaan yhteistyöhön ihmisoikeuksien puolustajien kanssa,

⁽¹⁾ EUVL C 301 E, 13.12.2007, s. 257.

⁽²⁾ EUVL C 434, 23.12.2015, s. 181.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0020.

Torstai 16. helmikuuta 2017

- ottaa huomioon 26. kesäkuuta 2014 annetun YK:n ihmisoikeusneuvoston päätöslauselman 26/9, jossa YK:n ihmisoikeusneuvosto päätti perustaa avoimen hallitustenvälisen työryhmän, jonka tehtävänä olisi laatia oikeudellisesti sitova ihmisoikeuksia koskeva kansainvälinen asiakirja ylikansallisista yhtiöistä ja muista liikeyrityksistä,
 - ottaa huomioon itsenäisten maiden alkuperäis- ja heimokansoja koskevan Kansainvälisen työjärjestön yleissopimuksen vuodelta 1989 (ILO:n yleissopimus nro 169),
 - ottaa huomioon EU:n ja Keski-Amerikan assosiaatiosopimuksen ja vuodesta 2013 voimassa olleen EU:n ja Keski-Amerikan kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen ihmisoikeuksia koskevat lausekkeet,
 - ottaa huomioon Guatemalaa koskevan monivuotisen maaohjelman 2014–2020, jossa sitoudutaan konfliktien ratkaisemisen, rauhan ja turvallisuuden edistämiseen,
 - ottaa huomioon Guatemalan oikeusalaan tukevat ohjelmat ja etenkin SEJUST-hankkeen,
 - ottaa huomioon Amerikan ihmisoikeustuomioistuimen vuonna 2014 antaman tuomion asiassa *ihmisoikeuksien puolustajat v. Guatemala*, sekä Amerikan valtioiden ihmisoikeustoimikunnan 31. joulukuuta 2015 antaman selonteon Guatemalan ihmisoikeustilanteesta (OEA/Ser.L/V/II. Doc. 43/15),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 25 artiklan, joka koskee Amerikan valtioiden ihmisoikeustoimikunnan turvaamistoimia koskevaa mekanismia,
 - ottaa huomioon vuonna 2009 annetut neuvoston päätelmät demokratiakehityksestä EU:n ulkosuhteissa,
 - ottaa huomioon unionin vuonna 2009 antamat suuntaviivat ihmisoikeuksista ja kansainvälisestä humanitaarisesta oikeudesta,
 - ottaa huomioon korkean edustajan Federica Mogherinin 9. joulukuuta 2016 Euroopan unionin puolesta antaman julkilausuman, joka koskee 10. joulukuuta 2016 vietettävää ihmisoikeuksien päivää,
 - ottaa huomioon Euroopan ulkosuhdehallinnon (EUH) tiedottajan 17. elokuuta 2016 antaman julkilausuman ihmisoikeuksien puolustajista Guatemalassa,
 - ottaa huomioon unionin ja Latinalaisen Amerikan ja Karibian valtioiden yhteisön 25–26. lokakuuta 2016 pitämässä ministerikokouksessa annetun Santo Domingon julistuksen,
 - ottaa huomioon niin kutsutun kolmentoista ryhmän 1. helmikuuta 2017 antaman julkilausuman oikeusvaltioperiaatteen vahvistamisesta sekä korruption ja rankaisemattomuuden torjumisesta,
 - ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 artiklan, 3 artiklan 5 kohdan, 18, 21, 27 ja 47 artiklan sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 208 artiklan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 135 artiklan,
- A. toteaa, että Guatemala on Keski-Amerikan kolmanneksi suurin EU:n myöntämän kahdenvälisen kehitysavun saaja ja että sen kaudella 2014–2020 saaman avun arvo on 187 miljoonaa euroa ja että kehitysapu keskitetään elintarviketurvaan, konfliktien ratkaisemiseen, rauhaan, turvallisuuteen ja kilpailukykyyn;
- B. toteaa, että Guatemalan strateginen sijainti on Keski-Amerikan ja Yhdysvaltojen välisen huumeliikenteen ja laittoman maahanmuuton reitillä; toteaa, että guatemalalaiset ovat edelleen toiseksi suurin Yhdysvalloista karkotettujen ryhmä; toteaa, että vuosikymmeniä jatkunut Guatemalan sisäinen konflikti, korkea köyhyysaste ja syvälle juurtunut rankaisemattomuuden kulttuuri ovat ruokkineet maan väkivaltaisuuksia ja turvallisuusuuhkia; katsoo, että korkea rikollisuusaste vaikuttaa koko yhteiskuntaan ja erityisesti ihmisoikeuksien puolustajiin, kansalaisjärjestöihin ja paikallisviranomaisiin;

Torstai 16. helmikuuta 2017

- C. panee merkille, että vuonna 2017 vietetään Guatemalan rauhansopimuksen 20-vuotisjuhlaa; pitää olennaisena vastustaa rankaisemattomuutta, etenkin aiempien epädemokraattisten hallintojen kaudella tehtyjen vakavien rikosten kohdalla; katsoo, että Guatemalan viranomaisten on lähetettävä ihmisoikeuksien puolustajia kohtaan henkistä ja fyysistä väkivaltaa käyttäville selkeä viesti siitä, että tällainen toiminta ei jää rankaisematta;
- D. ottaa huomioon, että Guatemalan ihmisoikeuksien puolustajien suojeluyksikkö (UDEFEQUA) kirjasi tammikuun–marraskuun 2016 välisenä aikana neljätoista Guatemalan ihmisoikeuksien puolustajien murhaa ja seitsemän murhayritystä; ottaa huomioon, että samojen lähteiden mukaan ihmisoikeuksien puolustajia vastaan hyökättiin vuonna 2016 kaikkiaan 213 kertaa, mukaan lukien heitä vastaan käynnistetyt 68 uutta oikeudenkäyntiä; toteaa, että ympäristöaktivistit ja maa-omistajien puolustajat sekä oikeuden ja rankaisemattomuuden puolustajat olivat niitä ihmisoikeuksien puolustajia, joita vastaan hyökättiin useimmiten;
- E. toteaa, että vuonna 2017 on tähän mennessä jo surmattu ihmisoikeuksien puolustajat Laura Leonor Vásquez Pineda ja Sebastián Alonzo Juan ja että vuonna 2016 on tietojen mukaan surmattu toimittajat Victor Valdés Cardona, Diego Esteban Gaspar, Roberto Salazar Barahona ja Winston Leonardo Túnchez Cano;
- F. pitää ihmisoikeustilannetta edelleen erittäin huolestuttavana; katsoo, että naisten ja alkuperäisväestön, etenkin ihmisoikeuksia puolustavien, ja muuttajien tilanne on vakava ja että muita huolenaiheita ovat esimerkiksi oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, vankilaolot, poliisien käyttäytyminen, sekä kidutusyytökset, joihin yhdistyvät laajana rehottava korruptio, lehmänkaupat ja rankaisemattomuus;
- G. panee merkille, että Guatemala on allekirjoittanut ILO:n yleissopimuksen nro 169 itsenäisten maiden alkuperäis- ja heimokansoista ja ILO:n yleissopimuksen nro 87 ammatillisesta järjestäytymisvapaudesta ja ammatillisen järjestäytymisoikeuden suojelusta; panee merkille eräät myönteiset signaalit, kuten Mesa Sindical del Ministerio Público -ministeriön perustamisen; toteaa, että Guatemalan lainsäädäntö ei velvoita ennakoitua järjestettävään, vapaaseen ja tietoon perustuvaan kuulemiseen, kuten ILO:n yleissopimuksessa nro 169 vaaditaan;
- H. toteaa, että Amerikan ihmisoikeustuomioistuin teki vuonna 2014 sitovan päätöksen, jossa peräänkuulutettiin toimintaperiaatteita ihmisoikeuksien puolustajien suojelemiseksi; toteaa, että edellä mainittujen periaatteiden toteuttamiseksi on käynnistetty EU:n rahoittama kuulemisprosessi;
- I. ottaa huomioon, että yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevia YK:n suuntaviivoja sovelletaan kaikkiin valtioihin ja kaikkiin yrityksiin, toisin sanoen sekä yrityksiin, joiden toiminta on valtioiden rajat ylittävää, että muihin yrityksiin riippumatta niiden koosta, toimialasta, sijainnista, omistuksesta tai rakenteesta, mutta tehokas valvonta- ja seuraamusmekanismi ovat edelleen haaste suuntaviivojen maailmanlaajuisessa täytäntöönpanossa; toteaa, että Guatemalan ihmisoikeustilannetta tarkastellaan uudelleen marraskuussa 2017 pidettävässä YK:n ihmisoikeusneuvoston yleismaailmallista määräaikaistarkastelua koskevassa mekanismissa;
- J. toteaa, että Guatemalana ihmisoikeusvaltuutettu, ministeriö ja oikeuslaitos ovat toteuttaneet merkittäviä toimenpiteitä rankaisemattomuuden lopettamiseksi ja ihmisoikeuksien edistämiseksi;
- K. toteaa Guatemalan toteuttaneen eräitä myönteisiä toimenpiteitä, kuten Guatemalan kansainvälisen rankaisemattomuutta vastaisen komitean (CICIG) toimeksiannon jatkamisen vuoteen 2019 saakka; toteaa, että lokakuussa 2016 annettu perustuslain uudistusta koskeva ehdotus, jonka toimeenpanovaltaa käyttävä presidentti, kongressin puhemies ja Guatemalan oikeusjärjestelmän presidentti esittelivät kongressille, perustuu muun muassa kansalaisyhteiskunnan kanssa käytyihin pyöreän pöydän keskusteluihin, ja sillä pyritään lujittamaan oikeusjärjestelmää soveltaen oikeudellisen uran, oikeudellisen moniarvoisuuden ja oikeuslaitoksen riippumattomuuden periaatteita;

Torstai 16. helmikuuta 2017

- L. toteaa, että häirinnän vastaista kampanjaa on jumiutettu erinäisillä näytösluonteisilla korruptioon ja siirtymäkauden oikeusjärjestelyihin liittyvillä tapauksilla, joihin ihmisoikeuksien puolustajat ovat paneutuneet ja joissa tuomareita ja lakimiehiä on peloteltu ja heitä vastaan on nostettu tekaistuja kanteita; toteaa, että CICIG:in puheenjohtajaa Iván Velasquezia vastaan on myös nostettu syytteitä ja häntä vastaan on käynnistetty herjauskampanja; toteaa, että siirtymäkauden oikeusjärjestelyihin liittyvät näytösluonteiset oikeudenkäynnit etenevät ja että niissä ovat osallisina muun muassa Molina Theissen ja CREOMPAZ ja että lisäksi käydään oikeutta La Linea y Coparacha -korruptiotapauksissa;
- M. ottaa huomioon, että eräät unionin jäsenvaltiot eivät ole vielä ratifioineet EU:n ja Keski-Amerikan assosiaatiosopimusta, joten poliittista vuoropuhelua koskeva osio ei ole vielä voimassa; toteaa, että unionin ulkoisten toimien ytimeen kuuluvat ihmisoikeudet ja oikeusvaltioperiaate sekä kestävä talouskehitys ja sosiaalinen kehitys;
1. tuomitsee mitä jyrkimmin Laura Leonor Vásquez Pinedan ja Sebastián Alonzo Juanin äskettäiset murhat, toimittajien Victor Valdés Cardonan, Diego Esteban Gasparin, Roberto Salazar Barahonan ja Winston Leonardo Túnchez Canon murhat sekä muut Guatemalassa vuonna 2016 tehdyt 14 muun ihmisoikeuksien puolustajien murhat; esittää vilpittömät surunvalittelunsa kaikkien näiden ihmisoikeuksien puolustajien perheille ja ystäville;
 2. on huolissaan siitä, että jatkuvat väkivaltaisuuudet ja keho turvallisuustilanne haittaavat ihmisoikeuksien puolustajia näiden pyrkiessä jatkamaan toimintaansa täysipainoisesti ja vapaasti: osoittaa kunnioitusta kaikille Guatemalan ihmisoikeuksien puolustajille ja vaatii, että edellä mainitut ja niitä aiemmat murhat tutkitaan välittömästi, riippumattomasti, puolueettomasti ja perinpohjaisesti; korostaa, että tarvitaan elinvoimaista yhteiskuntaa, jotta valtion vastuu toteutuisi paremmin kaikilla tasoilla ja jotta valtiosta tulisi herkemmin reagoiva, osallistavampi ja vaikuttavampi, mikä antaisi sille vahvemman oikeutuksen;
 3. pitää myönteisenä Guatemalan toimia järjestäytyneen rikollisuuden torjumiseksi, pyytää näiden toimien tehostamista ja ottaa huomioon, kuinka suunnattoman vaikeaa on turvata turvallisuus ja vapaus kaikille kansalaisille huumeisiin kytkettyvässä väkivallan ilmapiirissä; kehottaa unionin toimielimiä ja jäsenvaltioita antamaan Guatemalalle teknistä tukea ja rahoitusta, jotta maata voidaan auttaa korruption ja järjestäytyneen rikollisuuden torjumisessa; katsoo, että tämä on asetettava etusijalle kahdenvälisissä yhteistyöohjelmissa;
 4. muistuttaa, että on kehitettävä ihmisoikeuksien puolustajien suojelemista koskevia periaatteita, kuten Amerikan ihmisoikeustuomioistuin totesi vuonna 2014 antamassaan lausunnossa; panee merkille äskettäin käynnistetyn kansallisen vuoropuhelun; kehottaa Guatemalan viranomaisia varmistamaan, että toimintaperiaatteita kehitetään laajan osallistamisen prosessissa ja että tällöin puututaan ihmisoikeuksien puolustajien asemaa heikentäviin rakenteellisiin syihin; kehottaa liikemaailmaa tukemaan näitä toimenpiteitä;
 5. pitää myönteisenä, että unionin Guatemalan-edustusto avustaa taloudellisesti ohjelmasta käytäviä keskustelujä ja sitä koskevaa kuulemisprosessia, ja kannustaa edustustoa jatkamaan ihmisoikeuksien puolustajien tukemista; kehottaa toimivaltaisia viranomaisia suunnittelemaan ja toteuttamaan politiikkaa, jolla ihmisoikeuksien puolustajia suojellaan tiiviissä yhteistyössä useiden sidosryhmien kanssa; kehottaa viranomaisia jatkamaan uudistuksia riippumattoman oikeuslaitoksen luomiseksi, rankaisemattomuuden torjumiseksi ja oikeusvaltioperiaatteen vakiinnuttamiseksi;
 6. edellyttää, että Amerikan valtioiden ihmisoikeustoimikunnan suosittelemat ennaltavarautumistoimet pannaan pikaisesti täytäntöön; kehottaa viranomaisia kumoamaan päätöksen, jolla yksipuolisesti lakkautettiin ihmisoikeuksien puolustajia hyödyttävät toimenpiteet;
 7. muistuttaa vuosina 2014 ja 2015 vilpittömässä mielessä järjestetyn 93:n yhteisöjen kuulemistilaisuuden tuloksista; muistuttaa käynnissä olevasta osallistumisprosessista ja kehottaa Guatemalan viranomaisia vauhdittamaan menettelyjä, jotta voidaan varmistaa kansallisen mekanismin käyttöönotto vapaita ja tietoon perustuvia ennalta kuulemisia varten ILO:n yleissopimuksessa nro 169 edellytetyllä tavalla; kehottaa Guatemalan hallitusta käynnistämään yhteiskunnassa laajemmat kuulemiset vesivoimaloista, kaivoshankkeista ja öljy-yhtiöistä; kehottaa unionin toimielimiä varmistamaan, että unionin myöntämällä tuella ei edistetä eikä mahdollisteta kehityshankkeita ennen kuin velvoite alkuperäisyhteisöjen ennakolta järjestettävästä, vapaasta ja tietoon perustuvasta kuulemisesta on täytetty;

Torstai 16. helmikuuta 2017

8. pitää myönteisenä oikeuslaitoksen uudistamista koskevaa aloitetta, jonka toimeenpanovallan, tuomiovallan ja lainsäädäntövallan käyttäjät esittelivät kongressille kehittääkseen edelleen asiantuntevaa ja demokraattista oikeusjärjestelmää, joka perustuu oikeuslaitoksen todelliseen riippumattomuuteen; edellyttää Guatemalan kongressilta yhteistyöhenkeä, jotta oikeuslaitoksen uudistus voidaan toteuttaa kokonaisuudessaan ja täysipainoisesti vuonna 2017; kehottaa siksi Guatemalan viranomaisia kohdentamaan riittävästi varoja ja henkilöresursseja oikeuslaitosta ja etenkin yleisen syyttäjän virastoa varten; tukee CICIG-komission (rankaisematta jättämistä Guatemalassa vastustava kansainvälinen komissio) työtä;
 9. pitää myönteisenä muutoksenhakutuomioistuimen ensimmäisen kamarin ratkaisua, jossa vahvistettiin jälleen kerran, että maan aiempaa diktaattoria Rios Monttia vastaan nostetussa oikeudenkäynnissä ei sovelleta rajoituksia joukkotuhontarikosten ja ihmisyyttä vastaan tehtyjen rikosten osalta; pitää ratkaisua virstanpylväänä rankaisemattomuuden torjumisessa;
 10. kehottaa Guatemalan valtiota yhteistyöhön yleismaailmallista määräaikaistarkastelua koskevan mekanismin kanssa ja kehottaa sitä toteuttamaan kaikki asianmukaiset toimenpiteet mekanismin antamien suositusten täytäntöön panemiseksi;
 11. pyytää unionia tukemaan yleisen syyttäjän virastoa; tuomitsee jyrkästi kaikenlaisen painostuksen, pelottelun ja vaikutusyritykset, jotka saattaisivat vaarantaa riippumattomuuden, oikeudellisen moniarvoisuuden ja puolueettomuuden; kannustaa Guatemalan viranomaisia jatkamaan yhteistyötä sisäministeriön alaisen ihmisoikeuksien puolustajia vastaan tehtyjä iskuja tutkivan yksikön sekä yleisen syyttäjän viraston alaisen ihmisoikeusjaoksen kanssa;
 12. kehottaa unionin toimielimiä yhteistyöhön, jotta saadaan aikaan kansainvälisesti sitovia sopimuksia, joilla parannetaan ihmisoikeuksien kunnioittamista, etenkin kun on kyse unioniin sijoittautuneista kolmansissa maissa toimivista yrityksistä;
 13. kehottaa jäsenvaltioita, jotka eivät ole vielä ratifioineet EU:n ja Keski-Amerikan assosiaatiosopimusta, tekemään sen mahdollisimman pian; pyytää unionia ja jäsenvaltioita hyödyntämään assosiaatiota ja poliittista vuoropuhelua koskevassa sopimuksessa tarkoitettuja mekanismeja ja kannustaa painokkaasti Guatemalaa toteuttamaan kunnianhimoista ihmisoikeusohjelmaa ja torjumaan rankaisemattomuutta; kehottaa unionin toimielimiä ja jäsenvaltioita kohdentamaan tähän tehtävään riittävästi varoja ja teknistä tukea;
 14. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Euroopan ulkosuhdehallinnolle, ihmisoikeuksista vastaavalle EU:n erityisedustajalle, Amerikan valtioiden järjestölle, EU:n ja Latinalaisen Amerikan parlamentaariseen edustajakokoukselle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Guatemalan tasavallan presidentille, hallitukselle ja parlamentille, Keski-Amerikan taloudellisen yhdentymissopimuksen sihteeristölle (SIECA) ja Keski-Amerikan parlamentille (Parlacen).
-

Torstai 16. helmikuuta 2017

P8_TA(2017)0048

Euroopan unionin nykyisen toimielinrakenteen mahdolliset kehityskulut ja mukautukset**Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. helmikuuta 2017 Euroopan unionin nykyisen toimielinrakenteen mahdollisista kehityskuluista ja mukautuksista (2014/2248(INI))**

(2018/C 252/22)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) ja erityisesti sen 1–3, 6, 9, 10, 14–17, 48 ja 50 artiklan sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) ja erityisesti sen 119–133, 136–144, 194 ja 352 artiklan sekä SEUT-sopimukseen liitetyt pöytäkirjat,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan,
- ottaa huomioon komission puheenjohtajan tiiviissä yhteistyössä Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan, Euroopan parlamentin puhemiehen, EKP:n pääjohtajan ja euroryhmän puheenjohtajan kanssa 22. kesäkuuta 2015 laatiman kertomuksen ”Euroopan talous- ja rahaliiton viimeistely” ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 19. marraskuuta 2013 antamansa lainsäädäntöpäätöslauselman ehdotuksesta neuvoston asetukseksi vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehysten vahvistamisesta ⁽²⁾ ja 19. marraskuuta 2013 tekemänsä päätöksen talousarviota koskevaa kurinalaisuutta, talousarvioyhteistyötä ja moitteetonta varainhoitoa koskevan Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen tekemisestä ⁽³⁾,
- ottaa huomioon monivuotisen rahoituskehysten ⁽⁴⁾ ja toimielinten välisen sopimuksen ⁽⁵⁾ sellaisena kuin se hyväksyttiin 2. joulukuuta 2013,
- ottaa huomioon omia varoja käsittelevän korkean tason työryhmän joulukuussa 2016 antaman loppuraportin ja suositukset ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 18. ja 19. helmikuuta 2016 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät Yhdistynyttä kuningaskuntaa koskevasta uudesta järjestelystä Euroopan unionissa ja toteaa, että tämä järjestely on rauennut Yhdistyneen kuningaskunnan päätettyä erota unionista,
- ottaa huomioon Yhdistyneessä kuningaskunnassa unionin jäsenyydestä järjestetyn kansanäänestyksen, jonka tulos oli, että maa eroaa unionista;
- ottaa huomioon syksyllä 2015 valmistuneen Eurobarometri-kyselyn nro 84 ”Public opinion in the European Union” ja Euroopan parlamentin kesäkuussa 2016 valmistuneen erityiseurobarometrin ”Eurooppalaiset 2016: näkemykset ja odotukset, terrorismin ja radikalisoitumisen torjunta”,
- ottaa huomioon unionin tuomioistuimen lausunnon 2/13 sopimusluonnoksesta, joka koskee Euroopan unionin liittymistä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehtyyn yleissopimukseen (Euroopan ihmisoikeus-sopimus) ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/5-presidents-report_fi.pdf

⁽²⁾ EUVL C 436, 24.11.2016, s. 49.

⁽³⁾ EUVL C 436, 24.11.2016, s. 47.

⁽⁴⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 884.

⁽⁵⁾ EUVL C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽⁶⁾ http://ec.europa.eu/budget/mfi/hlgor/library/reports-communication/hlgor-report_20170104.pdf

⁽⁷⁾ Unionin tuomioistuimen lausunto 2/13, 18. joulukuuta 2014.

Torstai 16. helmikuuta 2017

- ottaa huomioon 28. kesäkuuta 2013 annetun Eurooppa-neuvoston päätöksen Euroopan parlamentin kokoonpanosta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 12. joulukuuta 2013 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin monitasoisen hallinnoinnin perustuslaillisista ongelmista ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 15. huhtikuuta 2014 antamansa päätöslauselman kauden 2014–2020 monivuotista rahoituskehystä koskevista neuvotteluista: kokemukset ja tulevat vaiheet ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 22. marraskuuta 2012 antamansa päätöslauselman vuoden 2014 Euroopan parlamentin vaaleista ⁽⁴⁾ ja 4. heinäkuuta 2013 antamansa päätöslauselman vuoden 2014 Euroopan parlamentin vaalien käytännön järjestelyjen tehostamisesta ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 20. marraskuuta 2013 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin toimielinten kotipaikan sijainnista ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 28. lokakuuta 2015 antamansa päätöslauselman eurooppalaisesta kansalaisaloitteesta ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 11. marraskuuta 2015 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin vaalilain uudistuksesta ⁽⁸⁾ ja ehdotuksensa Euroopan parlamentin jäsenten valitsemisesta yleisillä, välittömällä vaaleilla annetun säädöksen muuttamisesta,
- ottaa huomioon 28. kesäkuuta 2016 antamansa päätöslauselman Yhdistyneen kuningaskunnan kansanäänestyksen perusteella tehtävästä päätöksestä erota EU:sta ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon 16. helmikuuta 2017 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin toiminnan parantamisesta hyödyntämällä Lissabonin sopimuksen tarjoamia mahdollisuuksia ⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon 16. helmikuuta 2017 antamansa päätöslauselman euroalueen budjettikapasiteetista ⁽¹¹⁾,
- ottaa huomioon 25. lokakuuta 2016 antamansa päätöslauselman suosituksista komissiolle demokratiaa, oikeusvaltiota ja perusoikeuksia koskevan EU:n järjestelmän perustamisesta ⁽¹²⁾,
- ottaa huomioon Euroopan raja- ja rannikkovartiostosta 14. syyskuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1624 ⁽¹³⁾,
- ottaa huomioon 16. syyskuuta 2015 annetun Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁴⁾ ja 8. heinäkuuta 2015 annetun alueiden komitean lausunnon ⁽¹⁵⁾,
- ottaa huomioon julistuksen ”Greater European Integration: the Way Forward”, jonka Italian parlamentin, Ranskan kansalliskokouksen, Saksan liittopäivien ja Luxemburgin edustajainhuoneen puhemiehet allekirjoittivat 14. syyskuuta 2015 ja jota nykyisin tukevat useat unionin kansalliset parlamentit,

⁽¹⁾ EUVL L 181, 29.6.2013, s. 57.

⁽²⁾ EUVL C 468, 15.12.2016, s. 176.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0378.

⁽⁴⁾ EUVL C 419, 16.12.2015, s. 185.

⁽⁵⁾ EUVL C 75, 26.2.2016, s. 109.

⁽⁶⁾ EUVL C 436, 24.11.2016, s. 2.

⁽⁷⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0382.

⁽⁸⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0395.

⁽⁹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0294.

⁽¹⁰⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0049.

⁽¹¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0050.

⁽¹²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0409.

⁽¹³⁾ EUVL L 251, 16.9.2016, s. 1.

⁽¹⁴⁾ EUVL C 13, 15.1.2016, s. 183.

⁽¹⁵⁾ EUVL C 313, 22.9.2015, s. 9.

Torstai 16. helmikuuta 2017

- ottaa huomioon 31. tammikuuta 2013 annetun alueiden komitean lausunnon ”EU:n kansalaisuuden lujittaminen: EU:n kansalaisten vaalioikeuksien edistäminen”⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan mietinnön sekä budjettivaliokunnan ja talousarvion valvontavalioikunnan lausunnot (A8-0390/2016),
- A. toteaa, että tämän päätöslauselman tarkoituksena on tarjota ratkaisuja, joita ei voida saavuttaa perussopimuksissa nykyisin määrättyillä välineillä ja jotka ovat mahdollisia ainoastaan tulevan perussopimusmuutoksen kautta, kun edellytykset täyttyvät;
- B. ottaa huomioon, että unionin toimielimet eivät kykene selviämään unionin edessä tällä hetkellä olevista syvistä ja moninaisista kriiseistä ja niiden rahoituksellisista, taloudellisista, sosiaalisista ja muuttoliikkeeseen liittyvistä seurauksista sekä populististen ja kansallismielisten liikkeiden noususta; toteaa, että kaikki tämä on johtanut nykyisen Euroopan unionin väestön yhä suuremman osan kasvavaan tyytymättömyyteen;
- C. toteaa, että jäsenvaltiot eivät voi vastata näihin unionin suuriin haasteisiin yksin vaan ainoastaan toimimalla yhdessä unionin kautta;
- D. toteaa, että kehitystä kohti unionia, joka todella kykenee tuottamaan tuloksia ja saavuttamaan tavoitteensa, haittaa hallinnon tehottomuus, joka johtuu jatkuvasta ja järjestelmällisestä yksimielisyyden tavoittelusta neuvostossa (joka yhä perustuu niin sanottuun Luxemburgin kompromissiin) ja sellaisen yhden uskottavan täytäntöönpanoviranomaisen puuttumisesta, jolla on täydellinen demokraattinen oikeutus ja toimivalta toteuttaa tehokkaita toimia useilla eri politiikanaloilla; ottaa huomioon, että äskettäiset tapahtumat, kuten pakolaisvirtojen riittämätön hallinta, pankkien hidas tervehtyttäminen rahoituskriisin puhjettua ja se, ettei ole toteutettu välittömiä yhteisiä toimia vastauksena sisäiseen ja ulkoiseen terrorismin uhkaan, ovat osuvasti osoittaneet, että unioni ei kykene reagoimaan tehokkaasti ja nopeasti;
- E. ottaa huomioon, että unioni ei voi täyttää kansalaistensa odotuksia, koska nykyisten perussopimusten mahdollisuuksia ei käytetä täysin hyväksi eivätkä ne tarjoa kaikkia tarvittavia välineitä, toimivaltuuksia ja päätöksentekomenettelyjä, joilla näihin yhteisiin päämääriin voidaan pyrkiä;
- F. toteaa, että tämä ongelma yhdessä sen kanssa, että jäsenvaltioilla ei ole yhteistä näkemystä mantereemme tulevaisuudesta, on nostanut euroskeptisyyden ennakemättömälle tasolle, mikä on johtamassa nationalismin paluuseen ja uhkaa heikentää unionia ja mahdollisesti jopa hajottaa sen;
- G. katsoo, että järjestelmä, jossa jäsenvaltiot turvautuvat à la carte -ratkaisuihin ja jota entisestään vahvistettiin Lissabonin sopimuksella, ei ole vahvistanut unionia vaan lisännyt sen monimutkaisuutta ja korostanut eriytymistä sen sisällä; toteaa, että perussopimusten tarjoamasta joustosta huolimatta lukuisia primaarilainsäädäntöön tehtäviä poikkeuksia on myönnetty monille jäsenvaltioille, mikä on luonut vaikeaselkoisen tosiaan leikkaavien yhteistyökehien järjestelmän ja estänyt demokraattisen valvonnan ja vastuullisuuden;
- H. ottaa huomioon, että perussopimukset tarjoavat sekundaarilainsäädännön tasolla tiiviimmän ja rakenteellisen yhteistyön välineiden kautta joustavia ja eriytyneitä integraation muotoja, joita olisi käytettävä ainoastaan muutamissa politiikoissa ja osallistavasti siten, että kaikki jäsenvaltiot voivat osallistua niihin; ottaa huomioon, että kaksikymmentä vuotta käyttöönottamisensa jälkeen tiiviimmän yhteistyön vaikutus on edelleen vähäinen; ottaa huomioon, että tiiviimpään yhteistyöhön on annettu lupa kolmessa tapauksessa, eli kun on kyse kansainvälisten parien avioeroihin sovellettavaa lainsäädäntöä koskevista yhteisistä säännöistä, vaikutukseltaan yhtenäisistä eurooppapatenteista ja finanssitransaktioveron käyttöönotosta; toteaa, että tiiviimpää yhteistyötä on käytettävä ensimmäisenä askeleena kohti politiikkojen, kuten yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan (YTPP), suurempaa yhdentymistä eikä keinona helpottaa à la carte -ratkaisuja;
- I. katsoo, että yhteisömenetelmä on säilytettävä ja että sitä ei saa vaarantaa hallitustenvälisillä ratkaisulla, ei edes aloilla, joilla kaikki jäsenvaltiot eivät täytä osallistumisen ehtoja;

⁽¹⁾ EUVL C 62, 2.3.2013, s. 26.

Torstai 16. helmikuuta 2017

- J. ottaa huomioon, että vaikka euro on unionin valuutta (SEU:n 3 artiklan 4 kohta), Yhdistynyt kuningaskunta sai poikkeuksen liittymisestä euroon (pöytäkirja N:o 15), Tanskalla on perustuslaillinen poikkeus (pöytäkirja N:o 16), Ruotsi on lopettanut euroa koskevien lähentymisperusteiden noudattamisen ja Eurooppa-neuvostossa keskustellaan avoimesti siitä, että Kreikka saattaa jättää yhteisen valuutan; toteaa, että kaikilla jäsenvaltioilla on velvollisuus liittyä valuuttaan heti kun ne täyttävät kaikki vaaditut perusteet, mutta aikataulua jäsenvaltioiden liittymiselle euroon ei ole asetettu sen luomisen jälkeen;
- K. ottaa huomioon, että Yhdistyneelle kuningaskunnalle ja Irlannille annettiin mahdollisuus olla osallistumatta (opt-out) Schengenin järjestelmää, ihmisten vapaata liikkuvuutta ja niistä johtuvaa sisärajatarkastusten poistamista koskeviin järjestelyihin, jotka kaikki on muodollisesti kirjattu perussopimuksiin; ottaa huomioon, että tämän lisäksi neljä muuta jäsenvaltiota ei osallistu näihin järjestelyihin, vaikka niillä on siihen velvoite, kun taas osallistumista (opt-in) koskevia järjestelyjä on myönnetty kolmelle unionin ulkopuoliselle maalle; toteaa, että tämä hajanaisuus paitsi estää eräiden jäljellä olevien sisärajojen täydellisen poistamisen myös vaikeuttaa todellisten sisämarkkinoiden ja täysin yhdentyneen vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen luomista; muistuttaa, että Schengenin alueeseen liittymisen on oltava jatkossakin unionin kaikkien jäsenvaltioiden tavoitteena;
- L. toteaa, että yksittäisille jäsenvaltioille myönnetyt opt-out-järjestelyt vaarantavat unionin lainsäädännön yhdenmukaisen soveltamisen, johtavat hallinnon liialliseen monimutkaisuuteen, vaarantavat unionin yhteenkuuluvuuden ja heikentävät kansalaisten välistä yhteisvastuuta;
- M. ottaa huomioon, että Lissabonin sopimuksesta lähtien ja talous-, rahoitus-, muuttoliike- ja turvallisuus kriisien vauhdittamana Eurooppa-neuvosto on laajentanut rooliaan päivittäiseen hallintoitiin hyväksymällä hallitustenvälisiä unionin kehyksen ulkopuolisia välineitä, vaikka Eurooppa-neuvoston tehtävänä ei ole hoitaa lainsäädäntötehtäviä vaan antaa unionille sen kehittämiseksi tarvittavat virikkeet ja määritellä sen yleiset poliittiset suuntaviivat ja painopisteet (SEU:n 15 artiklan 1 kohta);
- N. ottaa huomioon, että riippuvuus yksimielisyydestä Eurooppa-neuvostossa ja Eurooppa-neuvoston kyvyttömyys saavuttaa tällaista yksimielisyyttä on johtanut siihen, että on hyväksytty hallitustenvälisiä unionin kehyksen ulkopuolisia välineitä, kuten Euroopan vakausmekanismi (EVM), sopimus talous- ja rahaliiton vakaudesta, yhteensovittamisesta sekä ohjauksesta ja hallinnasta (vakaussopimus tai finanssipoliittinen sopimus); ottaa huomioon, että sama koskee myös Turkin kanssa tehtyä sopimusta Syyrian pakolaiskriisistä;
- O. ottaa huomioon, että vaikka vakaussopimuksen 16 artiklassa määrätään, että viiden vuoden kuluessa sen voimaantulopäivästä (eli 1. tammikuuta 2018 mennessä) on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sopimuksen liittämiseksi osaksi unionin oikeutta, ja että vaikka samankaltaisia säännöksiä on sisällytetty hallitustenväliseen sopimukseen vakaussopimuksen siirrosta yhteiseen kriisiratkaisurahastoon ja rahasto-osuuksien yhdistämisestä, on selvää, että euroalueen kestävyyttä, mukaan luettuna pankkiunionin toteuttaminen, ei voida saavuttaa syventämättä entisestään finanssipoliittikkaa ja luomatta uskottavampaa, tehokkaampaa ja demokraattisempaa hallintoa;
- P. ottaa huomioon, että tämä uusi ohjaus- ja hallintajärjestelmä edellyttää, että komissiosta tulee aito hallitus, joka on vastuussa parlamentille ja joka kykenee laatimaan ja panemaan täytäntöön euroalueen tarvitsemia yhteisiä finanssi- ja makrotaloudspoliittikkoja, ja että sillä on oltava sen tehtävien laajuuden mukaiset resurssit ja määrärahat; katsoo, että tämä vaatii voimassa olevan primaarilainsäädännön puitteissa toteutettavien toimien lisäksi Lissabonin sopimuksen tarkistamista;
- Q. ottaa huomioon, että sama koskee myös koko unionin taloudellisten resurssien välttämätöntä uudistusta ja nykyaikaistamista; ottaa huomioon, että sopimus nykyisestä monivuotisesta rahoituskehystä saatiin aikaan vasta pitkien ja vaikeiden neuvottelujen jälkeen ja että siihen liittyi päätös perustaa unionin omia varoja koskevan tulojärjestelmän tarkistamista käsittelevä korkean tason työryhmä, jonka on määrä antaa raportti vuonna 2016; ottaa huomioon, että nykyinen monivuotinen rahoituskehys rajoittaa vakavasti unionin taloudellista ja poliittista riippumattomuutta, koska suurin osa tuloista koostuu jäsenvaltioiden kansallisista maksuosuuksista ja suuri osa menoista on jo määrätty ennakolta palautuksiksi samoille jäsenvaltioille; ottaa huomioon, että BKT-Varojen perusteella lasketuista kansallisista maksuosuuksista on tullut selvästi suurin tulonlähde;

Torstai 16. helmikuuta 2017

- R. ottaa huomioon, että nykyinen monivuotinen rahoituskehys on nimellismääräisesti pienempi kuin aiempi rahoituskehys vaikka olosuhteet edellyttävät voimakkaita talousarviotoimia pakolaisten auttamiseksi ja talouskasvun, sosiaalisen yhteenkuuluvuuden ja rahoituksen vakauden edistämiseksi;
- S. ottaa huomioon, että yksimielisyysvaatimus veropolitiikassa on esteenä, kun käsitellään Euroopan unionin sisällä olevia veroparatiiseja ja jäsenvaltioiden haitallisia veropolitiikkoja; ottaa huomioon, että monet näistä käytännöistä vääristävät sisämarkkinoiden toimintaa, vaarantavat jäsenvaltioiden tulot ja viime kädessä siirtävät taakan kansalaisille ja pk-yrityksille;
- T. toteaa, että unioni on oikeusvaltion periaatteeseen perustuva perustuslaillinen järjestelmä; toteaa, että perussopimuksia on muutettava siten, että Euroopan unionin tuomioistuimelle annetaan lainkäyttövalta unionin lainsäädännön kaikkiin näkökohtiin vallanjaon periaatteen mukaisesti;
- U. ottaa huomioon, että unioni perustuu myös sellaisille arvoille kuin ihmisarvon kunnioittaminen, vapaus, demokratia, tasa-arvo, oikeusvaltio ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen, vähemmistöihin kuuluvien oikeudet mukaan luettuina; toteaa, että unionin olemassa olevat välineet, joilla arvioidaan näiden periaatteiden rikkomista jäsenvaltioissa ja määrätään rikkomisesta seuraamuksia, ovat osoittautuneet riittämättömiksi; ottaa huomioon, että rikkomismenettelyt, joita on käynnistetty jäsenvaltioiden tietyistä säädöksistä tai toimista, joilla rikotaan unionin lainsäädäntöä, eivät riitä käsittelemään unionin perusarvojen systemaattista rikkomista; ottaa huomioon, että SEU:n 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti neuvosto tekee ratkaisunsa jäsentensä neljän viidesosan enemmistöllä todetessaan perusoikeuksien vakavaa loukkausta koskevan selkeän vaaran, ja SEU:n 7 artiklan 2 kohdan mukaan Eurooppa neuvosto tekee ratkaisunsa yksimielisesti todetessaan vakavan ja jatkuvan rikkomisen; ottaa tämän johdosta huomioon, että sen enempää SEU:n 7 artiklan 1 kohdan mukaisia ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä kuin 7 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisia seuraamusmekanismeja ei ole otettu käyttöön;
- V. toteaa, että unioni näyttää kykenevän paremmin vaikuttamaan perusoikeuksia, oikeusvaltiota ja korruptiota koskeviin politiikkoihin silloin, kun maat ovat vielä ehdokkaina unionin jäseniksi; katsoo, että oikeusvaltiomekanismia olisi sovellettava yhtä voimakkaasti kaikissa jäsenvaltioissa;
- W. ottaa huomioon, että uudelleentarkastelua tarvitaan myös unionin toiminnan tasapainon palauttamiseen ja merkittävään korjaamiseen siten, että siinä olisi vähemmän byrokraattista sääntelyä ja enemmän tehokasta päätöksentekoa, joka on lähempänä kansalaisten tarpeita; ottaa huomioon, että unionilla on oltava tarvittava toimivalta voidakseen edetä kohti joitakin sen ilmaistuja tavoitteista, kuten sisämarkkinoiden saattaminen valmiiksi, mukaan luettuna energiaunioni, sosiaalinen yhteenkuuluvuus ja täystyöllisyys, oikeudenmukainen ja yhteinen muuttoliike- ja turvapaikka-asioiden hallinnointi sekä sisäinen ja ulkoinen turvallisuuspolitiikka;
- X. ottaa huomioon, että järjestelmällisen vuoropuhelun rakentaminen kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden kanssa ja työmarkkinaosapuolten vuoropuhelun vahvistaminen kaikilla tasoilla SEUT-sopimuksen 11 artiklassa määrätyn periaatteen mukaisesti on keskeistä sille, että voitetaan euroskeptisyys ja vahvistetaan unionin solidaarisuus- ulottuvuutta, sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja osallistavan demokratian rakentamista edustuksellisen demokratian täydentäjänä;
- Y. ottaa huomioon, että kuluneiden kymmenen vuoden aikana Euroopan ja erityisesti sen lähialueiden turvallisuustilanne on merkittävästi heikentynyt; katsoo, että yksittäinen jäsenvaltio ei enää voi turvata sisäistä ja ulkoista turvallisuuttaan yksin;
- Z. toteaa, että unionin puolustusvoimavarojen heikentyminen rajoittaa sen mahdollisuuksia ulottaa vakautta unionin välittömiä rajoja pitemmälle; ottaa huomioon, että tämän lisäksi liittolaisemme Yhdysvallat on haluton puuttumaan asioihin, jos Eurooppa ei ole valmis ottamaan kohtuullista osuuttaan vastuusta; ottaa huomioon, että EU:n puolustuspolitiikkaa olisi vahvistettava ja että olisi perustettava kattava EU:n ja Naton välinen kumppanuus ja varmistettava samalla, että unionilla on mahdollisuus toimia riippumattomasti ulkomaisissa operaatioissa lähinnä naapurialueidensa vakauttamiseksi; ottaa huomioon, että tämä tarkoittaa, että jäsenvaltioiden välille tarvitaan tiiviimpää yhteistyötä ja että niiden jotkut puolustusvoimavarat integroidaan Euroopan puolustusyhteisöön; katsoo, että tämä on sopuosinnussa Euroopan uuden turvallisuusstrategian kanssa;

Torstai 16. helmikuuta 2017

- AA. toteaa, että yhtäkään Lissabonin sopimuksessa määrätyistä siirtymälausekkeista unionin hallintomallin yksinkertaistamiseksi ei ole otettu eikä todennäköisesti oteta käyttöön nykyisissä olosuhteissa; ottaa huomioon, että poikkeuslauseketta käytettiin sen sijaan välittömästi, mikä johtui Eurooppa-neuvoston 18.–19. kesäkuuta 2009 pidetyssä kokouksessa tehdystä päätöksestä vähentää komission jäsenten lukumäärää Lissabonin sopimuksessa suunnitellulla tavalla;
- AB. ottaa huomioon, että vuonna 2014 pidetyt Euroopan parlamentin vaalit johtivat ensimmäistä kertaa komission puheenjohtajaehdokkaan suoraan nimitykseen; ottaa huomioon, että valitettavasti kansalaiset eivät kuitenkaan voineet äänestää ehdokkaita suoraan; katsoo, että Euroopan parlamentin vaalien ylikansallista luonnetta olisi entisestään vahvistettava ottamalla käyttöön selkeä oikeusperusta, jolla varmistetaan, että tämä järjestelmä säilytetään ja että sitä kehitetään; ottaa lisäksi huomioon, että kansalaiset voivat hädin tuskin ymmärtää komission ja Eurooppa-neuvoston puheenjohtajien välistä suhdetta;
- AC. ottaa huomioon, että unionin uudistamisen kiireellinen tarve on korostunut voimakkaasti sen johdosta, että Yhdistynyt kuningaskunta päätti kansanäänestyksessä erota unionista; toteaa, että neuvotteluissa Yhdistyneen kuningaskunnan erojärjestelyistä on otettava huomioon myös sen tulevaa suhdetta unioniin koskeva kehys; ottaa huomioon, että tästä sopimuksesta on neuvoteltava SEUT-sopimuksen 218 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja että sopimuksen tekee unionin puolesta neuvosto määränemmistöllä sen jälkeen, kun on saatu Euroopan parlamentin hyväksyntä; ottaa huomioon, että parlamentin olisi siten osallistuttava täysimääräisesti neuvotteluprosessin kaikkiin vaiheisiin;
- AD. ottaa huomioon, että Yhdistyneen kuningaskunnan eroaminen unionista voi tarjota mahdollisuuden vähentää unionin monimutkaisuutta ja selvittää, mitä unionin jäsenyys itse asiassa merkitsee; ottaa huomioon, että jatkossa tarvitaan selkeä kehys unionin suhteille sen naapurustossa olevien kolmansien maiden kanssa (Yhdistynyt kuningaskunta, Norja, Sveitsi, Turkki, Ukraina jne.); ottaa huomioon, että jo unionin perustajat kaavailivat eräänlaista liitännäisjäsenen asemaa;
- AE. ottaa huomioon, että tässä tärkeässä asiassa perussopimukset antavat Euroopan parlamentille kuusi erioikeutta: oikeus ehdottaa muutoksia perussopimukseen (SEU-sopimuksen 48 artiklan 2 kohta), oikeus tulla Eurooppa-neuvoston kuulemaksi perussopimusten muuttamisesta (SEU-sopimuksen 48 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta), oikeus vaatia kutsumaan koolle valmistelukunta Eurooppa-neuvoston toiveiden vastaisesti (SEU-sopimuksen 48 artiklan 3 kohdan toinen alakohta), oikeus tulla kuulluksi Eurooppa-neuvoston päätöksestä muuttaa SEUT-sopimuksen kolmannen osan määräyksiä kokonaan tai osittain (SEU-sopimuksen 48 artiklan 6 kohdan toinen alakohta), oikeus tehdä aloite parlamentin paikkojen uudelleenjaosta ennen seuraavia vaaleja (SEU-sopimuksen 14 artiklan 2 kohta) ja oikeus ehdottaa yhtenäistä vaalimenettelyä (SEUT-sopimuksen 223 artiklan 1 kohta);
- AF. ottaa huomioon, että Euroopan talous- ja sosiaalikomitea (ETSK) ja alueiden komitea (AK) on turvattava kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden sekä alueellisten ja paikallisten toimijoiden institutionaalisina edustajina ottaen huomioon, että niiden lausunnot auttavat osaltaan lisäämään politiikan muotoilun ja lainsäädäntöprosessien demokraattista oikeutusta;
- AG. ottaa huomioon, että unionin alue- ja paikallishallintojen selkeä enemmistö on toistuvasti ilmaissut alueiden komitean kautta näkemyksensä sellaisen yhdyntyneemmän unioninpuolesta, jolla on tehokas hallintomalli;
1. katsoo, että aika kriisin hallitsemiseksi tilapäisillä ja vähittäisillä päätöksillä on ohi, sillä tämä johtaa ainoastaan toimiin, jotka ovat usein liian vähäisiä ja myöhässä; on vakuuttunut siitä, että nyt on aika perusteellisesti miettiä, miten käsitellään Euroopan unionin hallintomallin puutteita, ja käynnistää Lissabonin sopimuksen kattava ja syvä uudistus; katsoo, että sillä välin voidaan löytää lyhyen ja pitkän aikavälin ratkaisuja käyttämällä täysin hyväksi nykyisten perussopimusten mahdollisuudet;
 2. panee merkille, että unionin uudistamisen suuntana olisi oltava nykyaikaistaminen siten, että luodaan uusia välineitä ja tehokkaita eurooppalaisia valmiuksia ja tehdään päätöksentekomenettelyistä demokraattisempia sen sijaan, että palattaisiin takaisin kansalliselle tasolle lisäämällä hallitustenvälisyyttä;

Torstai 16. helmikuuta 2017

3. korostaa, että äskettäiset Eurobarometri-kyselyt ⁽¹⁾ osoittavat, että toisin kuin yleisesti uskotaan, unionin kansalaiset ovat edelleen täysin tietoisia aitojen eurooppalaisten ratkaisujen tärkeydestä ja että he tukevat niitä muun muassa turvallisuuden, puolustuksen ja muuttoliikkeen aloilla;
4. panee erittäin huolestuneena merkille, että jäsenvaltioista on muodostunut alaryhmiä, mikä murentaa unionin yhtenäisyyttä, heikentää avoimuutta ja vähentää ihmisten luottamusta; katsoo, että sopiva muoto keskustelujen pitämiseksi unionin tulevaisuudesta on EU-27; korostaa, että keskustelun pirstoutuminen jäsenvaltioiden useisiin muotoihin ja ryhmiin olisi epätarkoituksenmukaista;
5. painottaa, että perussopimusten kattava ja demokraattinen uudistus on saavutettava keskustelemalla unionin tulevaisuudesta ja sopimalla visiosta unionin kansalaisten nykyisiä ja tulevia sukupolvia varten valmistelukunnassa, jossa taataan osallisuus siten, että sen kokoonpanossa on edustajia kansallisista parlamenteista, kaikkien jäsenvaltioiden hallituksista, komissiosta, Euroopan parlamentista ja unionin neuvoo-antavista elimistä, kuten alueiden komiteasta ja Euroopan talous- ja sosiaalikomiteasta, ja joka on asianmukainen keskustelu- ja osallistumisfoorumi myös unionin kansalaisille ja kansalaisyhteiskunnalle;

À la carte -Euroopan lopettaminen

6. pitää valitettavana, että joka kerta kun Eurooppa-neuvosto päättää soveltaa hallitusten välisiä menetelmiä ja ohittaa ”yhteisö- tai unionimenetelmän”, joka on määritelty perussopimuksissa, tuloksena on paitsi vähemmän tehokas päätöksenteko myös avoimuuden, demokraattisen vastuullisuuden ja valvonnan vähentyminen; katsoo, että eriyttäminen olisi nähtävä vain tilapäisenä toimenpiteenä tiellä kohti tehokkaampaa ja yhdentyneempää unionin päätöksentekoa;
7. katsoo, että unionimenetelmä on ainoa demokraattinen lainsäädäntömenetelmä, joka takaa, että kaikki edut ja erityisesti yhteinen eurooppalainen etu otetaan huomioon; toteaa, että unionimenetelmä on lainsäädäntömenettely, jossa komissio osana täytäntöönpanovaltaansa tekee lainsäädäntöaloitteita, kansalaisia edustava parlamentti ja jäsenvaltioita edustava neuvosto päättävät asioista yhteispäätöksellä enemmistäänestyksellä (neuvostossa yksimielisyysvaatimuksista tulee ehdottomia poikkeuksia), ja tuomioistuin tarkkailee ja huolehtii viime kädessä oikeudellisesta valvonnasta; vaatii, että unionimenetelmää olisi noudatettava myös kiireellisissä asioissa;
8. pitää oleellisen tärkeänä, että näissä olosuhteissa vahvistetaan ”yhä läheisempi Euroopan kansojen välinen liitto” (SEU:n 1 artikla), jotta heikennetään mahdollisesti esiintyviä hajaantumistrendejä ja selvennetään jälleen kerran unionin moraalista, poliittista ja historiallista tarkoitusta sekä sen perustuslaillista luonnetta;
9. ehdottaa, että tiiviimmälle ja rakenteelliselle yhteistyölle asetettujen vaatimusten olisi oltava vähemmän rajoittavia muun muassa siten, että vähennetään osallistuvien jäsenvaltioiden vähimmäislukumäärää;
10. ehdottaa, että perussopimusten seuraavassa tarkistuksessa olisi järkipäätettävä nykyistä sekavaa eriyttämistä lopettamalla yksittäisille jäsenvaltioille unionin primaarilainsäädännön tasolla myönnettävät opt-out- ja opt-in-käytännöt ja muut poikkeukset tai ainakin vähentämällä niitä voimakkaasti;
11. suosittelee, että kumppanuus määritellään ja sitä kehitetään, jotta voidaan luoda unionia ympäröivä kumppanien kehä valtioille, jotka eivät voi tai halua liittyä unioniin mutta haluavat kuitenkin olla läheisessä suhteessa unioniin; katsoo, että tähän suhteeseen olisi liityttävä siihen sisältyviä oikeuksia vastaavia velvoitteita, kuten maksuosuus, ja mikä vieläkin tärkeämpää: velvoite kunnioittaa unionin perusarvoja ja oikeusvaltion periaatetta;
12. katsoo, että yhteinen toimielinkehys olisi säilytettävä, jotta voidaan saavuttaa unionin yhteiset tavoitteet ja taata kaikkien kansalaisten ja jäsenvaltioiden tasa-arvon periaate;

Yhdistyneen kuningaskunnan ero Euroopan unionista

13. panee merkille, että tämä uudentyypinen kumppanuus voisi olla myös yksi mahdollinen lopputulos, jossa otetaan huomioon Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisten enemmistön toive erota EU:sta; painottaa, että Yhdistynyt kuningaskunta on yksi suurimmista jäsenvaltioista ja suurin euroalueen ulkopuolinen jäsenvaltio ja sen eroaminen vaikuttaa unionin vahvuuteen ja institutionaaliseen tasapainoon;

⁽¹⁾ Eurobarometri nro 84, syyskuu 2015 ja Euroopan parlamentin erityiseurobarometri, kesäkuu 2016.

Torstai 16. helmikuuta 2017

14. korostaa, että unionin perustuslailliset osatekijät, erityisesti sisämarkkinoiden eheys ja se, että sitä ei voida erottaa unionin neljästä perusvapaudesta (pääomien, ihmisten, tavaroiden ja palvelujen vapaa liikkuvuus), ovat unionin oleellisia ja erottamattomia pilareita, samoin kuin oikeusvaltio, jonka Euroopan unionin tuomioistuin on taannut; korostaa, että tätä perustuslaillista yhtenäisyyttä ei saa hävittää neuvotteluissa Yhdistyneen kuningaskunnan eroamisesta unionista;

15. kehottaa siirtämään Euroopan pankkiviranomaisen ja Euroopan lääkeviranomaisen päätoimipaikat, jotka molemmat ovat tällä hetkellä Lontoossa, muuhun jäsenvaltioon, koska Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaiset ovat valinneet eroamisen unionista;

Uusi talouden ohjaus- ja hallintajärjestelmä talouskasvua, sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja rahoituksen vakautta varten

16. on erittäin huolissaan kasvavista taloudellisista ja sosiaalisista eroista ja talousuudistuksen ja rahoituksen vakauden puuttumisesta talous- ja rahaliitossa (EMU) sekä monien sen jäsenvaltioiden talouksien kilpailukyvyyn heikkenemisestä; katsoo, että tämä johtuu erityisesti yhteisen vero- ja talouspolitiikan puuttumisesta; katsoo siksi, että yhteisen vero- ja talouspolitiikan olisi kuuluttava unionin ja jäsenvaltioiden jaettuun toimivaltaan;

17. katsoo, että nykyisessä muodossaan vakaus- ja kasvusopimus sekä avustamiskieltolauseke (SEUT:n 125 artikla) eivät valitettavasti saavuta asetettuja tavoitteita; katsoo, että unionin on torjuttava yritykset palata protektionistisiin kansallisiin politiikkoihin ja pysyttävä avoimena taloutena myös tulevaisuudessa; varoittaa, että tätä ei voida saavuttaa sosiaalisen mallin purkamisella;

18. panee lisäksi merkille, että nykyinen järjestelmä ei riittävällä tavalla takaa maakohtaisten suositusten kansallista omavastuullisuutta; on tässä yhteydessä kiinnostunut neuvoo-antavan Euroopan finanssipoliittisen komitean tarjoamista mahdollisuuksista ja sen tulevasta tehtävästä komission neuvonantajana sellaisesta finanssipoliittikan virityksestä, joka olisi tarkoituksenmukainen koko euroalueelle;

19. on tietoinen siitä, että unionin toteuttamien monien viimeaikaisten kriisinhallintatoimenpiteiden tehokkuutta olisi tarkasteltava uudelleen ja että primaarilainsäädäntöön olisi kodifioitava tiettyjä päätöksentekomenettelyjä sekä vakiinnutettava rahoitusalan uuden sääntelykehyksen oikeusperustat; hyväksyy Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan, komission puheenjohtajan, Euroopan parlamentin puhemiehen, euroryhmän puheenjohtajan ja EKP:n pääjohtajan kertomuksen näkemyksen, jonka mukaan avoin koordinoitimenetelmä unionin talousstrategian perustana ei ole toiminut;

20. ehdottaa siksi, että vakaus- ja kasvusopimuksen lisäksi annetaan niin sanottu lähentymistä koskeva säännöstö tavallista lainsäätämisenmenettelyä noudattaen säädöksenä, jossa asetetaan lähentymisen tavoitteet (verotuksen, työmarkkinoiden, investointien, tuottavuuden, sosiaalisen yhteenkuuluvuuden, valtionhallinnon sekä hyvää hallintoa koskevan valmiuden alalla); korostaa, että talouden ohjausjärjestelmän puitteissa lähentymistä koskevan säännösten noudattaminen olisi asetettava ehdoksi täysimääräiselle osallisuudelle euroalueen yhteisessä rahoituskapasiteetissa, ja edellyttää, että kukin jäsenvaltio antaa ehdotuksia säännöstössä asetettujen kriteereiden saavuttamiseksi; painottaa, että parlamentti on määritellyt normit ja verokannustimet päätöslauselmassaan euroalueen budjettikapasiteetista;

21. pitää vahvaa sosiaalista ulottuvuutta välttämättömänä kattavan talous- ja rahaliiton kannalta ja katsoo, että SEUT-sopimuksen 9 artikla nykyisessä muodossaan ei riitä takaamaan asianmukaista tasapainoa sosiaalisten oikeuksien ja taloudellisten vapauksien välillä; kehottaa siksi antamaan näille oikeuksille yhtäläisen aseman ja turvaamaan työmarkkinaosapuolten välisen vuoropuhelun;

22. kehottaa sisällyttämään finanssipoliittisen sopimuksen unionin lainsäädäntökehykseen ja ottamaan EVM:n ja yhteisen kriisinhallintaurahaston osaksi unionin lainsäädäntöä niiden täytäntöönpanoa koskevan kattavan arvion perusteella ja huolehtimaan siitä, että parlamentilla on vastaava demokraattinen valvontavalta sen varmistamiseksi, että valvonta ja vastuullisuus ovat näihin järjestelmiin osallistuvien vastuulla; kehottaa myös kehittämään edelleen 13 artiklassa määrättyä parlamenttien välistä kokousta niin, että Euroopan parlamentti ja kansalliset parlamentit voivat tarvittaessa keskustella perusteellisesti ja ajoissa;

23. katsoo, että rahoitusvakauden parantamiseksi, rajatylittävien epäsymmetristen ja symmetristen häiriöiden lieventämiseksi, taantuman vaikutusten vähentämiseksi ja asianmukaisen investointitason varmistamiseksi euroalue tarvitsee rahoituskapasiteetin, joka perustuu aitoihin omiin varoihin, ja Euroopan finanssiministeriön, joka kykenee lainaottoon; toteaa, että komission olisi hoidettava tätä rahoitusjärjestelmää, johon on sovellettava demokraattista valvontaa ja josta komissio on vastuussa parlamentille ja neuvostolle;

Torstai 16. helmikuuta 2017

24. huomauttaa, että koska sääntöjen noudattaminen on ratkaisevan tärkeää talous- ja rahaliiton toiminnalle, tarvitaan vahvempia viranomaistehtäviä kuin mitä komissio ja/tai euroryhmä nykyisin tarjoavat sekä täyttää demokraattista valvontaa siten, että Euroopan parlamentti osallistuu talous- ja rahaliiton kaikkiin näkökohtiin; katsoo, että samaan aikaan sitoutumisen parantamiseksi vastuullisuus on varmistettava sillä tasolla, jolla päätökset tehdään tai pannaan täytäntöön, ja kansallisten parlamenttien on valvottava kansallisia hallituksia ja Euroopan parlamentin on valvottava unionin toimeenpanevaa elintä;

25. kehottaa siksi keskittämään täytäntöönpanovallan komissioon unionin finanssiministerille, antamaan komissiolle valmiudet määrittellä ja toteuttaa unionin yhteistä talouspolitiikkaa, jossa yhdistyvät makrotaloudelliset sekä finanssi- ja rahapolitiikan välineet, ja tukemaan niitä euroalueen budjettikapasiteetilla; katsoo, että finanssiministerin olisi oltava vastuussa EVM:n ja muiden yhdistettyjen välineiden, mukaan luettuna budjettikapasiteetti, toiminnasta ja oltava euroalueen ainoa ulkoinen edustaja kansainvälisissä järjestöissä erityisesti finanssialalla;

26. pitää välttämättömänä, että finanssiministerille annetaan oikeasuhteinen toimivalta puuttua asioihin, jotta voidaan seurata lähentymissäännöstön noudattamista, ja toimivalta käyttää edellä kuvattuja verokannustimia;

27. pitää välttämättömänä, että Euroopan vakausmekanismille annetaan mahdollisuus toimia ensimmäisenä hätärahoittajana rahoituslaitoksille, jotka ovat suoraan Euroopan keskuspankin valvonnan alaisina, tämän kuitenkin vaikuttamatta Euroopan keskuspankkijärjestelmän tehtäviin; pitää lisäksi välttämättömänä, että Euroopan keskuspankilla on keskuspankin täydet valtuudet samalla kun se säilyttää riippumattomuutensa;

28. kehottaa lopuksi toteuttamaan pankkiunionin ja pääomamarkkinaunionin asteittain mutta mahdollisimman pian ja nopeutetussa aikataulussa;

29. pitää välttämättömänä, että tiettyjen verokäytäntöjen osalta poistetaan yksimielisyyksivaatimus, jotta unioni voi varmistaa sisämarkkinoiden oikeudenmukaisen ja tehokkaan toiminnan ja välttää jäsenvaltioiden harjoittamia haitallisia veropolitiikkoja; kehottaa tekemään veropetosten, verovilpin ja veroparatiisien torjumisesta Euroopan unionin perustavoitteen;

Uudet haasteet

30. tunnustaa geopoliittisen, taloudellisen ja ympäristöön liittyvän tarpeen luoda aidosti eurooppalainen energiaunioni; korostaa, että ilmastonmuutos on yksi unionin edessä olevista merkittävistä maailmanlaajuisista haasteista; painottaa lisäksi, että Pariisin sopimus on täysimääräisesti ratifioitava ja pantava täytäntöön ja unionin sitovia ilmastotavoitteita ja -toimia mukautettava ja että sen lisäksi on muutettava rajoitusta, että unionin politiikka ei saa vaikuttaa jäsenvaltion oikeuteen määrittellä energiavarojensa hyödyntämisen ehdot, jäsenvaltion eri energialähteiden välillä tekemiin valintoihin eikä jäsenvaltion energiahuollon yleiseen rakenteeseen (SEUT-sopimuksen 194 artiklan 2 kohta), jotta varmistetaan yhteisten puhdasta ja uusiutuvaa energiaa koskevien politiikkatoimien onnistunut täytäntöönpano;

31. painottaa, että uusien ja uusiutuvien energialähteiden kehittäminen olisi sisällytettävä perussopimukseen ensisijaisena tavoitteena sekä unionille että jäsenvaltioille;

32. panee merkille, että perussopimuksissa määrätään monista keinoista humanin, hyvin toimivan muuttoliikkeen hallinnan ja turvapaikkajärjestelmän luomiseksi ja että näihin kuuluu Euroopan raja- ja rannikkovartiosto, ja on tyytyväinen edistymiseen tässä asiassa; katsoo kuitenkin, että perussopimukset ja varsinkin SEUT-sopimuksen 79 artiklan 5 kohta ovat liian rajoittavia muuttoliikkeen muiden näkökohtien ja erityisesti aidosti eurooppalaisen laillista muuttoliikettä koskevan järjestelmän perustamisen osalta; korostaa, että unionin tulevan muuttoliikejärjestelmän on saatava aikaan synergiaetuja unionin ulkomaanavun ja ulkopoliittikan kanssa ja että on yhdenmukaistettava turvapaikan myöntämistä ja työmarkkinoille pääsyä koskevat kansalliset kriteerit; korostaa, että parlamentin harjoittamaa demokraattista valvontaa tarvitaan rajavalvonta-, turvapaikka- ja muuttoliikepolitiikkojen, kolmansien maiden kanssa tehtävien sopimusten, mukaan lukien takaisinottoa ja palauttamista koskeva yhteistyö, täytäntöönpanossa ja että kansallisen turvallisuuden varmistamista ei saa käyttää tekosyynä unionin toimien kiertämiselle;

33. pitää terrorismin uhan voimakkuuden vuoksi välttämättömänä, että päivitetään unionin valmiuksia torjua terrorismia ja kansainvälistä järjestäytyntä rikollisuutta; painottaa, että jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja virastojen koordinoinnin vahvistamisen lisäksi Europolin ja Eurojustin olisi saatava todelliset tutkintaa ja syytteenpanoa koskevat toimivaltuudet ja valmiudet mahdollisesti muuttamalla ne todelliseksi Euroopan tiedustelu- ja terrorismintorjuntavirastoksi, jota parlamentti valvoo;

Torstai 16. helmikuuta 2017

34. toteaa, että Euroopan maaperällä tehdyt monet terroristihyökkäykset ovat osoittaneet, että turvallisuus voitaisiin varmistaa paremmin, jos se ei kuuluisi jäsenvaltioiden yksinomaiseen toimivaltaan; ehdottaa siksi, että turvallisuus olisi siirrettävä jaettuun toimivaltaan, jotta voidaan luoda Europoliin eurooppalaisia tutkinta- ja tiedusteluvalmiuksia, jotka ovat oikeuslaitoksen valvonassa; toteaa, että tätä odotettaessa ei ole mitään estettä sille, että jäsenvaltiot luovat SEUT-sopimuksen 73 artiklan mukaisesti tällaisen yhteistyön omien yksikköjensä välille;

Ulkopolitiikkamme vahvistaminen

35. pitää valitettavana, että unioni ei ole saavuttanut edistystä yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa (YUTP) koskevien päätöksenteko- ja täytäntöönpanovalmiuksien kehittämisessä, kuten todetaan 16. helmikuuta 2017 annetussa parlamentin päätöslauselmassa Euroopan unionin toiminnan parantamisesta hyödyntämällä Lissabonin sopimuksen tarjoamia mahdollisuuksia; toteaa, että unionin pyrkimykset yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan käynnistämiseksi eivät ole onnistuneet kovinkaan hyvin varsinkaan kustannusten ja vastuiden jakamisen osalta;

36. panee merkille, että ainoastaan tehostamalla yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa unioni voi tarjota uskottavia vastauksia uusiin turvallisuusuuhkiin ja -haasteisiin ja siten torjua terrorismia ja tuoda rauhan, vakauden ja järjestyksen naapurustoonsa;

37. korostaa, että Lissabonin sopimuksen puitteissa olisi tehtävä ja voitaisiin tehdä enemmän muun muassa soveltamalla määräyksiä toimimisesta määränemmistöllä, mutta katsoo, että varapuheenjohtaja / korkea edustaja olisi nimitettävä unionin ulkoministeriksi ja että hänen pyrkimyksiään tulla unionin tärkeimmäksi ulkoiseksi edustajaksi kansainvälisillä foorumeilla, varsinkin YK:ssa, olisi tuettava; katsoo, että ulkoministerin olisi voitava nimittää poliittisia apulaisministereitä; ehdottaa Euroopan ulkosuhdehallinnon nykyisten toimintojen ja myös asianmukaisten talousarvioresurssien tarpeen uudelleentarkastelua;

38. korostaa, että Euroopan puolustusunioni olisi perustettava pikaisesti vahvistamaan unionin alueen puolustusta; katsoo, että se antaisi unionille, joka toimii strategisessa kumppanuussuhteessa Naton kanssa, mahdollisuuden toteuttaa itsenäisiä ulkoisia operaatioita lähinnä naapurialueidensa vakauttamiseksi ja kehittää siten unionin roolia oman puolustuksensa takaajana ja turvallisuuden tarjoajana Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan mukaisesti; kehottaa kiinnittämään huomiota Ranskan ja Saksan syyskuussa 2016 tekemään aloitteeseen sekä Italian elokuussa 2016 tekemään aloitteeseen, joissa esitetään hyödyllisiä ajatuksia tästä asiasta; painottaa, että Euroopan parlamentti olisi otettava täysimääräisesti mukaan Euroopan puolustusunionin perustamisen kaikkiin vaiheisiin ja että parlamentilla on oltava oikeus antaa hyväksyntä ulkoisille operaatioille; katsoo, että perussopimuksissa olisi määrättävä mahdollisuudesta perustaa Euroopan puolustusunioni, koska asia on tärkeä; katsoo, että Euroopan ulkosuhdehallinnon lisäksi olisi perustettava puolustuksen pääosasto, joka vastaa yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan sisäisistä näkökohdista;

39. painottaa, että olisi lisättävä yhteiseen ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan osoitettuja määrärahoja, jotta voidaan varmistaa, että yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan tai Euroopan puolustusunionin puitteissa toteutettujen sotilasoperaatioiden kustannukset jaetaan oikeudenmukaisemmin;

40. ehdottaa, että perustetaan Euroopan tiedusteluvirasto tukemaan YUTP:tä;

Perusoikeuksien kunnioittaminen

41. toistaa, että komissio on perussopimusten ja unionin arvojen vartija, kuten SEU-sopimuksen 2 artiklassa todetaan; katsoo, että SEU-sopimuksen 7 artiklan mukainen nykyinen menettely on riittämätön ja hankala, kun ajatellaan monia mahdollisia unionin arvojen rikkomisia lukuisissa jäsenvaltioissa;

42. painottaa, että unionin perusarvojen noudattaminen ja turvaaminen ovat unionin kulmakiviä arvoihin perustuvana yhteisönä ja että nämä perusarvot sitovat jäsenvaltioita yhteen;

43. ehdottaa, että muutetaan SEUT-sopimuksen 258 artiklaa siten, että siinä sallitaan nimenomaisesti, että komissio voi käynnistää ”järjestelmällistä rikkomista koskevan menettelyn” perusarvoja loukkaavia jäsenvaltioita vastaan; ymmärtää, että ”järjestelmällistä rikkomusta koskevalla menettelyllä” niputetaan yhteen toisiinsa liittyvät yksittäiset rikkomukset, joissa jäsenvaltio väitetysti rikkoo vakavasti ja pysyvästi SEU-sopimuksen 2 artiklaa;

44. ehdottaa, että SEUT-sopimuksen 258 ja 259 artiklan tarkistuksella laajennetaan luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden, joihin jokin toiminta vaikuttaa suoraan ja erikseen, oikeutta nostaa unionin tuomioistuimessa kanne unionin toimielinten tai jonkin jäsenvaltion syyllistyttyä väitetysti perusoikeuskirjan loukkauksiin;

Torstai 16. helmikuuta 2017

45. suosittelee, että kumotaan perusoikeuskirjan 51 artikla ja että perusoikeuskirja muutetaan oikeuksia koskevaksi unionin laiksi;

46. katsoo lisäksi, että kansalaisilla olisi oltava unionin tasolla käytössään useampia osallistuvan demokratian välineitä; ehdottaa siksi, että arvioidaan mahdollisuutta sisällyttää perussopimukseen määräys unionin tason kansanäänestyksestä unionin toiminnan kannalta merkityksellisissä asioissa;

Lisää demokratiaa, avoimuutta ja vastuuvollisuutta

47. ehdottaa, että komissiosta tehdään unionin tärkein täytäntöönpanoviranomainen tai hallitus, jotta voidaan vahvistaa unionimenetelmää, lisätä avoimuutta ja parantaa unionin tasolla toteutettavien toimien tehokkuutta ja vaikuttavuutta;

48. toistaa kehotuksensa supistaa huomattavasti uudistetun komission kokoa ja vähentää komission varapuheenjohtajien lukumäärä kahteen: finanssiministeriin ja ulkoministeriin; ehdottaa, että tilintarkastustuomioistuinta supistetaan samalla tavalla;

49. pitää myönteisenä uutta onnistunutta menettelyä, jossa Euroopan tason poliittiset puolueet esittävät kärkiehdokkaitaan unionin täytäntöönpanoelimen puheenjohtajaksi, jonka Euroopan parlamentti valitsee Eurooppa-neuvoston ehdotuksesta, mutta katsoo, että näiden henkilöiden olisi voitava olla virallisia ehdokkaita seuraavissa vaaleissa kaikissa jäsenvaltioissa;

50. korostaa, että kansalaisten ottaminen mukaan asuinmaidensa poliittisiin prosesseihin auttaa kehittämään unionin demokratiaa; kehottaa laajentamaan sellaisten unionin kansalaisten, jotka asuvat muussa kuin siinä jäsenvaltioissa, jonka kansalaisia he ovat, kuten määrätään SEUT-sopimuksen 22 artiklassa, vaalioikeudet kattamaan kaikki muutkin vaalit;

51. hyväksyy Eurooppa-neuvoston 28. kesäkuuta 2013 tekemän päätöksen sellaisen järjestelmän perustamisesta, joka antaa mahdollisuuden jakaa ennen jokaisia Euroopan parlamentin vaaleja edustajanpaikat uudelleen jäsenvaltioille tavalla, joka on tasapuolinen, oikeudenmukainen, kestävä ja avoin, alenevan suhteellisuuden periaatetta noudattaen ja ottaen samalla huomioon jäsenvaltioiden lukumäärän mahdolliset muutokset ja väestönkehityksen;

52. muistuttaa lukuisista lausunnoista, joiden mukaan Euroopan parlamentille olisi määritettävä yksi toimipaikkavaliokunnan symbolisen arvon ja sen tuottaman todellisen säästön vuoksi;

53. toistaa kehotuksensa yhden toimipaikan käyttöönottamisesta Euroopan parlamentille ja sitoutumisensa SEU-sopimuksen 48 artiklan mukaisen tavanomaisen perussopimusten tarkistusmenettelyn käynnistämiseen sellaisten muutosten ehdottamiseksi SEUT-sopimuksen 341 artiklaan ja pöytäkirjaan N:o 6, jotka ovat tarpeen, jotta parlamentti voisi päättää kotipaikkansa sijainnista ja sisäisestä organisaatiostaan;

54. ehdottaa, että neuvoston kaikki kokoonpanot ja Eurooppa-neuvosto muutetaan valtioiden neuvostoksi, jolloin Eurooppa-neuvoston pääasiallisena tehtävänä olisi tarjota ohjausta ja yhtenäisyyttä muille kokoonpanoille;

55. katsoo, että tämän neuvoston ja sen alakohtaisten kokoonpanojen olisi unionin toisena lainsäätäjänä korvattava puolivuositain kiertävä puheenjohtajuus neuvoston itse valitsemien pysyvien puheenjohtajien järjestelmällä, jotta varmistetaan asiantuntemus, ammattimaisuus ja jatkuvuus; ehdottaa, että neuvoston päätökset tehtäisiin yhdessä ainoassa lainsäädäntöneuvostossa ja että nykyiset alakohtaiset lainsäädäntöneuvostojen kokoonpanot muutettaisiin valmisteleviksi, parlamentin valiokuntien kaltaisiksi elimiksi;

56. ehdottaa, että jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus määritellä kansallisen edustuksensa kokoonpano alakohtaisissa neuvoston kokoonpanoissa ja käyttää kokoonpanossa edustajia kansallisista parlamenteista, hallituksista tai niiden yhdistelmästä;

57. painottaa, että unionin finanssiministerin tehtävän perustamisen jälkeen euroryhmää olisi pidettävä virallisena alakohtaisena neuvoston kokoonpanona, jolla on lainsäädäntö- ja valvontatehtäviä;

58. kehottaa vähentämään entisestään menettelyjä, joissa neuvosto äänestää yksimielisesti, asioissa, joissa sitä yhä sovelletaan, esimerkiksi ulko- ja puolustusasioissa, veroasioissa ja sosiaalipolitiikkaa koskevissa asioissa, ja muuttamaan ne määräänemmistöäänestyksiksi, muuttamaan nykyiset erityiset lainsäädäntömenettelyt tavanomaisiksi lainsäädäntömenettelyiksi ja täysin poistamaan kuulemismenettelyn ja korvaamaan sen parlamentin ja neuvoston välisellä yhteispäätösmenettelyllä;

Torstai 16. helmikuuta 2017

59. katsoo, että euroalueen hallinnon vahvistamisessa olisi kiinnitettävä asianmukaista huomiota niiden jäsenvaltioiden etuihin, jotka eivät vielä kuulu euroalueeseen (ns. pre-in-maat);

60. toteaa, että kansallisilla parlamenteilla on merkittävä rooli unionin nykyisessä toimielinjärjestelmässä, erityisesti unionin lainsäädännön saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä; katsoo, että niillä voisi olla merkittävä rooli myös jäsenvaltioiden edustajien neuvostossa, myös sen alakohtaisissa kokoonpanoissa, tekemien lainsäädäntöpäätösten ja toimintapolitiittisten valintojen ennakko- ja jälkivalvonnassa; ehdottaa siksi kansallisten parlamenttien toimivallan täydentämistä ja tehostamista ottamalla käyttöön vihreän kortin menettely, jolla kansalliset parlamentit voivat antaa lainsäädäntöehdotuksia neuvoston käsiteltäväksi;

61. arvostaa kansallisten parlamenttien roolia ja toissijaisuusperiaatetta mutta tunnustaa unionin yksinomaisen toimivallan yhteisessä kauppapolitiikassa; kehottaa tässä yhteydessä selkeästi määrittelemään toimivallan rajat unionin ja jäsenvaltioiden välillä; panee merkille, että tällä määrittelemisellä olisi myönteinen vaikutus työpaikkoihin ja kasvuun sekä unionissa että sen kauppakumppaneissa;

62. ehdottaa myös, että joidenkin jäsenvaltioiden yleisen käytännön mukaisesti unionin molemmille lainsäätäjille eli neuvostolle ja erityisesti parlamentille, joka on ainoa kansalaisten suoraan valitsema toimielin, olisi annettava oikeus esittää lainsäädäntöaloitteita, tämän kuitenkin vaikuttamatta komission perustavaan aloiteoikeuteen;

63. katsoo, että SEUT-sopimuksen 245 ja 247 artiklan mukaisesti paitsi neuvostolla ja komissiolla myös parlamentilla olisi oltava oikeus nostaa kanne unionin tuomioistuimessa, jos komission jäsen tai entinen jäsen rikkoo perussopimusten mukaisia velvoitteitaan, syyllistyy vakavaan virkavirheeseen tai ei enää täytä tehtäviensä hoitamisen edellytyksiä;

64. korostaa, että parlamentin tutkintaoikeutta olisi vahvistettava ja sille olisi annettava erityiset, aidot ja selvästi rajatut valtuudet, jotka vastaavat paremmin sen poliittista merkitystä ja toimivaltaa, mukaan lukien oikeus kutsua todistajia, tutustua täysimääräisesti asiakirjoihin, suorittaa tutkimuksia paikalla ja määrätä seuraamuksia noudattamatta jättämisestä;

65. on vakuuttunut, että unionin talousarvion tukena olisi oltava todellisten omien varojen järjestelmä, jonka ohjaavina periaatteina ovat yksinkertaisuus, tasapuolisuus ja avoimuus; tukee omia varoja käsittelevän korkean tason työryhmän suosituksia unionin talousarvion tulojen, mukaan lukien uudet omat varat, monipuolistamisesta unionin talousarvioon suoritettavien BKTL-maksuosuuksien osuuden pienentämiseksi, jotta voidaan päästä eroon jäsenvaltioiden ”oikeudenmukainen palautuma” -asenteesta; vaatii tässä yhteydessä luopumaan vaiheittain kaikenlaisista alennuksista;

66. ehdottaa tässä yhteydessä, että omia varoja ja monivuotista rahoituskehystä koskevassa päätöksentekomenettelyssä käytetään yksimielisyyden sijasta määränemmistöäänestystä ja saadaan siten aikaan todellinen yhteispäätös neuvoston ja parlamentin välillä kaikissa talousarvioasioissa; toistaa lisäksi kehotuksensa, että monivuotisen rahoituskehysten kestosta tehdään yhtenevä parlamentin ja unionin täytäntöönpanoelimen toimikauden kanssa, ja korostaa, että kaikkien unionin virastojen rahoituksen olisi oltava kiinteä osa unionin talousarviota;

67. korostaa, että monivuotista rahoituskehystä koskevan asetuksen hyväksymisessä on noudatettava tavallista lainsäätämisenjärjestystä, jotta se voidaan mukauttaa käytännössä kaikkia unionin monivuotisia ohjelmia ja niiden määrärahoja sekä unionin talousarviota koskevaan päätöksentekomenettelyyn; katsoo, että hyväksyntämenettely vie parlamentilta päätöksentekovallan, joka sillä on vuotuisten talousarvioiden hyväksymisen suhteen, ja että neuvoston yksimielisyysääntö johtaa siihen, että aikaansaatu sopimus edustaa pienintä yhteistä nimittäjää, jolla pystytään välttämään yksittäisen jäsenvaltion veto-oikeuden käyttö.

68. toteaa, että SEU-sopimuksen 13 artiklan mukainen toimielinten luettelo poikkeaa varainhoitoasetuksen 2 artiklassa tarkoitettua luettelosta; katsoo, että varainhoitoasetus vastaa jo nykyistä käytäntöä;

69. toteaa, että joissakin tapauksissa SEUT-sopimuksen kirjain poikkeaa sopimuksen käytännöstä ja hengestä; katsoo, että nämä epäjohtamismukaisuudet on korjattava demokratian ja avoimuuden periaatteiden mukaisesti;

Torstai 16. helmikuuta 2017

70. muistuttaa, että kullakin varainhoitoasetuksen 2 artiklan b alakohdassa määritellyllä toimielimellä on toimivalta toteuttaa itsenäisesti sitä koskevaa talousarvion pääluokkaa varainhoitoasetuksen 55 artiklan nojalla; huomauttaa, että tähän itsenäiseen toimivaltaan kuuluu huomattava vastuu myönnetyn rahoituksen käytöstä;

71. toteaa, että EU:n talousarvion toteuttamista koskeva toimielinten ja elinten tehokas valvonta edellyttää lojaalia ja tehokkaampaa yhteistyötä parlamentin kanssa ja rahoituksen käyttöä koskevaa täyttä avoimuutta sekä sitä, että kaikki toimielimet toimittavat vuotuisen seuranta-asiakirjan vastuuvapautta koskevista Euroopan parlamentin suosituksista; pitää valitettavana, että neuvosto ei noudata tätä menettelyä, ja katsoo, että tämä pitkään jatkunut asiointi on perusteeton ja vahingoittaa koko unionin mainetta;

72. toteaa, että menettely, jossa vastuuvapaus myönnetään erikseen kullekin EU:n toimielimelle ja elimelle, on pitkäaikainen käytäntö, jonka luomisella on pyritty varmistamaan avoimuus ja demokraattinen vastuuvastuu EU:n veronmaksajia kohtaan, ja se on keino tarkistaa EU:n varojen käytön asianmukaisuus ja avoimuus; korostaa, että tämä tosiasia takaa sen, että parlamentille annetaan koko EU:n talousarviota koskeva valvontaoikeus ja -velvoite; muistuttaa komission tammikuussa 2014 esittämästä näkemyksestä, että kaikki toimielimet poikkeuksetta kuuluvat kaikilta osin parlamentin vastuuvapausmenettelyssä esittämien huomautusten seurantaprosessin piiriin ja että niiden olisi tehtävä järjestelmällistä yhteistyötä vastuuvapausmenettelyn toimivuuden varmistamiseksi;

73. toteaa, että toimielinten on toimitettava parlamentille vuotuiset toimintakertomuksensa suoraan ja annettava parlamentille kaikki tiedot vastatessaan sen vastuuvapausmenettelyn aikana esittämiin kysymyksiin, jotta parlamentti voi tehdä tietoon perustuvan päätöksen vastuuvapauden myöntämisestä;

74. katsoo, että SEUT-sopimuksessa on varmistettava parlamentin oikeus valvoa koko EU:n talousarviota eikä ainoastaan komission hallinnoimaa osaa siitä; vaatii siksi, että SEUT-sopimuksen II osaston 4 luku – Varainhoitoa koskevat määräykset – saatetaan ajan tasalle siten, että kyseisessä luvussa tarkoitettut oikeudet ja velvollisuudet koskevat kaikkia toimielimiä ja elimiä ja että ne ovat sopuissa varainhoitoasetuksen kanssa;

75. painottaa, että kaikki jäsenvaltiot olisi velvoitettava antamaan vuosittainen selvitys EU-varojen käytöstään;

76. toteaa, että tilintarkastustuomioistuimella on ratkaiseva rooli EU:n talousarvion paremman ja järkevämmän käytön varmistamisessa, petosten, korruption ja EU:n varojen laittoman käytön jäljittämisessä sekä asiantuntijalausannon antamisessa EU:n varojen paremmasta hallinnoinnista; muistuttaa, että tilintarkastustuomioistuimella on merkittävä tehtävä unionin julkisena tilintarkastuselimenä;

77. katsoo, että koska Euroopan tilintarkastustuomioistuimella on tärkeä tehtävä EU:n varojen keräämisen ja käytön tarkastamisessa, on ehdottoman tärkeää, että toimielimet ottavat huomioon kaikki tilintarkastustuomioistuimen suositukset;

78. toteaa, että tilintarkastustuomioistuimen kokoonpanosta ja nimitysmenettelystä määrätään SEUT-sopimuksen 285 ja 286 artiklassa; katsoo, että parlamentin ja neuvoston olisi oltava tasa-arvoisia tilintarkastustuomioistuimen jäseniä nimitettäessä, jotta varmistetaan demokraattinen legitimiys, avoimuus ja kyseisten jäsenten täysi riippumattomuus; kehottaa neuvostoa hyväksymään kaikilta osin päätökset, jotka parlamentti on tehnyt tilintarkastustuomioistuimen jäseniksi nimettyjä ehdokkaita kuultuaan;

79. pitää valitettavana, että tietyt nimitysmenettelyt ovat aiheuttaneet ehdokkaita koskevaa ristiriitaa parlamentin ja neuvoston välillä; korostaa, että ehdokkaiden arviointi on perussopimuksen mukainen parlamentin velvollisuus; korostaa, että nämä ristiriidat saattavat vahingoittaa tilintarkastustuomioistuimen hyviä työskentelysuhteita edellä mainittujen toimielinten kanssa ja niillä saattaa mahdollisesti olla vakavia kielteisiä vaikutuksia tilintarkastustuomioistuimen uskottavuuteen ja siten myös sen toimien vaikuttavuuteen; katsoo, että neuvoston olisi EU:n toimielinten välisen hyvän yhteistyön hengessä hyväksyttävä päätökset, jotka parlamentti on tehnyt kuulemisten jälkeen;

Torstai 16. helmikuuta 2017

80. kehottaa ottamaan käyttöön oikeusperustan, jonka avulla voidaan perustaa unionin virastoja, jotka voivat suorittaa Euroopan parlamentin ja neuvoston tavallisen lainsäätämisenjärjestyksen mukaisesti niille osoittamia erityisiä täytäntöönpanotehtäviä;

81. painottaa, että perussopimusten mukaisesti parlamentti myöntää komissiolle vastuuvapauden talousarvion toteuttamisesta; katsoo, että koska kaikki unionin toimielimet ja elimet hallinnoivat talousarvioitaan riippumattomasti, parlamentille olisi annettava nimenomainen toimivalta myöntää vastuuvapaus kaikille unionin toimielimille ja elimille, jotka olisi velvoitettava toimimaan täydessä yhteistyössä parlamentin kanssa;

82. katsoo lisäksi, että nykyinen perussopimusten ratifiointimenettely on liian kankea soveltuakseen unionin kaltaiselle ylikansalliselle yhteisölle; ehdottaa, että jos perussopimusten muutokset eivät tule voimaan EU:n laajuisella kansanäänestyksellä, ne voisivat tulla voimaan kun jäsenvaltioiden neljän viidesosan määränemmistö on ratifioinut ne ja kun on saatu parlamentin hyväksyntä;

83. kehottaa antamaan unionin tuomioistuimelle täyden tuomiovallan kaikissa oikeudellisissa kysymyksissä kaikilla EU:n politiikan aloilla, kuten on asianmukaista demokraattisessa järjestelmässä, joka perustuu oikeusvaltion periaatteeseen ja vallanjakoon;

Perustuslaillinen prosessi

84. sitoutuu toimimaan johtavassa asemassa näissä merkittävässä perustuslaillisissa kehityskuluissa ja on päättänyt tehdä hyvissä ajoin omia ehdotuksiaan perussopimusten muuttamiseksi;

85. katsoo, että Rooman sopimuksen 60-vuotisjuhla olisi sopiva hetki aloittaa mietintä Euroopan unionin tulevaisuudesta ja sopia näkymistä unionin kansalaisten nykyistä sukupolvea ja tulevia sukupolvia varten niin, että voidaan kutsua koolle valmistelukunta, jonka tehtävänä on valmistaa unionia tulevia vuosikymmeniä varten;

o

o o

86. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle, komissiolle, Euroopan unionin tuomioistuimelle, Euroopan keskuspenkille, tilintarkastustuomioistuimelle, alueiden komitealle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä jäsenvaltioiden parlamenteille ja hallituksille.

Torstai 16. helmikuuta 2017

P8_TA(2017)0049

Euroopan unionin toiminnan parantaminen hyödyntämällä Lissabonin sopimuksen tarjoamia mahdollisuuksia**Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. helmikuuta 2017 Euroopan unionin toiminnan parantamisesta hyödyntämällä Lissabonin sopimuksen tarjoamia mahdollisuuksia (2014/2249(INI))**

(2018/C 252/23)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 13. joulukuuta 2007 allekirjoitetun Lissabonin sopimuksen Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen muuttamisesta,
- ottaa huomioon 9. toukokuuta 1950 annetun julistuksen, jossa todettiin, että Euroopan hiili- ja teräsyhteisön luominen merkitsi ”ensimmäistä askelta kohti Euroopan liittovaltiota”,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan,
- ottaa huomioon 20. helmikuuta 2008 antamansa päätöslauselman Lissabonin sopimuksesta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 7. toukokuuta 2009 antamansa päätöslauselman Lissabonin sopimuksen vaikutuksesta Euroopan unionin institutionaalisen tasapainon kehittämiseen ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 13. maaliskuuta 2014 antamansa päätöslauselman Lissabonin sopimuksen täytäntöönpanosta Euroopan parlamentin osalta ⁽³⁾,
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 16. syyskuuta 2015 antaman lausunnon ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon alueiden komitean 8. heinäkuuta 2015 antaman päätöslauselman ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon EU:n tulevaisuutta vuoteen 2030 saakka pohtivan mietintäryhmän selvityksen Eurooppa-neuvostolle,
- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan, komission puheenjohtajan, Euroopan parlamentin puhemiehen, euroryhmän puheenjohtajan ja Euroopan keskuspankin (EKP) pääjohtajan kertomuksen Euroopan talous- ja rahaliiton viimeistelystä,
- ottaa huomioon 12. huhtikuuta 2016 antamansa päätöslauselman vuosikertomuksista 2012–2013 toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteista ⁽⁶⁾ sekä perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan kyseisestä mietinnöstä antaman lausunnon,
- ottaa huomioon 19. tammikuuta 2017 antamansa päätöslauselman Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarista ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
- ottaa huomioon perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan mietinnön sekä budjettivaliokunnan ja talousarvion valvontavalioikunnan lausunnot (A8-0386/2016),

⁽¹⁾ EUVL C 184 E, 6.8.2009, s. 25.⁽²⁾ EUVL C 212 E, 5.8.2010, s. 82.⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0249.⁽⁴⁾ EUVL C 13, 15.1.2016, s. 183.⁽⁵⁾ EUVL C 313, 22.9.2015, s. 9.⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0103.⁽⁷⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0010.

Torstai 16. helmikuuta 2017

- A. toteaa, että Euroopan unionilla ja sen jäsenvaltioilla on edessään suuria haasteita, joista yksikään jäsenvaltio ei selviä yksinään;
- B. ottaa huomioon, että EU:n kansalaiset ovat lisäksi muun muassa talous-, finanssi- ja sosiaalikiisin vuoksi petettyinä Euroopan yhdentymishankkeeseen, mistä ovat osoituksena myös jatkuvasti alhainen äänestysprosentti Euroopan parlamentin vaaleissa sekä euroskeptisten tai avoimesti EU-vastaisten poliittisten voimien esiinmarssi;
- C. katsoo, että tietyt ehdotukset, joilla pyritään ratkaisemaan unionin edessä olevat haasteet ja lujittaa sen yhdentymistä sen toiminnan parantamiseksi sen kansalaisten hyödyksi, voidaan toteuttaa täysimääräisesti vain perussopimuksia muuttamalla; katsoo, että EU:n uudistamisessa tarvitaan kaksivaiheista lähestymistapaa (perussopimusten puitteissa ja niitä muuttamalla); toteaa, että Lissabonin sopimuksen ja sen pöytäkirjojen määräysten kaikkia mahdollisuuksia ei ole vielä hyödynnetty ja että tässä päätöslauselmassa pyritään ainoastaan esittämään arvio perussopimukseen sisältyvistä oikeudellisista mahdollisuuksista EU:n toiminnan parantamiseksi;
- D. katsoo, että Eurooppa-neuvoston hallitseva rooli merkitsee yhteisömenetelmän ja sen kaksitahoiseen legitimiin perustuvan mallin jatkuvaa torjumista;
- E. katsoo, että yhteisömenetelmä on säilytettävä eikä sitä saa heikentää hallitustenvälisillä päätöksillä, ei edes aloilla, joilla kaikki jäsenvaltiot eivät täytä osallistumisen ehtoja; katsoo, että komission roolia olisi lujitettava niin, että se pystyy hoitamaan tehtävänsä yhteisömenetelmän moottorina täysipainoisesti ja vaikuttavasti;
- F. katsoo, että sisämarkkinat, joilla helpotetaan tavaroiden, henkilöiden, palvelujen ja pääoman vapaata liikkuvuutta, ovat EU:n kulmakivi;
- G. ottaa huomioon, että yleisillä, välittömillä vaaleilla demokraattisesti valittu ja siten demokratian ytimessä unionin tasolla oleva Euroopan parlamentti on koko unionin parlamentti ja sillä on keskeinen rooli EU:n päätösten legitimiin ja vastuuvollisuuden varmistamisessa, ja tähän sisältyy myös demokraattinen vastuuvollisuus euroaluetta koskevien toimien ja päätösten yhteydessä;
- H. huomauttaa, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti Euroopan parlamentti edustaa unionin kansalaisia näiden kansalaisuudesta riippumatta ja neuvosto edustaa jäsenvaltioiden kansalaisia kansallisten hallitusten kautta;
- I. katsoo, että olisi tehostettava kansallisten parlamenttien ja Euroopan parlamentin välistä poliittista vuoropuhelua ja lisättävä käytännön mahdollisuuksia käyttää toissijaisuusperiaatteen valvontamekanismia eli ns. keltaisen ja oranssin kortin menettelyä;
- J. katsoo, että Eurooppa-neuvoston työskentelytapojen olisi oltava avoimempia parlamentin suuntaan ja sen olisi hoidettava tehtävänsä perussopimusten määräysten rajoissa;
- K. toteaa, että sellaisen aidon kaksikamarisen lainsäädäntöjärjestelmän luomiseksi, joka on päätöksenteossaan demokraattinen ja avoin, neuvoston päätökset olisi tehtävä yhdessä ainoassa lakiasäätävässä neuvostossa ja nykyiset alakohtaiset lakiasäätävät neuvoston kokoonpanot olisi muutettava valmisteluelimiksi parlamentin valiokuntien tapaan;
- L. katsoo, että vastuun ja valvonnan yhtenäisyys on keskeinen edellytys minkä tahansa toimielinrakenteen vakaudelle, etenkin talous-, finanssi- ja raha-asioissa; huomauttaa, että EU:n talouspolitiikka perustuu jäsenvaltioiden vahvaan kansalliseen omavastuullisuuteen, mukaan luettuna Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 125 artiklassa määrätty yhteisvastuullisuuskiellon ("no bailout") periaate; toteaa, että unionin tasolle siirretyn toimivallan lisääminen merkitsee sopimusta jäsenvaltioiden kansallisen itsemääräämisoikeuden vähentämisestä;

Torstai 16. helmikuuta 2017

- M. katsoo, että EU:n olisi edistettävä mahdollisimman korkeaa ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojelun tasoa ja että on taattava, että EU, sen toimielimet ja jäsenvaltiot kunnioittavat ja vaalivat näitä oikeuksia ja vapauksia;
- N. huomauttaa, että komission roolia täytäntöönpanoelimenä olisi vahvistettava talous- ja finanssipolitiikassa;
- O. toteaa, että euroryhmästä tehdyssä pöytäkirjassa N:o 14 olevassa 2 artiklassa ei määrätä, että euroryhmän puheenjohtaja olisi valittava sen jäsenten keskuudesta;
- P. katsoo, että komission poliittisen legitimiuden lujittamiseksi talouden ohjausjärjestelmän ja finanssipolitiikan sääntöjen täytäntöönpanossa on olennaisen tärkeää, että komission puheenjohtaja valitaan selkeällä ja ymmärrettävällä menettelyllä Euroopan parlamentin vaalien yhteydessä;
- Q. ottaa huomioon, että Lissabonin sopimuksessa vahvistettiin oikeudellinen kehys, jonka nojalla tilintarkastustuomioistuin voi edistää julkista vastuuvollisuutta ja avustaa parlamenttia ja neuvostoa EU:n talousarvion toteutuksen valvonnassa ja siten edistää kansalaisten taloudellisten etujen suojelua; ottaa huomioon, että SEUT-sopimuksen 318 artiklassa määrätään parlamentin ja komission välisestä vuoropuhelusta, jolla olisi edistettävä tulokulttuuria EU:n talousarvion toteutuksessa;
- R. katsoo, että EU:n toimielinten, elinten ja laitosten, erityisesti alueiden komitean, Euroopan talous- ja sosiaalikomitean ja varsinkin Euroopan parlamentin, olisi päivittäisessä toiminnassaan valvottava unionin horisontaalisen ja vertikaalisen toissijaisuuden periaatteen noudattamista; toteaa, että EU:n toimielinten olisi pidettävä mielessä alueiden komitean ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitean rooli lainsäädäntöjärjestelmässä sekä se, että on tärkeää ottaa huomioon niiden lausunnot;
- S. ottaa huomioon, että SEUT-sopimuksen 137 artiklassa ja pöytäkirjassa N:o 14 määrätään euroryhmän perustamisesta epävirallisena elimenä;
- T. huomauttaa, että euroryhmälle talouspolitiikan ohjauspaketissa ja budjettikuripaketissa annetut uudet tehtävät sekä se, että samat henkilöt muodostavat euroryhmän ja Euroopan vakausmekanismin (EVM) hallintoneuvoston ja sama henkilö toimii euroryhmän ja EVM:n hallintoneuvoston puheenjohtajana, antavat euroryhmälle tosiasiallisesti keskeisen roolin euroalueen talouden ohjauksessa ja hallinnassa;
- U. katsoo, että makrotalouden epätasapainoa koskevaa menettelyä ei nykyisin käytetä riittävästi; toteaa, että jos sen mahdollisuuksia hyödynnettäisiin täysin, se voisi auttaa korjaamaan makrotalouden epätasapainon varhaisessa vaiheessa, antaa tarkan yleiskuvan kunkin jäsenvaltion ja koko unionin tilanteesta, estää kriisit ja osaltaan parantaa kilpailukykyä; huomauttaa, että rakenteellista lähentymistä on lisättävä jäsenten välillä, sillä näin voidaan edistää kestävä kasvua ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta; katsoo sen vuoksi, että on viipymättä toteutettava talous- ja rahaliiton viimeistely ja toteutettava toimia, joilla lisätään sen institutionaalisen rakenteen legitimiyyttä ja demokraattista vastuuvollisuutta;
- V. katsoo, että talous- ja rahaliiton institutionaalisesta rakenteesta olisi tehtävä entistä vaikuttavampi ja demokraattisempi siten, että parlamentti ja neuvosto toimisivat yhdenvertaisina lainsäätäjinä, komissio vastaisi roolistaan täytäntöönpanoelimenä, kansalliset parlamentit valvoisivat entistä paremmin kansallisten hallitusten toimia unionin tasolla, Euroopan parlamentti valvoisi unionin tason päätöksentekoa ja tuomioistuimella olisi nykyistä vahvempi rooli;
- W. katsoo, että unionissa voimassa olevaa talouspoliittista kehystä on sovellettava ja valvottava asianmukaisesti ja että lisäksi tarvitaan uusia talouspoliittisia sääntöjä ja välttämättömiä rakenneuudistuksia kilpailukyvyyn, kasvun ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden aloilla;
- X. katsoo, että eurooppalaisen ohjausjakson menettelyä olisi yksinkertaistettava ja siitä olisi tehtävä kohdennetumpi ja demokraattisempi vahvistamalla parlamentin roolia sen valvonnassa ja antamalla sille merkittävämpi rooli neuvottelujen eri vaiheissa;

Torstai 16. helmikuuta 2017

- Y. ottaa huomioon, että SEUT-sopimuksessa asetettiin parlamentti yhdenvertaiseen asemaan neuvoston kanssa vuosittaisessa talousarviomenettelyssä; huomauttaa, että Lissabonin sopimus on talousarvioasioissa pantu vain osittain täytäntöön, mikä johtuu etenkin todellisten omien varojen puuttumisesta;
- Z. katsoo, että unionin talousarvion käyttöä olisi virtaviivaistettava ja sen tulot olisi saatava todellisista omista varoista eikä pääosin bktl-osuuksista ja että monivuotisen rahoituskehityksen hyväksymistä koskeva menettely voitaisiin perussopimusten nojalla siirtää yksimielisyysäännön puitteista määräenemmistöpäätöksenteon piiriin;
- AA. ottaa huomioon, että asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 ("varainhoitoasetus") 21 artiklan mukaan talousarvion yleiskatteisuusperiaate ei estä jäsenvaltioiden muodostamaa ryhmää osoittamasta rahoitusosuutta EU:n talousarvioon tai tiettyjä tuloja tiettyjä menoja varten, kuten on jo tehty esimerkiksi suurvuoreaktorin osalta päätöksen 2012/709/Euratom perusteella;
- AB. toteaa, että varainhoitoasetuksen 21 artiklassa tarkoitettujen käyttötarkoitukseensa sidotut tulot eivät monivuotisesta rahoituskehityksestä annetun asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 johdanto-osan 8 kappaleen mukaan ole rahoituskehityksen osa eivätkä rahoituskehityksen enimmäismäärät siten koske niitä;
- AC. huomauttaa, että omien varojen järjestelmässä ei kielletä omia varoja, jotka rahoittaa vain osa jäsenvaltioista;
- AD. katsoo, että unionin investointikapasiteettia olisi lisättävä varmistamalla nykyisten rakennerahastojen optimaalinen käyttö ja käyttämällä Euroopan strategisten investointien rahastoa (ESIR) sekä lisäämällä Euroopan investointipankin (EIP), Euroopan investointirahaston (EIR) ja Euroopan strategisten investointien rahaston (ESIR) kapasiteettia;
- AE. toteaa, että yhteisen rahoituskapasiteetin käyttöönotto euroalueella sekä sen rakenne, rahoitus, toimintatavat ja unionin talousarvioon sisällyttämistä koskevat ehdot ovat vielä harkinnassa;
- AF. katsoo, että sisämarkkinoiden kasvupotentiaalia olisi hyödynnettävä paremmin palvelujen, digitaalisten sisämarkkinoiden, energiaunionin, pankkiunionin ja pääomamarkkinaunionin aloilla;
- AG. ottaa huomioon, että perussopimusten mukaisesti unioni torjuu sosiaalista syrjäytymistä ja syrjintää sekä edistää yhteiskunnallista oikeudenmukaisuutta ja sosiaalista suojelua, naisten ja miesten tasa-arvoa sekä sukupolvien välistä yhteisvastuuta;
- AH. toteaa, että sisämarkkinoiden vahvistamisen yhteydessä olisi myös parannettava verotuksen yhteensovittamista;
- AI. katsoo, että oikeus vapaaseen liikkuvuuteen ja työntekijöiden oikeudet olisi taattava ja säilytettävä hyödyntämällä täysin Lissabonin sopimuksen tarjoamia mahdollisuuksia;
- AJ. huomauttaa, että unionin lainsäätäjä voi toteuttaa SEUT-sopimuksen 48 artiklan nojalla sosiaaliturvan alan toimenpiteet, jotka ovat tarpeen, jotta työntekijät voivat käyttää oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen; toteaa, että se voi toteuttaa SEUT-sopimuksen 153 artiklan nojalla toimenpiteitä työntekijöiden sosiaalisten oikeuksien suojelemiseksi riippumatta siitä, käyttävätkö nämä oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen;
- AK. ottaa huomioon, että unionin lainsäätäjä voi toteuttaa SEUT-sopimuksen 153 artiklan 1 kohdan a–i alakohdan mukaisesti vähimmäistason yhdenmukaistamistoimenpiteitä sosiaalipolitiikan alalla; toteaa, että tällainen lainsäädäntö ei saa rajoittaa jäsenvaltioille tunnustettua oikeutta määritellä sosiaaliturvajärjestelmiensä peruseräpäätökset; huomauttaa, että tällainen lainsäädäntö ei saa vaikuttaa olennaisesti kansallisten sosiaaliturvajärjestelmien rahoituksen tasapainoon; toteaa, että kyseiset rajoitukset sosiaalipolitiikan yhdenmukaistamisessa jättävät silti unionin lainsäätäjälle jonkin verran hyödyntämätöntä liikkumavaraa toteuttaa toimenpiteitä sosiaalipolitiikan alalla;

Torstai 16. helmikuuta 2017

- AL. huomauttaa, että SEUT-sopimuksen 157 artiklassa vahvistettua periaatetta, jonka mukaan miehille ja naisille maksetaan samasta tai samanarvoisesta työstä sama palkka, ei vielääkään noudateta;
- AM. ottaa huomioon, että eurooppalaista kansalaisaloitetta koskevan välineen toimivuudessa ja toteutuksessa on puutteita, ja katsoo, että sen vuoksi sitä on parannettava, jotta se toimisi tehokkaasti ja olisi aito osallistuvan demokratian ja aktiivisen kansalaisuuden väline;
- AN. toteaa, että vapaa liikkuvuus, etenkin työntekijöiden vapaa liikkuvuus, on perussopimuksissa (SEUT-sopimuksen 45 artiklassa) vahvistettu oikeus ja sisämarkkinoiden toteuttamisen keskeinen liikevoima;
- AO. katsoo, että unionin on lisättävä yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP) vaikuttavuutta, johdonmukaisuutta ja vastuullisuutta ja että tämä voidaan toteuttaa käyttämällä perussopimusten nykyisiä määräyksiä siten, että yhä useammalla ulkoisen toiminnan alalla siirrytään yksimielisyydestä määräenemmistöpäätöksentekoon, ja soveltamalla tarvittaessa määräyksiä joustavuudesta ja tiiviimmästä yhteistyöstä;
- AP. toteaa, että viimeaikaiset turvallisuushaasteet, joista osa on EU:n rajojen välittömässä läheisyydessä, ovat tuoneet esille tarpeen siirtää asteittain yhteisen puolustuspolitiikan ja mahdollisesti yhteisen puolustuksen käyttöönottoon; toteaa, että perussopimuksissa ja erityisesti SEU-sopimuksen 41, 42, 44 ja 46 artiklassa on jo selkeitä määräyksiä siitä, miten tämä voitaisiin toteuttaa;
- AQ. katsoo, että ulkoinen edustus on taattava unionin edun mukaisesti, kun kyse on unionin yksinomaisesta toimivallasta ja unionin jaetusta toimivallasta, jota unioni on jo käyttänyt; huomauttaa, että aloilla, joilla unioni ei ole vielä käyttänyt jaettua toimivaltaansa, jäsenvaltiot ovat velvollisia tekemään unionin kanssa vilpittömää yhteistyötä ja pidättymään toimenpiteistä, jotka voisivat vaarantaa unionin edun;
- AR. katsoo, että unionilla ja jäsenvaltioilla on oltava koordinoitu ja jäsennely kanta kansainvälisissä järjestöissä ja kansainvälisillä foorumeilla, jotta unionin ja sen jäsenvaltioiden vaikutusvaltaa näissä järjestöissä ja näillä foorumeilla voidaan lisätä;
- AS. toteaa, että kansalliset parlamentit ja Euroopan parlamentti eivät saa jäädä pelkiksi kumileimasimiksi, kun unioni tekee tai jäsenvaltiot tekevät kansainvälisiä sitoumuksia;
- AT. toteaa pakolaiskriisin osoittaneen, että tarvitaan yhteinen turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikka, jolla olisi varmistettava myös turvapaikanhakijoiden oikeudenmukainen jakaminen EU:ssa;
- AU. toteaa, että kaikenlainen syrjintä, kuten sukupuoleen, rotuun, ihonväriin, etniseen tai sosiaaliseen alkuperään, geneettisiin ominaisuuksiin, kieleen, uskontoon tai vakaumukseen (poliittiseen tai muuhun), kansalliseen vähemmistöön kuulumiseen, varallisuuteen, syntyperään, vammaisuuteen, ikään, sukupuoli-identiteettiin tai seksuaaliseen suuntautumiseen perustuva syrjintä, on edelleen ongelma jokaisessa jäsenvaltiossa;
- AV. huomauttaa viimeaikaisten kriisien tuoneen esille, että lainsäädännön lähentäminen ei riitä varmistamaan sisämarkkinoiden toimivuutta tai vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta yhdenmukaistettujen säännösten täytäntöönpanossa olevien erojen vuoksi;
- AW. ottaa huomioon, että unionin lainsäätäjät ei voi antaa unionin virastoille harkintavaltaa, joka edellyttää poliittisia valintoja;
- AX. toteaa, että unionin lainsäätäjän on varmistettava unionin virastojen päätösten ja toiminnan riittävä poliittinen valvonta;
- AY. toteaa, että jäsenvaltiot eivät noudata unionin huippukokouksissa ja Eurooppa-neuvoston kokouksissa hyväksytyjä sopimuksia, mikä vaarantaa vakavasti unionin toimielinten uskottavuuden, joten sopimusten täytäntöönpano olisi taattava entistä paremmin;

Torstai 16. helmikuuta 2017

1. toteaa, että Euroopan unionilla ja sen jäsenvaltioilla on ratkaistavanaan ennennäkemättömiä haasteita, kuten pakolaiskriisi, ulkopoliittiset haasteet lähialueilla, terrorismin torjunta, globalisaatio, ilmastonmuutos, väestönkehitys, työttömyys, finanssi- ja velkakriisin syyt ja seuraukset, kilpailukyvyyn puute ja sen sosiaaliset seuraukset useissa jäsenvaltioissa sekä tarve vahvistaa EU:n sisämarkkinoita; katsoo, että kaikkiin näihin haasteisiin on puututtava entistä tehokkaammin;
2. korostaa, että jäsenvaltiot eivät yksinään pysty riittävällä tavalla ratkaisemaan näitä haasteita, vaan tarvitaan unionin yhteisiä toimia monitasoisen hallinnon periaatetta kunnioittaen;
3. toteaa jälleen, että sisämarkkinat, joilla helpotetaan tavaroiden, henkilöiden, palvelujen ja pääoman vapaata liikkuvuutta, ovat EU:n kulmakivi; toteaa myös, että sisämarkkinoilla sovellettavat poikkeukset luovat kilpailun vääristymiä unionin tasolla ja tuhoavat tasapuoliset toimintaedellytykset;
4. korostaa, että unionin on kyettävä palauttamaan kansalaistensa menetetty luottamus lisäämällä päätöksentekonsa avoimuutta ja toimielintensä, virastojensa ja epävirallisten elintensä (kuten euroryhmän) vastuullisuutta, lujittamalla yhteistyötä toimielinten välillä ja parantamalla toimintakykyään;
5. toteaa, että kaikkia Lissabonin sopimuksen määräyksiä ei ole vielä hyödynnetty täysimääräisesti, vaikka niihin sisältyy tärkeitä välineitä, joita soveltamalla olisi voitu estää osa unionia kohdanneista kriiseistä tai joita voitaisiin käyttää nykyisten haasteiden ratkaisemiseksi ilman perussopimusten tarkistamista lyhyellä aikavälillä;
6. korostaa, että yhteisömenetelmä soveltuu parhaiten unionin toimintaan ja siinä on useita etuja hallitustenväliseen menetelmään verrattuna, sillä se on ainoa, joka mahdollistaa avoimuuden lisäämisen, tehokkuuden, neuvoston määränemmistö päätöksenteon ja parlamentin ja neuvoston yhdenvertaisen lainsäätämisoikeuden ja estää institutionaalisten vastuiden pirstaloitumisen ja toimielinten keskinäisen kilpailutilanteen syntyminen;
7. katsoo, että hallitustenvälisiä ratkaisuja olisi käytettävä vasta viimeisenä keinona ja tiukoin ehdoin, joita ovat etenkin unionin oikeuden noudattaminen, Euroopan yhdentymisen syventämistä koskeva tavoite ja ei-osallistuvien jäsenvaltioiden mahdollisuus osallistua, ja että ne olisi korvattava unionin menettelyillä mahdollisimman pian, myös aloilla, joilla kaikki jäsenvaltiot eivät täytä osallistumisen ehtoja, jotta unioni pystyisi hoitamaan tehtävänsä yhden toimielinrakenteen puitteissa; vastustaa tässä yhteydessä uusien toimielinten luomista unionin kehityksen ulkopuolelle ja pyrkii edelleen sisällyttämään unionin oikeuteen EVM:n edellyttäen, että asianmukainen demokraattinen vastuuvollisuus toteutuu, sekä finanssipoliittisen sopimuksen asiaa koskevat määräykset, kuten itse vakaussopimuksessakin todetaan, sen täytäntöönpanosta saatujen kokemusten arvioinnin perusteella; korostaa, että tosiasiallista päätöksentekoa ja finanssipoliittista vastuuta ei saa erottaa toisistaan;
8. korostaa, että välittömällä vaaleilla valitulla Euroopan parlamentilla on keskeinen rooli unionin legitiimiyden varmistamisessa ja se tekee unionin päätöksentekojärjestelmästä vastuuvollisen kansalaisille varmistamalla unionin tason täytäntöönpanovallan käytön asianmukaisen parlamentaarisen valvonnan ja antamalla lainsäädäntöä yhteispäätösmenettelyssä, jonka soveltamisalaa olisi laajennettava;
9. toteaa jälleen, että Euroopan parlamentti on koko unionin parlamentti, ja katsoo, että asianmukainen demokraattinen vastuuvollisuus on varmistettava myös aloilla, joille kaikki jäsenvaltiot eivät osallistu, kuten euroaluetta koskevien toimien ja päätösten yhteydessä;
10. katsoo, että kansallisten parlamenttien ja Euroopan parlamentin välistä poliittista vuoropuhelua olisi tehostettava ja siitä olisi tehtävä tarkoituksenmukaisempi ja keskeisempi tekijä ylittämättä kuitenkaan kummankaan perustuslaillisia valtuuksia; toteaa, että kansalliset parlamentit ovat parhaita valvomaan kansallisella tasolla hallitustensa toimia EU-asioissa, kun taas Euroopan parlamentin olisi varmistettava unionin täytäntöönpanovallan käytön demokraattinen vastuuvollisuus ja legitiimiyys;

Torstai 16. helmikuuta 2017

11. pitää erittäin tärkeänä lujittaa toimielinten läpinäkyvyyttä ja avoimuutta EU:ssa sekä sitä, miten poliittisesta päätöksenteosta EU:ssa tiedotetaan; kehottaa tehostamaan toimia Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi annetun asetuksen (EY) N:o 1049/2001 ja niille unionin kansalaisille, jotka asuvat jäsenvaltiossa, mutta eivät ole sen kansalaisia, Euroopan parlamentin vaaleissa kuuluvaa äänioikeutta ja vaalikelpoisuutta koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun direktiivin 93/109/EY tarkistamiseksi;

12. toteaa jälleen, että parlamentin tutkintaoikeutta ja eurooppalaista kansalaisaloitetta on mahdollista lujittaa unionin johdetun oikeuden kautta, ja toistaa komissiolle esittämänsä vetoamuksen, että se ehdottaisi kansalaisaloitteesta annetun asetuksen tarkistamista;

13. pitää välttämätöntä, että komissio uudistaa kansalaisaloitetta demokraattiseen toimintaan osallistumisen toimivana välineenä ottaen huomioon 28. lokakuuta 2015 antamansa päätöslauselman⁽¹⁾, ja kehottaa komissiota muun muassa lisäämään yleisön tietoisuutta aloitteesta ja nostamaan sen profiilia, tekemään sen allekirjoitusten keräämiseen verkossa tarkoitettu ohjelmistosta entistä käyttäjäystävällisemmän ja vammaisille henkilöille esteettömän, antamaan asianmukaista ja kattavaa oikeudellista ja käytännön neuvontaa, harkitsemaan oman kansalaisaloitetoimiston perustamista edustustoihinsa kussakin jäsenvaltiossa, selvittämään yksityiskohtaisesti kansalaisaloitteen hylkäämisen syyt ja kehittämään tapoja ohjata asiaankuuluvien viranomaisten käsiteltäviksi sellaisiin aloitteisiin sisältyvät ehdotukset, jotka eivät välttämättä kuulu komission toimivaltaan;

14. katsoo, että eurooppalaisella vapaaehtoispalvelulla on olennainen osa unionin kansalaisuuden rakentamisessa, ja suosittaa sen vuoksi, että komissio tarkastelisi, miten nuorten osallistumista siihen voitaisiin helpottaa;

Toimielinrakenne, demokratia ja vastuuvollisuus

Parlamentit

15. painottaa, että on taattava parlamentin lainsäädäntövalta ja valvontaoikeudet ja näitä on lujitettava ja vahvistettava, esimerkiksi toimielinten välisillä sopimuksilla ja siten, että komissio käyttää asiaankuuluvaa oikeusperustaa;

16. katsoo, että Euroopan parlamentin on tulevista haasteista selviytyäkseen uudistettava työskentelymenetelmiään tehostamalla tehtäviensä hoitamista komission poliittisessa valvonnassa, myös kun on kyse unionin säännösten täytäntöönpanosta ja soveltamisesta jäsenvaltioissa, ja soveltamalla sopimukseen pääsemistä ensimmäisessä käsittelyssä vain kiireellisissä poikkeustapauksissa ja silloin, kun asiasta on tehty harkittu ja nimenomainen päätös, ja kehottaa sitä näissä tapauksissa parantamaan tällaiseen sopimukseen pääsemiseen johtavan menettelyn avoimuutta; palauttaa tässä yhteydessä mieliin myös parlamentin ehdotukset, jotka koskevat sen oman vaalimenettelyn yhdenmukaistamista entisestään ja jotka sisältyivät sen Euroopan unionin vaalilain uudistuksesta 11. marraskuuta 2015 antamaan päätöslauselmaan⁽²⁾;

17. ilmaisee aikovansa hyödyntää entistä enemmän valiokunta-aloitteisia lainsäädäntömietintöjä SEUT-sopimuksen 225 artiklan nojalla;

18. katsoo, että parlamentin olisi otettava käyttöön sisääntulorekisteri päätoimipaikassaan ja kaikissa jäsenvaltioiden edustustoissa, jotta kansalaiset voivat luovuttaa siellä henkilökohtaisesti asiakirjoja, joiden sisältö voidaan varmentaa;

19. katsoo, että olisi otettava käyttöön Euroopan parlamentin sähköinen virallinen lehti, jotta voidaan todentaa kaikki sen hyväksymät päätöslauselmat ja mietinnöt;

20. kannustaa tarpeen vaatiessa käymään poliittista vuoropuhelua kansallisten parlamenttien kanssa säädösehdotusten sisällöstä; korostaa kuitenkin, että päätökset on tehtävä perustuslaillisten valtuuksien tasolla ja että kansallisten parlamenttien ja Euroopan parlamentin päätöksentekovaltuudet on rajattu selvästi siten, että kansallisten parlamenttien on harjoitettava EU-toimintaansa omien maiden valtiosäännön perusteella ja erityisesti valvomalla Eurooppa-neuvoston ja neuvoston jäsenenä toimivia kansallisia hallituksiaan, sillä tällä tasolla ne voivat parhaiten vaikuttaa suoraan unionin lainsäädäntöprosessin sisältöön ja valvoa sitä; vastustaa sen vuoksi sellaisten uusien yhteisten parlamentaaristen elinten luomista, joilla on päätöksentekovaltuuksia;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0382.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0395.

Torstai 16. helmikuuta 2017

21. pitää tärkeänä, että Euroopan parlamentti ja kansalliset parlamentit tekevät yhteistyötä yhteisissä elimissä, joita ovat esimerkiksi unionin asioita käsittelevien parlamentaaristen elinten konferenssi (COSAC), yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa käsittelevä parlamenttien välinen kokous (YUTP-IPC) ja talous- ja rahaliiton vakaudesta, yhteensovittamisesta sekä ohjauksesta ja hallinnasta tehdyn sopimuksen 13 artiklan mukainen kokous; katsoo, että asiassa olisi noudatettava konsensuksen, tietojenvaihdon ja keskinäisen kuulemisen periaatteita, jotta parlamentit voivat valvoa omia hallintoelimiään; kehottaa komissiota ja neuvostoa osallistumaan parlamenttien välisiin kokouksiin korkealla poliittisella tasolla; korostaa tarvetta tiivistää yhteistyötä Euroopan parlamentin valiokuntien ja kansallisten parlamenttien valiokuntien välillä näissä yhteisissä elimissä lujittamalla johdonmukaisuutta, avoimuutta ja keskinäistä tietojenvaihtoa;

22. kannustaa kansallisia parlamentteja vaihtamaan parlamentaarisen valvonnan parhaita käytäntöjä, kuten järjestämään säännöllisesti keskusteluja ministerien ja eri valiokuntien välillä kansallisissa parlamenteissa ennen neuvoston kokouksia ja niiden jälkeen sekä komission jäsenten kanssa sopivin määräajoin, ja kehottaa järjestämään kokouksia kansallisten parlamenttien kanssa keskustelujen käymiseksi Euroopan parlamentin jäsenten kanssa; kannustaa käynnistämään instituutioiden ja poliittisten ryhmien toimihenkilöiden vaihto-ohjelmia Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien hallintojen välillä;

23. katsoo, että on varottava tarkasti kaikenlaista EU:n lainsäädännön ”kultausta” jäsenvaltioissa ja että kansallisilla parlamenteilla on tässä keskeinen tehtävä;

Eurooppa-neuvosto

24. pitää valitettavana, että neuvosto on aivan liian usein siirtänyt lainsäädäntöasioita Eurooppa-neuvostolle, kun se ei ole soveltanut määräenemmistöpäätöksentekoa; katsoo, että Eurooppa-neuvoston käytäntö, jonka mukaan se antaa neuvostolle tehtäviä, menee sille perussopimuksissa annettua, strategisten suuntaviivojen määrittelyä koskevaa tehtävää pidemmälle ja on siten vastoin perussopimusten kirjainta ja henkeä, sillä SEU-sopimuksen 15 artiklan 1 kohdassa määrätään, että Eurooppa-neuvosto määrittelee unionin yleiset poliittiset suuntaviivat ja painopisteet muttei toimi lainsäätäjänä; katsoo, että on tarpeen parantaa työskentelysuhteita Eurooppa-neuvoston ja parlamentin välillä;

25. toteaa, että Euroopan parlamentti valitsee komission puheenjohtajan Eurooppa-neuvoston ehdotuksesta ottaen huomioon Euroopan parlamentin vaalien tuloksen sen jälkeen, kun asiaankuuluvat kuulemiset on pidetty, ja että sen vuoksi, kuten vuonna 2014 toimittiin, Euroopan tason poliittisten puolueiden on nimettävä kärkiehdokkaita, jotta kansalaiset voivat valita, kenet valitaan komission puheenjohtajaksi; pitää tervetulleena komission puheenjohtajan ehdotusta Euroopan parlamentin ja Euroopan komission välisistä suhteista tehdyn puitesopimuksen muuttamisesta siltä osin kuin on kyse komission jäsenten osallistumisesta ehdokkaina Euroopan parlamentin vaaleihin;

26. toteaa lisäksi, että on mahdollista yhdistää Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan tehtävä ja komission puheenjohtajan tehtävä, vaikka tämä ei olekaan Euroopan parlamentin edun mukaista;

27. kehottaa Eurooppa-neuvostoa käyttämään ns. siirtymälauseketta (SEU-sopimuksen 48 artiklan 7 kohta), jonka perusteella neuvosto voisi siirtyä yksimielisyydestä määräenemmistöpäätöksentekoon tapauksissa, joissa perussopimuksissa nykyisin edellytetään yksimielisyyttä;

28. kehottaa Euroopan parlamentin puhemiestä ilmoittamaan puheenjohtajakokoukselle ennalta näkemyksistä, joita hän aikoo esittää puheessaan Eurooppa-neuvostolle;

Neuvosto

29. ehdottaa, että neuvosto muutettaisiin todelliseksi lainsäädäntöelimeksi vähentämällä Eurooppa-neuvoston päätöksellä neuvoston kokoonpanojen määrää ja luomalla näin aidosti kaksikamarinen lainsäädäntöjärjestelmä, johon kuuluisivat neuvosto ja parlamentti ja jossa komissio toimisi täytäntöpanoelimenä; ehdottaa, että nykyiset alakohtaiset lakiasäättävät neuvoston kokoonpanot toimisivat julkisesti kokoontuvan yhden ainoan lakiasäättävän neuvoston valmistelueliminä samaan tapaan kuin Euroopan parlamentin valiokunnat;

Torstai 16. helmikuuta 2017

30. korostaa, että on tärkeää taata yleisesti neuvoston lainsäädännöllisen päätöksenteon avoimuus ja samalla parantaa asiakirjojen ja tietojen vaihtoa parlamentin ja neuvoston välillä sekä mahdollistaa parlamentin edustajien pääsy tarkkailijoina neuvoston ja sen elinten kokouksiin etenkin, kun niissä käsitellään lainsäädäntöä;
31. katsoo, että on mahdollista yhdistää euroryhmän puheenjohtajan ja talous- ja rahoitusasioista vastaavan komission jäsenen tehtävät, ja ehdottaa, että siinä tapauksessa komission puheenjohtaja nimittäisi kyseisen komission jäsenen komission varapuheenjohtajaksi; katsoo, että tälle komission jäsenelle voitaisiin, kunhan rahoituskapasiteetti ja Euroopan valuuttarahasto on luotu, antaa kaikki tarvittavat keinot ja valmiudet soveltaa voimassa olevaa talouden ohjaus- ja hallintakehystä ja valvoa sen täytäntöönpanoa sekä optimoida euroalueen kehitys yhteistyössä euroalueen jäsenvaltioiden valtiovarainministerien kanssa, kuten sen euroalueen budjettikapasiteetista 16. helmikuuta 2017 annetussa päätöslauselmassa ⁽¹⁾ todetaan;
32. vaatii, että nykyisten perussopimusten kehityksessä euroryhmän puheenjohtajaan ja jäseniin sovelletaan asianmukaisia mekanismeja, joilla varmistetaan demokraattinen vastuuvollisuus Euroopan parlamenttia kohtaan, ja että varsinkin euroryhmän puheenjohtaja vastaa parlamentin esittämiin kysymyksiin; kehottaa lisäksi hyväksymään sisäisen työjärjestyksen ja julkaisemaan tulokset;
33. vaatii neuvostoa siirtymään kokonaan määränemmistöpäätöksentekoon aina, kun tämä on mahdollista perussopimusten nojalla, ja luopumaan käytännöstä, jonka mukaan se siirtää kiistanalaisia lainsäädäntöaloja Eurooppa-neuvoston käsiteltäväksi, mikä on vastoin perussopimusten kirjainta ja henkeä, sillä perussopimuksissa määrätään, että Eurooppa-neuvosto voi ja sen pitäisi päättää yksimielisesti vain laajoista poliittisista päämääristä, ei lainsäädännöstä;
34. haluaa määrätietoisesti panna perussopimusten määräykset tiiviimmästä yhteistyöstä täysimääräisesti täytäntöön ja on päättänyt antaa hyväksyntänsä uusille tiiviimpää yhteistyötä koskeville ehdotuksille ainoastaan, jos osallistuvat jäsenvaltiot puolestaan sitoutuvat soveltamaan SEUT-sopimuksen 333 artiklan erityistä siirtymälauseketta, joka mahdollistaa siirtymisen yksimielisyydestä määränemmistöpäätöksentekoon ja erityisesti lainsäätämisyjärjestyksestä tavalliseen;
35. korostaa, että on tärkeää hyödyntää täysin SEU-sopimuksen 20 artiklassa vahvistettua tiiviimmän yhteistyön menettelyä, etenkin euroalueen jäsenvaltioiden kesken, jotta ne jäsenvaltiot, jotka haluavat tehdä keskenään tiiviimpää yhteistyötä osana unionin ei-yksinomaista toimivaltaa, voivat tämän mekanismin kautta edistää unionin tavoitteiden saavuttamista ja lujittaa yhdyntymisprosessiaan SEUT-sopimuksen 326–334 artiklassa määrättyissä rajoissa ja niissä vahvistettujen järjestelyjen mukaisesti;

Komissio

36. haluaa määrätietoisesti vahvistaa parlamentin roolia komission puheenjohtajan valinnassa tehostamalla poliittisten ryhmiensä ja Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan välisiä virallisia kuulemisia, kuten esitetään Lissabonin sopimuksen hyväksyneen hallitustenvälisen konferenssin päätösasiakirjaan liitettyssä julistuksessa N:o 11, jotta voidaan varmistaa, että Eurooppa-neuvosto ottaa vaalituloksen täysin huomioon esittäessään parlamentin valittavaksi ehdokkaan, kuten vuoden 2014 Euroopan parlamentin vaaleissa;
37. toteaa, että kaikkien komission ehdotusten on oltava täysin perusteltuja ja niihin on liitettävä yksityiskohtainen vaikutustenarviointi, myös ihmisoikeusarviointi;
38. katsoo, että komission puheenjohtajan riippumattomuutta voitaisiin lisätä, jos jokainen jäsenvaltio nimeäisi vähintään kolme ehdokasta, jotka edustavat kumpaakin sukupuolta ja joita valittu komission puheenjohtaja voisi harkita komission jäseniksi;
39. kehottaa varmistamaan unionin/euroalueen paremman koordinoinnin ja mahdollisuuksien mukaan edustuksen kansainvälisissä rahoituslaitoksissa ja huomauttaa, että SEUT-sopimuksen 138 artiklan 2 kohta on oikeusperusta, jonka nojalla voidaan hyväksyä toimenpiteitä unionin/euroalueen yhtenäisen edustuksen varmistamiseksi kansainvälisissä laitoksissa ja konferensseissa;
40. kehottaa käynnistämään Euroopan parlamentissa järjestettävän virallisen ja säännöllisen vuoropuhelun asioista, jotka koskevat unionin ulkoista edustusta;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0050.

Torstai 16. helmikuuta 2017

41. muistuttaa, että komission, jäsenvaltioiden ja parlamentin sekä neuvoston on toimivaltansa rajoissa autettava varmistamaan unionin oikeuden ja perusoikeuskirjan selvästi nykyistä parempi soveltaminen ja täytäntöönpano;

Tilintarkastustuomioistuin

42. toteaa, että Euroopan tilintarkastustuomioistuimella on keskeinen rooli EU:n varojen paremman ja järkevämmän käytön varmistamisessa; muistuttaa, että sen lisäksi, että tilintarkastustuomioistuimella on tärkeä velvollisuus toimittaa tietoja tilien luotettavuudesta sekä tilien perustana olevien toimien laillisuudesta ja sääntöjenmukaisuudesta, sillä on erinomaiset mahdollisuudet toimittaa parlamentille tiedot, joita se tarvitsee hoitaakseen tehtävänsä ja mandaattinsa unionin talousarvion demokraattisessa valvonnassa, sekä antaa tietoa unionin rahoittaman toiminnan ja toimintapolitiikan tuloksista, jolloin voidaan parantaa niiden taloudellisuutta, tehokkuutta ja vaikuttavuutta; suosittaa siksi tilintarkastustuomioistuimen aseman vahvistamista; edellyttää tilintarkastustuomioistuimen säilyttävän riippumattomuutensa, lahjomattomuutensa, puolueettomuutensa ja ammattimaisuutensa ja samalla kehittävän vahvaa yhteistyötä sidosryhmiensä kanssa;

43. katsoo, että neuvoston jatkuva yhteistyöhaluttomuus tekee parlamentin kannalta mahdottomaksi tietoon perustuvan päätöksen vastuuvapauden myöntämisestä, millä on pysyvä kielteinen vaikutus EU:n toimielinten uskottavuuteen kansalaisten silmissä ja heidän käsitykseensä EU:n varojen käytön avoimuudesta; katsoo, että yhteistyöhaluttomuus vaikuttaa kielteisesti myös toimielinten toimintaan ja heikentää perussopimuksissa vahvistettua talousarvion toteuttamisen poliittista valvontaa koskevaa menettelyä;

44. korostaa, että tilintarkastustuomioistuimen kokoonpanosta ja nimitysmenettelystä määrätään SEUT-sopimuksen 285 ja 286 artiklassa; katsoo, että parlamentin ja neuvoston olisi oltava yhdenvertaisia tilintarkastustuomioistuimen jäseniä nimitettäessä, jotta varmistetaan demokraattinen legitimiys, avoimuus ja kyseisten jäsenten täysi riippumattomuus; kehottaa neuvostoa kunnioittamaan päätöksiä, jotka parlamentti tekee tilintarkastustuomioistuimen jäseniksi nimettyjä ehdokkaita kuultuaan;

Alueiden komitea ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitea

45. kehottaa parlamenttia, neuvostoa ja komissiota parantamaan yhteistyömenetelmiä alueiden komitean ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitean kanssa, myös lainsäädäntöä edeltävässä vaiheessa vaikutustenarviointeja tehtäessä, jotta voidaan varmistaa, että niiden lausunnot ja arviot voidaan ottaa huomioon koko lainsäädäntöprosessin ajan;

Erillisvirastot

46. korostaa, että täytäntöönpanovalan siirtäminen unionin virastoille edellyttää, että unionin lainsäätäjä voi riittävässä määrin valvoa niiden päätöksiä ja toimia; toteaa, että tehokas valvonta kattaa muun muassa unionin viraston johtohenkilöstön nimittämisen ja erottamisen, osallistumisen unionin viraston hallintoneuvostoon, veto-oikeuden tiettyihin unionin viraston päätöksiin, tiedottamisvelvoitteet ja avoimuutta koskevat säännöt sekä talousarviota koskevat oikeudet unionin viraston talousarvion yhteydessä;

47. harkitsee puiteasetuksen antamista unionin virastoille, jotka voivat käyttää täytäntöönpanovaltaa, ja toteaa, että puiteasetus sisältäisi unionin lainsäätäjän tarvittavan poliittisen valvontamekanismin ja esimerkiksi myös Euroopan parlamentin oikeuden nimittää ja erottaa unionin viraston johtohenkilöstöä sekä osallistua unionin viraston hallintoneuvostoon, Euroopan parlamentin veto-oikeuden tiettyihin unionin viraston päätöksiin, tiedottamisvelvoitteet ja avoimuutta koskevat säännöt sekä talousarviota koskevat Euroopan parlamentin oikeudet unionin viraston talousarvion yhteydessä;

Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden noudattaminen

48. pitää tärkeinä SEU-sopimuksen 5 artiklassa vahvistettua toissijaisuusperiaatetta, joka sitoo kaikkia unionin toimielimiä ja elimiä, sekä toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta tehtyyn pöytäkirjaan N:o 2 sisältyviä välineitä; palauttaa tässä yhteydessä mieleni kansallisille parlamenteille ja alueiden komitealle annetut tehtävät; ehdottaa, että pöytäkirjassa vahvistettua määräaikaa, jonka kuluessa esitykset lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädöksiksi on toimitettava, sovellettaisiin joustavasti, ja kehottaa komissiota parantamaan perusteltuihin lausuntoihin antamiensa vastausten laatua;

Torstai 16. helmikuuta 2017

49. muistuttaa kansallisia parlamentteja niiden keskeisestä roolista toissijaisuusperiaatteen soveltamisen valvonnassa; huomauttaa, että kansallisten parlamenttien viralliset keinot varmistaa toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden noudattaminen tarjoavat tähän laajoja mahdollisuuksia, mutta käytännön yhteistyötä kansallisten parlamenttien välillä on tehostettava, jotta ne muun muassa voivat tiiviissä yhteistyössä keskenään saavuttaa toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan N:o 2 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun tarvittavan äänimäärän tapauksissa, joissa ehdotuksen väitetään olevan toissijaisuusperiaatteen vastainen;

50. korostaa SEUT-sopimuksen 9 artiklan merkitystä varmistettaessa, että EU:n lainsäädäntö- ja politiikkatoimien sosiaaliset seuraukset otetaan huomioon;

Talous- ja rahaliiton laajentaminen ja syventäminen

51. muistuttaa, että talous- ja rahaliiton jatkokehittämisen on perustuttava nykyiseen lainsäädäntöön ja sen täytäntöönpanoon sekä myös liittyvä sosiaalisen ulottuvuuden syventämiseen;

52. kehottaa toteuttamaan institutionaalisia lisä uudistuksia, jotta talous- ja rahaliitosta tehdään entistä tehokkaampi ja demokraattisempi siten, että sillä on parempi toimintavalmius ja se on sisällytetty unionin toimielinrakenteeseen, jossa komissio käyttää täytäntöönpanovaltaa ja parlamentti ja neuvosto yhdessä lainsäädäntövaltaa;

Uusi talouspoliittinen säädös

53. muistuttaa 12. joulukuuta 2013 Euroopan unionin monitasoisen hallinnoinnin perustuslaillisista ongelmista antamastaan päätöslauselmasta⁽¹⁾, jossa esitettiin ajatus tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen hyväksyttävästä lähentymistä koskevasta säännöstöstä, jonka avulla saataisiin talouspolitiikan yhteensovittamiselle tehokkaampi kehys (johon kuuluisi useita lähentymiskriteereitä, jotka on määriteltävä), johon voisivat osallistua kaikki jäsenvaltiot ja jonka tukena olisi kannustinmekanismi;

54. katsoo, että SEU-sopimuksen 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun Euroopan sosiaalisen markkinatalouden lujittamiseksi olisi vahvistettava rajoitettu määrä rakenneuudistusten kannalta keskeisiä aloja, joilla pyritään viiden vuoden aikana parantamaan kilpailukykyä, lisäämään kasvupotentiaalia, edistämään talouksien todellista lähentymistä ja lisäämään sosiaalista yhteenkuuluvuutta;

55. pitää tärkeänä, että rajataan selkeästi toimivaltuudet unionin toimielinten ja jäsenvaltioiden välillä ja vahvistetaan jäsenvaltioiden sitoutumista täytäntöönpano-ohjelmiin sekä kansallisten parlamenttien roolia asiassa;

56. kehottaa hyödyntämään tehokkaammin SEUT-sopimuksen 136 artiklan mukaisesti käytettävissä olevia välineitä, jotta voidaan helpottaa uusien toimien hyväksymistä ja täytäntöönpanoa euroalueella;

Yksinkertaisempi, kohdennetumpi ja demokraattisempi eurooppalainen ohjausjakso

57. toteaa, että tarvitaan vähemmän mutta kohdennetumpia maakohtaisia suosituksia, jotka perustuvat lähentymistä koskevassa säännöstössä ja vuotuisessa kasvuselvityksessä vahvistettuun toimintakehykseen sekä kunkin jäsenvaltion esittämiin konkreettisiin ehdotuksiin, jotka ovat niiden tärkeimpien uudistustavoitteiden mukaisia, joita ovat erilaiset rakenneuudistukset, kilpailukykyyn parantaminen, talouksien tosiasiallinen lähentäminen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden lisääminen;

58. korostaa väestönkehityksen merkitystä eurooppalaiselle ohjausjaksolle ja kehottaa painottamaan tätä indikaattoria enemmän;

59. muistuttaa, että taloudellisen vuoropuhelun mekanismit ovat jo olemassa, sillä talouspolitiikan ohjauspaketilla ja budjettikuripaketilla on luotu taloudellinen vuoropuhelu; katsoo, että tämä on tehokas väline, jonka avulla parlamentille voidaan antaa merkittävämpi rooli eurooppalaisen ohjausjakson puitteissa parlamentin, neuvoston, komission ja euroryhmän välisen vuoropuhelun tehostamiseksi, ja ehdottaa parlamentin roolin virallistamista eurooppalaisen ohjausjakson valvonnassa toimielinten välisen sopimuksen avulla, kuten parlamentti on useaan otteeseen vaatinut; suhtautuu myös myönteisesti ja kannustaa kansallisten parlamenttien osallistumiseen kansallisella tasolla sekä kansallisten parlamenttien ja Euroopan parlamentin väliseen yhteistyöhön eurooppalaisen ohjausjakson puitteissa ja yleisemmin talouden ohjauksessa, esimerkiksi EU:n parlamentaarisen viikon ja 13 artiklan mukaisen konferenssin välityksellä; katsoo

⁽¹⁾ EUVL C 468, 15.12.2016, s. 176.

Torstai 16. helmikuuta 2017

edelleen, että työmarkkinaosapuolten osallistumista eurooppalaiseen ohjausjaksoon voitaisiin parantaa;

60. kehottaa sisällyttämään finanssipoliittisen sopimuksen asiaankuuluvat säännökset unionin lainsäädäntökehykseen sen täytäntöönpanosta laaditun kattavan arvion perusteella ja siltä osin kuin sitä ei ole jo sisällytetty olemassa olevaan johdettuun oikeuteen;

EU:n talousarvion rooli talous- ja rahaliitossa

61. viittaa mahdollisuuteen siirtyä monivuotista rahoituskehystä koskevan asetuksen hyväksymisessä yksimielisyydestä määränemistöpäätöksentekoon käyttämällä SEUT-sopimuksen 312 artiklan 2 kohdan määräyksiä tulevaa monivuotista rahoituskehystä hyväksyessä; pitää tärkeänä, että yhdenmukaistetaan parlamentin vaalikauden pituus, komission toimikausi ja monivuotisen rahoituskehysten soveltamisaika, joka voidaan lyhentää viideksi vuodeksi SEUT-sopimuksen 312 artiklan 1 kohdan nojalla; kehottaa mukauttamaan tulevat monivuotiset rahoituskehykset parlamentin seuraavaan vaalikauteen; kehottaa neuvostoa toimimaan tämän demokraattisen vaatimuksen mukaisesti;

62. pitää myönteisenä omia varoja käsittelevän korkean tason työryhmän raporttia; haluaa palata perussopimusten kirjaimen ja henkeen ja vaihtaa nykyisen bruttokansantuloperusteisiin maksuusuuksiin perustuvan järjestelmän järjestelmään, joka perustuu EU:n todellisiin omiin varoihin ja lopulta euroalueen talousarvioon, jota varten on esitetty monia erilaisia ideoita;

63. huomauttaa, että vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehysten vahvistamisesta 2. joulukuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 24 artiklan mukaisesti kaikki unionin ja Euratomin menot ja tulot on sisällytettävä unionin yleiseen talousarvioon varainhoitoasetuksen 7 artiklan mukaisesti;

EU:n suurempi investointikapasiteetti

64. kehottaa käyttämään olemassa olevia rakennerahastoja optimaalisesti EU:n kilpailukyvyyn ja yhteenkuuluvuuden edistämiseksi ja EU:n investointikapasiteetin lisäämiseksi hyödyntämällä innovatiivisia lähestymistapoja, esimerkiksi ESIR-rahastoa, johon sisältyy erityisiä välineitä, joilla rahoitetaan ja taataan unionin edun mukaisia infrastruktuurihankkeita;

65. vaatii panemaan täysimääräisesti täytäntöön talouspolitiikan ohjauspaketin ja budjettikuripaketin sekä eurooppalaisen ohjausjakson ja korostaa tarvetta puuttua erityisesti makrotalouden epätasapainoon ja varmistaa alijäämän ja yhä erittäin korkean velkatason pitkän aikavälin valvonta kasvua edistävällä julkisen talouden vakauttamisella ja tehostamalla varojen käyttöä, priorisoimalla tuottavia investointeja, kannustamalla oikeudenmukaisiin ja kestäviin rakenneuudistuksiin ja ottamalla huomioon suhdannejakson olosuhteet;

Yhteisen rahoituskapasiteetin luominen euroalueelle käyttämällä osaa unionin talousarviosta

66. muistuttaa, että unionin rahayksikkö on euro ja että EU:n talousarviolla on tarkoitus täyttää SEU-sopimuksen 3 artiklassa määrätyt unionin tavoitteet ja rahoittaa yhteisiä toimintalinjoja, auttaa heikkoja alueita soveltamalla yhteisvastuun periaatetta, toteuttaa sisämarkkinat, edistää eurooppalaisia synergioita ja vastata olemassa oleviin ja uusiin haasteisiin, jotka edellyttävät yleiseurooppalaista lähestymistapaa, koska sellaiset myös auttavat vähemmän kehittyneitä jäsenvaltioita kuromaän välimatkaa umpeen ja täyttämään euroalueeseen pääsyn ehdot;

67. ottaa huomioon budjettikapasiteetin luomista euroalueella koskevat erilaiset ehdotukset; huomauttaa, että näissä ehdotuksissa annetaan tällaiselle kapasiteetille erilaisia tehtäviä ja niissä voidaan noudattaa erilaisia malleja; muistuttaa, että parlamentti on vaatinut, että tällaista kapasiteettia olisi kehitettävä EU:n kehityksessä;

68. huomauttaa, että vaikka uuden budjettikapasiteetin mallista, tehtävästä ja koosta riippuu, voidaanko tällainen kapasiteetti luoda nykyisten perussopimusten kehityksessä, perussopimusten puitteissa on mahdollista nostaa omien varojen enimmäismääriä, perustaa uusia omien varojen luokkia (vaikka sellaiset omat varat tulisivat ainoastaan joistakin jäsenvaltioista) sekä sitoa joidenkin tulojen käyttötarkoitus määrättyjen menoerien rahoittamiseen; korostaa lisäksi, että EU:n talousarvio tarjoaa jo nyt takuita tietyille luottojärjestelyille ja että on olemassa useita joustovälineitä, joita varten voidaan ottaa käyttöön monivuotisen rahoituskehysten enimmäismäärät ylittävää rahoitusta;

69. muistuttaa puoltavansa EVM:n liittämistä unionin säädöskehukseen edellyttäen, että asianmukainen demokraattinen vastuuvollisuus toteutuu;

Torstai 16. helmikuuta 2017

70. katsoo, että EU:n rahoituskapasiteetin ja Euroopan valuuttarahaston luominen voivat olla vaiheita prosessissa, jossa perustetaan Euroopan finanssiministeriö, jonka olisi oltava vastuussa Euroopan parlamentille;

71. kehottaa ottamaan aiheellisesti huomioon komission asettaman asiantuntijaryhmän tärkeimmät päätelmät lunastusrahaston perustamisesta;

Sisämarkkinat ja finanssimarkkinoiden yhdyntyminen

72. katsoo, että sisämarkkinat ovat yksi EU:n kulmakivistä ja olennainen tekijä unionin vaurauden, kasvun ja työllisyyden kannalta; huomauttaa, että sisämarkkinoilla, jotka tarjoavat konkreettisia etuja sekä yrityksille että kuluttajille, on kasvupotentiaalia, jota ei ole vielä täysin hyödynnetty, erityisesti digitaalisten sisämarkkinoiden, rahoituspalvelujen, energia-alan, pankkiunionin ja pääomamarkkinaunionin osalta; kehottaa siksi tiukentamaan nykyisen säännösten asianmukaisen soveltamisen valvontaa ja säännösten noudattamista näillä aloilla;

73. kehottaa saattamaan pikaisesti mutta vaiheittain valmiiksi pankkiunionin, joka perustuu yhteiseen valvontamekanismiin, yhteiseen kriisinratkaisumekanismiin ja eurooppalaiseen talletussuojajärjestelmään ja jossa on riittävät ja finanssipoliittisesti neutraalit varautumisjärjestelyt; arvostaa sopimusta siltarahoitusmekanismista siihen asti kunnes yhteinen kriisinratkaisurahasto saadaan toimintaan ja kehottaa perustamaan Euroopan maksukyvyttömyysmenettelyn;

74. muistuttaa, että Euroopan valvontaviranomaisten olisi pyrittävä toiminnallaan parantamaan sisämarkkinoiden toimintaa, erityisesti turvaamalla korkeatasoisen, tehokkaan ja yhdenmukaisen sääntelyn ja valvonnan ottaen huomioon kaikkien jäsenvaltioiden erilaiset edut ja finanssimarkkinoiden toimijoiden erilaisen luonteen; katsoo, että kaikkien jäsenvaltioiden olisi otettava esiin kaikkia jäsenvaltioita koskevia kysymyksiä ja keskusteltava ja tehtävä päätöksiä niistä ja että tasapuolisten toimintaedellytysten vahvistamiseksi sisämarkkinoilla on olennaista, että otetaan käyttöön yhteinen säännöstö, jota sovelletaan kaikkiin rahoitusmarkkinoiden toimijoihin EU:ssa, jotta vältetään rahoituspalvelujen sisämarkkinoiden pirstoutumista ja tasapuolisten toimintaedellytysten puuttumisesta johtuvaa epäreilua kilpailua;

75. kehottaa perustamaan todellisen pääomamarkkinaunionin;

76. suosittaa perustamaan kilpailukykyviranomaisjärjestelmän, joka saattaa yhteen jäsenvaltioissa kilpailukyvyyn edistymisen seurannasta vastaavat kansalliset elimet, ja ehdottaa, että komissio hoitaa järjestelmän edistymisen seurannan;

77. pitää välttämättömänä, että parannetaan kansallisten veroviranomaisten välistä automaattista tietojenvaihtoa veropetosten ja verovilpin, verosuunnittelun, veropohjan rapautumisen ja voitonsiirtojen estämiseksi, ja että edistetään koordinoituja toimia veroparatiisien torjumiseksi; kehottaa antamaan direktiivin yhteisestä yhdistetystä yhteisöveropohjasta ja määrittelemään siinä vähimmäisveroasteen ja yhteiset tavoitteet asteittaisen lähentymisen aikaansaamiseksi; pitää välttämättömänä ryhtyä nykyisen alv-lainsäädännön perusteelliseen uudelleentarkasteluun, jossa käsitellään muun muassa alkuperämaaperiaatteen käyttöön ottamista;

Demokraattisempi institutionaalinen rakenne talous- ja rahaliitolle

78. muistuttaa tarpeesta varmistaa demokraattinen legitimiys ja vastuuvollisuus päätöksentekotasolla niin, että kansalliset parlamentit valvovat jäsenvaltioiden hallituksia ja Euroopan parlamentilla on suurempi valvontarooli unionin tasolla ja yhdessä neuvoston kanssa keskeinen rooli lähentymistä koskevan säännösten hyväksymisessä tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen;

79. puoltaa SEU-sopimuksen 48 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun siirtymälausekkeen yleistä käyttöä; muistuttaa, että komissio ehdotti hahmotelmassaan tiiviin ja aidon talous- ja rahaliiton luomiseksi ⁽¹⁾ SEUT-sopimuksen 136 artiklaan tai 352 artiklaan perustuvan lähentymis- ja kilpailukykyvälineen luomista, tarvittaessa yhteistyötä tiivistämällä; huomauttaa, että tiiviimmän yhteistyön tapauksessa SEUT-sopimuksen 333 artiklan 2 kohdan soveltaminen eli siinä määrätyn tavallisen lainsäätämisyjärjestyksen käyttö vahvistaisi EU:n hallinnon demokraattista legitimitettä ja tehokkuutta sekä parlamentin roolia siinä;

⁽¹⁾ COM(2012)0777, 28. marraskuuta 2012.

Torstai 16. helmikuuta 2017

80. katsoo, että parlamenttien välisen yhteistyön ei pitäisi johtaa siihen, että perustetaan uusi parlamentaarinen elin tai uusi instituutio, sillä euro on EU:n rahayksikkö ja Euroopan parlamentti on EU:n parlamentti; muistuttaa, että talous- ja rahaliiton on perustanut unioni, jonka kansalaisia edustaa unionin tasolla suoraan Euroopan parlamentti, jonka on löydettävä keinoja varmistaa euroaluetta koskevien päätösten demokraattinen vastuuvollisuus ja kyettävä ottamaan ne käyttöön;

81. vaatii antamaan komissiolle valtuudet panna täytäntöön nykyiset ja mahdolliset uudet välineet talous- ja rahaliiton alalla ja valvoa niiden noudattamista;

82. pitää välttämättömänä korjata heikkoudet talous- ja rahaliiton nykyisessä toimielinrakenteessa, erityisesti sen demokratiavajeen, ottaen huomioon myös, että tuomioistuin voi valvoa perussopimusten tiettyjä aloja mutta toisia taas ei; katsoo, että tarvitaan talouspolitiikan tiiviimpää yhteensovittamista koskevien SEUT-sopimuksen 121 artiklan 3 ja 4 kohdan yksityiskohtaisen täytäntöönpanon parlamentaarista valvontaa;

83. katsoo, että eriytetyn yhdentymisen periaatteen olisi oltava kaikkien jäsenvaltioiden valittavissa;

84. muistuttaa, että tavalliset lainsäätämisen- ja budjettimenettelyt EU:n tasolla olisi asetettava etusijalle ja että tarvittaessa voidaan käyttää poikkeuksia ja luoda erityisiä budjettikohtia; toteaa, että muita määräyksiä, kuten määräyksiä euroalueesta tai tiiviimmästä yhteistyöstä, olisi käytettävä vain silloin kun edellä mainitut menettelyt eivät ole oikeudellisesti tai poliittisesti mahdollisia;

Sisämarkkinoiden toteuttaminen kasvun ensisijaiseksi moottoriksi

85. on ehdottomasti sitä mieltä, että talous- ja rahaliiton syventämisen olisi kuljettava käsi kädessä sisämarkkinoiden toteuttamisen kanssa niin, että poistetaan vielä jäljellä olevat sisäiset esteet erityisesti energiaunionin, digitaalisten sisämarkkinoiden ja palvelumarkkinoiden osalta;

86. kehottaa panemaan nykyisen energian sisämarkkinoita koskevan lainsäädännön täysimääräisesti täytäntöön SEUT-sopimuksen 194 artiklan mukaisesti energiaunionin perustamiseksi;

87. kannattaa sitä, että vahvistetaan energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyöviraston (ACER) tehtäviä ja toimivaltuuksia, kunnes lopulta perustetaan Euratomin perustamissopimuksen 54 artiklan nojalla Euroopan energiavirasto, yhdennetään energiemarkkinat ja luodaan Euroopan strateginen varmuusvarasto, joka perustuu kansallisten varmuusvarastojen yhdistämiseen, ja perustetaan energiatoimittajien kanssa yhteinen neuvotteluelin, jotta energiaunionille saadaan institutionaalinen rakenne;

88. kannustaa käyttämään läheisessä yhteistyössä EIP:n kanssa hankejoukkolainoja, joilla rahoitetaan infrastruktuuri- ja energiahankkeita;

89. kehottaa komissiota käyttämään SEUT-sopimuksen 116 artiklaa, joka tarjoaa parlamentille ja neuvostolle tarvittavan oikeusperustan toimimiselle tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen sellaisten käytäntöjen poistamiseksi, jotka johtavat kilpailun vääristymiseen sisämarkkinoilla haitallisten veropolitiikkojen vuoksi;

Sosiaalinen ulottuvuus

90. korostaa, että unionin vakaan sosiaalisen perustan varmistamiseksi olisi turvattava työntekijöiden oikeudet, erityisesti heidän käyttäessään oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen, sekä heidän sosiaaliset oikeutensa hyödyntäen täysimittaisesti SEUT-sopimuksen kolmannen osan IV, IX ja X osastossa tarjottuja asiaankuuluvia oikeudellisia välineitä ja noudattaen EU:n perusoikeuskirjaa; viittaa tässä yhteydessä erityisesti Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella annetusta direktiivistä 2004/38/EY ja työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta unionin alueella annetusta asetuksesta (EU) N:o 492/2011 juontuviin oikeuksiin;

91. korostaa, että on tärkeää luoda sosiaalinen Eurooppa, jotta Euroopan yhdentymishankkeella on jatkossakin työntekijöiden tuki;

Torstai 16. helmikuuta 2017

92. muistuttaa, että on tärkeää edistää ajatusta vähimmäispalkasta, jonka määrittäisi kukin jäsenvaltio; huomauttaa, että se, että tutkittaisiin vaihtoehtoja työttömyyskorvauksen vähimmäismääräjärjestelmälle, edellyttäisi EU:n työmarkkinoiden yhteisiä sääntöjä ja ehtoja, ja ehdottaa, että annettaisiin perussopimusten nykyisten määräysten mukaisesti säädösehdotus, jotta voitaisiin vähentää työntekijöiden tiellä vielä olevia esteitä;

93. kiinnittää huomiota unionin tarjoamiin välineisiin ja tarpeeseen ottaa nuoria työntekijöitä aktiivisesti mukaan työmarkkinoille sekä edistää edelleen nuorten työntekijöiden vaihtoa SEUT-sopimuksen 47 artiklan mukaisesti;

94. kehottaa komissiota sisällyttämään työllisyyskriteerit jäsenvaltioiden makrotaloudellisen tuloksellisuuden arviointiin ja suosittamaan ja tukemaan rakenneuudistuksia siten, että myös varmistetaan alueellisten ja sosiaalirahastojen parempi käyttö;

95. kehottaa komissiota sopusoinnussa 13. huhtikuuta 2016 paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten sopimuksen kanssa arvioimaan asianmukaisesti EU:n toimien tarvetta sekä toimintapoliittisten vaihtoehtojen mahdollisia taloudellisia, sosiaalisia tai ympäristövaikutuksia ennen kuin se ehdottaa uusia aloitteita (esimerkiksi lainsäädäntöaloitteita ja muita aloitteita, täytäntöönpanosäädöksiä ja delegoituja säädöksiä);

96. kehottaa tekemään uuden yhteiskuntasopimuksen (joka voisi olla sosiaalipolitiikkaa koskevan pöytäkirjan muodossa), jonka tarkoituksena olisi edistää Euroopan sosiaalista markkinataloutta ja vähentää eriarvoisuutta sekä varmistaa, että kaikkien kansalaisten perusoikeuksia kunnioitetaan, mukaan luettuna muun muassa kollektiivinen neuvotteluoikeus ja liikkumisvapaus; katsoo, että tällaisella sopimuksella voitaisiin tehostaa jäsenvaltioiden sosiaalipolitiikkojen yhteensovittamista;

97. kehottaa komissiota elvyttämään EU:n sosiaalista vuoropuhelua työmarkkinaosapuolten välisillä sitovilla sopimuksilla SEUT:n 151–161 artiklan mukaisesti;

Ulkoiset toimet

Yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP) tehokkuuden, johdonmukaisuuden ja vastuuvollisuuden lisääminen

98. katsoo, että unionin kokonaisvaltaista lähestymistapaa ulkoisiin konflikteihin ja kriiseihin olisi vahvistettava ottamalla eri toimijat ja välineet tiiviimmin mukaan kaikkiin konfliktinratkaisun vaiheisiin;

99. vaatii käyttämään SEU-sopimuksen 22 artiklan määräyksiä yleisen strategisen kehyksen laatimiseksi sellaisia SEU-sopimuksen 21 artiklassa tarkoitettuja strategisia etuja ja tavoitteita varten, jotka voivat ulottua YUTP:ta laajemmin muillekin ulkoisen toiminnan aloille ja jotka edellyttävät yhtäpitävyyttä muiden politiikkojen kuten kauppaa-, maatalous- ja kehitysapupolitiikan kanssa, ja niitä koskevien päätösten tekemiseksi; katsoo, että tällaisen strategian perusteella tehtyjä päätöksiä voitaisiin panna täytäntöön määränemmistöllä; huomauttaa, että tällaisten päätösten demokraattinen legitimiys voisi vahvistua, jos neuvosto ja parlamentti hyväksyisivät yhteisiä strategia-asiakirjoja Euroopan komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan esittämien ehdotusten pohjalta;

100. kehottaa vahvistamaan unionin ulkoisen toiminnan parlamentaarista valvontaa muun muassa jatkamalla säännöllisiä neuvotteluja Euroopan komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan, Euroopan ulkosuhdehallinnon (EUH) ja komission kanssa ja saattamaan päätökseen neuvottelut, joilla on tarkoitus korvata vuoden 2002 toimielinten välinen sopimus mahdollisuudesta tutustua neuvoston arkaluonteisiin YUTP:n alan tietoihin;

101. katsoo, että EU:n erityisedustajat olisi integroitava EUH:n rakenteisiin ja erityisedustajien määrärahat olisi siirrettävä YUTP:n budjettikohdista EUH:n budjettikohtiin, mikä lisäisi unionin toiminnan johdonmukaisuutta;

102. kehottaa käyttämään SEU-sopimuksen 31 artiklan 2 kohtaa, jolla neuvosto valtuutetaan tekemään tiettyjä YUTP-päätöksiä määränemmistöllä, sekä SEU-sopimuksen 31 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua siirtymälauseketta, jotta voidaan siirtyä asteittain määränemmistöpäätöksiin niissä YUTP:n alaan kuuluvissa asioissa, joilla ei ole sotilaallista merkitystä tai merkitystä puolustuksen alalla; muistuttaa, että SEU-sopimuksen 20 artiklan 2 kohta, jossa määrätään tiiviimmistä yhteistyöstä, antaa jäsenvaltioille lisämahdollisuuksia edistystä YUTP:n alalla, joten sitä olisi myös käytettävä;

Torstai 16. helmikuuta 2017

103. katsoo, että ulkoista toimintaa koskevia rahoitussääntöjä olisi tehtävä joustavammiksi, jotta voidaan välttää viivästykset EU-rahoituksen operatiivisissa maksuissa ja parantaa näin EU:n kykyä reagoida kriiseihin nopeasti ja tehokkaasti; pitää siksi tarpeellisena luoda nopeutettu menettely, jolla varmistetaan, että humanitaarinen apu saadaan toimitetuksi mahdollisimman tehokkaalla ja vaikuttavalla tavalla;

104. kehottaa neuvostoa, EUH:ta ja komissiota noudattamaan velvollisuuttaan tiedottaa parlamentille välittömästi ja täysimääräisesti kansainvälisistä sopimusneuvotteluista ja sopimusten tekemisestä kaikissa niiden vaiheissa, kuten määrätään SEUT-sopimuksen 218 artiklan 10 kohdassa ja kuten on sovittu komission ja neuvoston kanssa tehdyillä toimielinten välisillä sopimuksilla;

105. huomauttaa, että Euroopan unionin tuomioistuin on vahvistanut, että parlamentilla on SEUT-sopimuksen 218 artiklan 10 kohdan mukaisesti oikeus siihen, että sille tiedotetaan välittömästi ja täysimääräisesti menettelyn kaikissa vaiheissa neuvoteltaessa ja tehtäessä kansainvälisiä sopimuksia, myös kun on kyse YUTP:sta, jotta se voi käyttää toimivaltaansa täysin tietoisena unionin toiminnasta kokonaisuudessaan; odottaa näin ollen, että tulevaisuudessa toimielinten välisissä neuvotteluissa käytännön yhteistyöjärjestelyjen ja tietojenvaihdon parantamisesta kansainvälisten sopimusten neuvottelemisen ja tekemisen yhteydessä otetaan asianmukaisesti huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö;

Kohti yhteistä puolustuspolitiikkaa

106. kehottaa siirtymään asteittain yhteiseen puolustuspolitiikkaan (SEU-sopimuksen 42 artiklan 2 kohta) ja mahdollisesti yhteiseen puolustukseen, joka voidaan perustaa Eurooppa-neuvoston yksimielisellä päätöksellä, sekä myös vahvistamaan siviili- ja kansalaisyhteiskuntaa konfliktien estämistä ja ratkaisemista koskevien, väkivallattomuuteen perustuvien lähestymistapojen pohjalta, erityisesti lisäämällä sovittelun, vuoropuhelun, sovinnontekoon ja kansalaisjärjestöihin perustuvaan välittömään kriisinhallintaan varattuja taloudellisia, hallinnollisia ja henkilöresursseja;

107. ehdottaa, että ensi askeleena pannaan täytäntöön SEU-sopimuksen 46 artiklan määräykset pysyvän rakenteellisen yhteistyön luomisesta neuvoston määränemmistöllä, koska tämän välineen avulla asiaa kannattavat jäsenvaltiot voisivat tehdä koordinoitusti tiiviimpää yhteistyötä puolustusasioissa EU:n puitteissa, ja että jäsenvaltiot voisivat käyttää tässä EU:n toimielimiä, välineitä ja määrärahoja;

108. suosittelee sellaisen pysyvän puolustusministerien neuvoston perustamista, jonka puheenjohtajana toimii korkea edustaja / varapuheenjohtaja ja joka koordinoi jäsenvaltioiden puolustuspolitiikkoja, erityisesti kyberturvallisuuden ja terrorismin torjunnan osalta, sekä kehittämään yhdessä EU:n puolustusalan strategiaa ja painopisteitä;

109. vaatii laatimaan EU:n valkoisen kirjan turvallisuudesta ja puolustuksesta varapuheenjohtajan / korkean edustajan esittelemän EU:n ulko- ja turvallisuuspoliittisen globaalistrategian sekä Bratislavan toimintaohjelman pohjalta; katsoo, että tässä asiakirjassa voitaisiin määritellä myös EU:n strategiset turvallisuus- ja puolustusalan tavoitteet sekä nykyiset ja jatkossa tarvittavat voimavarat; kehottaa komissiota perustamaan parhaillaan tehtävän Euroopan puolustusalan toimintasuunnitelmaa koskevan valmistelutyön tuloksiin, joita saadaan tulevasta turvallisuutta ja puolustusta koskevasta EU:n valkoisesta kirjasta, jossa olisi myös käsiteltävä kysymystä siitä, miten ja missä olosuhteissa sotilasjoukkojen käyttö on asianmukaista ja legitimiä;

110. pitää tärkeänä, että määritellään voimavaroja ja puolustusmateriaalia koskeva eurooppalainen politiikka (SEU-sopimuksen 42 artiklan 3 kohta), johon sisältyisivät sotilasvoimavarojen yhteinen suunnittelu, kehittäminen ja hankkiminen ja jossa esitettäisiin lisäksi ehdotuksia keinoiksi, joilla voitaisiin reagoida kyber-, hybridi- ja epäsymmetrisiin uhkiin; kannustaa komissiota laatimaan EU:lle kattavan puolustuspoliittisen toimintasuunnitelman, joka mainittiin vuoden 2016 työohjelmassa;

111. korostaa Euroopan puolustusvirastoon liittyviä suuria mahdollisuuksia sellaisten puolustusalan sisämarkkinoiden kehittämisessä, jotka ovat kilpailukykyiset, tehokkaat, intensiivisillä tutkimus- ja kehitys- sekä innovointitoimilla vahvistetut ja kohdennetut luomaan erityisosaamista vaativia työpaikkoja, sekä suosittaa tässä tarkoituksessa mahdollisten julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien tutkimista; muistuttaa kiireellisestä tarpeesta vahvistaa Euroopan puolustusvirastoa antamalla sille tarvittavat resurssit ja poliittinen tuki, jotta se voisi johtavassa asemassa koordinoita voimavarojen kehittämistä, tutkimusta ja hankintaa; toistaa näkemyksensä, että tämä olisi paras tehdä rahoittamalla viraston henkilöstö- ja toimintakuluja unionin talousarviosta;

Torstai 16. helmikuuta 2017

112. muistuttaa SEU-sopimuksen 44 artiklasta, johon sisältyy joustavia lisämääräyksiä ja jolla luodaan mahdollisuus antaa kriisinhallintatehtävien toteuttaminen jäsenvaltioiden ryhmälle, joka hoitaisi tällaisia tehtäviä EU:n nimissä ja poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean ja EUH:n poliittisessa valvonnassa ja strategisessa ohjauksessa;

113. ehdottaa, että perustetaan SEU-sopimuksen 41 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu jäsenvaltioiden rahoitusosuuksista koostuva käynnistysrahasto, josta rahoitetaan yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan (YTPP) valmistelutoimet, joita ei oteta menoina unionin talousarvioon;

114. pitää tärkeänä yhteisen rahoituksen ulottamista sotilaallisiin YTPP-tehtäviin myös Athene-järjestelmän välityksellä, sillä näin voitaisiin vähentää jäsenvaltioiden taloudellisia pidakkeita osallistua sotilaallisiin YTPP-tehtäviin ja operaatioihin ja parantaa samalla EU:n kykyä reagoida kriiseihin;

115. kehottaa perustamaan pysyvän siviili- ja sotilasesikunnan, joka käsittää sotilas- ja siviilikriisinhallinnan suunnittelu- ja toteutusvoimavarat; kehottaa sisällyttämään erilaiset eurooppalaiset sotilaalliset rakenteet (muun muassa eri taisteluosastot, EUFOR-joukot, Ranskan ja Yhdistyneen kuningaskunnan puolustusyhteistyö sekä Benelux-maiden ilmatorjuntayhteistyö) osaksi EU:n kehystä ja parantamaan EU:n taisteluosastojen käytettävyyttä, muun muassa lisäämällä yhteistä rahoitusta ja harkitsemalla lähtökohtaisesti niiden lähettämistä ensimmäisenä paikan päälle etujoukoiksi tulevissa kriisinhallintatilanteissa;

116. toteaa, että pysyvä pääesikunta voisi osallistua pysyvään vaihtoehtosuunnitteluun ja toimia keskeisenä koordinoijana SEU-sopimuksen 42 artiklan 7 kohdan soveltamisessa; toteaa, että tähän artiklaan sisältyy keskinäistä puolustusta koskeva lauseke, johon Ranska vetosi 17. marraskuuta 2015 pidetyssä ulkoasiainneuvoston kokouksessa, ja että sen nojalla voi olla mahdollista kehittää edelleen unionin turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa ja saada näin kaikki jäsenvaltiot sitoutumaan lujemmin asiaan;

117. katsoo, että olisi tehostettava EU:n ja Naton yhteistyötä kaikilla tasoilla, esimerkiksi voimavarojen kehittämisessä ja vaihtoehtosuunnitelmien laatimisessa hybridiuhkien varalta, ja vahvistettava toimia jäljellä olevien poliittisten esteiden poistamiseksi; kehottaa perustamaan kattavan EU:n ja Naton välisen poliittisen ja sotilaallisen kumppanuuden;

118. kehottaa toteuttamaan päättäväisiä toimia kehityspolitiikan johdonmukaisuuden varmistamiseksi SEUT-sopimuksen 208 artiklan mukaisesti ja vaatii parantamaan kehityspolitiikan johdonmukaisuuden vaikutustenarviointijärjestelmää sekä perustamaan riitojenratkaisumekanismin korjaamaan mahdolliset ristiriitaisuudet EU:n eri politiikoissa, antamaan komission puheenjohtajalle poliittisen vastuun sen laajoista suuntaviivoista ja ratkaisemaan asiat kehityspolitiikan johdonmukaisuutta koskevien EU:n sitoumusten mukaisesti;

Oikeus- ja sisäasiat

119. korostaa, että samalla kun noudatetaan perusoikeuksia ja -vapauksia sekä pidetään kiinni terrorismin vastaisen toimintapolitiikan demokraattisen ja oikeudellisen valvonnan tarpeesta, järjestelmällinen, pakollinen ja jäsenelty tietojenvaihto kansallisten lainvalvontaviranomaisten ja tiedustelupalvelujen välillä sekä Europolin, Frontexin ja Eurojustin kanssa on ehdottoman välttämätöntä, kun otetaan huomioon äskettäiset hyökkäykset ja kasvava terrorismiuhka, ja se on otettava käyttöön mahdollisimman pian;

120. huomauttaa, että aiempien terrori-iskujen tekijöiden lailla Pariisin iskuihin syyllistyneet olivat ennestään tuttuja turvallisuusviranomaisille ja he olivat jo olleet tutkinnan ja valvonnan kohteina; ilmaisee huolestumisensa siitä, että tällaisista henkilöistä olemassa olevia tietoja ei vaihdettu jäsenvaltioiden välillä SEUT-sopimuksen 88 artiklan vaatimuksista huolimatta; kehottaa neuvostoa ottamaan SEUT-sopimuksen 352 artiklan perusteella käyttöön pakollisen tietojenvaihdon jäsenvaltioiden välillä; katsoo, että olisi hyödynnettävä tiiviimmän yhteistyön mahdollisuuksia, jos yksimielisyyteen ei voida päästä;

121. kehottaa komissiota ja neuvostoa laatimaan laajamittaisen arvion EU:n terrorisminvastaisista toimista ja niihin liittyvistä toimenpiteistä ja etenkin siitä, miten ne on toteutettu jäsenvaltioiden lainsäädännössä ja käytännössä, sekä siitä, missä määrin jäsenvaltiot toimivat yhteistyössä EU:n erillisvirastojen – erityisesti Europolin ja Eurojustin – kanssa tällä alalla; kehottaa komissiota ja neuvostoa myös laatimaan SEUT-sopimuksen 70 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen arvion jäljellä olevista puutteista ja siitä, ovatko toimenpiteet EU:n perusoikeuksia koskevien velvoitteiden mukaisia;

Torstai 16. helmikuuta 2017

122. muistuttaa, että SEUT-sopimuksen 222 artiklaan sisältyy yhteisvastuulauseke, joka voidaan ja pitäisi ottaa käyttöön, jos jäsenvaltio joutuu terrori-iskun taikka luonnon tai ihmisen aiheuttaman suuronnettomuuden kohteeksi;

123. pitää valitettavana, ettei tilapäistä suojelua koskevaa direktiiviä ole otettu käyttöön pakolaiskriisin takia, vaikka se on laadittu kolmansien maiden kansalaisten laajamittaisen maahantulon kaltaisia tilanteita varten;

124. korostaa, että tarvitaan oikeudenmukainen ja tehokas EU:n yhteinen turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikka, joka perustuu solidaarisuuden, syrjimättömyyden ja palauttamiskiellon sekä kaikkien jäsenvaltioiden välisen vilpittömän yhteistyön periaatteille, ja että siinä olisi varmistettava myös turvapaikanhakijoiden oikeudenmukainen jakaminen EU-maiden kesken; katsoo, että kaikkien jäsenvaltioiden olisi osallistuttava tällaiseen politiikkaan; muistuttaa jäsenvaltioita niiden nykyisistä velvoitteista tällä alalla ja korostaa, että uuden turvapaikka- ja muuttoliikelainsäädännön olisi perustuttava maahanmuuttajan perusoikeuksiin;

125. huomauttaa, että tarvitaan lisätoimia sen varmistamiseksi, että Euroopan yhteisestä turvapaikkajärjestelmästä tulee aidosti yhdenmukainen järjestelmä; kehottaa jäsenvaltioita yhdenmukaistamaan lainsäädäntöään ja käytäntöjään niiden kriteerien osalta, joita käytetään ratkaistaessa, kuka on oikeutettu saamaan kansainvälistä suojelua, sekä kansainvälisen suojelun menettelyjä ja vastaanotto-olosuhteita koskevien takuiden osalta Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen ja unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön sekä jäsenvaltioissa vakiintuneiden parhaiden käytäntöjen mukaisesti;

126. pitää myönteisenä asetuksen (EU) 2016/1624 hyväksymistä ja toteaa, että sillä laajennetaan Frontexin tehtäviä ja toimivaltaa sekä annetaan sen uudeksi nimeksi Euroopan raja- ja merivartiostasto; katsoo, että virastoa voitaisiin tarvittaessa tukea sotilaallisilla välineillä, kuten Euroopan merivoimilla (Euromarfor) ja tehostetulla euroarmeijakunnalla (Eurocorps), sekä pysyvän rakenteellisen yhteistyön kautta yhdistetyillä resursseilla; korostaa, että asetuksen mukaan jäsenvaltioiden olisi oman etunsa ja muiden jäsenvaltioiden edun vuoksi tallennettava tietoja eurooppalaisiin tietokantoihin; ehdottaa, että huolehdittaisiin myös rajavalvontavirastojen, kuten Eurodacin, tietokantojen yhteentoimivuudesta sekä yhteentoimivuudesta Europolin tietokantojen kanssa;

127. kehottaa tarkistamaan kiireellisesti Dublin-asetusta ja perustamaan pysyvän EU:n laajuisen ja oikeudellisesti sitovan järjestelmän, jolla turvapaikanhakijat jaetaan jäsenvaltioiden kesken ja joka perustuu oikeudenmukaiseen ja pakolliseen kohdentamiseen;

128. huomauttaa, että unionin ulkorajoille on saapunut ja saapuu jatkuvasti ennennäkemättömiä ihmisvirtoja ja kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden määrä kasvaa tasaisesti, joten unioni tarvitsee uudelleensijoittamiselle sitovan ja pakollisen lainsäädäntökehyksen, kuten komission muuttoliikeagendassa todetaan;

129. kehottaa allekirjoittamaan turvallisten kolmansien maiden kanssa sopimuksia, joiden avulla voidaan valvoa ja vähentää muuttovirtoja ennen kuin muuttajat saapuvat unionin rajoille; vaatii samanaikaisesti tiukkojen menettelyjen noudattamista niiden hakijoiden palauttamisessa, joiden hakemukset ovat perusteettomia;

130. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita lisäämään turvapaikka-asioiden asiantuntijoiden koulutukseen käytettäviä menoja ja tehostamaan turvapaikan hakumenettelyjä;

131. toteaa, että ulkoisessa ulottuvuudessa olisi keskityttävä yhteistyöhön kolmansien maiden kanssa Eurooppaan suuntautuvien laittomien muuttovirtojen perimmäisten syiden käsittelemiseksi ja ratkaisemiseksi; katsoo, että jatkossakin olisi keskityttävä kumppanuuteen ja yhteistyöhön keskeisten lähtö-, kauttakulku- ja kohdemaiden kanssa; suosittaa, että kaikessa yhteistyössä kolmansien maiden kanssa olisi arvioitava kyseisten maiden turvapaikkajärjestelmiä, niiden pakolaisille antamaa tukea ja niiden kykyä ja halukkuutta torjua näihin maihin suuntautuvaa ja niiden kautta kulkevaa ihmiskauppaa ja ihmissalakuljetusta; toteaa, että unionin palauttamisjärjestelmän tehokkuutta on parannettava, mutta katsoo, että maahanmuuttajien palauttaminen olisi tehtävä ainoastaan turvallisissa olosuhteissa ja kunnioittaen täysin kyseisten henkilöiden perusoikeuksia ja prosessuaalisia oikeuksia;

132. pitää myönteisenä, että Eurooppalaisesta raja- ja merivartiostosta annetussa uudessa asetuksessa (EU) 2016/1624 säädetään, että jos ulkorajojen valvonta muuttuu siinä määrin tehottomaksi, että se uhkaa vaarantaa Schengen-alueen toiminnan, joko siksi, että jäsenvaltio ei toteuta tarvittavia toimenpiteitä, tai siksi, että jäsenvaltio ei ole pyytänyt Frontexilta riittävää tukea tai ei pane tällaista tukea täytäntöön, komission olisi tehtävä neuvostolle päätösehdotus, jossa yksilöidään toimenpiteet, jotka viraston on pantava täytäntöön, ja edellytetään, että asianomainen jäsenvaltio tekee viraston kanssa

Torstai 16. helmikuuta 2017

yhteistyötä kyseisten toimenpiteiden panemiseksi täytäntöön; huomauttaa lisäksi, että asetukseen sisältyy myös säännöksiä, jotka koskevat ryhmän jäsenten siviili- ja rikosoikeudellista vastuuta sekä valitusmekanismia, jolla valvotaan perusoikeuksien kunnioittamista kaikissa viraston toiminnoissa ja turvataan se;

133. katsoo, että Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston (EASO) inhimillisiä ja taloudellisia voimavaroja on lisättävä, jos virastoa pyydetään koordinoimaan kaikkia EU:n turvapaikkahakemuksia ja jos sitä käytetään tukemaan kovan muuttopaineen alaisina olevia jäsenvaltioita turvapaikkahakemusten käsittelyssä, muun muassa niiden valtuuksien puitteissa, jotka virastolla on käynnistää yhteisiä operaatioita, kokeiluhankkeita ja nopeita interventioitehtäviä, jotka ovat vastaavanlaisia kuin asetuksella (EU) N:o 1168/2011 Frontexin toimivaltuuksiin lisätyt tehtävät;

134. painottaa, että on tärkeää parantaa EASOn, Frontexin ja Euroopan oikeusasiamiehen välistä koordinoitua, jotta voidaan helpottaa varhaisvaroitusilmoitusten hyväksymistä erityisen voimakkaita muuttopaineissa, jotka uhkaavat vaarantaa turvapaikanhakijoiden perusvapauksien kunnioittamisen; katsoo, että komissio voisi käyttää tällaisia varhaisvaroitusilmoituksia perusteena SEUT-sopimuksen 78 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen väliaikaisten toimenpiteiden käynnistämiseksi;

135. vaatii vahvistamaan parlamentin asemaa neuvoston kanssa yhdenvertaisena lainsäätäjänä käyttämällä SEUT-sopimuksen 81 artiklan 3 kohtaa, jossa annetaan mahdollisuus käyttää tavallista lainsäätämistä yksitysoikeudellisissa asioissa, joilla on rajatylittäviä vaikutuksia, jos neuvosto päättää asiasta yksimielisesti parlamenttia kuultuaan; kehottaa siirtymään kaikessa muussa oikeus- ja sisäasioiden päätöksenteossa tavalliseen lainsäätämiseen käyttämällä SEU-sopimuksen 48 artiklan 7 kohdassa tarkoitettua siirtymälauseketta;

136. kehottaa komissiota SEUT-sopimuksen 83 artiklan perusteella ehdottamaan vähimmäissäätöjä, jotka koskevat määritelmiä ja seuraamuksia, jotka liittyvät terrorismin, ihmiskaupan sekä naisten ja lasten seksuaalisen hyväksikäytön, laittoman huumausainekaupan, laittoman asekaupan, rahanpesun, lahjonnan, maksuvälineiden väärentämisen, tietokone-rikollisuuden ja järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaan;

137. vaatii toteuttamaan käytännössä Lissabonin sopimuksessa vahvistetut periaatteet, erityisesti jäsenvaltioiden yhteisvastuun ja vastuunjaon periaatteet, vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen oikeus- ja sisäasioiden alaan kuuluvan politiikan täytäntöönpanossa (SEUT-sopimuksen 70 artikla) sekä EU:n perusoikeuskirjan määräykset;

138. katsoo, että EU:n on taattava ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojelu sekä Kööpenhaminan kriteereiden jatkuva kunnioittaminen ja varmistettava, että kaikki jäsenvaltiot kunnioittavat SEU-sopimuksen 2 artiklassa vahvistettuja yhteisiä arvoja;

139. korostaa, että on tärkeää saattaa menettelyllisten takeiden paketti valmiiksi, erityisesti laatimalla hallinnollista säilöönnottoa sekä alaikäisten säilöönnottoa koskevaa lainsäädäntöä, sillä nämä ovat aloja, joilla monien jäsenvaltioiden säännökset eivät ole täysin ihmisoikeusnormien ja muiden kansainvälisten normien mukaisia;

140. korostaa, että on tärkeää edistyä edelleen eurooppalaisen rikosoikeuden kehittämisessä, erityisesti rikosoikeudellisten tuomioiden keskinäisen tunnustamisen ja niiden täytäntöönpanon osalta;

141. korostaa, että eurooppalaisen oikeuskulttuurin kehittäminen on keskeinen edellytys pyrittäessä konkretisoimaan vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue kansalaisille ja varmistettaessa EU:n lainsäädännön entistä parempi soveltaminen;

142. katsoo, että on nimitettävä Euroopan syyttäjä, jotta voidaan torjua järjestäytyneitä rikollisuutta, petoksia ja korruptiota, suojella unionin taloudellisia etuja ja vähentää Euroopan lainvalvonta-alueen pirstoutuneisuutta;

Torstai 16. helmikuuta 2017

143. korostaa, että SEUT-sopimuksen 86 artiklan mukaisesti Euroopan syyttäjänvirasto voidaan perustaa torjumaan EU:n taloudellisiin etuihin vaikuttavia rikoksia (PIF-direktiivin soveltamisalaan kuuluvia rikoksia) ainoastaan Euroopan parlamentin hyväksynnällä; muistuttaa näin ollen 12. maaliskuuta 2014⁽¹⁾ ja 29. huhtikuuta 2015⁽²⁾ antamissaan päätöslauselmissa annetuista suosituksista, jotka koskevat Euroopan syyttäjänviraston yksityiskohtaista järjestämistä, sekä korostaa, että Euroopan syyttäjänvirastosta annettu asetus olisi hyväksyttävä viipymättä, jotta virasto voi saada valtuudet tutkia kaikkia PIF-direktiivin soveltamisalaan kuuluvia rikoksia, mukaan luettuina alv-petokset, ja nostaa syytteitä rikoksista epäiltyjä vastaan;

144. muistuttaa unionin velvollisuudesta liittyä SEU-sopimuksen 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehtyyn yleissopimukseen ja kehottaa käynnistämään viipymättä uudelleen tätä koskevat neuvottelut Euroopan neuvoston kanssa ja ottamaan huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen 18. joulukuuta 2014 antaman lausunnon; muistuttaa pääneuvottelijan asemassa olevaa komissiota siitä, että tällainen liittyminen parantaa kaikkien EU:n kansalaisten ihmisoikeuksien suojelua;

145. muistuttaa, että tällä päätöslauselmalla pyritään vain antamaan arvio oikeudellisista mahdollisuuksista perussopimuksissa ja että sen olisi oltava perustana Euroopan unionin toiminnan parantamiselle lyhyellä aikavälillä; muistuttaa, että vastaiset perustavanlaatuiset lisä uudistukset edellyttäisivät perussopimusten muuttamista;

o

o o

146. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle, komissiolle, tilintarkastustuomioistuimelle, EKP:lle, alueiden komitealle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0234.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0173.

Torstai 16. helmikuuta 2017

P8_TA(2017)0050

Euroalueen budjettikapasiteetti**Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. helmikuuta 2017 euroalueen budjettikapasiteetista (2015/2344(INI))**

(2018/C 252/24)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon budjettivaliokunnan ja talous- ja raha-asioiden valiokunnan työjärjestyksen 55 artiklan mukaisesti järjestämät yhteiskokoukset,
 - ottaa huomioon budjettivaliokunnan ja talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön sekä perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan ja talousarvion valvontavaliokunnan lausunnot (A8-0038/2017),
- A. ottaa huomioon, että nykyinen poliittinen ilmapiiri ja globalistuneessa maailmassa kohdattavat nykyiset taloudelliset ja poliittiset haasteet edellyttävät EU:lta johdonmukaisia ja määrätietoisia päätöksiä ja toimia tietyillä aloilla, kuten sisäisen ja ulkoisen turvallisuuden, rajavalvonnan ja muuttoliikepolitiikan, naapuruusalueen vakauttamisen ja kasvun ja työllisyyden alalla etenkin nuorisotyöttömyyden torjumiseksi sekä Yhdistyneiden kansakuntien vuoden 2015 ilmastonmuutoskonferenssin sopimusten täytäntöönpanon alalla;
- B. ottaa huomioon, että euron onnistuneen alun jälkeen on ilmennyt, että euroalueella lähentyminen, poliittinen yhteistyö ja omistajuus on ollut puutteellista;
- C. katsoo, että eri kriisit ja maailmanlaajuiset haasteet edellyttävät, että euroalueella otetaan mahdollisimman pian laadullinen harppaus kohti integraatiota;
- D. toteaa, että yhteisvaluutta-alueen jäsenyys edellyttää unionin tasolla yhteisiä välineitä ja yhteisvastuullisuutta sekä veloitteiden noudattamista ja vastuullisuutta kunkin osallistuvan jäsenvaltion osalta;
- E. katsoo, että euroalueen sisäinen luottamus on palautettava;
- F. katsoo, että on laadittava hyvin määritelty ja kattavaan lähestymistapaan perustuva etenemissuunnitelma yhteisvaluutan kaikkien hyötyjen turvaamiseksi ja sen kestävyuden varmistamiseksi sekä sille asetettujen vakautta ja täystyöllisyyttä koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi;
- G. katsoo, että tämä tarkoittaa muun muassa pankkiunionin päätökseen saattamista sovitusti, entistä vahvempaa finanssipoliittista kehystä, joka kykenee selviytymään häiriöistä, sekä kasvua edistävien rakennemuutosten toteuttamiseen tarkoitettuja kannustimia, joilla täydennetään nykyisiä rahapolitiikan alan toimenpiteitä;
- H. katsoo, että yhteinen rahoituskapasiteetti ja lähentymistä koskeva säännöstö ovat keskeisiä tekijöitä tässä hankkeessa, joka voi menestyä vain, jos vastuullisuus ja yhteisvastuu kytketään tiiviisti yhteen;
- I. katsoo, että euroalueen yhteisen rahoituskapasiteetin ratkaiseminen on vain yksi tämän palapelin pala ja siihen on liitettävä kiinteästi selvä eurooppalainen uudelleenperustamisen henki euroalueen nykyisten ja tulevien jäsenten keskuudessa;
1. hyväksyy seuraavan etenemissuunnitelman:

Torstai 16. helmikuuta 2017

i. Yleiset periaatteet

Rahapolitiikkaa koskevan itsemääräämisoikeuden siirtäminen edellyttää vaihtoehtoisia mukautusmekanismeja, kuten kasvua edistävien rakennemuutosten toteuttamista, sisämarkkinoita, pankkiunionia ja pääomamarkkinaunionia, jotta voidaan luoda aiempaa turvallisempi rahoitusala ja yhteinen rahoituskapasiteetti makrotalouden häiriöistä selviämiseksi ja jäsenvaltioiden talouksien kilpailukyvyyn ja vakauden lisäämiseksi ja muuttaa näin euroalue optimaaliseksi valuutta-alueeksi.

Lähentyminen, hyvä hallinto sekä ehdollisuus, jonka noudattamisesta demokraattisen vastuuvollisuuden piiriin euroalueella ja/tai jäsenvaltioissa kuuluvat instituutiot huolehtivat, ovat keskeisiä tekijöitä erityisesti pysyvien siirtojen, moraalikadon sekä kestäättömän julkisten riskien jakamisen ehkäisemiseksi.

Sitä mukaa kuin yhteinen rahoituskapasiteetti kasvaa ja sen uskottavuus lisääntyy, se myötävaikuttaa finanssimarkkinoiden luottamuksen palautumiseen euroalueen julkisen talouden kestävyytteen ja mahdollistaa periaatteessa veronmaksajien suojelun tehostamisen sekä julkisten ja yksityisten riskien vähentämisen.

Yhteisen rahoituskapasiteetin on sisällettävä Euroopan vakausmekanismi (EVM) ja lisäksi erityinen euroalueen budjettikapasiteetti. Budjettikapasiteetti on luotava siten, että se täydentää EVM:ää eikä heikennä se toimintaa.

Ensivaiheessa erityisen euroalueen budjettikapasiteetin olisi oltava osa unionin talousarviota siten, että se ei vaikuta monivuotisen rahoituskehityksen nykyisiin enimmäismääriin, ja euroalueen ja muiden osallistuvien maiden olisi rahoitettava se sellaisesta lähteestä saatavilla tuloilla, josta sovitaan osallistuvien jäsenvaltioiden kesken ja josta saatuja tuloja on pidettävä käyttötarkoitukseensa sidottuina tuloina ja takauksina; vakaassa tilassa olevaa yhteistä rahoituskapasiteettia voitaisiin rahoittaa omilla varoilla EU:n tulevaa rahoitusta koskevassa Montin raportissa annettujen suositusten mukaisesti.

Euroopan vakausmekanismeja olisi kehitettävä edelleen – samalla kun se jatkaa nykyisten tehtävien hoitamista – ja se olisi muutettava Euroopan valuuttarahastoksi, jolla on riittävät lainananto- ja lainanottovalmiudet ja selkeästi määritetty toimeksianto, jotta se kykenee torjumaan epäsymmetrisiä ja symmetrisiä häiriöitä.

ii. Yhteisen rahoituskapasiteetin kolme pilaria euroalueen lähentämiseksi ja vakauttamiseksi

Yhteisellä rahoituskapasiteetilla olisi hoidettava kolmea tehtävää:

- ensinnäkin euroaluetta olisi kannustettava lähentymään taloudellisesti ja sosiaalisesti, jotta edistetään rakennemuutoksia, nykyaikaistetaan talouksia sekä parannetaan kunkin jäsenvaltion kilpailukykyä ja euroalueen selviytymiskykyä, jolloin samalla kohennetaan jäsenvaltioiden valmiuksia selvitä epäsymmetrisistä ja symmetrisistä häiriöistä;
- toiseksi euroalueen jäsenvaltioiden suhdannevaihteluiden erot, jotka johtuvat rakenteellisista eroista tai talouden yleisestä haavoittuvuudesta, aiheuttavat tarpeen puuttua epäsymmetrisiin häiriöihin (tilanteet, joissa taloudellinen tapahtuma vaikuttaa yhteen talouteen muita enemmän, esimerkiksi silloin, kun kysyntä romahtaa sellaisen ulkoisen häiriön johdosta, johon jäsenvaltio ei voi vaikuttaa, tietyssä jäsenvaltiossa mutta ei muissa);
- kolmanneksi symmetrisiin häiriöihin (tilanteet, joissa taloudellinen tapahtuma vaikuttaa samalla tavalla kaikkiin talouksiin, kuten öljynhintojen muutokset vaikuttavat kaikkiin euroalueen maihin) olisi puututtava koko euroalueen selviytymiskyvyn parantamiseksi.

Näiden tavoitteiden huomioon ottamiseksi on tarkasteltava, mitkä tehtävät voidaan hoitaa unionin nykyisessä oikeudellisessa kehyksessä ja mitkä edellyttävät perussopimusten mukauttamista tai muuttamista.

Pilari 1: lähentymistä koskeva säännöstö

Nykyisessä taloustilanteessa tarvitaan julkisen talouden vakauttamistoimien rinnalle investointistrategiaa sekä vastuullisuutta, joka ilmenee talouden ohjausjärjestelmän mukaisena toimintana.

Torstai 16. helmikuuta 2017

Vakaus- ja kasvusopimuksen ohella olisi lähentymistä koskevassa säännöstössä, joka hyväksytään tavallisessa lainsäätämisyksikössä maakohtaiset suositukset huomioon ottaen, keskityttävä viiden vuoden ajan lähentymiskriteereihin, jotka koskevat verotusta, työmarkkinoita, investointeja, tuottavuutta, sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja valtiontaloutta ja -hallintoa sekä hyvää hallintoa koskevia valmiuksia nykyisten perussopimusten puitteissa.

Talouden ohjauksjärjestelmän puitteissa lähentymistä koskevan säännösten noudattaminen olisi asetettava ehdoksi täysimääräiselle osallisuudelle yhteisessä rahoituskapasiteetissa, ja siinä olisi edellytettävä, että kukin jäsenvaltio antaa ehdotuksia säännöstössä asetettujen kriteereiden saavuttamiseksi.

Euroalueen yhteistä rahoituskapasiteettia olisi täydennettävä euroalueen maiden velkakestävyyttä, velan vähentämistä sekä kasvun ja investointien lisäämistä koskevalla pitkän aikavälin strategialla, jolla pienennettäisiin jälleärahoituksen kokonaiskustannuksia ja velan suhdetta BKT:hen.

Pilari 2: epäsymmetrisistä häiriöistä selviäminen

Huolimatta kaikista ponnisteluista jäsenvaltioiden politiikkojen koordinoinnin, lähentymisen ja kestävien rakenneuudistusten hyväksi, koko euroalueen vakauteen vaikuttavien epäsymmetrisien häiriöiden mahdollisuutta ei voida kokonaan sulkea pois, kun otetaan huomioon euroalueen jäsenvaltioiden tiivis keskinäinen integraatio.

EVM:n ja Euroopan valuuttarahaston kautta toteutettuja vakauttamistoimia olisi täydennettävä automaattisilla häiriöiden vaimentamismekanismeilla.

Vakauttamisella on kannustettava hyviä käytäntöjä ja ehkäistävä moraalikatoa.

Tällaisessa järjestelmässä on oltava selkeät säännöt maksuja ja takaisinmaksuja koskevista mahdollista aikatauluista, ja sen koko ja rahoitusmekanismit on määriteltävä tarkasti samalla kun sen pitkän aikavälin talousarviovaikutusten on oltava neutraalit.

Pilari 3: symmetrisistä häiriöistä selviäminen

Tulevat symmetriset häiriöt voivat horjuttaa koko euroaluetta, sillä valuutta-alueella ei ole vielä välineitä, joita se tarvitsee selvitäkseen uudesta kriisistä, joka on yhtä vakava kuin edellinen kriisi.

Tapauksissa, joissa symmetrisen häiriön johtuu sisäisen kysynnän puutteesta, taloutta ei voida elvyttää yksinomaan rahapolitiikan keinoin etenkin koron liikkua nollatason alapuolella. Euroalueen talousarvion olisi oltava riittävän suuri, jotta sillä voidaan puuttua tällaisiin symmetrisiin häiriöihin rahoittamalla investointeja, joilla pyritään kasvattamaan kokonaiskysyntää ja saavuttamaan täystyöllisyys Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklan mukaisesti.

iii. Hallinto, demokraattinen vastuuvollisuus ja valvonta

Euroalueen talouden ohjauksjärjestelmässä olisi ensisijaisesti sovellettava yhteisömenetelmää.

Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien asemaa olisi vahvistettava uudistetussa talouden ohjaukskehikössä demokraattisen vastuuvollisuuden lisäämiseksi. Tämä tarkoittaa muun muassa talouspolitiikan eurooppalaista ohjauksjaksoa koskevan kansallisen omavastuullisuuden lisäämistä sekä finanssipoliittisen sopimuksen 13 artiklassa tarkoitetun parlamenttien välisen kokouksen uudistamista siten, että sen painoarvo lisääntyy, jotta vahvistetaan parlamenttien ja kansalaisten mielipiteitä. Omavastuullisuuden lisäämiseksi kansallisten parlamenttien olisi valvottava kansallisia hallituksia ja Euroopan parlamentin puolestaan olisi valvottava unionin toimeenpanevia elimiä.

Euroryhmän puheenjohtajan ja talous- ja rahoitusasioista vastaavan komission jäsenen tehtävät voidaan yhdistää, ja siinä tapauksessa komission puheenjohtajan olisi nimitettävä kyseinen komission jäsen komission varapuheenjohtajaksi.

Komission sisällä toimivalle, täydessä demokraattisessa vastuussa olevalle talousministerille ja finanssiministeriölle olisi annettava kaikki tarvittavat keinot ja valmiudet soveltaa voimassa olevaa talouden ohjauks- ja hallintakehystä ja valvoa sen täytäntöönpanoa sekä huolehtia euroalueen optimaalisesta kehityksestä yhteistyössä euroalueen jäsenvaltioiden valtiovainministeriöiden kanssa.

Euroopan parlamentin olisi tarkasteltava uudelleen sääntöjään ja organisaatiotaan sen varmistamiseksi, että yhteinen rahoituskapasiteetti on täydessä demokraattisessa vastuussa siihen osallistuvia jäsenvaltioita edustavia Euroopan parlamentin jäseniä kohtaan;

Torstai 16. helmikuuta 2017

2. kehottaa

- Eurooppa-neuvostoa vahvistamaan viimeistään EU:n Rooman kokouksessa (maaliskuu 2017) edellä kuvatut suuntaviivat sekä euroalueen pitkän aikavälin kestävästä vakauttamisesta koskevan kehyksen;
- komissiota antamaan valkoisen kirjan, joka sisältää kunnianhimoisen euroaluetta käsittelevän ydinluvun ja asiaan liittyvät vuonna 2017 annettavat lainsäädäntöehdotukset, joissa hyödynnetään kaikkia nykyisten perussopimusten sallimia keinoja ja jotka koskevat muun muassa lähentymistä koskevaa säännöstöä, euroalueen talousarviota ja automaattisia vakauttajia, sekä asettamaan tarkan aikataulun näiden toimenpiteiden täytäntöönpanolle;

3. vakuuttaa olevansa valmis saattamaan päätökseen kaikki lainsäädäntötoimenpiteet, jotka eivät edellytä perussopimusten muuttamista komission ja Euroopan parlamentin nykyisen toimikauden aikana, ja luomaan edellytykset tarvittaville perussopimusten muutoksille kestävästä euroalueen mahdollistamiseksi keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä;

4. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman Eurooppa-neuvoston puheenjohtajalle, komissiolle, neuvostolle, euroryhmälle, Euroopan keskuspankille, Euroopan vakautusmekanismin toimitusjohtajalle ja jäsenvaltioiden parlamenteille.

Torstai 16. helmikuuta 2017

P8_TA(2017)0051

Robottiikkaa koskevat yksityisoikeudelliset säännöt

Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. helmikuuta 2017 suosituksista komissiolle robotiikkaa koskevista yksityisoikeudellisista säännöistä (2015/2103(INL))

(2018/C 252/25)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 225 artiklan,
- ottaa huomioon neuvoston direktiivin 85/374/ETY⁽¹⁾,
- ottaa huomioon tieteellisten ja teknisten vaihtoehtojen arviointiyksikön (STOA) paneelin puolesta laaditun ja parlamentin tutkimuspalvelujen pääosaston alaisen tulevaisuuden ennakoinnin tutkimusyksikön (STOA) hallinnoiman tutkimuksen ”Ethical Aspects of Cyber-Physical Systems”;
- ottaa huomioon työjärjestyksen 46 ja 52 artiklan,
- ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön ja liikenne- ja matkailuvaliokunnan, kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan, työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan, ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan, teollisuus-, tutkimus- ja energiavalioikunnan sekä sisämarkkina- ja kuluttajansuojavalioikunnan lausunnot (A8-0005/2017),

Johdanto

- A. ottaa huomioon, että esimerkiksi Mary Shelleyyn Frankensteinin hirviö, klassinen Pygmalionin taru, tarina Prahan Golemista ja sanan ”robotti” keksineen Karel Čapekin robotti ovat osoituksia ihmisten pitkään unelmoimasta mahdollisuudesta rakentaa älykkäitä koneita ja että nämä koneet ovat olleet hyvin usein ihmistä muistuttavia androideja;
- B. ottaa huomioon, että ihmiskunta on siirtymässä uudelle aikakaudelle, jolla entistä hienostuneemmat robotit, botit, androidit ja muut tekoälyn ilmentymät vaikuttavat olevan valmiita käynnistämään uuden, todennäköisesti yhteiskunnan kaikkia kerrostumia koskevan teollisen vallankumouksen, jonka oikeudelliset ja eettiset seuraukset lainsäätäjän on ehdottomasti otettava huomioon innovointia kuitenkin tukahduttamatta;
- C. toteaa, että on kehitettävä yleisesti hyväksytty robotin ja tekoälyn määritelmä, joka on joustava eikä estä innovointia;
- D. ottaa huomioon, että vuosina 2010–2014 robottien myynti lisääntyi keskimäärin 17 prosenttia vuodessa ja että vuonna 2014 myynti kasvoi 29 prosenttia, mikä oli kaikkien aikojen suurin vuosittainen myynnin lisäys, ja että autonomien toimittajien ja sähkö- ja elektroniikkateollisuus ovat tämän kasvun tärkeimpiä moottoreita; ottaa huomioon, että robotiikan alan teknologiaan liittyvien patenttihakemusten määrä on kolminkertaistunut viimeisen vuosikymmenen aikana;
- E. ottaa huomioon, että viimeisten 200 vuoden aikana työllisyysluvut ovat kasvaneet jatkuvasti teknisen kehityksen myötä; ottaa huomioon, että robotiikan ja tekoälyn kehittyminen saattaa muuttaa arkeamme ja työtapojamme, parantaa tehokkuutta, tuottaa säästöjä, lisää turvallisuutta ja tehostaa palvelujen tarjontaa; ottaa huomioon, että robotiikka ja tekoäly voivat parantaa tehokkuutta ja tuoda kustannussäästöjä lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä tuotannon ja kaupankäynnin lisäksi liikenteessä, sairaanhoidossa, pelastuspalvelussa, koulutuksessa ja maataloudessa ja että robotiikan ja tekoälyn avulla voidaan myös estää ihmisiä altistumasta vaarallisille tilanteille, kuten myrkyllisesti saastuneiden kohteiden puhdistamiselle;

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 85/374/ETY, annettu 25 päivänä heinäkuuta 1985, tuotevastuuta koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä (EYVL L 210, 7.8.1985, s. 29).

Torstai 16. helmikuuta 2017

- F. ottaa huomioon, että nykylääkietieteen ja elinolojen kehityksen seurauksena elinajanodote on pidentynyt, ja sen myötä väestö on ikääntynyt, mikä on yksi 2000-luvun suurimmista poliittisista, sosiaalisista ja taloudellisista haasteista eurooppalaisille yhteiskunnille; ottaa huomioon, että vuoteen 2025 mennessä yli 20 prosenttia eurooppalaisista on 65-vuotiaita tai vanhempia, ja yli 80-vuotiaiden määrä lisääntyy erityisen nopeasti, mikä muuttaa perusteellisesti sukupolvien välistä tasapainoa yhteiskunnissamme; toteaa, että on yhteiskunnan edun mukaista, että ikäihmiset pysyvät mahdollisimman pitkään terveinä ja hyväkuntoisina;
- G. toteaa, että pitkällä aikavälillä nykyinen suuntaus johtaa siihen, että kehitetään älykkäitä ja autonomisia koneita, joita kyetään kouluttamaan ja jotka pystyvät tekemään päätöksiä itsenäisesti, ja että tämä tuottaa taloudellisia etuja mutta myös monenlaista huolta siitä, miten ne vaikuttavat suoraan ja epäsuorasti koko yhteiskuntaan;
- H. ottaa huomioon, että koneoppiminen tarjoaa yhteiskunnalle valtavia taloudellisia ja innovatiivisia hyötyjä parantamalla huomattavasti tietojen analysointikykyä, mutta se tuo mukanaan myös haasteita, jotka liittyvät syrjimättömyyden, oikeusturvan, avoimuuden ja ymmärrettävyyden varmistamiseen päätöksentekoprosesseissa;
- I. toteaa, että vastaavasti on arvioitava taloudellisia muutoksia sekä robotiikan ja koneoppimisen vaikutusta työllisyyteen; katsoo, että robotiikan tuomista kiistattomista hyödyistä huolimatta on mahdollista, että sen käyttöönotto aiheuttaa muutoksia työmarkkinoilla, ja toteaa, että sen vuoksi on tarpeen pohtia koulutus-, työllisyys- ja sosiaalipolitiikan tulevaisuutta;
- J. toteaa, että robottien laajamittainen käyttö ei välttämättä johda automaattisesti työpaikkojen menetykseen, mutta vähäistä ammattitaitoa vaativat työpaikat työvoimavaltaisilla aloilla voidaan helpoiten korvata automaatiolla; toteaa, että tämä suuntaus voisi tuoda tuotantoprosesseja takaisin EU:hun; ottaa huomioon, että tutkimuksissa on todettu, että työllisyys kasvaa huomattavasti nopeammin ammateissa, joissa käytetään enemmän tietokoneita; toteaa, että työpaikkojen automatisointi voi vapauttaa ihmisiä yksitoikkoisesta, manuaalisesta työstä ja antaa heille mahdollisuuden siirtyä luovempiin ja mielekkäämpiin tehtäviin; toteaa, että automaatio edellyttää, että valtiot investoivat koulutukseen ja muihin uudistuksiin, jotta voidaan siirtyä sellaisiin taitoihin, joita tulevaisuuden työntekijät tarvitsevat;
- K. toteaa, että yhteiskunnan lisääntyvän jakautumisen ja keskiluokan supistumisen edessä on tärkeää ottaa huomioon, että lisääntyvä robotiikka voi johtaa vaurauden ja vaikutusvallan keskittymiseen pienelle vähemmistölle;
- L. korostaa, että robotiikan ja tekoälyn kehittyminen vaikuttaa varmasti työelämään, mikä voi herättää uusia vastuuvollisuuskysymyksiä ja ratkaista entisiä; katsoo, että oikeudellista vastuuta on tarpeen selventää sekä liiketoimintamallien että työntekijöiden toiminnan kannalta hätä- tai ongelmatilanteissa;
- M. toteaa automaatio-suuntauksen edellyttävän, että tekoälysovellusten kehittämiseen ja kaupallistamiseen osallistuvat paneutuvat turvallisuuteen ja etiikkaan alusta alkaen ja ottavat siten huomioon, että heidän on oltava valmiita kantamaan oikeudellinen vastuu tuottamansa teknologian laadusta;
- N. toteaa, että Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2016/679⁽¹⁾ (yleinen tietosuojasetus) vahvistetaan oikeudellinen järjestelmä henkilötietojen suojaan varten; toteaa, että tietojen saatavuuteen ja henkilötietojen ja yksityisyyden suojaan liittyviä näkökohtia on mahdollisesti pohdittava tarkemmin, kun otetaan huomioon, että yksityisyyttä koskevia ongelmia voi edelleen syntyä sen takia, että sovellukset ja laitteet kommunikoivat keskenään ja tietokantojen kanssa ilman ihmisten osallistumista;
- O. toteaa, että robotiikka ja tekoäly voidaan ja ne pitäisi suunnitella niin, että yksilön ihmisarvo, itsenäisyys ja itsemääräämisoikeus säilyvät, erityisesti hoidon ja seuran tarjoamisessa ihmisille ja lääkinnällisissä laitteissa, joilla ”korjataan” tai parannellaan ihmisiä;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27. huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuojasetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

Torstai 16. helmikuuta 2017

- P. katsoo, että viime kädessä on mahdollista, että tekoäly ohittaa pitkällä aikavälillä ihmisen älylliset valmiudet;
- Q. toteaa, että automatisoidun ja algoritmeihin perustuvan päätöksenteon kehittyminen pidemmälle ja sen yleistyminen vaikuttavat epäilemättä yksityishenkilön (kuten yrityksen tai internetin käyttäjän) sekä hallinto-, oikeus- tai muun viranomaisen valintoihin, kun ne tekevät lopullista kuluttajia, yrityksiä tai viranomaisia koskevaa päätöstään; toteaa, että automatisoituun ja algoritmeihin perustuvaan päätöksentekoon on rakennettava sisään suojatoimia sekä mahdollisuus ihmisen suorittamaan valvontaan ja varmennukseen;
- R. ottaa huomioon, että useilla ulkomaisilla lainkäyttöalueilla, kuten Yhdysvalloissa, Japanissa, Kiinassa ja Etelä-Koreassa, harkitaan robotiikkaa ja tekoälyä koskevia sääntelytoimia, joita on jo jossakin määrin toteutettu, ja että joissakin jäsenvaltioissa on myös alettu pohtia mahdollista oikeussääntöjen laatimista tai lainsäädännöllisiä muutoksia näiden teknologioiden osalta kehityksessä olevien sovellusten huomioimiseksi;
- S. katsoo, että Euroopan teollisuus voisi hyötyä tehokkaasta, johdonmukaisesta ja avoimesta lähestymistavasta sääntelyyn unionin tasolla, minkä avulla taattaisiin ennustettavissa olevat ja riittävän selkeät olosuhteet, joissa yritykset voisivat kehittää sovelluksia ja suunnitella liiketoimintamallejaan koko Euroopan tasolla, samalla kun varmistettaisiin, että unioni ja sen jäsenvaltiot säilyttävät itsellään sääntelyvaatimusten hallinnan, jotta niitä ei voida pakottaa hyväksymään muiden eli myös robotiikan ja tekoälyn kehittämisen eturintamassa olevien kolmansien maiden määrittelemiä vaatimuksia ja elämään niiden kanssa;

Yleiset periaatteet

- T. toteaa, että on katsottava, että robotiikan kolme pääsääntöä eli ns. Asimovin lait⁽¹⁾ on tarkoitettu robottien, myös autonomisten ja itseoppivien robottien, suunnittelijoille, valmistajille ja käyttäjille, sillä näitä lakeja ei voida muuntaa konekoodiksi;
- U. katsoo, että säännöt, jotka liittyvät erityisesti vastuuseen, avoimuuteen ja vastuuvollisuuteen, ovat hyödyllisiä ja heijastavat perusluonteeltaan eurooppalaisia ja yleismaailmallisia, eurooppalaisille yhteiskunnille ominaisia humanistisia arvoja; toteaa, että nämä säännöt ovat tarpeellisia; katsoo, etteivät kyseiset säännöt saa vaikuttaa robotiikan alan tutkimukseen, innovointiin ja kehitykseen;
- V. toteaa, että unionilla voi olla tärkeä rooli robottien ja tekoälyn kehittämisessä, ohjelmoinnissa ja käytössä noudatettavien eettisten peruseriaatteiden määrittelemisessä ja niiden sisällyttämisessä osaksi unionin lainsäädäntöä ja menettelysääntöjä, jotta teknologinen vallankumous voidaan ohjata palvelemaan ihmiskuntaa ja jotta kehittyneen robotiikan ja tekoälyn hyödyt voidaan jakaa laajasti samalla kun vältetään mahdollisimman hyvin mahdolliset sudenkuopat;
- W. ottaa huomioon, että tämän päätöslauselman liitteenä on parlamentin tutkimuspalvelujen pääosaston tulevaisuuden ennakkoinnin tutkimusyksikön avustuksella laadittu robotiikan peruskirja, jossa ehdotetaan robotiikkainsinöörien eettisiä menettelysääntöjä, tutkimuseettisten toimikuntien sääntöjä, suunnittelijoiden ”lisenssiä” ja käyttäjien ”lisenssiä”;
- X. toteaa, että unionin olisi noudatettava Jean Monnet’n⁽²⁾ kannattamaa asteittain etenevää, pragmaattista ja varovaista lähestymistapaa tulevissa robotiikkaa ja tekoälyä koskevissa aloitteissa sen varmistamiseksi, ettei innovointia tukahduteta;
- Y. toteaa, että robotiikan ja tekoälyn kehittämisessä saavutetun vaiheen perusteella on asianmukaista lähteä liikkeelle yksityisoikeudellisista vastuukysymyksistä;

⁽¹⁾ 1) Robotti ei saa vahingoittaa ihmistä eikä laiminlyönnin johdosta tuottaa ihmiselle vahinkoa. 2) Robotin on toteltava ihmisen sille antamia määräyksiä, paitsi jos ne ovat ristiriidassa ensimmäisen pääsäännön kanssa. 3) Robotin on varjeltava omaa olemassaoloaan niin kauan kuin tällainen varjeleminen ei ole ristiriidassa ensimmäisen eikä toisen pääsäännön kanssa (ks. I. Asimov, ”Runaround”, 1943). Lisäksi 0) robotti ei saa vahingoittaa ihmiskuntaa eikä laiminlyönnin johdosta tuottaa ihmiskunnalle vahinkoa.

⁽²⁾ Vrt. Schumanin julistus (1950: ”Eurooppaa ei rakenneta hetkessä eikä millään kokonaisratkaisulla. Siihen tarvitaan käytännön toimenpiteitä, joilla luodaan ensin aito yhteisvastuullisuus.”)

Torstai 16. helmikuuta 2017

Vastuu

- Z. toteaa, että viimeisen vuosikymmenen aikana saavutettujen vaikuttavien teknologisten edistysaskeleiden ansiosta nykyiset robotit suoriutuvat toiminnoista, jotka kuuluivat aiemmin tyypillisesti ja yksinomaan ihmisille, mutta tiettyjen autonomisten ja kognitiivisten ominaisuuksien – esimerkiksi kyky oppia kokemuksista ja tehdä lähes itsenäisiä päätöksiä – kehittyminen on tehnyt roboteista yhä enenevässä määrin samanlaisia kuin muista toimijoista, jotka ovat vuorovaikutuksessa ympäristönsä kanssa ja kykenevät muuttamaan sitä merkittävästi; katsoo, että robottien haitallisesta toiminnasta aiheutuvasta oikeudellisesta vastuusta muodostuu tällaisessa tilanteessa ratkaiseva kysymys;
- AA. katsoo, että robotin autonomisuus voidaan määritellä kyvyksi tehdä päätöksiä ja panna niitä täytäntöön ulkopuolisessa maailmassa ilman ulkopuolelta tapahtuvaa hallintaa tai vaikutusta; toteaa, että tällainen autonomisuus on luonteeltaan täysin teknologista ja että autonomisuuden aste riippuu siitä, miten hienostuneeksi robotin vuorovaikutus ympäristönsä kanssa on suunniteltu;
- AB. toteaa, että mitä autonomisempia robotit ovat, sitä vähemmän niitä voidaan pitää vain muiden toimijoiden (kuten valmistajan, operaattorin, omistajan, käyttäjän jne.) käsissä olevina yksinkertaisina työkaluina; toteaa, että tämän seurauksena herää kysymys siitä, riittävätkö tavalliset vastuuta koskevat säännöt vai tarvitaanko uusia periaatteita ja sääntöjä selkeyttämään eri toimijoiden oikeudellista vastuuta ja heidän vastuutaan robottien teoista ja laiminlyönneistä silloin, kun syytä ei voida jäljittää tiettyyn ihmistoimijaan, ja siitä, olisiko robottien haitalliset teot tai laiminlyönnit voitu estää;
- AC. toteaa, että viime kädessä robottien autonomisuus nostaa esiin kysymyksen niiden luonteesta nykyisten oikeudellisten kategorioiden perusteella ja mahdollisesta tarpeesta luoda roboteille oma kategoriansa, jolla on omat ominaispiirteensä;
- AD. ottaa huomioon, että nykyisen oikeudellisen kehyksen nojalla robottien ei voida katsoa olevan vastuussa kolmansille osapuolille vahinkoja aiheuttaneista teoista tai laiminlyönneistä; ottaa huomioon, että nykyiset vastuuta koskevat säännöt kattavat tapaukset, joissa robotin teon tai laiminlyönnin syy voidaan jäljittää tiettyyn ihmistoimijaan, kuten valmistajaan, operaattoriin, omistajaan tai käyttäjään, ja joissa kyseinen toimija olisi voinut ennakoida ja estää robotin haitallisen käytöksen; toteaa lisäksi, että valmistajat, operaattorit, omistajat tai käyttäjät voivat olla ehdottomasti vastuussa robotin teoista tai laiminlyönneistä;
- AE. ottaa huomioon, että nykyisen oikeudellisen kehyksen mukaisesti robottien tai tekoälyn aiheuttamiin vahinkoihin sovelletaan tuotevastuuta, jonka mukaan tuotteen tuottajalla on vastuu viasta, ja haitallisia toimia koskevia vastuusääntöjä, joiden mukaan tuotteen käyttäjällä on vastuu vahinkoon johtaneesta toiminnasta;
- AF. toteaa, että tilanteessa, jossa roboti voi tehdä autonomisesti päätöksiä, perinteiset säännöt eivät riitä synnyttämään oikeudellista vastuuta robotin aiheuttamasta vahingosta, koska niiden perusteella ei voida määritellä korvauksen maksamisesta vastuussa olevaa osapuolta ja vaatia tätä osapuolta korvaamaan robotin aiheuttamaa vahinkoa;
- AG. ottaa huomioon, että nykyisen oikeudellisen kehyksen puutteet ovat ilmeisiä myös sopimusvastuun osalta, sillä koneet, jotka on suunniteltu valitsemaan vastapuolensa, neuvottelemaan sopimusehdoista, tekemään sopimuksia ja päättämään niiden täytäntöönpanosta ja sen keinoista, tekevät perinteisistä säännöistä täytäntöönpanokelvottomia; katsoo tämän korostavan tarvetta uusille, tehokkaille ja ajan tasalla oleville säännöille, jotka vastaavat teknologista kehitystä ja vasta ilmestyneitä ja markkinoilla käytettäviä innovaatioita;
- AH. toteaa, että sopimuksenulkaisen vastuun osalta direktiivi 85/374/ETY voi kattaa ainoastaan robotin valmistusvioista aiheutuvat vahingot sillä edellytyksellä, että vahinkoa kärsinyt kykenee näyttämään toteen vahingon, tuotteen puutteellisen turvallisuuden sekä puutteellisen turvallisuuden ja vahingon välisen syy-yhteyden, joten ehdoton vastuu tai tuottamuksesta riippumaton vastuu ei välttämättä riitä;

Torstai 16. helmikuuta 2017

AI. toteaa, että direktiivin 85/374/ETY soveltamisalasta huolimatta nykyinen oikeudellinen kehys ei riitä kattamaan uuden sukupolven robottien aiheuttamia vahinkoja sikäli kuin nämä robotit voidaan varustaa mukautumis- ja oppimiskyvyillä, joiden seurauksena robottien käytöksestä tulee jossakin määrin ennakoimatonta, kun robotit oppivat autonomisesti omista ja vaihtelevista kokemuksistaan ja ovat vuorovaikutuksessa ympäristönsä kanssa ainutlaatuisella ja ennalta arvaamattomalla tavalla;

Siviilikäyttöön tarkoitettujen robotiikan ja tekoälyn kehittämistä koskevat yleiset periaatteet

1. kehottaa komissiota ehdottamaan kyberfysiisille järjestelmille, autonomisille järjestelmille, älykkäille autonomisille roboteille ja niiden alaluokille yhteisiä unionin määritelmiä, joissa otetaan huomioon seuraavat älykkään robotin ominaispiirteet:

- autonominen toiminta antureiden avulla ja/tai vaihtamalla tietoja ympäristönsä kanssa (yhteenliitettävyyys) sekä näiden tietojen vaihtaminen ja analysointi
- itseoppivuus kokemuksesta ja vuorovaikutuksen kautta (valinnainen peruste)
- ainakin jonkinlainen fyysinen tukirakenne
- kyky mukauttaa käytöstään ja toimintojaan ympäristönsä mukaan
- elottomuus biologisessa merkityksessä;

2. katsoo, että kehittyneiden robottien kattava unionin rekisteröintijärjestelmä olisi otettava käyttöön unionin sisämarkkinoilla, mikäli tämä on olennaista ja välttämätöntä tietyille robottien luokille, ja pyytää komissiota laatimaan perusteet rekisteröitävien robottien luokittelulle; kehottaa siksi komissiota selvittämään, olisiko suotavaa, että erillinen EU:n robotiikka- ja tekoälyvirasto hallinnoi robottien rekisteröintijärjestelmää ja itse rekisteriä;

3. korostaa, että robottiteknologian kehittämisessä olisi keskityttävä ihmisen kykyjen täydentämiseen eikä niiden korvaamiseen; katsoo, että robotiikan ja tekoälyn kehittämisessä on erittäin tärkeää taata, että ihmisellä on milloin tahansa mahdollisuus valvoa älykkäiden koneiden toimintaa; katsoo, että olisi kiinnitettävä erityistä huomiota siihen, että ihmisten ja robottien välille voi muodostua tunneside, etenkin kun on kyse haavoittuvassa asemassa olevista ryhmistä (lapset, iäkkäät ja vammaiset henkilöt), ja korostaa kysymyksiä, jotka liittyvät siihen, että tällaisella kiintymyksellä saattaa olla syvällisiä henkisiä tai fyysisiä vaikutuksia ihmisiin;

4. korostaa, että unionin tason lähestymistapa voi edistää kehitystä estämällä sisämarkkinoiden sirpaloitumista; korostaa samalla vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen merkitystä robottien ja robottijärjestelmien rajatylittävässä käytössä; muistuttaa, että testausta, sertifiointia ja lupaa markkinoille saattamiseen olisi edellytettävä vain yhdessä jäsenvaltiossa; korostaa, että tähän lähestymistapaan olisi liityttävä tehokas markkinavalvonta;

5. pitää tärkeinä toimenpiteitä, joilla autetaan robotiikka-alan pk- ja uusyriäyksiä, jotka luovat alalle uusia markkinasegmenttejä tai käyttävät robotteja;

Tutkimus ja innovointi

6. korostaa, että monet robotiikkaan liittyvät sovellukset ovat yhä kokeiluvaiheessa; suhtautuu myönteisesti siihen, että jäsenvaltiot ja unioni rahoittavat tutkimushankkeita yhä enenevässä määrin; pitää olennaisena, että unioni ja jäsenvaltiot pysyvät julkisen rahoituksen turvin johtavassa asemassa robotiikan ja tekoälyn tutkimisessa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita vahvistamaan robotiikkaan ja tieto- ja viestintäteknikoihin liittyvien tutkimushankkeiden rahoitusvälineitä, mukaan lukien julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet, ja toteuttamaan tutkimuspolitiikoissaan avoimen tieteen ja vastuullisen eettisen innovoinnin periaatteet; korostaa, että teknologian kehittymisen ja siihen liittyvien sovellusten aiheuttamien sosiaalisten, eettisten, oikeudellisten ja taloudellisten haasteiden ratkaisemista varten on osoitettava riittävästi resursseja;

7. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään tutkimusohjelmia ja kannustamaan tutkimusta robottiteknologian ja tekoälyn mahdollisista pitkäaikaisista riskeistä ja mahdollisuuksista sekä rohkaisemaan siihen, että kyseisen teknologian kehittämisen seurauksista aletaan käydä mahdollisimman pian jäsenneltyä julkista keskustelua; kehottaa komissiota lisäämään monivuotisen rahoituskehityksen väliarvioinnissa Horisontti 2020 -puiteohjelmasta rahoitettavan SPARC-

Torstai 16. helmikuuta 2017

ohjelman rahoitusta; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita yhdistämään kaikki ponnistelunsa sen takaamiseksi, että voidaan valvoa ja sujuvoittaa näiden teknologioiden etenemistä tutkimuksesta kaupallisiin käyttötarkoituksiin ja käyttöön markkinoilla, kun turvallisuutta on ensin arvioitu ennalta varautumisen periaatetta noudattaen;

8. korostaa, että innovointi robotiikan ja tekoälyn alalla sekä robotiikan ja tekoälyn integroiminen talouteen ja yhteiskuntaan edellyttävät digitaalista infrastruktuuria, joka tarjoaa yhteyden saatavuuden kaikkialla; kehottaa komissiota luomaan edellytykset unionin digitaalisen tulevaisuuden yhteysvaatimusten täyttämiseksi ja varmistamaan, että laajakaista- ja 5G-verkkojen saatavuudessa noudatetaan täysin verkon neutraaliuden periaatetta;

9. on vahvasti sitä mieltä, että turvallisuuteen ja sisäänrakennettuun yksityisyyden suojaan perustuva järjestelmien, laitteiden ja pilvipalvelujen välinen yhteentoimivuus on olennaisen tärkeää reaaliaikaiselle tiedonsiirrolle, jonka avulla roboteista ja tekoälystä tulee joustavampia ja autonomisempia; pyytää komissiota edistämään avointa toimintaympäristöä, joka ulottuu avoimista standardeista ja innovatiivisista lisensointimalleista aina avoimiin alustoihin ja läpinäkyvyyteen, jotta voidaan välttää riippuvuus valmistajakohtaisista järjestelmistä, jotka rajoittavat yhteentoimivuutta;

Eettiset periaatteet

10. panee merkille, että robotiikan käytön avulla tapahtuvan voimaannuttamisen mahdollisuuksia värittävät useat jännitteet tai riskit, joita olisi arvioitava huolellisesti ihmisten turvallisuuden, terveyden ja varmuuden, vapauden, yksityisyyden, koskemattomuuden ja ihmisarvon, itsemääräämisoikeuden, syrjimättömyyden ja henkilötietojen suojan näkökulmasta;

11. katsoo, että unionin nykyistä oikeudellista kehystä on päivitettävä ja tarvittaessa täydennettävä ohjaavilla eettisillä periaatteilla, joissa otetaan huomioon robotiikan monimutkaisuus ja sen monet sosiaaliset, lääketieteelliset ja bioeettiset vaikutukset; katsoo, että robottien kehittämistä, suunnittelua, valmistusta, käyttöä ja muuttamista varten tarvitaan selkeitä, tiukkoja ja tehokkaita ohjaavia eettisiä puitteita, joilla täydennetään mietinnön oikeudellisia suosituksia ja olemassa olevaa kansallista ja unionin säännöstöä; ehdottaa päätöslauselman liiteosassa peruskirjan muodossa olevia puitteita, jotka koostuvat robotiikkainsinöörien menettelysäännöistä, tutkimuseettisten toimikuntien robotiikkaan liittyvien protokollien tarkistamista koskevista säännöistä sekä suunnittelijoille ja käyttäjille tarkoitettujen lisenssien malleista;

12. painottaa avoimuusperiaatetta eli sitä, että aina olisi voitava esittää perusteet kaikille tekoälyn avulla tehdyille päätöksille, joilla voi olla merkittävä vaikutus yhden tai useamman ihmisen elämään; katsoo, että aina on oltava mahdollisuus esittää tekoälyjärjestelmien tekemät laskelmat ihmiselle ymmärrettävässä muodossa; katsoo, että edistyneissä roboteissa olisi oltava eräänlainen musta laatikko, joka kirjaa tietoja kaikista koneen suorittamista toiminnoista, mukaan lukien päätöksentekoa ohjannut logiikka;

13. huomauttaa, että ohjaavien eettisten puitteiden olisi perustuttava hyvään pyrkimisen, vahinkojen välttämisen, itsemääräämisoikeuden ja oikeudenmukaisuuden periaatteisiin, Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 artiklaan ja perusoikeuskirjaan kirjattuihin periaatteisiin ja arvoihin, kuten ihmisarvoon, tasa-arvoon, oikeuteen ja kohtuuteen, syrjimättömyyteen, tietoon perustuvaan ennakkosuostumukseen, yksityis- ja perhe-elämän suojaan ja tietosuojaan sekä muihin unionin oikeudessa vaikuttaviin periaatteisiin ja arvoihin, kuten leimaamattomuuteen, avoimuuteen, itsemääräämisoikeuteen, yksilön vastuuseen ja sosiaaliseen vastuuseen ja olemassa oleviin eettisiin käytäntöihin ja sääntöihin;

14. katsoo, että erityistä huomiota olisi kiinnitettävä robotteihin, jotka ovat merkittävä uhka luottamuksellisuudelle, kun otetaan huomioon niiden sijoittaminen perinteisesti suojattuihin ja yksityisiin tiloihin ja niiden kyky poimia ja välittää henkilötietoja ja arkaluonteisia tietoja;

Euroopalainen virasto

15. katsoo, että tarvitaan jäsenvaltioiden ja komission tehostettua yhteistyötä, jotta unionissa voidaan taata yhdenmukaiset ja rajojen yli sovellettavat säännöt, joilla kannustetaan eurooppalaisten teollisuudenalojen yhteistyöhön ja mahdollistetaan se, että koko unionissa voidaan käyttää robotteja, jotka täyttävät edellytetyn turvallisuustason vaatimukset ja jotka ovat unionin oikeuteen kirjattujen eettisten periaatteiden mukaisia;

Torstai 16. helmikuuta 2017

16. pyytää komissiota harkitsemaan Euroopan robotiikka- ja tekoälyviraston nimeämistä, jotta asiaankuuluville julkisille toimijoille sekä EU:n että jäsenvaltioiden tasolla voidaan antaa tarvittavaa teknistä, eettistä ja sääntelyyn liittyvää asiantuntemusta niiden pyrkimyksissä varmistaa oikea-aikaiset, eettiset ja tietoon perustuvat toimet robotiikkaan liittyvän teknologian kehittämisen myötä syntyvien uusien mahdollisuuksien ja haasteiden yhteydessä esimerkiksi liikenteen alalla;

17. katsoo, että robotiikan käyttöön liittyvien mahdollisuuksien ja ongelmien sekä tämänhetkisen investointikehityksen vuoksi on perusteltua antaa tälle eurooppalaiselle virastolle asianmukainen talousarvio sekä ottaa sen palvelukseen sääntelyviranomaisia ja ulkopuolisia teknisiä ja eettisiä asiantuntijoita, joiden tehtävänä on eri aloilla seurata monialaisesti robotiikkaan perustuvia sovelluksia, määrittää parhaan käytännön mukaisia vaatimuksia ja tarvittaessa suositella sääntelytoimia, määritellä uusia periaatteita sekä puuttua mahdollisiin kuluttajansuojakysymyksiin ja systeemiin haasteisiin; pyytää komissiota ja mahdollisesti perustettavaa eurooppalaista virastoa raportoimaan Euroopan parlamentille vuosittain robotiikan viimeaikaisesta kehityksestä sekä mahdollisista tarvittavista toimenpiteistä;

Teollis- ja tekijänoikeudet ja datavirrat

18. panee merkille, että nimenomaan robotiikkaan sovellettavia säännöksiä ei ole olemassa, mutta nykyisiä oikeusjärjestelmiä ja -teorioita voidaan soveltaa vaivatta robotiikkaan, vaikka jotkut seikat vaikuttavat edellyttävän erityistä huomiota; kehottaa komissiota tukemaan sitä, että teollis- ja tekijänoikeuksiin sovelletaan monialaista ja teknologia-neutraalia lähestymistapaa eri aloilla, joilla robotiikkaa voidaan hyödyntää;

19. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että robotiikkaa koskevat yksityisoikeuden säännökset ovat yhteensopivia yleisen tietosuojasetuksen kanssa tarpeellisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden mukaisesti; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan huomioon robotiikan alan nopean teknologisen kehityksen, myös kyberfysisten järjestelmien kehittämisen, ja varmistamaan, ettei unionin oikeus jää jälkeen teknologian kehittymisestä ja käyttöönnotosta;

20. korostaa, että oikeus yksityiselämän kunnioittamiseen ja henkilötietojen suojaan on kirjattu perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklaan ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 16 artiklaan, joita sovelletaan kaikilla robotiikan aloilla, ja että on noudatettava tinkimättä tietosuojaa koskevaa unionin oikeudellista kehystä; pyytää tähän liittyen yleisen tietosuojasetuksen täytäntöönpanokehityksen yhteydessä selvennystä sääntöihin ja perusteisiin, jotka koskevat kameroiden ja sensoreiden käyttöä robotissa; kehottaa komissiota varmistamaan, että tietosuojan periaatteita, kuten sisäänrakennettua yksityisyyden suojaa ja oletusarvoista yksityisyyden suojaa, datan minimointia ja käyttötarkoituksia koskevia rajoituksia, rekisteröityjä koskevia avoimia valvontamekanismeja sekä unionin tietosuojalainsäädännön mukaisia muutoksenhakukeinoja, noudatetaan ja asianmukaisia suosituksia ja vaatimuksia edistetään ja ne sisällytetään unionin politiikkaan;

21. korostaa, että datan vapaa liikkuvuus on erittäin tärkeää digitaalitaloudelle ja robotiikan ja tekoälyn kehittämiselle; korostaa, että robotiikkajärjestelmien, myös niiden sisäisten tietojärjestelmien ja datavirtojen, korkeatasoinen turvallisuus on ratkaisevan tärkeää robottien ja tekoälyn asianmukaisen käytön kannalta; painottaa, että yhteenliitettyjen robotti- ja tekoälyverkostojen suojele on varmistettava, jotta estetään mahdolliset tietoturvaloukkaukset; korostaa, että turvallisuuden ja henkilötietojen suojan korkea taso sekä yksityisyyden kunnioittaminen ovat ihmisten, robottien ja tekoälyn välisen kommunikaation kulmakiviä; painottaa robottien ja tekoälyn kehittäjien olevan vastuussa siitä, että kehitetyt tuotteet ovat turvallisia ja soveltuvat tarkoitukseensa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan ja kannustamaan tarpeellisen teknologian kehittämistä, mukaan lukien sisäänrakennettu turvallisuus;

Standardointi ja turvallisuus

22. korostaa, että standardien määrittely ja yhteentoimivuuden mahdollistaminen ovat keskeinen tekijä tekoälyn ja robotiteknologioiden alan tulevalle kilpailulle; kehottaa komissiota jatkamaan työtään teknisten standardien kansainvälisen yhdenmukaistamisen parissa ja erityisesti yhteistyössä eurooppalaisten standardointiorganisaatioiden ja Kansainvälisen standardisoimisjärjestön kanssa, jotta edistetään innovointia, vältetään sisämarkkinoiden pirstoutumiselta ja taataan korkeatasoinen tuotteiden turvallisuus ja kuluttajansuoja, mukaan lukien tarvittaessa työympäristön vähimmäisturvavaatimukset; korostaa laillisten takaisinmallinnusten ja avoimien standardien merkitystä, jotta voidaan maksimoida innovoinnin arvo ja varmistaa, että robotit voivat kommunikoida keskenään; pitää siksi myönteisenä, että on perustettu erityisiä teknisiä komiteoita, kuten ISO/TC 299 Robotics, jonka yksinomaista tehtävänä on kehittää robotiikkaa koskevia standardeja;

Torstai 16. helmikuuta 2017

23. korostaa, että robottien testaaminen tosielämän tilanteissa on välttämätöntä niiden mahdollisten riskien tunnistamiseksi ja arvioimiseksi sekä niihin liittyvän teknologian kehittämiseksi täysin kokeellista laboratoriovaihetta pidemmälle; painottaa tässä yhteydessä, että robottien testaaminen tosielämän tilanteissa, etenkin kaupungeissa ja maanteillä, herättää useita kysymyksiä muun muassa testausvaiheiden kehittämistä hidastavista esteistä ja edellyttää tehokasta strategiaa ja valvontamekanismia; kehottaa komissiota laatimaan kaikkia jäsenvaltioita koskevat yhdenmukaiset perusteet, joita yksittäisten jäsenvaltioiden on käytettävä sellaisten alueiden määrittämiseksi, joilla roboteilla tehtävät kokeet ovat sallittuja, ennalta varautumisen periaatetta noudattaen;

Autonomiset liikennevälineet

a) Autonomiset ajoneuvot

24. korostaa, että autonominen liikenne kattaa kaikki kauko-ohjattavat, automatisoidut, verkkoon liitetyt ja autonomiset tie-, raide-, vesi- ja lentoliikenteen muodot, mukaan lukien ajoneuvot, junat, alukset, lautat, ilma-alukset, miehittämättömät ilma-alukset sekä kaikki tulevat tämän alan kehitysaskeleet ja innovaatiot;

25. katsoo, että autoalalla tarvitaan kiireellisimmin tehokkaat unionin säännöt ja maailmanlaajuiset säännöt, joilla taataan automatisoitujen ja autonomisten ajoneuvojen rajatylittävä kehittäminen, jotta niiden taloudelliset mahdollisuudet voidaan hyödyntää täysimääräisesti ja jotta voidaan hyötyä teknologisten suuntausten myönteisistä vaikutuksista; korostaa, että sääntelyyn liittyvien lähestymistapojen pirstoutuminen häiritsee autonomisten liikennejärjestelmien täytäntöönpanoa ja vaarantaisi eurooppalaisen kilpailukyvyyn;

26. kehottaa kiinnittämään huomiota siihen, että kuljettajan reaktioaika on ratkaisevan tärkeä silloin, kun ajoneuvon ohjaimien haltuunotto tapahtuu suunnittelematta, ja kehottaa tämän vuoksi sidosryhmiä esittämään realistisia arvoja turvallisuus- ja vastuukysymysten ratkaisemista silmällä pitäen;

27. katsoo, että autonomisiin ajoneuvoihin siirtyminen vaikuttaa seuraaviin seikkoihin: yksityisoikeudellinen vastuu (vastuu ja vakuutus), tieliikenneturvallisuus, kaikki ympäristöön liittyvät asiat (esimerkiksi energiatehokkuus, uusiutuvien teknologioiden ja energialähteiden käyttö), tietoihin liittyvät kysymykset (tiedonsaanti, henkilötietojen ja yksityisyyden suoja ja tietojen jakaminen), tieto- ja viestintätekniikan infrastruktuuria koskevat kysymykset (esimerkiksi tehokkaan ja luotettavan viestinnän suurtiheys) ja työllisyyttä koskevat kysymykset (esimerkiksi työpaikkojen syntyminen ja häviäminen, raskaiden tavarankuljetusajoneuvojen kuljettajien kouluttaminen automatisoitujen ajoneuvojen käyttöön); korostaa, että tarvitaan tuntuvia investointeja tie-, energia- ja tieto- ja viestintätekniikkainfrastruktuuriin; kehottaa komissiota harkitsemaan edellä mainittuja seikkoja, kun se käsittelee autonomisia ajoneuvoja;

28. korostaa, että Euroopan satelliittinavigointia koskevien ohjelmien Galileo ja EGNOS avulla saatavilla luotettavilla paikannus- ja ajanmääritystiedoilla on ratkaiseva merkitys autonomisten ajoneuvojen käyttöönotolle; painottaa tässä yhteydessä, että Galileon paikannusjärjestelmän viimeistely edellyttää satelliittien viimeistelemistä ja radalle laukaisemista;

29. pyytää kiinnittämään huomiota autonomisten ajoneuvojen tuomaan korkeaan lisäarvoon liikuntarajoitteisten henkilöiden kannalta, sillä tällaisten ajoneuvojen ansiosta he voivat tehokkaammin osallistua tieliikenteeseen omin avuin, mikä helpottaa heidän päivittäistä elämäänsä;

b) Miehittämättömät ilma-alukset (kauko-ohjatun ilma-aluksen käytön kokonaisjärjestelmä)

30. ottaa huomioon miehittämättömien ilma-alusten tekniikasta koituvat edut etenkin etsintä- ja pelastustehtävissä; korostaa miehittämättömien ilma-alusten käyttöä koskevan unionin kehyksen merkitystä unionin kansalaisten turvallisuuden ja yksityisyyden suojelemisessa ja kehottaa komissiota noudattamaan etäohjattujen ilma-alusjärjestelmien (RPAS) turvallisesta käytöstä siviili-ilmailun alalla 29. lokakuuta 2015 annetun Euroopan parlamentin päätöslauselman suosituksia⁽¹⁾; vaatii komissiota tekemään arvioita miehittämättömien ilma-alusten laajamittaiseen käyttöön liittyvistä

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0390.

Torstai 16. helmikuuta 2017

turvallisuuskäytännöistä; kehottaa komissiota tutkimaan, onko tarpeen ottaa käyttöön RPAS-järjestelmiä koskeva pakollinen jäljitys- ja tunnistusjärjestelmä, jonka avulla voidaan määrittellä ilma-aluksen reaaliaikainen sijainti käytön aikana; muistuttaa, että miehittämättömien ilma-alusten yhdenmukaisuus ja turvallisuus olisi varmistettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 216/2008⁽¹⁾ säädetyillä toimenpiteillä;

Hoivarobotit

31. korostaa, että ikääntyneille tarkoitettujen hoivarobottien tutkimuksesta ja kehityksestä on ajan mittaan tullut yleisempää ja edullisempää, jolloin tehdään tuotteita, joilla on enemmän toimintoja ja laajempi kuluttajien hyväksyntä; toteaa, että tällaisille teknologioille on olemassa monia käyttötarkoituksia, joiden kirjo ulottuu ennaltaehkäisystä, avustamisesta ja tarkkailusta virikkeiden ja kumppanuuden tarjoamiseen ikääntyneille, vammaisille henkilöille ja dementiaa, kognitiivisia häiriöitä tai muistinmenetystä poteville henkilöille;

32. huomauttaa, että ihmiskontakti on yksi inhimillisen hoidon peruspiirteistä; katsoo, että ihmisten korvaaminen roboteilla voisi epäinhimillistää hoitokäytäntöjä; toteaa toisaalta, että robotit voisivat suorittaa automatisoituja hoitotehtäviä ja helpottaa hoiva-avustajien työtä, samalla kun ne voivat olla merkittävänä lisänä ihmisten antamalle hoidolle ja tehdä kuntoutusprosessista kohdennetumman, jolloin hoitohenkilökunta ja hoivatyön tekijät voivat käyttää enemmän aikaa diagnosointiin ja paremmin suunniteltuihin hoitovaihtoehtoihin; painottaa, että vaikka robotiikalla voidaan edistää vammaisten ja ikääntyneiden henkilöiden liikkuvuutta ja sosiaalisuutta, ihmisiä tarvitaan silti edelleen hoivanantajina tarjoamaan tärkeää sosiaalista kanssakäymistä, joka ei ole täysin korvattavissa;

Lääketieteelliset robotit

33. korostaa terveydenhuollon ammattilaisten, kuten lääkäreiden ja hoitajien, asianmukaisen koulutuksen ja varautumisen merkitystä, jotta voidaan taata paras mahdollinen ammattitaito ja turvata potilaiden terveys ja suojella sitä; painottaa tarvetta määrittellä ammatilliset vähimmäisvaatimukset, jotka kirurgin on täytettävä ennen kuin hän voi tehdä leikkauksia ja käyttää kirurgisia robotteja; katsoo, että on erittäin tärkeää noudattaa robottien valvotun autonomian periaatetta, jonka pohjalta alustava hoitosuunnitelma ja hoidon toteuttamisen valinta kuuluvat aina ihmiskirurgille; korostaa robottien käyttäjille tarjottavan koulutuksen erityistä merkitystä, jotta he voivat perehtyä alan teknologisiin vaatimuksiin; kiinnittää huomiota nousevaan suuntaukseen kohti itsensä diagnosointia käyttämällä apuna mobiilirobotia, jolloin lääkäreitä on koulutettava käsittelemään tapauksia, joissa diagnoosi on tehty itse; katsoo, että tällaisten teknologioiden käyttö ei saa heikentää eikä vahingoittaa lääkärin ja potilaan välistä suhdetta, vaan niiden on toimittava lääkärin apuna potilaan diagnosoinnissa ja/tai hoidossa vähentäen inhimillisen erehdyksen riskiä, parantaen elämänlaatua ja pidentäen elinajanodotetta;

34. katsoo, että lääketieteelliset robotit valtaavat edelleen alaa suurta tarkkuutta vaativissa leikkauksissa ja toistuvien tehtävien suorittamisessa ja että ne saattavat parantaa kuntoutustuloksia ja tarjota erittäin tehokasta logistista tukea sairaaloissa; katsoo, että lääketieteelliset robotit saattavat myös vähentää terveydenhuollon kustannuksia, kun terveydenhuollon ammattilaiset voivat keskittyä hoidon sijasta ennaltaehkäisyyn ja kun käytettävissä on enemmän varoja, joiden avulla voidaan mukautua paremmin potilaiden erilaisiin tarpeisiin, huolehtia terveydenhuollon ammattilaisten jatkuvasta koulutuksesta ja tehdä tutkimustyötä;

35. kehottaa komissiota varmistamaan ennen lääkinnällisiä laitteita koskevan asetuksen (EU) 2017/745 soveltamisen aloittamista, että uusien lääketieteellisten robotilaitteiden testaamisessa käytettävät menetelmät ovat turvallisia, erityisesti silloin, kun kyseisiä laitteita istutetaan ihmiskehoon;

Ihmisten korjaaminen ja parantelu

36. panee merkille robotiikan tuottamat merkittävät edut ja erittäin hyvät mahdollisuudet vaurioituneiden elinten ja ihmisten toimintojen korjaamisessa ja korvaamisessa, mutta huomauttaa myös monimutkaisista kysymyksistä, jotka koskevat erityisesti ihmisten parantelun mahdollisuuksia, koska lääketieteelliset robotit ja erityisesti kyberfysiset järjestelmät saattavat muuttaa ihmisten käsitystä terveestä kehosta, koska niitä voidaan kantaa suoraan tai ne voidaan asentaa ihmiskehoon; korostaa, että on tärkeää perustaa kiireellisesti sairaaloihin ja muihin terveydenhoitolaitoksiin robottietiikkaa käsitteleviä toimikuntia, joissa on riittävästi henkilöstöä ja joiden tehtävänä on käsitellä ja auttaa ratkaisemaan epätavanomaisia ja monimutkaisia eettisiä ongelmia, jotka liittyvät potilaiden hoitoon; kehottaa komissiota ja

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 216/2008, annettu 20. helmikuuta 2008, yhteisistä siviili-ilmailua koskevista säännöistä ja Euroopan lentoturvallisuusviraston perustamisesta sekä neuvoston direktiivin 91/670/ETY, asetuksen (EY) N:o 1592/2002 ja direktiivin 2004/36/EY kumoamisesta (EUVL L 79, 19.3.2008, s. 1).

Torstai 16. helmikuuta 2017

jäsenvaltioita laatimaan suuntaviivat, jotka toimivat apuna tällaisten toimikuntien perustamisessa ja toiminnassa;

37. huomauttaa, että elintärkeiden lääketieteellisten sovellusten, kuten robottiproteesien, alalla on varmistettava huollon, parannusten ja erityisesti toimintahäiriöitä ja haavoittuvuuksia korjaavien ohjelmistopäivitysten jatkuva saatavuus;

38. suosittaa perustamaan riippumattomia luotettuja elimiä säilyttämään välineet, joita tarvitaan tarjoamaan elintärkeitä ja kehittyneitä lääkinnällisiä laitteita käyttäville ihmisille palveluja, kuten huoltoa, korjauksia ja parannuksia, mukaan lukien ohjelmistopäivityksiä, erityisesti tapauksessa, jossa alkuperäinen toimittaja ei enää tarjoa tällaisia palveluja; ehdottaa velvoitetta, jonka mukaan valmistajat toimittavat näille riippumattomille luotetuille elimille kattavat suunnitteluohjeet sekä lähdekoodin samaan tapaan kuin julkaisusta annetaan kansalliskirjastoon vapaakappale;

39. kiinnittää huomiota siihen riskiin, että ihmiskehoon integroidut kyberfyysiset järjestelmät on mahdollista hakkeroida tai sammuttaa ja niiden muisti tyhjentää, koska tällainen toiminta voi vaarantaa ihmisen terveyden tai jopa hengen, mistä syystä tällaisten järjestelmien suojaaminen on ensisijaisen tärkeää;

40. tähdentää, että kaikille ihmisille on taattava yhdenvertaisesti tällaisten teknologisten innovaatioiden, välineiden ja toimenpiteiden saatavuus; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään avustavien teknologioiden kehittämistä, jotta voidaan edistää näiden teknologioiden kehittämistä ja käyttöönottoa niitä tarvitsevien ihmisten keskuudessa noudattaen unionin allekirjoittaman vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan YK:n yleissopimuksen 4 artiklaa;

Koulutus ja työllisyys

41. kiinnittää huomiota komission ennusteeseen, jonka mukaan Eurooppaa voi kohdata vuoteen 2020 mennessä 825 000 tieto- ja viestintätekniikan ammattilaisen pula ja että 90 prosenttia työpaikoista edellyttää vähintään digitaalisia perustaitoja; suhtautuu myönteisesti komission aloitteeseen ehdotuksesta etenemissuunnitelman laatimiseksi digitaalisen osaamisen kehyksen ja digitaalisen osaamisen kuvaajien mahdollista käyttöä ja tarkistamista varten kaiktasoisien oppijoiden osalta ja kehottaa komissiota tukemaan merkittävästi kaikkien ikäryhmien digitaalisten taitojen kehittämistä ammattiasemasta riippumatta, mikä olisi ensimmäinen askel kohti työmarkkinoiden vajauksen ja kysynnän parempaa tasapainoa; korostaa, että robotiikka-alan kasvu edellyttää, että jäsenvaltiot kehittävät entistä joustavampia koulutusjärjestelmiä, jotta varmistetaan, että osaamisstrategiat kohtaavat robottitalouden tarpeet;

42. katsoo, että yhä useamman nuoren naisen kiinnostuminen digitaalisesta urasta ja naisten määrän lisääminen digitaalisissa työpaikoissa hyödyttäisivät digitaaliteollisuutta, naisia itseään ja Euroopan taloutta; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita käynnistämään aloitteita naisten tukemiseksi tieto- ja viestintätekniikoissa ja heidän digitaalisten taitojensa tehostamiseksi;

43. kehottaa komissiota aloittamaan työhön liittyvien keskipitkän ja pitkän aikavälin suuntausten analysoinnin ja tiiviimmän seurannan ja kiinnittämään erityistä huomiota työpaikkojen luomiseen, siirtymiseen ja häviämiseen eri ammattialoilla, jotta tiedetään, mille aloille työpaikkoja luodaan ja miltä aloilta työpaikkoja häviää robottien käytön lisääntymisen seurauksena;

44. korostaa, että on tärkeää ennakoida yhteiskunnan muutoksia, kun otetaan huomioon, millaisia vaikutuksia robotiikan ja tekoälyn kehittämisellä ja käytöllä saattaa olla; pyytää komissiota analysoimaan erilaisia mahdollisia skenaarioita ja niiden seurauksia jäsenvaltioiden sosiaaliturvajärjestelmien kestävyydelle;

45. korostaa taitoja koskevan joustavuuden sekä sosiaalisten, luovien ja digitaalisten taitojen merkitystä opetuksessa; on varma siitä, että tavoitteena oleva elinikäinen oppiminen edellyttää paitsi kouluissa annettavaa akateemista opetusta myös elinikäistä aktiivisuutta;

46. toteaa, että robotiikka tarjoaa huikeita mahdollisuuksia työsuojelun parantamiseen siten, että vaarallisia ja haitallisia tehtäviä siirretään ihmisiltä roboteille, mutta samalla se saattaa aiheuttaa uusia riskejä, kun ihmiset ja robotit ovat yhä useammin vuorovaikutuksessa työpaikalla; korostaa tässä yhteydessä, että ihmisten ja robottien vuorovaikutukseen on sovellettava tiukkoja ja tulevaisuuteen varautuvia sääntöjä, jotta työpaikalla voidaan taata terveys ja turvallisuus sekä perusoikeuksien kunnioittaminen;

Torstai 16. helmikuuta 2017

Ympäristövaikutukset

47. huomauttaa, että robotiikkaa ja tekoälyä olisi kehitettävä siten, että ympäristövaikutukset jäävät rajallisiksi tehokkaan energiankulutuksen, energiatehokkuuden, uusiutuvien energialähteiden käytön edistämisen ja materiaalien niukan käytön sekä vähäisen jätemäärän, kuten sähkö- ja elektroniikkaromun, ja korjattavuuden avulla; kannustaa siksi komissiota sisällyttämään kiertotalouden periaatteet kaikkeen robotiikkaa koskevaan unionin toimintapolitiikkaan; huomauttaa myös, että robotiikan käytöllä on myönteisiä ympäristövaikutuksia varsinkin maataloudessa, elintarvikehuollossa ja liikenteessä erityisesti koneiden pienemmän koon, lannoitteiden, energian ja veden käytön vähenemisen, täsmäviljelyn sekä reittien optimoinnin ansiosta;

48. korostaa, että kyberfysiset järjestelmät johtavat sellaisen energia- ja infrastruktuurijärjestelmien kehittämiseen, jotka pystyvät valvomaan sähkövirtaa tuottajalta kuluttajalle, ja että niiden seurauksena syntyy tuottajakuluttajia, jotka sekä tuottavat että kuluttavat energiaa; katsoo, että tämä tuo huomattavia ympäristöhyötyjä;

Vastuu

49. katsoo, että yksityisoikeudellinen vastuu robottien aiheuttamista vahingoista on erittäin tärkeä kysymys, jota on analysoitava ja joka on ratkaistava unionin tasolla, jotta voidaan varmistaa sama tehokkuuden, avoimuuden ja yhdenmukaisuuden taso oikeusvarmuuden toteuttamisessa koko unionissa kansalaisille, kuluttajille ja yrityksille;

50. toteaa, että robotiikan kehittyminen edellyttää, että ymmärretään paremmin, millaista yhteistä pohjaa tarvitaan ihmisten ja robottien yhteistoiminnalle, jonka olisi perustuttava kahteen keskeiseen riippuvuussuhteeseen eli ennustettavuuteen ja ohjattavuuteen; korostaa, että nämä kaksi riippuvuussuhdetta ovat olennaisen tärkeitä sen määrittämisessä, mitä tietoa on jaettava ihmisten ja robottien kesken ja kuinka saavutetaan ihmisten ja robottien välinen yhteinen perusta, jotta ihmisten ja robottien välinen yhteistyö olisi sujuvaa;

51. pyytää komissiota antamaan SEUT 114 artiklan perusteella ehdotuksen lainsäädäntövälineeksi, joka koskee robotiikan ja tekoälyn kehittämiseen ja käyttöön seuraavien 10–15 vuoden aikana liittyviä oikeudellisia kysymyksiä, sekä muita kuin lainsäädännöllisiä välineitä, kuten suuntaviivoja ja käytäntöjä, joihin oheisen liitteen suosituksissa on viitattu;

52. katsoo, että riippumatta siitä, millainen oikeudellinen ratkaisu tehdään robottien aiheuttamia vahinkoja koskevan yksityisoikeudellisen vastuun osalta muissa kuin omaisuusvahinkoa koskevissa tapauksissa, tulevalle lainsäädäntövälineelle ei saa rajoittaa millään tavalla korvattavien vahinkojen tyyppiä tai laajuutta tai vahinkoa kärsineelle tarjottavia korvausmuotoja pelkästään sillä perusteella, että vahingon on aiheuttanut muu toimija kuin ihminen;

53. katsoo, että tulevan lainsäädäntövälineen olisi perustuttava komission tekemään perusteelliseen arviointiin, jossa määritellään, olisiko sovellettava ehdotonta vastuuta tai riskinhallinnan lähestymistapaa;

54. huomauttaa samalla, että ehdoton vastuu edellyttää ainoastaan näyttöä siitä, että vahinko on tapahtunut, ja sitä, että osoitetaan syy-yhteys robotin haitallisen käytöksen ja vahingon kärsineen kärsimästä vahingosta;

55. panee merkille, että riskinhallinnan lähestymistavassa ei keskitytä ihmiseen, joka toimii varomattomasti ja on yksin vastuussa, vaan henkilöön, joka tietoisissa olosuhteissa kykenee minimoimaan riskit ja käsittelemään kielteisiä vaikutuksia;

56. katsoo, että vahingosta viime kädessä vastuussa olevien osapuolten määrittämisen jälkeen heidän vastuunsa pitäisi olla periaatteessa suhteessa robotille annettujen ohjeiden todelliseen tasoon ja robotin autonomiaan siten, että mitä suurempi robotin oppimiskyky tai autonomia on ja mitä pidempään robotin koulutus on kestänyt, sitä suurempi olisi sen kouluttajan vastuun oltava; panee merkille erityisesti, että robotille annettusta koulutuksesta peräisin olevia taitoja ei pidä sekoittaa täysin robotin itseoppimiskyvystä riippuviin taitoihin, kun pyritään määrittämään henkilö, jonka syytä robotin haitallinen käytös itse asiassa on; toteaa, että ainakin nykyisessä vaiheessa vastuun on kuuluttava ihmiselle eikä robotille;

57. huomauttaa, että mahdollinen ratkaisu monimutkaiseen kysymykseen, joka koskee yhä autonomisempien robottien aiheuttamista vahingoista vastuussa olevien osoittamista, voisi olla pakollinen vakuutusjärjestelmä, jollainen on jo käytössä esimerkiksi autojen osalta; panee kuitenkin merkille, että toisin kuin tieliikenteen vakuutusjärjestelmässä, jossa vakuutus korvaa ihmisten teot ja laiminlyönnit, robotiikan vakuutusjärjestelmässä olisi otettava huomioon kaikki mahdolliset ketjun vastuualueet;

Torstai 16. helmikuuta 2017

58. toteaa, että tällaista vakuutusjärjestelmää voitaisiin täydentää moottoriajoneuvojen vakuutusten tavoin rahastolla, jonka avulla varmistetaan, että vahingot voidaan korvata myös tilanteissa, joissa vakuutusosuus ei ole olemassa; kehottaa vakuutusalaan kehittämään uusia tuotteita ja vakuutusyhteyksiä robotiikan kehittymisen mukaisesti;

59. kehottaa komissiota tutkimaan, analysoimaan ja harkitsemaan tulevaan lainsäädäntövälineeseen liittyvän vaikutustenarvioinnin yhteydessä kaikkien mahdollisten ja muun muassa seuraavien oikeudellisten ratkaisujen seurauksia:

- a) perustetaan pakollinen vakuutusjärjestelmä, mikäli se on olennaista ja välttämätöntä tietyille robottien luokille, siten, että robottien valmistajien tai omistajien on hankittava jo autojen osalta käytössä olevan järjestelmän tavoin vakuutusosuus robottiensa mahdollisesti aiheuttamille vahingoille;
- b) taataan, että korvausrahaston avulla ei pelkästään taata korvausta tilanteissa, joissa vakuutus ei kata robotin aiheuttamaa vahinkoa;
- c) sallitaan, että valmistaja, ohjelmoija, omistaja tai käyttäjä hyötyy rajatusta vastuusta maksaessaan osuuksia korvausrahastoon ja ottaessaan yhdessä vakuutuksen, jolla taataan korvaus, kun vahingon aiheuttaa robotti;
- d) päätetään, perustetaanko yleinen rahasto kaikille älykkäille autonomisille roboteille vai yksittäinen rahasto kullekin robottiluokalle ja maksetaanko osuus kertaluonteisena maksuna, kun robotti tuodaan markkinoille, vai säännöllisinä maksuina, joita maksetaan robotin koko elinkaaren ajan;
- e) varmistetaan, että robotin ja sen rahaston välinen yhteys käy ilmi robottikohtaisesta rekisteröintinumeroista, joka löytyy erityisestä unionin rekisteristä ja jonka avulla jokainen robotin kanssa vuorovaikutuksessa oleva henkilö voi saada tietoja rahaston luonteesta, omaisuusvahinkoihin liittyvistä vastuun rajoituksista, maksajien nimistä ja tehtävistä sekä kaikista muista asiaankuuluvista asioista;
- f) luodaan ajan mittaan roboteille erityinen oikeudellinen asema, jotta vähintään pisimmälle kehitetyt autonomiset robotit voidaan luokitella sähköisiksi henkilöiksi, jotka ovat vastuussa kaikista mahdollisesti aiheuttamistaan vahingoista, ja jotta sähköistä henkilöllisyyttä voidaan soveltaa tilanteissa, joissa robotit tekevät autonomisia päätöksiä tai ovat muilla tavoin itsenäisesti vuorovaikutuksessa kolmansien osapuolten kanssa;

Kansainväliset näkökohdat

60. toteaa, että unionissa nykyisin sovellettavia liikenneonnettomuuksia koskevia kansainvälisen yksityisoikeuden säännöksiä ei tarvitse muuttaa kiireellisesti niiden mukauttamiseksi autonomisten ajoneuvojen kehittymiseen, mutta sovellettavan lain määrittelyä koskevan nykyisen kaksinkertaisen järjestelmän (joka perustuu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EY) N:o 864/2007⁽¹⁾) ja 4. toukokuuta 1971 tehtyyn Haagin yleissopimukseen tieliikenneonnettomuuksissa sovellettavasta laista) yksinkertaistaminen parantaisi oikeusvarmuutta ja rajoittaisi oikeuspaikkakeinottelun mahdollisuuksia;

61. huomauttaa, että muutoksia on harkittava myös kansainvälisiin sopimuksiin, kuten 8. marraskuuta 1968 tehtyyn Wienin tieliikennesopimukseen ja tieliikenneonnettomuuksissa sovellettavaa lakia koskevaan Haagin yleissopimukseen;

62. odottaa komission varmistavan, että jäsenvaltiot panevat yhdenmukaisesti täytäntöön kansainvälisen oikeuden, kuten Wienin tieliikennesopimuksen, jota on muutettava, jotta kuljettajaton ajo olisi mahdollista, ja kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja teollisuudenalaa panemaan Amsterdamin julistuksen tavoitteet mahdollisimman pian täytäntöön;

63. kannustaa vahvasti kansainväliseen yhteistyöhön yhteiskunnallisten, eettisten ja oikeudellisten haasteiden tarkastelussa ja tämän jälkeen sääntelystandardien määrittelyssä Yhdistyneiden kansakuntien suojeluksessa;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 864/2007, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2007, sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettavasta laista (Rooma II) (EUVL L 199, 31.7.2007, s. 40).

Torstai 16. helmikuuta 2017

64. huomauttaa, että Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 428/2009 ⁽¹⁾ säädettyjä kaksikäyttötuotteiden – tavarat, ohjelmistot ja teknologiat, joita voidaan käyttää sekä siviili- että sotilastarkoituksiin ja/tai jotka voivat edesauttaa joukkotuhoaseiden leviämistä – kauppaa koskevia rajoituksia ja vaatimuksia olisi sovellettava myös robotiikkaan liittyviin sovelluksiin;

Viimeiset näkökohdat

65. pyytää SEUT 225 artiklan nojalla komissiota esittämään SEUT 114 artiklan perusteella ehdotuksen direktiiviksi robotiikkaa koskevista yksityisoikeudellisista säännöistä oheisessa liitteessä esitettyjä suosituksia noudattaen;

66. toteaa, että suosituksissa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan toissijaisuusperiaatetta;

67. katsoo, että pyydetyllä ehdotuksella olisi rahoitusvaikutuksia vain silloin, jos perustetaan uusi eurooppalainen virasto;

o

o o

68. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman sekä liitteenä olevat yksityiskohtaiset suositukset komissiolle ja neuvostolle.

—

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 428/2009, annettu 5 päivänä toukokuuta 2009, kaksikäyttötuotteiden vientiä, siirtoa, välitystä ja kauttakulkua koskevan yhteisön valvontajärjestelmän perustamisesta (EUVL L 134, 29.5.2009, s. 1).

Torstai 16. helmikuuta 2017

PÄÄTÖSLAUSELMAN LIITE

PYYDETYN EHDOTUKSEN SISÄLTÖÄ KOSKEVAT SUOSITUKSET

”Älykkäiden robottien” määrittely ja luokittelu

”Älykkäille” autonomisille roboteille on laadittava yhteinen eurooppalainen määritelmä, joka sisältää tarvittaessa niiden alaluokat ja jossa otetaan huomioon seuraavat ominaispiirteet:

- kyky toimia autonomisesti antureiden avulla ja/tai vaihtamalla tietoja ympäristönsä kanssa (yhteenliitettävyyss) ja analysoimalla näitä tietoja
- kyky oppia kokemusten ja vuorovaikutuksen avulla
- robotin fyysisen tukirakenteen muoto
- kyky mukauttaa käytöstään ja toimintojaan ympäristönsä mukaan.

Älykkäiden robottien rekisteröinti

Jäljitettävyyden ja tulevien suositusten täytäntöönpanon helpottamista varten käyttöön on otettava robottien luokittelua varten laadittuihin perusteisiin pohjautuva kehittyneiden robottien rekisteröintijärjestelmä. Rekisteröintijärjestelmän ja rekisterin on oltava unionin laajuisia ja katettava sisämarkkinat. Niiden hallinnasta voisi vastata tehtävään nimetty Euroopan robotiikka- ja tekoälyvirasto, jos tällainen virasto perustetaan.

Yksityisoikeudellinen vastuu

Millään valitulla robottien ja tekoälyn vastuuseen muissa kuin omaisuusvahinkoa koskevissa tapauksissa sovellettavalla oikeudellisella ratkaisulla ei saa rajoittaa millään tavalla korvattavien vahinkojen tyyppiä tai laajuutta tai vahinkoa kärsineelle tarjottavan korvauksen muotoja pelkästään sillä perusteella, että vahingon on aiheuttanut muu toimija kuin ihminen.

Tulevan lainsäädäntövälineen olisi perustuttava komission tekemään perusteelliseen arviointiin, jossa määritetään, olisiko sovellettava ehdotonta vastuuta tai riskinhallinnan lähestymistapaa.

On perustettava pakollinen vakuutusjärjestelmä, joka voisi perustua valmistajan velvollisuuteen vakuuttaa valmistamansa autonomiset robotit.

Vakuutusjärjestelmää on täydennettävä rahastolla, jotta varmistetaan, että vahingot voidaan korvata myös tilanteissa, joissa vakuutusuojaa ei ole olemassa.

Kaikki päätökset robotteihin ja tekoälyyn sovellettavista yksityisoikeudellisista vastuista koskevista säännöistä olisi tehtävä ottamalla asianmukaisesti huomioon Euroopan laajuinen robotiikkaan ja neurotieteeseen keskittyvä tutkimus- ja kehityshanke niin, että tutkijat ja asiantuntijat voivat arvioida kaikkia tähän liittyviä riskejä ja seurauksia.

Yhteentoimivuus, koodin saatavuus ja teollis- ja tekijänoikeudet

Keskenään vuorovaikutuksessa olevien, verkkoon liitettyjen autonomisten robottien yhteentoimivuus on varmistettava. Lähdekoodin, syöttötietojen ja rakentamista koskevien yksityiskohtien on oltava tarvittaessa saatavilla älykkäiden robottien aiheuttamien onnettomuuksien ja vahinkojen tutkimiseksi sekä niiden jatkuvan toiminnan, saatavuuden, luotettavuuden ja turvallisuuden varmistamiseksi.

Robotiikan peruskirja

Komission olisi otettava huomioon robotiikkaan liittyviä säädöksiä ehdottaessaan seuraavassa robotiikan peruskirjassa määritellyt periaatteet.

Torstai 16. helmikuuta 2017

ROBOTIIKAN PERUSKIRJA

Ehdotetut robotiikkaa koskevat eettiset menettelysäännöt luovat pohjan suunnittelu- ja kehitysvaiheen eettisten peruseriaatteiden määrittelylle, valvonnalle ja noudattamiselle.

Kehys, joka laaditaan ottamalla huomioon Euroopan laajuinen robotiikkaan ja neurotieteeseen keskittyvä tutkimus- ja kehityshanke, on suunniteltava reflektiivisesti, jotta sitä voidaan mukauttaa erikseen tapauskohtaisesti sen arvioimiseksi, onko kyseessä oleva käyttäytyminen oikein vai väärin kyseessä olevassa tilanteessa, ja päätösten tekemiseksi ennalta määritellyn arvohierarkian mukaisesti.

Näiden menettelysääntöjen ei ole tarkoitus korvata tarvetta ratkaista kaikki alaan liittyvät merkittävät oikeudelliset haasteet, vaan sääntöjen olisi oltava luonteeltaan täydentäviä. Menettelysäännöt auttavat robotiikan eettisessä luokittelussa, alaan liittyvän vastuullisen innovoinnin vahvistamisessa ja kansalaisten huolenaiheiden ratkaisemisessa.

Erityistä huomiota on kiinnitettävä asiaankuuluvan teknologian kehityskaareen liittyviin tutkimus- ja kehitysvaiheisiin (suunnitteluprosessi, eettinen arviointi, tarkistukset jne.). Menettelysääntöjen avulla pyritään varmistamaan, että tutkijat, toiminnanharjoittajat, käyttäjät ja suunnittelijat noudattavat eettisiä vaatimuksia. Lisäksi otetaan käyttöön menettely, jonka avulla voidaan kehittää keino asiaankuuluvien eettisten kysymysten ratkaisemiseksi ja näiden järjestelmien eettisen toiminnan mahdollistamiseksi.

ROBOTIIKKAINSINÖÖRIEN EETTISET MENETTELYSÄÄNNÖT

JOHDANTO

Menettelysäännöissä kehoitetaan kaikkia tutkijoita ja suunnittelijoita toimimaan vastuullisesti ja kunnioittamaan toiminnassaan täysimääräisesti ihmisten ihmisarvoa, yksityisyyttä ja turvallisuutta.

Menettelysäännöissä kehoitetaan kaikkien alojen väliseen tiiviiseen yhteistyöhön sen varmistamiseksi, että robotiikan tutkimusta harjoitetaan turvallisesti, eettisesti ja tehokkaasti Euroopan unionissa.

Menettelysäännöt kattavat kaiken robotiikan alan tutkimus- ja kehitystoiminnan.

Menettelysäännöt ovat vapaaehtoisia ja tarjoavat joukon yleisiä periaatteita ja suuntaviivoja kaikkien asianosaisten toimenpiteille.

Robotiikan tutkimuksen rahoituselimiä, tutkimusorganisaatioita, tutkijoita ja eettisiä toimikuntia kannustetaan ottamaan huomioon mahdollisimman varhaisessa vaiheessa tutkittavina olevien teknologioiden tai esineiden tulevaisuuden vaikutukset ja luomaan vastuullisuuden kulttuuri tulevaisuudessa mahdollisesti esiin nousevia haasteita ja mahdollisuuksia ajatellen.

Robotiikan julkisten ja yksityisten tutkimusrahoituselinten olisi vaadittava, että jokaisen robotiikan tutkimusta koskevan tukihakemuksen yhteydessä suoritetaan ja esitetään riskinarviointi. Näissä säännöissä on pidettävä vastuullisina toimijoina ihmisiä, ei robotteja.

Robotiikan alan tutkijoiden on sitouduttava korkeimpia eettisiä ja ammatillisia vaatimuksia noudattavaan toimintaan ja noudatettava seuraavia periaatteita:

Hyvään pyrkiminen – robottien on toimittava ihmisten edun mukaisesti.

Vahinkojen välttäminen – oppi, jonka mukaan ”ensin on varmistettava, ettei aiheuteta vahinkoa”, mikä tarkoittaa, että robotit eivät saa vahingoittaa ihmisiä.

Itsemääräämisoikeus – kyky tehdä tietoisia, vapaaehtoisia päätöksiä vuorovaikutuksesta robottien kanssa.

Oikeudenmukaisuus – robotiikkaan liittyvien hyötyjen oikeudenmukainen jakaminen ja erityisesti kotihoidon ja terveydenhuollon robottien kohtuuhintaisuus.

Torstai 16. helmikuuta 2017

Perusoikeudet

Robottiikkaan liittyvissä tutkimustoimissa on kunnioitettava perusoikeuksia, ja tutkimustoimien suunnittelussa, toteutuksessa, levityksessä ja käytössä on pyrittävä edistämään yksilöiden ja laajemmin yhteiskunnan hyvinvointia ja itsensä määräämisoikeutta. Ihmisarvoa ja riippumattomuutta – sekä fyysisistä että henkistä – on aina kunnioitettava.

Varotoimenpiteet

Robottiikan tutkimustoimissa on noudatettava ennalta varautumisen periaatetta eli ennakoitava tutkimuksen tulosten mahdollisia turvallisuusvaikutuksia ja toteutettava asianmukaiset varotoimenpiteet, jotka ovat oikeassa suhteessa suojan tasoon, samalla kun tuetaan edistystä yhteiskunnan ja ympäristön hyödyksi.

Osallisuus

Robottiikkainsinöörit takaavat avoimuuden ja kunnioittavat kaikkien asianosaisten perusteltua tiedonsaantioikeutta. Osallisuus mahdollistaa kaikkien robotiikkaan liittyvässä tutkimustoiminnassa mukana olevien tai siihen liittyvien asianosaisten osallistumisen päätöksentekoprosesseihin.

Vastuuvollisuus

Robottiikkainsinöörien on oltava vastuussa robotiikan mahdollisista sosiaalisista ja ympäristöön ja ihmisten terveyteen liittyvistä vaikutuksista nykyisille ja tuleville sukupolville.

Turvallisuus

Robottien suunnittelijoiden on otettava huomioon ihmisten fyysinen hyvinvointi, turvallisuus, terveys ja oikeudet ja kunnioitettava niitä. Robottiikkainsinöörin on suojeltava ihmisten hyvinvointia ja kunnioitettava ihmisoikeuksia sekä ilmoitettava viipymättä tekijöistä, jotka voivat olla vaaraksi ihmisille tai ympäristölle.

Palautuvuus

Palautuvuus on ohjattavuuden edellytys ja ratkaisevan tärkeä käsite ohjelmoitaessa robotteja käyttäytymään turvallisesti ja luotettavasti. Palautettavuusmalli kertoo, mitkä robotin toiminnot ovat palautettavissa ja miten ne voidaan siinä tapauksessa palauttaa. Mahdollisuus perua viimeisin toiminto tai toimintosarja antaa käyttäjille mahdollisuuden perua ei-toivotut toiminnot ja palata takaisin työnsä ”hyvään” vaiheeseen.

Yksityisyys

Oikeutta yksityisyyteen on aina kunnioitettava. Robottiikkainsinöörin on varmistettava, että yksityisiä tietoja säilytetään turvallisesti ja käytetään vain asianmukaisella tavalla. Lisäksi robotiikkainsinöörin on taattava, että henkilöt eivät ole tunnistettavissa, lukuun ottamatta poikkeuksellisia tilanteita, joissa se on myös mahdollista ainoastaan selvän, yksiselitteisen ja tietoisuuden suostumuksen perusteella. Ihmisen tietoinen suostumus on pyydettävä ja saatava ennen ihmisen ja koneen välistä vuorovaikutusta. Näin ollen robotiikan suunnittelijoiden vastuulla on pätevän suostumuksen, luottamuksellisuuden, nimettömyyden, oikeudenmukaisen kohtelun ja asianmukaiset menettelyt takaavien menettelyjen kehittäminen ja noudattaminen. Suunnittelijoiden on noudatettava aina pyyntöä asiaankuuluvien tietojen tuhoamiseksi ja poistamiseksi aineistoista.

Hyötyjen maksimointi ja vahinkojen minimointi

Tutkijoiden on pyrittävä maksimoimaan työnsä hyödyt kaikissa vaiheissa työn aloittamisesta levittämiseen. On vältettävä aiheuttamasta vahinkoa tutkimukseen osallistujille, tutkimuksen kohteena oleville ihmisille, kokeeseen, kokeiluun tai tutkimukseen osallistujille tai niiden kohteena oleville. Jos riskit ovat välttämätön ja olennainen osa tutkimusta, on kehitettävä perusteelliset riskien arviointia ja hallintaa koskevat menettelyt ja noudatettava niitä. Vahingon riski ei saa olla tavallisesti suurempi kuin tavallisessa elämässä, eli ihmisiä ei saa altistaa heidän tavallista elämäänsä suuremmille tai

Torstai 16. helmikuuta 2017

useammille riskeille. Robotiikkajärjestelmän toiminnan on perustuttava aina perusteelliseen riskinarviointiprosessiin, jonka on perustuttava ennalta varautumisen ja suhteellisuuden periaatteisiin.

TUTKIMUSEETTISTEN TOIMIKUNTIEN SÄÄNNÖT

Periaatteet

Riippumattomuus

Eettistä arviointia koskevan prosessin on oltava riippumaton itse tutkimuksesta. Tämä periaate korostaa tarvetta estää eturistiriitoja tutkijoiden ja eettisiä käytäntöjä arvioivien toimijoiden sekä arvioijien ja organisatoristen hallintorakenteiden välillä.

Toimivalta

Eettisen arvioinnin suorittavat asianmukaisella tavalla asiantuntevat arvioijat. Huomioon on otettava jäsenten toiminta-alue ja tutkimuseettisten toimikuntien eettisyyttä painottava koulutus.

Avoimuus ja vastuullisuus

Arvioinnin on oltava vastuullinen ja avoin tarkkailulle. Tutkimuseettisten toimikuntien on tunnustettava vastuunsa, ja niiden on oltava asianmukainen osa organisaatioiden rakenteita, jotta voidaan taata toimikuntien läpinäkyvyys ja menettelyt standardien ylläpitämiseksi ja arvioimiseksi.

Tutkimuseettisen toimikunnan rooli

Tutkimuseettinen toimikunta vastaa tavallisesti kaikkien sellaisten tutkimusten arvioimisesta, joissa on osallisina ihmisiä ja joita suorittavat kyseessä olevassa laitoksessa työskentelevät tai sen puolesta toimivat henkilöt, sen varmistamisesta, että eettinen arviointi suoritetaan riippumattomasti, pätevästi ja ajallaan, tutkimukseen osallistujien ihmisarvon, oikeuksien ja hyvinvoinnin suojelemisesta, tutkijoiden turvallisuuden huomioon ottamisesta, muiden asianosaisten perusteltujen etujen huomioon ottamisesta, ehdotusten tieteellisiä ansioita koskevien tietoon perustuvien päätösten tekemisestä ja tietoon perustuvien suositusten antamisesta tutkijalle, jos ehdotus vaikuttaa joltakin osin puutteelliselta.

Tutkimuseettisen toimikunnan kokoonpano

Tutkimuseettisen toimikunnan olisi oltava tavallisesti monialainen, sen olisi koostuttava sekä miehistä että naisista, ja sen jäsenillä olisi oltava laaja kokemus ja asiantuntemus robotiikan tutkimuksen alalta. Nimitysmekanismiin avulla on varmistettava, että toimikunnan jäsenten kokoonpanolla on asianmukainen tasapaino tieteellisen asiantuntemuksen, filosofisten, oikeudellisten tai eettisten taustojen ja maallikkonäkemyksien välillä ja että toimikunnissa on vähintään yksi jäsen, jolla on erityistä asiantuntemusta etiikan alalta, terveydenhoidon, koulutuksen ja sosiaalipalvelujen erityispalvelujen käyttäjiä, jos tällaiset palvelut ovat tutkimustoiminnan kohteina, ja jäseniä, joilla on erityistä metodologista asiantuntemusta arvioimansa tutkimuksen kannalta asiaankuuluvalla alalla. Toimikunnan jäsenet on lisäksi valittava siten, että vältetään eturistiriidoilta.

Seuranta

Kaikissa tutkimusorganisaatioissa on määriteltävä asianmukaiset menettelyt eettisen hyväksynnän saaneen tutkimustoiminnan seuraamiseksi sen päättymiseen asti ja sen varmistamiseksi, että arviointeja jatketaan, jos tutkimussuunnitelmassa on ennakoitu tulevaisuudessa mahdollisesti tapahtuvia muutoksia, jotka edellyttävät toimenpiteitä. Seurannan on oltava oikeasuhteista tutkimuksen luonteen ja siihen liittyvien riskien kanssa. Jos tutkimuseettinen toimikunta katsoo, että seurantaraportin perusteella tutkimuksen eettiseen suorittamiseen liittyy merkittäviä huolenaiheita, toimikunnan on pyydettävä täydellinen ja yksityiskohtainen selvitys tutkimuksesta täydellistä eettistä arviointia varten. Jos tarkastuksen tuloksena on, että tutkimus on suoritettu epäeettisellä tavalla, toimikunnan olisi harkittava antamansa hyväksynnän kumoamista, ja tutkimus olisi keskeytettävä tai lopetettava kokonaan.

Torstai 16. helmikuuta 2017

SUUNNITTELIJOIDEN LISENSSI

- Sinun on otettava huomioon ennen tällaisten teknologioiden suunnittelua, kehittämistä ja toimittamista, sen aikana ja sen jälkeen eurooppalaisiin arvoihin kuuluvat ihmisarvo, itsenäisyys ja itsemääräämisoikeus, vapaus ja oikeudenmukaisuus ja myös tarve olla vahingoittamatta, loukkaamatta, pettämättä tai hyväksikäyttämättä (haavoittuvia) käyttäjiä.
- Sinun on otettava käyttöön luotettavat järjestelmäsuunnittelua koskevat periaatteet robottien toiminnan kaikilla osa-alueilla sekä laitteisto- että ohjelmistosuunnittelun osalta ja myös alustalla tai sen ulkopuolella tapahtuvaa tietojen käsittelyä varten turvallisuuden takaamiseksi.
- Sinun on otettava käyttöön yksityisyyden oletusarvoisesti takaavat ominaisuudet sen varmistamiseksi, että yksityiset tiedot säilytetään turvallisesti ja että niitä käytetään ainoastaan asianmukaisella tavalla.
- Sinun on sisällytettävä selvät opt-out-mekanismit (häätä-seis-painikkeet), joiden on oltava sopusoinnussa kohtuullisen suunnittelun tavoitteiden kanssa.
- Sinun on varmistettava, että robotti toimii paikallisten, kansallisten ja kansainvälisten eettisten ja oikeudellisten periaatteiden mukaisesti.
- Sinun on varmistettava, että robotin päätöksenteon vaiheet ovat toisinnettavissa ja jäljitettävissä.
- Sinun on varmistettava, että robotiikan järjestelmien ohjelmoinnin vaatimuksena on mahdollisimman suuri läpinäkyvyys ja robottien käyttäytymisen ennakoitavuus.
- Sinun on analysoitava ihmis-robottijärjestelmän ennakoitavuus ottamalla huomioon tulkintaan ja toimintaan liittyvät epävarmuudet ja mahdolliset robottien tai ihmisten virheet.
- Sinun on kehitettävä jäljitystyökalut robottien suunnitteluvaiheessa. Nämä työkalut auttavat tutkimaan ja selvittämään – edes rajallisesti – robotin käyttäytymistä eri tasoilla, jotka on tarkoitettu asiantuntijoille, operaattoreille ja käyttäjille.
- Sinun on laadittava suunnittelua ja arviointia koskevat protokollat ja tehtävä yhteistyötä mahdollisten käyttäjien ja asianosaisten kanssa robotiikkaan liittyvien hyötyjen ja riskien, mukaan lukien kognitiiviset, psykologiset ja ympäristöön liittyvät hyödyt ja riskit, arvioimisessa.
- Sinun on varmistettava, että robotit ovat tunnistettavissa roboteiksi, kun ne ovat vuorovaikutuksessa ihmisten kanssa.
- Sinun on suojeltava robotiikan kanssa vuorovaikutuksessa ja kosketuksissa olevien ihmisten turvallisuutta ja terveyttä, kun otetaan huomioon, että robotit tuotteina on suunniteltava käyttämällä prosesseja, joiden avulla taataan niiden turvallisuus. Robotiikkainsinöörin on suojeltava ihmisten hyvinvointia ja kunnioitettava samalla ihmisoikeuksia, eikä hän saa ottaa käyttöön robottia varmistamatta järjestelmän toiminnan turvallisuutta, tehokkuutta ja palautettavuutta.
- Sinun on saatava myönteinen lausunto tutkimuseettiseltä toimikunnalta ennen robotin testaamista todellisessa ympäristössä tai ihmisten kanssa robotin suunnittelu- ja kehittämismenettelyjen yhteydessä.

KÄYTTÄJIEN LISENSSI

- Sinulla on oikeus käyttää robottia ilman fyysisen tai psykologisen vahingon vaaraa tai pelkoa.
- Sinulla on oltava oikeus odottaa, että robotti suoriutuu kaikista tehtävistä, joita varten se on nimenomaisesti suunniteltu.
- Sinun on otettava huomioon, että robotilla voi olla havainnollisia, kognitiivisia ja toimintaan liittyviä rajoitteita.

Torstai 16. helmikuuta 2017

- Sinun on kunnioitettava ihmisten fyysisiä ja psykologisia heikkouksia ja tunne-elämän tarpeita.
 - Sinun on otettava huomioon henkilöiden yksityisyyttä koskevat oikeudet, mukaan lukien videomonitorien poistaminen käytöstä intiimeissä tilanteissa.
 - Sinulla ei ole oikeutta kerätä, käyttää tai luovuttaa henkilötietoja ilman sen henkilön nimenomaista suostumusta, jota tiedot koskevat.
 - Sinulla ei ole oikeutta käyttää robottia millään tavalla, joka on vastoin eettisiä tai oikeudellisia periaatteita ja vaatimuksia.
 - Sinulla ei ole oikeutta muokata robottia siten, että se toimisi aseena.
-

Torstai 16. helmikuuta 2017

P8_TA(2017)0052

Eurooppalainen pilvipalvelualoite

Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. helmikuuta 2017 eurooppalaisesta pilvipalvelualoitteesta (2016/2145(INI))

(2018/C 252/26)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 19. huhtikuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Eurooppalainen pilvipalvelualoite – Kilpailukykyisen tieto- ja osaamistalouden rakentaminen Eurooppaan” (COM(2016)0178) ja siihen liittyvän komission yksiköiden valmisteluasiakirjan SWD(2016)0106,
- ottaa huomioon 6. toukokuuta 2015 annetun komission tiedonannon ”Digitaalisten sisämarkkinoiden strategia Euroopalle” (COM(2015)0192) ja siihen liittyvän komission yksiköiden valmisteluasiakirjan SWD(2015)0100,
- ottaa huomioon 2. heinäkuuta 2014 annetun komission tiedonannon ”Kohti menestyvää datavetoista taloutta” (COM(2014)0442),
- ottaa huomioon 10. lokakuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Vahvempi eurooppalainen teollisuus talouden kasvua ja elpymistä varten” (COM(2012)0582),
- ottaa huomioon 27. syyskuuta 2012 annetun komission tiedonannon aiheesta ”Pilvipalvelujen potentiaali käyttöön Euroopassa” (COM(2012)0529),
- ottaa huomioon 15. helmikuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Suurteholaskenta: Euroopan asema globaalissa kilpajuoksussa” (COM(2012)0045),
- ottaa huomioon 27. toukokuuta 2016 annetut neuvoston päätelmät siirtymisestä avoimen tieteen järjestelmään,
- ottaa huomioon 29. toukokuuta 2015 annetut neuvoston päätelmät avoimesta, verkostoituneesta ja dataintensiivisestä tutkimuksesta nopeamman ja laajemman innovoinnin vauhdittajana,
- ottaa huomioon 5. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman Euroopan uudesta digitaalisesta asialistasta: 2015. eu ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon eurooppalaisia julkishallintoja, yrityksiä ja kansalaisia palvelevia yhteentoimivuusratkaisuja sekä yhteisiä toteutuspuitteita koskevasta ohjelmasta (ISA²-ohjelma) julkisen sektorin nykyaikaistamisen välineenä 25. marraskuuta 2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen (EU) 2015/2240 ⁽²⁾,
- ottaa huomioon julkisen sektorin hallussa olevien tietojen uudelleenkäytöstä annetun direktiivin 2003/98/EY muuttamisesta 26. kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/37/EU ⁽³⁾,

⁽¹⁾ EUVL C 81 E, 15.3.2011, s. 45.

⁽²⁾ EUVL L 318, 4.12.2015, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 175, 27.6.2013, s. 1.

Torstai 16. helmikuuta 2017

- ottaa huomioon 10. maaliskuuta 2016 antamansa päätöslauselman ”Kohti menestyvää datavetoista taloutta”⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 19. tammikuuta 2016 antamansa päätöslauselman digitaalisten sisämarkkinoiden toimenpidepaketistä⁽²⁾,
- ottaa huomioon 15. tammikuuta 2014 antamansa päätöslauselman Euroopan uudelleenteollistamisesta kilpailukyvyyn ja kestävyiden edistämiseksi⁽³⁾,
- ottaa huomioon 10. joulukuuta 2013 antamansa päätöslauselman aiheesta ”Pilvipalvelujen potentiaali käyttöön Euroopassa”⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 16. tammikuuta 2013 annetun Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon komission tiedonannosta Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle ”Pilvipalvelujen potentiaali käyttöön Euroopassa” (TEN/494),
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon aiheesta ”Eurooppalainen pilvipalvelualoite – Kilpailukykyisen tieto- ja osaamistalouden rakentaminen Eurooppaan” (2016 TEN/592 EESC-2016),
- ottaa huomioon eurooppalaisesta pilvipalvelualoitteesta ja tieto- ja viestintätekniikan standardisoinnin prioriteeteista digitaalisia sisämarkkinoita varten annetun alueiden komitean lausunnon 2016 (SEDEC-VI-012),
- ottaa huomioon 10. kesäkuuta 2016 annetun komission tiedonannon aiheesta ”Uusi osaamisohjelma Euroopalle: Vahvistetaan yhdessä inhimillistä pääomaa, työllistettävyyttä ja kilpailukykyä” (COM(2016)0381),
- ottaa huomioon luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuojasetus) 27. huhtikuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon toimenpiteistä yhteisen korkeatasoisen verkko- ja tietojärjestelmien turvallisuuden varmistamiseksi koko unionissa 6. heinäkuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/1148⁽⁶⁾ (verkko- ja tietoturvadirektiivi),
- ottaa huomioon 14. syyskuuta 2016 annetun komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi eurooppalaisesta sähköisen viestinnän säännöstöstä (COM(2016)0590),
- ottaa huomioon 25. toukokuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Digitaalisten sisämarkkinoiden verkkoalustat: Euroopan mahdollisuudet ja haasteet” (COM(2016)0288),
- ottaa huomioon 9. joulukuuta 2015 annetun komission tiedonannon ”Tavoitteena nykyaikainen, eurooppalaisempi tekijänoikeusjärjestelmä” (COM(2015)0626),
- ottaa huomioon 19. huhtikuuta 2016 annetun komission tiedonannon tieto- ja viestintätekniikan standardointiprioriteeteista digitaalisilla sisämarkkinoilla (COM(2016)0176),

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0089.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0009.

⁽³⁾ EUVL C 482, 23.12.2016, s. 89.

⁽⁴⁾ EUVL C 468, 15.12.2016, s. 19.

⁽⁵⁾ EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1.

⁽⁶⁾ EUVL L 194, 19.7.2016, s. 1.

Torstai 16. helmikuuta 2017

- ottaa huomioon avointa innovointia, avointa tiedettä ja avointa kansainvälistä yhteistyötä koskevan ja toukokuussa 2016 julkistetun komission tutkimuksen ja innovoinnin pääosaston julkaisun ”Open Innovation, Open Science, Open to the World – A vision for Europe”,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
- ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan mietinnön sekä sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan ja kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan lausunnot (A8-0006/2017),
- A. ottaa huomioon, että koska unionin nykyinen pilvikapasiteetti on riittämätöntä ja unionin tutkimuslaitosten ja teollisuuden tuottamaa dataa käsitellään sen vuoksi usein muualla, eurooppalaiset tutkijat ja innovoijat muuttavat paikkoihin, joissa suuri data- ja laskentakapasiteetti on helpommin saatavilla;
- B. katsoo, että tiedon jakamiseen kannustavan selkeän rakenteen puute, tieteellisten tietojärjestelmien yhteentoimimattomuus ja tieteellisen tiedon infrastruktuurien sirpaloituminen yli tieteenalojen ja rajojen estävät datavetoisen tieteen koko potentiaalin hyödyntämisen;
- C. katsoo, että unioni on jäänyt jälkeen suurteholaskennan alalla, mikä johtuu siitä, että unionissa ei investoida riittävästi kattavan suurteholaskentajärjestelmän luomiseen, kun taas Yhdysvaltain, Kiinan, Japanin ja Venäjän kaltaisissa maissa investoidaan merkittävästi näihin järjestelmiin, ne on asetettu strategiseksi painopistealaksi ja on otettu käyttöön kansallisia ohjelmia niiden kehittämiseksi;
- D. ottaa huomioon, että unionin pilvipalvelujen koko potentiaali on hyödynnettävissä vasta, kun tieto voi liikkua vapaasti unionissa selkeiden sääntöjen mukaisesti, ja että kansainväliset tietovirrat ovat entistä tärkeämpiä unionin taloudessa ja maailmantaloudessa;
- E. ottaa huomioon, että massadatan analysointi- ja hyödyntämiskyky muuttaa tapaa, jolla tieteellistä tutkimusta tehdään;
- F. ottaa huomioon, että komission tiedonannossa ”Eurooppalainen pilvipalvelualoite – Kilpailukykyisen tieto- ja osaamistalouden rakentaminen Eurooppaan” tunnustetaan avoimen tieteen ja pilvipalvelujen muutosvaikutus osana Euroopan digitaalitaloutta;
- G. ottaa huomioon, että verkostointia sekä tietojen säilytystä ja käsittelyä koskevat toimintatavat vaihtelevat jäsenvaltioittain, minkä seurauksena syntyy erillisiä saarekkeita ja tiedonkierto hidastuu;
- H. ottaa huomioon, että yleisellä tietosuojasetuksella, verkko- ja tietoturvadirektiivillä ja digitaalisten sisämarkkinoiden strategialla voidaan luoda perusta kilpailukykyiselle ja menestyvälle Euroopan digitaalitaloudelle, joka on avoin kaikille sääntöjä noudattaville markkinatoimijoille;
- I. ottaa huomioon, että tieto on digitaalitalouden raaka-aine ja että tieto on olennaisen tärkeässä asemassa unionin tieteen ja teollisuuden digitalisoinnin sekä uuden tekniikan kehittämisen ja uusien työpaikkojen luomisen kannalta;
- J. ottaa huomioon, että äskettäin hyväksytyssä yleisessä tietosuojasetuksessa annetaan henkilötietojen suoja koskevat vahvat turvatakeet ja että olisi varmistettava yhteensovitettu lähestymistapa asetuksen täytäntöönpanoon;
- K. ottaa huomioon, että komission vuonna 2015 julkistamassa digitaalisten sisämarkkinoiden strategiassa luvattiin poistaa tiedon vapaan liikkuvuuden esteet ja perusteettomat datan sijaintia koskevat rajoitukset datan säilytyksen ja käsittelyn yhteydessä;

Torstai 16. helmikuuta 2017

- L. katsoo, että komission on esitettävä vakaalla pohjalla olevia ehdotuksia, jotta poistetaan tiedon vapaan liikkuvuuden rajoitukset parhaiden mahdollisten digitaalisten sisämarkkinoiden luomiseksi ja täytäntöön panemiseksi;
- M. ottaa huomioon, että pilvipalvelujen käyttöönottoon ja kehittämiseen liittyy haasteita, koska unionissa ei ole riittävästi tarvittavia suurinopeuksisia infrastruktuureja ja verkkoja;
- N. katsoo, että pyrkimykset tutkimus- ja tietoinfrastruktuurin – mukaan lukien maailmanluokan suurteholaskentakeskukset ja muut tutkimusinfrastruktuuriverkot – täytäntöönpanon ja pitkän aikavälin kestävyuden helpottamiseen ja tukemiseen auttavat yhteistyön tiivistämisen ja tuloksien vaihtamisen kautta vastaamaan tieteen, teollisuuden ja yhteiskunnan suuriin haasteisiin;
- O. ottaa huomioon, että datan määrä kasvaa ennennäkemättömällä vauhdilla siten, että vuonna 2020 dataa on yli 16 triljoonaa gigabittia, mikä vastaa 236 prosentin vuotuista kasvua datan tuotannossa;
- P. ottaa huomioon, että datavetoinen talous riippuu laajemmasta TVT-ekosysteemistä, kuten esineiden internetistä hankintaa varten, suurinopeuksisista laajakaistaverkoista datan siirtämistä ja pilvipalveluista datan käsittelyä varten sekä osaavista tutkijoista ja työntekijöistä;
- Q. katsoo, että eurooppalaisten tutkijoiden välinen yhteistyö, tiedon käyttö ja vaihto tietosuojaviranomaisten vaatimuksia aina noudattaen sekä uusien teknisten ratkaisujen käyttö, mukaan lukien pilvipalvelut ja eurooppalaisen tieteen digitalisointi, ovat keskeisessä asemassa digitaalisten sisämarkkinoiden kehittämisessä; toteaa, että eurooppalaiset avoimen tieteen pilvipalvelut vaikuttavat myönteisesti tieteen kehitykseen Euroopassa; katsoo, että niitä on kehitettävä ja käytettävä siten, että otetaan asianmukaisesti huomioon perusoikeuskirjassa vahvistetut perusoikeudet;

Yleistä

1. suhtautuu myönteisesti eurooppalaisiin avoimen tieteen pilvipalveluihin mallina pilvipalvelujen käytöstä yksityisellä ja julkisella sektorilla; suhtautuu myönteisesti komission suunnitelmaan laajentaa käyttäjäpohjaa kattamaan mahdollisimman nopeasti teollisuus ja hallitukset;
2. suhtautuu myönteisesti komission tiedonantoon ”Eurooppalainen pilvipalvelualoite – Kilpailukykyisen tieto- ja osaamistalouden rakentaminen Eurooppaan” ja katsoo, että tämä on ensimmäinen askel luotaessa asianmukaista perustaa avoimille ja kilpailukykyisille unionin toimille pilvipalvelujen ja suurteholaskennan alalla;
3. suhtautuu myönteisesti komission eurooppalaiseen pilvipalvelualoitteeseen osana digitaalisten sisämarkkinoiden strategiaa ja Euroopan teollisuuden digitalisointia koskevaa pakettia, jolla edistetään Euroopan digitaalitalouden kasvua, lisätään eurooppalaisten yritysten ja palvelujen kilpailukykyä ja parannetaan niiden globaalia markkina-asemaa; kehottaa komissiota varmistamaan selkeästi määriteltyjen toimenpiteiden avulla, että aloite on tarkoituksenmukainen, tulevaisuuteen suuntautunut ja sen vaatimukset huomioon ottava eikä luo suhteettomia tai perusteettomia esteitä;
4. korostaa, että on tärkeää tehdä unionista maailmanlaajuisen tutkimuksen keskus, hankkii kriittistä massaa ja perustaa osaamiskeskuksia; painottaa, että tarvitaan sekä resursseihin liittyvää kapasiteettia että houkutteleva ympäristö, jotta unioni houkuttelisi maailmanlaajuisesti johtavia tutkijoita; korostaa lisäksi, että on erittäin tärkeää suhtautua avoimesti kansainvälisiin tutkijoihin ja siten houkutella kansainvälisiä investointeja, jotta unionista tulee maailman kilpailukykyisin tietotalous;
5. korostaa, että olisi nopeutettava pilvipalvelujen standardointitoimia; painottaa, että parantamalla standardeja ja yhteentoimivuutta mahdollistetaan eri pilvijärjestelmien välinen viestintä ja vältetään riippuvuussuhteen syntyminen yhteen pilvituotteiden ja -palvelujen tarjoajaan; kehottaa komissiota tekemään tiivistä yhteistyötä kaupallisten pilvipalvelujen tarjoajien kanssa alan avoimien standardien kehittämiseksi;

Torstai 16. helmikuuta 2017

6. korostaa, että tämän eurooppalaisen aloitteen lisäarvo perustuu avoimen tiedon jakamiseen sekä luotettavan ja avoimen ympäristön kehittämiseen tiedeyhteisölle tieteellisen datan ja tulosten säilyttämistä, jakamista ja uudelleenkäyttöä varten;
7. korostaa, että on ratkaisevan tärkeää lisätä tietoisuutta pilvipalvelujen hyödyistä, koska niiden kysyntä on edelleen liian vähäistä unionissa; huomauttaa, että pilvipalvelujen kustannustehokkuudella ja skaalattavuudella edistetään talouskasvua; muistuttaa, että pk-yritykset ovat tärkein työpaikkoja ja kasvua unionissa edistävä tekijä; painottaa, että pilvipalvelujen tuottama hyöty voi olla erityisen tärkeä pk-yritysten kannalta, koska niiltä puuttuu usein resursseja investoida paikan päällä sijaitseviin laajamittaisiin fyysisiin tietoteknisiin järjestelmiin;
8. suhtautuu myönteisesti avoimen tieteen malliin ja sen rooliin Euroopan osaamistalouden rakentamisessa ja siihen, että se edistää edelleen tutkimuksen laatua ja sen kehittämistä Euroopan unionissa; korostaa, että teollisuus ja erityisesti pk-yritykset eivät tällä hetkellä hyödynnä parhaalla mahdollisella tavalla kerätyn tutkimusdatan arvoa, mikä johtuu siitä, että rajat ylittävän datan vapaa liikkuvuus on puutteellista eikä saatavilla ole yhteistä alustaa tai portaalia, ja panee merkille komission tavoitteen, jonka mukaan kaiken Horisontti 2020 -ohjelmassa tuotetun tieteellisen tiedon olisi lähtökohtaisesti oltava avointa;
9. painottaa, että eurooppalaisten avoimen tieteen pilvipalvelujen lisäksi olisi otettava käyttöön kattava kyberturvallisuusstrategia, koska tiedeyhteisö tarvitsee luotettavan tietoinfrastruktuurin, jota voidaan hyödyntää ilman uhkaa tietojen menettämisestä tai korruptoitumisesta tai niihin tunkeutumisesta; kehottaa komissiota ottamaan kyberturvallisuuteen liittyvät seikat huomioon kaikkien tietotekniikka-aloitteidensa alkuvaiheista alkaen;
10. kehottaa komissiota näyttämään esimerkkiä ja varmistamaan, että kaikkien unionin ohjelmista – kuten Horisontti 2020, Euroopan strategisten investointien rahasto (ESIR), Euroopan rakenne ja investointirahastot (ERI) ynnä muut – rahoitettujen tutkimusten tiedot ja tulokset ovat oletusarvoisesti avoimia löydettävyyttä, saatavuutta, yhteentoimivuutta ja uudelleenkäyttöä koskevien FAIR-periaatteiden pohjalta;
11. on huolestunut Euroopan pilvipalvelualoitteen 4,7 miljardin euron rahoitusvajeesta; kehottaa komissiota määrittämään asianmukaiset rahoitusmekanismit eurooppalaisia avoimen tieteen pilvipalveluja ja Euroopan datainfrastruktuuria varten; kehottaa lisäksi komissiota osoittamaan riittävät varat tätä toimintapolitiikan alaa varten Horisontti 2020 -ohjelmassa ja yhdeksättä puiteohjelmaa koskevassa komission ehdotuksessa;
12. suosittelee, että komissio varmistaisi, että eurooppalaiset avoimen tieteen pilvipalvelut hyödyttävät kaikkia unionin alueita, ja että tutkitaan mahdollisuutta käyttää aluekehitysrahastoja aloitteen laajentamiseksi;
13. korostaa, että tällä hetkellä vain 12 prosenttia ESIR-rahoituksesta menee digitaalisiin toimiin; kehottaa komissiota esittämään kohdennettuja toimia, joilla voitaisiin aidosti edistää kaikkien unionin rahastojen ja erityisesti ESIR-rahaston käyttöä digitaalisiin sisämarkkinoihin liittyvissä hankkeissa, mukaan luettuina tietojen yhteiskäyttö, digitaalinen saatavuus, infrastruktuuri ja Euroopan laajuiset digitaaliset yhteydet, ja kohdistamaan lisävaroja eurooppalaisen tutkimuksen, kehityksen ja innovoinnin tehostamiseen muun muassa yksityisyyttä parantavien teknologioiden ja avoimen lähdekoodin turvallisuuden aloilla; katsoo, että tätä aloitetta olisi kehitettävä yhdessä muiden Horisontti 2020 -ohjelmien kanssa, jotka liittyvät esimerkiksi yksityisiin pilvipalveluihin ja sähköisiin viranomaispalveluihin;
14. katsoo, että yksityinen sektori olisi sisällytettävä eurooppalaisten avoimen tieteen pilvipalvelujen käyttäjäpohjaan alusta alkaen esimerkiksi tarjoamalla sovelluspalveluja; huomauttaa, että unionin yritysten odotetaan osallistuvan eurooppalaisten avoimen tieteen pilvipalvelujen 4,7 miljardin euron suuruisen rahoitusvajeen paikkaamiseen; toteaa, että on epätodennäköistä, että yritykset investoivat ohjelmaan, jos ne eivät pysty samalla hyödyntämään sen tuottamia etuja;

Torstai 16. helmikuuta 2017

15. korostaa, että alansa huippua edustava supertietokoneinfrastruktuuri on ratkaisevan tärkeä unionin kilpailukyvyyn kannalta; kehottaa komissiota mahdollistamaan käyttövalmiiden eksa-luokan tietokoneiden saatavuuden unionissa vuoteen 2022 mennessä;
16. kehottaa komissiota kannustamaan unionin pk-yrityksiä ja teollisuudenaloja osallistumaan unionin tietoinfrastruktuurin laitteistojen ja ohjelmistojen valmistamiseen, millä edistetään unionin taloutta, kestävästä kasvusta ja työpaikkojen luomista;
17. kehottaa komissiota ottamaan jäsenvaltiot ja muut tutkimuksen rahoittajat mukaan hallintoa ja rahoitusta koskevan etenemissuunnitelman laadintaan ja täytäntöönpanoon, millä varmistetaan tarkoituksenmukaisten resurssien osoittaminen aloitetta varten ja helpotetaan kansallisten toimien koordinoitua välttämättä tarpeettomat päällekkäisyydet ja kustannukset;
18. kannattaa ajatusta siitä, että yhteentoimivuus ja tiedon siirrettävyys ovat keskeisiä tekijöitä vastattaessa merkittäviin yhteiskunnallisiin haasteisiin, jotka edellyttävät tehokasta tietojen yhteiskäyttöä sekä monialaista ja useisiin toimijoihin perustuvaa lähestymistapaa; toteaa, että komission tiedonannossa eurooppalaisesta pilvipalvelualoitteesta (COM(2016)0178) mainittu toimintasuunnitelma on väline, jota tarvitaan vähentämään sirpaloitumista ja varmistamaan, että tutkimustietoa käytetään FAIR-periaatteiden mukaisesti;
19. pyytää komissiota esittämään toimintasuunnitelman, joka perustuu täyden avoimuuden ja tiedonantovelvollisuuden periaatteisiin, jossa on selkeät toimenpidepaketit ja aikataulut ja jossa määritellään saavutettavat tulokset, rahoituslähteet ja koko prosessiin osallistuvat sidosryhmät;
20. tukee eurooppalaisia avoimen tieteen pilvipalveluja osana eurooppalaista pilvipalvelualoitetta, joka luo virtuaaliympäristön, jossa kaikkien alueiden tutkijat ja ammattilaiset voivat tallentaa, jakaa, hallita, analysoida ja käyttää uudelleen tutkimusdataansa ja myös julkisin varoin rahoitettua tutkimusdataa yli tieteenalojen ja valtioiden rajojen, millä voidaan ehkäistä sisämarkkinoiden hajanaisuutta; kehottaa komissiota soveltamaan avoimeen tieteseen kattavaa ja avoimen tieteen yhteisön ja riippumattomien tutkijoiden kannalta osallistavaa lähestymistapaa, selventämään tiedonannossa käytettyjä määritelmiä ja erityisesti eurooppalaisen pilvipalvelualoitteen ja eurooppalaisten avoimen tieteen pilvipalvelujen välistä eroa sekä päivittämään lainsäädäntöä tutkimustulosten uudelleenkäytön helpottamiseksi;
21. katsoo, että eurooppalaisella pilvipalvelualoitteella varmistetaan tiede- ja tutkimusalan investoinnit, jotta luodaan kannustimia ja välineitä tiedon jakamiseksi ja käyttämiseksi mahdollisimman laajalla alalla, ja että sen tueksi olisi luotava vakaa unionin pilvipalvelu- ja tietoinfrastruktuuri;
22. korostaa, että pk-yritykset ovat unionin talouden ydin ja että tarvitaan lisää toimia edistämään unionin pk-yritysten ja uusyritysten kansainvälistä kilpailukykyä, jotta voidaan korkealaatuisen tiedon, data-analyysin, turvallisten palvelujen ja odotustenmukaisen kustannustehokkuuden avulla luoda mahdollisimman hyvä ympäristö uusien lupaavien teknologisten edistysaskelten käyttöönotolle;
23. kehottaa komissiota luomaan taloudellisesti elinkelpoisen perustan eurooppalaisille pilvipalveluille ja toteuttamaan selkeitä toimia kannustaakseen pk-yrityksiä tarjoamaan jäsenvaltioissa toteutettavia kilpailukykyisiä ratkaisuja tietojen käsittelyä ja säilytystä varten;
24. muistuttaa olemassa olevien yleiseurooppalaisten rakenteiden avulla saavutetuista myönteisistä tuloksista ja kansallisissa tiedontallennusjärjestelmissä saatavilla olevasta avoimesta datasta; toteaa, että sisämarkkinoilla on edelleen useita esteitä, jotka estävät tämän aloitteen täyden hyödyntämisen; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tarkastelemaan jo saatavilla olevan datan potentiaalia ja varmistamaan avointa dataa koskevan johdonmukaisen strategian ja tämän datan uudelleenkäytettävyyden kaikissa jäsenvaltioissa; panee merkille, että komission ja jäsenvaltioiden on tutkittava tarvetta investoida enemmän rajat ylittävään fyysiseen infrastruktuuriin ja erityisesti suurteholaskentaa, suurinopeuksisia laajakaistaverkkoja ja massadatan säilytyspalveluja yhdistäviin hankkeisiin, jotta datavetoinen talous voidaan toteuttaa onnistuneesti unionissa; kehottaa komissiota analysoimaan maailmanlaajuisia yritysjohtoisia ja muita kansainvälisiä kumppanuuksia tässä asiassa;

Torstai 16. helmikuuta 2017

25. toteaa, että on jatkettava kannustamista pilvipalvelujen käyttöönottoon unionin pk-yrityksissä; toteaa, että eurooppalaisten pilvipalvelujen tarjoajat tarvitsevat koordinoitua lisätukea, kun osallistutaan digitaaliseen maailmaan, parannetaan käyttäjäpuolen luottamusta ja lisätään tietoisuutta pilvipalvelujen käyttöönottoon liittyvistä hyödyistä;

26. korostaa, että yritysten ja kansalaisten internet-laajakaistayhteyksien saatavuus on olennainen osa kilpailukykyistä tieto- ja osaamistaloutta unionissa; katsoo tältä osin, että pilvipalvelujen kehittämisen olisi oltava tiiviisti sidoksissa aloitteisiin, joilla edistetään yritysten ja kansalaisten internet-laajakaistayhteyksien saatavuutta erityisesti maaseutualueilla;

27. ottaa huomioon, että eri sukupolvien digitaaliset koulutustoimet, kybertaidot mukaan lukien, ovat ratkaisevassa asemassa pilvipalvelujen kehityksen kannalta, jotta voidaan havaita tärkeimmät tekniikkaan ja tehokkuuteen liittyvät osaamisvajheet ja saavuttaa digitaaliset tavoitteet; suhtautuu myönteisesti komission äskettäin hyväksytyyn uuden osaamisohjelman puitteissa esitettyihin ehdotuksiin ja painottaa riittävien rahoitusvarojen tarvetta;

28. uskoo, että pilvipalveluita tarjoavissa uusyrittäksissä kehitetään erityisratkaisuja, joilla nopeutetaan ja helpotetaan pilvipalveluita sekä lisätään niiden luotettavuutta, joustavuutta ja turvallisuutta;

29. painottaa, että pilvipalvelujen kehityksen kannalta tärkeää suurteholaskentaa olisi kohdeltava Euroopan datainfrastruktuurin olennaisena osana koko ekosysteemissä ja eduista olisi tiedotettava laajalti;

30. toteaa, että olisi kannustettava tiedemaailman, tutkimuslaitosten ja muiden sidosryhmien osallisuutta, jotta läpikäytetään ja tuetaan integroidun tieteellisen tiedon infrastruktuureja ja suurteholaskentaa;

31. toteaa, että yksityisen sektorin ja EU:n ulkopuolisten maiden nykyisten ja tulevaisuudessa tarjoamien palvelujen vuoksi eurooppalaisten avoimen tieteen pilvipalvelujen on tarjottava sekä kannustimia että uusia palveluja, jotta päästään irti nykyisten tutkimuskäytäntöjen kangistuneista kaavoista;

32. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että tulevaisuuteen suuntautunut unionin kasvu asetetaan painopisteeksi, jotta unionissa voidaan kehittää kilpailukykyistä pilvipalvelualaa; painottaa, että on tärkeää varmistaa, että pilviratkaisujen markkinakysyntä jatkaa kasvamistaan ja että pilvipalvelujen käyttöönottoa kannustetaan rahoituksen, verotuksen ja sosiaaliturvan, valmistuksen, pankkitoiminnan, terveydenhuollon, tiedotusvälineiden ja viihteen sekä maatalouden kaltaisilla vertikaalisilla teollisuudenaloilla;

33. katsoo, että yleinen tietosuoja-asetus muodostaa henkilötietojen suojelun kehyksen; toteaa kuitenkin, että sen täytäntöönpanon hajanaisuus jäsenvaltioissa vaikeuttaisi tutkijoiden työtä ja tulosten jakamista, mikä puolestaan heikentäisi pyrkimyksiä luoda tutkijoiden välille pilvipalvelujen mahdollistamaa yhteistyötä; vaatii siksi, että tietosuoja-asetuksen täytäntöönpanosta ja sen valvonnasta huolehditaan asianmukaisesti;

34. painottaa, että eurooppalaisen pilvipalvelualoitteen mukaisia ratkaisuja olisi kehitettävä ottaen asianmukaisesti huomioon perusoikeuskirjassa vahvistetut perusoikeudet ja erityisesti tietosuoja, yksityisyyttä, vapautta ja turvallisuutta koskevat oikeudet;

35. ottaa huomioon, että tietotalous on vasta aivan alkutekijöissään, liiketoimintamalleja kehitetään edelleen ja olemassa olevia malleja ollaan jo nyt purkamassa ja muuttamassa; kehottaa komissiota varmistamaan, että kaikki alan sääntely on teknologianeutraalin innovointiperiaatteen mukaista eikä siinä aseteta merkittäviä esteitä innovoinnille, teollisuuden digitalisoinnille sekä esineiden internetin ja tekoälyn kaltaisen uuden tekniikan kehittämiselle unionissa;

Torstai 16. helmikuuta 2017

36. kehottaa komissiota tekemään yhteistyötä jäsenvaltioiden ja kaikkien sidosryhmien kanssa ja osallistumaan tarvittavien täytäntöönpanotoimien määrittelyyn, jotta maksimoidaan eurooppalaisen pilvipalvelualoitteen potentiaali; katsoo, että avoin innovointi ja avoin tiede osallistavat innovointiprosessiin paljon enemmän toimijoita, kuten tutkijoita, yrittäjiä, käyttäjiä, hallituksia ja kansalaisyhteiskunnan;

Avoimen tieteen pilvipalvelut

37. panee merkille tärkeimpien sidosryhmien aliedustuksen keskusteluissa ja suuren mittakaavan pilottihankkeissa; katsoo, että samaan aikaan, kun on vältettävä hallinnollista räsitusta, on tehokkaan tiedonvaihdon ennakkoehtona oltava, että julkisen ja yksityisen alan sidosryhmät sekä kansalaisyhteiskunta paikallisella, alueellisella, kansallisella ja unionin tasolla osallistuvat aktiivisesti aloitteeseen; korostaa, että eurooppalaisen pilvipalvelualoitteen olisi vastattava muidenkin kuin tiedeyhteisön tarpeisiin eikä se saisi hyödyttää ainoastaan sitä, vaan sen olisi hyödytettävä myös teollisuutta, kuten pk- ja uusyrittäjiä, sekä julkishallintoa ja kuluttajia;

38. korostaa, että eurooppalaisten avoimen tieteen pilvipalvelujen kehittämisessä on otettava asianmukaisesti huomioon perusoikeuskirjassa vahvistetut perusoikeudet ja erityisesti tietosuojaa, yksityisyyttä, vapautta ja turvallisuutta koskevat oikeudet ja että siinä on noudatettava sisäänrakennetun ja oletusarvoisen yksityisyyden suojan periaatteita sekä suhteellisuuden, välttämättömyyden, tietojen minimoinnin ja käyttötarkoituksen rajoittamisen periaatteita; toteaa, että kun henkilötietoja käytetään massadatasovelluksissa tai pilvipalveluissa, riskien vähentämiseksi ja asianomaisten rekisteröityjen suojelun parantamiseksi voidaan soveltaa lisäsuojatoimenpiteitä, joista voidaan mainita salanimien käyttö, tietojen anonymisointi tai salaustekniikat, mukaan luettuna salaus; muistuttaa, että tietojen anonymisointi on peruuttamaton prosessi, ja kehottaa komissiota laatimaan ohjeita tietojen anonymisoinnista; toistaa, että arkaluonteiset tiedot vaativat erityistä suojelua nykyisen lainsäädännön mukaisesti; korostaa, että edellä mainitut periaatteet sekä laatua, luotettavuutta ja luottamuksellisuutta koskevat korkeat standardit ovat tarpeen, jotta kuluttajat luottaisivat eurooppalaiseen pilvipalvelualoitteeseen;

39. painottaa, että eurooppalaisten avoimen tieteen pilvipalvelujen pohjalta olisi luotava pilvipalvelut, joihin kaikki luottavat, niin tutkijat, yritykset kuin julkiset palvelutkin;

40. katsoo, että tutkimustiedon hallinnoimiseksi, analysoimiseksi, jakamiseksi, uudelleen käyttämiseksi ja säilyttämiseksi on tarpeen edistää avointa ja luotettavaa yhteistyöfoorumia, jonka pohjalta voidaan kehittää ja tuottaa innovoivia palveluita tietyn edellytyksin;

41. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tutkimaan asianmukaisia hallinto- ja rahoituskehyksiä ottaen riittävällä tavalla huomioon olemassa olevat aloitteet ja niiden kestävyys ja kyvyn edistää yhtäläisiä toimintaedellytyksiä kaikkialla Euroopassa; painottaa, että jäsenvaltioiden olisi harkittava kansallisten rahoitusohjelmien integroimista unionin rahoitusohjelmiin;

42. kehottaa komissiota analysoimaan kaikkia rahoituslähteitä eurooppalaisten pilvipalvelujen käyttöönottoa varten ja vahvistamaan nykyisiä välineitä kehityksen nopeuttamiseksi keskittyen erityisesti parhaisiin käytäntöihin;

43. pyytää komissiota varmistamaan, että kaikki Horisontti 2020 -ohjelman tuottamat tieteelliset tutkimukset ja tulokset ovat oletusarvoisesti avoimia, ja pyytää jäsenvaltioita mukauttamaan kansallisia tutkimusohjelmiaan vastaavasti;

44. on tietoinen siitä, että eurooppalaisilla avoimen tieteen pilvipalveluilla mahdollistetaan digitaalinen tiede siten, että tietotekniikka valtavirtaistetaan palveluna EU:n julkiseen tutkimusalaan; kehottaa laatimaan "tieteen alan pilvipalvelujen liittovaltiomallin", jossa yhdistyvät julkiset tutkimusorganisaatiot, sidosryhmät, pk-yritykset, uusyrittäjät ja sähköiset infrastruktuurit sekä kaupalliset toimittajat ja jonka tarkoituksena on luoda yhteinen foorumi, jolla tarjotaan monenlaisia palveluja EU:n tutkimusyhteisöille;

45. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita laatimaan yhteistyössä sidosryhmien kanssa etenemissuunnitelman, jossa vahvistetaan mahdollisimman pian selkeä aikataulu eurooppalaisten avoimen tieteen pilvipalveluissa kaavailujen toimien täytäntöönpanolle;

Torstai 16. helmikuuta 2017

46. kehottaa komissiota arvioimaan huolellisesti unionin julkisten tutkimusohjelmien tutkijoiden tarpeita, jotta havaitaan pilvipalvelujen infrastruktuurin tarjonnan mahdolliset puutteet; katsoo, että jos puutteita havaitaan, komission olisi kehotettava EU:n pilvipalveluinfrastruktuurin tarjoajia antamaan tietoja kehitystään koskevista etenemissuunnitelmista, jotta voidaan arvioida, riittävätkö yksityiset investoinnit puutteiden korjaamiseen vai edellyttääkö se julkisen lisärahoituksen myöntämistä;

47. pyytää komissiota varmistamaan, että kaikki Horisontti 2020 -ohjelman tuottamat tieteelliset tutkimukset ja tulokset hyödyttävät unionin yrityksiä ja kansalaisia yleensä; kehottaa muuttamaan kannustinrakenteita siten, että tutkijat, teollisuus ja julkis palvelut jakavat tietoaan ja parantavat tiedonhallintaa, koulutusta, teknistä osaamista ja digitaalista lukutaitoa;

48. suhtautuu myönteisesti siihen, että pilvipalvelualoitteessa keskitytään laajakaistaverkkojen, laajamittaisten säilytysjärjestelmien, suurteholaskennan ja EU:n massadataekosysteemin rakentamiseen;

49. korostaa, että 5G-tekniikan kehittämisen ja eurooppalaisen sähköisen viestinnän säännösten sääntöjen avulla olisi lisättävä eurooppalaisten avoimen tieteen pilvipalvelujen houkuttelevuutta korkealaatuisten internetyhteyksien ja uuden huippuluokan infrastruktuurin myötä;

50. pitää myönteisenä, että komissio pyrkii siihen, että unioni pystyy käsittelemään suuria määriä tietoa infrastruktuureilla, joita hyödyntävät palvelut käyttävät reaaliaikaista tietoa, joka saadaan sensoreista tai sovelluksista, jotka yhdistelevät eri lähteistä peräisin olevaa tietoa; toteaa, että eurooppalaisen pilvipalvelualoitteen tavoitteena on varmistaa paremmat ja yhtenäisemmät toimet infrastruktuurin kehittämiseksi;

51. tukee GÉANT-verkon kehittämisen jatkamista, jotta siitä tulee edistynein kansainvälinen verkko ja jotta ylläpidetään unionin johtoasemaa tutkimusalalla;

52. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan sidosryhmien kanssa koordinoituvia toimia, jotta vähennetään digitaalisten infrastruktuurien sirpaloitumista ottamalla käyttöön toimintaa koskeva etenemissuunnitelma ja rahoittajat, hankkijat ja käyttäjät osallistava vakaa hallintorakenne, ja painottaa tarvetta edistää avoimen tieteen periaatteita tiedon hallinnan ja yhteiskäytön osalta siten, että ei haitata innovointia eikä loukata yksityisyyttä ja henkisen omaisuuden suojaa digitaalisella aikakaudella;

53. pitää tärkeänä, että eurooppalainen pilvipalvelualoite perustuu Verkkojen Eurooppa -välineen rakenneseisiin ja etenkin sähköiseen tunnistamiseen ja sähköisiin allekirjoituksiin, jotta lujitetaan käyttäjien luottamusta turvalliseen, yhteentoimivaan ja saumattomaan sähköiseen viestintään kaikkialla unionissa;

54. kehottaa komissiota kohdistamaan lisävaroja unionin pilvipalvelualan tutkimuksen, kehityksen, innovoinnin ja koulutuksen edistämiseksi ja painottaa sellaisten infrastruktuurien ja prosessien tarvetta, joilla suojataan avointa tietoa ja käyttäjien yksityisyyttä;

55. painottaa, että standardien on mahdollistettava helppo ja täydellinen siirrettävyys sekä hyvä yhteentoimivuus pilvipalvelujen välillä;

56. uskoo vahvasti, että avoimen tieteen pilvipalveluja koskevan aloitteen olisi perustuttava avoimeen standardiin, jotta varmistetaan yhteentoimivuus ja saumaton viestintä sekä estetään riippuvuussuhteen syntyminen yhteen tarjoajaan;

57. korostaa, että avointen standardien ja maksuttoman ja avoimen lähdekoodin ohjelmistojen käyttö on erittäin tärkeää, kun pyritään takaamaan avoimuus siitä, miten henkilötietoja ja muita arkaluontoisia tietoja suojellaan;

58. toteaa, että EU:n talous on entistä riippuvaisempi supertietokoneiden kyvystä kehittää innovoivia ratkaisuja, alentaa kustannuksia ja lyhentää tuotteiden ja palvelujen markkinoilletuontiaikaa; tukee komission toimia eurooppalaiseen laitteistotekniikkaan perustuvan eksa-luokan supertietokonejärjestelmän kehittämiseksi;

Torstai 16. helmikuuta 2017

59. katsoo, että unioni tarvitsee täysimittaista suurteholaskentaekosysteemiä, jotta se voi hankkia huippuluokan supertietokoneita, turvata suurteholaskentajärjestelmien tarjonnan ja tarjota suurteholaskentapalveluja teollisuudelle ja pk-yrityksille simulointia, visualisointia ja prototyyppien luomista varten; katsoo, että on erittäin tärkeää varmistaa, että EU sijoittuu maailman johtavien supertietokonevaltojen joukkoon vuoteen 2022 mennessä;

60. katsoo, että eurooppalainen teknologiyhteisö ja suurteholaskentaa koskeva sopimusperusteinen julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuus ovat ratkaisevassa asemassa määrittäessä unionin tutkimusalan painopisteitä, kun kehitetään eurooppalaista tekniikkaa kaikissa suurteholaskentaratkaisujen tarjontaketjun segmenteissä;

61. suhtautuu myönteisesti Quantum Manifesto -kvanttimanifestin mukaiseen komission ehdotukseen yhden miljardin euron suuruisen lippulaiva-aloitteen alulle panemisesta kvanttitekniikan alalla;

62. muistuttaa komissiota siitä, että pilvipalveluala on jo investoinut miljardeja euroja huippuluokan infrastruktuurin rakentamiseen EU:ssa; toteaa, että unionin tiedemiehet ja tutkijat voivat nykyään käyttää pilvipalveluinfrastruktuuria, jonka avulla he voivat toteuttaa nopeita kokeita ja innovointeja monenlaisia palveluja käyttäen ja maksaa ainoastaan siitä, mitä he käyttävät, millä vähennetään tutkimukseen kuluva aikaa; toteaa, että unionin ratkaisevaa tukea tutkimukselle ja kehitykselle ei pitäisi käyttää olemassa olevien varojen toisintamiseen vaan sen sijaan kannustamaan kasvua ja kilpailukykyä edistävillä uusilla tieteenaloilla saavutettaviin läpimurtoihin;

63. painottaa, että tiedeyhteisö tarvitsee turvallisen, vakaan ja avoimeen lähdekoodiin perustuvan ja suurkapasiteettisen infrastruktuurin, jotta edistetään tutkimusta ja estetään mahdolliset turvallisuusrikkomukset, kyberhyökkäykset tai henkilötietojen väärinkäyttö erityisesti silloin, kun kerätään, säilytetään ja käsitellään suuria tietomääriä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan tarpeellisen teknologian, mukaan lukien salaustekniikat, kehittämistä ja kannustamaan siihen ottaen huomioon sisäänrakennettuun turvallisuuteen perustuvan lähestymistavan; pitää myönteisenä, että komissio pyrkii lisäämään yhteistyötä, jota viranomaiset, eurooppalainen teollisuus (mukaan luettuina pk- ja uusyrietykset) sekä tutkijat ja yliopistomaailman edustajat tekevät massadatan ja kyberturvallisuuden alalla aina tutkimus- ja innovointiprosessin varhaisista vaiheista alkaen, jotta voidaan mahdollistaa innovatiivisten ja luotettavien eurooppalaisten ratkaisujen ja markkinarakojen löytäminen ja varmistaa samalla asianmukainen turvallisuustaso;

64. katsoo, että kehittämällä pilvipalvelujen yhteentoimivuutta, tiedon siirrettävyyttä ja palvelutasosopimuksia koskevia selkeitä normeja taataan varmuus ja avoimuus sekä pilvipalvelujen tuottajille että loppukäyttäjille;

65. painottaa, että luotettavuus, turvallisuus ja henkilötietojen suojele ovat kuluttajien luottamuksen edellytyksiä ja että luottamuksella luodaan terveen kilpailukyvyn perusta;

66. toteaa, että teollisuuden olisi oltava keskeisessä asemassa kehitettäessä laajalti hyväksytyjä standardeja, jotka vastaavat digitaalisen ajan vaatimuksia, ja että näillä standardeilla lisättäisiin pilvipalvelujen tarjoajien halua innovointiin ja käyttäjien halua laajentaa pilvipalvelujen käyttöä edelleen unionissa;

67. kehottaa komissiota ottamaan johtoaseman eri alojen ja kielialueiden välisten sekä rajat ylittävien yhteentoimivuuden ja pilvipalvelustandardien edistämiseksi sekä yksityisyyttä suojaavien, luotettavien, turvallisten ja energiatehokkaiden pilvipalvelujen tukemiseksi olennaisena osana yhteistä strategiaa, jossa keskitytään maksimoimaan mahdollisuudet kehittää standardeja, joista voi tulla maailmanlaajuisia;

68. katsoo, että tarvitaan tiedon yhteentoimivuutta koskeva toimintasuunnitelma, jotta voidaan hyödyntää unionin tutkijoiden tuottamaa merkittävää tiedon määrää ja parantaa sen uudelleen käytettävyyttä tutkimuksen ja teollisuuden alalla; kehottaa komissiota kehittämään yhteistyössä keskeisten tieteellisten sidosryhmien kanssa tehokkaita järjestelmiä, joilla tiedosta – mukaan lukien metatieto, yhteiset eritelmät ja dataobjektien tunnistimet – tehdään löydettävää, saatavilla olevaa, yhteentoimivaa ja uudelleenkäytettävää (FAIR-periaatteet);

Torstai 16. helmikuuta 2017

69. toteaa, että unionissa ei investoida suurteholaskentaekosysteemiin yhtä paljon kuin muilla maailman alueilla ja että tämä ei vastaa sen taloudellista ja tiedollista potentiaalia;

70. kehottaa komissiota edistämään yhteentoimivuutta ja estämään riippuvuussuhteen syntymisen yhteen toimittajaan kannustamalla siihen, että useat unionin pilvipalveluinfrastruktuurin tarjoajat asettavat saataville valikoiman kilpailukykyisiä, yhteentoimivia ja siirrettäviä infrastruktuuripalveluja;

71. vaatii toimenpiteitä, joilla säilytetään korkealaatuinen standardointijärjestelmä, jolla voidaan houkutella parasta teknologista panostusta; pyytää komissiota omaksumaan toimintalinjoja, joilla poistetaan liialliset esteet innovatiivisilta aloilta, jotta voidaan kannustaa tutkimus- ja kehitysinvestointeihin sekä unionin laajuiseen standardointiin;

72. kehottaa komissiota kaikin tavoin välttämään tilannetta, jossa heti alusta muodostuu riippuvuussuhde yhteen tarjoajaan digitaalisilla markkinoilla erityisesti eurooppalaisen pilvipalvelualoitteen kaltaisilla kehittyvillä aloilla;

73. tunnustaa yhteentoimivuuden ja standardien merkityksen edistettäessä tieto- ja viestintäteknikan alan kilpailukykyä; pyytää komissiota määrittämään, mitä puutteita eurooppalaisia tieteen pilvipalveluja koskeissa standardeissa on muun muassa pk- ja uusyritysten ja keskeisten unionin alojen kannalta; tukee markkinavetoisten, vapaaehtoisten, teknologia-neutraalien, avointen, maailmanlaajuisesti yhteensopivien ja markkinoiden kannalta merkityksellisten standardien kehittämistä;

74. katsoo, että ISA²-ohjelma tarjoaa mahdollisuuden laatia yhteentoimivuusstandardeja, joita voidaan soveltaa massadatan hallintaan julkishallinnossa sekä hallintoelinten toiminnassa yritysten ja kansalaisten kanssa;

75. katsoo, että standardien olisi vastattava alan ja muiden sidosryhmien ilmeisiin tarpeisiin; korostaa, että on kehitettävä yhteiset korkeat standardit ja sovittava niistä, jotta voidaan varmistaa tietojen tehokas käyttö ja jakaminen, joka ulottuu yksittäisiä tieteenaloja, laitoksia ja kansallisia rajoja pitemmälle; kehottaa komissiota määrittämään tarvittaessa parhaat sertifiointijärjestelmät eri jäsenvaltioissa, jotta voidaan yhdessä asianomaisten sidosryhmien kanssa laatia kysyntään perustuvat yleiseurooppalaiset standardit, jotka mahdollistavat tietojen yhteiskäytön ja perustuvat avoimiin ja globaaleihin standardeihin aina, kun tämä on perusteltua; korostaa, että eurooppalaisen pilvipalvelualoitteen yhteydessä toteutettavissa toimissa on varmistettava, että niissä otetaan huomioon sisämarkkinoiden tarpeet ja ne pysyvät maailmanlaajuisesti avoimina ja seuraavat tekniikan kehitystä;

76. tukee komission aikomusta poistaa datan ja datapalvelujen vapaan liikkuvuuden esteet ja etenkin tekniset ja oikeudelliset esteet ja datan säilytystä koskevat kohtuuttomat vaatimukset sekä edistää datan yhteentoimivuutta liittämällä toisiinsa eurooppalainen pilvipalvelualoite ja datan vapaata liikkuvuutta koskeva aloite; toteaa, että digitaalisen yhteiskunnan aikaansaamiseksi datan vapaa liikkuvuus on katsottava sisämarkkinoiden viidenneksi vapaudeksi; panee merkille, että massadatan hallintaa koskeva selkeä lainsäädäntökehys sekä riittävät taidot ja resurssit ja asiaa koskevien ammattipätevyyskysien tunnustaminen ovat ennakkoehdellytyksiä pilvipalvelujen täyden potentiaalnin hyödyntämiselle; kehottaa komissiota määrittämään yhdessä sidosryhmien ja erityisesti alan teollisuuden kanssa massadataa ja koodausta koskevat alan koulutusmahdollisuudet myös uuden osaamishjelman puitteissa ja luomaan sidosryhmille ja etenkin pk- ja uusyrityksille kannustimia käyttöä, avata ja jakaa dataa sisämarkkinoilla;

77. suhtautuu myönteisesti Quantum Manifesto -kvanttimanifestin mukaiseen komission ehdotukseen yhden miljardin euron suuruisen lippulaiva-aloitteen alulle panemisesta kvanttitekniikan alalla; korostaa kuitenkin sidosryhmien läpinäkyvän ja avoimen kuulemisen merkitystä, jotta nopeutetaan kehittämistoimia ja kaupallisten tuotteiden saattamista julkisille ja yksityisille käyttäjille;

Torstai 16. helmikuuta 2017

Avoimen tiedon yhteiskäyttö, tutkimustiedon yhteiskäyttö

78. suhtautuu myönteisesti siihen, että eurooppalaisten avoimen tieteen pilvipalvelujen kehityksen myötä tutkijat ja tutkimusalan ammattilaiset saavat paikan, jossa säilyttää, jakaa, käyttää ja uudelleenkäyttää tietoa, ja luodaan perusta datavetoiselle innovoinnille unionissa; painottaa, että tiedon yhteiskäyttöön liittyvä hyöty on tunnustettu laajalti;

79. toteaa, että tiedosta on tullut keskeinen tekijä paikallisen, kansallisen ja maailmanlaajuisen päätöksenteon kannalta; toteaa, että tiedon yhteiskäytöstä seuraa merkittävää hyötyä myös paikallis- ja alueviranomaisille ja että julkistamalla viranomaistietoja edistetään demokratiaa ja luodaan uusia liiketoimintamahdollisuuksia;

80. tukee sitä, että komissio pyrkii unionin teollisuuden tutkijoiden ja tiedemaailman kanssa kehittämään julkisen ja yksityisen sektorin Big Data Value -kumppanuuden, jolla on yhteisvaikutuksia suurteholaskentaa koskevan sopimusperusteisen julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden kanssa, millä lisätään tietoon ja suurteholaskentaa perustuvaa yhteisöjen luomista sekä luodaan pohja kukoistavalle datavetoiselle taloudelle unionissa; tukee kyberturvallisuutta koskevaa julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuutta, jolla edistetään julkisten ja yksityisten toimijoiden välistä yhteistyötä tutkimus- ja innovointiprosessin varhaisessa vaiheessa, jotta saavutetaan innovoivia ja luotettavia ratkaisuja unionissa;

81. korostaa, että komission olisi oltava mahdollisimman varhaisessa vaiheessa tiiviissä yhteydessä teollisuuden kumppaneihin ja erityisesti pk- ja uusyrityksiin, jotta taataan, että yritysten ja teollisuuden vaatimukset otetaan asianmukaisesti huomioon ja sisällytetään aloitteen myöhempään vaiheeseen;

82. kannustaa julkishallintoja ottamaan turvalliset, luotettavat ja varmat pilvipalvelut huomioon laatimalla selkeän oikeudellisen kehyksen ja toteuttamalla lisätoimia pilvipalvelukohtaisten sertifiointijärjestelmien kehittämiseksi; toteaa, että yritysten ja kuluttajien on voitava suhtautua luottavaisesti uuden tekniikan käyttöönottoon;

83. katsoo, että julkishallinnossa olisi sovellettava oletusarvoisesti hallinnon julkisen avoimen datan periaatetta; kehottaa edistämään tasoa ja nopeutta, jolla tietoa julkistetaan avoimen tiedon muodossa, määrittämään saataville asetettavat keskeiset tietueet ja kannustamaan avoimen tiedon uudelleenkäyttöä avoimessa muodossa;

84. toteaa, että digitaalitekniikan hämmästyttävä kasvu on keskeinen tekijä tuottaessa laajamittaisia raakadatan virtoja pilvipalveluympäristössä ja että raakadatan virtojen laajamittainen kerääminen massadatajärjestelmiin lisää pilvipalveluvetoisten tiedonlouhintajärjestelmien laskennan monimutkaisuutta ja resurssien käyttöä; toteaa, että malliin perustuvan tiedon yhteiskäytön käsitteellä mahdollistetaan paikallinen tiedonkäsittely lähellä tietolähteitä ja muutetaan raakadatan virrat toteutuskelpoisiksi tietämismalleiksi; toteaa, että näihin tietämismalleihin liittyy kaksitahoinen hyöty, eli paikallisten tietämismallien saatavuus välittömien toimien toteuttamista ja osallistumiseen perustuvan tiedon yhteiskäyttöä varten pilvipalveluympäristöissä;

85. tukee toukokuussa 2016 annettuja neuvoston päätelmiä, jotka koskevat siirtymistä avoimen tieteen järjestelmään, ja erityisesti päätelmää siitä, että tutkimustiedon optimaalisen uudelleenkäytön peruseriaatteena tulisi olla ”niin avointa kuin on mahdollista, niin suljettua kuin on tarpeen”;

Tekstin- ja tiedonlouhinta

86. korostaa, että julkisen datan asettaminen kaikilta osin saataville eurooppalaisten avoimen tieteen pilvipalvelujen kehityksessä ei riitä poistamaan kaikkia tietopohjaisen tutkimuksen esteitä;

87. toteaa, että aloitetta on täydennettävä nykyaikaisella tekijänoikeuskehityksellä, jonka avulla olisi voitava estää EU:n datatutkimusprosessin sirpaloituminen ja yhteentoimivuuden puute;

88. katsoo, että aloitteella olisi säilytettävä tasapaino tutkijoiden, oikeudenhaltijoiden ja muiden tiedeyhteisön toimijoiden oikeuksien välillä noudattaen täysipainoisesti tekijöiden ja julkaisijoiden oikeuksia ja tukien samalla innovatiivista tutkimusta unionissa;

Torstai 16. helmikuuta 2017

89. katsoo, että tutkimustietoa voidaan jakaa eurooppalaisten avoimen tieteen pilvipalvelujen puitteissa puuttumatta tutkijoiden tai tutkimuslaitosten omistamiin tekijänoikeuksiin siten, että tarvittaessa otetaan käyttöön lisenssimalleja; ottaa huomioon, että asiaan liittyvät parhaat käytännöt on vahvistettu Horisontti 2020 -ohjelman avointa tutkimustietoa koskevassa kokeiluhankkeessa;

90. katsoo, että tietokantadirektiivissä 96/9/EY, jota on aiheellista tarkistaa, rajoitetaan tiedon käyttöä, jos sillä ei ole taloudellista tai tieteellistä lisäarvoa;

Tietosuoja, perusoikeudet ja tietoturva

91. kehottaa komissiota ryhtymään toimiin jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamisen edistämiseksi, jotta voidaan välttää oikeudenkäytön epäselvyydet ja hajanaisuus ja varmistaa avoimuus digitaalisilla sisämarkkinoilla;

92. katsoo, että Euroopan unioni on yksityisyyden suojan alalla edelläkävijä, ja kannustaa noudattamaan korkeaa yksityisyyden suojelun tasoa kaikkialla maailmassa;

93. korostaa, että tietosuojaviranomaisten, poliittisten päättäjien ja teollisuuden on noudatettava koordinoitua lähestymistapaa, jotta autetaan organisaatioita tässä siirtymässä huolehtimalla noudattamisen mahdollistavista keinoista ja velvoitteiden yhdenmukaisesta tulkinnasta ja soveltamisesta sekä lisäämällä tietoisuutta kansalaisten ja yritysten kannalta keskeisistä kysymyksistä;

94. korostaa, että EU on digitaalipalvelujen maailmanlaajuinen tuoja ja viejä ja että sen kilpailukyky edellyttää vakaata pilvipalvelu- ja tietotaloutta; kehottaa komissiota toimimaan edelläkävijänä pyrittäessä luomaan yhdenmukaisia ja maailmanlaajuisesti hyväksytyjä henkilötietojen suojaa koskevia standardeja;

95. katsoo, että maailmanlaajuiset tietovirrat ovat keskeisen tärkeitä kansainvälisen kaupan ja talouskasvun kannalta ja että tiedon vapaata liikkuvuutta koskevalla komission aloitteella olisi mahdollistettava se, että unionissa ja erityisesti pilvipalvelujen kasvavalla alalla toimivat yritykset ovat maailmanlaajuisen innovointikilpailun eturintamassa; painottaa, että aloitteella olisi myös pyrittävä poistamaan mielivaltaiset rajoitukset, joita sovelletaan siihen, mihin yritysten olisi sijoitettava infrastruktuurinsa tai missä niiden olisi säilytettävä tietonsa, koska näin haitataan unionin talouden kehitystä;

96. katsoo, että unionin nykyinen tietosuojalainsäädäntö, erityisesti äskettäin hyväksytyt yleinen tietosuoja-asetus ja direktiivi lainvalvontatarkoituksessa käsiteltävien henkilötietojen suojasta (direktiivi (EU) 2016/680)⁽¹⁾, takaa henkilötietojen suojelua koskevat voimakkaat suojatoimet, mukaan luettuina henkilötiedot, joita kerätään, yhdistetään ja esitetään salanimellä tieteellisiin tutkimustarkoituksiin, ja terveyteen liittyvät arkaluontoiset tiedot sekä erityisehdot niiden julkaisemiselle ja julkistamiselle, rekisteröityjen oikeus vastustaa jatkokäsittelyä sekä säännöt, jotka koskevat lainvalvontaviranomaisten pääsyä tietoihin rikostutkinnan yhteydessä; kehottaa komissiota ottamaan nämä suojatoimet huomioon eurooppalaisten avoimen tieteen pilvipalvelujen kehittämisessä sekä pilvipalveluissa säilytettäviin tietoihin pääsyä koskevien sääntöjen täytäntöönpanossa; on tietoinen siitä, että yleisen tietosuoja-asetuksen täytäntöönpanoa koskeva yhdenmukaisesti lähestymistapa, johon kuuluvat esimerkiksi ohjeet sekä keinot sääntöjen noudattamisen varmistamiseksi samoin kuin kansalaisille, tutkijoille ja yrityksille suunnatut tiedotuskampanjat, on keskeisen tärkeä erityisesti eurooppalaisten avoimen tieteen pilvipalvelujen kehittämiselle sekä tutkimusyhteistyön edistämiseksi suurteholaskennan avulla;

97. katsoo, että vapaasta datavirrasta on hyötyä digitaaliselle taloudelle sekä tieteen ja tutkimuksen kehittämiselle; korostaa, että tiedon vapaata liikkuvuutta koskevalla komission aloitteella olisi mahdollistettava se, että eurooppalaisten pilvipalvelujen kasvava ala on maailmanlaajuisen innovointikilpailun eturintamassa, tieteelliset ja innovointitarkoitukset mukaan luettuina; palauttaa mieliin, että aina siirrettäessä henkilötietoja pilvipalveluinfrastruktuureihin tai muille unionin ulkopuolella sijaitseville vastaanottajille olisi noudatettava yleisessä tietosuoja-asetuksessa säädettyjä siirtoa koskevia sääntöjä ja että tiedon vapaata liikkuvuutta koskevan komission aloitteen olisi oltava näiden säännösten mukainen; korostaa, että aloitteella olisi myös pyrittävä vähentämään rajoitteita sen suhteen, mihin yritysten olisi sijoitettava infrastruktuuri tai missä niiden olisi säilytettävä tietoa, sillä rajoitukset heikentäisivät unionin talouden kehitystä ja estäisivät

⁽¹⁾ EUVL L 119, 4.5.2016, s. 89.

Torstai 16. helmikuuta 2017

tutkijoita saamasta täyttä hyötyä datavetoisesta tieteestä, ja korostaa, että samalla olisi säilytettävä tietosuojalainsäädännön mukaiset rajoitukset, jotta voidaan estää eurooppalaisten avoimen tieteen pilvipalvelujen mahdolliset väärinkäytökset tulevaisuudessa;

98. uskoo vahvasti, että unionin olisi oltava henkilötietojen, myös arkaluontoisten tietojen, turvallisuuden ja suojelun etulinjassa ja unionin olisi toimittava maailmanlaajuisesti tietosuojan ja tietoturvan korkean tason puolesta; katsoo, että unionin tietosuojakehys yhdistettynä osallistavaan kyberturvallisuusstrategiaan, jolla varmistetaan luotettavat tietoinfrastruktuurit, jotka on suojattu tietojen menetystä, tunkeutumista tai hyökkäyksiä vastaan, voisivat muodostaa eurooppalaisille yrityksille yksityisyyteen liittyvän kilpailuedun; kehottaa komissiota varmistamaan, että eurooppalaiset pilvipalvelut säilyttävät tieteellisen riippumattomuuden ja tutkimuksen puolueettomuuden ja suojelevat unionin tiedeyhteisön työtä;

99. kehottaa komissiota varmistamaan, että perusoikeuksia, yksityisyyden suojaa, tietosuojaa, teollis- ja tekijänoikeuksia sekä arkaluontoisia tietoja koskevia kysymyksiä käsitellään yleistä tietosuoja-asetusta ja tietosuojadirektiiviä (95/46/EY) tiukasti noudattaen; korostaa, että pilvi-infrastruktuureihin kohdistuvista turvallisuusuhkista on tullut kansainvälisempiä, hajanaisempia ja mutkikkaampia, ne hidastavat niiden käytön tehostamista ja edellyttävät unionin laajuista yhteistyötä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioiden kansallisia viranomaisia Euroopan verkko- ja tietoturvavirastoa (ENISA) kuullen tekemään yhteistyötä turvallisen ja luotettavan digitaali-infrastruktuurin luomiseksi ja kyberturvallisuuden korkean tason saavuttamiseksi verkko- ja tietoturvadirektiivin mukaisesti;

100. kehottaa komissiota varmistamaan, että aloite on tarkoituksenmukainen, tulevaisuuteen suuntautunut ja sen vaatimukset huomioon ottava sekä teknologianeutraali, ja korostaa, että komission ja jäsenvaltioiden on otettava mallia markkinoista ja pilvipalvelualasta, jotta ne voivat parhaiten täyttää alan nykyiset ja tulevat vaatimukset ja edistää innovointia pilvipalveluihin perustuvan tekniikan alalla;

101. ottaa huomioon massadataan liittyvän potentiaalın, kun pyritään nopeuttamaan teknistä innovointia ja rakentamaan tietotaloutta; ottaa huomioon, että vähentämällä tietojen yhteiskäytön esteitä lisätään yritysten kilpailukykyä hyödyttämällä samalla paikallis- ja alueviranomaisia; korostaa tiedon siirrettävyyden helpottamisen merkitystä;

102. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään teollisuusvetoisia standardointialoitteita, joilla varmistetaan, että sisämarkkinat pysyvät avoimina kolmansille maille ja reagoivat teknologian kehitykseen, jolloin vältetään innovointia ja kilpailukykyä unionissa haittaavia tekijöitä; toteaa, että tietoturvaan ja yksityisyyteen liittyvä standardointi on tiiviisti sidoksissa lainkäyttövaltaa koskevaan kysymykseen ja että kansalliset viranomaiset ovat keskeisessä asemassa;

103. korostaa, että on myös otettava huomioon nykyiset aloitteet, jotta vältetään päällekkäisyydet, jotka saattavat estää avoimuuden, kilpailuvyyn ja kasvun, ja että tietojen yhteiskäyttöä koskevien markkinavetoisten yleiseurooppalaisten standardien on oltava kansainvälisten standardien mukaisia;

104. korostaa, että on saatettava tasapainoon perustellut tietosuojaa koskevat huolet sekä tarve turvata toistaiseksi hyödyntämätön "datan vapaa liikkuvuus"; peräänkuuluttaa nykyisten tietosuojasääntöjen noudattamista avoimen massadatan markkinoilla;

105. kannattaa ehdotusta avoimen tutkimusdatan asettamisesta oletusvaihtoehdoksi uusissa Horisontti 2020 -ohjelman hankkeissa, koska julkisin varoin rahoitettu tutkimusaineisto on julkishyödyke, joka on tuotettu yhteisen edun nimissä ja joka olisi asetettava avoimesti saataville mahdollisimman vähin rajoituksin oikea-aikaisesti ja vastuullisesti;

Torstai 16. helmikuuta 2017

106. toteaa, että eurooppalaisessa pilvipalvelualoitteessa keskitytään mahdollisesti arkaluonteisiin T&K-aloihin sekä sähköisen hallinnon portaaleihin; muistuttaa, että pilvipalvelujen kyberturvallisuutta on paras käsitellä verkko- ja tietoturvadirektiivin puitteissa;

107. ottaa huomioon, että on tärkeää helpottaa verkostoihin sisältyvien eri laitteistojen yhteentoimivuutta, antaa turvatakuut ja edistää komponenttien toimitusketjuja, jotka ovat kaikki tärkeitä tekniikan kaupallistamisen kannalta;

o

o o

108. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Torstai 16. helmikuuta 2017

P8_TA(2017)0053

Investoinnit työllisyyteen ja kasvuun – Euroopan rakenne- ja investointirahastojen vaikutusten maksimointi**Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. helmikuuta 2017 investoinneista työllisyyteen ja kasvuun – Euroopan rakenne- ja investointirahastojen vaikutusten maksimointi: yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun kertomuksen arviointi (2016/2148(INI))**

(2018/C 252/27)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 174 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1303/2013 (jäljempänä ”yhteisiä säännöksiä koskeva asetus”)⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Euroopan aluekehitysrahastosta ja Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitetta koskevista erityissäännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1080/2006 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1301/2013⁽²⁾,
- ottaa huomioon Euroopan sosiaalirahastosta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1081/2006 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1304/2013⁽³⁾,
- ottaa huomioon Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1305/2013⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen tukemista Euroopan aluekehitysrahastosta koskevista erityissäännöksistä 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1299/2013⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon eurooppalaisesta alueellisen yhteistyön yhtymästä (EAYY) annetun asetuksen (EY) N:o 1082/2006 muuttamisesta tällaisten yhtymien perustamisen ja toiminnan selkeyttämiseksi, yksinkertaistamiseksi ja parantamiseksi 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1302/2013⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta ja neuvoston asetusten (EY) N:o 2328/2003, (EY) N:o 861/2006, (EY) N:o 1198/2006 ja (EY) N:o 791/2007 sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1255/2011 kumoamisesta 15. toukokuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 508/2014⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 320.⁽²⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 289.⁽³⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 470.⁽⁴⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 487.⁽⁵⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 259.⁽⁶⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 303.⁽⁷⁾ EUVL L 149, 20.5.2014, s. 1.

Torstai 16. helmikuuta 2017

- ottaa huomioon Euroopan strategisten investointien rahastosta, Euroopan investointineuvontakeskuksesta ja Euroopan investointihankeportaalista sekä asetusten (EU) N:o 1291/2013 ja (EU) N:o 1316/2013 muuttamisesta – Euroopan strategisten investointien rahasto – 25. kesäkuuta 2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/1017 ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon komission tiedonannon ”Investoinnit työpaikkoihin ja kasvuun – Euroopan rakenne- ja investointirahastojen vaikutusten maksimointi” (COM(2015)0639),
 - ottaa huomioon 11. toukokuuta 2016 antamansa päätöslauselman koheesiopolitiikan täytäntöönpanon vauhdittamisesta ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 6. heinäkuuta 2016 antamansa päätöslauselman innovointiin liittyvistä synergiavaikutuksista: Euroopan rakenne- ja investointirahastot, Horisontti 2020 ja muut eurooppalaiset innovaatorahastot sekä EU:n ohjelmat ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 26. marraskuuta 2015 antamansa päätöslauselman aiheesta ”Kohti koheesiopolitiikan yksinkertaistamista ja tulosperustaista suuntaamista kaudella 2014–2020” ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon 26. helmikuuta 2016 annetut neuvoston päätelmät ”Investoinnit työpaikkoihin ja kasvuun – Euroopan rakenne- ja investointirahastojen vaikutusten maksimointi”,
 - ottaa huomioon 25. toukokuuta 2016 annetun Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon komission tiedonannosta ”Investoinnit työpaikkoihin ja kasvuun – Euroopan rakenne- ja investointirahastojen vaikutusten maksimointi” ⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon 9. heinäkuuta 2015 annetun alueiden komitean lausunnon kumppanuussopimuksia ja toimenpideohjelmia koskevien neuvottelujen tuloksista ⁽⁶⁾,
 - ottaa huomioon kuudennen taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta käsittelevän kertomuksen (COM(2014)0473),
 - ottaa huomioon parlamentin sisäasioiden pääosaston (politiikkayksikkö B: rakenne- ja koheesiopolitiikka) kesäkuussa 2016 julkaiseman tutkimuksen aiheesta ”Euroopan rakenne- ja investointirahastojen ja muiden EU:n välineiden synergioiden maksimointi Eurooppa 2020 -tavoitteiden saavuttamiseksi”,
 - ottaa huomioon parlamentin sisäasioiden pääosaston (politiikkayksikkö B: rakenne- ja koheesiopolitiikka) syyskuussa 2016 julkaiseman tutkimuksen aiheesta ”Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun kertomuksen arviointi”,
 - ottaa huomioon parlamentin sisäasioiden pääosaston (politiikkayksikkö B: rakenne- ja koheesiopolitiikka) syyskuussa 2016 julkaiseman tutkimuksen aiheesta ”Rahoitusvälineet ohjelmakaudella 2014–20: jäsenvaltioiden ensimmäiset kokemukset”,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon aluekehitysvaliokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan, budjettivaliokunnan, liikenne- ja matkailuvaliokunnan, maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan ja kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan lausunnot (A8-0385/2016),
- A. ottaa huomioon, että koheesiopolitiikka on merkittävä osa EU:n talousarviosta ja muodostaa noin kolmanneksen sen kaikista menoista;

⁽¹⁾ EUVL L 169, 1.7.2015, s. 1.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0217.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0311.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0419.

⁽⁵⁾ EUVL C 303, 19.8.2016, s. 94.

⁽⁶⁾ EUVL C 313, 22.9.2015, s. 31.

Torstai 16. helmikuuta 2017

- B. toteaa, että kaudelle 2014–2020 varatulla 454 miljardin euron talousarviolla Euroopan rakenne- ja koheesiorahastot (ERI-rahastot) ovat EU:n investointipolitiikan keskeisin väline ja monien jäsenvaltioiden julkisen rahoituksen merkittävä lähde, jonka ansiosta kaikkialle EU:n alueelle saadaan lisää työpaikkoja, kasvua ja investointeja ja joka vähentää eroja alueellisella ja paikallisella tasolla ja edistää taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta;
- C. ottaa huomioon, että kumppanuussopimukset muodostavat komission 16 artiklan 3 kohdan edellyttämän kertomuksen perustan;
- D. ottaa huomioon, että neuvottelut kumppanuussopimuksista ja toimintaohjelmista vuosiksi 2014–2020 ovat olleet uudenaikaistettu, voimakkaasti muokattu ja rankka prosessi, jossa uusi tulosbudjetointi, ennakkoehdot ja temaattinen keskittäminen ovat johtaneet myös vakaviin viivytyksiin koheesipolitiikan täytäntöönpanon varsinaisessa aloittamisessa, myös monen alueen ja jäsenvaltion hallinnollisten valmiuksien selkeiden puutteiden vuoksi; toteaa, että nimeämismenettely on aiheuttanut lisää viivytyksiä;
- E. toteaa, että toimenpideohjelmien hyväksymisen viivästyminen johtuu kiistatta sääntelykehysten pitkien neuvottelujen vuoksi viivästyneestä hyväksymisestä vuoden 2013 lopussa sekä monivuotisen rahoituskehysten myöhäisestä hyväksymisestä; katsoo tämän vuoksi, että toimenpideohjelmien täytäntöönpano käynnistyi hitaasti, mikä vaikutti politiikan käynnistymiseen paikallistasolla;
- F. toteaa, että yhteiset säännökset vahvistettiin kaikille viidelle ERI-rahastolle, mikä lujittaa niiden välisiä suhteita;
- G. toteaa, että tällä jaksolla koheesipolitiikan edessä on monia finanssikriisistä ja muuttoliikekriisistä johtuvia poliittisia ja taloudellisia haasteita, jotka johtavat julkisten investointien vähenemiseen monissa jäsenvaltioissa, mikä jättää ERI-rahastot ja jäsenvaltioiden yhteisrahoituksen monien jäsenvaltioiden tärkeimmäksi julkisten investointien välineeksi, ja jotka johtuvat muuttoliikekriisistä;
- H. toteaa, että koheesipolitiikka on ohjelmakaudella 2014–2020 muodostunut keskitetyimmäksi temaattisen keskittämisen sekä unionin painopistealueiden ja tavoitteiden tukemisen avulla;
- I. toteaa, että ERI-rahastot ovat tällä kaudella tulorientoituneempia ja perustuvat investointiympäristöön, jossa on mahdollista lisätä vaikuttavuutta;
- J. toteaa, että koheesipolitiikan mukaisten investointien pitäisi olla tiukemmin suuntautuneita älykkään, kestäväen ja osallistavan kasvun Eurooppa 2020 -strategiaan ja talouspolitiikan eurooppalaiseen ohjausjaksoon;
- K. ottaa huomioon, että paremman täytäntöönpanon työryhmä on auttanut poistamaan esteitä ja korjaamaan viivästyksiä rahastojen kohdentamisessa;

Tulosten, viestinnän ja näkyvyyden jakaminen

1. toteaa, että Eurooppa on käynyt läpi vaikeaa ajanjaksoa niin taloudellisesti kuin poliittisestikin, joten nyt jos koskaan tarvitaan kehityspainotteiseen talouskasvuun ja työllisyyteen kohdistuvaa investointipolitiikkaa, joka on lähellä kansalaisia ja soveltuvampaa alueellisiin tarpeisiin ja jolla pyritään torjumaan työttömyyttä ja sosiaalista eriarvoisuutta unionissa ja luomaan Euroopan tason lisäarvoa; toteaa, että kansalaisten luottamuksen palauttamiseksi EU:n on pantava sopeutusprosessit täytäntöön SEUT-sopimuksen 9 artiklassa esitettyjen vaatimusten mukaisesti;

2. toteaa, että ohjelmakaudeksi 2014–2020 koheesipolitiikka on uudistettu kokonaan, mikä on edellyttänyt ajattelutavan ja työmenetelmien muuttamista kaikilla hallinnon tasoilla, myös horisontaalisen koordinoinnin ja sidosryhmien osallistumisen sekä mahdollisuuksien mukaan paikallisyhteisöjen omien kehittämishankkeiden (CLLD) osalta; huomauttaa, että hiljattain toteutetut ja esimerkilliset uudistukset sivuutetaan usein ja koheesipolitiikkaa pidetään edelleen usein perinteisenä menopolitiikkana eikä konkreettisia tuloksia tuottavana kehittämis- ja investointipolitiikkana;

Torstai 16. helmikuuta 2017

3. katsoo, että koheesiopolitiikan hankkeita koskevassa tärkeimmässä viestinnässä olisi keskityttävä unionille aiheutuvaan lisäarvoon, solidaarisuuteen ja menestystarinoiden näkyvyyteen samalla kun painotetaan, että on tärkeää vaihtaa parhaita käytäntöjä ja ottaa opiksi hankkeista, joissa tavoitteita ei onnistuttu saavuttamaan; vaatii, että ERI-rahastoja koskevaa viestintää olisi uudenaikaistettava ja tehostettava; vaatii, että koheesiopolitiikan tuloksista viestiviä välineitä on yksilöitävä ja uusia välineitä täytäntöönpantava; pitää tärkeänä investoida alueellisiin selvityksiin ja tiedonkeräämiseen osana tietokantojen jatkuvaa luomista ja päivittämistä, kun otetaan huomioon paikalliset ja alueelliset tarpeet, erityispiirteet ja painopisteet, kuten tapahtuu jo olemassa olevalla S3-foorumilla, jonka avulla asiasta kiinnostuneet tahot voivat selvittää hankkeiden eurooppalaisen lisäarvon;

4. korostaa, että viestinnän parantamiseksi ja ERI-rahastojen näkyvyyden lisäämiseksi täytyy kiinnittää enemmän huomiota sidosryhmien ja vastaanottajien osallistumiseen ja kansalaisten osallistamiseen mielekkäällä tavalla koheesiopolitiikan suunnitteluun ja täytäntöönpanoon; vaatii lisäksi komissiota, jäsenvaltioita, alueita ja kaupungeja kertomaan tarkemmin koheesiopolitiikan saavutuksista ja kokemuksista sekä esittämään koordinoitua ja kohdennettua toimintasuunnitelmaa;

Temaattinen keskittäminen

5. pitää temaattista keskittämistä myönteisenä, sillä se on osoittautunut hyödylliseksi välineeksi täsmällisen politiikan luomisessa ja EU:n painopisteiden ja Eurooppa 2020 -strategian tehokkuuden parantamisessa ja tukenut prosessia, jossa osaaminen muunnetaan innovoinniksi, työpaikoiksi ja kasvuksi; kehottaa jäsenvaltioita ja alueellisia ja paikallisia viranomaisia päättämään selkeästi investointien painopisteistä ja valitsemaan hankkeita, jotka perustuvat ainoastaan ERI-rahastoille asetettuihin selkeisiin painopisteisiin, ja käyttämään yksinkertaistettuja ja tehokkaita täytäntöönpanoprosesseja;

6. katsoo, että temaattisen keskittämisen analyysillä olisi osoitettava, miten jäsenvaltioiden strategiset valinnat ja varojen osoittaminen temaattisille tavoitteille täyttävät alueiden erityistarpeet; pitää valittavana, että tämä näkökohta ei ole ilmeinen 16 artiklan edellyttämässä komission kertomuksessa;

7. katsoo, että parempi kommunikointi koheesiopolitiikan tuloksista ja hyödyistä on tärkeää myös siksi, jotta luottamus eurooppalaiseen hankkeeseen palautuisi;

8. katsoo, että koheesiopolitiikkaa olisi siis yhä kohdennettava temaattisesti, mutta kunkin alueen sekä erityisesti vähemmän kehittyneiden alueiden erityistarpeiden huomioon ottaminen säädösten mukaisesti edellyttää kuitenkin riittävää joustavuutta; kehottaa jatkamaan ERI-rahastojen varojen käyttöä siirtymäalueilla, jotta jo toteutettujen toimien ja pyrkimysten vaikutukset säilytetään;

9. painottaa erityisesti sitä, että kaupunkimaisten tai maaseutumaisten alueiden, taantuvien alueiden, siirtymävaiheessa olevien alueiden sekä pysyvistä luonnonoloihin tai maantieteeseen liittyvistä haitoista kärsivien alueiden, jotka ilman koheesiopolitiikkaa tuskin pystyisivät pääsemään kehittyneiden maiden tasolle, olosuhteet olisi otettava huomioon ja laadittava asianmukaiset tukitoimet niiden kehittämiseksi; kehottaa komissiota noudattamaan ja kehittämään kaupungeja koskevan toimintasuunnitelman toteuttamisstrategioita yhdessä EU:n kasvun ytimiksi tarkoitettujen kuntien ja suurkaupunkialueiden kanssa; muistuttaa myös, että on tärkeää antaa riittävästi joustavuutta jäsenvaltioille ja alueille, jotta ne voivat tukea politiikan uusia, esimerkiksi maahanmuuttoon liittyviä, haasteita (pitäen samalla mielessä koheesiopolitiikan alkuperäiset ja edelleen merkitykselliset tavoitteet ja alueiden erityistarpeet) sekä koheesiopolitiikan väljästi ymmärrettyä digitaalista ulottuvuutta (mukaan luettuna tietotekniikkaa ja laajakaistan saatavuutta koskevat kysymykset, jotka liittyvät digitaalisten sisämarkkinoiden valmiiksi saattamiseen); kehottaa kiinnittämään huomiota energiaunionia koskevaan strategiaan, kiertotaloutta koskevaan strategiaan sekä EU:n Pariisin ilmastopöytäkirjan mukaisiin sitoumuksiin, sillä ERI-rahastoilla on tärkeä rooli sen toteuttamisessa;

10. katsoo, että seutukuntiin, joille kertyy merkittävästi haasteita ja jotka usein ovat köyhyyden saarekkeita, eristyneitä yhteisöjä ja köyhiä asuinalueita, joilla romanien kaltaiset marginalisoituneet ryhmät ovat yliedustettuina, olisi kiinnitettävä enemmän huomiota;

Torstai 16. helmikuuta 2017

11. kannattaa painopisteen asteittaista siirtämistä suurista infrastruktuurihankkeista tietotaloutta, innovointia ja sosiaalista osallistamista edistäviin hankkeisiin sekä valmiuksien kehittämiseen ja koheesiopolitiikan ja kansalaisyhteiskunnan toimijoiden mahdollisuuksien parantamiseen ottaen samalla huomioon sellaisten vähemmän kehittyneiden alueiden erityispiirteet, jotka tarvitsevat edelleen tukea infrastruktuurin kehittämiseen ja joille ei aina ole olemassa markkinaperustaisia ratkaisuja, ja ottaen samalla huomioon, että jokaisella jäsenvaltiolla olisi oltava käytössään riittävästi joustavuutta tehdä investointeja omien kumppanuussopimuksissa määriteltyjen painopisteidensä mukaisesti taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen kehityksen edistämiseksi;

12. katsoo, että ERI-rahastoja ja erityisesti Euroopan alueellisen yhteistyön ohjelmia olisi käytettävä laadukkaiden työpaikkojen luomiseen ja edistämiseen, elinikäisen oppimisen ja ammatillisen (uudelleen)koulutuksen edistämiseen, koulujen infrastruktuuri mukaan lukien, jotta työntekijät voivat sopeutua työelämän muutoksiin hyvissä oloissa, kestävän kasvun, kilpailukyvyyn ja kehityksen sekä yhteisen vaurauden lisäämiseen sosiaalisesti oikeudenmukaisen, kestävän ja osallistavan Euroopan saavuttamiseksi samalla, kun erityistä huomiota kiinnitetään vähiten kehittyneisiin alueisiin ja rakenteellisten ongelmien aloihin sekä yhteiskunnan vähäosaisimpien ryhmien, kuten nuorten ja vähiten koulutettujen henkilöiden tukemiseen (yhdessä Erasmus+-n kaltaisten ohjelmien kanssa), sekä työllisyyden edistämiseen kiertotalouden avulla ja koulutuksen keskeyttämisen torjumiseksi; kehottaa kiinnittämään huomiota siihen, että ESR on investointiväline, jolla tuetaan yleisen edun mukaisten politiikkatoimien täytäntöönpanoa;

13. on huolissaan siitä, että työttömyysaste, erityisesti nuorten ja naisten työttömyysaste sekä työttömyysaste maaseudulla ovat monien jäsenvaltioiden kaikista pyrkimyksistä huolimatta erittäin korkeita ja koheesiopolitiikalla on vastattava myös tähän haasteeseen; kehottaa komissiota kiinnittämään enemmän huomiota koheesiopolitiikkojen vaikutuksiin, jotka edistävät työllisyyttä ja vähentävät työttömyyttä; toteaa tähän liittyen, että nuorisotyöllisyysaloite on sisällytetty 34:ään Euroopan rakennerahaston ohjelmaan 20:ssä mukana olevassa jäsenvaltiossa, minkä ansiosta nuoret työttömät voivat hyötyä nuorisotyöllisyysaloitteesta ja kartoittaa pätevyksiään ja tutkintojaan; on kuitenkin huolissaan nuorisotyöllisyysaloitteen täytäntöönpanon viivästyisestä ja tavasta, jolla nuorisotakuu pannaan täytäntöön tietyillä alueilla; kehottaa jäsenvaltioita tehostamaan pyrkimyksiään, jotta investoiduilla varoilla ja etenkin ennakkomaksujen muodossa käyttöön annetuilla varoilla saadaan aikaan merkittäviä ja konkreettisia tuloksia nopeasti ja onnistuneesti, ja kehottaa niitä panemaan nuorisotyöllisyysaloitteen asianmukaisesti täytäntöön ja varmistamaan nuorten työntekijöiden kohtuulliset työskentelyolosuhteet; kehottaa ottamaan erityisesti huomioon elinkeinoelämän todelliset tarpeet, kun ERI-rahastoja käytetään koulutustarpeiden täyttämiseen, jotta voidaan luoda todellisia työllistymismahdollisuuksia ja saada aikaan pitkän aikavälin työllisyyttä; katsoo, että Euroopan nyt ja keskipitkällä aikavälillä kohtaamien nuorisotyöttömyyden torjunnan, sosiaalisen osallistamisen ja tulevien demografisten haasteiden olisi oltava pääasialliset alat, joille koheesiopolitiikka on kohdennettava; kehottaa jatkamaan nuorisotyöllisyysaloitetta vuoden 2016 jälkeen, jotta toimet nuorisotyöttömyyden torjumiseksi jatkuvat, ja samalla tekemään siitä perusteellisen operatiivisen analyysin, jonka tarkoituksena on saada tehdyksi tarvittavat korjaukset, jotta aloitteesta tulee entistä tehokkaampi;

14. on erittäin huolestunut siitä, että komissio ei ole tehnyt kustannus-hyötyanalyysiä nuorisotakuujärjestelmästä, jolle myönnetään vuosina 2014–2020 yhteensä 12,7 miljardia euroa Euroopan sosiaalirahastosta ja erityisesti nuorisotyöllisyysaloitteesta ja jota pidetään tämän rahoituksen perusteella jo nyt nuorten työllisyyttä edistävien toimien liikkeellepanevana voimana, vaikka kaikissa merkittävisissä komission aloitteissa kustannus-hyötyanalyysin tekeminen on vakiomenettely; toteaa näin ollen, että takuun täytäntöönpanosta koko EU:ssa aiheutuvista mahdollisista kokonaiskustannuksista ei ole riittävästi tietoa ja että on olemassa riski, kuten Euroopan tilintarkastustuomioistuin on korostanut, että rahoituksen kokonaismäärä osoittautuu riittämättömäksi;

15. korostaa viestinnän ja erityisesti digitaalisen viestinnän merkitystä, koska sen kautta välitettävä tieto koulutuksen, harjoittelupaikan tai EU:n varoista osarahoitetun työpaikan löytämiseen liittyvästä mahdollisesta avusta voi saavuttaa mahdollisimman suuren määrän nuoria; kehottaa lisäämään tiedotusta, jolla edistetään DROPPINin ja EURESin kaltaisia portaaleja ja lisätään nuorten mahdollisuuksia liikkuvuuteen sisämarkkinoilla, sillä liikkuvuutta pidetään suurimpana käyttämättömänä mahdollisuutena torjua työttömyyttä EU:ssa;

16. kehottaa komissiota varmistamaan, että jäsenvaltiot noudattavat vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevaa yleissopimusta pannaan täytäntöön ERI-rahastoista tuettavia hankkeita, mukaan luettuna tavoite vammaisten henkilöiden siirtymisestä laitosasumisesta yhteisössä elämiseen;

Torstai 16. helmikuuta 2017

17. muistuttaa, että TEN-T-runkoverkon valmiiksi saattaminen on yhteisen liikennepolitiikan painopiste ja että ERI-rahastot ovat erittäin tärkeä väline tämän hankkeen toteuttamisessa; painottaa, että ERI-rahastojen potentiaalia on hyödynnettävä, jotta voidaan yhdistää TEN-T-hankkeen runkoverkon ja kattavan verkon potentiaali alueelliseen ja paikalliseen liikenneinfrastruktuuriin; on tietoinen koheesiorahaston merkityksestä infrastruktuuriin ja liikenneyhteyksien parantamiselle EU:ssa ja vaatii, että rahasto säilytetään uudessa vuoden 2020 jälkeisessä rahoituskehityksessä;

18. korostaa, että liikenteen multimodaalisuuden olisi oltava keskeinen tekijä ERI-rahastoista rahoitettujen infrastruktuurihankkeiden arvioinnissa, mutta se ei saisi olla ainoa kriteeri ehdotettujen hankkeiden arvioinnissa etenkin jäsenvaltioissa, joissa on suuria investointitarpeita liikenneinfrastruktuurin alalla;

19. korostaa tarvetta säilyttää perinteiset elinkeinot, muun muassa käsiteollisuusperinne ja siihen liittyvät taidot, sekä laatia strategioita perinteisiin elinkeinoihin liittyvän yrittäjyyden kasvun tukemiseksi ja sitä kautta perinteisten elinkeinoalojen kulttuuri-identiteetin ylläpitämiseksi; muistuttaa, että on tärkeää tukea ammatilliseen koulutukseen liittyvää työntekoa ja nuorten käsityöläisten liikkuvuutta;

Ennakkoehdot

20. painottaa, että ennakkoehtojen tehokas seuranta on tarpeen, jotta pyrkimyksiä ja saavutuksia voidaan kirjata; katsoo, että ennakkoehdot ja etenkin älykästä erikoistumista koskevat tutkimus- ja innovointistrategiat ovat osoittautuneet käyttökelpoisiksi, ja ehdottaa, että niitä parannetaan entisestään; huomauttaa, että mikroyritysten sekä pienten ja keskusuurten yritysten vahvistamiseen olisi kiinnitettävä lisää huomiota;

21. kiinnittää huomiota siihen, että huomattava osuus ennakkoehdoista on edelleen täyttämättä; kehottaa siksi analysoimaan nykyistä tilannetta ja toteuttamaan kohdennettuja toimia tähän vastaamiseksi ja olemaan samalla vaarantamatta rahoituksen tehokasta käyttöä tai koheesipolitiikan vaikuttavuutta;

Tulosbudjetointi

22. korostaa, että vuosien 2014–2020 sääntelykehys ja kumppanuussopimukset ovat johtaneet voimakkaasti tulosperustaisiin painotuksiin koheesio-ohjelmissa ja että tämä lähestymistapa voi toimia esimerkkinä myös muille EU:n talousarvion meno-osille; on tyytyväinen yhteisten indikaattorien käyttöönottoon, koska se mahdollistaisi tulosten mittaamisen ja vertailutietoja koskevat tulokset; katsoo, että indikaattoreita koskevaa työtä on jatkettava, jotta voidaan parantaa ERI-rahastojen rahoitusta koskevaa näyttoa sekä hankevalinnan tehokkuutta;

23. toteaa, että temaattisen keskittämisen aloittaminen on ollut merkittävä innovaatio, sillä investoinnit on keskitetty tiettyihin tavoitteisiin ja painopisteisiin, jotka vastaavat kaikille teemoille erityisesti sovittuja tulosindikaattoreita ja tavoitteita;

24. muistuttaa, että kaikille jäsenvaltioille otettiin käyttöön suoritusvaraus, joka vastaa kuutta prosenttia ERI-rahastoille kohdennetuista varoista; muistuttaa, että vuoden 2017 kansallisten kertomusten ja vuoden 2019 suorituskyvyn tarkastuksen perusteella varaus kohdennetaan ainoastaan niille ohjelmille ja painopisteille, jotka ovat saavuttaneet tavoitteensa; toivoo joustavuutta uusien sitoumusten käynnistämiseen suoritusvarauksesta, kun ohjelmat ovat saavuttaneet erityistavoitteensa ja välitavoitteensa tulevina vuosina; pyytää komissiota arvioimaan, aiheuttaako suoritusvaraus todella lisäarvoa vai onko se lisännyt byrokratiaa;

Talouspolitiikan eurooppalainen ohjausjakso

25. panee merkille, että jäsenvaltiot ovat ohjelmatyössä katsoneet yli kahden kolmasosan vuonna 2014 annetuista maakohtaisista suosituksista käsittelevän koheesipoliittisten investointien kannalta merkityksellisiä asioita, ja panee merkille, että ne ovat ottaneet tämän huomioon ohjelmiansa painopisteissä; katsoo, että maakohtaiset suositukset voivat johtaa lähitulevaisuudessa ERI-rahastojen ohjelmien muutoksiin, joilla varmistetaan tuki jäsenvaltioiden rakenneuudistuksille; painottaa, että maakohtaiset suositukset ja kansalliset uudistusohjelmat muodostavat selkeän yhteyden ERI-rahastojen ja eurooppalaisen ohjausjakson prosessien välille;

Torstai 16. helmikuuta 2017

26. pitää tärkeänä tasapainoisen yhteyden luomista koheesiopolitiikan ja eurooppalaisen ohjausjakson välille, sillä molemmilla pyritään saavuttamaan samat tavoitteet Eurooppa 2020 -strategian puitteissa rajoittamatta sosiaalista, taloudellista ja alueellista yhteenkuuluvuutta koskevien tavoitteiden saavuttamista perussopimuksen mukaisen eroavuuksien vähentämisen kautta; katsoo, että olisi harkittava uudelleen ERI-rahoituksen keskeyttämisen järkevyyttä tilanteessa, jossa poiketaan eurooppalaisen ohjausjakson tavoitteista, koska se voisi haitata kasvun ja työpaikkojen lisäämistä;

Synergia ja rahoitusvälineet

27. toteaa, että ERI-rahastojen sääntelykehys vuosiksi 2014–2020 tukee rahoitusvälineitä; painottaa kuitenkin, että avustusten käyttö on edelleen välttämätöntä; panee merkille, että vaikuttaa siltä, että avustuksista ollaan hiljalleen siirtymässä lainoihin ja takuisiin; painottaa, että tätä kehityskulkua ovat vahvistaneet Euroopan investointisuunnitelma ja vasta perustettu Euroopan strategisten investointien rahasto (ESIR); toteaa myös, että monen rahaston käyttämiseen perustuva lähestymistapa vaikuttaa edelleen hankalalta; ottaa huomioon kyseisten välineiden monimutkaisuuden ja korostaa, että on erittäin tärkeää antaa alue- ja paikallisviranomaisille asianmukaista tukea rahoitusvälineiden hallinnoinnista vastaavien virkamiesten koulutuksessa; muistuttaa, että rahoitusvälineet voisivat tarjota ratkaisuja EU:n talousarvion tehokkaampaan käyttöön ja tukevat avustusten avulla sellaisten investointien toteutumista, joilla edistetään taloudellista kasvua ja luodaan kestäviä työpaikkoja;

28. panee merkille, että Euroopan strategisten investointien rahastolla (ESIR) on erilaiset tavoitteet, ja sitä pidetään menestystarinana nopean täytäntöönpanonsa ja aiempien tulostensa ja nykyisen toimintansa ansiosta huolimatta merkittävistä puutteista, joita ovat esimerkiksi täydentävyyden puute; pyytää tämän perusteella komissiota toimittamaan täsmällisiä tietoja ESIR:n vaikutuksista kasvuun ja työllisyyteen ja esittämään arvioinnin jälkeen vinkkejä siitä, miten ERI-rahoitusta voidaan käyttää onnistuneemmin uudella ohjelmakaudella vuoden 2021 jälkeen; pyytää täydentämään tilintarkastustuomioistuimen lausuntoa nro 2/2016⁽¹⁾ analyysillä ESIR:n osallisuudesta ERI-rahastojen tavoitteisiin ja katsauksella ESIR:n saavutuksista omilla painopistealueillaan;

29. toteaa, että rahoitusvälineillä saavutetuista tuloksista ei ole olemassa näyttöä ja että kyseisten rahoitusvälineiden ja EU:n kokonaistavoitteiden ja painopisteiden välinen yhteys on löyhä;

30. toteaa, että 16 artiklan edellyttämä komission kertomus tarjoaa niukasti tietoa eri ohjelmien ja muiden toimintalojkojen välineiden välisestä koordinoinnista ja synergiasta ja että erityisesti se ei varsinkaan ole aina antanut luotettavaa tietoa Euroopan sosiaalirahaston ja nuorisotyöllisyysaloitteen odotetuista tuloksista; painottaa, että viiden ERI-rahaston yhteinen sääntely on lisännyt synergiaa rahastojen välillä, etenkin yhteisen maatalouspolitiikan toisen pilarin puitteissa; on vakuuttunut siitä, että synergioita muiden politiikanalojen ja välineiden, myös ESIRin ja muiden rahoitusvälineiden kanssa olisi lisättävä investointien vaikutuksen maksimoimiseksi; korostaa, että valtion tukia koskevia sääntöjä sovelletaan ERI-rahastoihin, mutta ei ESIRiin eikä Horisontti 2020 -ohjelmaan, ja että tämä aiheuttaa ongelmia rahastojen, ohjelmien ja välineiden keskeisen synergian lisäämisessä; korostaa, että ESIRn, rahoitusvälineiden ja ERI-rahastojen välisen tarpeellisen täydentävyyden ja synergian varmistamiseksi on valtion tukia koskevia sääntöjä tarkasteltava edelleen, jotta niitä voidaan vastaavasti selkeyttää, yksinkertaistaa ja muokata; kehottaa komissiota antamaan hallintoviranomaisille kattavaa ohjeistusta ESIRin yhdistämisestä yhteisiin ja välittömiin hallintavälineisiin, myös ERI-rahastoihin, Verkkojen Eurooppa -välineeseen ja Horisontti 2020 -ohjelmaan;

31. kehottaa jatkamaan rahoitusvälineiden tasapainoista käyttöä siten, että niillä on lisäarvoa eivätkä ne ole riippuvaisia koheesiopolitiikan perinteisestä tuesta; painottaa kuitenkin, että tämän tulisi tapahtua vasta sen jälkeen, kun rahoitusvälineiden osuus koheesiopolitiikan tavoitteiden saavuttamisessa on arvioitu huolellisesti; korostaa, että kaikilla alueilla on oltava monipuolisesti erilaisia rahoitusvälineitä, sillä avustukset ovat sopivin väline kasvua ja työllisyyttä koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi tietyillä aloilla; kehottaa komissiota kehittämään tätä päämäärää tukevia kannustimia, joilla varmistetaan, että hallintoviranomaiset ovat täysin perehtyneitä rahoitusvälineiden käytön ja niiden soveltamisalan tarjoamiin mahdollisuuksiin, ja analysoimaan yhteistyössä hallinnoitavien ja keskitetysti hallinnoitavien ohjelmien avustusten ja takaisin maksettavan tuen hallintokustannuksia; painottaa, että rahoitusvälineiden tehokkaan täytäntöönpanon kannalta avainasemassa ovat selkeät, johdonmukaiset ja kohdennetut rahoitusvälineitä koskevat säännöt, jotka auttavat tekemään valmistelu- ja täytäntöönpanomenettelyistä yksinkertaisemmat rahastonhoitajille ja tuensaajille; kehottaa kiinnittämään huomiota tulevaan aluekehitysvaliokuntansa valiokunta-aloitteiseen mietintöön aiheesta ”Oikeasta

⁽¹⁾ Tilintarkastustuomioistuimen lausunto nro 2/2016 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetusten (EU) N:o 1316/2013 ja (EU) 2015/1017 muuttamisesta ja sen liitteenä olevasta asetuksen (EU) 2015/1017 18 artiklan 2 kohdan mukaisesta komission arvioinnista

Torstai 16. helmikuuta 2017

rahoitusvalikoimasta Euroopan alueille: rahoitusvälineet ja avustukset EU:n koheesipolitiikassa” (2016/2302(INI));

Yksinkertaistaminen

32. toteaa, että yksi ohjelmakauden 2014–2020 pääasiallisista tavoitteista on ERI-rahastojen yksinkertaistaminen entisestään edunsaajien osalta, ja toteaa, että yksinkertaistaminen on yksi tärkeistä tekijöistä rahoituksen saatavuuden kannalta;

33. pitää myönteisenä, että ERI-rahastojen nykyinen uudenaikaistettu sääntelykehys tarjoaa huomattavia mahdollisuuksia yksinkertaistamiseen kysymyksissä, jotka koskevat yhteisiä tukikelpoisuussääntöjä, yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja ja sähköistä hallinnointia; pitää kuitenkin valitettavana, että komission tiedonannossa maakohtaisten suosituksen 16 artiklan 3 kohdasta ei esitetä erityisiä tietoja yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käytöstä; painottaa, että tarvitaan lisäponnistuksia yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen koko potentiaalin kehittämiseksi, jotta niillä helpotettaisiin hallinnollista taakkaa; toteaa, että merkittäviä yksinkertaistamistoimenpiteitä tarvitaan edelleen sekä edunsaajien että hallintoviranomaisten kannalta ja niiden on kohdistuttava julkisiin hankintoihin, hankejohtamiseen ja tarkastuksiin toimien aikana ja niiden jälkeen;

34. kehottaa komissiota arvioimaan jatkuvasti hallinnollista rasitetta ja etenkin siihen sisältyviä kustannuksia, aikaa ja paperitöitä EU:n rahoituksessa sekä avustuksista että rahoitusvälineistä ohjelmakauden 2007–2013 ja vuonna 2014 alkaneen uuden ohjelmakauden alun tietojen perusteella;

35. suosittelee vuonna 2021 alkavan uuden ohjelmakauden osalta, että kaikki hallinnon tasot pyrkivät kohti yhdellä tilintarkastuksella toteutettavaa järjestelmää, jonka avulla poistetaan tarpeettomat päällekkäiset tarkastukset hallinnon eri tasoilla; kehottaa komissiota selventämään nykyisiä ERI-rahastoja koskevia ohjeita ja niiden oikeudellista asemaa sekä kehittämään tiiviissä yhteistyössä hallintoviranomaisten ja asiasta vastaavien tarkastusviranomaisten tasojen kanssa yhteisen tulkinnan tarkastusnäkökohdista; muistuttaa, että yksinkertaistamisen alalla tarvitaan lisätoimia etenkin nuorisolle suunnatuissa ohjelmissa muun muassa parantamalla valvonnan oikeasuhteisuutta; odottaa mielenkiinnolla EU:n komission henkiin herättämän yksinkertaistamista käsittelevän korkean tason ryhmän alustavia tuloksia;

36. suosittelee standardimenettelyjen perustamista operatiivisten ohjelmien ja hallintomenettelyjen laadintaa varten, varsinkin useiden alueelliseen yhteistyöhön liittyvien ohjelmien ollessa kyseessä;

Hallinnolliset valmiudet

37. toteaa, että jäsenvaltioilla on politiikkakehyksissään erilaisia hallintokulttuureja ja suoritusten tasoja, mutta ennakoheitojen pitäisi auttaa tämän vaihtelun tasoittamisessa; korostaa tarvetta parantaa hallinnollisia valmiuksia painopistealueena koheesipolitiikan ja eurooppalaisen ohjausjakson puitteissa erityisesti jäsenvaltioissa, joissa varojen käyttöönotto on ollut vähemmän tehokasta; toteaa, että rahoituksen hakemisessa on tarjottava teknistä, ammatillista ja käytännön apua jäsenvaltioille, alueille ja paikallisyhteisöille; arvostaa Jaspers-välineen vaikutusta ja toteaa, että huono investointisuunnittelu johtaa pitkiin viivytyksiin hankkeiden valmiiksi saattamisessa ja rahoituksen käytön tehottomuuteen;

38. muistuttaa, että ohjelman hidas aloittaminen, monimutkaisten hankkeiden hallinnan puute, hankkeiden loppuunsaattamisen viivästyminen, jäsenvaltioiden hallinnollinen taakka, ylisääntely sekä virheet julkisissa hankintamenettelyissä ovat pääasiallisia esteitä koheesipolitiikkojen täytäntöönpanossa; pitää oleellisen tärkeänä tunnistaa jaetun hallinnon tarpeettoman monimutkaiset prosessit ja menettelyt, jotka luovat lisärasitteita viranomaisille ja edunsaajille, ja yksinkertaistaa niitä; painottaa, että hallinnollisia valmiuksia on jatkuvasti lisättävä, valvottava ja lujitettava; katsoo siksi, että tässä suhteessa on tarpeen hyödyntää toimivia ja joustavia sähköisen hallinnon ratkaisuja sekä parantaa jäsenvaltioiden välistä tiedonvaihtoa ja koordinoitua; painottaa lisäksi tarvetta keskittää enemmän toimia hallintohenkilöstön koulutukseen;

39. toteaa, että yksinkertaistamiseen räätälöidyt sääntelykehykset, ehdot ja ratkaisut (kuten eri alueiden välinen Taix Regio Peer 2 Peer -vaihtomekanismi) voivat vastata alueiden tarpeisiin ja haasteisiin tehokkaammin silloin, kun kyse on hallinnollisista valmiuksista;

Torstai 16. helmikuuta 2017

Euroopan alueellinen yhteistyö

40. korostaa erityisesti rajaseutujen välisten erojen vähentämisen näkökulmasta, että Euroopan alueellisesta yhteistyöstä unionille aiheutuvan lisäarvon pitäisi näkyä tämän koheesiopolitiikan tavoitteen määrärahojen lisäyksenä ja että se olisi otettava käyttöön mahdollisimman nopeasti; kehottaa samanaikaisesti jäsenvaltioita antamaan käyttöön tarvittavan yhteisrahoituksen; painottaa tarvetta säilyttää tämä väline yhtenä koheesiopolitiikan keskeisenä osatekijänä vuoden 2020 jälkeen;

41. korostaa makroalueellisten strategioiden merkitystä, sillä kyseiset strategiat ovat osoittautuneet hyödyllisiksi alueellisen yhteistyön ja mukana olevien alueiden talouskehityksen kannalta; muistuttaa, että paikallis- ja alueviranomaiset ovat ratkaisevassa asemassa kyseisten strategioiden mukaisten aloitteiden onnistumisen kannalta;

42. suosittelee, että muutettua ja laajennettua oikeudellista välinettä eurooppalaisen alueellisen yhteistyön yhtymää (EAYY) käytetään entistä enemmän oikeusperustana alueellisessa yhteistyössä;

43. ehdottaa pysyvän EU:n laajuisen yhteyden luomista älykästä erikoistumista koskevien tutkimus- ja innovointi-strategioiden ja alueiden välisen yhteistyön välille mieluiten siten, että ne muodostavat pysyvän osan Interreg-ohjelmaa;

44. painottaa, että tulossuuntautuneisuuden käsite edellyttää, että Interreg-ohjelmissa varmistetaan korkealaatuinen yhteistyö hanketasolla ja että arviointimenetelmiä ja -perusteita mukautetaan kunkin ohjelman erityisluonteen huomioon ottamiseksi; kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja hallintoviranomaisia tekemään yhteistyötä ja vaihtamaan keskenään tietoja ja hyviä käytäntöjä sen varmistamiseksi, että tulossuuntautuneisuus pannaan täytäntöön ja kohdennetaan mahdollisimman tehokkaasti ottaen huomioon Euroopan alueellisen yhteistyön erityispiirteet;

45. painottaa mahdollisuutta käyttää Interreg-ohjelmissa sellaisia rahoitusvälineitä, joilla autetaan tukemaan pk-yrityksiä ja kehittämään tutkimusta ja innovointia täydentävien avustusten avulla lisäämällä investointeja, luomalla uusia työpaikkoja, mahdollistamalla parempien tulosten saavuttaminen ja lisäämällä hankkeiden vaikuttavuutta;

46. pitää valitettavana Euroopan alueellisen yhteistyön ohjelmia koskevan tietoisuuden puutetta ja riittämätöntä näkyvyyttä ja kehottaa viestittämään tehokkaammin loppuunsaatettujen hankkeiden saavutuksista; kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja hallintoviranomaisia luomaan mekanismeja ja laaja-alaisia institutionaalisia foorumeita paremman näkyvyyden ja tietoisuuden varmistamiseksi; kehottaa komissiota kartoittamaan Euroopan alueellisen yhteistyön ohjelmien ja hankkeiden tähänastisia saavutuksia;

Kumppanuusperiaate ja monitasoinen hallinto

47. pitää myönteisenä nykyistä tukikautta koskevissa neuvotteluissa hyväksytyjä käytännesääntöjä, joissa esitellään pääpiirteittäin vähimmäisvaatimukset hyvin toimivalle kumppanuudelle; panee merkille, että käytännesäännöt ovat parantaneet kumppanuusperiaatteen täytäntöönpanoa useimmissa jäsenvaltioissa, mutta pitää silti valitettavana sitä, että monet jäsenvaltiot ovat keskittäneet suuren osan kumppanuussopimusten ja toimintaohjelmien neuvotteluista ja täytäntöönpanosta; korostaa, että paikallis- ja alueviranomaiset sekä muut sidosryhmät on otettava aktiivisesti mukaan neuvottelujen kaikkiin vaiheisiin, ja kehottaa takaamaan vastaisuudessa niiden tosiasiallisen osallistumisen neuvotteluihin ja täytäntöönpanomenettelyyn valtioiden erityisten rakenteiden osalta; katsoo, että liiallinen keskittäminen ja luottamuksen puute ovat myös viivästyttäneet ERI-rahastojen täytäntöönpanoa, kun tietyt jäsenvaltiot ja hallintoviranomaiset ovat vähemmän halukkaita siirtämään enemmän vastuuta EU:n varojen hallinnoinnista paikallis- ja alueviranomaisille;

48. korostaa, että komission on annettava selvitys jäsenvaltioiden ja alueiden suoriutumisesta maakohtaisten suositusten 5 artiklan periaatteiden osalta, ja sen yhteydessä on korostettava sitä, miten hallintoa voidaan kannustaa kumppanuusperiaatteen täysimittaiseen täytäntöönpanoon; korostaa, että jaettu omistus on ennakkoehtona EU:n koheesiopolitiikan painokkaammalle tunnustamiselle;

49. kannattaa komission uutta lähestymistapaa, jossa se muodostaa erityisiä työryhmiä tai projektitoimintaryhmiä, jotka on tarkoitettu parempaan ERI-rahastojen hallintaan jäsenvaltioissa, ja kehottaa kehittämään tällaista lähestymistapaa edelleen;

Torstai 16. helmikuuta 2017

50. korostaa, että tulevaan koheesiopolitiikkaan on kuuluttava myös tukitoimia, joilla autetaan pakolaisia integroitumaan EU:n työmarkkinoille, mikä edistää sekä taluskasvua että yleisen turvallisuuden takaamista EU:ssa;

Koheesiopolitiikan tulevaisuus

51. korostaa, että ERI-rahastot vaikuttavat osaltaan jäsenvaltioiden BKT:hen, työpaikkoihin ja kasvuun, jotka ovat tärkeitä elementtejä vuonna 2017 odotettavissa olevan seitsemannen koheesiokertomuksen kannalta; huomauttaa lisäksi, että huomattavat investoinnit vähemmän kehittyneisiin alueisiin vaikuttavat myös kehittyneempien jäsenvaltioiden BKT:hen; katsoo, että jos Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus panee SEU-sopimuksen 50 artiklan virallisesti täytäntöön, seitsemännessä koheesiokertomuksessa olisi otettava huomioon myös brexitin mahdolliset vaikutukset rakennepolitiikkaan;

52. katsoo, että BKT ei ehkä olekaan ainoa oikeutettu indikaattori kuvaamaan rahoituksen oikeudenmukaista jakamista ja että ohjelma-alueiden kehittämiseksi olisi otettava huomioon alueelliset erityistarpeet ja ohjelmien hyväksytyjen painopisteiden merkitys päätettäessä varojen tulevasta jakautumisesta; pitää tärkeänä, että tulevaisuudessa harkitaan myös uusien dynaamisten indikaattorien lisäämistä BKT:n rinnalle; toteaa, että monilla Euroopan alueilla on edessään työttömyyden kasvu ja väestökato; kehottaa komissiota harkitsemaan väestönkehitystä kuvaavan indikaattorin mahdollista laatimista ja käyttöönottoa;

53. muistuttaa, että paikallisella ja alueellisella tasolla tehdään huomattavia määriä julkisia investointeja; korostaa, että Euroopan kansantalouden tilinpitojärjestelmä (EKT) ei saa rajoittaa alueellisten viranomaisten kykyä tarpeellisten investointien toteuttamiseen, sillä se estäisi jäsenvaltioita antamasta yhteisrahoitusta hankkeisiin, jotka ovat rakennerahoituskelpoisia, jolloin ne eivät voisi käyttää tätä tärkeää rahoituslähdetä talouskriisistä selviytyäkseen ja kasvun ja työllisyyden palauttamiseksi; kannustaa komissiota voimakkaasti arvioimaan uudelleen EKT:n tiukasti vuotuista lähestymistapaa, niin että EKT:stä rahoitettujen julkisten menojen katsottaisiin olevan pääomainvestointeja eikä pelkästään velkaa tai toimintakuluja;

54. korostaa, että Lissabonin sopimuksella käyttöön otettua Euroopan alueellista yhteistyötä, joka on laajemman alueellisen yhteistyön periaatteen mukainen, voidaan vielä parantaa; kannustaa siksi kaikkia koheesiopolitiikan tulevaisuutta koskeviin neuvotteluihin osallistuvia sidosryhmiä lujittamaan tätä alueellisen koheesion ulottuvuutta; kehottaa komissiota antamaan Euroopan alueelliselle yhteistyölle asianmukaisen painoarvon seitsemännessä koheesiokertomuksessa;

55. katsoo, että temaattista keskittämistä on jatkettava tulevaisuudessa, koska se on osoittanut käyttökelpoisuutensa; odottaa, että komissio esittelee katsauksen koheesiopolitiikan temaattisen keskittämisen saavutuksiin;

56. on ehdottomasti sitä mieltä, että tulevan tulossuuntautuneen koheesiopolitiikan pohjana on oltava asianmukaiset tiedot ja indikaattorit ponnistusten, tulosten ja aikaansaatuisten vaikutusten mittaamiseksi sekä aiemmat alueelliset ja paikalliset kokemukset alalla (tulobudjetointi, ennakoehdot ja temaattinen keskittäminen), koska näin saadaan selkeät käytännön suuntaviivat periaatteiden soveltamisesta paikallisille ja alueellisille viranomaisille, myös niille, jotka eivät aiemmin ole yrittäneet tämän lähestymistavan soveltamista;

57. korostaa, että tulevaisuudessa on vauhditettava saatavilla olevien varojen käyttöönottoa lisäämällä kustannuksia tasaisemmin ohjelmakauden aikana, jotta voidaan välttää säännöllinen turvautuminen elvytysuunnitelman mukaisiin hankkeisiin, joita rahoitetaan usein ainoastaan maksusitoumusten ilman eri toimenpiteitä tapahtuvan vapauttamisen välttämiseksi ohjelmakauden lopulla; toteaa, että yleisen asetuksen sekä rahastokohtaisten asetusten hyväksymisen jälkeen toimintaohjelmien täytäntöönpano voidaan vuonna 2021 alkavana tukikautena käynnistää nopeammin, sillä jäsenvaltioilla on jo kokemusta tulosperustaisesta politiikasta koheesiopolitiikan yhteydessä ohjelmakaudella 2014–2020; toteaa tässä yhteydessä, että jäsenvaltioiden olisi vältettävä viivytyksiä toimintaohjelmia hallinnoivien viranomaisten nimityksissä;

58. painottaa, että seuraavan monivuotisen rahoituskehysten hyväksymistä koskeva lainsäädäntömenettely olisi saatava päätökseen vuoden 2018 loppuun mennessä, jotta tulevaa koheesiopolitiikkaa koskeva sääntelykehys voidaan hyväksyä pian sen jälkeen ja se voi tulla voimaan viivästyksittä 1. tammikuuta 2021;

Torstai 16. helmikuuta 2017

59. katsoo, että koheesiopolitiikkaa on jatkossakin sovellettava kaikkiin jäsenvaltioihin ja kaikkiin Euroopan alueisiin ja että EU:n varojen saannin yksinkertaistaminen on ehdoton edellytys kyseisen politiikan menestykselle tulevaisuudessa;

60. katsoo, että innovointihalukkuuden ja älykkään erikoistumisen sekä kestävä kehityksen on säilyttävä koheesiopolitiikan tärkeänä voimanlähteenä; painottaa, että älykkään erikoistumisen olisi oltava tärkein mekanismi tulevassa koheesiopolitiikassa;

61. korostaa, että on olemassa suuri riski, että otsakkeen 1 b maksupyynnöt kasautuvat nykyisen monivuotisen rahoituskehityksen toisella puoliskolla, ja kehottaa antamaan vuosittain käyttöön riittävät maksumäärärahat nykyisen rahoituskehityksen loppuun asti, jotta maksamattomia laskuja ei enää pääsisi kertymään; korostaa tämän vuoksi, että unionin kolmen toimielimen on syytä laatia ja hyväksyä vuosiksi 2016–2020 uusi yhteinen maksusuunnitelma, jossa olisi esitettävä selkeä strategia kaikkiin maksutarpeisiin vastaamiseksi nykyisen monivuotisen rahoituskehityksen loppuun asti;

62. kehottaa komissiota analysoimaan ESI-rahastoinvestointien todellista vaikutusta edellisen ohjelmakauden toteutumiseen ja investoituja varoja koskevien eurooppalaisten tavoitteiden täyttymiseen sekä vetämään johtopäätökset myönteisistä ja kielteisistä kokemuksista lähtökohdanaan tuoda investointiprosessiin lisäarvoa;

o

o o

63. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, alueiden komitealle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja kansallisille ja alueellisille parlamenteille.

Torstai 16. helmikuuta 2017

P8_TA(2017)0054

Ilmailustrategia Euroopalle

Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. helmikuuta 2017 ilmailustrategiasta Euroopalle (2016/2062(INI))

(2018/C 252/28)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 7. joulukuuta 2015 annetun komission tiedonannon ”Ilmailustrategia Euroopalle” (COM(2015)0598),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) ja erityisesti sen 4 artiklan 2 kohdan b ja g alakohdan, ja 16 artiklan sekä VI ja X osaston,
- ottaa huomioon pöytäkirjan N:o 2 toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta,
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 14. heinäkuuta 2016 antaman lausunnon komission tiedonannosta ”Ilmailustrategia Euroopalle”⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 20. joulukuuta 2011 annetun komission päätöksen 2012/21/EU Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 106 artiklan 2 kohdan määräysten soveltamisesta tietyille yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaville yrityksille korvauksena julkisista palveluista myönnettävään valtiontukeen⁽²⁾,
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Suuntaviivat valtiontuesta lentoasemille ja lentoyhtiöille”⁽³⁾,
- ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontuen käsitteestä⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon ehdotuksen komission asetukseksi tiettyjen tukimuotojen toteamisesta sisämarkkinoille soveltuviksi perussopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti annetun asetuksen (EU) N:o 651/2014 muuttamisesta⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 7. joulukuuta 2015 annetun komission ehdotuksen yhteisistä siviili-ilmailua koskevista säännöistä ja Euroopan lentoturvallisuusviraston perustamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 216/2008 kumoamisesta (COM(2015)0613),
- ottaa huomioon Brysselissä 4. kesäkuuta 2015 pidetyn korkean tason konferenssin ”A Social Agenda for Transport” päätelmät⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 4. helmikuuta 2016 antamansa päätöslauselman saarten erityistilanteesta⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ ETSK – AC TEN/581.

⁽²⁾ EUVL L 7, 11.1.2012, s. 3.

⁽³⁾ EUVL C 99, 4.4.2014, s. 3.

⁽⁴⁾ EUVL C 262, 19.7.2016, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL C 382, 15.10.2016, s. 1.

⁽⁶⁾ https://ec.europa.eu/transport/media/events/event/high-level-conference-2015-social-agenda-transport_en

⁽⁷⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0049.

Torstai 16. helmikuuta 2017

- ottaa huomioon Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön (ICAO) vuonna 2016 pidetyn yleiskokouksen 39. istunnon tulokset,
- ottaa huomioon yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan organisoinnista ja käytöstä 10. maaliskuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 551/2004,
- ottaa huomioon 11. marraskuuta 2015 antamansa päätöslauselman ilmailusta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 29. lokakuuta 2015 antamansa päätöslauselman tarvittavien radiotaajuusalueiden osoittamisesta Maailman radioviestintäkonferenssissa, joka pidettiin 2.–27. marraskuuta 2015 Genevessä (WRC-15), sellaisen satelliitteihin perustuvan teknologian kehittämiseksi tulevaisuudessa, joka mahdollistaa maailmanlaajuiset lento-seurantajärjestelmät ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 7. kesäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman Lissabonin sopimuksen mukaisista kansainvälisistä ilmailusopimuksista ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 25. huhtikuuta 2007 antamansa päätöslauselman Euroopan yhteisen ilmailualueen (ECAA) perustamisesta ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 12. maaliskuuta 2014 ensimmäisessä käsittelyssä vahvistamansa kannan ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan toteuttamisesta (uudelleenlaadittu) ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 12. maaliskuuta 2014 ensimmäisessä käsittelyssä vahvistamansa kannan ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EY) N:o 216/2008 muuttamisesta lentopaikkojen, ilmaliikenteen hallinnan ja lennonvarmistuspalvelujen osalta ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 5. helmikuuta 2014 ensimmäisessä käsittelyssä vahvistamansa kannan ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 261/2004 ja matkustajien ja heidän matkatavaroidensa ilmakuljetusta koskevasta lentoliikenteenharjoittajien korvausvastuusta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2027/97 muuttamisesta ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 12. joulukuuta 2012 ensimmäisessä käsittelyssä vahvistamansa kannan ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi lähtö- ja saapumisaikojen jakamista Euroopan unionin lentoasemilla koskevista yhteisistä säännöistä (uudelleenlaadittu) ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 29. lokakuuta 2015 antamansa päätöslauselman yleisesti miehittämättöminä ilma-aluksina (UAV) tunnettujen etäohjattujen ilma-alusjärjestelmien (RPAS) turvallisesta käytöstä siviili-ilmailun alalla ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon 2. heinäkuuta 2013 antamansa päätöslauselman aiheesta ”EU:n ulkoinen ilmailupolitiikka – Tulevat haasteet” ⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon Schipholin lentoasemalla Amsterdamissa (Alankomaat) 20. ja 21. tammikuuta 2016 pidetyn Euroopan ilmailualan huippukokouksen päätelmät ⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0394.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0392.

⁽³⁾ EUVL C 380 E, 11.12.2012, s. 5.

⁽⁴⁾ EUVL C 74 E, 20.3.2008, s. 658.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0220.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0221.

⁽⁷⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0092.

⁽⁸⁾ EUVL C 434, 23.12.2015, s. 217.

⁽⁹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0390.

⁽¹⁰⁾ EUVL C 75, 26.2.2016, s. 2.

⁽¹¹⁾ <https://english.eu2016.nl/documents/reports/2016/01/20/report-aviation-summit-2016>

Torstai 16. helmikuuta 2017

- ottaa huomioon 7. joulukuuta 1944 tehdyn Chicagon yleissopimuksen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan, ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan sekä sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan lausunnot (A8-0021/2017),
- A. toteaa, että EU:n liikennepolitiikalla pyritään viime kädessä palvelemaan Euroopan kansalaisia ja yrityksiä tuottamalla yhä parempia yhteyksiä, korkein mahdollinen turvallisuuden ja turvatoimien taso sekä esteettömät markkinat;
- B. katsoo, että tiukkojen turvallisuusvaatimusten olisi säilyttävä keskeisenä tavoitteena pyrittäessä parantamaan lentoliikenteen kilpailukykyä;
- C. katsoo, että EU:n ilmailualan sisämarkkinat ovat erittäin onnistunut esimerkki lentoliikenteen alueellisesta vapauttamisesta, joka on edistänyt voimakkaasti ennennäkemättömiä lentoliikenteen yhteyksiä lisäämällä matkustusmahdollisuuksia Euroopassa ja sen ulkopuolella ja alentamalla samalla hintoja; toteaa, että ilmailuala on oleellinen osa Euroopan liikenneverkkoa ja välttämätön yhteyksien toimivuuden ja alueellisen yhteenkuuluvuuden varmistamiseksi EU:n sisällä ja maailmanlaajuisesti; katsoo, että syrjäisimpien alueiden syrjäisen sijainnin ja eristyneisyyden takia lentoliikenne on niille ainoa vaihtoehto, toisin kuin sijainniltaan keskeisille ja hyvin integroituneille alueille; katsoo, että tuettaessa lentoliikenneyhteyksien parantamista tavoitteena ei saisi olla ainoastaan yhteysverkkojen laajentaminen vaan myös yhteyksien riittävän laadun varmistaminen niin lentojen tiheyden kuin yhteysverkon kattavuuden ja aikataulujen sopivuuden osalta;
- D. toteaa, että ilmailuala on kasvava ala, jolla on kerrannaisvaikutuksia kasvuun ja työpaikkojen luomiseen ja joka on innovointia, kauppaa ja työpaikkojen laatua edistävä EU:n talouden merkittävä pilari, jolla on huomattavia välittömiä ja välillisiä etuja kansalaisille; toteaa, että lentoliikenteen kasvu ja saatavuus sekä lentoyhteyksien moninaisuus edistävät talouskasvua, mikä tarkoittaa, että lentoliikenne toimii talouskehityksen katalysaattorina; katsoo, että myös alueellisilla ja paikallisilla lentoasemilla on tärkeä rooli alueiden kehittämisessä, sillä ne lisäävät alueiden kilpailukykyä ja edistävät matkailua;
- E. ottaa huomioon, että lentoliikenne, lentoasemat ja niihin liittyvä valmistusteollisuus työllistävät unionissa 4,7 miljoonaa ihmistä välittömästi (1,9 miljoonaa) ja välillisesti (2,8 miljoonaa); ottaa huomioon, että unionin ilmailuala tukee lisäksi 917 000:ta työpaikkaa muilla maailmantalouden aloilla; katsoo, että ilmailualan liikkuvan ja ylikansallisen luonteen vuoksi on vaikea havaita sosiaalista väärinkäyttöä sekä työelämän normien kiertämistä, minkä vuoksi ongelmia on mahdollista ratkaista yksinomaan kansallisella tasolla; ottaa huomioon, että ILO:n viimeaikaisten tutkimusten mukaan ilmailualan työolot ovat heikentyneet; ottaa huomioon, että sopimusten monimuotoistuminen saattaa lisätä joustavuutta, mutta sitä voidaan myös käyttää väärin sääntökeinotteluun sosiaaliturvamaksujen kiertämiseksi;
- F. panee merkille, että EU:n lainsäädännön asianmukaisen täytäntöönpanon ja neuvoston poliittisen tahdon puute estävät ilmailualaa toteuttamasta kaikkia mahdollisuuksiaan, mikä haittaa sen kilpailukykyä ja johtaa kustannusten nousuun yritysten, matkustajien ja talouden kustannuksella;
- G. toteaa, että suuria investointeja ja kehittyntä infrastruktuuria edellyttävällä teknologia-, tutkimus- ja innovaatioveitsoisella alalla strategian onnistumiseen vaaditaan kykyä omaksua pitkän aikavälin visioita ja asianmukaisesti suunniteltuja investointeja sekä kaikkien liikennemuotojen täysimääräistä huomioon ottamista;
- H. toteaa, että lentoliikenteellä on merkittävä rooli EU:n ilmastotavoitteiden saavuttamisessa, kun se ottaa käyttöön kasvihuonekaasupäästöjä vähentäviä toimia;

Torstai 16. helmikuuta 2017

- I. ottaa huomioon, että vaikka yhtenäisestä eurooppalaisesta ilmatilasta annetussa asetuksessa on säädetty toiminnallisten ilmatilalohkojen perustamisesta, on niiden toteuttaminen viivästynyt huomattavasti; toteaa komission arvioineen, että vuodessa menetetään noin viisi miljardia euroa, koska tässä asiassa ei tapahdu etenemistä;
- J. ottaa huomioon, että turvallisuus on yksi kaikkein suurimmin ilmailualan kohdistuvista haasteista;
1. pitää myönteisenä komission tiedonantoa ilmailustrategiasta Euroopalle ja sen toimia alaa edistävien tekijöiden havaitsemiseksi uusia markkinamahdollisuuksia löytämällä ja esteitä poistamalla; suhtautuu myönteisesti sen ehdotuksiin uusien haasteiden kohtaamiseksi ja niiden ennakoimiseksi yhteisen eurooppalaisen vision pohjalta nykyaikaisia sääntelykehyksiä kehittämällä; katsoo, että pitkällä aikavälillä olisi omaksuttava kokonaisvaltaisempi ja kunnianhimoisempi lähestymistapa, jotta annetaan tarvittavaa pontta kestäväille ja kilpailukykyiselle eurooppalaiselle lentoliikennealalle;
 2. katsoo, että turvallisuus on eurooppalaisen ilmailustrategian ohjaava periaate ja että sitä on jatkuvasti parannettava; pitää näin ollen myönteisenä Euroopan lentoturvallisuusviraston (EASA) perusasetuksen (EY) N:o 216/2008 tarkistamista, jonka tavoitteena on ilmailun turvallisuuden mahdollisimman korkea taso; kehottaa siksi komissiota ja neuvostoa myöntämään EASAlle riittävästi määrärahoja ja henkilöstöä korkeiden turvallisuusnormien varmistamiseksi ja sen kansainvälisen roolin vahvistamiseksi;
 3. kehottaa neuvostoa ja jäsenvaltioita viimeinkin etenemään ripeästi muissa keskeisissä kysymyksissä, joiden käsittely on pysähdyksissä, kuten yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan täytäntöönpanoasetuksen (SES2+) uudelleenlaadinnassa sekä lähtö- ja saapumisaikoja koskevan asetuksen sekä matkustajien oikeuksia koskevien asetusten tarkistuksessa; kehottaa komissiota harkitsemaan uudelleen meneillään olevia aloitteita ja ehdottamaan kestäviä vaihtoehtoja, joilla korjataan ilmailualan puutteita, jotka johtuvat muun muassa yhtenäistä eurooppalaista ilmatilaa koskevan EU:n lainsäädännön myöhäisestä ja puutteellisesta täytäntöönpanosta; korostaa, että jos halutaan varmistaa oikeudellinen selkeys ja oikeusvarmuus, ei sinällään hyödyllisten suuntaviivojen julkaisemisella voida korvata nykyisen sääntelyn asianmukaista tarkistamista;
 4. korostaa, että niiden ilmailualan kysymysten, joiden käsittely ei etene neuvostossa, tarkoituksena on antaa EU:lle parempi oikeusvarmuus ja vahvat puitteet lentomatkustajien oikeuksien turvaamiseksi, tehostaa ja rationalisoida EU:n ilmatilan käyttöä sekä parantaa säännöksiä yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan täytäntöön panemiseksi; katsoo, että nämä kaikki ovat olennaisia tekijöitä ilmailustrategian toteuttamiseksi; kehottaa neuvostoa ryhtymään toimiin näitä kysymyksiä koskevien neuvottelujen eteenpäin viemiseksi;

Ilmailustrategian kansainvälinen ulottuvuus

5. suhtautuu myönteisesti asetuksen (EY) N:o 868/2004 tarkistamisesta annettuun komission ehdotukseen, jolla puututaan nykyisiin epäoikeudenmukaisiin käytäntöihin, kuten valtiontukeen, jota ei voida hyväksyä, sillä se ei ole asianmukaista eikä tehokasta; toteaa, että komission ehdotus tuo selvyttä suurimpiin huolenaiheisiin, jotka koskevat unionin sääntöjen luomia mahdollisia kilpailun vääristymiä; painottaa kuitenkin, ettei suuntaus kohti protektionismia, jota on mahdoton hyväksyä, sen paremmin kuin tasapuolisen kilpailun varmistavat toimenpiteetkään yksinään takaa EU:n ilmailualan kilpailukykyä;
6. katsoo, että vaikka uudet kilpailijat, joista monet ovat käyttäneet lentoliikennettä kansainvälisen kehityksen strategisena välineenä, kohdistavat yhä enemmän paineita Euroopan ilmailuun, ala voi sopeutua maailmanlaajuiseen kilpailuympäristöön rakentamalla ja kehittämällä edelleen omia vahvuuksiaan, kuten turvallisuutta ja turvatoimia koskevia tiukkoja vaatimuksia, EASAn roolia, maantieteellistä paikannusta, innovatiivista teollisuutta sekä sosiaalisia ja ekologisia tavoitteita; uskoo vahvasti, että jos kilpailu kolmansista maista on reilua, sitä olisi pidettävä mahdollisuutena kehittää edelleen innovatiivista Euroopan ilmailumallia, jolla on potentiaalia tarjota ainutlaatuinen ja kilpailukykyinen vastaus kilpailijoiden tarjontaan;
7. katsoo, että mahdollisuus houkuttaa ulkomaisia investointeja on tärkeää EU:n lentoyhtiöiden kilpailukykyille eikä sitä saisi heikentää; pitää siksi myönteisenä komission aikomusta antaa ohjeita, joilla selvennetään asetuksessa (EY) N:o 1008/2008 vahvistettuja omistusta ja määräysvaltaa koskevia sääntöjä ja kiinnitetään erityistä huomiota ”tosiasiallisen määräysvallan” kriteereihin, jotta varmistetaan kyseisten sääntöjen vaikuttavuus;

Torstai 16. helmikuuta 2017

8. pitää myönteisenä myös aloitetta unionin tasoisista lentoliikennesopimuksista ja kahdenvälisistä ilmailun turvallisuutta koskevista sopimuksista sellaisten kolmansien maiden kanssa, jotka edustavat nousevia ja strategisia markkinoita (Kiina, Japani, ASEAN, Turkki, Qatar, Yhdistyneet arabiemiirikunnat, Armenia, Meksiko, Bahrain, Kuwait, Oman ja Saudi-Arabia), ja kannustaa nopeisiin ja rakentaviin neuvotteluihin; muistuttaa, että kaikkien osapuolten on pantava uudet sopimukset täytäntöön asianmukaisesti ja niihin on sisällyttävä kansainvälisiin standardeihin (ICAO, ILO) perustuva oikeudenmukaista kilpailua koskeva lauseke; kehottaa komissiota ja neuvostoa ottamaan Euroopan parlamentin täysimääräisesti mukaan neuvottelujen kaikkiin vaiheisiin SEUT-sopimuksen 218 artiklan mukaisesti;

9. kehottaa komissiota asettamaan kolmansien maiden kanssa tehtävien ilmailusopimusten neuvottelemisen ehtoiksi, että kyseiset maat noudattavat tiukkoja turvallisuusvaatimuksia sekä asianmukaisia työ- ja sosiaaliohjeita ja osallistuvat lentoliikenteen päästöjä koskevaan markkinaehtoiseen ilmastonsuojeluvälineeseen; kehottaa varmistamaan, että ilmailusopimukseen sisältyy yhtäläinen markkinoille pääsy, omistussuhteita koskevat tasapuoliset ehdot ja vastavuoroisuuteen perustuvat tasapuoliset toimintaedellytykset;

10. kehottaa komissiota saattamaan meneillään olevat neuvottelut nopeasti päätökseen ja aloittamaan tulevaisuudessa uusia ilmailualaa koskevia vuoropuheluita muiden strategisten ilmailualan kumppaneiden kanssa; korostaa, että lentoliikennesopimukset vaikuttavat osaltaan myös teknologisen kehityksen edistämiseen sekä muiden unionin toimintapolitiikkojen, kuten naapuruuspolitiikan, täytäntöönpanoon ja vahvistamiseen;

EU:n sisämarkkinoiden vahvistaminen ilmailualalla

11. muistuttaa, että ilmatila on myös osa EU:n sisämarkkinoita ja sen tehottomasta käytöstä sekä kansallisista käytänteistä (muun muassa toimintamenetelmistä, veroista ja maksuista) johtuva pirstoutuminen aiheuttaa pidempiä lentoaikoja, viivästyksiä, ylimääräistä polttoaineen kulutusta ja suurempia hiilidioksidipäästöjä sen lisäksi, että se vaikuttaa kielteisesti markkinoiden muihin osiin ja heikentää EU:n kilpailukykyä;

12. panee merkille, että asetuksen (EY) N:o 551/2004 3 artiklassa säädetään yhtenäisen eurooppalaisen ylemmän lentotiedotusalueen perustamisesta, sen vaikuttamatta jäsenvaltioiden suvereniteettiin niiden ilmatilassa; kehottaa komissiota toteuttamaan eurooppalaisen ylemmän lentotiedotusalueen, sillä sen avulla ratkaistaan alueelliset pullonkaulat ja mahdollistetaan lentoliikennepalveluiden jatkuminen ilmatilan tiheimmin liikennöidyissä osissa ennakoimattomissa tilanteissa tai ilmaliikenteen toimintahäiriöiden aikana; katsoo, että eurooppalaisen ylemmän lentotiedotusalueen avulla voidaan asteittain perustaa ilmaliikenteen Euroopan laajuiset verkot, jotka olisivat seuraava askel kohti yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan toteuttamista ja unionin ilmatilan kustannustehokasta hallintaa; suhtautuu myönteisesti lentoliikenteen hallinnassa jo saavutettuun edistykseen tehokkuuden parantamisessa ja kustannusten ja päästöjen vähentämisessä, erityisesti verkon hallinnoijan työn ansiosta, ja kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan toiminnalliset ilmatilalohkot viipymättä, jotta voidaan edesauttaa yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan toteuttamista;

13. uskoo vahvasti, että ilmailualan olisi hyödynnettävä täysimääräisesti EGNOSin ja Galileon kaltaista eurooppalaista satelliittiteknologiaa, joka mahdollistaa turvallisemmat ja tehokkaammat suunnistus- ja lähestymismenetelmät sekä eurooppalaisen ilmaliikenteen hallinnan nykyaikaistamishankkeen (SESAR) täysimääräisen käyttöönoton; korostaa siksi tarvetta näiden teknologioiden laajamittaiseen täytäntöönpanoon; huomauttaa, että SESARin asianmukaisen käyttöönoton varmistamiseksi ja globaalien yhteentoimivuuden saavuttamiseksi sen täytäntöönpanoa varten olisi myönnettävä erilliset ja mittavat määrärahat, joita ei oteta Verkkojen Eurooppa -välineestä;

14. panee merkille lentoliikenteen määrän, joka on nykyisin huomattava ja jonka ennakoitaan kasvavan lähivuosina, sekä eurooppalaisten lentoasemien rajalliset valmiudet, sillä niiltä jää puuttumaan vuonna 2035 noin 2 miljoonan lennon verran kapasiteettia; korostaa, että tämä edellyttää koordinoitua ja tehokasta lentoasemien ja ilmatilan käyttöä, jotta vähennetään ruuhkautumista;

15. korostaa ilmailualan ratkaisevaa merkitystä kasvun, työpaikkojen luomisen ja matkailun kehittämisen kannalta; korostaa, että pienillä ja alueellisilla lentoasemilla on keskeinen rooli yhteyksien toimivuuden, alueellisen yhteenkuuluvuuden, sosiaalisen osallisuuden ja talouskasvun edistämässä erityisesti syrjäisimmillä alueilla ja saarilla; katsoo näin ollen, että Euroopan lentoasemajärjestelmä tarvitsee strategista suunnittelua, jolla määritetään nykyinen kapasiteetti, ennakoitu kysyntä, nykyiset pullonkaulat ja tulevat infrastruktuuritarpeet EU:n tasolla ja voidaan säilyttää lentoliikennepalveluiden saatavuus EU:n kansalaisille;

Torstai 16. helmikuuta 2017

16. on tietoinen unionissa vallitsevasta huomattavasta yhteyksien puutteesta, jolle on ominaista lentoyhteyksien vähäinen määrä tietyissä osissa unionia, ja alueellisten yhteyksien merkityksestä (mukaan lukien TEN-T:hen kuulumattomat maantieteelliset alueet); kannustaa komissiota jatkamaan lentoyhteyksien seurantaa ja parantamista unionissa;

17. katsoo, että monet huomattavat kasvun rajoitukset ilmassa ja maalla (esimerkiksi kapasiteettipula, infrastruktuurien vajaakäyttö ja liikakäyttö, erilaiset lennonvarmistuspalvelujen tarjoajat tai investointien rajallisuus) sekä lentoyhteyksien puutteet EU:n eri alueiden välillä voidaan ratkaista asettamalla kaikenlaisien (kansallisten, eurooppalaisten ja kansainvälisten) yhteyksien toimivuuden parantaminen yhdeksi tärkeimmistä indikaattoreista, kun alan toimintaa arvioidaan ja suunnitellaan;

18. toteaa, että yhteyksien toimivuuden ei pitäisi rajoittua vain lentoliikennepalvelujen lukumäärään, tiheyteen ja laatuun, vaan sitä olisi arvioitava myös yhdenmukaisen nykyaikaisen liikenneverkon yhteydessä ja siihen olisi liitettävä muitakin kriteerejä, kuten aika, alueellinen jatkuvuus, verkoston parempi integrointi, esteettömyys, liikennevaihtoehtojen saatavuus, kohtuuhintaisuus ja ympäristökustannukset, jotta reitin todellinen lisäarvo kävisi ilmi; kehottaa siksi komissiota tutkimaan mahdollisuuksia muihin olemassa oleviin indekseihin sekä Eurocontrolin ja lentoasemien seurantakeskuksen jo tekemään valmistelutyöhön perustuvan EU:n indikaattorin kehittämiseksi;

19. katsoo, että tällaisella yhteysindeksillä, johon sisältyy myönteinen kustannus-hyötyanalyysi, olisi tarkasteltava lentoyhteyksiä laajasta näkökulmasta kuitenkin heikentämättä EU:n alueellisen yhteenkuuluvuuden tavoitetta, jota vahvistetaan tulevilla, julkisen palvelun velvoitteisiin liittyviä sääntöjä koskevilla tulkintaohjeilla; korostaa, että tämä indeksi voi olla hyödyksi strategisessa kokonaissuunnittelussa, jotta vältetään veronmaksajien rahojen tuhlaaminen erottelemalla taloudellisesti elinkelpoiset mahdollisuudet kannattamattomista hankkeista, jotta voidaan muun muassa suosia taloudellisesti kannattavaa lentoasemien erikoistumista, mukaan lukien lentoasemaklusterit tai -verkostot, välttämällä tulevaisuudessa "aavelentokenttien" ilmestymistä sekä varmistamalla lentokenttäkapasiteetin ja ilmatilan tehokas käyttö ja myös löytämällä intermodaalisia, kustannustehokkaita ja kestäviä ratkaisuja;

20. katsoo, että kaikkien liikennemuotojen täydentävyyden etuja olisi käytettävä hyödyksi liikkuvuuden parantamiseksi ja joustavan, käyttäjien edun mukaisen liikenneverkon rakentamiseksi sekä matkustajaliikenteessä että rahdinkuljetuksessa; huomauttaa, että intermodaalisuus, joka mahdollistaa liikennemuotosiirtymän, on ainoa tapa varmistaa EU:n kilpailukykyisen ilmailualan dynaaminen ja kestävä kehitys; painottaa, että intermodaalisuus mahdollistaa infrastruktuurin tehokkaamman käytön laajentamalla ja ottamalla huomioon lentoaseman markkina-alueet ja välttämällä niiden päällekkäisyyksiä, mikä myös vapauttaisi lähtö- ja saapumisvuoroja ja osaltaan auttaisi luomaan suotuisan ympäristön kaupalle, matkailulle ja tavaraliikenteelle; on tietoinen raide- ja lentoliikenteen infrastruktuurien yhdistämisellä saavutetusta menestyksestä tällä alalla ja kannustaa jatkamaan kehitystä tässä asiassa;

21. muistuttaa, että TEN-T-käytävät ovat multimodaalisten vaihtoehtojen kehittämisen selkäranka ja lentoasemat ovat solmukohtia; pitää valitettavana, että multimodaalisuutta koskevat aloitteet Euroopassa ovat hajanaisia ja lukumäärältään vähäisiä; korostaa, että tarvitaan nopeita, tehokkaita ja käyttäjäystävällisiä yhteyksiä julkisen liikenteen verkkojen ja lentoasemien infrastruktuurin välillä; kehottaa sekä komissiota että jäsenvaltioita asettamaan multimodaaliset ratkaisut selkeämmin etusijalle TEN-T-käytävien puitteissa ja poistamaan samalla pullonkauloja; kehottaa komissiota esittämään viipymättä ehdotuksensa multimodaalisista ja yhteentoimivista liikenne-ratkaisuista siten, että ilmailuala on täysin integroitu muihin; kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään paremmin käytössään olevia rahoitusvälineitä intermodaalisten yhteyksien edistämiseksi;

22. katsoo, että intermodaalisen liikenteen edistämiseksi koko Euroopassa olisi kaikille matkustajille (myös liikuntaesteisille henkilöille) tarjottava esteettömiä ratkaisuja, reaaliaikaisia tietoja ja integroitua palveluita (esimerkiksi yhtenäinen lipunmyynti); huomauttaa, että EU:n rahoittamilla hankkeilla on osoitettu, että multimodaalisten tieto- ja lipunmyyntijärjestelmien kehittäminen on teknisesti mahdollista; kehottaa näin ollen komissiota tukemaan niiden tosiasiallista tarjoamista kaikille matkustajille unionissa;

Torstai 16. helmikuuta 2017

23. ottaa huomioon, että liikenteenharjoittajat ja palveluntarjoajat pyrkivät löytämään intermodaalisia ja multimodaalisia ratkaisuja, jos EU:n sääntelykehyksellä tarjotaan selkeyttä ja oikeusvarmuutta matkustajan oikeuksien, korvausvastuun, viivytysten ja peruutusten, turvallisuus selvitysten ja avoimen datan ja tietojen yhteiskäyttöä koskevien vaatimusten suhteen; kehottaa komissiota toimimaan tässä asiassa;

24. toteaa, että ilmailualan julkinen ja yksityinen rahoitus on elintärkeää alueellisen yhteenkuuluvuuden takaamiseksi, innovoinnin edistämiseksi ja alan eurooppalaisen johtajuuden säilyttämiseksi tai palauttamiseksi; muistuttaa, että kaikessa rahoituksessa on noudatettava EU:n valtiontukisääntöjä ja kilpailulainsäädäntöä; korostaa, että julkista tukea myönnettäessä on varmistettava investointien kustannustehokkuudesta ja tarkoituksenmukaisuudesta;

25. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita lentokentille ja lentoyhtiöille maksettavia valtiontukia koskevien komission suuntaviivojen sekä SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontuen soveltamisalasta annetun komission ilmoituksen mukaisesti pitämään yllä pitkän aikavälin strategiaa, jolla puututaan toisaalta liian moniin tappiollisiin lentoasemiin alueilla, joilla muita liikennemuotoja on tarjolla, ja toisaalta käsitellään sivulentoasemien panosta EU:n alueiden kehitykseen, kilpailukykyyn ja integrointiin;

26. toteaa, että suotuisa sääntelykehys on lentoasemille tärkeä yksityisten investointien houkuttelemiseksi ja liikkeelle saamiseksi; katsoo, että komission arvioinnilla lentoasemamaksuista annetusta direktiivistä, lentoyhtiöiden/lentoasemien asianmukaisen kuulemisen lisäksi, olisi selvennettävä sitä, ovatko nykyiset säännökset tehokas väline kilpailun edistämiseksi monopoli-aseman väärinkäytön vaaraa vastaan sekä eurooppalaisten kuluttajien etujen ja kilpailun edistämiseksi, vai olisiko niiden uudistaminen tarpeen; on tietoinen, että muut kuin ilmailuun liittyvät tulot parantavat osaltaan lentoasemien kaupallista kannattavuutta;

27. toteaa, että komissio ilmoitti joulukuussa 2015 julkaistussa ilmailustrategiassaan pääsyä maahuolinnan markkinoille yhteisön lentoasemilla koskevan direktiivin 96/67/EY arvioinnista; kannattaa maahuolinnan sisällyttämistä Euroopan lentoturvallisuusviraston toimivaltaan, kun tavoitteena on kattaa koko ilmailun turvallisuusketju;

Ilmailustrategia: tulevaisuuden näkymät

28. katsoo, että koko ilmailualan arvoketjulla on mahdollisuus olla strateginen investointiala ja että tätä on hyödynnettävä lisää asettamalla pitkän aikavälin tavoitteita ja myöntämällä kannustimia älykkäille aloitteille, jotka täyttävät kyseiset tavoitteet, joista mainittakoon vihreämmät lentoasemat tai ilma-alukset, melun vähentäminen sekä lentoasemien ja julkisen liikenteen väliset yhteydet; pyytää komissiota ja jäsenvaltioita tutkimaan kyseisiä aloitteita edistäviä lisätoimia, mukaan luettuna Euroopan strategisten investointien rahaston (ESIR) tehokas käyttäminen, sekä jatkamaan Clean Skyn ja SESARin kaltaisten rahoitusohjelmien edistämistä ja rahoitusta; painottaa, että ilmailuteollisuus edistää osaltaan merkittävästi kasvua unionin ilmailualalla ja tukee vahvasti puhtaamman teknologian edistämistä ja SESARin käyttöön-ottoa;

29. panee merkille ilmailualan aiheuttamat hiilidioksidipäästöt; korostaa erilaisia toimia, joita on jo toteutettu ja toteutetaan hiilidioksidi- ja kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi, sekä teknisesti kehittämällä vaihtoehtoisia polttoaineita ja tehokkaampia ilma-aluksia että poliittisesti noudattamalla kansainvälisiä sopimuksia; pitää myönteisenä Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön 39. yleiskokouksessa 6. lokakuuta 2016 saavutettua sopimusta kansainvälisen ilmailun aiheuttamien päästöjen vähentämistä koskevan maailmanlaajuisen markkinapohjaisen toimenpiteen (GMBM) hyväksymisestä sekä sitä, että 65 maata sitoutui osallistumaan vapaaehtoiseen vaiheeseen vuoteen 2027 mennessä, mikä tarkoittaa, että noin 80 prosenttia vuoden 2020 tason ylittävistä päästöistä kompensoidaan tällä järjestelmällä vuoteen 2035 mennessä; korostaa, että on tärkeää pitää voimassa 31. joulukuuta 2016 jälkeenkin päästökauppajärjestelmän puitteissa myönnetty poikkeus, joka koskee SEUT-sopimuksen 349 artiklassa tarkoitettua syrjäisimmällä alueella sijaitsevasta lentopaikasta lähtevien ja sinne saapuvien lentojen päästöjä; pitää myönteisenä komission aikomusta tarkistaa EU:n toimia ilmailun hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi tämän sopimuksen valossa;

30. ottaa huomioon komission kiertotalouspaketin ja katsoo, että olisi kannustettava uusiin aloitteisiin ympäristöalan kapasiteetin lisäämiseksi ja lentoasemille tuloon ja niiltä lähtöön liittyvästä sekä niiden sisällä tapahtuvasta operatiivisesta toiminnasta aiheutuvien päästöjen ja melun vähentämiseksi esimerkiksi ottamalla käyttöön uusiutuvia polttoaineita (esimerkiksi biopolttoaineita), kehittämällä tehokkaita, ympäristöystävällisiä ja sertifioituja kierrätysjärjestelmiä, purkamalla

Torstai 16. helmikuuta 2017

ja uusiokäyttämällä ilma-aluksia, edistämällä "vihreitä lentoasemia" ja "vihreitä reittejä lentoasemille" sekä kehittämällä mahdollisimman tehokas logistiikkahallinto;

31. kehottaa keräämään ja jakamaan alan parhaita käytäntöjä päästöjen vähentämiseksi ja pitämään mielessä, että tiukat ympäristönormit on säilytettävä ja niitä on tiukennettava ajan mittaan, jotta varmistetaan, että ilmailuala kehittyy kestäväällä tavalla;

32. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita valvomaan tiukasti kesäkuusta 2016 lähtien voimassa olleita uusia menettelyjä melun vähentämiseksi sekä kaupunkien ja asutuskeskusten läheisyydessä sijaitsevilta lentoasemilta lentoon lähtevien lentokoneiden pakokaasujen aiheuttamien pienhiukkaspäästöjen vähentämiseksi, jotta voidaan parantaa elämänlaatua ja erityisesti ilmanlaatua;

33. on tietoinen turvatoimien huomattavista kustannuksista; korostaa, että ilmailualan kohdistuvat turvaamiseen liittyvät uhat, myös kyberuhat, lisääntyvät tulevaisuudessa, mikä edellyttää välitöntä siirtymistä enemmän riskeihin ja tiedusteluun perustuvaan lähestymistapaan sekä reaktiiviseen turvallisuusjärjestelmään, joka parantaa lentoasemien tilojen turvallisuutta ja mahdollistaa muuttuviin uhkiin sopeutumisen siten, ettei niihin jatkuvasti vastata uusilla toimenpiteillä tai vain siirtämällä riskiä vähentämättä sitä;

34. suhtautuu myönteisesti komission ehdotukseen ilmailun turvatarkastuslaitteita koskevan unionin sertifiointijärjestelmän perustamisesta; pitää erittäin tarpeellisena henkilöstön työhönottoa ja koulutusta koskevien nykyisten sääntöjen johdonmukaista soveltamista; kehottaa komissiota tarkastelemaan mahdollisuutta syventää yhden turvatarkastuksen käsitettä ja kehittää EU:n alueen matkustajille ennakkotarkastusjärjestelmä, jonka ansiosta etukäteen rekisteröityneet EU:n matkustajat voisivat käydä turvatarkastuksen läpi entistä tehokkaammin; pyytää jäsenvaltioita sitoutumaan tiedustelutie-tojen järjestelmälliseen jakamiseen ja lentoasemien turvajärjestelyä koskevien parhaiden käytäntöjen vaihtamiseen;

35. panee merkille konfliktialueita koskevan korkean tason raportin ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että raportin suositukset pannaan täytäntöön, mukaan lukien tiedonjako, jotta varmistetaan EU:n riskinarvioinnin kehittäminen ja kyky jakaa tietoa nopeasti; painottaa myös, että yhteistyöhaluttomien sotilaslentokoneiden, joiden transponderit on kytketty pois päältä, aiheuttamia turvallisuushuolia on käsiteltävä jatkossakin;

36. korostaa, että innovointi on kilpailukykyisen eurooppalaisen ilmailualan ennakkoehdelytys; toteaa, että muihin liikennemuotoihin verrattuna ilmailuala on jo nyt johtavassa asemassa digitalisaation, tieto- ja viestintäteknologian sekä avoimen datan hyödyntämisessä; kannustaa alaa jatkamaan edelläkävijän roolia tässä prosessissa samalla kuitenkin varmistaen reilun kilpailun, järjestelmien yhteentoimivuuden, puolueettomuuden sekä selkeän ja ytimekkään tiedon avoimen saatavuuden kaikille käyttäjille, esimerkiksi silloin, kun kuluttajat varaavat kokonaisen matkan tai kuljetusyritykset osallistuvat lentorahtitoimintaan; pitää myönteisenä komission ehdotusta ilmailun massadatahankkeesta ja pyytää selvitystä sen täytäntöönpanosta;

37. palauttaa mieliin komission ja kansallisten lainvalvontaelinten matkapalveluja tarjoaviin verkkosivustoihin vuonna 2013 kohdistaman tehotarkastuksen koko unionissa; toteaa, että tehotarkastuksessa havaittiin merkittäviä puutteita yli kahdessa kolmasosassa tarkastetuista verkkosivustoista; kehottaa komissiota raportoimaan laajemmin siitä, miten matkasivustojen mukauttamisessa unionin lainsäädäntöön on edistytty, sekä sen täytäntöönpanoa koskevista tulevista suunnitelmistaan, jotka koskevat sekä verkossa että sen ulkopuolella tapahtuvaa lentolippujen myyntiä; muistuttaa, että kuluttajilla on aina oltava käytettävissään väylä valitusten esittämiseen elinkeinonharjoittajille ja korvausten hakemiseen; katsoo, että tällaisen väylän olisi oltava saatavilla tavalla, joka ei estä kuluttajia käyttämästä oikeuksiaan, ja että se olisi saatettava selkeästi kuluttajien tietoon; kehottaa komissiota tekemään tiivistä yhteistyötä kansallisten lainvalvontaelinten kanssa, jotta varmistetaan, että elinkeinonharjoittajat täyttävät nämä vaatimukset;

38. suhtautuu myönteisesti innovointiin ja talouskehitykseen, joita voidaan edistää kehittämällä edelleen kauko-ohjatun ilma-aluksen käytön kokonaisjärjestelmän (RPAS) siviilikäyttöä; panee merkille, että RPAS:n markkinat kehittyvät nopeasti ja tällaisia ilma-aluksia käytetään yhä enemmän yksityisiin tarkoituksiin, kaupallisessa toiminnassa sekä viranomaisten

Torstai 16. helmikuuta 2017

tehtävien suorittamisessa; korostaa tarvetta hyväksyä kiireellisesti RPAS:ää koskeva selkeä, oikeasuhtainen, yhdenmukaisesti ja riskiperusteinen sääntelykehys alan investointien ja innovoinnin edistämiseksi ja sen valtavan potentiaalain hyödyntämiseksi täysimääräisesti samalla kun säilytetään tiukimmat mahdolliset turvallisuusvaatimukset;

39. muistuttaa, että ilmailualan sääntelyssä olisi otettava huomioon yleisilmailun erityistarpeet siten, että säädetään lentoliikenteen yksilöllisistä ratkaisuista sekä ilmailuharrastustoiminnasta;

Ilmailustrategian sosiaalinen toimintaohjelma

40. on tietoinen siitä, että ”kotiasema” ja ”päätoimipaikka” käsitteiden määritelmiä on selvennettävä, jotta varmistetaan, että niitä voidaan soveltaa johdonmukaisesti ja siten tehokkaasti torjua mukavuuslippu- ja sääntökeinottelukäytäntöjä; muistuttaa, että yksi EASAn tärkeimmistä tehtävistä on myöntää sekä lentotoimintalupia että lupia kolmansien maiden lentotoiminnan harjoittajille, minkä tarkoituksena on turvallisuuden takaaminen ja osallistuminen työolojen parantamiseen;

41. kehottaa EASAA ja jäsenvaltioita jatkamaan uusien liiketoiminta- ja työllistämismallien valvontaa, jotta varmistetaan ilmailun turvallisuus; kehottaa komissiota antamaan säädöksiä tarpeen vaatiessa; toteaa, että olisi kiinnitettävä erityistä huomiota muun muassa nollatuntisopimukseen, lentokokemuksen hankkimista maksua vastaan koskeviin järjestelyihin, näennäisesti itsenäiseen ammatinharjoittamiseen sekä kolmansista maista tulevan miehistön käyttämiseen EU:hun rekisteröidyssä ilma-aluksessa; korostaa poikkeamien ilmoittamisesta siviili-ilmailun alalla annetun asetuksen merkitystä sekä oikeudenmukaisen toimintakulttuurin tärkeyttä turvallisuusvaatimusten sekä terveyden ja työolojen vahvistamiseksi ja parantamiseksi;

42. muistuttaa, että korkeatasoinen koulutus edistää osaltaan ilmailun turvallisuutta; korostaa EASAn keskeistä osuutta lentäjiä, miehistön jäseniä ja lennonjohtajia koskevien yhteisten koulutus- ja turvallisuusvaatimusten perustamisessa, myös virtuaalisen koulutuskeskuksensa avulla; kehottaa jäsenvaltioita investoimaan elinikäiseen oppimiseen ja koulutukseen ilmailualan arvoketjun kaikissa osissa, koska EU:n ilmailualan menestys on erittäin riippuvainen ammattitaitoisesta työvoimasta ja innovoinnista; on tietoinen, että mahdollisesti ilmeneviin osaamisvajaisiin on puututtava; pitää tärkeänä koulutuslaitosten, tutkimuskeskusten ja työmarkkinaosapuolten välistä kumppanuutta, jotta koulutusohjelmat voidaan saattaa ajan tasalle ja varmistaa, että ne vastaavat työmarkkinoiden tarpeita;

43. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita vahvistamaan ilmailutekniikan oppisopimuskoulutus- ja täydennyskoulutusjärjestelmiä ja laajentamaan niitä kansainvälisen yhteistyön avulla;

44. kannustaa komissiota esittämään konkreettisia aloitteita työntekijöiden oikeuksien suojelemiseksi; kehottaa jäsenvaltioita takaamaan kaikille ilmailualan työntekijöille kunnolliset työolot, mukaan lukien työterveys ja -turvallisuus, riippumatta työllistävän yrityksen koosta ja tyypistä, asemapaikasta tai työsopimuksesta;

45. toteaa, että kaikkien Euroopan unionissa toimivien lentoyhtiöiden on noudatettava täysimääräisesti EU:n ja jäsenvaltioiden sosiaalisia ja työelämän vaatimuksia; toteaa, että työoloissa ja sosiaaliturvassa on huomattavia eroja jäsenvaltioiden välillä ja että yritykset käyttävät hyväkseen sijoittautumisvapautta vähentääkseen kustannuksia; kehottaa jäsenvaltioita lopettamaan tämän haitallisen kilpailun; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita antamaan ehdotuksia siitä, kuinka estetään epäsuorien työsuhteiden väärinkäyttäminen EU:n ja kansallisen verotus- ja sosiaaliturvalainsäädännön kiertämiseksi ilmailualalla; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita estämään sosiaalisen väärinkäytön ja työelämän normien kiertämisen takaamalla niiden henkilöiden suojelun, jotka antavat tietoja, ja helpottamalla avointa raportointia sekä parantamalla kansallisten työsuojeluviranomaisten välistä yhteistyötä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että kussakin jäsenvaltiossa toimivat lentoyhtiöt noudattavat työ- ja sosiaalilainsäädäntöä sekä työehtosopimuksia ja että niitä valvotaan asianmukaisesti;

46. korostaa, että oikeus perustaa ammattiyhdistyksiä ja liittyä niihin sekä ryhtyä työtaistelutoimiin ovat perusoikeuksia, joita on kunnioitettava Euroopan unionin perusoikeuskirjan 12 artiklan mukaisesti; torjuu kaikki pyrkimykset heikentää ilmailualan lakko-oikeutta; pitää tärkeänä sitä, että ilmailualalla on vahvat ja riippumattomat työmarkkinaosapuolet sekä säännöllinen ja vakiintunut työmarkkinaosapuolten vuoropuhelu kaikilla tasoilla ja että työntekijöillä on omat edustajansa ja he osallistuvat yrityksen asioihin; painottaa asianmukaisen kuulemisprosessin ja työmarkkinaosapuolten vahvistetun

Torstai 16. helmikuuta 2017

vuoropuhelun merkitystä ennen ilmailualaa koskevien EU:n aloitteiden antamista; suhtautuu myönteisesti työmarkkinaosapuolten pyrkimykseen neuvotella EU:n ilmailualan työntekijöiden työoloja ja sosiaali- ja sosiaalioikeuksia koskevasta sopimuksesta; kannustaa työmarkkinaosapuolia neuvottelemaan työmarkkinasopimuksista kaikilla alan osa-alueilla kansallisten lakien ja käytäntöjen mukaisesti, sillä tällaiset sopimukset ovat tehokas tapa torjua sosiaali-, työ- ja työllisyysnormien heikentämiskilpailua ja varmistaa asianmukainen palkkaus kaikille työntekijöille;

47. katsoo, että yhdenkään työntekijän ei pitäisi olla epätietoinen sovellettavasta työlainsäädännöstä tai siitä, missä hän on oikeutettu sosiaaliturvaan; kiinnittää tässä yhteydessä huomiota ilmailualan paljon liikkuvien työntekijöiden erityistilanteeseen ja kehottaa koordinoimaan sosiaaliturvajärjestelmiä paremmin unionin sisällä; korostaa, että sen arvioiminen, onko tarpeen tehdä lisäselvityksiä siitä, mitä lainsäädäntöä sovelletaan ilmailualan liikkuvien työntekijöiden työsopimuksiin ja mitkä tuomioistuimet ovat asiassa toimivaltaisia, olisi tehtävä tiiviissä yhteistyössä näiden työntekijöiden edustajien kanssa;

o

o o

48. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Torstai 16. helmikuuta 2017

P8_TA(2017)0055

ERI-rahastojen toimenpideohjelmien täytäntöönpanon viivästyminen – vaikutukset koheesiopolitiikkaan ja tulevat toimet

Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. helmikuuta 2017 ERI-rahastojen toimenpideohjelmien täytäntöönpanon viivästyisestä – vaikutukset koheesiopolitiikkaan ja tulevat toimet (2016/3008(RSP))

(2018/C 252/29)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 11. toukokuuta 2016 antamansa päätöslauselman koheesiopolitiikan täytäntöönpanon vauhdittamisesta ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 27. marraskuuta 2014 antamansa päätöslauselman viipeistä vuosien 2014–2020 koheesiopolitiikan käynnistämiseksi ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 14. tammikuuta 2014 antamansa päätöslauselman EU:n jäsenvaltioiden valmiudesta käynnistää koheesiopolitiikan uusi ohjelmakausi tehokkaasti ja oikea-aikaisesti ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 26. lokakuuta 2016 antamansa päätöslauselman monivuotisen rahoituskehysten 2014–2020 välitarkistuksesta ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon 16. helmikuuta 2017 antamansa päätöslauselman investoinneista työllisyyteen ja kasvuun – Euroopan rakenne- ja investointirahastojen vaikutusten maksimointi: yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun kertomuksen arviointi ⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon 26. marraskuuta 2015 antamansa päätöslauselman aiheesta ”Kohti koheesiopolitiikan yksinkertaistamista ja tulosperustaista suuntaamista kaudella 2014–2020” ⁽⁶⁾,
 - ottaa huomioon komissiolle esitetyn kysymyksen Euroopan rakenne- ja investointirahastojen (ERI-rahastot) toimenpideohjelmien täytäntöönpanon viivästyisestä – vaikutukset koheesiopolitiikkaan ja tulevat toimet (O-000005/2017 – B8-0202/2017),
 - ottaa huomioon pöytäkirjan N:o 2 toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 128 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että monivuotisesta rahoituskehyksestä 2014–2020 käydyt neuvottelut saatiin päätökseen myöhässä ja ERI-rahastoja koskevat asetukset annettiin myöhään ja että tämä johti viivästyksiin kumppanuussopimusten ja toimenpideohjelmien hyväksymisessä ja täytäntöönpanossa, hallinto-, todentamis- ja tarkastusviranomaisten nimeämisessä, ennakkoehtojen määrittämisessä ja täyttämiseksi sekä hankkeiden täytäntöönpanossa paikallisella, alueellisella ja kansallisella tasolla; ottaa huomioon, että vaikka viivästyminen syistä ei ole tosiasiallista tietoa eikä niitä ole analysoitu, ne vaikuttavat ohjelmakauden ensimmäisessä osassa siihen, voidaanko ERI-rahastojen avulla lisätä kilpailukykyä sekä edistää sosiaalista, taloudellista ja alueellista yhteenkuuluvuutta;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0217.

⁽²⁾ EUVL C 289, 9.8.2016, s. 50.

⁽³⁾ EUVL C 482, 23.12.2016, s. 56.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0412.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0053.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0419.

Torstai 16. helmikuuta 2017

- B. ottaa huomioon, että 564 ERI-rahastojen toimenpideohjelmaa on nyt hyväksytty ja että komissio on saanut 374 toimenpideohjelman osalta ilmoituksen viranomaisten nimeämisestä; ottaa huomioon, että välimaksuja ei voida suorittaa, ellei hallintoviranomaisia ole nimetty; ottaa huomioon, että 30. marraskuuta 2016 saatavilla olleiden tietojen mukaan välimaksuja on suoritettu ainoastaan 14,750 miljardin euron arvosta, mikä viittaa siihen, että maksutarpeet ovat alkuperäisiä arvioita pienemmät;
- C. ottaa huomioon, että huolimatta samankaltaisista viivästyksistä sekä hallinto- ja valvontajärjestelmiä koskevaan vaatimukseen liittyneistä teknisistä esteistä edellisen ohjelmakauden vastaavassa vaiheessa välimaksusuorituksia oli kirjattu jo heinäkuussa 2009 ja että vuoden 2010 talousarvioon otettujen maksumäärärahojen mukaan koheesiopolitiikan ohjelmien täytäntöönpanon oletettiin pääsevän täyteen vauhtiin jo samana vuonna;
- D. toteaa, että välimaksujen tämänhetkinen taso on suhteellisen alhainen verrattuna ohjelman kokonaismäärärahoihin, kun otetaan huomioon ohjelmakauden eteneminen; ottaa huomioon, että parlamentti on huolissaan, että jäsenvaltioiden syksyn 2016 ennusteiden mukaan tilanne etenisi samalla vauhdilla myös jatkossa;
- E. ottaa huomioon, että täytäntöönpanon viivästyminen ja siitä seurannut maksutarpeiden väheneminen johti otsakkeen 1b maksumäärärahojen vähentämiseen 7,2 miljardilla eurolla jo vuonna 2016 (lisätalousarvioesitys nro 4/2016); ottaa huomioon, että tällaista lisätalousarvioesitystä ei tarvittu vastaavassa vaiheessa ohjelmakaudella 2007–2013; ottaa huomioon, että vuoden 2017 talousarviossa maksumäärärahoja on vähennetty lähes 24 prosentilla vuoteen 2016 verrattuna;
- F. toteaa, että jäsenvaltioiden ja unionin toimielinten välisen yhteistyön tiivistäminen on erittäin suositeltavaa, jotta varmistetaan, että koheesiopolitiikkaan kohdennettavat maksumäärärahat saadaan vakautettua tyydyttävälle tasolle unionin vuoden 2018 talousarviossa ja että vuosiksi 2014–2020 tehtyä yleistä maksusuunnitelmaa noudatetaan tai tarvittaessa mukautetaan nykytilanteeseen;
- G. ottaa huomioon, että hallinnolliset valmiudet sekä kansallisella että alueellisella ja paikallisella tasolla ovat tärkein ennakkoodellytys koheesiopolitiikan onnistuneelle täytäntöönpanolle;
1. palauttaa mieliin, että ERI-rahastoista tehtävät investoinnit vähentävät osaltaan Euroopan alueiden välisiä taloudellisia, sosiaalisia ja alueellisia eroja sekä luovat älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua sekä työpaikkoja; ilmaisee tämän vuoksi huolensa siitä, että lisäviivästyksiset koheesiopolitiikan toimenpideohjelmien täytäntöönpanossa vaikuttavat kielteisesti näiden tavoitteiden saavuttamiseen ja omalta osaltaan lisäävät alueiden kehityseroja;
 2. toteaa, että ottamalla käyttöön useita uusia vaatimuksia, kuten temaattinen keskittäminen, ennakkoehdot ja taloushallinto, varmistettiin ohjelmien tuloksellisuuden paraneminen, mutta samalla ne osaltaan viivästyttivät täytäntöönpanoa lainsäädäntöpuutteiden hyväksymisen myöhästyttä; kehottaa kiinnittämään huomiota siihen, että nykyinen täytäntöönpanovauhti uhkaa johtaa siihen, että tulevina vuosina joudutaan purkamaan suuri määrä maksusitoumuksia, ja korostaa, että sen mahdollisuuden välttämiseksi olisi toteutettava tarvittavat toimet; kehottaa komissiota ilmoittamaan toimet, jotka se aikoo tältä osin toteuttaa;
 3. korostaa, että näiden täytäntöönpanoviivästyksen vuoksi ERI-rahastojen toimenpideohjelmiin sisältyvien rahoitusvälineiden käyttöä saattaisivat uhata vielä nykyistäkin enemmän alhaiset maksatusasteet, liian suuri perustamispääoma, heikot mahdollisuudet houkutellessa riittävästi yksityistä pääomaa, alhainen vipuvaikutus ja ongelmallinen uusiutuvuus; toteaa, että tarvitaan lisäselvennyksiä ja toimia, jotta jäsenvaltioissa saavutetaan yhtäläiset valmiudet rahoitusvälineiden käyttöön vipuvälineinä, ja kehottaa jäsenvaltioita käyttämään kyseisiä komission ja EIP:n käyttöönotettavia välineitä tasapainoisella tavalla; muistuttaa myös mahdollisuudesta yhdistää ERI-rahastoista ja Euroopan strategisten investointien rahastosta (ESIR) tarjottavaa rahoitusta investointivajeen pienentämiseksi erityisesti niillä aloilla, joilla on suurimmat mahdollisuudet lisätä kasvua ja työllisyyttä;
 4. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita hyödyntämään täysimääräisesti vakaus- ja kasvusopimuksen tarjoamaa joustavuutta, koska monissa jäsenvaltioissa talouskriisi on aiheuttanut likviditeettiongelmia ja johtanut siihen, että hallituksilla on käytettävissään vähemmän rahaa julkisiin investointeihin ja koheesiopolitiikan rahoituksesta on tulossa julkisten investointien ensisijainen lähde;

Torstai 16. helmikuuta 2017

5. kehottaa näin ollen komissiota esittämään tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa nykyviipeiden syiden objektiivisen analyysin perusteella koheesiopolitiikan täytäntöönpanon nopeuttamista koskevan suunnitelman vuoden 2017 ensimmäisellä neljänneksellä, jotta ERI-rahastojen toimenpideohjelmien nopeutettu täytäntöönpano helpottuisi; painottaa kuitenkin tässä yhteydessä, että alhaiset virhetasot, petostentorjunta sekä hallinnollisten valmiuksien vahvistaminen kansallisella, alueellisella ja myös paikallisella tasolla on tarpeen varmistaa ennakoedellytykseksi oikea-aikaisten ja erinomaisten tulosten aikaansaamiselle; katsoo, että olisi laadittava räätälöityjä toimenpiteitä, jotka perustuvat komission vuoden 2016 lopussa saataville asettamaan analyysiin, jossa arvioitiin ohjelmien vuosien 2014 ja 2015 täytäntöönpanosta laadittuja kertomuksia koskevaa yhteenvetokertomusta, ja kehottaa jäsenvaltioita seuraamaan jatkuvasti hankkeiden täytäntöönpanon edistymistä; korostaa tässä yhteydessä tarvetta keskittää voimavarat temaattisiin tavoitteisiin ensisijaisilla aloilla; kehottaa lisäksi komissiota tarjoamaan jatkossakin tukea parempaa täytäntöönpanoa käsittelevän työryhmän kautta ja asettamaan parlamentin saataville työryhmän toimia koskevan toimintasuunnitelman;

6. on huolissaan viivytyksistä hallinto-, todentamis- ja tarkastusviranomaisten nimeämisessä, sillä tämä johtaa viivästyksiin maksatushakemusten jättämisessä; kehottaa siksi jäsenvaltioita saattamaan päätökseen nimeämisprosessin ja komissiota antamaan tarvittavaa teknistä apua ja neuvontapalveluja hallinto-, todentamis- ja tarkastusviranomaisille, jotta toimenpideohjelmien täytäntöönpanoa helpotetaan ja vauhditetaan paikan päällä; toteaa, että täytäntöönpano käsittää hankejatkumoiden valmistelun, taloushallinnon ja valvontajärjestelmän yksinkertaistamisen ja nopeuttamisen sekä sopimuskenteko- ja seurantamenettelyt;

7. toteaa, että ERI-rahastojen toimenpideohjelmien nopeampi ja tehokkaampi täytäntöönpano on suoraan yhteydessä pidemmälle menevään yksinkertaistamiseen; panee tässä yhteydessä merkille koontiasetusta koskevan ehdotuksen yhteydessä asetetut painopisteet; toteaa kuitenkin, että lisätoimet olisivat tarpeen ja että niissä olisi erityisesti käsiteltävä projektinhallintakustannuksia, heterogeenisyyttä ja toistuvia sääntömuutoksia, suurhankkeiden hyväksyntämenettelyjen monimutkaisuutta, julkista hankintaa, ratkaisemattomia omaisuussuhteita, pitkään kestäviä menettelyjä lupien ja päätösten saamiseksi, tarkastusta ja valvontaa koskevien sääntöjen taannehtivaa soveltamista, edunsaajille suoritettavien maksujen viivästyksiä, ERI-rahastoista tarjottavan rahoituksen yhdistämiseen muiden rahoituslähteiden kanssa liittyviä vaikeuksia, valtiontukisääntöjä ja hidasta riidanratkaisua; kehottaa komissiota varmistamaan asianmukaisen koordinoinnin, yksinkertaistamaan huomattavasti valtiontukisääntöjä ja varmistamaan niiden johdonmukaisuuden koheesiopolitiikan kanssa; muistuttaa, että myös ERI-rahastojen investointien tuloksia koskevaa viestintää on tarpeen parantaa;

8. kehottaa komissiota harkitsemaan ja kehittämään ratkaisuja ja lisäämään joustavuuden muotoja, kuten joustavoittamaan painopisteiden ja toimenpideohjelmien valintaa asiaankuuluvien hallintoviranomaisten pyynnöstä, Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden mukaisesti varmistamalla samalla vaaditun vakauden ja ennakoitavuuden; kehottaa komissiota myös pohtimaan tulevaa ohjelmakautta ajatellen, että unionin talousarvioon palautetaan, kuten on jo ehdotettu, rahoitettavien toimien osittaisen tai täydellisen toteuttamatta jättämisen seurauksena vapautuneet määrärahat, mukaan lukien otsakkeesta 1b vapautuneet määrärahat;

9. kehottaa lisäämään toimia, joiden tarkoituksena on varmistaa EU:n rahoitusmahdollisuuksien, kuten ERI-rahastojen, Horisontti 2020 -ohjelman ja ESIR-rahaston välinen synergia ja edistää sitä yhteisrahoituksen, toimivaltaisten viranomaisten tiiviin yhteistyön ja älykästä erikoistumista koskevien toimien tukemisen avulla sekä tiivistämällä koordinointia niiden kansallisten elinten kanssa, jotka hyväksyvät edullisin ehdoin myönnettäviä, täytäntöönpano-ohjelmien tavoitteiden mukaisia lainoja;

10. kehottaa parantamaan tiedonkulkua komission eri tahojen välillä (asianomaiset pääosastot), komission ja jäsenvaltioiden välillä sekä kansallisten ja alueviranomaisten välillä, sillä tämä on välttämätön ennakoedellytys varojen käyttöasteen kohoamiselle ja koheesiopolitiikan toimien laadulle;

11. palauttaa mieliin tulossuuntautuneen lähestymistavan omaksumisesta saatavan lisäarvon ja pitää myönteisinä komission toimia, joilla varmistetaan toiminnan tuloksellisuus käytännössä; panee merkille ohjelmien vuosien 2014 ja 2015 täytäntöönpanosta laadittuja kertomuksia koskevan yhteenvetokertomuksen päätelmät, ja odottaa tulevaa, vuoden 2017 lopuksi suunniteltua komission strategiaraporttia, jossa annetaan enemmän tietoa painopisteiden täytäntöönpanosta rahoitustietojen, yhteisten ja ohjelmakohtaisten indikaattorien ja määrällisten tavoitearvojen sekä välitavoitteiden edistymisen perusteella sekä myös tietoa vielä täyttymättömiä ennakoehdotuksia koskevien toimintasuunnitelmien tilasta⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Ohjelmien vuosien 2014 ja 2015 täytäntöönpanosta laadittuja kertomuksia koskevan yhteenvetokertomuksen julkaisun jälkeinen tarpeellinen päivitys.

Torstai 16. helmikuuta 2017

12. kiinnittää huomiota nykyiseen vuosiksi 2014–2020 laadittuun maksusuunnitelmaan; ottaa huomioon maksusitoumusten vapauttamissäännöt ja kehottaa komissiota vahvistamaan riittävän maksusuunnitelman vuoteen 2023 asti sekä ehdottamaan otsakkeen 1b maksumäärärahojen ylärajan korottamista tarvittaessa nykyisen ohjelmakauden loppuun saakka; kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita tekemään sähköisestä koheesiosta täysin toimivan ja helppokäyttöisen, jotta maksusuunnitelmaa voidaan mukauttaa konkreettisten muutosten perusteella ja laatia koheesiopolitiikan täytäntöönpanon nopeuttamissuunnitelma; pyytää tämän vuoksi jäsenvaltioita syöttämään tietoja hankejatkumoista ja hankintasuunnitelmista (tarjouskilpailujen, sopimusten tekemisen ja täytäntöönpanon suunnitellut ja toteutuneet ajankohdat mukaan luettuina) sekä kaikki rahoitus- ja kirjanpito tiedot, jotka liittyvät esimerkiksi laskuihin, yhteisrahoitukseen ja menojen tukikelpoisuuteen;
13. odottaa komission jatkavan keskusteluja näistä asioista koheesioforumissa ja esittävän ratkaisuja seitsemännessä koheesiokertomuksessa varmistaakseen koheesiopolitiikan täysimääräisen täytäntöönpanon ja tyydyttääkseen EU:n investointitarpeet; kehottaa myös toteuttamaan tarvittavat toimet, jotta vuoden 2020 jälkeinen ohjelmakausi käynnistyisi oikea-aikaisesti;
14. pyytää komissiota ottamaan oppia vuotuisissa kertomuksissa esitetyistä tiedoista vuoden 2020 jälkeistä koheesiopolitiikkaa koskevaa keskustelua varten;
15. kehottaa komissiota esittämään seuraavaa ohjelmakautta koskevan lainsäädäntöpaketin viimeistään vuoden 2018 alkuun mennessä ja helpottamaan mahdollisuuksia neuvotella sujuvasti ja hyvissä ajoin vuoden 2020 jälkeisestä monivuotisesta rahoituskehystä sekä sääntelyyn ja menettelyihin liittyvästä puskurista, jotta vältetään koheesiopolitiikan investointeihin ja täytäntöönpanoon kohdistuvat järjestelmähäiriöt; katsoo, että Yhdistyneen kuningaskunnan kansanäänestystulos sekä tulevat brexit-järjestelyt olisi otettava asianmukaisesti huomioon;
16. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komissiolle, neuvostolle, alueiden komitealle, jäsenvaltioille sekä niiden kansallisille ja alueellisille parlamenteille.
-

Tiistai 14. helmikuuta 2017

SUOSITUKSET

EUROOPAN PARLAMENTTI

P8_TA(2017)0029

Painopisteet naisten asemaa käsittelevän YK:n toimikunnan 61. istuntoa varten

Euroopan parlamentin suositus 14. helmikuuta 2017 neuvostolle Euroopan unionin painopisteistä naisten asemaa käsittelevän Yhdistyneiden kansakuntien toimikunnan 61. istuntoa varten (2017/2001(INI))

(2018/C 252/30)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Constance Le Gripin PPE-ryhmän puolesta ja Maria Arenan S&D-ryhmän puolesta esittämän ehdotuksen suositukseksi neuvostolle Euroopan unionin painopisteistä naisten asemaa käsittelevän Yhdistyneiden kansakuntien toimikunnan 61. istuntoa varten (B8-1365/2016),
 - ottaa huomioon 26. toukokuuta 2015 annetut neuvoston päätelmät sukupuolten tasa-arvosta ja kehityksestä ja uudesta maailmanlaajuisesta kumppanuudesta köyhyyden poistamiseksi ja kestäväen kehityksen edistämiseksi vuoden 2015 jälkeen sekä 16. joulukuuta 2014 annetut neuvoston päätelmät vuoden 2015 jälkeisestä muutosohjelmasta,
 - ottaa huomioon naisten asemaa käsittelevän YK:n toimikunnan (CSW) 61. istunnon, jonka pääteemana on naisten taloudellinen voimaannuttaminen muuttuvassa työelämässä,
 - ottaa huomioon Pekingissä syyskuussa 1995 pidetyn YK:n neljännen naisten maailmankonferenssin, Pekingissä hyväksytyin julistuksen ja toimintaohjelman sekä YK:n Peking + 5 -erityisistunnossa 9. kesäkuuta 2000, Peking + 10 -erityisistunnossa 11. maaliskuuta 2005, Peking + 15 -erityisistunnossa 2. maaliskuuta 2010 ja Peking + 20 -erityisistunnossa 9. maaliskuuta 2015 hyväksytyt päätösasiakirjat, jotka koskivat lisätoimia ja -aloitteita Pekingin julistuksen ja toimintaohjelman toteuttamiseksi,
 - ottaa huomioon vuonna 1979 hyväksytyin YK:n yleissopimuksen kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamisesta (CEDAW-sopimus),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 113 artiklan,
 - ottaa huomioon naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan mietinnön (A8-0018/2017),
- A. ottaa huomioon, että miesten ja naisten välinen tasa-arvo on EU:n perusperiaate, josta määrätään Euroopan unionista tehdyssä sopimuksessa; ottaa lisäksi huomioon, että miesten ja naisten välinen tasa-arvo on yksi unionin tavoitteista ja tehtävistä ja että tämä periaate on unionin ohjenuorana myös sen ulkoisissa toimissa, koska nämä kaksi ulottuvuutta olisi sovittava yhteen;
- B. ottaa huomioon, että naisten ihmisoikeudet ja sukupuolten tasa-arvo eivät ole vain perusihmisoikeuksia, vaan myös edellytys kehitykselle ja köyhyyden vähentämiselle sekä välttämätön perusta kestävälle ja vauraille maailmalle, jossa vallitsee rauha;
- C. toteaa, että naisiin kohdistuvaan ahdisteluun ja väkivaltaan sisältyy monenlaisia ihmisoikeusloukkauksia; ottaa huomioon, että kaikista näistä vääriinkäytöksistä voi jäädä syviä henkisiä arpia, niihin voi sisältyä fyysistä tai seksuaalista vahingoittamista tai kärsimystä tai tällaisilla teoilla uhkaamista ja pakottamista, ne voivat vahingoittaa naisten ja tyttöjen terveyttä ja myös heidän lisääntymis- ja seksuaaliterveyttään ja että ne voivat joissakin tapauksissa johtaa kuolemaan;

Tiistai 14. helmikuuta 2017

- D. ottaa huomioon, että 23. tammikuuta 2017 Yhdysvaltain presidentti Donald Trump palautti niin sanotun global gag-säännön, joka estää kansainvälisiä järjestöjä saamasta yhdysvaltalaisista maailmanlaajuisista terveysalan tukea, jos ne tarjoavat aborttipalveluita, antavat aborttineuvontaa, ohjaavat aborttipalveluihin tai edistävät niitä, myös silloin, kun ne tekevät tätä itsenäisesti ilman yhdysvaltalaisista rahoitusta ja silloin, kun abortti on kyseisissä maissa laillinen; ottaa huomioon, että nyt kärsimään joutuvat myös ohjelmat, jotka koskevat HI-virusta/aidsia, äitien ja lasten terveyttä, zikaviruksen torjuntaa ja muita terveyteen ja sairauksiin liittyviä kysymyksiä; ottaa huomioon, että tämä sääntö taannuttaa vuosikausiksi saavutuksia, joita on tehty yhteisöjen terveyden ja hyvinvoinnin edistämiseksi maailmassa erityisesti naisten ja tyttöjen oikeuksien osalta ja voi heikentää miljoonien ihmisten pääsyä terveydenhuoltoon kaikkialla maailmassa;
- E. ottaa huomioon, että viides kestävän kehityksen tavoite on sukupuolten tasa-arvon saavuttaminen sekä kaikkien naisten ja tyttöjen voimaannuttaminen maailmanlaajuisesti; ottaa huomioon, että viides kestävän kehityksen tavoite on itsenäinen tavoite, mikä tarkoittaa, että se on saatettava yleisesti osaksi Agenda 2030:a ja kaikkien kestävän kehityksen tavoitteiden toteuttamista; toteaa, että naisten voimaannuttaminen merkitsee sitä, että heille annetaan tarvittavat työkalut, jotta heistä voi tulla taloudellisesti riippumattomia, jotta he voivat olla tasapuolisesti edustettuina yhteiskunnassa, toimia yhdenvertaisessa asemassa elämän kaikilla osa-alueilla, saada enemmän valtaa julkisessa elämässä ja ohjata kaikkia omaan elämäänsä vaikuttavia päätöksiä;
- F. toteaa, että naiset ovat tärkeitä talouden toimijoita maailmanlaajuisesti ja että naisten osallistuminen talouselämään voi piristää kansantalouksia, auttaa luomaan työpaikkoja ja lisätä osallistavaa vaurautta; ottaa huomioon, että maat, jotka arvostavat naisia ja mahdollistavat heidän täysimääräisen osallistumisensa työelämään ja päätöksentekoon, ovat vakaampia, vauraampia ja turvallisempia; ottaa huomioon, että sukupuolitietoinen budjetointi on älykästä taloustiedettä ja auttaa varmistamaan, että julkisten menojen avulla edistetään naisten ja miesten tasa-arvoa;
- G. ottaa huomioon, että naisten luovuus ja yrittäjäyyspotentiaali ovat talouskasvun ja työpaikkojen lähteitä, joita ei ole hyödynnetty riittäväällä tavalla ja joiden kehittämistä on jatkettava;
- H. ottaa huomioon, että vaikka on olemassa vankkoja todisteita siitä, että naisten voimaannuttaminen on tärkeää köyhyyden vähentämiseksi ja kehityksen edistämiseksi sekä maailman kiireellisimpiin haasteisiin vastaamiseksi, EU:n jäsenvaltioiden hallitukset totesivat 20 vuotta Pekingin maailmankonferenssin jälkeen, ettei yksikään maa ole täysin saavuttanut miesten ja naisten tasa-arvoa sekä naisten ja tyttöjen voimaannuttamista koskevaa tavoitetta, että edistyminen on ollut hidasta ja epätasaista, että miehiä ja naisia kohdellaan edelleen eriarvoisesti ja monenlaista syrjintää esiintyy ja että toimintasuunnitelman kahdentoista ongelmakohdan täytäntöönpanon yhteydessä on tullut esiin uusia haasteita;
- I. toteaa, että unionilla on tärkeä rooli naisten ja tyttöjen voimaannuttamisen edistämässä taloudellisin ja poliittisin keinoin EU:ssa ja myös maailmanlaajuisesti; toteaa, että EU:n on oltava keskeisessä asemassa suojelemaan naisten ihmisoikeuksista YK:ssa ja EU:ssa sovittuja kantoja;
- J. ottaa huomioon, että naiset tuottavat yhä noin 80 prosenttia ruoasta köyhimmässä maissa ja ovat nykyisin luonnon monimuotoisuuden ja viljelykasvien siementen tärkeimpiä suojelijoita;
- K. ottaa huomioon, että maa ei ole vain tuotantoväline vaan myös kulttuuriin ja identiteettiin liittyvä paikka; toteaa, että siksi maan saanti on yksi elämän perustekijöistä ja viljelijöille ja alkuperäisväestön naisille kuuluva luovuttamaton oikeus;
1. suosittaa, että neuvosto

Naisten ja tyttöjen voimaannuttamisen yleiset ehdot

- a) vahvistaa sitoutumisensa Pekingin toimintaohjelmaan ja siinä esitettyihin naisten ihmisoikeuksia ja sukupuolten tasa-arvoa koskeviin toimiin; vahvistaa sitoutumisensa kaksitahoiseen naisten ihmisoikeuksia koskevaan lähestymistapaan valtavirtaistamalla sukupuolinäkökohtia kaikilla politiikanaloilla ja ryhtymällä erityisiin toimenpiteisiin naisten ihmisoikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon puolesta;
- b) kannustaa toimiin, joilla investoidaan naisten ja tyttöjen yhtäläiseen pääsyyn korkealaatuiseen koulutukseen ja ammatilliseen koulutukseen, mukaan lukien virallinen ja epävirallinen koulutus sekä arkioppiminen, ja joilla poistetaan sukupuolten välisiä eroja näillä ja kaikilla muilla aloilla sekä erityisesti miesten hallitsemilla aloilla;

Tiistai 14. helmikuuta 2017

- c) torjuu naisiin ja tyttöihin julkisissa ja yksityisissä tiloissa kohdistuvaa kaikkinaista väkivaltaa, joka on vakava rikos heidän fyysistä ja psyykkistä itsemääräämisoikeuttaan vastaan ja estää heitä käyttämästä kaikkia mahdollisuuksiaan ja kykyjään; kehottaa edistämään sitä, että kaikki osapuolet ratifioivat täysimääräisesti Istanbulin sopimuksen;
- d) katsoo, että tullakseen entistä tehokkaammiksi maailmanlaajuisiksi toimijoiksi YK:n, EU:n ja sen jäsenvaltioiden on lisättävä sisäisiä ponnistelujaan naisiin kohdistuvan ja sukupuoleen perustuvan väkivallan poistamiseksi; kehottaa sen vuoksi jälleen komissiota ehdottamaan EU:n strategiaa naisiin kohdistuvan väkivallan torjumiseksi, vähimmäisvaatimuksia koskeva direktiivi mukaan luettuna; kehottaa tässä yhteydessä kaikkia osapuolia allekirjoittamaan ja ratifioimaan Euroopan neuvoston yleissopimuksen naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan ehkäisemisestä ja torjumisesta;
- e) suunnittelee ihmisarvoisten työpaikkojen luomista ja kaikkien naisten täystyöllisyyttä edistäviä ja tukevia politiikkoja;
- f) varmistaa seksuaali- ja lisääntymisterveyttä koskevan terveydenhuollon yleisen saatavuuden ja lisääntymisoikeudet Kansainvälisen väestö- ja kehityskonferenssin toimintaohjelman ja Pekingin toimintaohjelman sekä niitä koskevien tarkistuskonferenssien päätösasiakirjojen mukaisesti; tarjoaa seksuaalivalistusta tytöille ja nuorille naisille, jotta voidaan vähentää nuorena raskaaksi tulemistä ja sukupuolitautien leviämistä;
- g) tuomitsee jyrkästi niin sanotun global gag -säännön, joka estää kansainvälisiä organisaatioita saamasta yhdysvaltalaisista perhesuunnittelurahoitusta, jos ne tarjoavat aborttipalveluita, antavat aborttineuvontaa, ohjaavat aborttipalveluihin tai edistävät niitä; pitää tätä sääntöä suorana hyökkäyksenä naisten ja tyttöjen oikeuksien alalla tehtyjä saavutuksia vastaan ja askel taaksepäin; kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita kiireellisesti toteuttamaan toimia, joilla torjutaan global gag -säännön vaikutuksia, lisäämällä merkittävästi seksuaali- ja lisääntymisterveyteen ja -oikeuksiin tarkoitettua rahoitusta ja käynnistämällä kansainvälisen rahaston, josta rahoitetaan mahdollisuuksia syntyvyyden säännöstelyyn ja turvalliseen ja lailliseen aborttiin käyttäen sekä kansallista että unionin kehitysapurahoitusta, jotta täytetään rahoitusvaje, joka syntyi Trumpin hallinnon toimista, joilla lopetetaan rahoitus kaikille ulkomailla toimiville apujärjestöille, jotka tarjoavat seksuaali- ja lisääntymisterveyteen ja -oikeuksiin liittyviä palveluja;
- h) poistaa sukupuolten väliset palkkoihin, elinikäisiin ansioihin ja eläkkeisiin liittyvät erot;
- i) tekee lopun kaikista naisiin kohdistuvista syrjinnän muodoista lainsäädännön ja politiikkojen kaikilla tasoilla;
- j) torjuu kaikkia sukupuolistereotyypioiden muotoja, jotka pitävät yllä eriarvoisuutta, väkivaltaisuutta ja syrjintää yhteiskunnan kaikilla osa-alueilla;
- k) tukee naisten järjestöjä niiden työssä kaikilla tasoilla; osallistaa näitä järjestöjä kumppaneina päätöksenteossa ja varmistaa riittävän rahoituksen saannin;
- l) soveltaa sukupuolitietoista budjetointia sukupuolinäkökohtien valtavirtaistamisen työkaluna kaikkiin julkisiin menoihin;

Naisten taloudellisen voimaannuttamisen lisääminen ja työmarkkinoilla olevien esteiden poistaminen

- m) kehottaa kaikkia osapuolia ratifioimaan ja panemaan täytäntöön kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen (CEDAW-sopimus) siten, että kiinnitetään erityistä huomiota 1, 4, 10, 11, 13, 14 ja 15 artiklaan;
- n) kehottaa kaikkia osapuolia hyväksymään toimia ja säätämään lakeja, joilla varmistetaan tasa-arvoinen työllistyminen ja se, että samasta ja samanarvoisesta työstä maksetaan samaa palkkaa;

Tiistai 14. helmikuuta 2017

- o) jatkaa ja tehostaa toimia, joilla tuetaan ja edistetään naisten yrittäjyyttä ihmisarvoisten työpaikkojen luomisen yhteydessä ja joilla poistetaan kaikki esteet ja sosiaaliset ennakkoluulot, joita liittyy yritysten perustamiseen ja yritystoiminnan harjoittamiseen, muun muassa parantamalla rahoituspalvelujen, luottojen ja riskipääoman saantia ja markkinoillepääsyä yhtäläisin ehdoin sekä edistämään liiketoimintaan liittyvän tiedon, koulutuksen ja verkostojen saatavuutta; on tietoinen yhteisötalouden yritysten, osuuskuntien ja vaihtoehtoisten liiketoimintamallien merkityksestä naisten voimaannuttamisen kannalta ja haluaa edelleen edistää niiden asemaa;
- p) panee merkille, että makrotaloudellisilla politiikoilla ja erityisesti budjettikurilla ja julkisilla palveluilla on kohtuuttoman suuri vaikutus naisiin ja että päätöksentekijöiden on otettava huomioon nämä sukupuolivaikutukset;
- q) edistää uusia investointeja sosiaaliturvaa koskeviin infrastruktuureihin, koulutukseen ja terveydenhuoltoon sekä saatavilla oleviin, kohtuuhintaisiin ja laadukkaisiin hoitopalveluihin koko elämänkaaren aikana, mukaan lukien lastenhoitopalvelut ja muiden hoitoa tarvitsevien henkilöiden sekä vanhusten hoitopalvelut; varmistaa raskaana olevien naisten vahvan suojelun ja työoikeudet raskauden aikana ja sen jälkeen;
- r) tukee toimia, joilla edistetään kotitöiden ja hoitotyön tasapuolista jakautumista miesten ja naisten välillä;
- s) kannattaa ILO:n yleissopimuksen tekemistä sellaisten kansainvälisten normien laatimiseksi, joilla voidaan puuttua työpaikalla esiintyvään sukupuoliperusteiseen väkivaltaan;
- t) panee täytäntöön poliitikkoja, joilla puututaan naisiin kohdistuvan poliittisen väkivallan ilmiöön, mukaan lukien fyysinen väkivalta, pelottelu ja verkkohäirintä;
- u) ryhtyy tehokkaisiin toimenpiteisiin lapsityövoiman käytön lopettamiseksi, sillä miljoonat tyttölapsat joutuvat hyväksikäytetyiksi; lisää nykyiseen EU:n lainsäädäntöön uusia mekanismeja, joilla estetään sellaisten tuotteiden tuonti, jotka on tuotettu käyttäen lapsityövoimaa;
- v) kannustaa naisia ja tyttöjä tiedotuskampanjoiden ja tukiohjelmien avulla pyrkimään akateemiselle uralle ja tutkijan uralle kaikilla tieteen aloilla ja erityisesti teknologian ja digitaalisen talouden alalla;
- w) varmistaa unionin sisäisten ja ulkoisten toimien ja kestäväen kehityksen tavoitteiden välisen johdonmukaisuuden;

Naisten tasapuolisen edustuksen varmistaminen kaikilla päätöksenteon tasoilla

- x) suojelee kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia ja auttaa varmistamaan sukupuolten tasapuolisen edustuksen kaikilla päätöksenteon tasoilla, poliittinen päätöksenteko, talouspolitiikka ja -ohjelmat, työpaikat, liike-elämä ja tieteen alat mukaan luettuina;
- y) osallistaa työmarkkinaosapuolet, kansalaisjärjestöt ja naisten järjestöt taloutta koskevaan päätöksentekoon;
- z) vahvistaa naisten roolia johtotehtävissä ja naisten osallistumista konflikteja ja niiden jälkeisiä tilanteita koskevaan päätöksentekoon ja varmistaa konflikteista toipuvissa maissa naisten mahdollisuudet päästä työhön ja markkinoille sekä osallistua politiikkaan ja toimia johtotehtävissä, mikä kaikki on olennainen edellytys näiden maiden vakaudelle;

Kaikkein syrjäytyneimpien naisten tarpeiden täyttäminen

- aa) edistää naisten oikeutta maan omistamiseen sekä maaseudulla asuvien naisten lainansaantia, edistää ja tukee naisten yrittäjyyttä koskevia aloitteita maaseudulla ja mahdollistaa naisten taloudellisen riippumattomuuden ja osallistumisen täysimääräisesti maaseudun kehittämiseen ja kestäväen kehitykseen sekä sen, että naiset pääsevät hyötymään siitä; suojelee ja edistää lyhyitä elintarvikkeiden toimitusketjuja aktiivisten poliitikkojen avulla sekä EU:n sisällä että sen ulkopuolella;

Tiistai 14. helmikuuta 2017

- ab) laatii sisäisiä ja kansainvälisiä sääntöjä, joilla taataan pienomistajien ja erityisesti naisten etujen vastaisten laajojen maananastusten rajoittaminen;
- ac) kehottaa maaseudulla toimivia naisjärjestöjä osallistumaan paikalliseen, alueelliseen, kansalliseen ja maailmanlaajuiseen päätöksentekoon ja tukemaan naisten verkostoja kokemusten ja hyvien käytäntöjen vaihdossa erityisesti asioissa, joita koskevat päätökset voivat vaikuttaa naisten elämään;
- ad) kehottaa kaikkia maita ratifioimaan ja panemaan täytäntöön YK:n yleissopimuksen vammaisten henkilöiden oikeuksista ja myös sen 6 artiklan, jonka otsikkona on "Vammaiset naiset";
- ae) painottaa naispuolisten siirtotyöläisten, erityisesti kotitalouksissa työskentelevien naispuolisten maahanmuuttajien ja pakolaisten, oikeutta ihmisarvoisiin työoloihin ja yhdenvertaiseen sosiaaliturvaan; kehottaa ratifioimaan ja panemaan täytäntöön ILO:n yleissopimuksen nro 189;
- af) kehottaa kaikkia osapuolia panemaan täytäntöön politiikkoja, joilla taataan pakolaisnaisten ja -tyttöjen oikeudet ja ihmisarvoinen kohtelu;
- ag) varmistaa, että sukupuoleen perustuva vaino katsotaan turvapaikkahakemuksen perusteeksi pakolaisten oikeusasemaa koskevan YK:n vuoden 1951 yleissopimuksen nojalla;
- ah) korostaa, että hlbt-naisten oikeuksia on suojeltava ja edistettävä;
- ai) kehottaa YK:n naisten asemaa käsittelevää toimikuntaa yhdessä naisten syrjinnän poistamista käsittelevän komitean kanssa vakiinnuttamaan moniperusteisen lähestymistavan analyyseihinsä ja edistämään moniperusteisen syrjinnän torjumista monialaisen analyysin avulla kaikissa YK:n elimissä;
- aj) harjoittaa politiikkaa, jolla puututaan köyhyydestä ja sosiaalisesta syrjäytymisestä kärsivien naisten tilanteeseen;
- ak) panee merkille naisten roolin virallisina ja epävirallisina hoitajina ja panee täytäntöön heidän hoitotyön harjoittamiseen liittyvän asemansa parantamiseksi laadittavia politiikkoja;

Edellä olevien sitoumusten muuntaminen menoiksi ja niiden näkyvämmiksi tekeminen

- al) antaa käyttöön naisten taloudellisten oikeuksien toteutumiseen tarvittavat varat ja vähentää sukupuolten epätasa-arvoa myös käyttämällä olemassa olevia välineitä EU:n ja jäsenvaltioiden tasolla, kuten sukupuolivaikutusten arviointia; soveltaa sukupuolietietoista budjetointia kaikkiin julkisiin menoihin naisten ja miesten välisen tasa-arvon varmistamiseksi ja kaiken sukupuolten välisen eriarvoisuuden poistamiseksi;
 - am) varmistaa parlamentin ja sen naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan täysimääräisen osallistumisen päätöksentekoon, joka koskee EU:n kantaa naisten asemaa käsittelevän YK:n toimikunnan 61. istunnossa;
 - an) ilmaisee voimakkaan tukensa YK:n tasa-arvojärjestön (UN Women) työlle, sillä järjestö on YK:n järjestelmässä keskeinen toimija, joka pyrkii poistamaan naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan maailmanlaajuisesti ja saattamaan yhteen kaikki merkittävät sidosryhmät poliittisen muutoksen aikaansaamiseksi ja toimien koordinoimiseksi kehottaa kaikkia YK:n jäsenvaltioita sekä EU:ta lisäämään rahoitustaan YK:n tasa-arvojärjestölle;
2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän suosituksen neuvostolle ja tiedoksi komissiolle.
-

Torstai 2. helmikuuta 2017

III

(Valmistavat säädökset)

EUROOPAN PARLAMENTTI

P8_TA(2017)0014

EU:n sekä Kolumbian ja Perun välisen kauppasopimuksen kahdenvälinen suojalauseke ja banaaneja koskeva vakautusmekanismi *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 2. helmikuuta 2017 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Kolumbian ja Perun välisen kauppasopimuksen kahdenvälisen suojalausekkeen ja banaaneja koskevan vakautusmekanismin täytäntöönpanosta annetun asetuksen (EU) N:o 19/2013 ja Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Keski-Amerikan välisestä assosiaatiosta tehdyn sopimuksen kahdenvälisen suojalausekkeen ja banaaneja koskevan vakautusmekanismin täytäntöönpanosta annetun asetuksen (EU) N:o 20/2013 muuttamisesta (COM(2015)0220 – C8-0131/2015 – 2015/0112(COD))

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

(2018/C 252/31)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2015)0220),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 207 artiklan 2 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C8-0131/2015),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 20. joulukuuta 2016 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan,
 - ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan mietinnön (A8-0277/2016),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteisen lausuman;
 3. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 4. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

Torstai 2. helmikuuta 2017

P8_TC1-COD(2015)0112

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 2. helmikuuta 2017, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/... antamiseksi Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Kolumbian ja Perun välisen kauppasopimuksen kahdenvälisen suojalausekkeen ja banaaneja koskevan vakautusmekanismin täytäntöönpanosta annetun asetuksen (EU) N:o 19/2013 ja Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Keski-Amerikan välisestä assosiaatiosta tehdyn sopimuksen kahdenvälisen suojalausekkeen ja banaaneja koskevan vakautusmekanismin täytäntöönpanosta annetun asetuksen (EU) N:o 20/2013 muuttamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) 2017/540.)

Torstai 2. helmikuuta 2017

LAINSÄÄDÄNTÖPÄÄTÖSLAUSELMAN LIITE

Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission

YHTEINEN LAUSUMA

Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio ovat yhtä mieltä siitä, että on tärkeää tehdä tiivistä yhteistyötä Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Kolumbian ja Perun välisen kauppasopimuksen ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna liittymispöytäkirjalla Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Kolumbian ja Perun väliseen kauppasopimukseen Ecuadorin liittymisen huomioon ottamiseksi ⁽²⁾, Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Kolumbian ja Perun välisen kauppasopimuksen kahdenvälisen suojalausekkeen ja banaaneja koskevan vakautusmekanismin täytäntöönpanosta 15 päivänä tammikuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 19/2013 ⁽³⁾ ja Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Keski-Amerikan välisestä assosiaatiosta tehdyn sopimuksen kahdenvälisen suojalausekkeen ja banaaneja koskevan vakautusmekanismin täytäntöönpanosta 15 päivänä tammikuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 20/2013 ⁽⁴⁾ täytäntöönpanon valvonnassa. Tässä tarkoituksessa ne sopivat seuraavaa:

- Euroopan parlamentin asiasta vastaavan valiokunnan pyynnöstä komissio ilmoittaa sille kaikista erityisistä huolenaiheista, jotka liittyvät siihen, miten Ecuador, Kolumbia tai Peru täyttävät kauppaa ja kestävä kehitystä koskevat sitoumuksensa.
- Jos Euroopan parlamentti hyväksyy suosituksen suojatoimenpiteitä koskevan tutkimuksen aloittamisesta, komissio tutkii tarkasti, täyttyvätkö asetuksen (EU) N:o 19/2013 tai asetuksen (EU) N:o 20/2013 mukaiset edellytykset aloittaa tutkimus viran puolesta. Jos komissio katsoo, että edellytykset eivät täyty, se antaa Euroopan parlamentin asiasta vastaavalle valiokunnalle kertomuksen, johon sisältyy selvitys kaikista tällaisen tutkimuksen aloittamisen kannalta merkityksellisistä seikoista.
- Komissio arvioi unionin banaanintuottajien tilannetta 1 päivään tammikuuta 2019 mennessä. Jos markkina-tilanteen tai unionin banaanintuottajien tilanteen todetaan heikentyneen vakavasti, voidaan harkita mekanismin voimassaoloajan pidentämistä sopimuksen osapuolten suostumuksella.

Komissio laatii markkinatilanteesta ja unionin banaanintuottajien tilanteesta analyyseja säännöllisesti myös vakautusmekanismin voimassaolon päätyttyä. Jos markkinatilanteen tai unionin banaanintuottajien tilanteen todetaan heikentyneen vakavasti, komissio tutkii tilanteen yhdessä jäsenvaltioiden ja sidosryhmien kanssa ja päättää, olisiko harkittava asianmukaisia toimenpiteitä, ottaen huomioon banaani-alan suuren merkityksen syrjäisimmille alueille. Komissio voisi myös kutsua säännöllisesti koolle seurantakokouksia, joihin osallistuvat jäsenvaltiot ja sidosryhmät.

Komissio on ottanut käyttöön tilastollisia välineitä, joiden avulla voidaan seurata ja arvioida banaani tuonnin ja unionin banaanimarkkinoiden kehitystä. Komissio kiinnittää erityistä huomiota tuonnin valvontatietojen muodon tarkistamiseen, jotta saatavilla olisi säännöllisesti ajantasaistettuja tietoja käyttäjäystävällisemmässä muodossa.

⁽¹⁾ EUVL L 354, 21.12.2012, s. 3.

⁽²⁾ EUVL L 356, 24.12.2016, s. 3.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 19/2013, annettu 15 päivänä tammikuuta 2013, Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Kolumbian ja Perun välisen kauppasopimuksen kahdenvälisen suojalausekkeen ja banaaneja koskevan vakautusmekanismin täytäntöönpanosta (EUVL L 17, 19.1.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 20/2013, annettu 15 päivänä tammikuuta 2013, Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Keski-Amerikan välisestä assosiaatiosta tehdyn sopimuksen kahdenvälisen suojalausekkeen ja banaaneja koskevan vakautusmekanismin täytäntöönpanosta (EUVL L 17, 19.1.2013, s. 13).

Torstai 2. helmikuuta 2017

P8_TA(2017)0015

Ulkoisten kalastuslaivastojen kestävä hallinnointi ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 2. helmikuuta 2017 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi ulkoisten kalastuslaivastojen kestävästä hallinnoinnista ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1006/2008 kumoamisesta (COM(2015)0636 – C8-0393/2015 – 2015/0289(COD))

(Tavallinen lainsäätämismenettely: ensimmäinen käsittely)

(2018/C 252/32)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2015)0636),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 43 artiklan 2 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C8-0393/2015),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon 25. toukokuuta 2016 annetun Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan,
 - ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan mietinnön sekä kehitysvaliokunnan lausunnon (A8-0377/2016),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P8_TC1-COD(2015)0289

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 2. helmikuuta 2017, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/... antamiseksi ehdotuksesta ulkoisten kalastuslaivastojen kestävästä hallinnoinnista ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1006/2008 kumoamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämismenettelyssä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUVL C 303, 19.8.2016, s. 116.

⁽²⁾ EUVL C 303, 19.8.2016, s. 116.

Torstai 2. helmikuuta 2017

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetuksella (EY) N:o 1006/2008 ⁽²⁾, jäljempänä ”kalastuslupa-asetus”, perustettiin järjestelmä, joka koskee unionin kalastusaluksille kalastustoiminnan harjoittamiseen unionin vesien ulkopuolella myönnettäviä lupia ja kolmansien maiden alusten pääsyä unionin vesille.
- (2) Unioni on 10 päivänä joulukuuta 1982 tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksen ⁽³⁾ (UNCLOS) sopimuspuoli, ja se on ratifioinut 4 päivänä elokuuta 1995 tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien sopimuksen hajallaan olevien kalakantojen ja laajasti vaeltavien kalakantojen säilyttämistä ja hoitoa koskevien Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksen määräysten täytäntöönpanosta (YK:n kalakantasopimus) ⁽⁴⁾. Näissä kansainvälisissä määräyksissä esitetään periaate, jonka mukaan kaikkien valtioiden on toteutettava tarvittavia toimenpiteitä meren luonnonvarojen kestävä hoidon ja säilyttämisen varmistamiseksi ja tehtävä keskenään yhteistyötä tätä tarkoitusta varten. [tark. 1]
- (3) Unioni on hyväksynyt aavan meren kalastusalusten kansainvälisten suojelu- ja hoitotoimenpiteiden edistämisestä 24 päivänä marraskuuta 1993 tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestön sopimuksen (FAO:n sopimus) ⁽⁵⁾. FAO:n sopimuksessa määrätään, että sopimuspuolen on pidättäydyttävä myöntämästä lupaa aluksen käyttöön aavalla merellä tapahtuvaan kalastukseen, jos tietyt edellytykset eivät täyty, sekä pantava täytäntöön seuraamuksia, jos tietyt raportointivelvoitteita ei noudateta.
- (3 a) **Kansainvälinen merioikeustuomioistuin antoi 2 päivänä huhtikuuta 2015 neuvoa-antavan lausunnon vastaukseksi Länsi-Afrikan osa-alueellisen kalastuskomission esittämään pyyntöön. Neuvoa-antavassa lausunnossa vahvistettiin, että unioni on vastuussa jäsenvaltioiden lipun alla purjehtivien alusten toiminnasta ja että sen osalta unionin on noudatettava due diligence -velvoitteita.** [tark. 2]
- (4) Unioni on hyväksynyt laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen ehkäisemistä, vastustamista ja poistamista koskevan FAO:n kansainvälisen toimintasuunnitelman (IPOA-IUU), joka hyväksyttiin vuonna 2001. IPOA-IUU sekä lippuvaltiotoimintaa koskevat FAO:n vapaaehtoiset suuntaviivat muodostavat perustan lippuvaltion vastuulle taata meren elollisten luonnonvarojen ja meriekosysteemien säilyttäminen ja kestävä hyödyntäminen pitkällä aikavälillä. IPOA-IUU:n mukaan lippuvaltion olisi myönnettävä lupia suvereniteettiinsa tai lainkäyttövaltaansa kuulumattomilla vesillä harjoitettavaan kalastukseen lippunsa alla purjehtiville aluksille. Vapaaehtoisissa suuntaviivoissa suositetaan lisäksi, että sekä lippuvaltio että rantavaltio myöntävät luvan silloin, kun kalastustoimintaa harjoitetaan kalastussopimuksen nojalla, tai myös, jos sitä harjoitetaan tällaisen sopimuksen ulkopuolella. Kummankin valtion olisi oltava vakuuttunut siitä, ettei kyseinen toiminta vaaranna kantojen kestävyyttä rantavaltion vesillä (40 ja 41 kohta).
- (4 a) **Vuonna 2014 kaikki FAO:n jäsenet, unioni ja sen kehitysmaakumppanit mukaan luettuna, hyväksyivät yksimielisesti elintarviketurvallisuuden ja köyhyyden poistamisen puitteissa pienimuotoisen kalastuksen turvaamista koskevan vapaaehtoisen ohjeiston ja sen 5 kohdan 7 alakohdan, jossa korostetaan sitä, että pienimuotoinen kalastus olisi otettava huomioon ennen kuin kalavaroihin pääsyä koskevia sopimuksia tehdään kolmansien maiden ja kolmansien osapuolten kanssa.** [tark. 3]

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 2. helmikuuta 2017 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1006/2008, annettu 29 päivänä syyskuuta 2008, yhteisön kalastusaluksille myönnettävistä luvista kalastustoiminnan harjoittamiseksi yhteisön vesien ulkopuolella ja kolmansien maiden alusten pääsystä yhteisön vesille, asetusten (ETY) N:o 2847/93 ja (EY) N:o 1627/94 muuttamisesta sekä asetuksen (EY) N:o 3317/94 kumoamisesta (EUVL L 286, 29.10.2008, s. 33).

⁽³⁾ Neuvoston päätös 98/392/EY, tehty 23 päivänä maaliskuuta 1998, 10 päivänä joulukuuta 1982 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen ja sen XI osan soveltamiseen liittyvän 28 päivänä heinäkuuta 1994 tehdyn sopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta (EYVL L 179, 23.6.1998, s. 1).

⁽⁴⁾ Neuvoston päätös 98/414/EY, tehty 8 päivänä kesäkuuta 1998, hajallaan olevien (talousvyöhykkeiden sisällä ja niiden ulkopuolella liikkuvien) kalakantojen ja laajasti vaeltavien kalakantojen säilyttämistä ja hoitoa koskevien 10 päivänä joulukuuta 1982 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen määräysten täytäntöönpanosta tehdyn sopimuksen ratifioinnista Euroopan yhteisön puolesta (EYVL L 189, 3.7.1998, s. 14).

⁽⁵⁾ Neuvoston päätös 96/428/EY, tehty 25 päivänä kesäkuuta 1996, yhteisön suorittamasta aavan meren kalastusalusten kansainvälisten suojelu- ja hoitotoimenpiteiden noudattamisen edistämisestä tehdyn sopimuksen hyväksymisestä (EYVL L 177, 16.7.1996, s. 24).

Torstai 2. helmikuuta 2017

- (4 b) **FAO:n vapaaehtoinen ohjeisto pienimuotoisen kalastuksen turvaamiseksi elintarviketurvallisuuden ja köyhyyden poistamisen puitteissa edellyttää toimia kalastusalueen kalavarojen pitkän aikavälin suojelun ja kestävän käytön varalta ja elintarviketuotannon ekologisen perustan varmistamiseksi painottamalla unionin ulkopuolisilla vesillä tapahtuvan kalastustoiminnan ympäristönormeja, jotka sisältävät ekosysteemi-perustaisen sekä varovaisuusperiaatteen mukaisen lähestymistavan kalastuksenhoitoon, jotta liikakalastetut kannat voidaan elvyttää ja säilyttää enimmäissaaliin tuottavilla tasoilla mahdollisuuksien mukaan vuoteen 2015 mennessä ja kaikkien kantojen osalta vuoteen 2020 mennessä.** [tark. 4]
- (5) UNCLOS-sopimuksen mukaan lippuvaltiolle, ja tapauksen mukaan vastaavassa asemassa olevalle kansainväliselle organisaatiolle, kuuluvat aavan meren elollisten luonnonvarojen säilyttämistä ja hoitoa koskevat velvoitteet ja niihin liittyvät vastuut ja korvausvelvollisuudet ovat tulleet yhä keskeisemmäksi kysymykseksi kansainvälisellä tasolla. Sama koskee, UNCLOS-sopimukseen perustuvan niin sanotun due diligence -velvoitteen puitteissa, meren elollisten luonnonvarojen säilyttämisen turvaamiseksi kansalliseen lainkäyttövaltaan kuuluvilla alueilla samanaikaisesti käytettävää rantavaltion lainkäyttövaltaa ja lippuvaltion, ja tapauksen mukaan vastaavassa asemassa olevan rantavaltion kansainvälisen organisaation, lainkäyttövaltaa. **Kansainvälisen merituomioistuimen vastauksena Länsi-Afrikan osa-alueellisen kalastuskomission esittämiin kysymyksiin 2 päivänä huhtikuuta 2015 annetussa neuvoo-antavassa lausunnossa vahvistettiin, että unionilla on kansainvälinen vastuu kolmansille maille ja kansainvälisille järjestöille kalastusalustensa toimista ja että kyseinen vastuu edellyttää, että EU toimii due diligence -velvoitteen mukaisesti.** Due diligence -velvoite edellyttää valtion pyrkivän parhaan kykynsä mukaan estämään laitonta kalastusta, ja siihen sisältyy velvoite hyväksyä tarvittavat hallinnolliset ja täytäntöönpanotoimenpiteet sen varmistamiseksi, etteivät sen lipun alla purjehtivat kalastusalukset, sen kansalaiset tai sen vesillä toimivat kalastusalukset osallistu sovellettavien säilyttämisen ja hoitotoimenpiteiden vastaiseen toimintaan. Edellä esitetyistä syistä **ja yleisemminkin sinisen talouden vahvistamiseksi** on tärkeää järjestää sekä unionin kalastusalusten toiminta unionin vesien ulkopuolella että siihen liittyvä hallintojärjestelmä siten, että unionin kansainväliset velvoitteet voidaan täyttää tehokkaasti ja vaikuttavalla tavalla ja että vältetään tilanteet, joissa unionia voitaisiin syyttää kansainvälisen oikeuden vastaisista teoista. [tark. 5]
- (5 a) **Unioni sitoutui Yhdistyneiden kansakuntien kestävän kehityksen huippukokouksessa 25 päivänä syyskuuta 2015 panemaan täytäntöön päätöslauselman, joka sisältää päätösasiakirjan ”Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development”, mukaan luettuna kestävän kehityksen tavoite 14, joka koskee valtamerien, merien ja meriluonnonvarojen suojelemista ja kestävää käyttöä, ja kestävän kehityksen tavoitteen 12, joka koskee kestävää kulutusta ja tuotantomalleja, sekä niiden tavoitteet.** [tark. 6]
- (6) Vuonna 2012 pidetyn Yhdistyneiden kansakuntien kansakuntien kestävän kehityksen kokouksen (Rio+20)⁽¹⁾ tulokset, **EU:n luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laittoman kaupan torjuntaa koskevan toimintasuunnitelman hyväksyminen ja** sekä luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laittoman kaupan torjunnassa kansainvälisellä tasolla tapahtunut kehitys **sekä YK:n syyskuussa 2015 hyväksymät uudet kestävän kehityksen tavoitteet (17 tavoitetta maailman muuttamiseksi, mukaan luettuna tavoite 14, joka koskee vedenalaista elämää),** olisi otettava huomioon unionin ulkoisessa kalastuspolitiikassa **ja kauppapolitiikassa** [tark. 7].
- (7) Yhteisen kalastuspolitiikan (YKP) tavoitteena, joka esitetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1380/2013⁽²⁾, jäljempänä ”perusasetus”, on taata, että kalastustoimet ovat ekologisesti, taloudellisesti ja sosiaalisesti kestäviä, että niitä hoidetaan johdonmukaisesti taloudellisten, sosiaalisten ja työllisyyteen liittyvien etujen saavuttamista **ja kalakantojen elvyttämistä ja säilyttämistä kestävän enimmäistuoton tuottavien tasojen yläpuolella** koskevien tavoitteiden kanssa ja että ne parantavat elintarvikkeiden saatavuutta. **Tämän politiikan täytäntöönpanossa on myös tarpeen ottaa huomioon kehitysyritystavoitteet Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 208 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.** [tark. 8]
- (7 a) **Perusasetuksessa myös edellytetään, että kestävää kalastusta koskevat kumppanuussopimukset rajoitetaan UNCLOS-sopimuksen 62 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuihin saaliin ylimääriin.** [tark. 9]

⁽¹⁾ Rio+20 -konferenssin tuloksista ”Tulevaisuus, jota tavoittelemme” 27 päivänä heinäkuuta 2012 annettu YK:n yleiskokouksen päätöslauselma A/RES/66/288.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1380/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, yhteisestä kalastuspolitiikasta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22).

Torstai 2. helmikuuta 2017

- (8) ~~Asetuksessa (EU) N:o 1380/2013~~ **Perusasetuksessa** korostetaan tarvetta edistää yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteita kansainvälisellä tasolla varmistamalla, että unionin vesien ulkopuolella harjoitettava unionin kalastustoiminta perustuu samoihin periaatteisiin ja vaatimuksiin kuin mitä unionin oikeuden nojalla sovelletaan, ja edistään unionin toimijoiden ja kolmansien maiden toimijoiden tasavertaisia mahdollisuuksia. **Kolmansien maiden sosiaali- ja ympäristölainsäädäntö saattaa poiketa unionin vastaavasta, mikä luo erilaisia normeja kalastuslaivastoille. Tämä tilanne saattaa johtaa kalastustoiminnan lupamenettelyihin, jotka eivät ole merten luonnonvarojen kestävä hallinnoinnin mukaisia. Siksi on tarpeen varmistaa, että unionin ympäristö-, kalatalous-, kauppaa- ja kehitystoimien johdonmukaisuus erityisesti, kun ne vaikuttavat kalatalouteen kehitysmaissa, joissa on heikot hallinnolliset valmiudet ja suuri korruption riski.** [tark. 10]
- (9) Asetuksella (EY) N:o 1006/2008 oli tarkoitus luoda yhteinen perusta unionin alusten unionin vesien ulkopuolella harjoittaman kalastustoiminnan sallimiselle pyrkimyksenä tukea LIS-kalastuksen torjuntaa ja tehostaa ~~EU:n~~ **unionin** laivaston valvontaa ja seuranta eri puolilla maailmaa. **sekä laatia ehdot, joiden nojalla kolmansien maiden aluksille voidaan myöntää lupa kalastamiseen unionin vesillä.** [tark. 11]
- (10) LIS-kalastusta käsittelevä neuvoston asetus (EY) N:o 1005/2008 ⁽¹⁾ hyväksyttiin samaan aikaan kuin asetus (EY) N:o 1006/2008, ja vuotta myöhemmin hyväksyttiin neuvoston asetus (EY) N:o 1224/2009 ⁽²⁾, jäljempänä ”valvonta-asetus”. Kyseisiin kolmeen asetukseen sisältyvät yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevat valvonta- ja täytäntöönpanomääräykset.
- (11) Mainittuja kolmea asetusta ei ole kuitenkaan pantu täytäntöön johdonmukaisesti; epäyhtenäisyyksiä on etenkin kalastuslupa-asetuksen ja sen jälkeen annetun valvonta-asetuksen välillä. Kalastuslupa-asetuksen täytäntöönpanossa ilmeni lisäksi useita aukkoja, sillä asetus ei kata joitakin ongelmia, jotka liittyvät rahtaukseen, lippuvaltion vaihtoon tai kalastuslupien myöntämiseen kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen toimesta unionin kalastusalueelle kestävä kalastusta koskevan kumppanuussopimuksen ulkopuolella (ns. suorat luvat). Lisäksi muutamat raportointivelvoitteet ovat osoittautuneet hankaliksi, samoin hallinnollisten tehtävien jako jäsenvaltioiden ja komission kesken.
- (12) Tämän asetuksen peruseriaatteena on, että jokaisen unionin vesien ulkopuolella kalastavan unionin aluksen olisi saatava lupa lippuvaltioltaan ja kyseisen valtion olisi seurattava alusta riippumatta siitä, missä ja minkälaisen järjestelyn puitteissa se toimii. Jäsenvaltioiden olisi koottava ja toimitettavat komissiolle sellaiset tiedot, että komissio pystyy niiden perusteella puuttumaan kaikkien unionin kalastusalueiden kalastustoiminnan seurantaan millä tahansa alueella unionin vesien ulkopuolella ja milloin vain. **Tämä on välttämätöntä, jotta komissio voisi täyttää velvoitteensa perussopimusten vartijana.** [tark. 12]
- (12 a) **Viime vuosina unionin ulkoisessa kalastuspolitiikassa on saatu aikaan huomattavia parannuksia kestävä kalastusta koskevien kumppanuussopimusten ehdoissa sekä siinä, miten huolellisesti määräykset pannaan täytäntöön. Unionin ulkoisen kalastuspolitiikan ensisijaisena tavoitteena olisi oltava unionin laivaston kalastusmahdollisuuksien säilyttäminen kestävä kalastusta koskevien kumppanuussopimusten puitteissa, ja vastaavia ehtoja olisi noudatettava unionin toimiin kestävä kalastusta koskevien kumppanuussopimusten soveltamisalan ulkopuolella.** [tark. 13]
- (12 b) **Komission olisi toimittava sovittelijana tilanteissa, joissa kalastusluvan peruuttamista, keskeyttämistä tai muuttamista harkitaan, kun kalavarojen hyödyntämiseen kohdistuvasta vakavasta uhasta on näyttöä.** [tark. 14]

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1005/2008, annettu 29 päivänä syyskuuta 2008, laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen ehkäisemistä, estämistä ja poistamista koskevasta yhteisön järjestelmästä, asetusten (ETY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1936/2001 ja (EY) N:o 601/2004 muuttamisesta sekä asetusten (EY) N:o 1093/94 ja (EY) N:o 1447/1999 kumoamisesta (EUVL L 286, 29.10.2008, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1224/2009, annettu 20 päivänä marraskuuta 2009, yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, asetusten (EY) N:o 847/96, (EY) N:o 2371/2002, (EY) N:o 811/2004, (EY) N:o 768/2005, (EY) N:o 2115/2005, (EY) N:o 2166/2005, (EY) N:o 388/2006, (EY) N:o 509/2007, (EY) N:o 676/2007, (EY) N:o 1098/2007, (EY) N:o 1300/2008 ja (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta sekä asetusten (ETY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1627/94 ja (EY) N:o 1966/2006 kumoamisesta (EUVL L 343, 22.12.2009, s. 1).

Torstai 2. helmikuuta 2017

- (13) Tukialuksilla saattaa olla merkittävä vaikutus siihen, millä tavalla kalastusalukset pystyvät harjoittamaan kalastustoimintaansa, sekä kalamäärään, jonka ne voivat pyytää, ja sen vuoksi tässä asetuksessa on välttämätöntä ottaa ne huomioon lupa- ja raportointimenettelyissä.
- (14) Lippuvaltion vaihdosta tulee ongelma silloin, kun sen tavoitteena on yhteisen kalastuspolitiikan määräysten tai voimassa olevien säilyttämis- ja hoitotoimenpiteiden kiertäminen. Sen vuoksi unionin olisi voitava määrittellä, havaita ja estää kyseiset toimet. Jäljitettävyyden ja asianmukainen vaatimusten noudattamisen seuranta olisi varmistettava **unionin toimijan omistaman** aluksen koko elinkaaren ajalta **riippumatta siitä, minkä lipun tai lippujen alla se purjehtii**. Tätä tarkoitusta palvelisi myös vaatimus, jonka mukaan aluksella on oltava Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO:n) myöntämä yksilöllinen numero. [tark. 15]
- (15) Unionin alukset voivat toimia kolmansien maiden vesillä joko unionin ja kolmansien maiden välillä tehtyjen kestävää kalastusta koskevien kumppanuussopimusten määräysten nojalla tai saamalla kolmansilta mailta suoria kalastuslupia, jos voimassa ei ole kestävää kalastusta koskevaa kumppanuussopimusta. Kummassakin tapauksessa toimintaa olisi harjoitettava avoimesti ja kestäväällä tavalla. Tästä syystä lippujäsenvaltioilla olisi oltava valtuudet sallia määriteltyjen kriteerien rajoissa ja seurannasta huolehtien, että niiden lipun alla purjehtivat alukset voivat hakea ja saada suoria lupia kolmansilta rantavaltioilta. Kyseinen kalastustoiminta olisi sallittava heti, kun lippujäsenvaltio on vakuuttanut siitä, ettei se vaaranna kestävyttä. Jos komissio ei muutoin vastusta asiaa **asianmukaisiin perusteluihin**, toimijan, joka on saanut luvan sekä lippujäsenvaltiolta että rantavaltiolta, olisi sallittava aloittaa kalastustoimensa. [tark. 16]
- (16) Yksittäinen kestävä kalastusta koskeviin kumppanuussopimuksiin liittyvä kysymys on vajaasti käytettyjen kalastusmahdollisuuksien uudelleenjakoa, jota ilmenee silloin, kun asianomaisilla neuvoston asetuksilla jäsenvaltioille jaettuja kalastusmahdollisuuksia ei käytetä kokonaisuudessaan. Koska kestävä kalastusta koskevissa kumppanuussopimuksissa esitetyt vesialueelle pääsyn kustannukset rahoitetaan suureksi osaksi unionin talousarviosta, **tilapäinen** uudelleenjaon järjestelmä on tärkeä, jotta voidaan suojata unionin taloudellisia etuja ja jotta ei heitetä hukkaan kalastusmahdollisuuksia, joista on maksettu. Sen vuoksi on tärkeää selkeyttää ja parantaa uudelleenjaon järjestelmää, jota olisi käytettävä vasta viimeisenä keinona. Sen soveltamisen olisi oltava tilapäistä, eikä se saisi vaikuttaa kalastusmahdollisuuksien alkuperäiseen jakoon jäsenvaltioiden kesken, **mikä tarkoittaa, että se ei vaaranna suhteellista vakautta**. Uudelleenjakoa olisi käytettävä **viimeisenä keinona** vasta sitten, kun asianomaiset jäsenvaltiot ovat luopuneet oikeudestaan vaihtaa kalastusmahdollisuuksia keskenään. [tark. 17]
- (16 a) **"Lepäävät sopimukset" on ilmaus, jota käytetään, kun valtiot ovat tehneet kalastuskumppanuussopimuksia mutta niillä ei ole rakenteellisista tai aiheellisista syistä voimassa olevaa pöytäkirjaa. Unionilla on useita "lepääviä sopimuksia" kolmansien maiden kanssa. Tämän seurauksena unionin alukset eivät saa kalastaa vesialueilla, joihin sovelletaan lepääviä sopimuksia. Komission olisi toteutettava toimia näiden sopimusten "herättämiseksi" tai lakkautettava kyseinen kumppanuussopimus.** [tark. 18]
- (17) Lupa alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen puitteissa ja aavalla merellä tapahtuvaan kalastukseen **ja sääntelemättömään kalastukseen** olisi myös saatava lippujäsenvaltiolta, ja sen yhteydessä olisi noudatettava asianomaisen alueellisen kalastuksenhoitojärjestön sääntöjä tai aavalla merellä tapahtuvaa kalastustoimintaa ohjaavaa unionin lainsäädäntöä. [tark. 19]
- (18) Rahtausjärjestelyt saattavat heikentää säilyttämis- ja hoitotoimenpiteiden vaikuttavuutta sekä vaikuttaa haitallisesti meren elollisten luonnonvarojen kestävään hyödyntämiseen. Sen vuoksi tarvitaan oikeudellinen kehys, jonka avulla unioni voi seurata paremmin ~~unionissa rahtausjärjestelyn nojalla toimivien~~ **unionin lipun alla purjehtivien ja kolmansien maiden toimijoiden rahtaamien** kalastusalusten toimintaa sen perusteella, mitä asianomainen alueellinen kalastuksenhoitojärjestö on hyväksynyt. [tark. 20]
- (19) Menettelyjen olisi oltava avoimia, **täytöntöönpanokelpoisia** ja ennustettavia unionin ja kolmansien maiden toimijoille ja toimivaltaisille viranomaisille. [tark. 21]
- (19 a) **Unionin olisi pyrittävä tasapuolisiin kansainvälisiin toimintaedellytyksiin, jolloin unionin kalastuslaivasto voi kilpailla muiden kalastusvaltioiden kanssa, ja mukautettava markkinoille pääsyä koskevia sääntöjä, kun unionin laivastoon sovelletaan tiukempia sääntöjä.** [tark. 22]

Torstai 2. helmikuuta 2017

- (20) Neuvoston asetuksessa edellytetty jäsenvaltioiden ja komission välinen sähköisessä muodossa tapahtuva tietojenvaihto olisi varmistettava. Jäsenvaltioiden olisi kerättävä kaikki vaaditut tiedot laivastoistaan ja niiden kalastustoiminnasta, käsiteltävä ne ja saatettava ne komission käyttöön. Lisäksi niiden olisi tehtävä yhteistyötä toistensa, komission ja kolmansien maiden kanssa silloin, kun se on kyseisten tiedonkeruutoimien koordinoimiseksi aiheellista.
- (21) Unionin kalastuslupia koskevan tiedon läpinäkyvyyden ja saatavuuden parantamiseksi komission olisi perustettava sähköinen kalastusluparekisteri, jossa on sekä julkinen että suojattu osa. Unionin kalastuslupajärjestelmässä oleviin tietoihin sisältyy henkilötietoja. Tähän asetukseen perustuvassa henkilötietojen käsittelyssä olisi noudatettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001⁽¹⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY⁽²⁾ sekä sovellettavia kansallisia lakeja.
- (22) Jotta kolmannen maan lipun alla purjehtivien kalastusalusten pääsyä unionin vesille voitaisiin käsitellä asianmukaisesti, asiaa koskevien sääntöjen olisi oltava yhdenmukaiset unionin kalastuslukuksiin sovellettavien sääntöjen kanssa, valvonta-asetuksen mukaisesti. Erityisesti saalistietojen ja saaliiseen liittyvien tietojen raportoimista koskevaa kyseisen asetuksen 33 artiklaa olisi sovellettava myös unionin vesillä kalastaviin kolmansien maiden aluksiin.
- (23) Silloin kun kolmansien maiden kalastusalukset liikkuvat unionin vesillä ilman tämän asetuksen mukaista lupaa, ne olisi velvoitettava varmistamaan, että niiden pyydykset on asennettu siten, etteivät ne ole käyttövalmiita kalastustoimintaan.
- (24) Jäsenvaltioiden olisi oltava vastuussa kolmansien maiden alusten unionin vesillä harjoittaman kalastustoiminnan valvonnasta sekä rikkomistapauksissa rikkomusten kirjaamisesta kansalliseen rekisteriin, josta säädetään valvonta-asetuksen 93 artiklassa.
- (25) Lupamenettelyjen yksinkertaistamiseksi jäsenvaltioiden ja komission olisi käytettävä sellaista yhteistä tietojenvaihdon ja -varastoinnin järjestelmää, jolla tarvittavat tiedot ja niiden päivitykset voidaan toimittaa mahdollisimman vähällä hallinnollisella työllä. Tässä yhteydessä olisi käytettävä unionin alusrekisteriin sisältyviä tietoja mahdollisimman kattavasti.
- (26) Teknisen kehityksen ja mahdollisten myöhempien kansainvälisen oikeuden vaatimusten huomioon ottamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti muutosten hyväksymisestä tämän asetuksen liitteisiin, joissa esitetään luettelo tiedoista, jotka toimijan on toimitettava kalastusluvan saamiseksi. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimitelinten välisessä sopimuksessa⁽³⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.
- (27) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa siltä osin kuin on kyse kalastuslupia koskevien tietojen keräämisestä ja muodosta sekä niiden toimittamisesta jäsenvaltioista komissiolle ja unionin kalastusluparekisteriin sekä menetelmien vahvistamisesta käyttämättömien kalastusmahdollisuuksien uudelleen jakamista varten. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽⁴⁾ mukaisesti.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimitelinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽³⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovaltaa käyttäen (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

Torstai 2. helmikuuta 2017

- (28) Komission olisi hyväksyttävä välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, kun tämä on tarpeen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät kalastusmahdollisuuksien uudelleen jakamiseen.
- (29) Tarvittavien muutosten määrän ja merkityksen vuoksi asetus (EY) N:o 1006/2008 olisi kumottava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO
YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa esitetään säännöt kalastuslupien myöntämistä ja hallinnoimista varten seuraavien osalta:

- a) unionin kalastusalueet, jotka ~~toimivat~~ **harjoittavat kalastustoimintaa** kolmannen maan suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä, **sellaisen** alueellisen kalastuksenhoitojärjestön puitteissa, **jonka sopimuspuoli unioni on**, unionin vesillä tai niiden ulkopuolella tai aavalla merellä; ja
- b) unionin vesillä **kalastustoimintaa harjoittavat** toimivat kolmansien maiden kalastusalueet. [tark. 23]

2 artikla

Suhde kansainväliseen oikeuteen ja unionin oikeuteen

Tätä asetusta sovelletaan rajoittamatta niiden säännösten ja määräysten soveltamista, jotka

- a) sisältyvät unionin ja kolmansien maiden välillä tehtyihin kestävää kalastusta koskeviin kumppanuussopimuksiin tai vastaaviin kalastussopimuksiin;
- b) ovat sellaisten alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen tai vastaavien kalastusjärjestöjen hyväksymiä, joiden sopimuspuoli tai yhteistyötä tekevä muu kuin sopimuspuoli unioni on;
- c) sisältyvät unionin lainsäädäntöön, jolla a ja b alakohdassa tarkoitettujen määräysten pannaan täytäntöön tai saatetaan osaksi lainsäädäntöä.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan perusasetuksen 4 artiklan määritelmiä. Lisäksi sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- a) "tukialueella" tarkoitetaan aluetta, jolla ei ole toimintakuntoisia pyydyksiä **kalojen pyytämistä tai houkuttelemista varten** ja joka helpottaa kalastustoimintaa, avustaa siinä tai valmistele sitä; [tark. 24]
- b) "kalastusluvalla" tarkoitetaan unionin kalastusalueelle tai kolmannen maan kalastusalueelle **kalastuslisenssin lisäksi** myönnettyä ~~lupaa~~ **kalastuslupaa**, jonka nojalla se voi harjoittaa määrätyn edellytyksin tiettyä kalastustoimintaa määrätynä aikana, tietyllä alueella tai tietyn kalastuksen osalta; [tark. 25]
- c) "kalastusluparekisterillä" tarkoitetaan kalastuslupien hallinnointijärjestelmää ja siihen liittyvää tietokantaa;
- d) "suoralla luvalla" tarkoitetaan kalastuslupaa, jonka kolmannen maan toimivaltainen viranomainen myöntää unionin kalastusalueelle kestävää kalastusta koskevan kumppanuussopimuksen ulkopuolella;

Torstai 2. helmikuuta 2017

- e) "kolmannen maan vesillä" tarkoitetaan kolmannen maan suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvia vesiä;
- f) "tarkkailijaohjelmalla" tarkoitetaan alueellisen kalastuksenhoitojärjestön, **kestävää kalastusta koskevan kumppanuussopimuksen, kolmannen maan tai jäsenvaltion** puitteissa toteutettavaa ohjelmaa, jossa tietyissä olosuhteissa lähetetään kalastusaluksille tarkkailijoita **keräämään tietoja ja/tai** tarkastamaan, noudattaako alus kyseisen järjestön hyväksymiä, **kestävää kalastusta koskevassa kumppanuussopimuksessa hyväksytyjä tai kyseisen maan** sääntöjä. [tark. 26]
- f a) "sopimuspuolella" tarkoitetaan alueellisen kalastuksenhoitojärjestön perustamista koskevan kansainvälisen yleissopimuksen tai sopimuksen sopimuspuolta sekä valtioita, kalastusyhteisöjä tai muita yhteisöjä, jotka toimivat yhteistyössä tällaisen järjestön kanssa ja joille on myönnetty tällaisessa järjestössä yhteistyötä tekevän muun kuin sopimuspuolen asema; [tark. 27]
- f b) "rahtauksella" tarkoitetaan järjestelyä, jossa jäsenvaltion lipun alla purjehtiva kalastusalus tekee määrätyksi ajaksi vuokrasopimuksen joko toisen jäsenvaltion tai kolmannen maan toimijan kanssa ilman aluksen lipun vaihtoa. [tark. 77]

II OSASTO

UNIONIN KALASTUSALUSTEN KALASTUSTOIMINTA UNIONIN VESIEN ULKOPUOLELLA

I luku

Yhteiset säännökset

4 artikla

Yleinen periaate

Unionin kalastusalus ei saa harjoittaa kalastustoimintaa unionin vesien ulkopuolella, ellei sen lippuvaltio ole myöntänyt sille kalastuslupaa, sanotun kuitenkin rajoittamatta vaatimuksen, jonka mukaan toimivaltaiselta järjestöltä tai kolmannelta maalta on saatava lupa, soveltamista.

5 artikla

Kelpoisuusehdot

1. Lippujäsenvaltio voi myöntää kalastusluvan unionin vesien ulkopuolella harjoitettavaa kalastustoimintaa varten ainoastaan, jos
- a) se on saanut täydelliset ja paikkansapitävät tiedot ~~liitteiden 1 ja 2~~ **liitteen** mukaisesti kalastusaluksesta ja siihen liittyvästä yhdestä tai useammasta tukialuksesta, mukaan luettuina unionin ulkopuoliset tukialukset; [tark. 28]
- b) kalastusaluksella on asetuksen (EY) N:o 1224/2009 6 artiklan mukainen voimassa oleva kalastuslisenssi;
- c) kalastusaluksella ja kaikilla siihen liittyvillä tukialuksilla on IMO-tunnistenumero, **jos unionin lainsäädännössä sitä edellytetään**; [tark. 29]
- d) ~~toimijaan tai~~ **kalastusaluksen päällikköön ja kyseiseen** kalastusalukseen ei ole kohdistunut ~~neuvoston asetuksen (EY) N:o 1005/2008 42 artiklan tai neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009 90 artiklan nojalla jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaista~~ seuraamusta vakavasta rikkomuksesta kalastusluvan hakemista edeltävien 12 kuukauden aikana; [tark. 78]
- e) kalastusalus ei sisälly LIS-alusten luetteloon, jonka alueellinen kalastuksenhoitojärjestö ja/tai unioni asetuksen (EY) N:o 1005/2008 nojalla on hyväksynyt;

Torstai 2. helmikuuta 2017

- f) soveltuviissa tapauksissa lippuvaltiolla on käytettävissään kalastusmahdollisuuksia kyseessä olevan kalastussopimuksen tai alueellisen kalastuksenhoitojärjestön asianomaisten määräysten nojalla; ja
- g) soveltuviissa tapauksissa kalastusalus täyttää 6 artiklassa esitetyt vaatimukset.
2. Siirretään komissiolle valta antaa 43 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä liitteen muuttamiseksi.

6 artikla

Lippuvaltion vaihtoa koskevat toimet

1. Tätä artiklaa sovelletaan aluksiin, jotka ovat ~~viiden vuoden kuluessa kalastusluvan hakemisesta~~ **kalastusluvan hakemista edeltävien kahden vuoden kuluessa**

- a) poistuneet unionin kalastuslaivastorekisteristä ja vaihtaneet lippuvaltiokseen kolmannen maan; ja
- b) sen jälkeen palanneet takaisin unionin kalastuslaivastorekisteriin ~~24 kuukauden kuluessa siitä poistuttuaan~~.
2. Lippujäsenvaltio saa myöntää kalastusluvan ainoastaan, jos se ~~vakuuttaa~~ **on varmistunut** siitä, että sinä aikana, jonka 1 kohdassa tarkoitettu alus toimi kolmannen maan lipun alla,
- a) se ei osallistunut LIS-kalastusta koskevaan toimintaan; eikä
- b) toiminut asetuksen (EY) N:o 1005/2008 31 ja 33 artiklassa tarkoitettujen jonkin yhteistyöhön osallistumattoman kolmannen maan vesillä **tai sellaisen kolmannen maan vesillä, joka on määritetty Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1026/2012⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuksi kestävämmän kalastuksen sallivaksi maaksi**.

3. Tätä varten toimijan on toimitettava ~~kaikki seuraavat~~ lippujäsenvaltion edellyttämät, ~~kyseistä ajanjaksoa koskevat tiedot, joihin sisältyvät ainakin seuraavat~~ **ajanjaksoa, jolloin alus purjehti kolmannen maan lipun alla, koskevat tiedot:**

- a) saalisilmoitukset ja pyyntiponnistukset kyseisenä aikana;
- b) kopio lippuvaltion kyseiselle ajalle myöntämästä kalastusluvasta;
- c) kopio mistä tahansa sellaisesta kalastusluvasta, joka mahdollistaa kalastustoimet kolmannen maan vesillä kyseisenä aikana;
- d) aluksen lippuvaltioksi vaihtuneen kolmannen maan antama virallinen lausunto, jossa luetaan alukseen tai toimijaan kyseisenä aikana kohdistetut seuraamukset.;

d a) täydelliset historiatiedot lipusta siihen saakka, kun alus on poistunut unionin kalastuslaivastorekisteristä.

4. Lippujäsenvaltio ei saa myöntää kalastuslupaa alukselle, jonka lippuvaltioksi on vaihtunut
- a) kolmas maa, joka on todettu tai luetteloitu asetuksen (EY) N:o 1005/2008 31 ja 33 artiklan mukaisesti LIS-kalastuksen torjuntaa koskevaan yhteistyöhön osallistumattomaksi maaksi; tai

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1026/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, tietyistä kalakantojen säilyttämiseksi toteutettavista kestävämmän kalastuksen salliviin maihin liittyvistä toimenpiteistä (EUVL L 316, 14.11.2012, s. 34).

Torstai 2. helmikuuta 2017

b) kolmas maa, joka on määritetty asetuksen (EU) N:o 1026/2012 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuksi kestävämmän kalastuksen sallivaksi maaksi.

5. Edellä olevaa 4 kohtaa ei sovelleta, jos lippujäsenvaltio vakuuttuu siitä, että välittömästi sen jälkeen, kun maa todettiin LIS-kalastuksen torjuntaa koskevaan yhteistyöhön osallistumattomaksi maaksi tai kestävämmän kalastuksen sallivaksi maaksi, toimija

a) lopetti kalastustoimet; ja

b) käynnisti **välittömästi** asiaankuuluvat hallintomenettelyt aluksen poistamiseksi kyseisen kolmannen maan laivastorekisteristä. [tark. 31]

7 artikla

Kalastuslupien seuranta

1. Kalastuslupaa hakiessaan toimijan on toimitettava lippujäsenvaltiolle täydelliset ja paikkansapitävät tiedot.

2. Toimijan on ilmoitettava välittömästi lippujäsenvaltiolle asiaan liittyvien tietojen muuttumisesta.

3. Lippujäsenvaltion on **vähintään kerran vuodessa** seurattava, täytyvätkö edellytykset, joiden perusteella kalastuslupa on myönnetty, kyseisen luvan voimassaolon ajan.

4. Jos edellytys, jonka perusteella kalastuslupa on myönnetty, ei enää täyty, lippujäsenvaltion on **ryhdyttävä asianmukaisiin toimiin, muun muassa** muutettava lupaa tai peruutettava se ja ilmoitettava asiasta **välittömästi** toimijalle ja komissiolle **sekä tarvittaessa alueellisen kalastuksenhoitojärjestön sihteeristölle tai asianomaiselle kolmannelle maalle.**

5. Lippujäsenvaltion on komission **asianmukaisesti perustellusta** pyynnöstä evättävä, keskeytettävä tai peruutettava lupa tapauksissa, joissa **seuraavista syistä:**

a) meren elollisten luonnonvarojen kestävään hyödyntämiseen, hoitoon ja säilyttämiseen **kohdistuvaan vakavaan uhkaan liittyvät erittäin kiireelliset syyt;**

b) **vakavat asetuksen (EY) N:o 1005/2008 42 artiklan tai asetuksen (EY) N:o 1224/2009 90 artiklan 1 kohdan rikkomiset** taikka laittoman, ilmoittamattoman tai sääntelemättömän kalastuksen torjuntaan liittyvät ensisijaiset poliittiset syyt sen oikeuttavat, **(LIS) yhteydessä tai niiden ehkäiseminen suuren riskin tapauksessa;** tai

c) tapauksissa, joissa unioni on päättänyt katkaista suhteensa kyseiseen kolmanteen maahan tilapäisesti tai lopullisesti.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun asianmukaisesti perusteltuun pyyntöön on liitettävä merkitykselliset ja asianmukaiset tiedot. Komission on ilmoitettava välittömästi toimijalle ja lippujäsenvaltiolle, kun se esittää tällaisen asianmukaisesti perustellun pyynnön. Komission esittämää pyyntöä seuraa 15 päivän pituinen komission ja lippujäsenvaltion välinen neuvottelujakso.

6. Jos 5 kohdassa tarkoitetun 15 päivän määräajan päätyttyä komissio vahvistaa pyyntönsä ja lippujäsenvaltio ei epää, muuta, keskeytä tai peruuta lupaa väliaikaisesti tai pysyvästi 4 ja 5 kohdan mukaisesti, komissio voi päättää **viiden päivän kuluttua** peruuttaa luvan ja ilmoittaa asiasta **päätöksestään** lippujäsenvaltiolle ja toimijalle. [tark. 32]

Torstai 2. helmikuuta 2017

II luku

Unionin kalastusalueiden kalastustoiminta kolmansien maiden vesillä

1 JAKSO

KALASTUSTOIMINTA KESTÄVÄÄ KALASTUSTA KOSKEVIEN KUMPPANUUSSOPIMUSTEN NOJALLA

8 artikla

Alueellisen kalastuksenhoitojärjestön jäsenyys

Unionin kalastusalue saa harjoittaa kolmannen maan vesillä alueellisen kalastuksenhoitojärjestön hallinnoimiin kantoihin kohdistuvaa kalastustoimintaa ainoastaan, jos kyseinen maa on asianomaisen alueellisen kalastuksenhoitojärjestön sopimuspuoli tai sen kanssa yhteistyötä tekevä muu kuin sopimuspuoli. **Jos kestävä kalastusta koskeva kumppanuussopimus on tehty ennen ... [tämän asetuksen voimaantulopäivä], tämän kohdan säännöksiä sovelletaan ... [neljän vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta]. [tark. 33]**

Unioni voisi kohdentaa osan sellaisten kolmansien maiden alakohtaiseen tukeen osoitetuista varoista, joiden kanssa se on tehnyt kestävä kalastusta koskevia sopimuksia, jotta kyseisiä kolmansia maita voidaan avustaa alueellisiin kalastuksenhoitojärjestöihin liittymisessä. [tark. 34]

9 artikla

Soveltamisala

Tätä jaksoa sovelletaan kalastustoimintaan, jota unionin kalastusalueet harjoittavat kolmannen maan vesillä jonkin kestävä kalastusta koskevan kumppanuussopimuksen nojalla.

Unionin on varmistettava, että kestävä kalastusta koskevat kumppanuussopimukset ovat tämän asetuksen mukaisia. [tark. 35]

10 artikla

Kalastusluvut

Unionin kalastusalue ei saa harjoittaa kalastustoimintaa kolmannen maan vesillä kestävä kalastusta koskevan kumppanuussopimuksen nojalla, ellei sille ole myöntänyt kalastuslupaa

- a) ~~sen lippujäsenvaltio~~ **kolmas maa, jonka suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä kyseinen kalastustoiminta tapahtuu; ja sekä [tark. 36]**
- b) ~~kolmas maa, jonka suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä kyseinen toiminta tapahtuu. sen lippujäsenvaltio; [tark. 37]~~

11 artikla

Edellytykset lippujäsenvaltion myöntämille kalastusluville

Lippujäsenvaltio saa myöntää kalastusluvan kolmannen maan vesillä kestävä kalastusta koskevan kumppanuussopimuksen nojalla harjoitettavaa kalastustoimintaa varten ainoastaan, jos

- a) 5 artiklassa esitetyt kelpoisuusehdot täyttyvät;
 - b) asianomaisessa kestävä kalastusta koskevassa kumppanuussopimuksessa esitetyt edellytykset täyttyvät;
 - c) toimija on maksanut kaikki maksut ja taloudelliset seuraamukset, joita kolmannen maan toimivaltainen viranomaisen on vaatinut viimeksi kuluneiden 12 kuukauden ajalta;
- c a) toimija on maksanut kaikki taloudelliset seuraamukset, jotka kolmannen maan toimivaltainen viranomaisen on määrännyt oikeudellisten menettelyjen päättymisen jälkeen; sekä [tark. 38]**
- c b) kalastusalueella on asianomaisen kolmannen maan myöntämä lupa. [tark. 39]**

Torstai 2. helmikuuta 2017

12 artikla

Kalastuslupien hallinnointi

1. ~~Henkilö, joka on saanut kalastusluvan myönnettyään varmistettuaan, että 11 artiklan a, b ja c alakohdan ehdot täyttyvät,~~ lippujäsenvaltion on lähetettävä komissiolle vastaava ~~kolmannen maan lupaa koskeva hakemus~~ **hakemus luvan saamiseksi kolmannelta maalta.**
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa luvassa on oltava ~~liitteissä 1 ja 2~~ **liitteessä** luetellut tiedot sekä muut mahdolliset kestävästä kalastuksesta koskevan kumppanuussopimuksen nojalla edellytetyt tiedot.
3. Lippujäsenvaltion on lähetettävä hakemus komissiolle vähintään ~~10~~ **15** kalenteripäivää ennen kestävästä kalastuksesta koskevassa kumppanuussopimuksessa hakemusten toimittamiselle vahvistettua määräaikaa. Komissio voi **lähettää asianmukaisesti perustellun pyynnön ja** pyytää lippujäsenvaltiolta mitä tahansa lisätietoja, joita se pitää tarpeellisina.
4. ~~Vakuututtuaan siitä, että~~ **Kymmenen kalenteripäivän kuluessa hakemuksen saamisesta tai, mikäli 3 kohdan perusteella on pyydetty lisätietoja, 15 kalenteripäivän kuluessa hakemuksen saamisesta komissio tekee alustavan tutkimuksen määrittääkseen, täyttääkö hakemus** 11 artiklassa mainitut edellytykset ~~täyttyvät.~~ Komissio **voi joko** lähettää hakemuksen kolmannelle maalle **tai ilmoittaa jäsenvaltiolle, että hakemus on hylätty.**
5. Jos kolmas maa ilmoittaa komissiolle, että se on päättänyt myöntää kalastusluvan jollekin unionin kalastusalueelle tai evätä, keskeyttää tai peruuttaa unionin kalastusalueelle myönnetyn luvan **sopimuksen nojalla,** komissio ilmoittaa siitä lippujäsenvaltiolle **välittömästi mahdollisuuksien mukaan sähköisessä muodossa. Lippujäsenvaltion on toimitettava tieto viipymättä aluksen omistajalle. [tark. 40]**

13 artikla

Käyttämättömien kalastusmahdollisuuksien **väliaikainen** uudelleenjakoa kestävästä kalastuksesta koskevien kumppanuussopimusten puitteissa

1. ~~Tietyn vuoden tai minkä tahansa kestävästä kalastuksesta koskevan kumppanuussopimuksen pöytäkirjan täytäntöönpanon tarkoituksenmukaisen ajanjakson aikana~~ **täytäntöönpanokauden ensimmäisen puoliskon päätyttyä** komissio voi määrittellä käyttämättömät kalastusmahdollisuudet ja ilmoittaa niistä jäsenvaltioille, joille niitä vastaavat osuudet kalastusmahdollisuuksista on jaettu.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltiot voivat ~~10~~ **20** päivän kuluessa tiedon saamisesta komissiolta
 - a) ilmoittaa komissiolle, että ne käyttävät kalastusmahdollisuutensa myöhemmin ~~kyseisenä vuonna tai täytäntöönpanon kyseisen ajanjakson~~ **täytäntöönpanokauden toisen puoliskon** kuluessa, toimittamalla kalastussuunnitelman, jossa esitetään yksityiskohtaiset tiedot haettujen kalastuslupien määrästä, arvioituista saaliista sekä kalastusalueesta ja -kaudesta; tai
 - b) ilmoittaa komissiolle perusasetuksen 16 artiklan 8 kohdan mukaisista kalastusmahdollisuuksien vaihdoista.
3. Jos jotkin jäsenvaltiot eivät ole ilmoittaneet komissiolle jommastakummasta 2 kohdassa tarkoitettua toimesta ja tämän tuloksena kalastusmahdollisuuksia on edelleen käyttämättä, komissio voi käynnistää **kymmenen päivän kuluessa 2 kohdassa tarkoitettujen ajanjakson jälkeen** käytettävissä olevien käyttämättömien kalastusmahdollisuuksien osalta kiinnostuksenilmaisupyynnön niiden muiden jäsenvaltioiden keskuudessa, joille on jaettu osuus kalastusmahdollisuuksista.
4. Kyseiset jäsenvaltiot voivat ilmoittaa komissiolle 10 päivän kuluessa kiinnostuksenilmaisupyynnön vastaanottamisesta kiinnostuksestaan käyttämättömiä kalastusmahdollisuuksia kohtaan. Niiden on toimitettava hakemuksensa tueksi kalastussopimus, jossa esitetään yksityiskohtaiset tiedot haettujen kalastuslupien määrästä, arvioituista saaliista sekä kalastusalueesta ja -kaudesta.
5. Jos hakemuksen arvioimiseksi pidetään välttämättömänä, komissio voi pyytää asianomaisilta jäsenvaltioilta lisätietoja **haettujen kalastuslupien määrästä, arvioituista saaliista sekä kalastusalueesta ja -kaudesta.**
6. Jos jäsenvaltiot, joille on jaettu osuus kalastusmahdollisuuksista, eivät ilmaise kiinnostusta käyttämättömiä kalastusmahdollisuuksia kohtaan **10 päivän määräajan päätyttyä,** komissio voi käynnistää kiinnostuksenilmaisupyynnön kaikille jäsenvaltioille. Jäsenvaltio voi ilmoittaa kiinnostuksestaan käyttämättömiä kalastusmahdollisuuksia kohtaan 4 kohdassa mainittujen edellytysten mukaisesti.

Torstai 2. helmikuuta 2017

7. Jäsenvaltioiden 4 tai 5 kohdan mukaisesti toimittamien tietojen perusteella **ja tiiviissä yhteistyössä niiden kanssa** komissio jakaa käyttämättömät kalastusmahdollisuudet uudelleen **ainoastaan** väliaikaisesti 14 artiklassa esitettyjä menetelmiä käyttäen.

7 a. Edellä 7 artiklassa tarkoitettua uudelleenjakoa sovelletaan ainoastaan 1 kohdassa tarkoitetun täytäntöönpanokauden toisen puoliskon aikana ja se tapahtuu ainoastaan kerran kyseisen ajanjakson aikana.

7 b. Komissio ilmoittaa jäsenvaltioille

a) jäsenvaltiot, joille on jaettu kalastusmahdollisuuksia uudelleen;

b) uudelleenjakoa hyödyntävien jäsenvaltioiden kalastusmahdollisuuksien määrät; sekä

c) uudelleenjaon perusteet. [tark. 41]

13 a artikla

Kalastuslupien vuosittaista uusimista koskevien menettelyjen yksinkertaistaminen voimassa olevan kestävää kalastusta koskevan kumppanuussopimuksen pöytäkirjan soveltamisaikana

Unionin kestävää kalastusta koskevan kumppanuussopimuksen pöytäkirjan soveltamisaikana olisi sallittava nopeammat, yksinkertaisemmat ja joustavammat menettelyt niitä aluksia koskevien lupien uusimiseksi, joiden tilassa (ominaisuudet, lippu, omistusoikeus tai vaatimustenmukaisuus) ei ole kirjattu muutoksia vuodesta toiseen. [tark. 42]

14 artikla

Väliaikaisen uudelleenjaon menetelmät

1. Komissio voi säätää täytäntöönpanosäädöksillä menetelmistä käyttämättömien kalastusmahdollisuuksien **väliaikaista** uudelleen jakamista varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 45 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Komissio hyväksyy 45 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät käyttämättömien kalastusmahdollisuuksien hyödyntämiseen jäljellä olevaan vähäiseen aikaan. Nämä säädökset ovat voimassa enintään kuusi kuukautta.

3. Uudelleenjaon menetelmistä säätäessään komissio soveltaa seuraavia **avoimia ja puolueettomia** perusteita **ja ottaa huomioon ympäristölliset, taloudelliset ja sosiaaliset tekijät:**

a) uudelleenjakamista varten käytettävissä olevat kalastusmahdollisuudet;

b) hakijoina olevien jäsenvaltioiden lukumäärä;

c) kullekin hakijana olevalle jäsenvaltiolle kalastusmahdollisuuksien alkuperäisessä jaossa osoitettu osuus;

d) kunkin hakijana olevan jäsenvaltion aikaisemmat saalis- ja pyyntiponnistustasot;

e) alusten ja käytettyjen pyydysten määrä, tyyppi ja ominaisuudet;

f) hakijoina olevien jäsenvaltioiden toimittaman kalastussuunnitelman yhdenmukaisuus a–e alakohdassa lueteltujen seikkojen kanssa.

Komissio julkaisee uudelleenjakoa koskevat perustelunsa. [tark. 43]

Torstai 2. helmikuuta 2017

15 artikla

Useisiin peräkkäisiin saalisrajoituksiin jaetun vuosikiintiön jakaminen

~~1. Jos Kalastusmahdollisuuksien jakaminen tilanteessa, jossa~~ kestävää kalastusta koskevan kumppanuussopimuksen pöytäkirjassa asetetaan vuosikiintiön osalta kuukautta tai neljännesvuotta tai muuta ajallista osakokonaisuutta koskevia saalisrajoituksia, ~~komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksen menetelmistä, joilla vastaavat kalastusmahdollisuudet jaetaan jäsenvaltioiden kesken kuukaudeksi, neljännesvuodeksi tai muuksi ajaksi. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 45 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen toteutetaan siten, että vastaavat kalastusmahdollisuudet jaetaan jäsenvaltioiden kesken asianomaisen unionin säädöksen nojalla jäsenvaltioille vuosittain jaettujen kalastusmahdollisuuksien mukaisesti. Tätä periaatetta ei sovelleta ainoastaan tilanteessa, jossa kyseiset jäsenvaltiot sopivat yhteisistä kalastussuunnitelmista, joissa otetaan huomioon vuosikiintiön osalta kuukautta tai neljännesvuotta tai muuta ajallista osakokonaisuutta koskevia saalisrajoituksia.~~ [tark. 44]

~~2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun kalastusmahdollisuuksien jaon on oltava johdonmukainen niihin vuotuisiin kalastusmahdollisuuksiin nähden, jotka jäsenvaltioille on asianomaisen neuvoston asetuksen nojalla jaettu.~~ [tark. 45]

2 JAKSO

KALASTUSTOIMINTA SUORIEEN LUPIEN NOJALLA

16 artikla

Soveltamisala

Tätä jaksoa sovelletaan kalastustoimintaan, jota unionin kalastusalukset harjoittavat kolmannen maan vesillä kestävää kalastusta koskevien kumppanuussopimusten soveltamisalan ulkopuolella.

17 artikla

Kalastusluvat

Unionin kalastusalus ei saa harjoittaa kalastustoimintaa kolmannen maan vesillä kalastusta koskevan kumppanuussopimuksen soveltamisalan ulkopuolella, ellei sille ole myöntänyt kalastuslupaa

- a) ~~sen lippujäsenvaltio; ja kolmas maa, jonka suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä kyseinen toiminta tapahtuu; sekä~~ [tark. 46]
- b) ~~kolmas maa, jonka suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä kyseinen toiminta tapahtuu. sen lippujäsenvaltio;~~ [tark. 47]

Lippujäsenvaltio voi myöntää kalastusluvan kalastustoimiin kolmannen maan vesillä kun kyseiset vedet kattavan kestävää kalastusta koskevan kumppanuussopimuksen pöytäkirja kyseisen kolmannen maan kanssa ei ole ollut voimassa vähintään kolmeen vuoteen.

Kalastuslupa perutaan automaattisesti pöytäkirjan uusimisen yhteydessä sen voimaantulosta alkaen. [tark. 48]

18 artikla

Edellytykset lippujäsenvaltion myöntämille kalastusluville

Lippujäsenvaltio saa myöntää kalastusluvan kolmannen maan vesillä kestävää kalastusta koskevan kumppanuussopimuksen soveltamisalan ulkopuolella harjoitettavaa kalastustoimintaa varten ainoastaan, jos

- a) ~~asianomaisen kolmannen maan kanssa ei ole voimassa kestävää kalastusta koskevaa kumppanuussopimusta tai voimassa olevassa kestävää kalastusta koskevassa kumppanuussopimuksessa määrätään erikseen suoria lupia koskevasta mahdollisuudesta;~~
- b) 5 artiklassa esitetyt kelpoisuusehdot täyttyvät;

b a) on olemassa sallitun saaliin ylimäärä UNCLOS-sopimuksen 62 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

Torstai 2. helmikuuta 2017

c) toimija on toimittanut seuraavat:

i) **sovellettavan kalastuslainsäädännön jäljennös, jonka rannikkovaltio on toimittanut toimijalle;**

ii) kolmannelta maalta toimijan ja kyseisen **ehdotettua kalastustoimintaa koskeva** kolmannen maan kesken käytyjen keskustelujen jälkeen saatu kirjallinen vahvistus aiottua toimijalle pääsyn kyseisen maan kalavaroihin antavaa suoraa lupaa koskevista ehdoista **myöntämä voimassa oleva kalastuslupa, joka sisältää kalavarojen käyttöehdot**, mukaan luettuina kesto, edellytykset sekä pyyntiponnistuksena tai saalisrajoituksina ilmaistut kalastusmahdollisuudet;

iii) suunnitellun kalastustoiminnan kestävyyttä koskeva näyttö, jonka perustana ovat

— tieteellinen arviointi, jonka on tuottanut kyseinen kolmas maa ja/tai alueellinen kalastuksenhoitojärjestö; **ja/tai alueellinen kalastuselin, jolla komission tunnustama tieteellinen pätevyys;** sekä

— **kolmannen maan suorittaman arvioinnin tapauksessa** tieteellisen arvioinnin tarkastelu lippujäsenvaltion toimesta sen kansallisen tieteellisen laitoksen suorittaman arvion pohjalta **tai tarvittaessa jäsenvaltion tieteellinen laitos, jolla on asianomaista kalastusta koskeva pätevyys;**

— kopio kolmannen maan kalastuslainsäädännöstä;

iv) nimetty virallinen valtiollisen pankin tilinumero kaikkien maksujen maksamista varten; **ja sekä**

d) tapauksessa, jossa kalastustoiminta on tarkoitus kohdentaa alueellisen kalastuksenhoitojärjestön hoitamiin lajeihin, kolmas maa on kyseisen järjestön sopimuspuoli tai yhteistyötä tekevä muu kuin sopimuspuoli. **[tark. 49]**

19 artikla

Suorien lupien hallinnointi

1. ~~Hei kalastuslupan myönnettävään~~ **varmistettuaan, että 18 artiklan vaatimus täyttyy**, lippujäsenvaltion on lähetettävä komissiolle asiaankuuluvat ~~liitteissä 1 ja 2 liitteessä~~ ja 18 artiklassa luetellut tiedot.

2. Jos Komissio ei ole pyytänyt lisätietoja tai perusteluja 15 kalenteripäivän kuluessa **tekee alustavan tutkimuksen** 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamisesta, lippujäsenvaltion on ilmoitettava toimijalle, että **tarkoitetuista tiedoista**. Se voi aloittaa kyseisen kalastustoiminnan edellyttäen, että myös kolmas maa on myöntänyt sille suoran luvan **pyytää lisätietoja tai -perusteluja 1 kohdassa tarkoitetuista tiedoista 15 päivän kuluessa**.

3. Jos komissio toteaa 2 kohdassa tarkoitetun lisätietoja tai -perusteluja koskevan pyynnön jälkeen, etteivät 18 artiklassa esitetyt edellytykset täyty, se voi esittää vastalauseen kalastuslupan myöntämiselle ~~kahden yhden~~ kuukauden ajan **kaikkien alkuperäisten** pyydettyjen tietojen tai perustelujen vastaanottamisesta.

3 a. *Sen estämättä, mitä tämän artiklan 1–3 kohdassa säädetään, kun lupa uusitaan enintään kahden vuoden kuluessa alkuperäisen luvan myöntämisestä alkuperäisessä luvassa sovituin ehdoin, jäsenvaltio myöntää kalastuslupan suoraan heti kun se on varmistanut, että 18 artiklan mukaiset ehdot täyttyvät, ja ilmoittaa tästä viipymättä komissiolle. Komissiolla on 15 päivää aikaa vastustaa 7 artiklassa säädettyä menettelyä.*

4. Jos kolmas maa ilmoittaa komissiolle, että se on päättänyt myöntää suoran luvan jollekin unionin kalastusalukselle tai evätä, keskeyttää tai peruuttaa unionin kalastusalukselle myönnetyn suoran luvan, komissio ilmoittaa siitä **välittömästi** lippujäsenvaltiolle, **joka ilmoittaa asiasta aluksen omistajalle**.

Torstai 2. helmikuuta 2017

5. Jos jokin kolmas maa ilmoittaa lippujäsenvaltiolle, että se on päättänyt myöntää suoran luvan jollekin unionin kalastusalukselle tai evätä tai peruuttaa väliaikaisesti tai pysyvästi unionin kalastusalukselle myönnetyn luvan, lippujäsenvaltio ilmoittaa siitä **välittömästi** komissiolle **ja aluksen omistajalle**.

6. Toimijan on toimitettava lippujäsenvaltiolle kopio sen ja kolmannen maan välillä sovitusta lopullisista ehdoista, mukaan luettuna kopio suorasta luvasta. [tark. 50]

III luku

Unionin kalastusalusten alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen puitteissa harjoittama kalastus

20 artikla

Soveltamisala

Tätä lukua sovelletaan unionin kalastusalusten harjoittamaan, alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen puitteissa hoidettaviin kantoihin kohdistuvaan kalastustoimintaan, joka tapahtuu unionin vesillä, aavalla merellä tai kolmansien maiden vesillä.

20 a artikla

Unionin kansainvälisten sitoumusten soveltaminen alueellisissa kalastuksenhoitojärjestöissä

Unionin kansainvälisten sitoumusten noudattamisen varmistamiseksi alueellisissa kalastuksenhoitojärjestöissä ja perusasetuksen 28 artiklassa asetettujen tavoitteiden mukaisesti unionin on edistettävä toiminnan säännöllisiä arvioita riippumattomien elinten toimesta ja otettava aktiivinen rooli valvontakomiteoiden perustamisen ja vahvistamisen osalta kaikissa niissä alueellisissa kalastuksenhoitojärjestöissä, joissa se on sopimuspuolena. Sen on erityisesti varmistettava, että valvontakomiteat takaavat ulkoisen kalastuspolitiikan ja alueellisissa kalastuksenhoitojärjestöissä päätettyjen toimenpiteiden soveltamista koskevan yleisen valvonnan. [tark. 51]

21 artikla

Kalastusluvut

Unionin kalastusalue ei saa harjoittaa alueellisen kalastuksenhoitojärjestön hoitamiin kantoihin kohdistuvaa kalastustoimintaa, ellei

-a) unioni on sopimuspuolena useissa alueellisissa kalastusjärjestöissä; [tark. 52]

- a) sen lippuvaltio ole myöntänyt sille kalastuslupaa;
- b) sitä ole merkitty alueellisen kalastuksenhoitojärjestön asianomaiseen **kalastusluvan saaneiden alusten** rekisteriin tai luetteloon; ja [tark. 53]
- c) silloin kun kalastustoimintaa harjoitetaan kolmannen maan vesillä, asianomainen kolmas maa ole myöntänyt sille kalastuslupaa II luvun mukaisesti.

22 artikla

Edellytykset lippujäsenvaltion myöntämille kalastusluville

Lippujäsenvaltio saa myöntää kalastusluvan ainoastaan, jos

- a) 5 artiklassa esitetyt kelpoisuusehdot täyttyvät;
- b) alueellisen kalastuksenhoitojärjestön asettamia sääntöjä tai niiden täytäntöönpanemiseksi annettua unionin lainsäädäntöä noudatetaan; ja
- c) silloin, kun kalastustoimintaa harjoitetaan kolmansien maiden vesillä, 11 ja 18 artiklassa esitetyt perusteita noudatetaan.

Torstai 2. helmikuuta 2017

23 artikla

Rekisteröinti alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen toimesta

1. Lippuvaltion on lähetettävä komissiolle luettelo(t) **perusasetuksessa määritetyistä kalastusalalla toimivista aluksista**, joille se on myöntänyt luvan kalastustoimintaan alueellisen kalastuksenhoitojärjestön puitteissa **ja joilla on tätä koskeva kirjattu saalis, kun se on sovellettavissa**.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen luettelot on laadittava alueellisen kalastuksenhoitojärjestön vaatimusten mukaisesti, ja niiden ohessa on toimitettava ~~liitteiden 1 ja 2~~ **liitteen** mukaiset tiedot.
3. Komissio voi pyytää lippujäsenvaltiolta mitä tahansa tarpeellisiksi katsomiaan lisätietoja **kymmenen päivän kuluessa siitä, kun se on saanut 1 kohdassa tarkoitetun luettelon. Se perustelee kaikki tällaiset pyynnöt**.
4. Vakuututtuaan siitä, että 22 artiklassa mainitut edellytykset täyttyvät, komissio lähettää **15 päivän kuluessa siitä, kun se on saanut 1 kohdassa tarkoitetun luettelon**, kalastusluvan saaneiden alusten luettelot alueelliselle kalastuksenhoitojärjestölle.
5. Jos alueellisen kalastuksenhoitojärjestön rekisteri tai luettelo ei ole julkinen, komissio ~~ilmoittaa siihen merkityistä toimittava kyseistä kalastusta harjoittaville jäsenvaltioille luettelon kalastusluvan saaneista~~ aluksista lippujäsenvaltiolle. [tark. 54]

IV luku

Unionin kalastusalusten kalastustoiminta aavalla merellä

24 artikla

Soveltamisala

Tätä lukua sovelletaan kalastustoimintaan, jota suurimmalta pituudeltaan yli 24 metriä pitkät unionin kalastusalukset ~~harjoittavat~~ aavalla merellä. [tark. 55]

25 artikla

Kalastusluvut

Unionin kalastusalue ei saa harjoittaa kalastustoimintaa aavalla merellä, ellei

- a) ~~sen~~ lippujäsenvaltio ole myöntänyt ~~sille~~ **kyseiselle alukselle** kalastuslupaa **sellaisen tieteellisen arvioinnin perusteella, jossa arvioidaan suunniteltujen toimien kestävyyttä ja jonka lippujäsenvaltion kansallinen tieteellinen laitos tai tarvittaessa jäsenvaltion tieteellinen laitos, jolla on asianomaista kalastusta koskeva pätevyys, on hyväksynyt**; ja [tark. 56]
- b) kalastusluvasta ole ilmoitettu komissiolle 27 artiklan mukaisesti.

26 artikla

Edellytykset lippujäsenvaltion myöntämille kalastusluville

Lippujäsenvaltio saa myöntää kalastusluvan aavalla merellä harjoitettavaa kalastustoimintaa varten ainoastaan, jos

- a) 5 artiklassa esitetyt kelpoisuusehdot täyttyvät;

b) suunnitellut kalastustoimet

- **perustuvat kalastuksenhoitoa koskevaan ekosysteemipohjaiseen lähestymistapaan perusasetuksen 4 artiklan 9 kohdan mukaisesti; sekä**
- **noudattavat tieteellistä arviointia, jossa otetaan huomioon elävien luonnonvarojen ja meren ekosysteemien suojelu ja josta vastaa lippujäsenvaltion kansallinen tieteellinen laitos.** [tark. 57]

Torstai 2. helmikuuta 2017

27 artikla

Ilmoitus komissiolle

Lippujäsenvaltion on ilmoitettava kalastusluvasta komissiolle vähintään ~~15~~ **8,5** kalenteripäivää ennen suunnitellun aavalla merellä harjoitettavan kalastustoiminnan aloittamista ja toimitettava ~~liitteiden 1 ja 2~~ **liitteen** mukaiset tiedot. [tark. 58]

V luku

Unionin kalastusalusten rahtaus

28 artikla

Periaatteet

1. Unionin kalastusalue ei saa harjoittaa kalastustoimintaa rahtausjärjestelyn nojalla, jos voimassa on kestävä kalastusta koskeva kumppanuussopimus, ~~jolle kyseisessä sopimuksessa muuta määrää.~~

2. Unionin alue ei saa harjoittaa kalastustoimintaa useamman kuin yhden rahtausjärjestelyn nojalla kerrallaan eikä harjoittaa alirahtausa.

2 a. Unionin alukset toimivat rahtaus sopimusten mukaisesti alueellisen kalastuksenhoitojärjestön vesillä vain, jos rahtausjärjestelyn tehnyt valtio on kyseisen järjestön sopimuspuoli.

3. Rahdattu unionin alue ei saa käyttää lippuvaltionsa kalastusmahdollisuuksia **rahtauksen aikana**. Rahdatun aluksen saaliit luetaan rahtausjärjestelyn tehneen valtion kalastusmahdollisuuksiin.

3 a. Mikään tässä asetuksessa ei vähennä lippujäsenvaltion vastuuta sen kansainvälisestä oikeudesta, asetuksesta (EY) N:o 1224/2009, asetuksesta (EY) N:o 1005/2008 tai muista yhteisen kalastuspolitiikan säännöksistä seuraavien velvoitteiden osalta eikä myöskään raportointivaatimusten osalta. [tark. 59]

29 artikla

Kalastuslupien hallinnointi rahtausjärjestelyn yhteydessä

Kun lippujäsenvaltio myöntää kalastuslupan alukselle 11, 18, 22 tai 26 artiklan mukaisesti ja kun asianomaista kalastustoimintaa harjoitetaan rahtausjärjestelyn nojalla, lippujäsenvaltion on tarkistettava, että

a) rahtausjärjestelyn tehneen valtion toimivaltainen viranomainen on vahvistanut virallisesti, että järjestely on sen kansallisen lainsäädännön mukainen; ja

b) ~~rahtausjärjestely~~ **rahtausjärjestelyn yksityiskohdat, muun muassa ajanjakso, kalastusmahdollisuudet ja kalastusalue,** mainitaan kalastusluvassa. [tark. 60]

VI luku

Valvonta- ja raportointivelvoitteet

30 artikla

Tarkkailijaohjelman tiedot

Jos unionin kalastusalueella kerätään tietoja **unionin tai alueellista kalastuksenhoitojärjestöä koskevan lainsäädännön mukaisen** tarkkailijaohjelman puitteissa, aluksen käyttäjän on toimitettava tiedot lippujäsenvaltiolle. [tark. 61]

Torstai 2. helmikuuta 2017

31 artikla

Tietojen lähettäminen kolmansille maille

1. Kun unionin kalastusalueen käyttäjä harjoittaa kalastustoimintaa tämän osaston nojalla ja jos kolmannen maan kanssa tehdystä kestävästä kalastuksesta koskevassa kumppanuussopimuksessa niin määrätään, unionin kalastusalueen käyttäjän on lähetettävä asianomaiset saalisilmoitukset ja purkamisilmoitukset **sekä lippujäsenvaltiolle että** kolmannelle maille ja niiden kopio lippujäsenvaltiolle.

2. Lippujäsenvaltion on arvioitava, kuinka yhdenmukaisia 1 kohdan mukaisesti kolmannelle maille lähetetyt tiedot ovat niiden tietojen kanssa, jotka se on saanut asetuksen (EY) N:o 1224/2009 mukaisesti. **Mikäli tiedot ovat ristiriitaisia, jäsenvaltion on tutkittava, katsotaanko kyseisen ristiriitaisuuden tarkoittavan asetuksen (EY) N:o 1005/2008 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua LIS-kalastusta, ja ryhdyttävä asianmukaisiin toimiin kyseisen asetuksen 43–47 artiklan mukaisesti.**

3. Saalisilmoitusten ja purkamisilmoitusten jättäminen toimittamatta 1 kohdassa tarkoitettulle kolmannelle maille on katsottava vakavaksi rikkomukseksi seuraamusten ja muiden yhteisen kalastuspolitiikan edellyttämien toimenpiteiden soveltamista varten. Rikkomuksen vakavuudesta päättää jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ottaen huomioon vahingon luonteen ja arvon, rikkojan taloudellisen tilanteen ja rikkomuksen laajuuden tai toistuvuuden. [tark. 62]

31 a artikla

Alueellisen kalastuksenhoitojärjestön jäsenyyttä koskevat vaatimukset

Kolmannen maan kalastusalue saa harjoittaa unionin vesillä alueellisen kalastuksenhoitojärjestön hallinnoimiin kantoihin kohdistuvaa kalastustoimintaa ainoastaan, jos kyseinen kolmas maa on asianomaisen alueellisen kalastuksenhoitojärjestön sopimuspuoli. [tark. 63]

III OSASTO

KOLMANSIEN MAIDEN KALASTUSALUSTEN KALASTUSTOIMINTA UNIONIN VESILLÄ

32 artikla

Yleiset periaatteet

1. Kolmannen maan kalastusalue ei saa harjoittaa kalastustoimintaa unionin vesillä, ellei komissio ole myöntänyt sille kalastuslupaa. **Sille voidaan myöntää tällainen lupa vain, jos 5 artiklassa esitetyt kelpoisuusehdot täyttyvät.** [tark. 64]

2. Luvan kalastamiseen unionin vesillä saaneen kolmannen maan kalastusalueen on noudatettava sääntöjä, joilla säännellään unionin alusten kalastustoimintaa kalastusvyöhykkeellä, jolla kyseinen alue toimii, ~~sekä~~. **Jos** asianomaisen kalastussopimuksen määräyksiä **määräykset eroavat näistä säännöistä, ne on mainittava selvästi joko kyseissä sopimuksessa tai kolmannen maan kanssa sovitussa kyseisen sopimuksen täytäntöönpanoa koskevissa säännöissä.** [tark. 65]

3. Jos kolmannen maan kalastusalue purjehtii unionin vesien kautta ilman tämän asetuksen nojalla myönnettyä lupaa, sen pyydysten on oltava kiinnitettynä ja varastoituina siten, etteivät ne ole valmiita käytettäväksi kalastustoimiin.

33 artikla

Edellytykset kalastusluvan saamiseksi

Komissio voi myöntää kolmannen maan kalastusalueelle luvan unionin vesillä harjoitettavaan kalastustoimintaan ainoastaan, jos

-a) UNCLOS-sopimuksen 62 artiklan 2 ja 3 kohdassa edellytetyllä tavalla on olemassa sallitun saaliin ylimäärä, joka kattaa ehdotetut kalastusmahdollisuudet;

Torstai 2. helmikuuta 2017

- a) ~~liitteiden 1 ja 2 liitteen~~ mukaiset tiedot kalastusaluksesta ja siihen liittyvistä tukialuksista ovat täydelliset ja paikkansapitävät; aluksella ja kaikilla siihen liittyvillä tukialuksilla on IMO-tunnistenumero, **jos unionin lainsäädännössä sitä edellytetään**;
- b) ~~toimijaan tai~~ **kalastusaluksen päällikköön ja kyseiseen** kalastusalukseen ei ole kohdistunut ~~neuvoston asetuksen (EY) N:o 1005/2008 42 artiklan tai neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009 90 artiklan~~ nojalla jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisista seuraamusta vakavasta rikkomuksesta kalastusluvan hakemista edeltävien 12 kuukauden aikana;
- c) kalastusalus ei sisälly ~~yhteenkään~~ **minkään kolmannen maan tai alueellisen kalastuksenhoitojärjestön tai unionin asetuksen (EY) N:o 1005/2008 mukaisesti hyväksymään** LIS-luetteloon ja/tai kolmatta maata ei ole todettu tai merkitty luetteloon yhteistyöhön osallistumattomana asetuksen (EY) N:o 1005/2008 nojalla tai kestävämmän kalastuksen sallivana asetuksen (EU) N:o 1026/2012 nojalla;
- d) kalastusalus täyttää kyseisen kolmannen maan kanssa tehdyn kalastussopimuksen mukaiset kelpoisuusehdot ja, tapauksen mukaan, alus on merkitty alusluetteloon kyseisen sopimuksen nojalla. [tark. 66]

34 artikla

Kalastuslupien myöntämismenettely

1. Kolmannen maan on lähetettävä komissiolle hakemukset kalastuslupien puolesta ennen asianomaisessa sopimuksessa mainittua tai komission asettamaa määräaikaa.
2. Komissio voi pyytää kolmannelta maalta mitä tahansa tarpeelliseksi katsomiaan lisätietoja.
3. Vakuututtuaan siitä, että 33 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät, komissio myöntää kalastusluvan ja ilmoittaa siitä kolmannelle maalle ja asianomaisille jäsenvaltioille.

35 artikla

Kalastuslupien seuranta

1. Jos 33 artiklassa säädetyt edellytykset eivät enää täyty, komissio muuttaa lupaa tai peruuttaa sen ja ilmoittaa asiasta kolmannelle maalle ja asianomaisille jäsenvaltioille.
2. Komissio voi evätä luvan tai keskeyttää tai peruuttaa sen
 - a) tapauksissa, ~~joissa olosuhteet ovat muuttuneet perustavasti tai joissa esimerkiksi~~ **joita liittyvät muun muassa** kansainvälisiin ihmisoikeusnormeihin; ~~tai laittoman, ilmoittamattoman tai sääntelemättömän kalastuksen torjuntaan liittyvät ensisijaiset poliittiset syyt sen oikeuttavat, ja tapauksissa, joissa~~
 - b) **meren elollisten luonnonvarojen kestäväan hyödyntämiseen, hoitoon ja säilyttämiseen kohdistuvaan vakavaan uhkaan liittyvistä erittäin kiireellisistä syistä;**
 - c) **jos on toteutettava toimia, joilla estetään asetuksen (EY) N:o 1005/2008 42 artiklan tai asetuksen (EY) N:o 1224/2009 90 artiklan 1 kohdan vakavat rikkomiset, jotka liittyvät laittomaan, ilmoittamattomaan tai sääntelemättömään kalastukseen tai**
 - d) **jos** unioni on edellä mainituista tai muista ensisijaisista poliittisista syistä päättänyt katkaista suhteensa kyseiseen kolmanteen maahan tilapäisesti tai lopullisesti.

Komissio ilmoittaa välittömästi kolmannelle maalle siinä tapauksessa, että se epää, keskeyttää tai peruuttaa luvan ensimmäisen alakohdan mukaisesti. [tark. 67]

36 artikla

Kalastustoiminnan lopettaminen

1. Jos kolmannelle maalle myönnetty kalastusmahdollisuudet katsotaan kokonaan käytetyiksi, komissio ilmoittaa siitä viipymättä kolmannelle maalle ja jäsenvaltioiden toimivaltaisille tarkastusviranomaisille. Kalastustoiminnan jatkumisen varmistamiseksi käyttämättömien kalastusmahdollisuuksien osalta, mikä saattaa vaikuttaa myös kokonaan käytettyihin kalastusmahdollisuuksiin, kolmannen maan on ilmoitettava komissiolle teknisistä toimenpiteistä, joilla estetään kokonaan

Torstai 2. helmikuuta 2017

käytettyihin kalastusmahdollisuuksiin kohdistuvat kielteiset vaikutukset. Asianomaisen kolmannen maan lipun alla purjehtiville aluksille myönnetyt kalastusluvut katsotaan keskeytetyiksi kyseessä olevan kalastustoiminnan osalta 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen päivämäärästä lähtien, eivätkä alukset saa enää harjoittaa kyseessä olevaa kalastustoimintaa.

2. Kalastusluvut on katsottava peruutetuiksi, jos 2 kohdan mukainen kalastustoiminnan keskeytys koskee kaikkea toimintaa, jota varten luvat on myönnetty.

3. Kolmannen maan on varmistettava, että asianomaisille kalastusaluksille ilmoitetaan viipymättä tämän artiklan soveltamisesta ja että ne lopettavat kaiken kyseessä olevan kalastustoiminnan.

37 artikla

Kiintiöiden liikakalastus unionin vesillä

1. Jos komissio toteaa kolmannen maan ylittäneen kiintiön, joka sille on myönnetty tietyn kalakannan tai kalakantaryhmän osalta, komissio vähentää kyseiselle maalle asianomaisen kalakannan tai kalakantaryhmän osalta myönnettyjä kiintiöitä seuraavina vuosina. **Vähennetyt määrät on oltava yhdenmukainen asetuksen (EY) N:o 1224/2009 105 artiklan kanssa. [tark. 68]**

2. Jos kiintiötä ei voida vähentää liikaa kalastetun kalakannan tai kalakantaryhmän osalta 1 kohdan nojalla, koska kyseisen kolmannen maan käytettävissä ei ole kalakannan tai kalakantaryhmän osalta riittävästi kiintiötä, komissio voi, kolmatta maata kuultuaan, vähentää tuon kolmannen maan käytettävissä olevia muiden kalakantojen tai kalakantaryhmien kiintiöitä samalla maantieteellisellä alueella tai vastaavan kaupallisen arvon verran.

38 artikla

Valvonta ja täytäntöönpano

1. Luvan kalastukseen unionin vesillä saaneen kolmannen maan aluksen on noudatettava sääntöjä, joilla säännellään unionin alusten kalastustoimintaa kalastusvyöhykkeellä, jolla kyseinen alus toimii.

2. Luvan kalastukseen unionin vesillä saaneen kolmannen maan aluksen on toimitettava komissiolle tai sen nimeämälle elimelle ja, tapauksen mukaan, rantajäsenvaltiolle tiedot, jotka unionin alusten edellytetään lähettävän lippujäsenvaltiolle asetuksen (EY) N:o 1224/2009 nojalla.

3. Komissio, tai sen nimeämä elin, lähettää 2 kohdassa tarkoitetut tiedot rantajäsenvaltiolle.

4. Luvan kalastukseen unionin vesillä saaneen kolmannen maan aluksen on toimitettava pyynnöstä komissiolle tai sen nimeämälle elimelle sovellettavien tarkkailijaohjelmien puitteissa laaditut tarkkailuraportit.

5. Rantajäsenvaltion on kirjattava kaikki kolmansien maiden kalastusalusten tekemät rikkomukset, myös niihin liittyvät seuraamukset, kansalliseen rekisteriin, josta säädetään asetuksen (EY) N:o 1224/2009 93 artiklassa.

6. Komissio lähettää 5 kohdassa tarkoitetut tiedot kolmannelle maalle varmistaakseen, että kolmas maa toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet.

Edellä oleva 1 kohta ei kuitenkaan rajoita unionin ja kolmansien maiden välisiä neuvotteluja. Tältä osin siirretään komissiolle valta antaa 44 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla pääsijärjestelyistä kolmansien maiden kanssa käytyjen neuvottelujen tulokset pannaan täytäntöön unionin lainsäädännössä.

Torstai 2. helmikuuta 2017

IV OSASTO

TIEDOT

39 artikla

Unionin kalastusluparekisteri

1. Komissio perustaa sähköisen kalastusluparekisterin, **joka sisältää kaikki II ja III osaston mukaisesti myönnetyt kalastusluvut ja** jossa on sekä julkinen että suojattu osa, ja pitää sitä yllä. Kyseiseen rekisteriin / kyseistä rekisteriä

- a) tallennetaan kaikki ~~liitteiden 1 ja 2~~ **liitteessä säädetetyt** tiedot ja siitä ilmenee kunkin luvan tila reaaliaikaisesti;
- b) käytetään komission ja jäsenvaltioiden väliseen tietojenvaihtoon; ja
- c) käytetään ainoastaan kalastuslaivastojen kestävä hallinnon tarkoituksiin.

2. Rekisterissä oleva kalastuslupien luettelo on julkinen, ja siihen on sisällyttävä seuraavat tiedot:

- a) aluksen nimi ja lippuvaltio **sekä CFR- ja IMO-numerot, jos unionin lainsäädännössä niitä edellytetään;**

a a) yrityksen omistajan ja tosiasiallisen omistajan nimi sekä asuinpaikkakunta ja asuinmaa;

- b) luvan tyyppi, **kalastusmahdollisuudet mukaan luettuina;** ja
- c) kalastustoiminnan sallittu aika ja vyöhyke (alkamis- ja lopettamispäivät, kalastusvyöhyke).

3. Jäsenvaltion on käytettävä rekisteriä ilmoittaakseen kalastusluvista komissiolle ja pitääkseen tietonsa ajan tasalla, kuten 12, 19, 23 ja 27 artiklassa edellytetään. [tark. 69]

40 artikla

Tekniset vaatimukset

Asetuksen II, III ja IV osastossa tarkoitettu tietojenvaihto tapahtuu sähköisesti. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksin teknisiä toteuttamisvaatimuksia, jotka koskevat mainituissa osastoissa tarkoitettujen tietojen kirjaamista, muotoa ja toimittamista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/2/EY⁽¹⁾ säännösten soveltamista. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 45 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Jotta unionin kalastusluparekisteri saataisiin toteutettua ja jäsenvaltiot voisivat noudattaa tiedonsiirron teknisiä vaatimuksia, komissio antaa asianomaisille jäsenvaltioille teknistä tukea. Tätä varten unioni tukee kansallisia viranomaisia tarvittavien tietojen, jotka toimijoiden on annettava kunkin lupatyyppin osalta, siirtämisessä ja kehittää [kuuden kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta] jäsenvaltioille tietoteknisen sovelluksen, jonka avulla ne voivat siirtää lupapyyntöjä ja aluksen ominaisuuksia koskevat tiedot automaattisesti ja reaaliajassa unionin kalastusluparekisteriin. [tark. 70]

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/2/EY, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2007, Euroopan yhteisön paikkatietoinfrastruktuurin (INSPIRE) perustamisesta (EUVL L 108, 25.4.2007, s. 1).

Torstai 2. helmikuuta 2017

Jäsenvaltiot voivat antaa teknistä ja rahoitustukea tiedonsiirtoon hyödyntämällä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 508/2014 ⁽¹⁾ 76 artiklan 2 kohdan a alakohdan nojalla Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta myönnettävää rahoitustukea. [tark. 71]

41 artikla

Tietojen saatavuus

Asetuksen (EY) N:o 1224/2009 110 artiklan soveltamista rajoittamatta jäsenvaltioiden tai komission on myönnettävä kalastuslaivastojen hallinnointiin osallistuville toimivaltaisille hallinnollisille yksiköille pääsy 39 artiklassa tarkoitetun unionin kalastusluparekisterin suojattuun osaan.

42 artikla

Tietojen hallinta, henkilötietojen suoja ja luottamuksellisuus

Tämän asetuksen nojalla saatuja tietoja on käsiteltävä asetuksen (EY) N:o 1224/2009 109, 110, 111 ja 113 artiklan, asetuksen (EY) N:o 45/2001 sekä direktiivin 95/46/EY ja sen kansallisten täytäntöönpanosääntöjen mukaisesti.

43 artikla

Suhteet kolmansiin maihin ja alueellisiin kalastuksenhoitojärjestöihin

1. Kun jäsenvaltio saa kolmannelta maalta tai alueelliselta kalastuksenhoitojärjestöltä tämän asetuksen tehokkaan soveltamisen kannalta merkityksellisiä tietoja, sen on toimitettava tiedot muille asianomaisille jäsenvaltioille ja komissiolle tai sen nimeämälle elimelle edellyttäen, että kyseisen kolmannen maan kanssa tehdyt kahdenväliset sopimukset tai kyseisen alueellisen kalastuksenhoitojärjestön säännöt sen sallivat.

2. Komissio tai sen nimeämä elin voi unionin ja kolmansien maiden välisten kalastussopimusten tai alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen taikka vastaavien järjestelyjen, joissa unioni on sopimuspuolena tai yhteistyötä tekevänä muuna kuin sopimuspuolena, puitteissa toimittaa tämän asetuksen sääntöjen noudattamatta jättämistä tai asetuksen (EY) N:o 1005/2008 42 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja asetuksen (EY) N:o 1224/2009 90 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja vakavia rikkomuksia koskevat merkitykselliset tiedot muille kyseisten sopimusten tai järjestöjen osapuolille tiedot antaneen jäsenvaltion suostumuksella ja asetuksen (EY) N:o 45/2001 mukaisesti. **[tark. 72 ei vaikuta suomenkieliseen versioon]**

V OSASTO

MENETTELYT, SÄÄDÖSVALLAN SIIRTO JA TÄYTÄNTÖÖNPANOTOIMENPITEET

44 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.

2. Siirretään **komissiolle ... päivästä ...kuuta ... [tämän asetuksen voimaantulopäivä] viiden vuoden ajaksi** 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä komissiolle. **Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen viiden vuoden pituisen kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.** [tark. 73]

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 508/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta ja neuvoston asetusten (EY) N:o 2328/2003, (EY) N:o 861/2006, (EY) N:o 1198/2006 ja (EY) N:o 791/2007 sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1255/2011 kumoamisesta (EUVL L 149, 20.5.2014, s. 1).

Torstai 2. helmikuuta 2017

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyys.

3 a. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä 5 artiklan 2 kohdan nojalla annettu delegeoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kahdella kuukaudella.

45 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa perusasetuksen 47 artiklalla perustettu kalastus- ja vesiviljelyalan komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.
3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklaa yhdessä sen 5 artiklan kanssa.

VI OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

46 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan asetus (EY) N:o 1006/2008.
2. Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen.

47 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty ...

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

Torstai 2. helmikuuta 2017

Liite 1

~~Luettelo kalastusluvan myöntämistä varten toimitettavista tiedoista~~

I	HAKIJA
1	Talouden toimijan nimi (*)
2	Sähköposti (*)
3	Osoite
4	Faksi
5	Veronumero (SIRET, NIF...) (*)
6	Puhelin
7	Asiamiehen nimi (pöytäkirjan määräysten mukaan) (*)
8	Sähköposti (*)
9	Osoite
10	Faksi
11	Puhelin
12	Talouden toimijaa edustavan yhteisön tai asiamiehen nimi (*)
13	Sähköposti (*)
14	Osoite
15	Faksi
16	Puhelin
17	Aluksen päällikö(n)in nimi (*)
18	Sähköposti (*)
19	Kansalaisuus (*)
20	Faksi
21	Puhelin
H	ALUKSEN TUNNISTETIEDOT, TEKNISET OMINAISUUDET JA VARUSTUS
22	Aluksen nimi (*)
23	Lippuvaltio (*)

Torstai 2. helmikuuta 2017

H	ALUKSEN TUNNISTETIEDOT, TEKNISET OMINAISUUDET JA VARUSTUS
24	Päivämäärä, jona siirtyi nykyisen lipun alle (*)
25	Ulkoiset merkinnät (*)
26	IMO(UVI) numero (*)
27	CFR-numero (*)
28	Kansainvälinen radiokutsutunnus (IRCS) (*)
29	Radion kutsutaajuus (*)
30	Satelliittipuhelimen numero
31	MMSI-numero (*)
32	Rakennusvuosi ja paikka (*)
33	Edellinen lippu ja päivämäärä, jona siirtyi sen alle (tapauksen mukaan) (*)
34	Runkomateriaali: teräs / puu / polyesteri / muu (*)
35	VMS-transponderi (*)
36	Malli (*)
37	Sarjanumero (*)
38	Ohjelmaversio (*)
39	Satelliittioperaattori (*)
40	VMS:n valmistaja (nimi)
41	Aluksen suurin pituus (*)
42	Aluksen leveys (*)
43	Syväys (*)
44	Vetoisuus (GT) (*)
45	Päämoottorin teho (kW) (*)
46	Moottorityyppi
47	Merkki
48	Moottorin sarjanumero (*)

Torstai 2. helmikuuta 2017

III	KALASTUSLUOKKA, JOLLE KALASTUSLUPAA HAETAAN
49	Alustyyppi (FAO:n koodi) (*)
50	Pyydystyyppi (FAO:n koodi) (*)
53	Pääkalastusalueet (FAO:n koodi) (*)
54	Kalastusalueet (FAO) tai rantavaltio (*)
55	Satama(t), jo(i)ssa saalis puretaan
56	Jälleenlaivaussatama(t)
57	Kohdelajit (FAO:n koodi) tai kalastusluokka (kestävää kalastusta koskeva kumppanuussopimus) (*)
58	Haettu luvan voimassaoloaika (alkamis- ja päättymispäivä)
59	Alueellisen kalastuksenhoitojärjestön rekisterinumero (*) (jos tiedossa)
60	Päivämäärä, jona kirjattu alueellisen kalastuksenhoitojärjestön rekisteriin (*) (jos tiedossa)
61	Miehistön enimmäiskoko (*)
62 [KUMPPANIMAASTA]
63	AKT-maasta
64	Kalan säilytys-/jalostustapa aluksella (*): tuore kala / jäähdytys / jäädytys / kalajauho / öljy / fileointi
65	Luettelo tulialuksista: nimi / IMO-numero / CFR-numero
IV	RAHTAUS
66	Rahtausjärjestelyn nojalla toimiva alus (*): Kyllä/Ei
67	Rahtausjärjestelyn tyyppi
68	Rahtausaika (alkamis- ja päättymispäivä) (*)
69	Alukselle rahtauksen nojalla jaetut kalastusmahdollisuudet (tonnia) (*)
70	Kolmas maa, joka jakaa alukselle kalastusmahdollisuuksia rahtauksen nojalla (*)

(*) pakolliset kentät (22–25 ja 28–48 kohtaa ei täytetä, jos tiedot ovat saatavissa automaattisesti unionin laivastorekisteristä CFR- tai IMO-numeron perusteella)

Torstai 2. helmikuuta 2017

Liite 2

Luettelo liitteessä 1 kuvattua kalastusalusta tukevan tukialuksen osalta toimitettavista tiedoista

I	TUKIALUKSEN KÄYTTÄJÄ
1	Talouden toimijan nimi (*)
2	Sähköposti (*)
3	Osoite
4	Faksi
5	Veronumero (SIRET, NIF...) (*)
6	Puhelin
7	Asiamiehen nimi (pöytäkirjan määräysten mukaan) (*)
8	Sähköposti (*)
9	Osoite
10	Faksi
11	Puhelin
12	Talouden toimijaa edustavan yhteisön tai asiamiehen nimi (*)
13	Sähköposti (*)
14	Osoite
15	Faksi
16	Puhelin
17	Aluksen päällikö(n)in nimi (*)
18	Sähköposti (*)
19	Kansalaisuus (*)
20	Faksi
21	Puhelin

Torstai 2. helmikuuta 2017

H	TUKIALUKSEN TUNNISTETIEDOT, TEKNISET OMINAISUUDET JA VARUSTUS
22	Aluksen nimi (*)
23	Lippuvaltio (*)
24	Päivämäärä, jona siirtyi nykyisen lipun alle (*)
25	Ulkoiset merkinnät (*)
26	IMO(UVI)-numero (*)
27	CFR-numero (unionin alusten osalta, jos tiedossa) (*)
28	Kansainvälinen radiokutsutunnus (IRCS) (*)
29	Radion kutsutaajuus (*)
30	Satelliittipuhelimen numero
31	MMSI-numero (*)
32	Rakennusvuosi ja -paikka
33	Edellinen lippu ja päivämäärä, jona siirtyi sen alle (tapauksen mukaan) (*)
34	Runkomateriaali: teräs / puu / polyesteri / muu
35	VMS-transponderi
36	Malli
37	Sarjanumero
38	Ohjelmaversio
39	Satelliittioperaattori
40	VMS:n valmistaja (nimi)
41	Aluksen suurin pituus
42	Aluksen leveys
43	Syväys
44	Vetoisuus (GT)
45	Päämoottorin teho (kW)
47	Moottorityyppi
48	Merkki
49	Moottorin sarjanumero

Torstai 2. helmikuuta 2017

III	Tietoja kalastustoiminnasta, jota tuetaan
50	Pääkalastusalueet (FAO:n koodi)
51	Kalastusalueet (FAO:n koodi)
52	Kohdelajit (FAO:n koodi)
53	Alueellisen kalastuksenhoitojärjestön rekisterinumero (*)
54	Päivämäärä, jona kirjattu alueellisen kalastuksenhoitojärjestön rekisteriin

(*) pakolliset kentät (22–25 ja 28–33 kohtaa ei täytetä unionin jäsenvaltion lipun alla purjehtivan tukialuksen osalta, jos tiedot ovat saatavissa automaattisesti unionin laivastorekisteristä CFR-numeron perusteella)

Liiteasiakirjat (luettelo) [tark. 75]

Torstai 2. helmikuuta 2017

LIITE

Luettelo kalastusluvan myöntämistä varten toimitettavista tiedoista

I	HAKIJA
1	Aluksen tunnus (IMO-numero, CFR-numero jne.)
2	Aluksen nimi
3	Talouden toimijan nimi (*)
4	Sähköposti (*)
5	Osoite
6	Faksi
7	Veronumero (SIRET, NIF...) (*)
8	Puhelin
9	Omistajan nimi
10	Sähköposti (*)
11	Osoite
12	Faksi
13	Puhelin
14	Talouden toimijaa edustavan yhteisön tai asiamiehen nimi (*)
15	Sähköposti (*)
16	Osoite
17	Faksi
18	Puhelin
19	Aluksen päällikön nimi / päälliköiden nimet (*)
20	Sähköposti (*)
21	Kansallisuus (*)
22	Faksi
23	Puhelin

Torstai 2. helmikuuta 2017

II	KALASTUSLUOKKA, JOLLE KALASTUSLUPAA HAETAAN
<i>Luvan tyyppi (kalastussopimus, suora lupa, kalastuksenhoitojärjestö, aava meri, rahtaus, tukialus)</i>	
24	<i>Alustyyppi (FAO:n koodi) (*)</i>
25	<i>Pyydystyyppi (FAO:n koodi) (*)</i>
26	<i>Pääkalastusalueet (FAO:n koodi) (*)</i>
27	<i>Kohdelajit (FAO:n koodi) tai kalastusluokka (kestävää kalastusta koskeva kumppanuussopimus) (*)</i>
28	<i>Haettu luvan voimassaoloaika (alkamis- ja päättymispäivä)</i>
29	<i>Alueellisen kalastuksenhoitojärjestön rekisterinumero (*) (jos tiedossa)</i>
30	<i>Luettelo tukialuksista: nimi / IMO-numero / CFR-numero</i>
III	RAHTAUS
31	<i>Rahtausjärjestelyn nojalla toimiva alus: (*) Kyllä / Ei</i>
32	<i>Rahtausjärjestelyn tyyppi</i>
33	<i>Rahtausaika (alkamis- ja päättymispäivä) (*)</i>
34	<i>Alukselle rahtauksen nojalla jaetut kalastusmahdollisuudet (tonnia) (*)</i>
35	<i>Kolmas maa, joka jakaa alukselle kalastusmahdollisuuksia rahtauksen nojalla (*)</i>

(*) *akolliset kentät (22–25 ja 28–48 kohtaa ei täytetä, jos tiedot ovat saatavissa automaattisesti unionin laivastorekisteristä CFR-tai IMO-numeron perusteella)*

[tark. 76]

Torstai 2. helmikuuta 2017

P8_TA(2017)0016

Kolmannet maat, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja kolmannet maat, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske (Georgia) *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 2. helmikuuta 2017 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske, annetun asetuksen (EY) N:o 539/2001 muuttamisesta (Georgia) (COM(2016)0142 – C8-0113/2016 – 2016/0075(COD))

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

(2018/C 252/33)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2016)0142),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 77 artiklan 2 kohdan a alakohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C8-0113/2016),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon pöytäkirjan (N:o 1) kansallisten parlamenttien asemasta Euroopan unionissa,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 20. joulukuuta 2016 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön sekä ulkoasiainvaliokunnan lausunnon (A8-0260/2016),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P8_TC1-COD(2016)0075

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 2. helmikuuta 2017, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/... antamiseksi luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske, annetun asetuksen (EY) N:o 539/2001 muuttamisesta (Georgia)

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) 2017/372.)

Tiistai 14. helmikuuta 2017

P8_TA(2017)0019

EU:n ja Cookinsaarten välinen kestävä kalastusta koskeva kumppanuussopimus ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 14. helmikuuta 2017 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja Cookinsaarten hallituksen välisen kestävä kalastusta koskevan kumppanuussopimuksen ja sen täytäntöönpanopöytäkirjan tekemisestä Euroopan unionin puolesta (07592/2016 – C8-0431/2016 – 2016/0077(NLE))

(Hyväksyntä)

(2018/C 252/34)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (07592/2016),
 - ottaa huomioon luonnoksen Euroopan unionin ja Cookinsaarten hallituksen väliseksi kestävä kalastusta koskevaksi kumppanuussopimukseksi ja sen täytäntöönpanopöytäkirjaksi (07594/2016),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 2 kohdan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan v alakohdan ja 7 kohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0431/2016),
 - ottaa huomioon esityksestä neuvoston päätökseksi 14. helmikuuta 2017 antamansa päätöslauselman⁽¹⁾, joka ei liity lainsäädäntöön,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 1 ja 4 kohdan sekä 108 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan suosituksen sekä kehitysvaliokunnan ja budjettivaliokunnan lausunnot (A8-0010/2017),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Cookinsaarten hallituksille ja parlamenteille.

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0020.

Tiistai 14. helmikuuta 2017

P8_TA(2017)0023

Luettelo kolmansista valtioista ja organisaatioista, joiden kanssa Europol tekee sopimuksia *

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 14. helmikuuta 2017 esityksestä neuvoston täytäntöönpanopäätökseksi päätöksen 2009/935/YOS muuttamisesta siltä osin kuin on kyse niiden kolmansien valtioiden ja organisaatioiden luettelosta, joiden kanssa Europol tekee sopimuksia (15778/2016 – C8-0007/2017 – 2016/0823(CNS))

(Kuuleminen)

(2018/C 252/35)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston esityksen (15778/2016),
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna Amsterdamin sopimuksella, 39 artiklan 1 kohdan ja siirtymämääräyksistä tehdyn pöytäkirjan N:o 36 9 artiklan, joiden mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C8-0007/2017),
- ottaa huomioon 6. huhtikuuta 2009 tehdyn neuvoston päätöksen 2009/371/YOS Euroopan poliisiviraston (Europol) perustamisesta⁽¹⁾ ja erityisesti sen 26 artiklan 1 kohdan a alakohdan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C8-0007/2017),
- ottaa huomioon 30. marraskuuta 2009 tehdyn neuvoston päätöksen 2009/934/YOS täytäntöönpanosääntöjen hyväksymisestä, jotka koskevat Europolin suhteita kumppaneihin, henkilötietojen ja turvallisuusluokiteltujen tietojen vaihto mukaan lukien⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 ja 6 artiklan,
- ottaa huomioon 30. marraskuuta 2009 tehdyn neuvoston päätöksen 2009/935/YOS luettelon määrittämiseksi kolmansista valtioista ja organisaatioista, joiden kanssa Europol tekee sopimuksia⁽³⁾, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston päätöksellä 2014/269/EU,
- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan, komission puheenjohtajan ja Tanskan pääministerin 15. joulukuuta 2016 antaman julistuksen, jossa korostettiin Europolin ja Tanskan välille suunnitellun järjestelyn operatiivisia tarpeita mutta myös sen poikkeuksellista ja väliaikaista luonnetta,
- ottaa huomioon edellä mainitun julistuksen, jossa korostettiin, että suunniteltu järjestely edellyttää, että Tanska säilyy unionin ja Schengen-alueen jäsenenä, että Tanska on velvollinen saattamaan direktiivin (EU) 2016/680⁽⁴⁾ tietosuojasta poliisiasioissa täysimääräisesti osaksi Tanskan lainsäädäntöä 1. toukokuuta 2017 mennessä ja että Tanska hyväksyy Euroopan unionin tuomioistuimen tuomiovallan sekä Euroopan tietosuojavaltuutetun toimivallan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyn pöytäkirjan N:o 22,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetystä pöytäkirjasta N:o 22 Tanskassa 3. joulukuuta 2015 järjestetyn kansanäänestyksen tuloksen,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 78 c artiklan,
- ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön (A8-0035/2017),

⁽¹⁾ EUVL L 121, 15.5.2009, s. 37.

⁽²⁾ EUVL L 325, 11.12.2009, s. 6.

⁽³⁾ EUVL L 325, 11.12.2009, s. 12.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/680, annettu 27. huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta toimivaltaisten viranomaisten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä rikosten ennalta estämistä, tutkimista, paljastamista tai rikoksiin liittyviä syytetoimia tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanoa varten sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja neuvoston puitepäätöksen 2008/977/YOS kumoamisesta (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 89).

Tiistai 14. helmikuuta 2017

1. hyväksyy neuvoston esityksen;
 2. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
 3. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia parlamentin hyväksymään tekstiin;
 4. kehottaa neuvostoa sisällyttämään Europolin ja Tanskan tulevaa järjestelyä koskeviin määräyksiin päättymispäivän, joka on viisi vuotta järjestelyn voimaantulosta, jotta varmistetaan sen väliaikainen luonne ennen täysjäsenyyttä tai SEUT 218 artiklan mukaisen kansainvälisen sopimuksen tekemistä;
 5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle, komissiolle ja Europolille.
-

Tiistai 14. helmikuuta 2017

P8_TA(2017)0024

Uuden psykoaktiivisen aineen metyyli 2-[[1-(sykloheksyylimetyyli)-1H-indoli-3-karbonyyli]amino]-3,3-dimetyylibutanoaatti (MDMB-CHMICA) saattaminen valvontatoimenpiteiden piiriin *

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 14. helmikuuta 2017 esityksestä neuvoston täytäntöönpanopäätökseksi metyyli 2-[[1-(sykloheksyylimetyyli)-1H-indoli-3-karbonyyli]amino]-3,3-dimetyylibutanoaatin (MDMB-CHMICA) saattamisesta valvontatoimenpiteiden piiriin (12356/2016 – C8-0405/2016 – 2016/0262(NLE))

(Kuuleminen)

(2018/C 252/36)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston esityksen (12356/2016),
 - ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna Amsterdamin sopimuksella, 39 artiklan 1 kohdan ja siirtymämääräyksistä tehdyssä pöytäkirjassa N:o 36 olevan 9 artiklan, joiden mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C8-0405/2016),
 - ottaa huomioon uusia psykoaktiivisia aineita koskevasta tietojenvaihdosta, riskienarvioinnista ja valvonnasta 10. toukokuuta 2005 tehdyn neuvoston päätöksen 2005/387/YOS⁽¹⁾ ja erityisesti sen 8 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 78 c artiklan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön (A8-0024/2017),
1. hyväksyy neuvoston esityksen;
 2. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
 3. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia parlamentin hyväksymään tekstiin;
 4. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁾ EUVL L 127, 20.5.2005, s. 32.

Tiistai 14. helmikuuta 2017

P8_TA(2017)0025

Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotto: Alankomaiden hakemus – EGF/2016/005 NL/Drenthe Overijssel Retail**Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. helmikuuta 2017 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta (Alankomaiden hakemus – EGF/2016/005 NL/Drenthe Overijssel Retail) (COM(2016)0742 – C8-0018/2017 – 2017/2014(BUD))**

(2018/C 252/37)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2016)0742 – C8-0018/2017),
 - ottaa huomioon Euroopan globalisaatiorahastosta (2014–2020) ja asetuksen (EY) N:o 1927/2006 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1309/2013 ⁽¹⁾ (EGR-asetus),
 - ottaa huomioon vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehysten vahvistamisesta 2. joulukuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 12 artiklan,
 - ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2. joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽³⁾ ja erityisesti sen 13 kohdan,
 - ottaa huomioon 2. joulukuuta 2013 tehdyn toimielinten sopimuksen 13 kohdassa tarkoitetun trilogimenettelyn,
 - ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan kirjeen,
 - ottaa huomioon aluekehitysvaliokunnan kirjeen,
 - ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A8-0036/2017),
- A. ottaa huomioon, että unioni on ottanut käyttöön lainsäädäntö- ja budjettivälineitä voidakseen tarjota lisätukea työntekijöille, jotka kärsivät maailmankaupan huomattavien rakenteellisten muutosten tai maailmanlaajuisen talous- ja rahoituskriisin seurauksista, ja auttaakseen heitä palaamaan työmarkkinoille;
- B. katsoo, että Euroopan unionin taloudellisen tuen vähennetyille työntekijöille olisi oltava dynaamista ja sitä olisi tarjottava mahdollisimman nopeasti ja tehokkaasti 17. heinäkuuta 2008 pidetyssä neuvottelukokouksessa hyväksytyyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteisen lausuman mukaisesti ja ottaen asianmukaisesti huomioon, mitä 2. joulukuuta 2013 tehdystä toimielinten sopimuksessa on sovittu Euroopan globalisaatiorahaston (EGR) varojen käyttöönottoa koskevasta päätöksenteosta;
- C. toteaa, että EGR-asetuksen hyväksyminen ilmentää parlamentin ja neuvoston aikaan saamaa sopimusta siitä, että otetaan uudelleen käyttöön kriisiin liittyvä käyttöönottokriteeri, nostetaan unionin rahoitusosuus 60 prosenttiin ehdotettujen toimenpiteiden arvioiduista kokonaiskustannuksista, parannetaan EGR-hakemusten käsittelyn tehokkuutta komissiossa, parlamentissa ja neuvostossa lyhentämällä arviointiin ja hyväksymiseen käytettävää aikaa, lisätään tukikelpoisia toimia ja edunsaajia ottamalla mukaan itsenäiset ammatinharjoittajat ja nuoret ja rahoitetaan oman yrityksen perustamiseen tarkoitettuja kannustimia;

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 855.⁽²⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 884.⁽³⁾ EUVL C 373, 20.12.2013, s. 1.

Tiistai 14. helmikuuta 2017

- D. ottaa huomioon, että Alankomaat jätti hakemuksen EGF/2016/005 NL/Drenthe Overijssel Retail EGR:n rahoitustuen saamiseksi sen jälkeen, kun NACE Rev. 2:n kaksinumeroitasoon 47 (vähittäiskauppa (pl. moottoriajoneuvojen ja moottoripyörien kauppa)) luokitellulla toimialalla toimiva yritys oli vähentänyt työntekijöitä pääasiassa Drenthen (NL13) ja Overijsselin (NL21) NUTS 2 -tason alueella, ja ottaa huomioon, että EGR-asetuksen mukaiseen tukeen oikeutetusta 1 096 vähennetystä työntekijästä 800:n odotetaan osallistuvan toimenpiteisiin;
- E. ottaa huomioon, että hakemus toimitettiin EGR-asetuksen 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan toimintakriteerien nojalla ja siinä edellytetään, että vähintään 500 työntekijää vähennetään yhdeksän kuukauden viiteajanjaksona jäsenvaltiossa sijaitsevasta yrityksestä, joka toimii samalla NACE Rev. 2:n kaksinumeroitasolla määritellyllä talouden alalla ja sijaitsee kahdella vierekkäisellä NUTS 2 -tason alueella;
- F. toteaa, että kuluttajien mielialat ovat muuttuneet merkittävästi, mikä ilmenee muun muassa keskihintaisten tuotteiden myynnin laskuna ja verkkokaupan suosion kasvuna; ottaa huomioon, että myös uusien ostoskeskusten rakentaminen moniin Alankomaiden kaupunkeihin keskustan ulkopuolelle ja kuluttajien vähentynyt luottamus talouteen vaikuttivat kielteisesti perinteisen vähittäiskaupan asemaan ⁽¹⁾;
- G. ottaa huomioon Alankomaiden katsovan, että maailmanlaajuisena toimijana maan rahoitusalan on noudatettava kansainvälisiä sääntöjä, myös rahoitusvaroja koskevia sääntöjä, ja että pankeilla on aiempaa vähemmän resursseja käytettävissään talouden rahoittamista varten, koska niiden on toimittava uusien kansainvälisten standardien mukaisesti;
- H. ottaa huomioon, että 1. elokuuta 2015 ja 1. toukokuuta 2016 välisenä aikana vähennettiin 1 096 työntekijää vähittäiskaupan alalla Drenthen ja Overijsselin alueella Alankomaissa;
- I. ottaa huomioon, että vaikka vähittäis- ja tukkukaupan alan palveluiden osuus unionin BKT:stä on 11 prosenttia ja osuus unionin kokonaistaloudesta 15 prosenttia, ala on silti kärsinyt kriisistä;
1. on yhtä mieltä komission kanssa siitä, että EGR-asetuksen 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät ja että sen vuoksi Alankomaat on oikeutettu saamaan kyseisen asetuksen mukaista rahoitustukea 1 818 750 euroa eli 60 prosenttia 3 031 250 euron kokonaiskustannuksista;
 2. toteaa, että Alankomaat jätti EGR:n rahoitustukea koskevan hakemuksen 12. heinäkuuta 2016 ja että komissio sai kyseistä hakemusta koskevan arvionsa valmiiksi 29. marraskuuta 2016 ja ilmoitti asiasta parlamentille 23. tammikuuta 2017;
 3. toteaa, että vähittäiskaupan alalla (pois lukien moottoriajoneuvojen ja moottoripyörien kauppa) on jätetty kuusi muuta EGR-hakemusta, jotka kaikki perustuvat maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisiin ⁽²⁾;
 4. toteaa, että suurempien tavaratalojen heikon rahoitusaseman vuoksi ei ollut mahdollista investoida muun tyyppiin kauppoihin tarvittavien muutosten toteuttamiseksi ja kilpailukyyn palauttamiseksi;
 5. huomauttaa, että Alankomaissa työmarkkinat ovat vähitellen toipumassa kriisistä, jonka vaikutukset näkyvät edelleen tietyillä aloilla, ja että eräät alat, kuten vähittäiskauppa, ovat vasta hiljan alkaneet kärsiä rahoitus- ja talouskriisin seurauksista;

⁽¹⁾ <https://www.cbs.nl/nl-nl/nieuws/2016/11/consumentenvertrouwen-daalt-opnieuw>

⁽²⁾ EGF/2010/010 CZ/Unilever, COM(2011)0061; EGF/2010/016 ES/Aragón retail, COM(2010)0615; EGF/2011/004 EL/ALDI Hellas, COM(2011)0580; EGF/2014/009_EL/Sprider stores, COM(2014)0620; EGF/2014/013_EL/Odyssefs Fokas, COM(2014)0702; EGF/2015/011_GR/Supermarket Larissa, COM(2016)0210.

Tiistai 14. helmikuuta 2017

6. panee merkille, että Alankomaiden vähittäiskaupan alalla on viime kuukausina vähennetty runsaasti työntekijöitä, kun alan suurimmat tavaratalot ovat ajautuneet konkurssiin, mikä johti vuosina 2011–2015 yhteensä 27 052 työntekijän vähentämiseen⁽¹⁾; panee merkille, että valitettavasti vähittäiskaupan alalla myytyjen tavaroiden määrä noudatti samaa suuntausta ja väheni kaksi prosenttia vuonna 2011 ja 4 prosenttia vuonna 2013, ja panee merkille, että kauppa on edelleen 2,7 prosenttia vähäisempää kuin vuonna 2008⁽²⁾;
7. korostaa, että vähittäiskaupan alan osuus Drenthen ja Overijsselin NUTS 2 -tason alueen työllisyydestä on huomattava (17–19 prosenttia); panee merkille, että kriisin alkamisen jälkeen 5 200 vähittäismyymälää on ajautunut konkurssiin ja että kriisi on vaikuttanut isoihin tavarataloihin vasta hiljattain; pitää valitettavana, että tästä syystä tammikuun 2015 ja maaliskuun 2016 välisenä aikana työttömyyskorvauksen piirissä olevien henkilöiden lukumäärä on lisääntynyt 3 461:llä edellä mainittujen alueiden vähittäiskaupan alalla⁽³⁾;
8. pitää valitettavana, että vähennykset koskevat eniten nuoria työntekijöitä, sillä 67,1 prosenttia kohteena olevista edunsaajista on alle 30-vuotiaita;
9. korostaa, että kohteena olevat edunsaajat joutuvat olemaan pitkiä aikoja joko ilman työtä tai koulutusmahdollisuuksia ja että myös aika viimeisen työntekijävähennyksen (1. toukokuuta 2016) ja sen hetken, jolloin tukea hakenut jäsenvaltio alkaa saada EGR-tukea, välillä on pitkä;
10. toteaa, että Alankomaat on ilmoittanut, että hakemuksen ja erityisesti yksilöllisten palvelujen koordinoitun paketin laadinnassa on kuultu sidosryhmiä, työmarkkinaosapuolia sekä vähittäiskaupan ja asianomaisten alueiden edustajia;
11. panee merkille, ettei hakemukseen sisälly lainkaan EGR-asetuksen 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja avustuksia tai kannustimia; on tyytyväinen päätökseen rajoittaa teknisen avun kustannukset neljään prosenttiin kokonaiskustannuksista, jolloin yksilöllisten palvelujen pakettia varten jää jäljelle 96 prosenttia;
12. kehottaa komissiota tutkimaan uusia keinoja lyhentää EGR-tuen tarjoamista edeltävää viivettä purkamalla hakumenettelyyn liittyvää byrokratiaa;
13. toteaa, että vähennetyille työntekijöille tarjottujen EGR:sta yhteisrahoitettujen yksilöllisten palveluiden joukossa on muun muassa osallistujien valmiuksien, potentiaalain ja työllistymisnäkömyien kartoitus, työnhakuneuvonta ja yksittäisten tapausten hallinnointi, joustava liikkuvuusreservi, jota voivat käyttää sekä työnhakijat että työnantajat, joilla on tarjota määräaikaista työpaikkoja, työhön sijoittumisen tuki sekä koulutus ja uudelleen koulutus, myös yrittäjyyden edistäminen, koulutus ja valmennus sekä avustukset;
14. muistuttaa, että EGR-asetuksen 7 artiklan mukaisesti EGR:n varoilla tuetun yksilöllisten palvelujen koordinoitun paketin suunnittelussa on ennakoitava tulevia työmarkkinanäkymiä ja tarvittavia taitoja ja pakettiin on oltava yhteensopiva resurssitehokkaaseen ja kestäväan talouteen siirtymisen kanssa;
15. toteaa Alankomaiden viranomaisten vahvistaneen, ettei ehdotetuille toimille saada rahoitustukea muista unionin rahastoista tai rahoitusvälineistä, että kaksinkertainen rahoitus estetään, että ehdotetuilla toimilla täydennetään rakennerahastoista rahoitettavia toimia ja että kansallisessa ja unionin lainsäädännössä säädettyjä joukkovähentämisiin liittyviä vaatimuksia noudatetaan;
16. palauttaa mieliin, että on tärkeää parantaa kaikkien työntekijöiden työllistymismahdollisuuksia tarjoamalla mukautettua koulutusta ja tunnustamalla työntekijöiden ammattiuran aikana saavuttamat taidot ja osaaminen; edellyttää, että koordinoitussa paketissa tarjottava koulutus mukautetaan sekä vähennettyjen työntekijöiden tarpeisiin että todelliseen liiketoimintaympäristöön;

⁽¹⁾ <http://www.consultancy.nl/nieuws/11992/de-25-grootste-faillissementen-van-retailketens-en-winkels>

⁽²⁾ Focus on consumption, Economic Agency ABN-AMRO Mathijs Deguelle ja Nico Klene. Volume development retail sector, 24. tammikuuta 2014. Retail sector prognoses, Economic Agency ABN-AMRO Sonny Duijn, kohta 1, 22. tammikuuta 2016.

⁽³⁾ UWV:n luvut, huhtikuu 2016.

Tiistai 14. helmikuuta 2017

17. muistuttaa, että EGR-tuki ei saa korvata toimenpiteitä, jotka ovat kansallisen lainsäädännön tai työehtosopimusten nojalla yritysten vastuulla, eikä toimenpiteitä, jotka on tarkoitettu yritysten tai alojen rakennemuutosta varten;
 18. pyytää komissiota varmistamaan EGR-tapauksiin liittyvien asiakirjojen julkisuuden;
 19. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan päätöksen;
 20. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan päätöksen neuvoston puheenjohtajan kanssa ja huolehtimaan sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;
 21. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman liitteineen neuvostolle ja komissiolle.
-

Tiistai 14. helmikuuta 2017

LIITE

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS

**Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta Alankomaiden hakemuksen johdosta – EGF/2016/005 NL/
Drenthe Overijssel Retail**

(Tätä liitettä ei esitetä tässä, koska se vastaa lopullista säädöstä, päätöstä (EU) 2017/559.)

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

P8_TA(2017)0030

Kanadan ja EU:n laaja-alainen talous- ja kauppasopimus ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. helmikuuta 2017 esityksestä neuvoston päätökseksi Kanadan sekä Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden välisen laaja-alaisen talous- ja kauppasopimuksen (CETA) tekemisestä (10975/2016 – C8-0438/2016 – 2016/0205(NLE))

(Hyväksyntä)

(2018/C 252/38)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (10975/2016),
 - ottaa huomioon luonnoksen Kanadan sekä Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden väliseksi laaja-alaiseksi talous- ja kauppasopimukseksi (CETA) (10973/2016),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 2 kohdan, 91 artiklan, 100 artiklan 2 kohdan, 153 artiklan 2 kohdan, 192 artiklan 1 kohdan, 207 artiklan 4 kohdan 1 alakohdan, 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan v alakohdan ja 218 artiklan 7 kohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0438/2016),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 1 ja 4 kohdan sekä 108 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan suosituksen ja ulkoasiainvaliokunnan, työllisyyden ja sosiaali-asioiden valiokunnan sekä ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnot (A8-0009/2017),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Kanadan hallituksille ja parlamenteille.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

P8_TA(2017)0031

EU:n ja Kanadan strateginen kumppanuussopimus ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. helmikuuta 2017 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Kanadan välisen strategisen kumppanuussopimuksen tekemisestä unionin puolesta (14765/2016 – C8-0508/2016 – 2016/0373(NLE))

(Hyväksyntä)

(2018/C 252/39)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (14765/2016),
 - ottaa huomioon luonnoksen Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Kanadan väliseksi strategiseksi kumppanuussopimukseksi (5368/2016),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 31 artiklan 1 kohdan ja 37 artiklan sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 212 artiklan 1 kohdan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan ja 218 artiklan 8 kohdan toisen alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0508/2016),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 1 ja 4 kohdan ja 108 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan suosituksen (A8-0028/2017),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Kanadan hallituksille ja parlamenteille.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

P8_TA(2017)0032

EU:n ja Mongolian kumppanuus- ja yhteistyöpuitesopimus ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. helmikuuta 2017 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Mongolian kumppanuutta ja yhteistyötä koskevan puitesopimuksen tekemisestä (08919/2016 – C8-0218/2016 – 2015/0114(NLE))

(Hyväksyntä)

(2018/C 252/40)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (08919/2016),
 - ottaa huomioon esityksen puitesopimukseksi Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Mongolian kumppanuudesta ja yhteistyöstä (07902/1/2011),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 207 ja 209 artiklan sekä 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0218/2016),
 - ottaa huomioon 15. helmikuuta 2017 antamansa päätöslauselman⁽¹⁾, joka ei liity lainsäädäntöön, esityksestä neuvoston päätökseksi,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 1 ja 4 kohdan ja 108 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan suosituksen (A8-0382/2016),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Mongolian hallituksille ja parlamenteille.

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0033.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

P8_TA(2017)0034

Siviili-ilma-alusten kauppaa koskeva sopimus (sopimuksen kattamat tuotteet) ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. helmikuuta 2017 esityksestä neuvoston päätökseksi siviili-ilma-alusten kauppaa koskevan sopimuksen liitteen muuttamisesta tehdyn pöytäkirjan (2015) tekemisestä Euroopan unionin puolesta (11018/2016 – C8-0391/2016 – 2016/0202(NLE))

(Hyväksyntä)

(2018/C 252/41)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (11018/2016),
 - ottaa huomioon siviili-ilma-alusten kauppaa koskevan sopimuksen liitteen muuttamisesta tehdyn pöytäkirjan (2015) (11019/2016),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 207 artiklan 4 kohdan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0391/2016),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 1 ja 4 kohdan ja 108 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan suosituksen (A8-0007/2017),
1. antaa hyväksyntänsä pöytäkirjan tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

P8_TA(2017)0035

Kustannustehokkaat päästövähennykset ja vähähiilisyttä edistävät investoinnit ***I

Euroopan parlamentin tarkistukset 15. helmikuuta 2017 ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta kustannustehokkaiden päästövähennysten ja vähähiilisyttä edistävien investointien edistämiseksi (COM(2015)0337 – C8-0190/2015 – 2015/0148(COD))⁽¹⁾

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

(2018/C 252/42)

Tarkistus 1

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 1 kappale

Komission teksti

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/87/EY⁽¹⁵⁾ perustettiin kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä unionissa kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi kustannustehokkaasti ja taloudellisesti.

⁽¹⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32).

Tarkistus

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/87/EY⁽¹⁵⁾ perustettiin kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä unionissa kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi kustannustehokkaasti ja taloudellisesti **sekä unionin teollisuuden vahvistamiseksi kestäväällä tavalla hiili- tai investointivuodon riskiä vastaan.**

⁽¹⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32).

⁽¹⁾ Asia päätettiin palauttaa asiasta vastaavaan valiokuntaan toimielinten välisiä neuvotteluja varten työjärjestyksen 59 artiklan 4 kohdan neljännen alakohdan mukaisesti (A8-0003/2017).

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 2
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 2 kappale

Komission teksti

- (2) Lokakuussa 2014 kokoontunut Eurooppa-neuvosto teki sitoumuksen vähentää kasvihuonekaasupäästöjen kokonaismäärää unionissa vähintään 40 prosentilla vuoden 1990 tasosta vuoteen 2030 mennessä. Kaikkien talouden alojen olisi osallistuttava näiden päästövähennysten saavuttamiseen, ja tavoite saavutetaan kustannustehokkaimmin unionin päästökauppajärjestelmällä siten, että päästöjä vähennetään 43 prosentilla vuoden 2005 tasosta vuoteen 2030 mennessä. Tämä vahvistettiin unionin ja jäsenvaltioiden suunnitellussa kansallisesti päätettävässä panoksessa, joka toimitettiin ilmastomuutosta koskevan **YK:n** puitesopimuksen sihteeristölle 6 päivänä maaliskuuta 2015⁽¹⁶⁾.

⁽¹⁶⁾ <http://www4.unfccc.int/submissions/indc/Submission%20Pages/submissions.aspx>

Tarkistus

- (2) Lokakuussa 2014 kokoontunut Eurooppa-neuvosto teki sitoumuksen vähentää kasvihuonekaasupäästöjen kokonaismäärää unionissa vähintään 40 prosentilla vuoden 1990 tasosta vuoteen 2030 mennessä. Kaikkien talouden alojen olisi osallistuttava näiden päästövähennysten saavuttamiseen, ja tavoite saavutetaan kustannustehokkaimmin unionin päästökauppajärjestelmällä siten, että päästöjä vähennetään 43 prosentilla vuoden 2005 tasosta vuoteen 2030 mennessä. Tämä vahvistettiin unionin ja jäsenvaltioiden suunnitellussa kansallisesti päätettävässä panoksessa, joka toimitettiin ilmastomuutosta koskevan **Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen sihteeristölle 6 päivänä maaliskuuta 2015. Päästövähennysten taakka olisi jaettava oikeudenmukaisesti EU:n päästökauppajärjestelmän kattamien alojen kesken.**

Tarkistus 3

Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 2 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (2 a) **On tärkeää, että EU:n päästökauppajärjestelmää, joka on unionin ensisijainen väline unionin pitkän ajanjakson ilmasto- ja energiatavoitteiden saavuttamiseksi, täydennetään vastaavilla lisätoimilla muissa sääädöksissä ja välineissä, jotka koskevat kasvihuonekaasupäästöjä EU:n päästökauppajärjestelmän ulkopuolisilla aloilla, jotta voidaan noudattaa sovittua sitoumusta kaikkien talouden alojen osallistumisesta unionin kasvihuonekaasupäästöjen kokonaismäärän vähentämiseen vähintään 40 prosentilla vuoden 1990 tasosta vuoteen 2030 mennessä.**

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 4
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 2 b kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (2 b) Yhdistyneiden kansakuntien ilmastomuutosta koskevan puitesopimuksen osapuolten 21. kokouksessa Pariisissa 12. joulukuuta 2015 hyväksytyn sopimuksen ("Pariisin sopimus") mukaisesti valtioiden on toteutettava toimintamalleja, joilla saavutetaan yli 180 suunniteltua kansallista panosta, jotka kattavat noin 98 prosenttia maailman kasvihuonekaasupäästöistä. Pariisin sopimuksella pyritään rajoittamaan maapallon keskilämpötilan nousu selvästi alle kahteen celsiusasteeseen esiteollisella kaudella vallinneeseen tasoon verrattuna ja rajoittamaan lämpötilan nousu 1,5 celsiusasteeseen esiteollisella kaudella vallinneeseen tasoon verrattuna. Monien näistä politiikkatoimista odotetaan sisältävän hiilen hinnoittelua tai vastaavia toimia, ja sen vuoksi tässä direktiivissä olisi oltava tarkistuslauseke, jotta komissio voi tarvittaessa ehdottaa suurempia päästövähennyksiä Pariisin sopimuksen mukaisen ensimmäisen tilannearvion jälkeen vuonna 2023 ja mukauttaa hiilivuotoa koskevia siirtymämääräyksiä, jotta voidaan ottaa huomioon päästökaupan hinnoittelumeکانismien kehitys unionin ulkopuolella, sekä toteuttaa muita politiikkatoimia ja välineitä, joilla tehostetaan unionin ja jäsenvaltioiden antamia kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskevia sitoumuksia. Tarkistuslausekkeella olisi myös varmistettava, että kuuden kuukauden kuluessa Yhdistyneiden kansakuntien ilmastomuutosta koskevan puitesopimuksen vuonna 2018 käytävästä taustoittavasta vuoropuhelusta annetaan tiedonanto, jossa arvioidaan sitä, onko unionin ilmastomuutosta koskeva lainsäädäntö Pariisin sopimuksen tavoitteiden mukaista.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 5

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 2 c kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(2 c) Pariisin sopimuksen mukaisesti ja Euroopan parlamentin ja neuvoston lainsäätäjien Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/29/EY^(1a) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä 406/2009/EY^(1b) ilmaiseman sitoumuksen mukaisesti kaikkien talouden alojen on osallistuttava hiilidioksidipäästöjen vähentämiseen. Kansainvälisen merenkulun päästöjen rajoittamiseksi on käynnistetty toimia Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) kautta ja näitä toimia olisi edistettävä, jotta Kansainvälinen merenkulkujärjestö voi laatia selkeän ilmastotoimenpiteiden toimintasuunnitelman merenkulun hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi maailmanlaajuisesti. Selkeiden tavoitteiden hyväksyminen kansainvälisen meriliikenteen päästöjen vähentämiseksi IMO:n kautta on merkittävä ja kiireellinen asia sekä ehtona sille, että unioni ei toteuta lisätoimia merenkulkualan sisällyttämiseksi EU:n päästökauppajärjestelmään. Jos tällaista sopimusta ei kuitenkaan saada aikaan vuoden 2020 loppuun mennessä, ala olisi sisällytettävä EU:n päästökauppajärjestelmään ja olisi perustettava rahasto, johon kerätään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2015/757^(1c) säädetyn unionin tarkkailu-, raportointi- ja todentamisjärjestelmän (MRV-järjestelmä) jo kattamat laivaliikenteen harjoittajien hiilidioksidipäästöistä kertyvät osuudet ja jonka avulla varmistetaan niiden kollektiivinen noudattaminen (unionin satamissa sekä matkoilla unionin satamiin ja niistä pois aiheutetut päästöt). Osa merenkulkualan päästöhuutokauppojen tuloista olisi käytettävä energiatehokkuuden parantamiseen ja innovatiivisiin teknologioihin tehtävien investointien tukemiseen merenkulkualan hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi, lyhyen matkan merikuljetukset ja satamat mukaan lukien.

^(1a) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/29/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kauppaa koskevan yhteisön järjestelmän parantamiseksi ja laajentamiseksi (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 63).

^(1b) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 406/2009/EY, tehty 23 päivänä huhtikuuta 2009, jäsenvaltioiden pyrkimyksistä vähentää kasvihuonekaasupäästöjään yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen vähentämissitoumusten täyttämiseksi vuoteen 2020 mennessä (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 136).

^(1c) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/757, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2015, meriliikenteen hiilidioksidipäästöjen tarkkailusta, raportoinnista ja todentamisesta sekä direktiivin 2009/16/EY muuttamisesta (EUVL L 123, 19.5.2015, s. 55).

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 143

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 3 kappale

Komission teksti

- (3) **Eurooppa-neuvosto vahvistii, että** EU:n tärkein väline tämän tavoitteen saavuttamiseksi on toimiva ja uudistettu päästökauppajärjestelmä, johon kuuluu markkinoita vakauttava väline. Järjestelmässä sovelletaan vuosittaista vähennyskerrointa, joka on 2,2 prosenttia vuodesta 2021 alkaen, ilmaisjakoa jatketaan ja nykyisiä toimenpiteitä toteutetaan vuoden 2020 jälkeenkin ilmastopolitiikasta johtuvan hiilivuodon estämiseksi niin kauan kuin muissa merkittävissä talouksissa ei ryhdytä vastaaviin toimiin **ja huutokaupattavien päästöoikeuksien määrää ei vähennetä. Huutokaupattava osuus olisi ilmaistava prosentiosuutena lainsäädännössä,** jotta parannetaan investointipäätösten suunnittelun varmuutta, lisätään avoimuutta ja tehdään järjestelmästä yleisesti yksinkertaisempi ja helpompi ymmärtää.

Tarkistus

- (3) EU:n tärkein väline tämän tavoitteen saavuttamiseksi on toimiva ja uudistettu päästökauppajärjestelmä, johon kuuluu **entistä tehokkaampi** markkinoita vakauttava väline. Järjestelmässä sovelletaan vuosittaista vähennyskerrointa, joka on 2,2 prosenttia vuodesta 2021 alkaen, ilmaisjakoa jatketaan ja nykyisiä toimenpiteitä toteutetaan vuoden 2020 jälkeenkin ilmastopolitiikasta johtuvan hiilivuodon estämiseksi niin kauan kuin muissa merkittävissä talouksissa ei ryhdytä vastaaviin toimiin. **Huutokaupattava osuus olisi ilmaistava prosentiosuutena lainsäädännössä, ja sen olisi pienennyttävä monialaista korjauskerrointa sovellettaessa,** jotta parannetaan investointipäätösten suunnittelun varmuutta, lisätään avoimuutta ja tehdään järjestelmästä yleisesti yksinkertaisempi ja helpompi ymmärtää **ja jotta suojellaan suurimman hiilivuodon riskin aloja monialaiselta korjauskertoimelta. Säännöksiä olisi tarkasteltava Pariisin sopimuksen mukaisesti, ja niitä olisi mukautettava tarpeen mukaan vastaavasti Pariisin sopimuksesta seuraavien unionin ilmastovelvoitteiden täyttämiseksi.**

Tarkistus 7

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 3 a kappale (uusi)

Komission teksti

- (3 a) **Vähiten kehittyneet maat ovat erityisen alttiita ilmastomuutoksen vaikutuksille, mutta niiden osuus kasvihuonekaasupäästöistä on vähäinen. Sen vuoksi vähiten kehittyneiden maiden tarpeet olisi asetettava etusijalle käyttämällä EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksia ilmastotoimien rahoittamiseen ja etenkin ilmastomuutoksen vaikutuksiin sopeutumiseen vihreän ilmastorahaston välityksellä.**

Tarkistus

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 8

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 4 kappale

Komission teksti

- (4) Yksi unionin tärkeimmistä tavoitteista on luoda selviytymiskykyinen energiaunioni, jossa turvataan varma, kestävä, kilpailukykyinen ja kohtuuhintainen energiansaanti **kaikille eurooppalaisille**. Tämän saavuttaminen edellyttää unionin kunnianhimoisten ilmastotoimien jatkamista siten, että päästökauppajärjestelmä pysyy EU:n ilmastopoliittikan kulmakivenä, sekä edistymistä muissa energiaunionin osatekijöissä ⁽¹⁷⁾. Vuoteen 2030 ulottuvissa puiteissa päätetyn tavoitetaso täytäntöönpano **vaikuttaa** siihen, että hiilipäästöille asetetaan merkityksellinen hinta ja edistetään edelleen kustannustehokkaita kasvihuonekaasujen vähennyksiä.

⁽¹⁷⁾ Komission tiedonanto ”Joustavaa energiaunionia ja tulevaisuuteen suuntautuvaa ilmastonmuutospoliittikkaa koskeva puitestrategia”, COM/2015/0080.

Tarkistus

- (4) Yksi unionin tärkeimmistä tavoitteista on luoda selviytymiskykyinen energiaunioni, jossa turvataan varma, kestävä, kilpailukykyinen ja kohtuuhintainen energiansaanti **unionin kansalaisille ja teollisuudelle**. Tämän saavuttaminen edellyttää unionin kunnianhimoisten ilmastotoimien jatkamista siten, että päästökauppajärjestelmä pysyy EU:n ilmastopoliittikan kulmakivenä, sekä edistymistä muissa energiaunionin osatekijöissä ⁽¹⁷⁾. **Olisi otettava huomioon EU:n päästökauppajärjestelmän vuorovaikutus muiden sellaisten unionin ja kansallisen tason ilmasto- ja energiapolitiikkojen kanssa, joilla on vaikutusta EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien kysyntään**. Vuoteen 2030 ulottuvissa puiteissa päätetyn tavoitetaso täytäntöönpano **ja muiden energiaunioniin liittyvien osatekijöiden edistymisen asianmukainen tarkastelu vaikuttavat** siihen, että hiilipäästöille asetetaan merkityksellinen hinta ja edistetään edelleen kustannustehokkaita kasvihuonekaasujen vähennyksiä.

⁽¹⁷⁾ Komission tiedonanto ”Joustavaa energiaunionia ja tulevaisuuteen suuntautuvaa ilmastonmuutospoliittikkaa koskeva puitestrategia”, COM(2015)0080.

Tarkistus 9

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 4 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (4 a) Neuvoston hyväksymään 27 prosentin tavoitteeseen verrattuna yhä kunnianhimoisempien energiatehokkuustavoitteiden olisi johdettava maksutta jaettavien päästöoikeuksien lisäämiseen hiilivuodon vaarassa oleville aloille.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 10
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 5 kappale

Komission teksti

- (5) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 191 artiklan 2 kohdan mukaan unionin ympäristöpolitiikka perustuu periaatteeseen, jonka mukaan saastuttajan olisi maksettava, ja tällä perusteella direktiivissä 2003/87/EY säädetään siirtymisestä täysimääräiseen huutokaupaan ajan myötä. Hiilivuodon välttäminen antaa oikeuden täysimääräisen **siirtymisen** lykkäämiselle, ja kohdennettujen maksutta jaettavien päästöoikeuksien jakaminen on **perusteltua**, jotta voidaan ottaa huomioon todelliset riskit kasvihuonekaasupäästöjen lisääntymisestä kolmansissa maissa, joissa teollisuuteen ei kohdistu samanlaisia hiilirajoituksia, niin kauan kuin muissa merkittävässä talouksissa ei ryhdytä vastaaviin toimiin.

Tarkistus

- (5) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 191 artiklan 2 kohdan mukaan unionin ympäristöpolitiikka perustuu periaatteeseen, jonka mukaan saastuttajan olisi maksettava, ja tällä perusteella direktiivissä 2003/87/EY säädetään siirtymisestä täysimääräiseen huutokaupaan ajan myötä. Hiilivuodon välttäminen antaa oikeuden täysimääräisen **huutokauppaamisen väliaikaiselle** lykkäämiselle, ja kohdennettujen maksutta jaettavien päästöoikeuksien jakaminen on **perusteltu poikkeus saastuttaja maksaa -periaatteesta edellyttäen, että päästöoikeuksia ei jaeta liikaa**, jotta voidaan ottaa huomioon todelliset riskit kasvihuonekaasupäästöjen lisääntymisestä kolmansissa maissa, joissa teollisuuteen ei kohdistu samanlaisia hiilirajoituksia, niin kauan kuin muissa merkittävässä talouksissa ei ryhdytä vastaaviin toimiin. **Siksi maksuttomien päästöoikeuksien jakamisen olisi oltava tehokkaampaa tässä direktiivissä säädettyjen kynnysten mukaisesti.**

Keskiiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 11
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 6 kappale

Komission teksti

- (6) Päästöoikeuksien huutokauppaaminen säilyy yleisenä sääntönä, josta ilmaisjako on poikkeus. Tämän vuoksi **ja kuten Eurooppa-neuvosto on vahvistanut**, päästöoikeuksien huutokaupattavaa osuutta, **joka oli** 57 prosenttia vuosina **2013–2020, ei tulisi vähentää**. Komission vaikutusten arviointi⁽¹⁸⁾ sisältää yksityiskohtaista tietoa huutokaupattavien päästöoikeuksien osuudesta ja siinä todetaan, että tämä 57 prosentin osuus koostuu jäsenvaltioiden puolesta huutokaupattavista päästöoikeuksista, mukaan lukien päästöoikeudet, jotka asetetaan syrjään uusille osallistujille mutta joita ei jaeta, päästöoikeudet, joilla nykyaikaistetaan sähköntuotantoa joissakin jäsenvaltioissa, ja päästöoikeudet, jotka on huutokaupattava myöhemmin, koska ne siirretään Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä (EU) 2015/... perustettuun markkinavakausvarantoon⁽¹⁹⁾.

⁽¹⁸⁾ SEC(2015)XX

⁽¹⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös (EU) 2015/... markkinavakausvarannon perustamisesta unionin kasvihuonekaasupäästöjen kauppajärjestelmään, sen toiminnasta sekä direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta (EUVL L [...], [...], s. [...]).

Tarkistus

- (6) Päästöoikeuksien huutokauppaaminen säilyy yleisenä sääntönä, josta ilmaisjako on poikkeus. Tämän vuoksi päästöoikeuksien huutokaupattavaa osuutta, **jonka olisi oltava** 57 prosenttia vuosina **2021–2030, olisi vähennettävä soveltamalla monialaista korjauskerrointa sellaisten alojen suojaamiseksi, joilla hiilivuodon riskin on suurin**. Komission vaikutusten arviointi sisältää yksityiskohtaista tietoa huutokaupattavien päästöoikeuksien osuudesta ja siinä todetaan, että tämä 57 prosentin osuus koostuu jäsenvaltioiden puolesta huutokaupattavista päästöoikeuksista, mukaan lukien päästöoikeudet, jotka asetetaan syrjään uusille osallistujille mutta joita ei jaeta, päästöoikeudet, joilla nykyaikaistetaan sähköntuotantoa joissakin jäsenvaltioissa, ja päästöoikeudet, jotka on huutokaupattava myöhemmin, koska ne siirretään Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä (EU) 2015/1814 perustettuun markkinavakausvarantoon⁽¹⁹⁾. **Olisi perustettava oikeudenmukaisen siirtymän rahasto tukemaan alueita, joilla on paljon työntekijöitä hiilestä riippuvaisilla aloilla ja joiden BKT on huomattavasti unionin keskiarvoa alempi**.

⁽¹⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös (EU) 2015/1814, annettu 6 päivänä lokakuuta 2015, markkinavakausvarannon perustamisesta unionin kasvihuonekaasupäästöjen kauppajärjestelmään, sen toiminnasta sekä direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta (EUVL L 264, 9.10.2015, s. 1).

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 12

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 7 kappale

Komission teksti

- (7) Jotta voidaan säilyttää päästöoikeuksista saatava hyöty ympäristön kannalta unionissa tilanteessa, jossa muiden maiden toimilla ei anneta samanlaisia kannustimia teollisuudelle vähentää päästöjä, olisi jatkettava päästöoikeuksien ilmaisjakoa laitoksille toimialoilla ja toimialojen osissa, joilla vallitsee todellinen hiilivuodon riski. EU:n päästökauppajärjestelmän toiminnan aikana saatu kokemus on osoittanut, että toimialat ja toimialan osat ovat alttiina hiilivuodon riskille eri määrissä ja että ilmaisjako on estänyt hiilivuotoa. Kun joidenkin toimialojen ja toimialojen osien voidaan katsoa olevan suuremmassa määrin alttiina hiilivuodon riskille, muut pystyvät siirtämään merkittävän osan niiden päästöt kattavien päästöoikeuksien kustannuksista tuotteiden hintoihin menettämättä markkinaosuuttaan, jolloin niille koituu vain osa kustannuksista ja hiilivuodon riski on alhaisempi. Komission olisi määritettävä ja eroteltava toimialat niiden kaupan ja päästöjen intensiteetin perusteella, jotta voidaan paremmin yksilöidä toimialat, joilla vallitsee todellinen hiilivuodon riski. Kun näiden perusteiden mukaisesti ylitetään raja-arvo, joka määritetään ottamalla huomioon toimialojen ja toimialojen osien mahdollisuudet siirtää kustannukset tuotteiden hintoihin, toimialan tai toimialan osan olisi katsottava olevan alttiina hiilivuodon riskille. Muiden toimialojen osalta olisi katsottava, että ne eivät ole alttiina hiilivuodon riskille tai riski on vähäinen. Ottamalla huomioon muiden kuin sähköntuotantoon kuuluvien toimialojen tai toimialojen osien mahdollisuudet siirtää kustannukset tuotteiden hintoihin olisi myös oltava mahdollista vähentää satunnaisia voittoja.

Tarkistus

- (7) Jotta voidaan säilyttää päästöoikeuksista saatava hyöty ympäristön kannalta unionissa tilanteessa, jossa muiden maiden toimilla ei anneta samanlaisia kannustimia teollisuudelle vähentää päästöjä, olisi jatkettava **väliaikaisesti** päästöoikeuksien ilmaisjakoa laitoksille toimialoilla ja toimialojen osissa, joilla vallitsee todellinen hiilivuodon riski. EU:n päästökauppajärjestelmän toiminnan aikana saatu kokemus on osoittanut, että toimialat ja toimialan osat ovat alttiina hiilivuodon riskille eri määrissä ja että ilmaisjako on estänyt hiilivuotoa. Kun joidenkin toimialojen ja toimialojen osien voidaan katsoa olevan suuremmassa määrin alttiina hiilivuodon riskille, muut pystyvät siirtämään merkittävän osan niiden päästöt kattavien päästöoikeuksien kustannuksista tuotteiden hintoihin menettämättä markkinaosuuttaan, jolloin niille koituu vain osa kustannuksista ja hiilivuodon riski on alhaisempi. Komission olisi määritettävä ja eroteltava toimialat niiden kaupan ja päästöjen intensiteetin perusteella, jotta voidaan paremmin yksilöidä toimialat, joilla vallitsee todellinen hiilivuodon riski. Kun näiden perusteiden mukaisesti ylitetään raja-arvo, joka määritetään ottamalla huomioon toimialojen ja toimialojen osien mahdollisuudet siirtää kustannukset tuotteiden hintoihin, toimialan tai toimialan osan olisi katsottava olevan alttiina hiilivuodon riskille. Muiden toimialojen osalta olisi katsottava, että ne eivät ole alttiina hiilivuodon riskille tai riski on vähäinen. Ottamalla huomioon muiden kuin sähköntuotantoon kuuluvien toimialojen tai toimialojen osien mahdollisuudet siirtää kustannukset tuotteiden hintoihin olisi myös oltava mahdollista vähentää satunnaisia voittoja. **Olisi myös arvioitava hiilivuodon riskiä sellaisilla toimialoilla ja toimialojen osilla, joilla ilmaisjako lasketaan käyttäen aromaattisia aineita, vetyä ja synteetikaasuja koskevia vertailuindikaattoreita, koska tällaisia tuotteita valmistetaan sekä kemiallisissa laitoksissa että jalostamoissa.**

Keski viikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 13
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 8 kappale

Komission teksti

- (8) Jotta voidaan ottaa huomioon teknologinen edistyminen kyseisillä aloilla ja mukauttaa tilanne kyseessä olevaan päästöoikeuksien jaon kauteen, olisi säädettävä laitoksille maksutta jaettavia päästöoikeuksia koskevista vertailuarvoista käyttäen perusteena vuosia 2007–2008 koskevia tietoja, jotka päivitetään havaittujen keskimääräisten parannusten mukaisesti. Ennustettavuuden vuoksi tämä olisi tehtävä soveltamalla kerrointa, joka vastaa **parasta** arviointia edistymisestä eri toimialoilla ja jossa olisi tämän jälkeen otettava huomioon vakaat, objektiiviset ja todennetut tiedot laitoksista, jotta toimialoilla, joilla parannusten määrä eroaa huomattavasti tästä kertoimesta, olisi vertailuarvo, joka on lähempänä niiden tosiasiallista parannusten määrää. Jos tiedot osoittavat, että kerroin on vuosien 2007–2008 arvoon nähden yli **0,5** prosenttia korkeampi tai alhaisempi vuotta kohti kyseisenä kautena, tähän liittyvää vertailuarvoa **mukautetaan** kyseisellä prosenttiosuudella. Jotta varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset aromaattisten aineiden, vedyn ja synteetikaasujen tuotannolle jalostamoissa ja kemiallisissa laitoksissa, aromaattisia aineita, vetyä ja synteetikaasuja koskevia vertailuarvoja olisi yhdenmukaistettava jalostamoiden vertailuarvojen kanssa.

Tarkistus

- (8) Jotta voidaan ottaa huomioon teknologinen edistyminen kyseisillä aloilla ja mukauttaa tilanne kyseessä olevaan päästöoikeuksien jaon kauteen, olisi säädettävä laitoksille maksutta jaettavia päästöoikeuksia koskevista vertailuarvoista käyttäen perusteena vuosia 2007 **ja** 2008 koskevia tietoja, jotka päivitetään havaittujen keskimääräisten parannusten mukaisesti. Ennustettavuuden vuoksi tämä olisi tehtävä soveltamalla kerrointa, joka vastaa **todellista** arviointia edistymisestä eri toimialoilla **tehokkaimmassa 10 prosentissa laitoksia** ja jossa olisi tämän jälkeen otettava huomioon vakaat, objektiiviset ja todennetut tiedot laitoksista, jotta toimialoilla, joilla parannusten määrä eroaa huomattavasti tästä kertoimesta, olisi vertailuarvo, joka on lähempänä niiden tosiasiallista parannusten määrää. Jos tiedot osoittavat, että kerroin on vuosien 2007 **ja** 2008 arvoon nähden yli **1,75** prosenttia korkeampi tai alhaisempi vuotta kohti kyseisenä kautena, tähän liittyvää vertailuarvoa **olisi mukautettava** kyseisellä prosenttiosuudella. **Jos tiedot kuitenkin osoittavat, että parannusten määrä on 0,25 prosenttia tai vähemmän kyseisenä kautena, tähän liittyvää vertailuarvoa olisi mukautettava kyseisellä prosenttiosuudella.** Jotta varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset aromaattisten aineiden, vedyn ja synteetikaasujen tuotannolle jalostamoissa ja kemiallisissa laitoksissa, aromaattisia aineita, vetyä ja synteetikaasuja koskevia vertailuarvoja olisi yhdenmukaistettava jalostamoiden vertailuarvojen kanssa.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 14
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 9 kappale

Komission teksti

- (9) **Jäsenvaltioiden olisi valtioneuvoston päätöksinä noudattaen** tarjottava **osittaista** hyvitystä tietyille laitoksille sellaisilla toimialoilla tai sellaisissa toimialojen osissa, joiden on todettu olevan alttiina merkittävälle hiilivuodon riskille johtuen kustannuksista, jotka johtuvat kasvihuonekaasupäästöihin liittyvien kustannusten siirtämisestä sähkön hintoihin. **Pariisissa hyväksyttävässä pöytäkirjassa ja siihen liittyvässä osapuolikokouksen päätöksissä on määrättävä ilmatorahoituksen dynaamisesta mobilisoinnista, teknologiansiirrosta ja valmiuksien kehittämisestä tukea mahdollisesti saavien osapuolten ja erityisesti niiden osapuolten osalta, joilla on vähiten valmiuksia.** Julkisen sektorin ilmatorahitus on jatkossakin tärkeässä asemassa varojen mobilisoimiseksi vuoden 2020 jälkeistä aikaa varten. Tämän vuoksi huutokauppatuloja olisi käytettävä myös ilmatorahitustoimiin haavoittuvassa asemassa olevissa kolmansissa maissa. Tämä koskee myös sopeutumista **ilmaston** vaikutuksiin. Mobilisoitavan ilmatorahituksen määrä riippuu myös ehdotettujen suunniteltujen kansallisten panosten (intended nationally determined contributions – INDC) tavoitetasosta ja laadusta, tämän jälkeisistä investointisuunnitelmista ja kansallisista sopeutumissuunnitteluprosesseista. Jäsenvaltioiden olisi myös käytettävä huutokauppatuloja edistämään taitojen kehittämistä ja **ja** työvoiman **uudelleenkohdentamisesta** aloilla, joihin työpaikkojen siirtyminen on vaikuttanut siirryttäessä vähähiiliseen talouteen.

Tarkistus

- (9) **Yhtäläisten toimintaedellytysten saavuttamiseksi jäsenvaltioiden olisi** tarjottava **unionin tasolla tehdyn keskitetyn järjestelyn kautta** hyvitystä tietyille laitoksille sellaisilla toimialoilla tai sellaisissa toimialojen osissa, joiden on todettu olevan alttiina merkittävälle hiilivuodon riskille johtuen kustannuksista, jotka johtuvat kasvihuonekaasupäästöihin liittyvien kustannusten siirtämisestä sähkön hintoihin. Julkisen sektorin ilmatorahitus on jatkossakin tärkeässä asemassa varojen mobilisoimiseksi vuoden 2020 jälkeistä aikaa varten. Tämän vuoksi huutokauppatuloja olisi käytettävä myös ilmatorahitustoimiin haavoittuvassa asemassa olevissa kolmansissa maissa. Tämä koskee myös sopeutumista **ilmastonmuutoksen** vaikutuksiin. Mobilisoitavan ilmatorahituksen määrä riippuu myös ehdotettujen suunniteltujen kansallisten panosten (intended nationally determined contributions – INDC) tavoitetasosta ja laadusta, tämän jälkeisistä investointisuunnitelmista ja kansallisista sopeutumissuunnitteluprosesseista. Jäsenvaltioiden olisi myös **tarkasteltava vähähiiliseen talouteen siirtymisen sosiaalisia näkökohtia ja** käytettävä huutokauppatuloja edistämään taitojen kehittämistä ja työvoiman **uudelleenkohdentamista** aloilla, joihin työpaikkojen siirtyminen on vaikuttanut siirryttäessä vähähiiliseen talouteen. **Jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus täydentää unionin keskitetyn järjestelmän kautta saatua hyvitystä. Tällaiset rahoitustoimet eivät saisi ylittää asianomaisissa valtioneuvoston päätöksissä koskevia suuntaviivoissa tarkoitettuja tasoja.**

Keski viikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 15
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 10 kappale

Komission teksti

- (10) Merkittävien tästä direktiivistä saatava pitkän aikavälin kannustin **hiilidioksidin** talteenotolle ja varastoinnille, uusille uusiutuviin energialähteisiin liittyville teknologioille sekä läpimurtoinnovaatioihin vähähiiliseen teknologiaan ja prosesseihin on sen luoma hiilen hintasignaali ja se, ettei pysyvästi varastoituja tai vältettyjä hiilidioksidipäästöjä koskevia oikeuksia tarvitse palauttaa. Lisäksi jotta voidaan täydentää resursseja, joita jo käytetään nopeuttamaan hiilidioksidin talteenottoon ja varastointiin käytettävien kaupallisten laitosten demonstrointia ja innovatiivisia uusia uusiutuviin energialähteisiin liittyviä teknologioita, EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksia olisi käytettävä takaamaan palkitseminen hiilidioksidin talteenotto- ja varastointilaitosten käyttöönotosta, uusiutuviin energialähteisiin liittyvistä uusista teknologioista ja teollisesta innovoinnista vähähiilisiin teknologioihin ja prosesseihin unionissa varastoituja tai vältettyjä hiilidioksidipäästöjä varten riittävässä mittakaavassa, sillä edellytyksellä, että saadaan aikaan tietämyksen jakamista koskeva sopimus. Suuren osan tästä tuesta olisi oltava suhteessa kasvihuonekaasupäästöjen todennettuun välttämiseen, kun taas jotakin tukea voidaan antaa, kun ennakoita määritetyt välitavoitteet saavutetaan ottaen huomioon käytetty teknologia. Tuettujen hankekustannusten enimmäisprosenttimäärä voi vaihdella hankkeen luokan mukaan.

Tarkistus

- (10) Merkittävien tästä direktiivistä saatava pitkän aikavälin kannustin **hiilen** talteenotolle ja varastoinnille **sekä hiilen talteenotolle ja käytölle**, uusille uusiutuviin energialähteisiin liittyville teknologioille sekä läpimurtoinnovaatioihin vähähiiliseen teknologiaan ja prosesseihin on sen luoma hiilen hintasignaali ja se, ettei pysyvästi varastoituja tai vältettyjä hiilidioksidipäästöjä koskevia oikeuksia tarvitse palauttaa. Lisäksi jotta voidaan täydentää resursseja, joita jo käytetään nopeuttamaan hiilidioksidin talteenottoon ja varastointiin **sekä hiilen talteenottoon ja käyttöön** käytettävien kaupallisten laitosten demonstrointia ja innovatiivisia uusia uusiutuviin energialähteisiin liittyviä teknologioita, EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksia olisi käytettävä takaamaan palkitseminen hiilidioksidin talteenotto- ja varastointilaitosten **sekä talteenotto- ja käyttölaitosten** käyttöönotosta, uusiutuviin energialähteisiin liittyvistä uusista teknologioista ja teollisesta innovoinnista vähähiilisiin teknologioihin ja prosesseihin unionissa varastoituja tai vältettyjä hiilidioksidipäästöjä varten riittävässä mittakaavassa, sillä edellytyksellä, että saadaan aikaan tietämyksen jakamista koskeva sopimus. Suuren osan tästä tuesta olisi oltava suhteessa kasvihuonekaasupäästöjen todennettuun välttämiseen, kun taas jotakin tukea voidaan antaa, kun ennakoita määritetyt välitavoitteet saavutetaan ottaen huomioon käytetty teknologia. Tuettujen hankekustannusten enimmäisprosenttimäärä voi vaihdella hankkeen luokan mukaan.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 16
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 11 kappale

Komission teksti

- (11) Olisi perustettava nykyaikaistamisrahasto, johon sijoitetaan 2 prosenttia EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksista, ja nämä päästöoikeudet olisi huutokaupattava noudattaen asetuksessa (EU) N:o 1031/2010 esitettyjä sääntöjä, jotka koskevat yhteisessä huutokauppapaikassa järjestettäviä huutokauppoja. Jäsenvaltioiden, joiden BKT asukasta kohti euroina markkinahintoina vuonna 2013 oli alle 60 prosenttia unionin keskiarvosta, olisi voitava saada rahoitusta nykyaikaistamisrahastosta **ja** poiketa vuoteen 2030 saakka täysimääräisen huutokaupan periaatteesta sähköntuotantoa varten käyttämällä ilmaisjaon vaihtoehtoa, jotta voidaan avoimesti edistää todellisia investointeja energia-alan nykyaikaistamiseen samalla kun vältetään energian sisämarkkinoiden vääristymät. Nykyaikaistamisrahastoa koskevilla säännöillä olisi luotava johdonmukaiset, kattavat ja avoimet puitteet, joilla varmistetaan mahdollisimman tehokas täytäntöönpano varmistaen kaikkien osallistujien helppo mahdollisuus osallistua. **Hallintorakenteen** olisi oltava **sellainen**, että varmistetaan varojen asianmukainen käyttö. **Hallintorakenteen** olisi koostuttava investointilautakunnasta **ja hallintokomiteasta**, ja päätöksentekoprosessissa olisi asianmukaisesti käytettävä Euroopan investointipankin asiantuntemusta paitsi kun tukea tarjotaan pienille hankkeille kansallisten kehityspankkien tarjoamilla lainoilla tai avustuksilla kansallisista ohjelmista, joilla on samat tavoitteet kuin nykyaikaistamisrahastolla. Jäsenvaltioiden olisi ehdotettava rahastosta rahoitettavia investointeja. Sen varmistamiseksi, että investointitarpeet alemman tulotason jäsenvaltioissa otetaan riittävästi huomioon, varojen jaossa otetaan huomioon tasaisina osuuksina todennetut päästöt ja BKT:hen liittyvät perusteet. Nykyaikaistamisrahastosta olisi voitava antaa rahoitustukea erilaisissa muodoissa.

Tarkistus

- (11) Olisi perustettava nykyaikaistamisrahasto, johon sijoitetaan 2 prosenttia EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksista, ja nämä päästöoikeudet olisi huutokaupattava noudattaen asetuksessa (EU) N:o 1031/2010 esitettyjä sääntöjä, jotka koskevat yhteisessä huutokauppapaikassa järjestettäviä huutokauppoja. Jäsenvaltioiden, joiden BKT asukasta kohti euroina markkinahintoina vuonna 2013 oli alle 60 prosenttia unionin keskiarvosta, olisi voitava saada rahoitusta nykyaikaistamisrahastosta. **Jäsenvaltioiden, joiden BKT asukasta kohti euroina markkinahintoina vuonna 2014 oli alle 60 prosenttia unionin keskiarvosta, olisi voitava** poiketa vuoteen 2030 saakka täysimääräisen huutokaupan periaatteesta sähköntuotantoa varten käyttämällä ilmaisjaon vaihtoehtoa, jotta voidaan avoimesti edistää todellisia investointeja **niiden** energia-alan nykyaikaistamiseen **ja monipuolistamiseen unionin vuosien 2030 ja 2050 ilmasto- ja energiatarjoitteen mukaisesti** samalla kun vältetään energian sisämarkkinoiden vääristymät. Nykyaikaistamisrahastoa koskevilla säännöillä olisi luotava johdonmukaiset, kattavat ja avoimet puitteet, joilla varmistetaan mahdollisimman tehokas täytäntöönpano varmistaen kaikkien osallistujien helppo mahdollisuus osallistua. **Sääntöjen** olisi oltava **läpinäkyvät, tasapainoiset ja sellaiset**, että varmistetaan varojen asianmukainen käyttö. **Tämän hallintorakenteen** olisi koostuttava investointilautakunnasta, **neuvoa-antavasta komiteasta ja hallintokomiteasta**. Päätöksentekoprosessissa olisi asianmukaisesti käytettävä Euroopan investointipankin asiantuntemusta paitsi kun tukea tarjotaan pienille hankkeille kansallisten kehityspankkien tarjoamilla lainoilla tai avustuksilla kansallisista ohjelmista, joilla on samat tavoitteet kuin nykyaikaistamisrahastolla. Jäsenvaltioiden olisi ehdotettava rahastosta rahoitettavia investointeja, **ja kaiken rahastosta myönnettävän rahoituksen olisi täytettävä erityiset tukikelpoisuusvaatimukset**. Sen varmistamiseksi, että investointitarpeet alemman tulotason jäsenvaltioissa otetaan riittävästi huomioon, varojen jaossa otetaan huomioon tasaisina osuuksina todennetut päästöt ja BKT:hen liittyvät perusteet. Nykyaikaistamisrahastosta olisi voitava antaa rahoitustukea erilaisissa muodoissa.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 17
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 12 kappale

Komission teksti

- (12) Eurooppa-neuvosto vahvisti, että olisi parannettava sääntöjä, mukaan lukien avoimuutta koskevat säännöt, jotka koskevat vapaaehtoista ilmaisjakoa energiantuotantoalan nykyaikaistamiseksi tietyissä jäsenvaltioissa. Kyseessä olevan jäsenvaltion olisi valittava investoinnit, joiden arvo on vähintään 10 miljoonaa euroa, tarjouskilpailumenettelyssä selkeiden ja avointen sääntöjen perusteella, jotta varmistetaan, että ilmaisjakoa käytetään edistämään todellisia investointeja, joilla nykyaikaistetaan energiantuotantoalaa energiaunionin tavoitteiden mukaisesti. Investointeihin, joiden arvo on alle 10 miljoonaa, olisi myös voitava saada rahoitusta ilmaisjaosta. Kyseessä olevan jäsenvaltion olisi valittava kyseiset investoinnit selkeiden ja avoimien perusteiden mukaisesti. **Tämän valintaprosessin tuloksista** olisi järjestettävä julkinen kuuleminen. Yleisön olisi saatava tietoa asianmukaisesti sekä investointihankkeiden valinta- että täytäntöönpanovaiheessa.

Tarkistus

- (12) Eurooppa-neuvosto vahvisti, että olisi parannettava sääntöjä, mukaan lukien avoimuutta koskevat säännöt, jotka koskevat vapaaehtoista ilmaisjakoa energiantuotantoalan nykyaikaistamiseksi **ja monipuolistamiseksi** tietyissä jäsenvaltioissa. Kyseessä olevan jäsenvaltion olisi valittava investoinnit, joiden arvo on vähintään 10 miljoonaa euroa, tarjouskilpailumenettelyssä selkeiden ja avointen sääntöjen perusteella, jotta varmistetaan, että ilmaisjakoa käytetään edistämään todellisia investointeja, joilla nykyaikaistetaan **ja monipuolistetaan** energiantuotantoalaa energiaunionin tavoitteiden mukaisesti **ja tuetaan kolmatta energiapakettia**. Investointeihin, joiden arvo on alle 10 miljoonaa euroa, olisi myös voitava saada rahoitusta ilmaisjaosta. Kyseessä olevan jäsenvaltion olisi valittava kyseiset investoinnit selkeiden ja avoimien perusteiden mukaisesti. **Valintaprosessista** olisi järjestettävä julkinen kuuleminen, **ja valintaprosessin tulokset samoin kuin hylätyt hankkeet olisi julkistettava**. Yleisön olisi saatava tietoa asianmukaisesti sekä investointihankkeiden valinta- että täytäntöönpanovaiheessa. **Jäsenvaltioiden olisi voitava siirtää vastaavat päästöoikeudet osittain tai kokonaan nykyaikaistamisrahastoon, jos ne voivat käyttää molempia välineitä. Poikkeuksen soveltaminen olisi lopetettava siihen mennessä, kun päästökaupakausi loppuu vuonna 2030.**

Tarkistus 18
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 13 kappale

Komission teksti

- (13) EU:n päästökaupasta saatavan rahoituksen olisi oltava johdonmukaista unionin muiden rahoitusohjelmien kanssa, mukaan lukien Euroopan rakenne- ja investointirahastot, jotta varmistetaan julkisten menojen tehokkuus.

Tarkistus

- (13) EU:n päästökaupasta saatavan rahoituksen olisi oltava johdonmukaista unionin muiden rahoitusohjelmien kanssa, mukaan lukien **Horisontti 2020 -ohjelma, Euroopan strategisten investointien rahasto, Euroopan rakenne- ja investointirahastot ja Euroopan investointipankin (EIP) ilmastoinvestointeja koskeva strategia**, jotta varmistetaan julkisten menojen tehokkuus.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 19
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 14 kappale

Komission teksti

- (14) **Nykyiset säännökset**, jotka koskevat pienten laitosten jättämistä EU:n päästökauppajärjestelmän ulkopuolelle, **mahdollistavat sen, että ulkopuolelle jätetyt laitokset voivat jäädä edelleen järjestelmän ulkopuolelle**. Jäsenvaltioiden olisi voitava päivittää ulkopuolelle jätettyjen laitosten luetteloa ja niiden jäsenvaltioiden, jotka eivät tällä hetkellä käytä tätä vaihtoehtoa, olisi voitava tehdä niin kunkin päästökauppakauden alussa.

Tarkistus

- (14) **Nykyisiä säännöksiä**, jotka koskevat pienten laitosten jättämistä EU:n päästökauppajärjestelmän ulkopuolelle, **olisi laajennettava kattamaan laitokset, joita käyttävät pk-yritykset ja joiden hiilidioksidipäästöt jäävät alle 50 000 hiilidioksidiekvivalenttitonnia kunakin kolmena poissulkemisen soveltamista edeltävänä vuonna**. Jäsenvaltioiden olisi voitava päivittää ulkopuolelle jätettyjen laitosten luetteloa ja niiden jäsenvaltioiden, jotka eivät tällä hetkellä käytä tätä vaihtoehtoa, olisi voitava tehdä niin kunkin päästökauppakauden alussa **ja puolivälissä**. **Olisi myös oltava mahdollista, että laitokset, joiden päästöt ovat vähemmän kuin 5 000 hiilidioksidiekvivalenttitonnia kunakin niistä kolmesta vuodesta, jotka edeltävät kunkin päästökauppakauden alkua, voidaan jättää päästökauppajärjestelmän ulkopuolelle, edellyttäen että niiden päästöt tarkistetaan viiden vuoden välein**. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että järjestelmän ulkopuolelle jäävien laitosten vaihtoehtoiset toimenpiteet eivät johda korkeampiin noudattamisesta aiheutuviin kustannuksiin. Päästökauppajärjestelmän kattamien vähäisten päästöjen aiheuttajien seuranta-, raportointi- ja tarkistusvaatimuksia olisi yksinkertaistettava.

Tarkistus 20
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 16 a kappale (uusi)

Komission teksti

- (16 a) Yritysten hallinnollisen rasitteen keventämiseksi huomattavasti komissiolle olisi annettava mahdollisuus tarkastella esimerkiksi päästöraporttien toimittamisen ja todentamisen automatisointia niin, että tieto- ja viestintäteknologian tarjoamat mahdollisuudet hyödynnetään täysin.

Tarkistus

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 21
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 17 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(17 a) Jäljempänä 14 ja 15 artiklassa tarkoitetuilla säädöksillä olisi yksinkertaistettava mahdollisuuksien mukaan seurantaa, raportointia ja todentamista koskevia säännöksiä, jotta markkinoiden osallistujien hallinnollista taakkaa helpotetaan. Jäljempänä 19 artiklan 3 kohdassa tarkoitettulla delegoidulla säädöksellä olisi helpotettava erityisesti pienten toimijoiden rekisteriin pääsyä ja rekisterin käyttöä.

Tarkistus 22
Ehdotus direktiiviksi
1 artikla – - 1 kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(-1) Korvataan koko direktiivissä termi ”yhteisön järjestelmä” termillä ”EU:n päästökauppajärjestelmä” ja tehdään tarvittavat kielioipilliset muutokset;

Tarkistus 23
Ehdotus direktiiviksi
1 artikla – - 1 a kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(-1 a) Korvataan koko direktiivissä termi ”yhteisön laajuinen” termillä ”unionin laajuinen”;

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 24

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – - 1 b kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(-1 b) Korvataan koko direktiivissä termi ”yhteisö” termillä ”unioni” lukuun ottamatta - 1 ja - 1 a kohtaa sekä 26 artiklan 2 kohtaa ja tehdään tarvittavat kielipilliset muutokset;

Tarkistus 25

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – - 1 c kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(-1 c) Korvataan koko direktiivissä sanat ”23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu sääntelymenettely” sanoilla ”30 c artiklan 2 kohdassa tarkoitettu tarkastelumenettely”;

Tarkistus 26

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – - 1 d kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(-1 d) Korvataan sana ”asetus” sanalla ”säädös” 3 g artikkelissa, 5 artiklan 1 kohdan d alakohdassa, 6 artiklan 2 kohdan c alakohdassa, 10 a artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa, 14 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa, 19 artiklan 1 ja 4 kohdassa sekä 29 a artiklan 4 kohdassa ja tehdään tarvittavat kielipilliset muutokset;

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 28

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – - 1 f kohta (uusi)

Direktiivi 2003/87/EY

3 artikla – h alakohta

Nykyinen teksti

Tarkistus

(-1 f) Korvataan 3 artiklan h alakohta seuraavasti:

h) ”uudella osallistujalla”:

”h) ’uudella osallistujalla’:

— yhtä tai useampaa liitteessä I mainittua toimintaa harjoittavaa laitosta, joka on saanut kasvihuonekaasujen päästöluvun ensimmäisen kerran 30 päivän kesäkuuta **2011** jälkeen, tai

— yhtä tai useampaa liitteessä I mainittua toimintaa harjoittavaa laitosta, joka on saanut kasvihuonekaasujen päästöluvun ensimmäisen kerran 30 päivän kesäkuuta **2018** jälkeen, tai

— **yhteisön** järjestelmään 24 artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti sisällytettyä toimintaa ensimmäisen kerran harjoittavaa laitosta, tai

— **unionin** järjestelmään 24 artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti sisällytettyä toimintaa ensimmäisen kerran harjoittavaa laitosta, tai

— yhtä tai useampaa liitteessä I mainittua toimintaa harjoittavaa laitosta tai **yhteisön** järjestelmään 24 artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti sisällytettyä toimintaa harjoittavaa laitosta, jota on huomattavasti laajennettu 30 päivän kesäkuuta **2011** jälkeen, mutta vain siltä osin kuin on kyse tästä laajennuksesta;

— yhtä tai useampaa liitteessä I mainittua toimintaa harjoittavaa laitosta tai **unionin** järjestelmään 24 artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti sisällytettyä toimintaa harjoittavaa laitosta, jota on huomattavasti laajennettu 30 päivän kesäkuuta **2018** jälkeen, mutta vain siltä osin kuin on kyse tästä laajennuksesta;”

Tarkistus 29

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – - 1 g kohta (uusi)

Direktiivi 2003/87/EY

3 artikla – u a alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(-1 g) Lisätään 3 artiklaan alakohta seuraavasti:

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Komission teksti

Tarkistus

”u a) ’vähäisten päästöjen aiheuttajalla’ laitosta, jonka päästöt ovat pienet, jota käyttää pk-yritys^(1a) ja joka täyttää vähintään yhden seuraavista vaatimuksista:

- laitoksen todennetut vuotuiset keskimääräiset päästöt, jotka on ilmoitettu asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle kuluvaan päästökauppa-aikavälittömästi edeltävältä päästökauppa-aikaväliltä, ovat alle 50 000 hiilidioksidiekvivalenttitonnia vuodessa, pois lukien biomassasta peräisin oleva hiilidioksidi ja ennen hiilidioksidisiirtojen vähentämistä;
- ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettuja keskimääräisiä vuotuisia päästötietoja ei ole saatavilla kyseisen laitoksen osalta tai ne eivät enää ole käyttökelpoista tietoa, koska laitoksen rajat tai toimintaolosuhteet ovat muuttuneet, mutta kyseisen laitoksen vuosipäästöt tulevat todennäköisesti olemaan seuraavien viiden vuoden ajalta alle 50 000 hiilidioksidiekvivalenttitonnia vuodessa, pois lukien biomassasta peräisin oleva hiilidioksidi ja ennen hiilidioksidisiirtojen vähentämistä;”

^(1a) Suosituksen 2003/361/EY liitteen määritelmän mukaisesti.

Tarkistus 30

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 h kohta (uusi)

Direktiivi 2003/87/EY

3 c artikla – 2 kohta

Nykyinen teksti

Tarkistus

(-1 h) Korvataan 3 c artiklan 2 kohta seuraavasti:

2. Tämän direktiivin 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna, 1 päivänä tammikuuta 2013 alkavana kautena ja, mikäli 30 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua uudelleentarkastelun perusteella ei tehdä mitään muutoksia, kunakin sitä seuraavana kautena ilma-alusten käyttäjille myönnettävien ilmailun päästöoikeuksien kokonaismäärä on 95 prosenttia ilmailun aiemmista päästöistä kerrottuna kauteen kuuluvien vuosien määrällä.

”2. Tämän direktiivin 13 artiklassa tarkoitettuna, 1 päivänä tammikuuta 2013 alkavana kautena ja, mikäli 30 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua uudelleentarkastelun perusteella ei tehdä mitään muutoksia, kunakin sitä seuraavana kautena ilma-alusten käyttäjille myönnettävien ilmailun päästöoikeuksien kokonaismäärä on 95 prosenttia ilmailun aiemmista päästöistä kerrottuna kauteen kuuluvien vuosien määrällä.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Nykyinen teksti

Tarkistus

Ilmailutoiminnalle vuonna 2021 myönnettävien päästöoikeuksien kokonaismäärä on 10 prosenttia vähemmän kuin ilmailutoiminnalle 1 päivänä tammikuuta 2014–31 päivänä joulukuuta 2016 keskimäärin myönnettyt päästöoikeudet, ja ne laskevat sen jälkeen samaa vuotuista vauhtia kuin 10 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu EU:n päästökauppajärjestelmän kokonaisyläraja niin, että ilmailualan päästökatto saatetaan vastaamaan paremmin muuta EU:n päästökauppajärjestelmään kuuluvia aloja vuoteen 2030 mennessä.

Lentotoiminnalle ETA:n ulkopuolisissa maissa sijaitseville lentopaikoille ja lentopaikoilta vuodesta 2021 myönnettävien päästöoikeuksien määrää voidaan mukauttaa ottaen huomioon tuleva maailmanlaajuinen markkinapohjainen toimenpide, josta Kansainvälinen siviili-ilmailujärjestö sopi 39. istunnossaan. Komissio esittää vuoteen 2019 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle tätä toimintaa koskevan lainsäädäntöehdotuksen Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön 40. istunnon jälkeen.

Prosenttiosuutta voidaan tarkistaa osana tämän direktiivin yleistä uudelleentarkastelua.

Prosenttiosuutta voidaan tarkistaa osana tämän direktiivin yleistä uudelleentarkastelua.”

Tarkistus 31

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – - 1 i kohta (uusi)

Direktiivi 2003/87/EY

3 c artikla – 4 kohta

Nykyinen teksti

Tarkistus

(-1 i) Korvataan 3 c artiklan 4 kohdan viimeinen virke seuraavasti:

Kyseistä päätöstä tarkastellaan 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitussa komiteassa.

”Kyseistä päätöstä tarkastellaan 30 c artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa komiteassa.”

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 32

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 j kohta (uusi)

Direktiivi 2003/87/EY

3 d artikla – 2 kohta

Nykyinen teksti

Tarkistus

(-1 j) Korvataan 3 d artiklan 2 kohta seuraavasti:

2. Tammikuun 1 päivästä **2013** alkaen **15** prosenttia päästöoikeuksista on myytävä huutokaupalla. **Tätä prosenttiosuutta voidaan lisätä osana tämän direktiivin yleistä uudelleentarkastelua.**

”2. Tammikuun 1 päivästä **2021** alkaen **50** prosenttia päästöoikeuksista on myytävä huutokaupalla.”

Tarkistus 33

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta

Direktiivi 2003/87/EY

3 d artikla – 3 kohta

Komission teksti

Tarkistus

(1) Korvataan 3 d artiklan 3 **kohdan toinen alakohta** seuraavasti:

(1) Korvataan 3 d artiklan 3 **kohta** seuraavasti:

”Siirretään komissiolle valta antaa **23** artiklan mukaisesti **delegoitu säädös.**”

”3. Siirretään komissiolle valta antaa **delegoituja säädöksiä 30 b** artiklan mukaisesti **tämän direktiivin täydentämiseksi yksityiskohtaisilla järjestelyillä jäsenvaltioissa järjestettävistä huutokaupoista, joita ei tämän artiklan 1 ja 2 kohdan tai 3 f artiklan 8 kohdan mukaisesti tarvitse myöntää maksutta. Jäsenvaltion on myytävä päästöoikeuksia kunakin kautena huutokaupalla määrä, joka on suhteessa kyseisen jäsenvaltion osuuteen kaikkien jäsenvaltioiden ilmailun viitevuonna aiheuttamista kokonaispäästöistä, joista on raportoitu 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja jotka on todennettu 15 artiklan mukaisesti. Edellä 3 c artiklan 1 kohdassa tarkoitettun kauden viitevuosi on 2010, ja kunkin sitä seuraavan 3 c artiklassa tarkoitettun kauden viitevuosi on kalenterivuosi, joka päättyy 24 kuukautta ennen huutokaupan kohteena olevan kauden alkua.**”

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 34

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 a kohta (uusi)

Direktiivi 2003/87/EY

3 d artikla – 4 kohta – 1 alakohta

Nykyinen teksti

4. **Jäsenvaltioiden on päätettävä, miten päästöoikeuksien huutokaupasta saatuja tuloja käytetään. Kyseiset tulot olisi käytettävä ilmastomuutoksen torjumiseen EU:ssa ja kolmansissa maissa, muun muassa kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen ja ilmastomuutoksen vaikutuksiin sopeutumiseen EU:ssa ja kolmansissa maissa, etenkin kehitysmaissa, vaikutusten lieventämiseen liittyvän tutkimuksen ja kehitystyön rahoittamiseen, ennen kaikkea ilmailun ja lentoliikenteen aloilla, päästöjen vähentämiseen tukemalla vähäpäästöistä liikennettä sekä yhteisön järjestelmän hallinnoinnista aiheutuvien kulujen kattamiseen. Huutokaupasta saaduilla tuloilla olisi rahoitettava myös energiatehokkuutta ja uusiutuvien energialähteiden käyttöä edistävää maailmanlaajuista rahastoa sekä metsien hävittämistä estäviä toimenpiteitä.**

Tarkistus

(1 a) Korvataan 3 d artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”4. **Kaikki** tulot on käytettävä ilmastomuutoksen torjumiseen EU:ssa ja kolmansissa maissa, muun muassa kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen ja ilmastomuutoksen vaikutuksiin sopeutumiseen EU:ssa ja kolmansissa maissa, etenkin kehitysmaissa, vaikutusten lieventämiseen liittyvän tutkimuksen ja kehitystyön rahoittamiseen, ennen kaikkea ilmailun ja lentoliikenteen aloilla, päästöjen vähentämiseen tukemalla vähäpäästöistä liikennettä sekä **unionin** järjestelmän hallinnoinnista aiheutuvien kulujen kattamiseen. Huutokaupasta saaduilla tuloilla **voidaan myös rahoittaa** myös energiatehokkuutta ja uusiutuvien energialähteiden käyttöä edistävää maailmanlaajuista rahastoa sekä metsien hävittämistä estäviä toimenpiteitä.”

Tarkistus 35

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 b kohta (uusi)

Direktiivi 2003/87/EY

3 e artikla – 1 a kohta (uusi)

Nykyinen teksti

Tarkistus

(1 b) Lisätään 3 e artiklaan kohta seuraavasti:

”1 a. Vuodesta 2021 alkaen tässä direktiivissä tarkoitettuja maksuttomia päästöoikeuksia ei jaeta ilmailualalle, ellei tätä vahvisteta Euroopan parlamentin ja neuvoston myöhemmin tekemällä päätöksellä, koska Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön päätöslauselman A-39/3 mukaan vuodesta 2021 alkaen sovelletaan maailmanlaajuista markkinapohjaista toimenpidettä. Tähän liittyen lainsäätäjien on otettava huomioon tämän markkinapohjaisen toimenpiteen ja EU:n päästökauppajärjestelmän välinen vuorovaikutus.”

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 36

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 2 a kohta (uusi)

Direktiivi 2003/87/EY

II a luku (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(2 a) Lisätään luku seuraavasti:

”II a luku

Laivaliikenteen sisällyttäminen soveltamisalaan, jos kansainväliselle tasolla ei edistytä

3 g a artikla

Johdanto

Vuodesta 2021 alkaen Kansainvälisen merenkulkujärjestön alaisuudessa toimivan vastaavan järjestelmän puuttuessa unionin satamissa ja unionin satamista lähteviin ja unionin satamiin suuntautuvien matkojen aikana syntyvät hiilidioksidipäästöt otetaan huomioon tässä luvussa tarkoitettulla järjestelmällä, joka toimii vuodesta 2023.

3 g b artikla

Soveltamisala

Tammikuun 1 päivään 2023 mennessä tämän luvun säännöksiä sovelletaan hiilidioksidipäästöjä koskevien päästöoikeuksien jakamiseen ja myöntämiseen aluksille, jotka saapuvat jäsenvaltion oikeudenkäyttöalueeseen kuuluvaan satamaan, ovat tällaisessa satamassa tai lähtevät sieltä asetuksen (EU) 2015/757 säännösten mukaisesti. Edellä olevia 12 ja 16 artiklaa sovelletaan merenkulkualaalla samalla tavalla kuin muihin toimiin.

3 g c artikla

Merenkulkualan lisäpäästöoikeudet

Komissio hyväksyy 1 päivään elokuuta 2021 mennessä 30 b artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä direktiiviä ja saatetaan merenkulkualan päästöoikeuksien kokonaismäärä vastaamaan muita aloja sekä säädetään alan päästöoikeuksien jakomenetelmästä huutokaupan ja hallinnoivaan jäsenvaltioon liittyvien erityissäännösten avulla. Kun merenkulkuala sisällytetään EU:n päästökauppajärjestelmään, päästöoikeuksien kokonaismäärää lisätään vastaavalla määrällä.

Seuraavassa 3 g d artiklassa tarkoitettusta päästöoikeuksien huutokaupasta saaduista tuloista 20 prosenttia käytetään 3 g d artiklan nojalla perustetun rahaston (merenkulkualan ilmatorahasto) kautta parantamaan energiatehokkuutta ja tuki-investointeja innovatiivisiin teknologioihin hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi merenkulkualalla, mukaan lukien lähimerenkulussa ja satamissa.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Komission teksti

Tarkistus

3 g d artikla**Merenkulkualan ilmastorahasto**

1. Unionin tasolla perustetaan rahasto, jolla hyvitetään merenkulkualan päästöjä, parannetaan energiatehokkuutta ja edistetään investointeja innovatiivisiin teknologioihin merenkulkualan hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi.
2. Alusten liikenteenharjoittajat voivat vapaaehtoisesti maksaa rahastoon vuotuisen jäsenyysmaksun edelliseltä kalenterivuodelta asetuksen (EU) 2015/757 mukaisesti ilmoitettujen kokonaispäästöjensä mukaisesti. Poiketen 12 artiklan 3 kohdasta rahastosta vapautetaan päästöoikeuksia yhteisesti rahaston jäsenenä olevien alusten liikenteenharjoittajien puolesta. Rahasto määrittää joka vuosi 28 päivään helmikuuta mennessä päästötonnia kohti maksun, joka on vähintään päästöoikeuksien markkinahinta edeltävänä vuonna.
3. Rahasto hankkii päästöoikeuksia sen jäsenten yhteistä päästömäärää edeltäneen kalenterivuoden aikana vastaavan määrän ja luovuttaa ne 19 artiklan nojalla perustettuun rekisteriin 30 päivään huhtikuuta mennessä kunakin vuonna myöhempää mitätöimistä varten. Maksuosuudet on julkistettava.
4. Rahastolla myös parannetaan energiatehokkuutta ja edistetään investointeja innovatiivisiin teknologioihin merenkulkualan, myös lähimerenkulun ja satamien, hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi 3 g c artiklassa tarkoitetuilla tuloilla. Kaikki rahaston tukemat investoinnit julkistetaan, ja niiden on vastattava tämän direktiivin tarkoitusta.
5. Komissiolle siirretään valta antaa delegoituja säädöksiä 23 artiklan mukaisesti tämän direktiivin täydentämiseksi tämän artiklan täytäntöönpanon osalta.

3 g e artikla**Kansainvälinen yhteistyö**

Mikäli saadaan aikaan kansainvälinen sopimus merenkulkualan kasvihuonekaasupäästöjen maailmanlaajuisista vähentämistoimista, komissio tarkastelee uudelleen tätä direktiiviä ja ehdottaa tarvittaessa muutoksia, jotta varmistetaan sen mukauttaminen tähän kansainväliseen sopimukseen.”

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 37

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 2 b kohta (uusi)

Direktiivi 2003/87/EY

5 artikla – 1 kohta – d a alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(2 b) Lisätään 5 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”d a) kaikki laitoksessa käytettävä hiilidioksidin talteenottoa ja käyttöä (CCU) koskeva tekniikka, jolla autetaan vähentämään päästöjä.”

Tarkistus 38

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 2 c kohta (uusi)

Direktiivi 2003/87/EY

6 artikla – 2 kohta – e a–e b alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(2 c) Lisätään 6 artiklan 2 kohtaan alakohdat seuraavasti:

”e a) kaikki yhteiskuntavastuuta koskevat oikeudelliset vaatimukset ja raportointivaatimukset, jotta varmistetaan ympäristösäännösten yhtäläinen ja tehokas täytäntöönpano sekä se, että kaikki olennaiset tiedot ovat toimivaltaisten viranomaisien ja sidosryhmien, myös työntekijöiden edustajien sekä kansalaisyhteiskunnan ja paikallisyhteisöjen edustajien, saatavilla siten kuin määrätään Århusin yleissopimuksessa ja säädetään sen täytäntöönpanoa unionissa koskevassa EU:n ja kansallisessa lainsäädännössä tämä direktiivi mukaan lukien;

e b) velvollisuus julkaista vuosittain kattavat ilmastomuutoksen torjuntaan ja EU:n ympäristö- sekä työterveys- ja -turvallisuudirektiivien noudattamiseen liittyvät tiedot; näiden tietojen on oltava työntekijöiden edustajien sekä laitoksia ympäröivien lähialueiden väestöön kuuluvien kansalaisyhteiskunnan edustajien saatavilla.”

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 39**Ehdotus direktiiviksi****1 artikla – 2 d kohta (uusi)**

Direktiivi 2003/87/EY

7 artikla

Nykyinen teksti

Tarkistus

(2 d) Korvataan 7 artikla seuraavasti:

7 artikla

"7 artikla

Toiminnanharjoittajan on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista suunnitelluista laitoksen luonteen tai toiminnan muutoksista tai laitoksen kapasiteetin lisäyksestä tai sen merkittävästä vähennyksestä, jotka voivat edellyttää kasvihuonekaasujen päästöluvan päivittämistä. Toimivaltaiset viranomaiset päivittävät luvan tarvittaessa. Jos laitoksen toiminnanharjoittaja muuttuu, toimivaltaisen viranomaisen on päivitettävä lupa ja merkittävä siihen uuden toiminnanharjoittajan **nimi** ja **osoite**.

Toiminnanharjoittajan on **viipymättä** ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista suunnitelluista laitoksen luonteen tai toiminnan muutoksista tai laitoksen kapasiteetin lisäyksestä tai sen merkittävästä vähennyksestä, jotka voivat edellyttää kasvihuonekaasujen päästöluvan päivittämistä. Toimivaltaiset viranomaiset päivittävät luvan tarvittaessa. Jos laitoksen toiminnanharjoittaja muuttuu, toimivaltaisen viranomaisen on päivitettävä lupa ja merkittävä siihen uuden toiminnanharjoittajan **vastaavat henkilö- ja yhteystiedot**."

Tarkistus 142**Ehdotus direktiiviksi****1 artikla – 3 kohta**

Direktiivi 2003/87/EY

9 artikla – 2–3 kohta

Komission teksti

Tarkistus

Vuodesta 2021 alkaen lineaarinen vähennyskerroin on **2,2** prosenttia.

Vuodesta 2021 alkaen lineaarinen vähennyskerroin on 2,2 prosenttia, **ja sitä tarkastellaan jatkuvasti, jotta se voidaan nostaa 2,4 prosenttiin aikaisintaan vuoteen 2024 mennessä**.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 41

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 4 kohta – a alakohta

Direktiivi 2003/87/EY

10 artikla – 1 kohta – 1 alakohta

Komission teksti

a) Lisätään 1 kohtaan kolme uutta alakohtaa:

Tarkistus

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on vuodesta 2019 joko huutokaupattava tai peruttava kaikki päästöoikeudet, joita ei myönnetä maksutta 10 a ja 10 c artiklan mukaisesti ja joita ei siirretä markkinavakaussvarantoon.”

Tarkistus 42

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 4 kohta – a alakohta

Direktiivi 2003/87/EY

10 artikla – 1 kohta – 2 alakohta

Komission teksti

Vuodesta 2021 alkaen **jäsenvaltioiden huutokauppaamien** päästöoikeuksien osuus on 57 prosenttia.

Tarkistus

Vuodesta 2021 alkaen **huutokaupattujen tai mitätöityjen** päästöoikeuksien osuus on 57 prosenttia, ja tämä osuus vähenee enintään viisi prosenttiyksikköä 1 päivänä tammikuuta 2021 alkavan koko kymmenvuotisen kauden aikana 10 a artiklan 5 kohdan mukaisesti. Tällainen mukautus tapahtuu ainoastaan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti huutokaupattavien päästöoikeuksien vähentämisen muodossa. Jos mitään mukautusta ei tehdä tai mukautus on alle viisi prosenttiyksikköä, jäljelle jäävät päästöoikeudet mitätöidään. Mitätöiminen koskee enintään 200:aa miljoonaa päästöoikeutta.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 43**Ehdotus direktiiviksi****1 artikla – 4 kohta – a alakohta**

Direktiivi 2003/87/EY

10 artikla – 1 kohta – 3 alakohta

Komission teksti

Vuosina 2021–2030 kaksi prosenttia päästöoikeuksien kokonaismäärästä huutokaupataan sellaisen rahaston perustamiseksi, jolla parannetaan energiatehokkuutta ja nykyaikaistetaan tiettyjen jäsenvaltioiden energijärjestelmiä, kuten tämän direktiivin 10 d artiklassa säädetään ("nykyaikaistamisrahasto").

Tarkistus

Vuosina 2021–2030 kaksi prosenttia päästöoikeuksien kokonaismäärästä huutokaupataan sellaisen rahaston perustamiseksi, jolla parannetaan energiatehokkuutta ja nykyaikaistetaan tiettyjen jäsenvaltioiden energijärjestelmiä, kuten tämän direktiivin 10 d artiklassa säädetään ("nykyaikaistamisrahasto"). **Tässä alakohdassa tarkoitettu määrä on osa toisessa alakohdassa tarkoitettua huutokaupattavien päästöoikeuksien 57 prosentin osuutta.**

Tarkistus 44**Ehdotus direktiiviksi****1 artikla – 4 kohta – a alakohta**

Direktiivi 2003/87/EY

10 artikla – 1 kohta – 3 a alakohta (uusi)

*Komission teksti**Tarkistus*

Lisäksi 3 prosenttia vuosina 2012–2030 myönnettävien päästöoikeuksien kokonaismäärästä on huutokaupattava sellaisten toimialojen tai toimialojen osien hyväksi, jotka ovat alttiina todelliselle hiilivuotoriskille sen vuoksi, että sähkön hintoihin tämän direktiivin 10 a artiklan 6 kohdan mukaisesti siirretyistä kasvihuonekaasupäästöihin liittyvistä kustannuksista aiheutuu tosiasiallisesti merkittäviä välillisiä kustannuksia. Kaksi kolmannesta tässä alakohdassa tarkoitettua määräästä on osa toisessa alakohdassa tarkoitettua huutokaupattavien päästöoikeuksien 57 prosentin osuutta.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 45

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 4 kohta – a alakohta

Direktiivi 2003/87/EY

10 artikla – 1 kohta – 3 b alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

Oikeudenmukaisen siirtymän rahasto perustetaan 1 päivänä tammikuuta 2021 täydentämään Euroopan aluekehitysrahastoa ja Euroopan sosiaalirahastoa ja se rahoitetaan rahastomalla kaksi prosenttia huutokauppataloista.

Näiden huutokauppojen tulot on säilytettävä unionin tasolla ja ne on käytettävä sellaisten alueiden tukemiseen, joilla on paljon työntekijöitä hiilestä riippuvaisilla aloilla ja joiden BKT asukasta kohden alittaa huomattavasti unionin keskiarvon. Näiden toimenpiteiden on oltava toissijaisuusperiaatteen mukaisia.

Oikeudenmukaiseen siirtymään tähtäävät huutokauppatalot voidaan käyttää eri tavoilla, joita voivat olla:

- uudelleensijoitus- ja/tai liikkuvuussolujen luominen;
- koulutusaloitteet työntekijöiden osaamisen kohentamiseksi tai työntekijöiden kouluttamiseksi uudelleen;
- tuki työnhaussa;
- yritysten perustaminen ja
- tarkkailu- ja ennakointitoimenpiteet, joilla vältetään tai vähennetään rakenneuudistusprosessin kielteistä vaikutusta fyysiseen ja psyykkiseen terveyteen.

Koska oikeudenmukaisen siirtymän rahastosta rahoitettavat ydintoimet liittyvät tiiviisti työmarkkinoihin, työmarkkinaosapuolet on otettava aktiivisesti mukaan rahastojen hallintaan Euroopan sosiaalirahastokomitean mallin mukaisesti ja paikallisten työmarkkinaosapuolten osallistumisen on oltava keskeinen edellytys hankkeiden rahoitukselle.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 46**Ehdotus direktiiviksi****1 artikla – 4 kohta – a alakohta**

Direktiivi 2003/87/EY

10 artikla – 1 kohta – 4 alakohta

Komission teksti

Jäljelle jäävä jäsenvaltioiden huutokauppaamien päästöoikeuksien kokonaismäärä jaetaan 2 kohdan mukaisesti.

Tarkistus

Jäljelle jäävä jäsenvaltioiden huutokauppaamien päästöoikeuksien kokonaismäärä, **josta on vähennetty 10 a artiklan 8 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu päästöoikeuksien määrä**, jaetaan 2 kohdan mukaisesti.

Tarkistus 47**Ehdotus direktiiviksi****1 artikla – 4 kohta – a alakohta**

Direktiivi 2003/87/EY

10 artikla – 1 kohta – 4 a alakohta (uusi)

*Komission teksti**Tarkistus*

Tammikuun 1 päivänä 2021 perutaan 800 miljoonaa markkinatakausvarastoon siirrettyä päästöoikeutta.

Tarkistus 48**Ehdotus direktiiviksi****1 artikla – 4 kohta – b alakohta – ii alakohta**

Direktiivi 2003/87/EY

10 artikla – 2 kohta – b alakohta

Komission teksti

b) 10 prosenttia huutokaupattavien päästöoikeuksien kokonaismäärästä jaetaan tiettyjen jäsenvaltioiden kesken yhteisvastuullisuuden ja kasvun edistämiseksi yhteisössä, jolloin näiden jäsenvaltioiden a alakohdan mukaisesti huutokauppaamien päästöoikeuksien määrää lisätään liitteessä II a määritellyillä prosenttiosuuksilla.

Tarkistus

b) 10 prosenttia huutokaupattavien päästöoikeuksien kokonaismäärästä jaetaan tiettyjen jäsenvaltioiden kesken yhteisvastuullisuuden ja kasvun edistämiseksi yhteisössä, jolloin näiden jäsenvaltioiden a alakohdan mukaisesti huutokauppaamien päästöoikeuksien määrää lisätään liitteessä II a määritellyillä prosenttiosuuksilla. **Tämän direktiivin 10 d artiklassa tarkoitetun nykyaikaistamisrahaston tukeen oikeutettujen jäsenvaltioiden liitteessä II a määritellyt prosenttiosuus päästöoikeuksista siirretään niiden osuuteen nykyaikaistamisrahastossa.**

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 49

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 4 kohta – b a alakohta (uusi)

Direktiivi 2003/87/EY

10 artikla – 3 kohta – johdantokappale

Nykyinen teksti

Tarkistus

b a) Korvataan 3 kohdan johdantokappale seuraavasti:

3. Jäsenvaltioiden on päätettävä, miten päästöoikeuksien huutokaupasta saatuja tuloja käytetään. **Vähintään 50** prosenttia 2 kohdassa tarkoitettusta päästöoikeuksien huutokaupasta saatavista tuloista, **mukaan luettuina kaikki 2 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettua huutokaupasta saadut tulot**, taikka näitä tuloja vastaava määrä, **olisi** käytettävä yhteen tai useampaan seuraavista tarkoituksista:

”3. Jäsenvaltioiden on päätettävä, miten päästöoikeuksien huutokaupasta saatuja tuloja käytetään. **100** prosenttia **kaikista** 2 kohdassa tarkoitettua päästöoikeuksien huutokaupasta saatavista tuloista taikka näitä tuloja vastaava määrä **on** käytettävä yhteen tai useampaan seuraavista tarkoituksista.”

Tarkistus 50

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 4 kohta – b b alakohta (uusi)

Direktiivi 2003/87/EY

10 artikla – 3 kohta – b alakohta

Nykyinen teksti

Tarkistus

b b) Korvataan 3 kohdan b alakohta seuraavasti:

b) uusiutuvien energiamuotojen kehittäminen, jotta voidaan täyttää uusiutuvista lähteistä tuotetun energian 20 prosentin osuutta vuoteen **2020** mennessä koskeva **yhteisön** sitoumus, ja muiden turvalliseen ja kestäväan vähähiiliseen talouteen siirtymistä edistävien teknologioiden kehittäminen sekä energiatehokkuuden tehostamista 20 prosentilla vuoteen **2020** mennessä koskevan **yhteisön** sitoumuksen täyttämisen edistäminen;

”b) uusiutuvien energiamuotojen kehittäminen, jotta voidaan täyttää uusiutuvista lähteistä tuotetun energian 20 prosentin osuutta vuoteen **2030** mennessä koskeva **unionin** sitoumus, ja muiden turvalliseen ja kestäväan vähähiiliseen talouteen siirtymistä edistävien teknologioiden kehittäminen sekä energiatehokkuuden tehostamista 20 prosentilla vuoteen **2030** mennessä **asianmukaisissa säädöksissä säädetyillä tasoilla** koskevan **unionin** sitoumuksen täyttämisen edistäminen;”

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 51

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 4 kohta – b c alakohta (uusi)

Direktiivi 2003/87/EY

10 artikla – 3 kohta – f alakohta

Nykyinen teksti

Tarkistus

b c) Korvataan 3 artiklan f kohta seuraavasti:

f) vähäpäästöisiin ja julkisiin liikennemuotoihin siirtymiseen rohkaiseminen;

”f) vähäpäästöisiin ja julkisiin liikennemuotoihin siirtymiseen rohkaiseminen **ja sen tukeminen, ellei hiilidioksidikustannuksia oteta vastaavalla tavalla huomioon muissa maaliikenteen muodoissa ja sähköisissä liikennemuodoissa, kuten rautatieliikenteessä, ja muussa sähköisessä maaliikenteessä ottaen huomioon niistä aiheutuvat välilliset EU:n päästökauppajärjestelmään liittyvät kustannukset.**”

Tarkistus 52

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 4 kohta – b d alakohta (uusi)

Direktiivi 2003/87/EY

10 artikla – 3 kohta – h alakohta

Nykyinen teksti

Tarkistus

b d) Korvataan 3 kohdan h alakohta seuraavasti:

h) energiatehokkuuden ja lämpöeristyksen parantamiseen tähtäävät tai rahoitustukea tarjoavat toimenpiteet pieni- ja keskituloisiin kotitalouksiin liittyviin yhteiskunnallisiin näkökohtiin vastaamiseksi;

”h) energiatehokkuuden, **kaukolämpöjärjestelmien** ja lämpöeristyksen parantamiseen tähtäävät tai rahoitustukea tarjoavat toimenpiteet pieni- ja keskituloisiin kotitalouksiin liittyviin yhteiskunnallisiin näkökohtiin vastaamiseksi;”

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 53

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 4 kohta – c alakohta

Direktiivi 2003/87/EY

10 artikla – 3 kohta – j alakohta

Komission teksti

- j) varojen käyttäminen rahoitustoimenpiteisiin sellaisten toimialojen tai toimialojen osien hyväksi, jotka ovat alttiina todelliselle hiilivuotoriskille sen vuoksi, että sähkön hintoihin siirretyistä kasviuonekaasupäästöihin liittyvistä kustannuksista aiheutuu tosiasiallisesti merkittäviä välillisiä kustannuksia, sillä edellytyksellä, että nämä toimenpiteet täyttävät 10 a artiklan 6 kohdassa esitetyt edellytykset;

Tarkistus

- j) varojen käyttäminen rahoitustoimenpiteisiin sellaisten toimialojen tai toimialojen osien hyväksi, jotka ovat alttiina todelliselle hiilivuotoriskille sen vuoksi, että sähkön hintoihin siirretyistä kasviuonekaasupäästöihin liittyvistä kustannuksista aiheutuu tosiasiallisesti merkittäviä välillisiä kustannuksia, sillä edellytyksellä, että **enintään 20 prosenttia tuloista käytetään tähän tarkoitukseen ja** nämä toimenpiteet täyttävät 10 a artiklan 6 kohdassa esitetyt edellytykset;

Tarkistus 54

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 4 kohta – c alakohta

Direktiivi 2003/87/EY

10 artikla – 3 kohta – 1 alakohta

Komission teksti

- l) taitojen kehittäminen ja työvoiman uudelleenkohdentaminen aloilla, joihin työpaikkojen siirtyminen on vaikuttanut **siirryttäessä vähähiiliseen talouteen**, tiiviissä yhteistyössä työmarkkinaosapuolten kanssa.

Tarkistus

- l) **vähähiiliseen talouteen siirtymisen sosiaalisten vaikutusten käsittely ja** taitojen kehittäminen ja työvoiman uudelleenkohdentaminen aloilla, joihin työpaikkojen siirtyminen on vaikuttanut, tiiviissä yhteistyössä työmarkkinaosapuolten kanssa.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 55

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 4 kohta – c a alakohta (uusi)

Direktiivi 2003/87/EY

10 artikla – 3 kohta – 1 a alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

c a) Lisätään 3 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Nämä tiedot toimitetaan komission toimittamaa yhdenmukaista mallia käyttäen, ja ne käsittävät tiedot huutokauppatulojen käytöstä eri luokissa sekä tiedot varojen käytön täydentävyydestä. Komissio julkaisee nämä tiedot verkkosivustollaan.”

Tarkistus 56

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 4 kohta – c b alakohta (uusi)

Direktiivi 2003/87/EY

10 artikla – 3 kohta – 2 alakohta

Nykyinen teksti

Tarkistus

c b) Korvataan 3 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

Jäsenvaltioiden katsotaan täyttäneen tämän kohdan säännökset, jos ne ovat hyväksyneet ja panevat täytäntöön, erityisesti myös kehitysmaissa, verotuksellisia tai rahoitustukipolitiikkoja tai **rahoitustukea** tarjoavia kansallisia sääntelypolitiikkoja, jotka on laadittu ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tarkoituksia varten ja joiden arvo vastaa **50:tä** prosenttia 2 kohdassa tarkoitettusta päästöoikeuksien huutokaupasta **saatavista tuloista, kaikki 2 kohdan b ja c alakohdassa mainituista huutokaupoista saatavat tulot mukaan luettuina.**

”Jäsenvaltioiden katsotaan täyttäneen tämän kohdan säännökset, jos ne ovat hyväksyneet ja panevat täytäntöön, erityisesti myös kehitysmaissa, verotuksellisia tai rahoitustukipolitiikkoja tai **lisärahoitustukea** tarjoavia kansallisia sääntelypolitiikkoja, jotka on laadittu ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tarkoituksia varten ja joiden arvo vastaa **100:aa** prosenttia 2 kohdassa tarkoitettusta päästöoikeuksien huutokaupasta **saatavista tuloista, sekä raportoineet näistä politiikoista komission toimittamaa yhdenmukaista mallia käyttäen.**”

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 57

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 4 kohta – d alakohta

Direktiivi 2003/87/EY

10 artikla – 4 kohta – 1–3 alakohta

Komission teksti

d) Korvataan 4 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

”Siirretään komissiolle valta antaa **23** artiklan mukaisesti *delegoitu säädös*.”

Tarkistus

d) korvataan 4 kohdan **ensimmäinen, toinen ja** kolmas alakohta seuraavasti:

”**4.** Siirretään komissiolle valta antaa **30 b** artiklan mukaisesti *delegoituja säädöksiä tämän direktiivin täydentämiseksi yksityiskohtaisilla järjestelyillä, jotka koskevat huutokaupan ajoitusta, hallinnointia ja muita näkökohtia, joilla varmistetaan, että huutokauppa toteutetaan avoimella, yhdenmukaistetulla ja syrjimättömällä tavalla. Tätä varten prosessin olisi oltava ennakoitavissa erityisesti huutokauppojen ajoituksen ja jaksottamisen sekä huutokaupan kohteeksi tulevien arvioitujen päästöoikeuksien määrien osalta. Jos arviointi osoittaa yksittäisten teollisuudenalojen osalta, että merkittävän hiilivuodon riskille alttiisiin toimialoihin tai toimialojen osiin ei ole odotettavissa merkittävää vaikutusta, komissio voi markkinoiden asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi poikkeuksellisissa olosuhteissa mukauttaa aikataulua 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua, 1 päivänä tammikuuta 2013 alkavaa kautta varten. Komissio voi tehdä enintään yhden tällaisen mukautuksen enintään 900 miljoonan päästöoikeuden osalta.*

Huutokaupat on suunniteltava siten, että

- a) *toiminnanharjoittajilla ja erityisesti EU:n päästökaupparjestelmään osallistuvilla pk-yrityksillä on täydet, oikeudenmukaiset ja yhtäläiset mahdollisuudet osallistua niihin;*
- b) *kaikilla osallistujilla on mahdollisuus saada samat tiedot samaan aikaan ja että osallistujat eivät haittaa huutokaupan sujumista;*
- c) *huutokauppojen järjestäminen ja niihin osallistuminen on kustannustehokasta ja vältetään tarpeettomia hallinnollisia kustannuksia; sekä*
- d) *päästöoikeuksia on vähäisten päästöjen aiheuttajien saatavilla.”*

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 58

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 4 kohta – d a alakohta (uusi)

Direktiivi 2003/87/EY

10 artikla – 4 kohta – 4 a alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

d a) Lisätään 4 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle joka toinen vuosi kertomus niiden alueella kansallisten toimenpiteiden vuoksi vähennettävästä sähköntuotantokapasiteetista. Komissio laskee näitä vähennyksiä vastaavien päästöoikeuksien määrän ja ilmoittaa sen jäsenvaltioille. Jäsenvaltiot voivat perua vastaavan päästöoikeuksien määrän 2 kohdan mukaisesti jaettavasta kokonaismäärästä.”

Tarkistus 59

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 4 kohta – d b alakohta (uusi)

Direktiivi 2003/87/EY

10 artikla – 5 kohta

Nykyinen teksti

Tarkistus

d b) Korvataan 5 kohta seuraavasti:

5. Komissio seuraa **Euroopan päästöoikeusmarkkinoiden** toimintaa. Se toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle **päästöoikeusmarkkinoiden** toiminnasta vuosittain kertomuksen, mukaan luettuna huutokauppojen toteuttamisesta, likviditeetistä ja kaupatuista määristä. Jäsenvaltioiden on **tarvittaessa** varmistettava, että asiaa koskevat tiedot toimitetaan komissiolle vähintään kaksi kuukautta ennen kuin komissio hyväksyy kertomuksen.

”5. Komissio seuraa **EU:n päästökauppajärjestelmän** toimintaa. Se toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle **järjestelmän** toiminnasta vuosittain kertomuksen, mukaan luettuna huutokauppojen toteuttamisesta, likviditeetistä ja kaupatuista määristä. **Kertomuksessa käsitellään myös EU:n päästökauppajärjestelmän vuorovaikutusta unionin muiden ilmasto- ja energiapolitiikkojen kanssa, mukaan luettuna se, kuinka näillä politiikoilla vaikutetaan päästökauppajärjestelmän tarjonnan ja kysynnän tasapainoon ja kuinka politiikat vastaavat unionin vuosien 2030 ja 2050 ilmasto- ja energiatavoitteita. Kertomuksessa otetaan huomioon myös hiilivuodon riski ja vaikutus investointeihin unionissa.** Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asiaa koskevat tiedot toimitetaan komissiolle vähintään kaksi kuukautta ennen kuin komissio hyväksyy kertomuksen.”

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 60

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 5 kohta – a alakohta

Direktiivi 2003/87/EY

10 a artikla – 1 kohta – 1–2 alakohta

Komission teksti

a) Korvataan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Siirretään komissiolle valta antaa **23** artiklan mukaisesti **delegoitu säädös**.” Kyseisen säädöksen perusteella jaetaan lisää päästöoikeuksia uudesta uusien osallistujien varannosta merkittäviin tuotannon **lisäyksiin soveltamalla samoja raja-arvoja ja jaettavien päästöoikeuksien mukautuksia kuin toiminnan osittaiseen lopettamiseen.**”

Tarkistus

a) Korvataan 1 kohdan **ensimmäinen ja** toinen alakohta seuraavasti:

”**1.** Siirretään komissiolle valta antaa **30 b** artiklan mukaisesti **delegoituja säädöksiä tämän direktiivin täydentämiseksi määrittäen jäljempänä 4, 5 ja 7 kohdassa tarkoitettujen joilla täydennetään tätä direktiiviä ja saatetaan merenkulkualan päästöoikeuksien kokonaismäärä vastaamaan muita aloja ja säädetään alan päästöoikeuksien jakomenetelmästä huutokaupan ja hallinnoivaan jäsenvaltioon liittyvien erityissäännösten avulla päästöoikeuksien jakamista koskevia unionin laajuisia ja täysin yhdenmukaistettuja toimenpiteitä, mukaan lukien 19 kohdan yhdenmukaistettua soveltamista varten tarpeelliset säännökset.** Kyseisen säädöksen perusteella jaetaan lisää päästöoikeuksia uudesta uusien osallistujien varannosta merkittäviin tuotannon **muutoksiin.** **Siinä säädetään erityisesti, että vähintään 10 prosentin suuruinen tuotannon lisäys tai vähennys kahden edeltävän vuoden todennettujen tuotantotietojen liukuvana keskiarvona verrattuna 11 artiklan mukaisesti raportoituun tuotantotoimintaan on mukautettava vastaavalla päästöoikeuksien määrällä lisäämällä päästöoikeuksia 7 kohdassa tarkoitettuun varantoon tai vapauttamalla niitä varannosta.**

Komissio ottaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen delegoidun säädöksen valmistelussa huomioon tarpeen rajoittaa hallinnollista monimutkaisuutta ja estää järjestelmän väärinkäyttö. Se voi siksi tarpeen mukaan ja perustelluissa tapauksissa soveltaa erityistapauksissa joustavuutta tässä kohdassa tarkoitettujen kynnyksarvojen soveltamisessa.”

Tarkistus 61

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 5 kohta – a alakohta (uusi)

Direktiivi 2003/87/EY

10 a artikla – 1 kohta – 3 alakohta

Nykyinen teksti

Tarkistus

a a) Korvataan 1 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Nykyinen teksti

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuilla toimenpiteillä on siinä määrin kuin se on toteutettavissa määriteltävä **yhteisön** laajuiset ennakoita asetetut vertailuarvot sen varmistamiseksi, että oikeudet jaetaan tavalla, joka tarjoaa kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen ja energiatehokkaisuun tekniikkoihin liittyviä kannustimia, ja siten, että otetaan huomioon tehokkaimmat tekniikat, korvaavat ratkaisut, vaihtoehtoiset tuotantomenetelmät, tehokas yhteistuotanto, prosessikaasujen energian tehokas talteenotto, biomassan käyttö sekä hiilidioksidin talteenotto ja varastointi, jos tällaisia laitoksia on käytettävissä, ja ettei jaolla kannusteta päästöjen lisäämiseen. Maksuttomia päästöoikeuksia ei saa jakaa sähköntuotannolle lukuun ottamatta tapauksia, jotka kuuluvat 10 c artiklan soveltamisalaan, ja prosessikaasuista tuotettua sähköä.

Tarkistus

”Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuilla toimenpiteillä on siinä määrin kuin se on toteutettavissa määriteltävä **unionin** laajuiset ennakoita asetetut vertailuarvot sen varmistamiseksi, että oikeudet jaetaan tavalla, joka tarjoaa kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen ja energiatehokkaisuun tekniikkoihin liittyviä kannustimia, ja siten, että otetaan huomioon tehokkaimmat tekniikat, korvaavat ratkaisut, vaihtoehtoiset tuotantomenetelmät, tehokas yhteistuotanto, prosessikaasujen energian tehokas talteenotto, biomassan käyttö sekä hiilidioksidin talteenotto ja varastointi **sekä hiilidioksidin talteenotto ja käyttö**, jos tällaisia laitoksia on käytettävissä, ja ettei jaolla kannusteta päästöjen lisäämiseen. Maksuttomia päästöoikeuksia ei saa jakaa sähköntuotannolle lukuun ottamatta tapauksia, jotka kuuluvat 10 c artiklan soveltamisalaan, ja prosessikaasuista tuotettua sähköä.”

Tarkistus 62

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 5 kohta – b alakohta

Direktiivi 2003/87/EY

10 a artikla – 2 kohta – 3 alakohta – johdantokappale

Komission teksti

Maksutta jaettavia päästöoikeuksia koskevia vertailuarvoja mukautetaan satunnaisvoittojen välttämiseksi ja teknologisen edistymisen huomioon ottamiseksi vuosina 2007–2008 ja kunakin myöhempänä kautena, jota varten maksutta jaettavat päästöoikeudet määritetään 11 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Tällä mukautuksella alennetaan 10 a artiklan mukaisesti hyväksytyssä säädöksessä asetettuja vertailuarvoja yhdellä prosentilla arvosta, joka asetettiin vuosina 2007–2008 koskevien tietojen perusteella kunkin vuoden osalta vuoden 2008 ja kyseessä olevan ilmaisjakokauden puolivälin välillä, paitsi jos:

Tarkistus

Siirretään komissiolle valta antaa 30 b artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän direktiivin täydentämiseksi maksuttomia päästöoikeuksia koskevien tarkistettujen vertailuarvojen määrittämiseksi. Kyseisten säädösten on oltava tämän artiklan 1 kohdan nojalla annettujen delegoitujen säädösten mukaisia, ja niissä on noudatettava seuraavaa:

Tarkistus 63

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 5 kohta – b alakohta

Direktiivi 2003/87/EY

10 a artikla – 2 kohta – 3 alakohta – -i alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

-i) vertailuarvot määritetään kaudeksi 2021–2025 niiden tietojen perusteella, jotka on toimitettu 11 artiklan mukaisesti vuosilta 2016–2017;

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 64

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 5 kohta – b alakohta

Direktiivi 2003/87/EY

10 a artikla – 2 kohta – 3 alakohta – -i a alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- i a) komissio määrittää näihin tietoihin perustuvien vertailuarvojen ja komission päätöksessä 2011/278/EU olevan vertailuarvon vertailun pohjalta kunkin vertailuarvon vuosittaisen vähennyksen ja soveltaa sitä vuosina 2013–2020 sovellettaviin vertailuarvoihin kauden 2008–2023 kunkin vuoden osalta vuosien 2021–2025 vertailuarvojen määrittämiseksi;*

Tarkistus 65

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 5 kohta – b alakohta

Direktiivi 2003/87/EY

10 a artikla – 2 kohta – 3 alakohta – i alakohta

Komission teksti

Tarkistus

- i) komissio määrittää 11 artiklan mukaisesti toimitettujen tietojen perusteella, poikkeavatko 10 a artiklan periaatteiden mukaisesti lasketut vertailuarvot yli 0,5 prosentilla joko ylös- tai alaspäin edellä mainitusta vuosien 2007–2008 perusteella lasketusta vuosittaisesta vähennyksestä. Mikäli näin on, vertailuarvoa mukautetaan joko 0,5 prosenttia tai 1,5 prosenttia kunkin vuoden osalta vuoden 2008 ja sen kauden keskilälin välillä, jona ilmaisjako suoritetaan;*

- i) jos parannusten määrä ei 11 artiklan mukaisesti toimitettujen tietojen perusteella ylitä 0,25:tä prosenttia, vertailuarvoa on tällöin laskettava kyseisellä prosenttiosuudella kaudella 2021–2025 kutakin vuotta 2008–2023 vastaavasti;*

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 66**Ehdotus direktiiviksi****1 artikla – 5 kohta – b alakohta**

Direktiivi 2003/87/EY

10 a artikla – 2 kohta – 3 alakohta – ii alakohta

Komission teksti

ii) Poiketen tästä aromaattisia aineita, vetyä ja synteetisikasuja koskevia vertailuarvoja mukautetaan samalla prosenttiosuudella kuin jalostamojen vertailuarvoja, jotta säilytetään näiden tuotteiden tuottajille tasapuoliset toimintaedellytykset.

Tarkistus

ii) jos parannuksen aste ylittää 11 artiklan mukaisesti toimitettujen tietojen perusteella 1,75 prosenttia, vertailuarvoa on tällöin laskettava kyseisellä prosenttiosuudella kaudella 2021–2025 kutakin vuotta 2008–2023 vastaavasti.

Tarkistus 67**Ehdotus direktiiviksi****1 artikla – 5 kohta – b alakohta**

Direktiivi 2003/87/EY

10 a artikla – 2 kohta – 4 alakohta

Komission teksti

Komissio hyväksyy tätä koskevan täytäntöönpanosäädöksen 22 a artiklan mukaisesti.

Tarkistus

Poistetaan.

Tarkistus 68**Ehdotus direktiiviksi****1 artikla – 5 kohta – b a alakohta (uusi)**

Direktiivi 2003/87/EY

10 a artikla – 2 kohta – 3 a alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

b a) Lisätään 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Vertailuarvot määritetään kaudeksi 2026–2030 samalla tavoin 11 artiklan mukaisesti annettujen tietojen pohjalta vuosiksi 2021–2022 ja soveltaen kunakin vuonna 2008–2028 sovellettavaa vuotuista vähennysastetta.”

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 69

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 5 kohta – b b alakohta (uusi)

Direktiivi 2003/87/EY

10 a artikla – 2 kohta – 3 b alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

b b) Lisätään 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

ii) Poiketen tästä aromaattisia aineita, vetyä ja synteetikaasuja koskevia vertailuarvoja mukautetaan samalla prosenttiosuudella kuin jalostamojen vertailuarvoja, jotta säilytetään näiden tuotteiden tuottajille tasapuoliset toimintaedellytykset.

”Poiketen tästä aromaattisia aineita, vetyä ja synteetikaasuja koskevia vertailuarvoja mukautetaan samalla prosenttiosuudella kuin jalostamojen vertailuarvoja, jotta säilytetään näiden tuotteiden tuottajille tasapuoliset toimintaedellytykset.”

Tarkistus 165

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 5 alakohta – b c alakohta (uusi)

Direktiivi 2003/87/EY

10 a artikla – 3 kohta

Nykyinen teksti

Tarkistus

b c) Lisätään 3 kohtaan alakohta seuraavasti:

Ellei 4 ja 8 kohdasta muuta johdu, ja sen estämättä, mitä 10 c artiklassa säädetään, päästöoikeuksia ei jaeta maksutta sähköntuottajille eikä hiilidioksidin talteenottolaitoksille, sen kuljetusputkistoille tai varastointipaikoille.

”Ellei 4 ja 8 kohdasta muuta johdu, ja sen estämättä, mitä 10 c artiklassa säädetään, päästöoikeuksia ei jaeta maksutta sähköntuottajille eikä hiilidioksidin talteenottolaitoksille, sen kuljetusputkistoille tai varastointipaikoille. **Sähköntuottajat, jotka tuottavat sähköä jäännöskaasusta, eivät ole tämän direktiivin 3 u artiklassa tarkoitettuja sähköntuottajia. Vertailuarvoja laskettaessa on otettava huomioon sähköntuotantoon käytettävien jäännöskaasujen kokonaishiilipitoisuus.**”

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 70

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 5 kohta – b d alakohta (uusi)

Direktiivi 2003/87/EY

10 a artikla – 4 kohta

Nykyinen teksti

Tarkistus

b d) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

4. Kaukolämpöä ja direktiivissä 2004/8/EY määritellyllä tehokkaalla yhteistuotannolla taloudellisesti perusteltavissa olevaan kysyntään vastaamiseksi tapahtuvaa lämmön tai jäähdytyksen tuotantoa varten jaetaan päästöoikeuksia maksutta. **Näille laitoksille tällaisen lämmöntuotannon osalta jaettava kokonaismäärää tarkistetaan vuoden 2013 jälkeen vuosittain 9 artiklassa tarkoitetulla lineaarisella määrällä.**

"4. Kaukolämpöä ja direktiivissä 2004/8/EY määritellyllä tehokkaalla yhteistuotannolla taloudellisesti perusteltavissa olevaan kysyntään vastaamiseksi tapahtuvaa lämmön tai jäähdytyksen tuotantoa varten jaetaan päästöoikeuksia maksutta."

Tarkistus 71

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 5 kohta – c alakohta

Direktiivi 2003/87/EY

10 a artikla – 5 kohta

Komission teksti

Tarkistus

Jotta noudatetaan 10 artiklassa määritettyä huutokaupattavien päästöoikeuksien osuutta, kunakin vuonna, jona maksuttomien päästöoikeuksien yhteenlaskettu määrä ei saavuta jäsenvaltion huutokaupattavaa osuutta noudattavaa enimmäismäärää, jäljellä olevat päästöoikeudet kyseiseen tasoon saakka on käytettävä estämään tai rajoittamaan maksuttomien päästöoikeuksien vähennystä, jotta noudatetaan jäsenvaltion huutokaupattavaa osuutta myöhemminä vuosina. Jos kuitenkin saavutetaan enimmäismäärä, maksutta jaettavien päästöoikeuksien määrää on mukautettava vastaavasti. Kaikki tällaiset mukautukset on tehtävä yhdenmukaisella tavalla.

"5. Jos maksuttomien päästöoikeuksien yhteenlaskettu määrä tietyssä vuonna ei saavuta enimmäismäärää ja noudatetaan 10 artiklan 1 kohdassa säädettyä jäsenvaltion huutokaupattavaa osuutta, jäljellä olevat päästöoikeudet kyseiseen tasoon saakka on käytettävä estämään tai rajoittamaan maksuttomien päästöoikeuksien vähennystä seuraavina vuosina. Jos enimmäismäärä kuitenkin saavutetaan, enintään viiden prosenttiyksikön vähennyksiä vastaava määrä päästöoikeuksia jäsenvaltioiden 10 artiklan 1 kohdan mukaisesti 1 päivänä tammikuuta 2021 alkavana koko kymmenvuotisena kautena huutokaupattavien päästöoikeuksien osuudesta jaetaan maksutta toimialoille ja toimialojen osille 10 b artiklan mukaisesti. Jos tämä vähennys ei kuitenkaan riitä täyttämään toimialojen ja toimialojen osien kysyntää 10 b artiklan mukaisesti, maksutta jaettavien päästöoikeuksien määrää on mukautettava vastaavasti yhtenäisellä monialaisella korjauskertoimella, jota sovelletaan aloihin, joiden kolmansien maiden kanssa käymän kaupan intensiteetti on alle 15 prosenttia tai joiden hiili-intensiteetti on alle 7 kg hiilidioksidia/euroa bruttoarvonlisyistä.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 72

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 5 kohta – d alakohta

Direktiivi 2003/87/EY

10 a artikla – 6 kohta – 1 alakohta

Komission teksti

Jäsenvaltioiden olisi hyväksyttävä rahoitustoimenpiteitä sellaisten toimialojen tai toimialojen osien hyväksi, jotka ovat alttiina todelliselle hiilivuotoriskille sen vuoksi, että sähkön hintoihin siirretyistä kasvihuonekaasupäästöihin liittyvistä kustannuksista aiheutuu tosiasiallisesti merkittäviä välillisiä kustannuksia, ottaen huomioon mahdolliset vaikutukset sisämarkkinoihin. Kyseisten rahoitustoimenpiteiden, joilla hyvitetään osa näistä kustannuksista, on oltava valtiontukisääntöjen mukaisia.

Tarkistus

6. Otetaan käyttöön unionin tason keskitetty järjestely hyvityksen tarjoamiseksi sellaisille toimialoille ja toimialojen osille, jotka ovat alttiina todelliselle hiilivuotoriskille sen vuoksi, että kasvihuonekaasupäästöihin liittyvistä sähkön hintaan siirretyistä todellisista kustannuksista aiheutuu merkittäviä välillisiä kustannuksia.

Hyvityksen on oltava oikeassa suhteessa sähkön hintoihin todella siirrettyihin kasvihuonekaasupäästöjen kustannuksiin ja sitä on sovellettava noudattaen vastaavissa valtiontukia koskevissa ohjeissa määritettyjä sääntöjä, jotta vältetään sisämarkkinoihin kohdistuvat kielteiset vaikutukset ja aiheutuneiden kustannusten liiallinen hyvittäminen.

Jos saatavissa olevan hyvityksen määrä ei riitä korvaamaan hyvityskelpoisia välillisiä kustannuksia, kaikkien hyvityskelpoisten laitosten saatavissa olevaa hyvityksen määrää on pienennettävä yhdenmukaisesti.

Siirretään komissiolle valta antaa 30 b artiklan mukaisesti delegoitu säädös tämän direktiivin täydentämiseksi tässä kohdassa tarkoitetulla tavalla niin, että otetaan käyttöön menettelyt rahaston luomiseksi ja käyttämiseksi.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 73

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 5 kohta – d a alakohta (uusi)

Direktiivi 2003/87/EY

10 a artikla – 6 kohta – 1 a alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

d a) Lisätään 6 kohtaan uusi alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltiot voivat hyväksyä kansallisia rahoitustoimenpiteitä sellaisten toimialojen tai toimialojen osien hyväksi, jotka ovat alttiina todelliselle hiilivuotoriskille sen vuoksi, että sähkön hintoihin siirretyistä kasvihuonekaasupäästöihin liittyvistä kustannuksista aiheutuu tosiasiallisesti merkittäviä välillisiä kustannuksia, ottaen huomioon mahdolliset vaikutukset sisämarkkinoihin. Kyseisten rahoitustoimenpiteiden, joilla hyvitetään osa näistä kustannuksista, on oltava valtiontukisääntöjen ja tämän direktiivin 10 artiklan 3 kohdan mukaisia. Tällaiset kansalliset toimet yhdistettyinä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun tukeen eivät saa ylittää vastaavissa valtiontukia koskevissa ohjeissa määritettyä hyvityksen enimmäismäärää eivätkä ne saa aiheuttaa uusia markkinoiden vääristymiä. Valtiontukikorvauksen nykyisiä ylärajoja lasketaan edelleen koko päästökauppa-kaudella.”

Tarkistus 74

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 5 kohta – e alakohta – i alakohta

Direktiivi 2003/87/EY

10 a artikla – 7 kohta – 1 alakohta

Komission teksti

Tarkistus

Tämän direktiivin 10 a artiklan 5 kohdassa tarkoitetusta enimmäismäärästä saadut päästöoikeudet, joita ei ole jaettu maksutta vuoteen 2020 mennessä, varataan uusille osallistujille ja merkittävälle tuotannon lisäyksille samoin kuin 250 miljoonaa päästöoikeutta, jotka on siirretty markkinavakauserävaraan Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen (EU) 2015/...(*) 1 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

7. 400 miljoonaa päästöoikeutta varataan uusille osallistujille ja merkittävälle tuotannon lisäyksille.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 75

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 5 kohta – e alakohta – i alakohta

Direktiivi 2003/87/EY

10 a artikla – 7 kohta – 2 alakohta

Komission teksti

Vuodesta 2021 alkaen päästöoikeudet, joita ei ole jaettu laitoksille 19 ja 20 kohdan soveltamisen vuoksi, lisätään varantoon.

Tarkistus

Vuodesta 2021 alkaen **kaikki** päästöoikeudet, joita ei ole jaettu laitoksille 19 ja 20 kohdan soveltamisen vuoksi, lisätään varantoon.

Tarkistus 76

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 5 kohta – f alakohta – johdantokappale

Direktiivi 2003/87/EY

10 a artikla – 8 kohta

Komission teksti

f) Korvataan 8 **kohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas alakohta** seuraavasti:

Tarkistus

f) Korvataan 8 kohta seuraavasti:

Tarkistus 77

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 5 kohta – f alakohta – 1 alakohta

Direktiivi 2003/87/EY

10 a artikla – 8 kohta – 1 alakohta

Komission teksti

Käytettävissä on **400** miljoonaa päästöoikeutta, joilla tuetaan innovointia vähähiilisiin teknologioihin ja prosesseihin liitteessä I luetelluilla toimialoilla ja helpotetaan sellaisten kaupallisten demonstrointihankkeiden perustamista ja toimintaa, joiden tavoitteena on ympäristön kannalta turvallinen hiilidioksidin **talteenottoon** ja varastointi, sekä uusiutuviin energialähteisiin liittyviä innovatiivisia teknologioita käsitteleviä demonstrointihankkeita unionin alueella.

Tarkistus

8. Käytettävissä on **600** miljoonaa päästöoikeutta, joilla tuetaan innovointia vähähiilisiin teknologioihin ja prosesseihin liitteessä I luetelluilla toimialoilla, **mukaan lukien biomateriaalit ja tuotteet, joilla korvataan hiili-intensiivisiä materiaaleja**, ja helpotetaan sellaisten kaupallisten demonstrointihankkeiden perustamista ja toimintaa, joiden tavoitteena on ympäristön kannalta turvallinen hiilidioksidin **talteenotto** ja varastointi **sekä hiilidioksidin talteenotto ja käyttö**, sekä uusiutuviin energialähteisiin liittyviä innovatiivisia teknologioita **ja energian varastointia** käsitteleviä demonstrointihankkeita unionin alueella.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 78

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 5 kohta – f alakohta

Direktiivi 2003/87/EY

10 a artikla – 8 kohta – 2 alakohta

Komission teksti

Päästöoikeudet ovat käytettävissä innovaatioiden tukemiseen vähähiilisten teollisuusteknologioiden ja -prosessien alalla sekä sellaisten demonstrointihankkeiden tukemiseen, jotka liittyvät useisiin erilaisiin **hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia koskeviin sekä innovatiivisiin uusiutuviin energialähteisiin liittyviin teknologioihin**, jotka eivät ole vielä kaupallisesti kannattavia. Jotta voidaan edistää innovatiivisia hankkeita, tuella voidaan kattaa enintään **60** prosenttia hankkeen kustannuksista, ja näistä **40** prosenttia ei saa sitoa kasvihuonekaasujen todennettuun välttämiseen, sillä edellytyksellä, että ennalta määritetyt välitavoitteet saavutetaan käytetyllä teknologialla.

Tarkistus

Päästöoikeudet ovat käytettävissä innovaatioiden tukemiseen vähähiilisten teollisuusteknologioiden ja -prosessien alalla sekä sellaisten demonstrointihankkeiden tukemiseen, jotka liittyvät useisiin erilaisiin **innovatiivisiin uusiutuviin energialähteisiin liittyviin teknologioihin ja hiilidioksidin talteenottoon ja varastointiin sekä talteenottoon ja käyttöön**, jotka eivät ole vielä kaupallisesti kannattavia. **Hankkeet valitaan sillä perusteella, miten ne vaikuttavat energiajärjestelmiin tai teollisiin prosesseihin jäsenvaltiossa, jäsenvaltioiden ryhmässä tai unionissa.** Jotta voidaan edistää innovatiivisia hankkeita, tuella voidaan kattaa enintään **75** prosenttia hankkeen kustannuksista, ja näistä **60** prosenttia ei saa sitoa kasvihuonekaasujen todennettuun välttämiseen, sillä edellytyksellä, että ennalta määritetyt välitavoitteet saavutetaan käytetyllä teknologialla. **Päästöoikeudet jaetaan hankkeille ottaen huomioon niiden tarpeet ennalta määritettyjen välitavoitteiden saavuttamiseksi.**

Tarkistus 79

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 5 kohta – f alakohta

Direktiivi 2003/87/EY

10 a artikla – 8 kohta – 3 alakohta

Komission teksti

Lisäksi päätöksellä (EU) 2015/... perustetusta markkinavakauserävarannosta peräisin olevalla 50 miljoonalla jakamattomalla päästöoikeudella täydennetään tämän kohdan nojalla jäljellä olevia nykyisiä resursseja **ennen vuotta 2021**, ja niitä käytetään hankkeisiin kaikissa jäsenvaltioissa, mukaan lukien pienimuotoiset hankkeet. Hankkeet valitaan objektiivisten ja avoimien perusteiden mukaisesti.

Tarkistus

Lisäksi **markkinavakauserävarannon** 50 miljoonalla jakamattomalla päästöoikeudella täydennetään tämän kohdan nojalla jäljellä olevia nykyisiä resursseja, **jotka ovat seurausta NER300-ohjelmassa kaudella 2013–2020 toteutettujen päästöoikeushuutokauppojen tuottamista ja käyttämättä jääneistä varoista**, ja niitä käytetään **ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettuihin** hankkeisiin kaikissa jäsenvaltioissa, mukaan lukien pienimuotoiset hankkeet, **ennen vuotta 2021 ja vuodesta 2018**. Hankkeet valitaan objektiivisten ja avoimien perusteiden mukaisesti **ottaen huomioon niiden merkityksen hiilestä irtautumiselle kyseisillä aloilla.**

Tämän alakohdan nojalla tukea saavat hankkeet voivat saada tukea myös ensimmäisen ja toisen alakohdan nojalla.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 80

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 5 kohta – f alakohta

Direktiivi 2003/87/EY

10 a artikla – 8 kohta – 4 alakohta

Komission teksti

Siirretään komissiolle valta antaa **23** artiklan mukaisesti *delegoitu säädös*.

Tarkistus

Siirretään komissiolle valta antaa **30 b** artiklan mukaisesti *delegoituja säädöksiä tämän direktiivin täydentämiseksi arviointiperusteilla, joita käytetään sellaisten hankkeiden valinnassa, joille voidaan myöntää tässä kohdassa tarkoitettuja päästöoikeuksia, seuraavat periaatteet huomioon ottaen:*

- i) hankkeissa keskitytään läpimurtoratkaisujen suunnitteluun ja kehittämiseen sekä demonstrointiohjelmien toteuttamiseen;
- ii) toimet toteutetaan lähellä markkinoita tuotantolaitoksissa, jotta voidaan osoittaa läpimurtoteknologioiden kykyä voittaa niin tekniset kuin muutkin esteet;
- iii) hankkeissa käsitellään teknisiä ratkaisuja, joita voidaan soveltaa laajasti, ja niissä voidaan yhdistää eri teknologioita;
- iv) ratkaisut ja teknologiat on mieluiten voitava siirtää toimialan sisällä ja mahdollisesti myös muille toimialoille;
- v) etusijalle asetetaan hankkeet, joissa odotetut päästövähennykset ovat merkittävästi vastaavan vertailuarvon alapuolella; rahoituskelpoisten hankkeiden on edistettävä päästövähennyksiä, jotka ovat joko alle 2 kohdassa tarkoitettujen vertailuarvojen tai jotka voivat tulevaisuudessa vähentää merkittävästi siirtymisestä vähähiiliseen energiantuotantoon aiheutuvia kustannuksia sekä
- vi) hiilidioksidin talteenottoon ja käyttöön liittyvien hankkeiden on mahdollistettava päästöjen nettovähennys ja hiilidioksidin pysyvä varastointi niiden elinkaaren aikana.

Tarkistus 82

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 5 kohta – i a alakohta (uusi)

Direktiivi 2003/87/EY

10 a artikla – 20 kohta

Nykyinen teksti

Tarkistus

i a) Korvataan 20 kohta seuraavasti:

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Nykyinen teksti

20. Komissio sisällyttää 1 kohdan nojalla hyväksytyihin toimenpiteisiin toimenpiteet, joilla määritellään laitokset, jotka lopettavat toimintansa osittain tai vähentävät huomattavasti kapasiteettiaan, ja toimenpiteet, joilla sopeutetaan tarvittaessa niille annettujen maksutta jaettavien päästöi-
keuksien tasoa tämän mukaisesti.

Tarkistus

”20. Komissio sisällyttää 1 kohdan nojalla hyväksytyihin toimenpiteisiin toimenpiteet, joilla määritellään laitokset, jotka lopettavat toimintansa osittain tai vähentävät huomattavasti kapasiteettiaan, ja toimenpiteet, joilla sopeutetaan tarvittaessa niille annettujen maksutta jaettavien päästöi-
keuksien tasoa tämän mukaisesti.

Kyseisillä toimilla mahdollistetaan joustavuus niillä teollisuudenaloilla, joilla kapasiteettia siirretään säännöllisesti toimivien laitosten välillä samassa yhtiössä.”

Tarkistus 83

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 6 kohta

Direktiivi 2003/87/EY

10 b artikla – otsikko

Nykyinen teksti

Toimenpiteet, joilla tuetaan tiettyjä energiavaltaisia teollisuudenaloja, kun on kyse hiilivuodosta

Tarkistus

Siirtymätoimenpiteet, joilla tuetaan tiettyjä energiavaltaisia teollisuudenaloja, kun on kyse hiilivuodosta

Tarkistus 85

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 6 kohta

Direktiivi 2003/87/EY

10 b artikla – 1 a kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

1 a. Sen jälkeen, kun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/27/EU (*) tarkistus on hyväksytty, komissio arvioi uudelleen päästövähennysten osuuden EU:n päästökauppajärjestelmässä ja Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöstä N:o 406/2009/EY (). Suuremman energiatehokkuustavoitteen mukaiset lisävähennykset käytetään hiili- tai investointivuodon riskille alttiina olevien alojen suojelemiseen.**

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/27/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, energiatehokkuudesta, direktiivien 2009/125/EY ja 2010/30/EU muuttamisesta sekä direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta (EUVL L 315, 14.11.2012, s. 1).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 406/2009/EY, tehty 23 päivänä huhtikuuta 2009, jäsenvaltioiden pyrkimyksistä vähentää kasvihuonekaasupäästöjään yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen vähentämissitoumusten täyttämiseksi vuoteen 2020 mennessä (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 136).

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 144**Ehdotus direktiiviksi****1 artikla – 6 kohta**

Direktiivi 2003/87/EY

10 b a artikla – 1 b ja 1 c kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

1 b. Pariisin sopimuksen 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti komissio arvioi 28 a a artiklan mukaisesti laaditussa raportissaan ilmastonmuutoksen hillintäpolitiikkojensa, myös markkinapohjaisten lähestymistapojen, kehitystä kolmansissa maissa ja alueilla sekä näiden politiikkojen vaikutusta unionin teollisuuden kilpailukykyyn.

1 c. Jos raportissa todetaan, että huomattava hiilivuodon riski on yhä jäljellä, komissio esittää tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen, jolla otetaan käyttöön WTO:n sääntöjen kanssa täysin yhteensopivat hiilipäästöön liittyvät sopeuttamistoimet rajoilla sellaisen toteutettavuustutkimuksen perusteella, joka on määrä käynnistää, kun tämä direktiivi julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Tähän järjestelmään sisällytetään EU:n päästökauppajärjestelmän maahantuojat, jotka ovat 10 a artiklan mukaisesti määriteltyjen toimialojen tai toimialojen osien tuottamien tuotteiden maahantuojia.

Tarkistus 86**Ehdotus direktiiviksi****1 artikla – 6 kohta**

Direktiivi 2003/87/EY

10 b a artikla – 2 kohta

Komission teksti

Tarkistus

2. Toimialat ja toimialojen osat, joilla tulos siitä, että kerrotaan niiden kolmansien maiden kanssa käytävän kaupan intensiteetti niiden päästöintensiteetillä, on yli **0,18**, voidaan sisällyttää 1 kohdassa tarkoitettuun ryhmään laadullisen arvioinnin perusteella käyttäen seuraavia perusteita:

a) kyseisten toimialojen tai toimialojen osien yksittäisten laitosten mahdollisuudet vähentää päästöjen tasoja tai sähkön kulutusta;

b) tämänhetkiset ja ennustetut markkinaominaisuudet;

2. Toimialat ja toimialojen osat, joilla tulos siitä, että kerrotaan niiden kolmansien maiden kanssa käytävän kaupan intensiteetti niiden päästöintensiteetillä, on yli **0,12**, voidaan sisällyttää 1 kohdassa tarkoitettuun ryhmään laadullisen arvioinnin perusteella käyttäen seuraavia perusteita:

a) kyseisten toimialojen tai toimialojen osien yksittäisten laitosten mahdollisuudet vähentää päästöjen tasoja tai sähkön kulutusta **ottaen huomioon siihen liittyvä tuotantokustannusten nousu**;

b) tämänhetkiset ja ennustetut markkinaominaisuudet;

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Komission teksti

Tarkistus

c) voittomarginaalit mahdollisena indikaattorina pitkän aikavälin investoinneille tai tuotannon siirtämispäätöksille.

c) voittomarginaalit mahdollisena indikaattorina pitkän aikavälin investoinneille tai tuotannon siirtämispäätöksille.

c a) hyödykkeet, joilla käydään kauppaa maailmanmarkkinoilla yhteisillä viitehinnoilla.

Tarkistus 87

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 6 kohta

Direktiivi 2003/87/EY

10 b artikla – 3 kohta

Komission teksti

Tarkistus

3. **Muiden toimialojen ja toimialojen osien** osalta katsotaan, että **ne voivat** siirtää suuremman osan päästöoikeuksien kustannuksista tuotteen hintoihin, ja **niille** myönnetään päästöoikeuksia maksutta vuoteen 2030 saakka 30 prosenttia määrästä, joka määritetään 10 a artiklan mukaan hyväksytyjen toimenpiteiden mukaisesti.

3. **Kaukolämpöalan** osalta katsotaan, että **se voi** siirtää suuremman osan päästöoikeuksien kustannuksista tuotteen hintoihin, ja **sille** myönnetään päästöoikeuksia maksutta vuoteen 2030 saakka 30 prosenttia määrästä, joka määritetään 10 a artiklan mukaan hyväksytyjen toimenpiteiden mukaisesti. **Muille toimialoille tai niiden osille ei myönnetä maksutta päästöoikeuksia.**

Tarkistus 88

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 6 kohta

Direktiivi 2003/87/EY

10 b artikla – 4 kohta

Komission teksti

Tarkistus

4. Komissio hyväksyy 31 päivään joulukuuta 2019 mennessä **edellä olevia kohtia koskevan delegoidun säädöksen toiminoille 4-numerotasolla** (NACE 4 -koodi) **1 kohdan osalta 23 artiklan mukaisesti käytettävissä olevien kolmea edeltävää** kalenterivuotta koskevien tietojen perusteella.

4. Komissio hyväksyy 31 päivään joulukuuta 2019 mennessä **30 b artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän direktiivin täydentämiseksi 1 kohdan suhteen 4-numerotason toimintojen osalta** (NACE 4 -koodi), **tai kun se on perusteltua komission kehittämien objektiivisten perusteiden nojalla, asianmukaisella jaottelutasolla julkisten ja alakohtaisten tietojen perusteella EU:n päästökauppajärjestelmään kuuluvien toimien ottamiseksi huomioon. Kaupan intensiteetin arviointi toteutetaan viittä edellistä** kalenterivuotta koskevien **saatavissa olevien** tietojen perusteella.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 89**Ehdotus direktiiviksi****1 artikla – 6 kohta**

Direktiivi 2003/87/EY

10 c artikla – 1 kohta

Komission teksti

1. Poiketen siitä, mitä 10 a artiklan 1–5 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot, joiden BKT asukasta kohti euroina markkinahintoina vuonna 2013 oli alle 60 prosenttia unionin keskimäärästä, voivat antaa laitoksille siirtymäajan maksutta jaettavia oikeuksia sähköntuotantoa varten **sähköntuotantojärjestelmien** nykyaikaistamiseksi.

Tarkistus

1. Poiketen siitä, mitä 10 a artiklan 1–5 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot, joiden BKT asukasta kohti euroina markkinahintoina vuonna 2013 oli alle 60 prosenttia unionin keskimäärästä, voivat antaa laitoksille siirtymäajan maksutta jaettavia oikeuksia sähköntuotantoa varten **energia-alan** nykyaikaistamiseksi, **monipuolistamiseksi ja muuttamiseksi kestäväällä tavalla. Tämä poikkeus päättyy 31 päivänä joulukuuta 2030.**

Tarkistus 90**Ehdotus direktiiviksi****1 artikla – 6 kohta**

Direktiivi 2003/87/EY

10 c artikla – 1 a kohta (uusi)

*Komission teksti**Tarkistus*

1 a. Jäsenvaltiot, jotka eivät täytä vaadittavia ehtoja 1 kohdan mukaisesti mutta joiden BKT asukasta kohden vuonna 2014 oli markkinahinnoin alle 60 prosenttia unionin keskiarvosta, voivat myös soveltaa kyseisessä kohdassa tarkoitettua poikkeusta enintään 4 kohdassa tarkoitettuun kokonaismäärään asti edellyttäen, että vastaava määrä päästöoikeuksia siirretään nykyaikaistamisrahastoon ja tulot käytetään investointien tukemiseen 10 d artiklan mukaisesti.

Tarkistus 91**Ehdotus direktiiviksi****1 artikla – 6 kohta**

Direktiivi 2003/87/EY

10 c artikla – 1 b kohta (uusi)

*Komission teksti**Tarkistus*

1 b. Jäsenvaltiot, jotka voivat tämän artiklan nojalla myöntää maksuttomia päästöoikeuksia energiantuotantolaitoksille, voivat halutessaan siirtää vastaavan määrän päästöoikeuksia tai osan niistä nykyaikaistamisrahastoon ja jakaa ne 10 d artiklan säännösten mukaisesti. Niiden on tällöin ilmoitettava asiasta komissiolle ennen siirtoa.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 92**Ehdotus direktiiviksi****1 artikla – 6 kohta**

Direktiivi 2003/87/EY

10 c artikla – 2 kohta – 1 alakohta – b alakohta

Komission teksti

b) varmistettava, että ainoastaan hankkeet, jotka edistävät energiatuotannon rakenteen ja toimituslähteiden monipuolistamista, tarvittavaa rakenneuudistusta, ympäristönsuojelun parantamista ja infrastruktuurin jälkiasentamista, puhdasta teknologiaa **ja energian tuotanto-, siirto- ja jakelualojen** nykyaikaistamista, voivat tehdä tarjouksen;

Tarkistus

b) varmistettava, että ainoastaan hankkeet, jotka edistävät energiatuotannon rakenteen ja toimituslähteiden monipuolistamista, tarvittavaa rakenneuudistusta, ympäristönsuojelun parantamista ja infrastruktuurin jälkiasentamista, puhdasta teknologiaa **(kuten uusiutuviin energialähteisiin liittyvää tekniikkaa) tai energiantuotannon** nykyaikaistamista, **kaukolämpöverkkoja, energiatehokkuutta sekä energian varastointia, siirtoa ja jakelua**, voivat tehdä tarjouksen;

Tarkistus 93**Ehdotus direktiiviksi****1 artikla – 6 kohta**

Direktiivi 2003/87/EY

10 c artikla – 2 kohta – 1 alakohta – c alakohta

Komission teksti

c) määritettävä selkeät, objektiiviset, avoimet ja syrjimättömät valintaperusteet hankkeiden asettamiselle paremmuusjärjestykseen, sen varmistamiseksi, että valitaan hankkeet:

Tarkistus

c) määritettävä selkeät, objektiiviset, avoimet ja syrjimättömät valintaperusteet **unionin vuoden 2050 ilmasto- ja energia-****tavoitteiden mukaisesti** hankkeiden asettamiselle paremmuusjärjestykseen, sen varmistamiseksi, että valitaan hankkeet:

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 94**Ehdotus direktiiviksi****1 artikla – 6 kohta**

Direktiivi 2003/87/EY

10 c artikla – 2 kohta – 1 alakohta – c alakohta – i alakohta

Komission teksti

- i) joissa kustannus-hyötyanalyysin perusteella varmistetaan positiivinen nettotulos päästöjen vähentämisessä ja saavutetaan edeltä määritetty merkittävä CO₂-vähennysten taso;

Tarkistus

- i) joissa kustannus-hyötyanalyysin perusteella varmistetaan positiivinen nettotulos päästöjen vähentämisessä ja saavutetaan edeltä määritetty merkittävä CO₂-vähennysten taso, **joka on oikeassa suhteessa hankkeiden kokoon; kun hankkeet liittyvät sähköntuotantoon, kasvihuonekaasupäästöjen kokonaisuuslaitoksessa tuotettua sähkön kilowattituntia kohti ei saa olla yli 450 hiilidioksidiekvivalenttigrammaa hankkeen toteuttamisen jälkeen. Komissio hyväksyy 1 päivään tammikuuta 2021 mennessä delegoidun säädöksen 30 b artiklan mukaisesti tämän direktiivin muuttamiseksi määrittäen lämmöntuotantoon liittyvien hankkeiden kasvihuonekaasupäästöjen kokonaisuuslaitoksen suurimman sallitun arvon laitoksessa tuotettua lämpökilowattituntia kohden.**

Tarkistus 95**Ehdotus direktiiviksi****1 artikla – 6 kohta**

Direktiivi 2003/87/EY

10 c artikla – 2 kohta – 1 alakohta – c alakohta – ii alakohta

Komission teksti

- ii) jotka ovat lisähankkeita ja selkeästi vastaavat korvaus- ja nykyaikaistamistarpeisiin eivätkä aiheuta markkinavetoista energiankysynnän lisäystä;

Tarkistus

- ii) jotka ovat lisähankkeita, **vaikka niitä voidaankin käyttää vuoden 2030 ilmasto- ja energiapuitteissa asetettujen vastaavien tavoitteiden saavuttamiseen**, ja selkeästi vastaavat korvaus- ja nykyaikaistamistarpeisiin eivätkä aiheuta markkinavetoista energiankysynnän lisäystä;

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 96**Ehdotus direktiiviksi****1 artikla – 6 kohta**

Direktiivi 2003/87/EY

10 c artikla – 2 kohta – 1 alakohta – c alakohta – iii a alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

iii a) jotka eivät edistä uutta hiileen perustuvaa energiantuotantoa eivätkä lisää hiiliriippuvuutta.

Tarkistus 97**Ehdotus direktiiviksi****1 artikla – 6 kohta**

Direktiivi 2003/87/EY

10 c artikla – 2 kohta – 2 alakohta

Komission teksti

Tarkistus

Jäsenvaltioiden, jotka aikovat hyödyntää vapaaehtoista ilmaisjakoa, on julkaistava julkista kuulemista varten 30 päivään kesäkuuta 2019 mennessä yksityiskohtaiset kansalliset kehykset, joissa esitetään tarjouskilpailumenettely ja valintaperusteet.

Jäsenvaltioiden, jotka aikovat hyödyntää **siirtymäkauden** vapaaehtoista ilmaisjakoa **energia-alan nykyaikaistamiseen**, on julkaistava julkista kuulemista varten 30 päivään kesäkuuta 2019 mennessä yksityiskohtaiset kansalliset kehykset, joissa esitetään tarjouskilpailumenettely ja valintaperusteet.

Tarkistus 98**Ehdotus direktiiviksi****1 artikla – 6 kohta**

Direktiivi 2003/87/EY

10 c artikla – 2 kohta – 3 alakohta

Komission teksti

Tarkistus

Jos maksutta jaettavilla päästöoikeuksilla tuetaan alle 10 miljoonan euron investointeja, jäsenvaltioiden on valittava hankkeet objektiivisten ja avoimien perusteiden mukaisesti. Tämän valintaprosessin tulokset julkaistaan **julkisesti kommentoitaviksi**. Tällä perusteella kyseessä olevan jäsenvaltion on laadittava ja toimitettava luettelo investoinneista komissiolle 30 päivään kesäkuuta 2019 mennessä.

Jos maksutta jaettavilla päästöoikeuksilla tuetaan alle 10 miljoonan euron investointeja, jäsenvaltioiden on valittava hankkeet **sellaisten** objektiivisten ja avoimien perusteiden mukaisesti, **jotka ovat johdonmukaisia unionin pitkän aikavälin ilmasto- ja energiatarpeiden saavuttamisen kanssa. Perusteista järjestetään julkinen kuuleminen, jonka yhteydessä varmistetaan asiaa koskevien asiakirjojen täysi avoimuus ja saatavuus ja jossa otetaan täysimääräisesti huomioon sidosryhmien kommentit.** Tämän valintaprosessin tulokset julkaistaan **julkista kuulemista varten**. Tällä perusteella kyseessä olevan jäsenvaltion on laadittava ja toimitettava luettelo investoinneista komissiolle 30 päivään kesäkuuta 2019 mennessä.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 99

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 6 kohta

Direktiivi 2003/87/EY

10 c artikla – 3 kohta

Komission teksti

3. Aiottujen investointien arvon on oltava vähintään maksettua jaettavien päästöoikeuksien markkina-arvo ottaen huomioon tarve rajoittaa tähän suoraan liittyvää hintojen nousua. Markkinahinta on päästöoikeuksien hinnan keskiarvo huutokauppapaikassa edeltävänä kalenterivuonna.

Tarkistus

3. Aiottujen investointien arvon on oltava vähintään maksettua jaettavien päästöoikeuksien markkina-arvo ottaen huomioon tarve rajoittaa tähän suoraan liittyvää hintojen nousua. Markkinahinta on päästöoikeuksien hinnan keskiarvo huutokauppapaikassa edeltävänä kalenterivuonna. **Tuella voidaan kattaa enintään 75 prosenttia investoinnin kustannuksista.**

Tarkistus 100

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 6 kohta

Direktiivi 2003/87/EY

10 c artikla – 6 kohta

Komission teksti

6. Jäsenvaltioiden on vaadittava edun saavia **sähkötuottajia** ja verkkonhaltijoita raportoimaan kunkin vuoden **28 päivään helmikuuta** mennessä valittujen investointien täytäntöönpanosta. Jäsenvaltioiden on raportoitava tästä komissiolle ja komission on julkistettava nämä raportit.

Tarkistus

6. Jäsenvaltioiden on vaadittava edun saavia **energiantuottajia** ja verkkonhaltijoita raportoimaan kunkin vuoden **31 päivään maaliskuuta** mennessä valittujen investointien täytäntöönpanosta, **mukaan lukien maksutta jaettujen päästöoikeuksien ja investoinneista aiheutuneiden kulujen taso, tuettujen investointien tyypit ja se, miten ne ovat saavuttaneet 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa asetetut tavoitteet.** Jäsenvaltioiden on raportoitava tästä komissiolle ja komission on julkistettava nämä raportit. **Jäsenvaltiot ja komissio seuraavat ja analysoivat pieniin hankkeisiin sovellettavaan 10 miljoonan euron kynnykseen liittyvää mahdollista keinottelua ja estävät investoinnin perusteettoman jaon pienempiin hankkeisiin niin, että sallitaan enintään yksi investointi samaan edunsaajalaitokseen.**

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 101**Ehdotus direktiiviksi****1 artikla – 6 kohta**

Direktiivi 2003/87/EY

10 c artikla – 6 a kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

6 a. Tilanteessa, jossa on perusteltua epäillä jäsenvaltion rikkoneen edellä 2–6 kohdassa asetettua raportointivelvoitetta tai jättäneen noudattamatta sitä, komissio voi toteuttaa riippumattoman selvityksen, tarvittaessa sopimussuhteessa olevan kolmannen osapuolen avustuksella. Komissio tutkii myös muita mahdollisia rikkomuksia, kuten kolmannen energiapaketin täytäntöönpanon laiminlyöntiä. Asianomaisen jäsenvaltion on toimitettava ja asetettava saataville kaikki tutkimuksessa tarvittavat tiedot investoinneista sekä mahdollistettava pääsy laitoksiinsa ja rakennuspaikoille. Komissio julkaisee selvityksestään kertomuksen.

Tarkistus 102**Ehdotus direktiiviksi****1 artikla – 6 kohta**

Direktiivi 2003/87/EY

10 c artikla – 6 b kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

6 b. Tilanteessa, jossa unionin ilmasto- ja energialainsäädäntöä, kolmas energiapaketti mukaan luettuna, tai tässä artiklassa esitettyjä perusteita rikotaan, komissio voi vaatia jäsenvaltiota pidättymään myöntämästä maksutta jaettavia päästöoikeuksia.

Tarkistus 149**Ehdotus direktiiviksi****1 artikla – 7 kohta**

Direktiivi 2003/87/EY

10 d artikla – 1 kohta – 1 alakohta

Komission teksti

Tarkistus

1. Perustetaan kaudeksi 2021–2030 10 artiklan mukaisesti rahoitettava rahasto, jotta voidaan tukea investointeja energiajärjestelmien nykyaikaistamiseksi ja energiatehokkuuden parantamiseksi jäsenvaltioissa, joiden henkeä kohti laskettu BKT vuonna 2013 oli alle 60 prosenttia unionin keskiarvosta.

1. Perustetaan kaudeksi 2021–2030 10 artiklan mukaisesti rahoitettava rahasto, jotta voidaan tukea **ja tehostaa** investointeja energiajärjestelmien, **myös kaukolämmön**, nykyaikaistamiseksi ja energiatehokkuuden parantamiseksi jäsenvaltioissa, joiden henkeä kohti laskettu BKT vuonna 2013, **2014 tai 2015** oli alle 60 prosenttia unionin keskiarvosta.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 104

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 7 kohta

Direktiivi 2003/87/EY

10 d artikla – 1 kohta – 2 alakohta

Komission teksti

Tuettujen investointien on oltava tämän direktiivin ja Euroopan strategisten investointien rahaston tavoitteiden mukaisia.

Tarkistus

Tuettujen investointien on **oltava avoimuuden, syrjimättömyyden, yhtäläisen kohtelun ja moitteettoman varainhoidon periaatteiden mukaisia ja tarjottava paras mahdollinen vastine rahalle. Niiden on oltava tämän direktiivin tavoitteiden, unionin pitkän aikavälin ilmasto- ja energiatavoitteiden** ja Euroopan strategisten investointien rahaston tavoitteiden mukaisia **ja niiden on**

- i) edistettävä energiansäästöä, uusiutuvia energiajärjestelmiä, energian varastointia ja sähköverkkojen välisiä yhteyksiä sekä siirto- ja jakelualoja; kun hankkeet liittyvät sähköntuotantoon, kasvihuonekaasupäästöjen kokonaismäärä laitoksessa tuotettua sähkön kilowattituntia kohti ei saa ylittää 450 hiilidioksidiekvivalenttigrammaa hankkeen toteuttamisen jälkeen. Komissio hyväksyy 1 päivään tammikuuta 2021 tammikuuta mennessä 30 b artiklan mukaisesti delegoidun säädöksen tämän direktiivin muuttamiseksi ja määrittää lämmöntuotantoon liittyvien hankkeiden kasvihuonekaasupäästöjen kokonaismäärän suurimman sallitun arvon laitoksessa tuotettua lämpökilowattituntia kohden;
- ii) varmistettava kustannus-hyötyanalyysin perusteella positiivinen nettotulos päästöjen vähentämisessä ja saavutettava etukäteen määritetty merkittävä hiilidioksidivähennysten taso;
- iii) oltava täydentäviä, vaikka niitä voidaankin käyttää vuoden 2030 ilmasto- ja energiapuitteissa asetettujen vastaavien tavoitteiden saavuttamiseen, ja vastattava selvästi korvaus- ja nykyaikaistamistarpeisiin eivätkä ne saa aiheuttaa markkinavetoista energiankysynnän lisäystä;
- iv) ne eivät saa edistää uutta hiilienergian tuotantoa eivätkä lisätä hiiliriippuvuutta.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 105**Ehdotus direktiiviksi****1 artikla – 7 kohta**

Direktiivi 2003/87/EY

10 d artikla – 1 kohta – 2 a alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

Komissio tarkastelee tässä kohdassa vahvistettuja vaatimuksia ja ottaa huomioon Euroopan investointipankin ilmastostrategian. Jos jokin tämän kohdan vaatimuksista tulee tarpeettomaksi teknisen kehityksen johdosta, komissio hyväksyy vuoteen 2024 mennessä 30 b artiklan mukaisesti delegoidun säädöksen tämän direktiivin tarkistamiseksi ja määrittää uusia tai ajantasaistettuja vaatimuksia.

Tarkistus 106**Ehdotus direktiiviksi****1 artikla – 7 kohta**

Direktiivi 2003/87/EY

10 d artikla – 2 kohta

Komission teksti

Tarkistus

2. Rahastosta rahoitetaan myös pienimuotoisia investointihankkeita energiajärjestelmien nykyaikaistamiseksi ja energiatehokkuuden parantamiseksi. Investointilautakunnan on laadittava **ohjeet ja investointien** valintaperusteet erityisesti näitä hankkeita varten.

2. Rahastosta rahoitetaan myös pienimuotoisia investointihankkeita energiajärjestelmien nykyaikaistamiseksi ja energiatehokkuuden parantamiseksi. **Sen** investointilautakunnan on laadittava **tätä varten investointiohjeet ja** valintaperusteet erityisesti näitä hankkeita varten **tämän direktiivin tavoitteiden ja 1 kohdassa esitettyjen kriteerien mukaisesti. Ohjeet ja valintaperusteet on julkistettava.**

Tätä kohtaa sovellettaessa pienimuotoisilla investointihankkeilla tarkoitetaan hankkeita, joita rahoitetaan kansallisen kehityspankin lainoilla tai avustuksilla, joilla edistetään sellaisia erityisiä tavoitteita palvelevan kansallisen ohjelman täytäntöönpanoa, jotka vastaavat nykyaikaistamisrahaston tavoitteita, edellyttäen että käytetään enintään 10 prosenttia II b liitteessä tarkoitettua jäsenvaltioiden osuudesta.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 107**Ehdotus direktiiviksi****1 artikla – 7 kohta**

Direktiivi 2003/87/EY

10 d artikla – 3 a kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

3 a. *Jäsenvaltio, joka on päättänyt myöntää siirtymäaikana päästöoikeuksia maksutta 10 c artiklan mukaisesti, voi siirtää nämä päästöoikeudet II b liitteessä tarkoitettuun osuuteensa nykyaikaistamisrahastosta ja jakaa ne 10 d artiklan säännösten mukaisesti.*

Tarkistus 108**Ehdotus direktiiviksi****1 artikla – 7 kohta**

Direktiivi 2003/87/EY

10 d artikla – 4 kohta – 1 alakohta

Komission teksti

Tarkistus

4. *Varoja hallinnoi investointilautakunta ja hallintokomitea, joka koostuu edunsaajajäsenvaltioiden, komission ja Euroopan investointipankin edustajista sekä kolmesta edustajasta, jotka muut jäsenvaltiot valitsevat viiden vuoden ajaksi. Investointilautakunnan tehtävänä on määrittää unionin tason investointipolitiikka, asianmukaiset rahoitusvälineet ja investointien valintaperusteet.*

4. *Edunsaajajäsenvaltiot ovat vastuussa rahaston hallinnoinnista, ja niiden on perustettava yhdessä investointilautakunta, joka koostuu yhdestä kunkin edunsaajajäsenvaltion edustajasta, komission edustajasta, EIP:n edustajasta ja kolmesta eturyhmien (kuten teollisuusliitot, ammattijärjestöt tai kansalaisjärjestöt) tarkkailijasta. Investointilautakunnan tehtävänä on määrittää unionin tason investointipolitiikka, jonka on oltava tässä artiklassa esitettyjen vaatimusten sekä unionin politiikkojen mukaista.*

On perustettava investointilautakunnasta riippumaton neuvoo-antava komitea. Neuvoo-antava komitea koostuu kolmesta edunsaajajäsenvaltioiden edustajasta, kolmesta muiden kuin edunsaajajäsenvaltioiden edustajasta, komission edustajasta, EIP:n edustajasta sekä Euroopan jälle rakennus- ja kehitys pankin edustajasta, jotka valitaan viideksi vuodeksi. Neuvoo-antavan komitean edustajilla on oltava asianmukaista korkean tason markkinakokemusta hankkeiden rakenteiden määrittämisestä ja hankkeiden rahoittamisesta. Neuvoo-antavan komitean on annettava investointilautakunnalle neuvontaa ja suosituksia hankkeiden valintakelpoisuudesta valinta-, investointi- ja rahoituspäätöksiä varten ja annettava tarpeen mukaan kaikkea muuta hankkeiden kehittämiseen liittyvää apua.

Hallintokomitean tehtävänä on rahaston päivittäinen hallinta.

On perustettava hallintokomitea. Hallintokomitean tehtävänä on rahaston päivittäinen hallinta.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 109**Ehdotus direktiiviksi****1 artikla – 7 kohta**

Direktiivi 2003/87/EY

10 d artikla – 4 kohta – 2 alakohta

Komission teksti

Investointilautakunta valitsee **puheenjohtajaksi komission edustajan**. Investointilautakunta pyrkii tekemään päätökset yksimielisesti. **Jos investointilautakunta ei pysty tekemään päätöstä yksimielisesti puheenjohtajan asettamaan määräaikaan mennessä, se tekee päätöksen** yksinkertaisella enemmistöllä.

Tarkistus

Investointilautakunta valitsee **jäsenistään puheenjohtajan vuoden mittaiseksi kaudeksi**. Investointilautakunta pyrkii tekemään päätökset yksimielisesti. **Neuvoa-antava komitea hyväksyy lausuntonsa** yksinkertaisella enemmistöllä.

Tarkistus 110**Ehdotus direktiiviksi****1 artikla – 7 kohta**

Direktiivi 2003/87/EY

10 d artikla – 4 kohta – 3 alakohta

Komission teksti

Hallintokomitea koostuu investointilautakunnan **nimeämistä edustajista**. **Hallintokomitean päätökset tehdään yksinkertaisella enemmistöllä**.

Tarkistus

Investointilautakunnan, **neuvoa-antavan komitean ja hallintokomitean on toimittava avoimesti ja läpinäkyvästi**. **Sekä investointilautakunnan että neuvoa-antavan komitean kokospöytäkirjat julkistetaan**. Investointilautakunnan ja neuvoa-antavan komitean kokoonpano julkistetaan ja jäsenten ansioluettelot ja sidonnaisuuksia koskevat ilmoitukset julkaitaan ja niitä päivitetään säännöllisesti. Investointilautakunnan ja neuvoa-antavan komitean on jatkuvasti tarkistettava, **ettei eturistiriitoja ole**. **Neuvoa-antavan komitean on toimittava Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle kuuden kuukauden välein luettelo hankkeita koskevasta neuvonnasta**.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 111**Ehdotus direktiiviksi****1 artikla – 7 kohta**

Direktiivi 2003/87/EY

10 d artikla – 4 kohta – 4 alakohta

Komission teksti

Jos Euroopan investointipankki suosittelee, että tiettyä investointia ei rahoiteta, ja esittää syyt **tälle suositukselle, päätös** hyväksytään ainoastaan, jos kaikkien jäsenten kahden kolmasosan enemmistö puoltaa sitä. Jäsenvaltiolla, jossa investointi tehdään, ja Euroopan investointipankilla ei ole oikeutta käyttää ääniään tässä tapauksessa. **Kahta edellistä virkettä ei sovelleta, kun kyseessä ovat pienet hankkeet, joita rahoitetaan kansallisen kehityspankin lainoilla tai avustuksilla, joilla edistetään erityisiä tavoitteita palvelevan kansallisen ohjelman täytäntöönpanoa nykyaikaistamisrahaston tavoitteiden mukaisesti, edellyttäen, että ohjelmassa käytetään enintään 10 prosenttia liitteessä II b esitetystä jäsenvaltioiden osuudesta.**

Tarkistus

Jos Euroopan investointipankki suosittelee **neuvoa-antavalle komitealle**, että tiettyä investointia ei rahoiteta, ja esittää syyt, **miksi se ei vastaa investointilautakunnan hyväksymää investointipolitiikkaa ja edellä 1 kohdassa tarkoitettuja valintaperusteita, myönteinen lausunto** hyväksytään ainoastaan, jos kaikkien jäsenten kahden kolmasosan enemmistö puoltaa sitä. Jäsenvaltiolla, jossa investointi tehdään, ja Euroopan investointipankilla ei ole oikeutta käyttää ääniään tässä tapauksessa.

Tarkistus 112**Ehdotus direktiiviksi****1 artikla – 7 kohta**

Direktiivi 2003/87/EY

10 d artikla – 5 kohta – johdantokappale

Komission teksti

5. Edunsaajajäsenvaltioiden on raportoitava vuosittain **hallintokomitealle** rahastosta rahoitetuista investoinneista. Kertomus on julkistettava, ja se sisältää muun muassa seuraavaa:

Tarkistus

5. Edunsaajajäsenvaltioiden on raportoitava vuosittain **investointilautakunnalle ja neuvoa-antavalle komitealle** rahastosta rahoitetuista investoinneista. Kertomus on julkistettava ja se sisältää muun muassa seuraavaa:

Tarkistus 113**Ehdotus direktiiviksi****1 artikla – 7 kohta**

Direktiivi 2003/87/EY

1 a artikla – 6 kohta

Komission teksti

6. **Hallintokomitean** on raportoitava komissiolle vuosittain investointien arvioinnista ja valinnasta saadusta kokemuksesta. Komissio tarkistaa perusteet, joiden mukaan hankkeet valitaan, 31 päivään joulukuuta 2024 mennessä, ja tekee tarvittaessa ehdotuksia **hallintokomitealle**.

Tarkistus

6. **Neuvoa-antavan komitean** on raportoitava komissiolle vuosittain investointien arvioinnista ja valinnasta saadusta kokemuksesta. Komissio tarkistaa perusteet, joiden mukaan hankkeet valitaan, 31 päivään joulukuuta 2024 mennessä, ja tekee tarvittaessa ehdotuksia **investointilautakunnalle ja neuvoa-antavalle komitealle**.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 114**Ehdotus direktiiviksi****1 artikla – 7 kohta**

Direktiivi 2003/87/EY

10 d artikla – 7 kohta

Komission teksti

7. Siirretään komissiolle valta antaa **delegoitu säädös 23 artiklan mukaisesti tämän artiklan panemiseksi täytäntöön.**

Tarkistus

7. Siirretään komissiolle valta antaa **30 b artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän direktiivin täydentämiseksi yksityiskohtaisilla järjestelyillä nykyaikaistamisrahaston tehokkaan toiminnan takaamiseksi.**

Tarkistus 115**Ehdotus direktiiviksi****1 artikla – 1 kohta – 8 a alakohta (uusi)**

Direktiivi 2003/87/EY

11 artikla – 1 kohta – 2 a alakohta (uusi)

Komission teksti

7. Siirretään komissiolle valta antaa **delegoitu säädös 23 artiklan mukaisesti tämän artiklan panemiseksi täytäntöön.**

Tarkistus

(8 a) Lisätään 11 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

*”Vuodesta 2021 alkaen jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että kaikki toiminnanharjoittajat raportoivat kalenterivuoden aikana tuotantotoimintansa päästöi-
keuksien muokkaamiseksi 10 a artiklan 7 kohdan mukaisesti.”*

Tarkistus 116**Ehdotus direktiiviksi****1 artikla – 8 b kohta (uusi)**

Direktiivi 2003/87/EY

11 artikla – 3 a kohta (uusi)

Komission teksti

7. Siirretään komissiolle valta antaa **delegoitu säädös 23 artiklan mukaisesti tämän artiklan panemiseksi täytäntöön.**

Tarkistus

(8 b) Lisätään 11 artiklaan kohta seuraavasti:

”3 a. Tilanteessa, jossa on perusteltuja syitä epäillä jäsenvaltion toimineen säännönvastaisesti tai jättäneen toimittamatta 1–3 tarkoitetut luettelo ja tiedot, komissio voi toteuttaa riippumattoman tutkimuksen, tarvittaessa sopimussuhteessa olevan kolmannen osapuolen avustuksella. Jäsenvaltion on toimitettava ja asetettava saataville kaikki tutkimuksessa tarvittavat tiedot sekä mahdollistettava pääsy laitoksiinsa ja tuotantotietoihin. Komissio noudattaa kaupallisesti arkaluontoisissa tiedoissa samaa luottamuksellisuutta kuin kyseessä oleva jäsenvaltio, ja se julkaisee selvitysraportin.”

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 117

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 10 a kohta (uusi)

Direktiivi 2003/87/EY

12 artikla – 3 a kohta

Nykyinen teksti

Tarkistus

(10 a) Korvataan 12 artiklan 3 a kohta seuraavasti:

3 a. Päästöoikeuksien palauttamisvelvollisuutta ei muodostu päästöistä, joiden osalta on todennettu talteenotto ja kuljetus pysyvään varastointiin laitokseen, jolla on voimassa oleva lupa hiilidioksidin geologisesta varastoinnista 23 päivänä huhtikuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/31/EY¹ mukaisesti.

”3 a. Päästöoikeuksien palauttamisvelvollisuutta ei muodostu päästöistä, joiden osalta on todennettu talteenotto ja kuljetus pysyvään varastointiin laitokseen, jolla on voimassa oleva lupa hiilidioksidin geologisesta varastoinnista 23 päivänä huhtikuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/31/EY¹ mukaisesti, **eikä päästöistä, jotka on vahvistettu talteenotetuiksi ja/tai uudelleenkäytetyiksi hakemuksessa, jossa taataan hiilidioksidin pysyvä sitominen hiilen talteenottoa ja uudelleenkäyttöä varten.**”

Tarkistus 118

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 12 kohta

Direktiivi 2003/87/EY

14 artikla – 1 kohta

Komission teksti

Tarkistus

(12) Korvataan 14 artiklan 1 **kohdan toinen alakohta** seuraavasti:

(12) Korvataan 14 artiklan 1 **kohta** seuraavasti:

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Komission teksti

Tarkistus

”Siirretään komissiolle valta antaa **23** artiklan mukaisesti *delegoitu säädös*.”

”**1.** Siirretään komissiolle valta antaa **30 b** artiklan mukaisesti *delegoituja säädöksiä tämän direktiivin täydentämiseksi yksityiskohtaisilla järjestelyillä päästöjen sekä tarvittaessa liitteessä I lueteltuja toimia koskevien tietojen tarkkailusta ja raportoinnista sekä sellaisesta tonnikipotentialin tarkkailusta ja raportoinnista 3 e tai 3 f artiklan säännösten soveltamista varten, joka perustuu liitteessä IV vahvistettuihin tarkkailua ja raportointia koskeviin periaatteisiin ja johon sisältyvissä kunkin kasvihuonekaasun tarkkailu- ja raportointivaatimuksissa täsmennetään asianomaisen kaasun ilmastoa lämmittävä potentiaali.*

Komissio mukauttaa 31 päivään joulukuuta 2018 mennessä voimassa olevia päästöjen tarkkailu- ja raportointisääntöjä sellaisina kuin ne on määritetty komission asetuksessa (EU) N:o 601/2012 (*), jotta voidaan poistaa sääntelyesteet investoinneilta uudempiin vähähiilisiin teknologioihin, kuten hiilidioksidin talteenottoon ja käyttöön. Kyseiset uudet säännöt ovat voimassa kaikkien hiilen talteenotto- ja käyttötekniikoiden osalta 1 päivästä tammikuuta 2019 alkaen.

Kyseisessä asetuksessa on myös määriteltävä vähäisten päästöjen aiheuttajia koskevat yksinkertaistetut tarkkailu-, raportointi- ja todentamismenettelyt.

(*) Komission asetus (EU) N:o 601/2012, annettu 21 päivänä kesäkuuta 2012, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/87/EY tarkoitetusta kasvihuonekaasupäästöjen tarkkailusta ja raportoinnista (EUVL L 181, 12.7.2012, s. 30).”

Tarkistus 119

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – **13** kohta

Direktiivi 2003/87/EY

15 artikla – 4–5 kohta

Komission teksti

Tarkistus

(13) Korvataan 15 artiklan viides kohta seuraavasti:

(13) Korvataan 15 artiklan *neljäs ja* viides kohta seuraavasti:

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Komission teksti

Tarkistus

”Siirretään komissiolle valta antaa **23** artiklan mukaisesti *delegoitu säädös*.”

”Siirretään komissiolle valta antaa **30 b** artiklan mukaisesti *delegoituja säädöksiä tämän direktiivin täydentämiseksi yksityiskohtaisilla järjestelyillä, jotka koskevat päästöraporttien todentamista liitteen V periaatteiden perusteella sekä todentajien akkreditointia ja valvontaa. Komissio täsmentää akkreditoinnin, akkreditoinnin perumisen ja vastavuoroisen tunnustamisen sekä tarvittaessa akkreditointielinten vertaisarvioinnin edellytykset*.”

Tarkistus 120

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 13 a kohta (uusi)

Direktiivi 2003/87/EY

16 artikla – 7 kohta

Nykyinen teksti

Tarkistus

(13 a) Korvataan 16 artiklan 7 kohta seuraavasti:

7. Vastaanotettuaan 5 kohdassa tarkoitettuja pyyntöjä komissio ilmoittaa asiasta muille jäsenvaltioille **23** artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun komiteaan osallistuvien jäsenvaltioiden edustajien välityksellä komitean työjärjestyksen mukaisesti.

”7. Vastaanotettuaan 5 kohdassa tarkoitettuja pyyntöjä komissio ilmoittaa asiasta muille jäsenvaltioille **30 c** artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun komiteaan osallistuvien jäsenvaltioiden edustajien välityksellä komitean työjärjestyksen mukaisesti.”

Tarkistus 121

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 14 kohta

Direktiivi 2003/87/EY

16 artikla – 12 kohta

Komission teksti

Tarkistus

12. Tarvittaessa vahvistetaan tässä artiklassa tarkoitettuja menettelyjä koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset **annetaan 22 a artiklassa** tarkoitettua **menettelyä** noudattaen.

12. Tarvittaessa vahvistetaan tässä artiklassa tarkoitettuja menettelyjä koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset **hyväksytään 30 c artiklan 2 kohdassa** tarkoitettua **tarkastelumenettelyä** noudattaen.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 122

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 15 kohta

Direktiivi 2003/87/EY

19 artikla – 3 kohta

Komission teksti

(15) Korvataan 19 artiklan 3 **kohdan kolmas virke** seuraavasti:

”Asetuksessa on annettava myös säännöksiä, joilla pannaan täytäntöön päästöoikeuksien keskinäinen tunnustaminen päästökauppajärjestelmiä yhdistävissä sopimuksissa. **Siirretään komissiolle valta antaa 23 artiklan mukaisesti delegoitu säädös.**”

Tarkistus

(15) Korvataan 19 artiklan 3 **kohta** seuraavasti:

”3. Siirretään komissiolle valta antaa 30 b artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän direktiivin täytäntöä varten yksityiskohtaisilla järjestelyillä standardoidun ja suojatun rekisterijärjestelmän perustamista varten. Rekisterit koostuvat standardoiduista sähköisistä tietokannoista, joiden yhteisten tietojen avulla voidaan seurata päästöoikeuksien myöntämistä, hallussapitoa, siirtämistä ja mitätöintiä, taata yleisölle oikeus tutustua tietoihin ja luottamuksellisuus tarpeen mukaan sekä varmistaa, ettei suoriteta siirtoja, jotka ovat Kioton pöytäkirjasta seuraavien velvoitteiden vastaisia. Delegoiduissa säädöksissä on annettava säännöksiä myös päästövähennyksiköiden ja sertifioitujen päästövähennysten käytöstä ja yksilöinnistä EU:n päästökauppajärjestelmässä sekä tällaisen käytön laajuuden seurannasta. Säädösten on myös sisällettävä säännöksiä, joilla pannaan täytäntöön päästöoikeuksien keskinäinen tunnustaminen päästökauppajärjestelmiä yhdistävissä sopimuksissa.”

Tarkistus 123

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 15 a kohta (uusi)

Direktiivi 2003/87/EY

21 artikla – 1 kohta

Nykyinen teksti

Tarkistus

(15 a) Korvataan 21 artiklan 1 kohta seuraavasti:

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Nykyinen teksti

”1. Jäsenvaltiot toimittavat komissiolle vuosittain kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta. Kertomuksessa on kiinnitettävä erityistä huomiota päästöoikeuksien jakojärjestelyihin, rekisterien toimintaan, päästöjen tarkkailua, raportointia ja todentamista sekä akkreditointia koskevien täytäntöönpanotoimenpiteiden soveltamiseen, tämän direktiivin noudattamiseen liittyviin kysymyksiin sekä tarvittaessa päästöoikeuksien verotuskohteluun. Ensimmäinen kertomus on toimitettava komissiolle 30 päivään kesäkuuta 2005 mennessä. Kertomuksen pohjana on käytettävä kyselylomaketta tai mallia, jonka komissio laatii direktiivin 91/692/ETY 6 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti. Kyselylomake tai malli lähetetään jäsenvaltioille viimeistään kuusi kuukautta ennen ensimmäisen kertomuksen toimittamisen määräaikaa.”

Tarkistus

”1. Jäsenvaltiot toimittavat komissiolle vuosittain kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta. Kertomuksessa on kiinnitettävä erityistä huomiota päästöoikeuksien jakojärjestelyihin, **10 a artiklan 6 kohdassa tarkoitettuihin taloudellisiin toimenpiteisiin**, rekisterien toimintaan, päästöjen tarkkailua, raportointia ja todentamista sekä akkreditointia koskevien täytäntöönpanotoimenpiteiden soveltamiseen, tämän direktiivin noudattamiseen liittyviin kysymyksiin sekä tarvittaessa päästöoikeuksien verotuskohteluun. Ensimmäinen kertomus on toimitettava komissiolle 30 päivään kesäkuuta 2005 mennessä. Kertomuksen pohjana on käytettävä kyselylomaketta tai mallia, jonka komissio laatii direktiivin 91/692/ETY 6 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti. Kyselylomake tai malli lähetetään jäsenvaltioille viimeistään kuusi kuukautta ennen ensimmäisen kertomuksen toimittamisen määräaikaa.”

Tarkistus 124**Ehdotus direktiiviksi****1 artikla – 15 b kohta (uusi)**

Direktiivi 2003/87/EY

21 artikla – 2 a kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(15 b) Lisätään 21 artiklaan kohta seuraavasti:

”2 a. Kertomukseen lisätään 18 b artiklassa tarkoitettun yhteistyön avulla saatuja tietoja käyttäen luettelo toiminnanharjoittajista, joihin sovelletaan tämän direktiivin vaatimuksia ja jotka eivät ole avanneet rekisterin tiliä.”

Tarkistus 125**Ehdotus direktiiviksi****1 artikla – 15 c kohta (uusi)**

Direktiivi 2003/87/EY

21 artikla – 3 a kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(15 c) Lisätään 21 artiklaan kohta seuraavasti:

”3 a. Tilanteessa, jossa on perusteltuja syitä epäillä jäsenvaltion toimineen säännönvastaisesti tai jättäneen toimittamatta 1–3 tarkoitettut luettelo ja tiedot, komissio voi toteuttaa riippumattoman tutkimuksen, tarvittaessa sopimussuhteessa olevan kolmannen osapuolen avustuksella. Jäsenvaltion on toimitettava ja asetettava saataville kaikki tutkimuksessa tarvittavat tiedot sekä mahdollistettava pääsy laitoksiinsa. Komissio julkaisee selvitysraportin.”

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 126**Ehdotus direktiiviksi****1 artikla – 16 kohta**

Direktiivi 2003/87/EY

22 artikla – 2 kohta

Komission teksti

Siirretään komissiolle valta antaa **23** artiklan mukaisesti *delegoitu säädös*.

Tarkistus

Siirretään komissiolle valta antaa **30 b** artiklan mukaisesti *delegoituja säädöksiä tämän direktiivin muuttamiseksi tämän direktiivin liitteiden muiden kuin olennaisten osien osalta lukuun ottamatta liitteitä I, II a ja II b*.

Tarkistus 127**Ehdotus direktiiviksi****1 artikla – 17 kohta**

Direktiivi 2003/87/EY

22 a artikla – otsikko

Komission teksti

(17) Lisätään **22 a** artikla seuraavasti:

”**22 a** artikla

Komiteamenettely”

Tarkistus

(17) Lisätään artikla seuraavasti:

”**30 c** artikla

Komiteamenettely”

Tarkistus 128**Ehdotus direktiiviksi****1 artikla – 18 kohta**

Direktiivi 2003/87/EY

23 artikla – otsikko

*Komission teksti***23** artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

*Tarkistus***30 b** artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 129**Ehdotus direktiiviksi****1 artikla – 19 kohta – a alakohta**

Direktiivi 2003/87/EY

24 artikla – 1 kohta – 1 alakohta

Komission teksti

Vuodesta 2008 alkaen jäsenvaltiot voivat soveltaa päästöoikeuksien kauppaa tämän direktiivin mukaisesti toimintoihin ja kasvihuonekaasuihin, joita ei ole lueteltu liitteessä I, ottaen huomioon kaikki asiaankuuluvat perusteet, erityisesti vaikutukset sisämarkkinoihin, mahdollisen kilpailun vääristymisen, **yhteisön järjestelmän** tinkimättömyyden ympäristön kannalta sekä suunnitellun tarkkailu- ja raportointijärjestelmän luotettavuus, mikäli komissio hyväksyy tällaisten toimintojen ja kasvihuonekaasujen sisällyttämisen.

Tarkistus

Vuodesta 2008 alkaen jäsenvaltiot voivat soveltaa päästöoikeuksien kauppaa tämän direktiivin mukaisesti toimintoihin ja kasvihuonekaasuihin, joita ei ole lueteltu liitteessä I, ottaen huomioon kaikki asiaankuuluvat perusteet, erityisesti vaikutukset sisämarkkinoihin, mahdollisen kilpailun vääristymisen, **EU:n päästökauppajärjestelmän** tinkimättömyyden ympäristön kannalta sekä suunnitellun tarkkailu- ja raportointijärjestelmän luotettavuus, mikäli komissio hyväksyy tällaisten toimintojen ja **tällaisten** kasvihuonekaasujen sisällyttämisen. **Tällaista yksipuolista sisällyttämistä on ehdotettava ja se on hyväksyttävä vähintään 18 kuukautta ennen uuden päästökauppakauden alkamista EU:n päästökauppajärjestelmässä.**

Tarkistus 130**Ehdotus direktiiviksi****1 artikla – 19 kohta – a alakohta**

Direktiivi 2003/87/EY

24 artikla – 1 kohta – 2 alakohta

Komission teksti

Niiden delegoitujen säädösten mukaisesti, jotka komissiolle on valta antaa 23 artiklan mukaisesti, jos sisällyttäminen koskee toimialoja ja kasvihuonekaasuja, joita ei luetella liitteessä I.

Tarkistus

Siirretään komissiolle valta antaa 30 b artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän direktiivin täydentämiseksi yksityiskohtaisilla järjestelyillä sen hyväksymiseksi, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut kasvihuonekaasut sisällytetään päästökauppajärjestelmään, jos kyseinen sisällyttäminen koskee toimialoja ja kasvihuonekaasuja, joita ei luetella liitteessä I.

Tarkistus 131**Ehdotus direktiiviksi****1 artikla – 19 kohta – b alakohta**

Direktiivi 2003/87/EY

24 artikla – 3 kohta

Komission teksti

b) korvataan 3 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

Tarkistus

b) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Komission teksti

Tarkistus

”Siirretään komissiolle valta antaa **23** artiklan mukaisesti *delegoituja säädöksiä asetuksesta, joka koskee* päästöjen tarkkailua ja raportointia ja *toimintatietoja*.”

”**3.** Siirretään komissiolle valta antaa **30 b** artiklan mukaisesti *delegoituja säädöksiä tämän direktiivin täydentämiseksi yksityiskohtaisilla järjestelyillä sellaisia toimintoja, laitoksia ja kasvihuonekaasuja koskevaa* päästöjen tarkkailua ja raportointia *varten, joita ei luetella yhdistelmänä liitteessä I, jos tällainen tarkkailu ja raportointi voidaan toteuttaa riittävän tarkasti.*”

Tarkistus 132

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 20 kohta – a alakohta

Direktiivi 2003/87/EY

24 a artikla – 1 kohta – 1–2 alakohta

Komission teksti

Tarkistus

a) korvataan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan **ensimmäinen ja** toinen alakohta seuraavasti:

”**Tällaisten toimenpiteiden on oltava johdonmukaisia 11 b artiklan 7 kohdan mukaisesti hyväksytyjen säästöjen kanssa.** Siirretään komissiolle valta antaa **23** artiklan mukaisesti *delegoitu säädös.*”

”**1.** Siirretään komissiolle valta antaa **30 b** artiklan mukaisesti *delegoituja säädöksiä tämän direktiivin täydentämiseksi ja 24 artiklassa säädettyjen sisällyttämisten lisäksi yksityiskohtaisilla järjestelyillä päästöoikeuksien tai hyvitysten myöntämiseksi jäsenvaltioiden hallinnoimille hankkeille, joilla vähennetään kasvihuonekaasupäästöjä, jotka eivät kuulu EU:n päästökauppajärjestelmän piiriin.*”

Tarkistus 133

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 22 kohta

Direktiivi 2003/87/EY

25 a artikla – 1 kohta

Komission teksti

Tarkistus

1. Jos kolmas maa hyväksyy toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on vähentää kyseisestä maasta lähtevien ja **yhteisöön** saapuvien lentojen ilmastovaikutuksia, komissio tarkastelee kyseistä kolmatta maata ja **23** artiklan 1 kohdassa tarkoitettua komiteassa olevia jäsenvaltioita kuultuaan käytettävissä olevia vaihtoehtoja, jotta mahdollistettaisiin **yhteisön järjestelmän** ja kyseisen maan toimenpiteiden optimaalinen vuorovaikutus.

1. Jos kolmas maa hyväksyy toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on vähentää kyseisestä maasta lähtevien ja **unioniin** saapuvien lentojen ilmastovaikutuksia, komissio tarkastelee kyseistä kolmatta maata ja **30 c** artiklan 1 kohdassa tarkoitettua komiteassa olevia jäsenvaltioita kuultuaan käytettävissä olevia vaihtoehtoja, jotta mahdollistettaisiin **EU:n päästökauppajärjestelmän** ja kyseisen **kolmannen** maan toimenpiteiden optimaalinen vuorovaikutus.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Komission teksti

Komissio voi tarvittaessa **hyväksyä muutoksia, joiden** seurauksena kyseisestä maasta saapuvat lennot eivät kuulu liitteessä I tarkoitettuun ilmailutoimintaan, tai säätää liitteessä I tarkoitettuun ilmailutoimintaan tehtävistä muista muutoksista, joita edellytetään **neljännessä alakohdassa tarkoitettussa** sopimuksessa. **Siirretään komissiolle valta antaa 23 artiklan mukaisesti kyseisiä muutoksia.**

Tarkistus

Komissio voi tarvittaessa **esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle säädösehdotuksen, jonka** seurauksena kyseisestä maasta saapuvat lennot eivät kuulu liitteessä I tarkoitettuun ilmailutoimintaan, tai säätää liitteessä I tarkoitettuun ilmailutoimintaan tehtävistä muista muutoksista, joita edellytetään **tällaisessa** sopimuksessa.

Tarkistus 134

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 22 a kohta (uusi)

Direktiivi 2003/87/EY

27 artikla – 1 kohta

Nykyinen teksti

”1. Jäsenvaltiot voivat jättää toiminnanharjoittajaa kuultuaan **yhteisön järjestelmän** ulkopuolelle laitokset, joiden toimivaltaiselle viranomaiselle raportoimat päästöt, lukuun ottamatta päästöjä biomassasta, ovat alle **25 000** hiilidioksidiekvivalenttonnia kunakin kolmena a alakohdassa tarkoitettua ilmoittamista edeltävänä vuonna **ja, jos niissä suoritetaan polttotoimintaa, joiden nimellinen lämpöteho on pienempi kuin 35 megawattia,** ja joihin sovelletaan toimenpiteitä, joilla on saavutettavissa vastaavia päästövähennyksiä, jos asianomainen jäsenvaltio täyttää seuraavat edellytykset:

a) se ilmoittaa komissiolle kunkin tällaisen laitoksen sekä toteutetut vastaavat toimenpiteet, jotka koskevat kyseistä laitosta ja joilla on saavutettavissa vastaavia päästövähennyksiä, ennen kuin 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu luettelo on toimitettava ja viimeistään silloin, kun luettelo toimitetaan komissiolle;

Tarkistus

(22 a) **Korvataan 27 artiklan 1 kohta seuraavasti:**

”1. Jäsenvaltiot voivat jättää toiminnanharjoittajaa kuultuaan **ja tämän suostumuksella EU:n päästökauppajärjestelmän** ulkopuolelle **pk-yritysten käyttämät** laitokset, joiden toimivaltaiselle viranomaiselle raportoimat päästöt, lukuun ottamatta päästöjä biomassasta, ovat alle **50 000** hiilidioksidiekvivalenttonnia kunakin kolmena a alakohdassa tarkoitettua ilmoittamista edeltävänä vuonna ja joihin sovelletaan toimenpiteitä, joilla on saavutettavissa vastaavia päästövähennyksiä, jos asianomainen jäsenvaltio täyttää seuraavat edellytykset:

a) se ilmoittaa komissiolle kunkin tällaisen laitoksen sekä toteutetut vastaavat toimenpiteet, jotka koskevat kyseistä laitosta ja joilla on saavutettavissa vastaavia päästövähennyksiä, **ja osoittaa, että nämä toimenpiteet eivät aiheuttaisi laitokselle suurempia vaatimusten noudattamiseen liittyviä kustannuksia,** ennen kuin 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu luettelo on toimitettava ja viimeistään silloin, kun luettelo toimitetaan komissiolle;

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Nykyinen teksti

- b) se vahvistaa, että tarkkailujärjestelyjä on otettu käyttöön sen arvioimiseksi, ovatko minkään laitoksen päästöt, lukuun ottamatta päästöjä biomassasta, minä tahansa kalenterivuonna **25 000** hiilidioksidiekvivalenttitonnia tai enemmän. Jäsenvaltiot voivat 14 artiklan mukaisesti sallia yksinkertaistettuja tarkkailu-, raportointi- ja todentamistoimenpiteitä laitoksille, joiden keskimääräiset todennetut päästöt vuosina 2008–2010 ovat alle 5 000 tonnia vuodessa;
- c) se vahvistaa, että jos minkä tahansa laitoksen päästöt, lukuun ottamatta päästöjä biomassasta, ovat minä tahansa kalenterivuonna **25 000** hiilidioksidiekvivalenttitonnia tai enemmän tai jos laitokseen sovellettavia toimenpiteitä, joilla on saavutettavissa vastaavia päästövähennyksiä, ei enää toteuteta, kyseinen laitos otetaan takaisin **yhteisön järjestelmään.**”
- d) se **julkaisee** a, b ja c alakohdassa tarkoitettut tiedot **julkisesti kommentoitaviksi.**

Myös sairaalat voidaan jättää järjestelmän ulkopuolelle, jos ne toteuttavat vastaavia toimenpiteitä.

Tarkistus

- b) se vahvistaa, että tarkkailujärjestelyjä on otettu käyttöön sen arvioimiseksi, ovatko minkään laitoksen päästöt, lukuun ottamatta päästöjä biomassasta, minä tahansa kalenterivuonna **50 000** hiilidioksidiekvivalenttitonnia tai enemmän. Jäsenvaltiot voivat 14 artiklan mukaisesti sallia **toiminnanharjoittajan pyynnöstä** yksinkertaistettuja tarkkailu-, raportointi- ja todentamistoimenpiteitä laitoksille, joiden keskimääräiset todennetut päästöt vuosina 2008–2010 ovat alle 5 000 tonnia vuodessa;
- c) se vahvistaa, että jos minkä tahansa laitoksen päästöt, lukuun ottamatta päästöjä biomassasta, ovat minä tahansa kalenterivuonna **50 000** hiilidioksidiekvivalenttitonnia tai enemmän tai jos laitokseen sovellettavia toimenpiteitä, joilla on saavutettavissa vastaavia päästövähennyksiä, ei enää toteuteta, kyseinen laitos otetaan takaisin **EU:n päästökauppajärjestelmään;**
- d) se **julkistaa** a, b ja c alakohdassa tarkoitettut tiedot.

Myös sairaalat voidaan jättää järjestelmän ulkopuolelle, jos ne toteuttavat vastaavia toimenpiteitä.”

Tarkistus 135

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 22 b kohta (uusi)

Direktiivi 2003/87/EY

27 a artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(22 b) **Lisätään artikla seuraavasti:**

”27 a artikla

Muiden kuin vastaavien toimenpiteiden kohteena olevien pienten laitosten poisjättäminen

1. Jäsenvaltiot voivat jättää toiminnanharjoittajaa kuultuaan EU:n päästökauppajärjestelmän ulkopuolelle laitokset, joiden toimivaltaiselle viranomaiselle raportoimat päästöt, lukuun ottamatta päästöjä biomassasta, ovat alle 5 000 hiilidioksidiekvivalenttitonnia kunakin kolmena a alakohdassa tarkoitettua ilmoittamista edeltävänä vuonna, jos asianomainen jäsenvaltio täyttää seuraavat edellytykset:

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Komission teksti

Tarkistus

- a) se ilmoittaa komissiolle kunkin tällaisen laitoksen ennen kuin 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu luettelo on toimitettava ja viimeistään silloin, kun luettelo toimitetaan komissiolle;
- b) se vahvistaa, että tarkkailujärjestelyjä on otettu käyttöön sen arvioimiseksi, ovatko jonkin laitoksen päästöt, lukuun ottamatta päästöjä biomassasta, minä tahansa kalenterivuonna 5 000 hiilidioksidiekvivalenttitonnia tai enemmän;
- c) se vahvistaa, että jos jonkin laitoksen päästöt, lukuun ottamatta päästöjä biomassasta, ovat minä tahansa kalenterivuonna 5 000 hiilidioksidiekvivalenttitonnia tai enemmän, kyseinen laitos otetaan takaisin EU:n päästökauppajärjestelmään, ellei voida soveltaa 27 artiklaa;
- d) se julkistaa antaa a, b ja c alakohdassa tarkoitettut tiedot.

2. Kun laitos otetaan takaisin EU:n päästökauppajärjestelmään 1 kohdan c alakohdan mukaisesti, sille annetaan kaikki 10 a artiklan mukaisesti myönnettävät päästöoikeudet alkaen vuodesta, jolloin laitos otetaan takaisin järjestelmään. Tällaisille laitoksille myönnettävät päästöoikeudet on vähennettävä määrästä, joka sen jäsenvaltion, jossa laitos sijaitsee, on 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti huutokaupattava.”

Tarkistus 136

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 22 c kohta (uusi)

Direktiivi 2003/87/EY

29 artikla

Nykyinen teksti

Tarkistus

(22 c) Muutetaan 29 artikla seuraavasti:

Hiilimarkkinoiden paremman toiminnan varmistamiseksi annettava kertomus

”Hiilimarkkinoiden paremman toiminnan varmistamiseksi annettava kertomus

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Nykyinen teksti

Jos komissiolla on jäsenvaltioiden hiilimarkkinoista 10 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen määräajoin annettavien kertomusten perusteella näyttöä siitä, että hiilimarkkinat eivät toimi asianmukaisesti, se antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen. Kertomukseen voidaan tarvittaessa liittää **ehdotuksia**, joiden tarkoituksena on lisätä **hiilimarkkinoiden** avoimuutta ja **joissa** käsitellään **toimenpiteitä niiden toiminnan parantamiseksi**.

Tarkistus

Jos komissiolla on jäsenvaltioiden hiilimarkkinoista 10 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen määräajoin annettavien kertomusten perusteella näyttöä siitä, että hiilimarkkinat eivät toimi asianmukaisesti, se antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen. **Kertomuksessa on oltava osa, jossa käsitellään EU:n päästökauppajärjestelmän sekä EU:n ja jäsenvaltioiden muiden politiikkojen vuorovaikutusta päästövähennysten määrien, näiden politiikkojen kustannustehokkuuden sekä niiden EU:n päästöoikeuksien kysyntään kohdistuvien vaikutusten osalta.** Kertomukseen voidaan tarvittaessa liittää **lainsäädäntöehdotuksia**, joiden tarkoituksena on lisätä **EU:n päästökauppajärjestelmän** avoimuutta ja **kapasiteettia tukea unionin vuosien 2030 ja 2050 ilmasto- ja energiatavoitteita ja käsitellään niiden toimintaa parantavia toimia, mukaan lukien toimet, joiden avulla otetaan huomioon unionin laajuisen täydentävän energia- ja ilmastopolitiikan vaikutus EU:n päästökauppajärjestelmän tarjonnan ja kysynnän väliseen tasapainoon.**

Tarkistus 137

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 22 d kohta (uusi)

Direktiivi 2003/87/EY

30 a artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(22 d) **Lisätään artikla seuraavasti:****”30 a artikla**

Yhdistyneiden kansakuntien ilmastomuutosta koskevan puitesopimuksen ja Pariisin sopimuksen maailmanlaajuisen tilannekatsauksen mukaiset mukautukset

Komissio julkaisee kuuden kuukauden kuluessa UNFCCC:n mukaisesti vuonna 2018 käytävästä taustoittavasta vuoropuhelusta tiedonannon, jossa arvioidaan sitä, onko unionin ilmastomuutosta koskeva lainsäädäntö Pariisin sopimuksen tavoitteiden mukaista. Tiedonannossa tarkastellaan erityisesti EU:n päästökauppajärjestelmän roolia ja riittävyyttä Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttamisessa.

Kuuden kuukauden kuluessa vuonna 2023 tehtävästä maailmanlaajuisesta tilannekatsauksesta ja sen jälkeen tehtävistä maailmanlaajuisista tilannekatsauksista komissio esittää kertomuksen, jossa arvioidaan tarvetta mukauttaa unionin ilmastotoimia vastaavalla tavalla.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Komission teksti

Tarkistus

Kertomuksessa käsitellään EU:n päästökauppajärjestelmän mukautuksia, jotka liittyvät maailmanlaajuisiin lieventämissä toimiin ja muiden tärkeimpien talouksien toteuttamiin toimiin. Kertomuksessa arvioidaan erityisesti tarvetta suurempiin päästövähennyksiin, tarvetta mukauttaa hiilivuotoa koskevia säännöksiä sekä sitä, tarvitaanko mahdollisesti muita politiikkatoimia ja välineitä, jotta unioni ja jäsenvaltiot voisivat täyttää kasvihuonekaasuja koskevat velvoitteensa.

Kertomuksessa otetaan huomioon hiilivuodon riski, unionin teollisuuden kilpailukyky, investoinnit unionissa sekä unionin teollistamispolitiikka.

Kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus, jolloin komissio julkaisee samanaikaisesti täyden vaikutusarvioinnin.”

Tarkistus 138

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 22 e kohta (uusi)

Direktiivi 2003/87/EY

Liite I – 3 kohta

Nykyinen teksti

Tarkistus

(22 e) Korvataan liitteessä I oleva 3 kohta seuraavasti:

3. Laskettaessa laitoksen nimellistä kokonaislämpötehoa, jotta voidaan päättää sen sisällyttämisestä **yhteisön järjestelmään**, lasketaan yhteen nimelliset lämpötehot kaikista siihen kuuluvista teknisistä yksiköistä, joissa laitoksessa poltetaan polttoaineita. Näitä yksiköitä voivat olla muun muassa kaikentyypiset kattilat, polttimet, turbiinit, lämmittimet, polttouunit, polttolaitokset, kalsinointiuunit, prosessiuunit, uunit, kuivaamot, moottorit, polttokennot, kemialliseen kiertoon perustuvat polttoyksiköt, soihdut ja termiset tai katalyyttiset jälkipolttoyksiköt. Nimellistä kokonaislämpötehoa laskettaessa ei oteta huomioon yksiköitä, joiden nimellinen lämpöteho on pienempi kuin 3 MW, eikä yksiköitä, joissa käytetään yksinomaan biomassaa. Yksinomaan biomassaa käyttäviin yksikköihin kuuluvat yksiköt, joissa käytetään fossiilisia polttoaineita ainoastaan yksikön käynnistyksen tai pysäytyksen aikana.

”3. Laskettaessa laitoksen nimellistä kokonaislämpötehoa, jotta voidaan päättää sen sisällyttämisestä **EU:n päästökauppajärjestelmään**, lasketaan yhteen nimelliset lämpötehot kaikista siihen kuuluvista teknisistä yksiköistä, joissa laitoksessa poltetaan polttoaineita. Näitä yksiköitä voivat olla muun muassa kaikentyypiset kattilat, polttimet, turbiinit, lämmittimet, polttouunit, polttolaitokset, kalsinointiuunit, prosessiuunit, uunit, kuivaamot, moottorit, polttokennot, kemialliseen kiertoon perustuvat polttoyksiköt, soihdut ja termiset tai katalyyttiset jälkipolttoyksiköt. Nimellistä kokonaislämpötehoa laskettaessa ei oteta huomioon yksiköitä, joiden nimellinen lämpöteho on pienempi kuin 3 MW, **valmius- ja varayksiköitä, joita käytetään yksinomaan itse paikalla kulutettavan sähkön tuotantoon sähkökatkon aikana**, eikä yksiköitä, joissa käytetään yksinomaan biomassaa. Yksinomaan biomassaa käyttäviin yksikköihin kuuluvat yksiköt, joissa käytetään fossiilisia polttoaineita ainoastaan yksikön käynnistyksen tai pysäytyksen aikana.”

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Tarkistus 139**Ehdotus direktiiviksi****1 a artikla (uusi)**

Päätös (EU) 2015/1814

1 artikla – 5 kohta – 1 a–1 b alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

”1 a artikla**Tarkistukset päätökseen (EU) 2015/1814****Muutetaan päätöstä (EU) 2015/1814 seuraavasti:****Lisätään 1 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan jälkeen alakohdat seuraavasti:**

”Tästä poiketen tässä alakohdassa tarkoitetut prosenttiosuudet kaksinkertaistetaan 3 artiklassa tarkoitettuun uudelleentarkasteluun saakka. Uudelleentarkastelussa tutkitaan siirtoasteen kaksinkertaistamista siihen asti, kunnes markkinoiden tasapaino saavutetaan.

Lisäksi uudelleentarkastelun yhteydessä otetaan käyttöön markkinavakausvarannon yläraja ja tarkastelun yhteydessä esitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.”

Torstai 16. helmikuuta 2017

P8_TA(2017)0046

Terrorismin torjuminen *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 16. helmikuuta 2017 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi terrorismin torjumisesta sekä terrorismin torjumisesta tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2002/475/YOS korvaamisesta (COM(2015)0625 – C8-0386/2015 – 2015/0281(COD))

(Tavallinen lainsäätämismenettely: ensimmäinen käsittely)

(2018/C 252/43)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2015)0625),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 83 artiklan 1 kohdan sekä 82 artiklan 2 kohdan c alakohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C8-0386/2015),
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon ehdotetusta oikeusperustasta,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan ja 83 artiklan 1 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 17. maaliskuuta 2016 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston 28. syyskuuta 2001 antaman päätöslauselman 1373(2001), 24. syyskuuta 2014 antaman päätöslauselman 2178(2014), 19. joulukuuta 2014 antaman päätöslauselman 2195(2014), 12. helmikuuta 2015 antaman päätöslauselman 2199(2015), 20. marraskuuta 2015 antaman päätöslauselman 2249(2015) ja 17. joulukuuta 2015 antaman päätöslauselman 2253(2015),
 - ottaa huomioon 16. toukokuuta 2005 tehdyn terrorismin ennaltaehkäisyä koskevan Euroopan neuvoston yleissopimuksen ja sen lisäpöytäkirjan, joka hyväksyttiin 19. toukokuuta 2015,
 - ottaa huomioon rahanpesunvastaisen toimintaryhmän (FATF) antamat suositukset,
 - ottaa huomioon Washingtonissa 1. huhtikuuta 2016 pidetyn ydinturvahuippukokouksen tiedonannon,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 30. marraskuuta 2016 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 59 ja 39 artiklan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön (A8-0228/2016),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteisen julkilausuman;
 3. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 4. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL C 177, 18.5.2016, s. 51.

Torstai 16. helmikuuta 2017

P8_TC1-COD(2015)0281

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 16. helmikuuta 2017, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2017/... antamiseksi terrorismin torjumisesta sekä neuvoston puitepäätöksen 2002/475/YOS korvaamisesta sekä neuvoston päätöksen 2005/671/YOS muuttamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, direktiiviä (EU) 2017/541.)

Torstai 16. helmikuuta 2017

LAINSÄÄDÄNTÖPÄÄTÖSLAUSELMAN LIITE

Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteinen julkilausuma terrorismin torjumista koskevan direktiivin antamisen yhteydessä

Euroopassa viime aikoina tehdyt terrori-iskut ovat korostaneet tarvetta tehostaa pyrkimyksiä turvallisuuden suojaamiseksi edistämällä samalla yhteisten arvojemme, mukaan lukien oikeusvaltion periaatteen ja ihmisoikeuksien, kunnioittamista. Jotta muuttuvaan terrorismin uhkaan vastattaisiin kattavasti, tehostettuja rikosoikeudellisia puitteita terrorismin torjumiseksi on täydennettävä tehokkailla toimenpiteillä terrorismiin johtavan radikalisoitumisen ehkäisemiseksi ja toimivalla terrorismirikoksia koskevalla tietojenvaihdoilla.

EU:n toimielimet ja jäsenvaltiot sitoutuvat tässä hengessä ja toimivaltaansa kuuluvalla alalla kehittämään edelleen tehokkaita ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä ja investoimaan niihin osana kokonaisvaltaista monialaista lähestymistapaa, joka kattaa kaikki asiaankuuluvat politiikat, mukaan lukien erityisesti koulutuksen, sosiaalisen osallisuuden ja integroitumisen alan toimintalinjat, ja johon osallistuvat kaikki sidosryhmät, mukaan lukien kansalaisjärjestöt, paikallisyhteisöt ja teollisuus-kumppanit.

Komissio tukee jäsenvaltioiden pyrkimyksiä erityisesti antamalla rahoitustukea hankkeille, joilla on tarkoitus kehittää välineitä radikalisoitumisen torjumiseksi, ja EU:n laajuisten aloitteiden ja verkostojen kuten radikalisoitumisen torjunnan verkoston välityksellä.

Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio korostavat, että unionin toimivaltaisten viranomaisten on tärkeää vaihtaa keskenään tehokkaasti ja oikea-aikaisesti kaikkia merkityksellisiä tietoja terrorismirikosten ehkäisyä, paljastamista ja tutkintaa sekä tällaisiin rikoksiin liittyvää syytteenpanoa varten. Tältä osin keskeisintä on hyödyntää täysimääräisesti kaikkia unionin välineitä, kanavia ja virastoja tietojen vaihtamiseksi ja panna pikaisesti täytäntöön tällä alalla hyväksytyt unionin lainsäädäntö kokonaisuudessaan.

Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio vahvistavat tarpeen arvioida yleisesti EU:n tietojenvaihdon toimivuutta ja puuttua konkreettisesti mahdollisiin puutteisiin. Tässä on otettava huomioon etenemissuunnitelma oikeus- ja sisäasioiden alan tietojenvaihdon ja tiedonhallinnan tehostamiseksi yhteentoimivuusratkaisut mukaan lukien.

Torstai 16. helmikuuta 2017

P8_TA(2017)0047

Tietokantojen käyttöön perustuvien tarkastusten vahvistaminen ulkorajoilla *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 16. helmikuuta 2017 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EY) N:o 562/2006 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse tietokantojen käyttöön perustuvien tarkastusten vahvistamisesta ulkorajoilla (COM(2015)0670 – C8-0407/2015 – 2015/0307(COD))

(Tavallinen lainsäätämismenettely: ensimmäinen käsittely)

(2018/C 252/44)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2015)0670),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan sekä 77 artiklan 2 kohdan b alakohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C8-0407/2015),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 7. joulukuuta 2016 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön sekä ulkoasiainvaliokunnan lausunnon (A8-0218/2016),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P8_TC1-COD(2015)0307

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 16. helmikuuta 2017, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/... antamiseksi asetuksen (EU) 2016/399 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse asiaankuuluvien tietokantojen käyttöön perustuvien tarkastusten vahvistamisesta ulkorajoilla

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) 2017/458.)

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI